

LEXICON
HEBRAICUM ET CHALDAICUM
IN LIBROS
VETERIS TESTAMENTI
ORDINE ETYMOLOGICO
COMPOSITUM
IN USUM SCHOLARUM
EDIDIT
E. F. LEOPOLD

ALTERA EDITIO STEREOTYPA C. TAUCHNITIANA
NOVA IMPRESSIO.

LIPSIAE
SUMPTIBUS SUCC. OTTONIS HOLTZE.
1920.

P R A E F A T I O.

Bibliopola clarissimus, quae erat eius in studia literarum liberalitas, ante quindecim annos me rogavit, ut lexicon linguae hebraicae et chaldaicae componerem, quod scholis potissimum utilitati esset. parvo tamen pretio emi posset: cui consilio honestissimo sane non erat, cur repugnarem. Subii igitur laborem, praesertim cum intelligerem, a Gesenio et Winero non modo civibus academiarum sed scholarum etiam alumniis satis factum quidem esse, tamen haud paucis, qui ad hebraicas literas discendas animum applicarent, libellum non magno pretio parabilem, qui primis eorum serviret necessitatibus, gratum acceptumque fore. Praeivit quondam Io. Buxtorfius, qui praeter duo maiora lexica Manuale quoque hebraicum et chaldaicum (Basileae a. 1612. ed. VI. a. 1658.) edidit, quamvis egregium eius exemplum

post tot ac tantorum hominum curas et lucubrationes utilissimas non liceret tuta fide imitari. Quare via ingredienda erat, quam nostri temporis ratio monstraret. Primum omnia verba tum appellativa tum propria, quae in libris Veteris Testamenti reperta sunt, describenda curavi, in quibus enumerandis ordinem etymologicum Winero praeter veteres lexicographos praeunte secutus sum, quo derivata quae dicuntur cum verbis primitivis subito unoque intuitu tironum oculis ac menti offerrentur atque eorum memoriae facilius traderentur. Horum etiam interesse videbatur, ut in singulis derivatis alphabetica ratione memoratis, ubicunque aliqua subnasci posset dubitatio, ad radices ablegarentur: ut autem chartis parceretur. plurima nomina propria locis suis notavi iisque quam verisimillimam explicationem censerem, adiunxi. Deinde in vocabulorum interpretatione nihil duxi antiquius, quam ut omnes eorum significationes iusto ordine, quo altera alteram exciperet, complecterer variasque notationes et perspicue et breviter recenserem; abstinui vero ab omnibus virorum doctorum, quae nonnisi ad probabilitatem accederent, sentiis afferendis, ita ut ne quid omitterem, quod huius libelli institutioni accommodatum, neve reciperem, quod ab ea alienum esset. Deni-

que particulae ita a me tractatae sunt, ut ad earum vim et naturam potius animum adverterem, quam latinis tantum vocibus, quae illis aliquantulum responderent, eas interpretrarer: etenim si in ulla re, certe in hac parte artis grammaticae exstiterunt nostra aetate viri principes, qui, quantum a pristinis lexicographis in constituendo illarum usu erratum esset, sollerti sedulitate insignique perspicacitate demonstrarunt, ac studiis suis iam uberrimos scholis attulerunt fructus.

Eandem lexicæ rationem easdemque leges servavi etiam in hac nova editione, cuius curam a bibliopolae filio honestissimo mihi mandatum iri non sperassem, nisi multo illud usu et in patriis et in exterarum gentium scholis innotuisset. Neque vero in hoc opere perficiendo nonnullos tantum locos, in quibus leviter erratum esse deprehenderam, correxi et emendavi, sed longe plurimos, cum et in proprias singulorum verborum et translatas notationes accuratius subtiliusque inquisivissem, plane immutavi. Nam quae inde a quindecim annis industria et sollertia multorum virorum, qui in Veteris Testamenti libris interpretandis praeclaram operam se posuisse iure gloriantur, reperit et vel omnium vel plurimorum iudicio comprobavit, ea ut etiam in scholarum disciplinam prompta alacri-

tate traducantur, publici magistri religio suadet ac fides. Hos autem viros, e quorum institutione et disciplina me profectum esse ingenue profiteor, quibusque optima pars huius operis debetur, aequos benevolosque iudices nactus sum, qui sane iure meminissent, facilius esse in lexico conscribendo copiosa uti oratione, quam paucis rem comprehendere et cum brevitate coniungere perspicuitatem. Quantum emolumenti autem hic liber magna ex parte retractatus scholis etiam in posterum afferre possit, ab iis potissimum iuvenibus, qui me studiorum suorum vel adiutorem vel comitem habuerunt ac posthac habebunt, probatum iri cupio ac spero.

E. F. Leonold.

NOTARUM EXPLICATIO.

<i>abl.</i> est ablativus.	<i>contr.</i> — contractum.
<i>abs.</i> — absolutus.	<i>Dag., dag.</i> — Dagesch.
<i>abstr.</i> — abstractus.	<i>Dag. fort., euphon.</i> — Dagesch forte, euphonicum.
<i>acc., accus.</i> — accusativus.	<i>dat.</i> — dativus.
<i>adj.</i> — adjectivum.	<i>deminut.</i> — deminutivum.
<i>adv.</i> — adverbium.	<i>demonstr.</i> — demonstrativum.
<i>aegypt.</i> — dialectus aegyptiaca.	<i>denom.</i> — verbum denominativum.
<i>aethiop.</i> — dialectus aethiopica.	<i>deriv.</i> — derivatum.
<i>Al., al.</i> — aliud, alii.	<i>dual.</i> — dualis.
<i>alqs, alcjs, alqm, alqo</i> — aliquis, alicujus, aliquem, aliquo.	<i>epenth.</i> — epentheticum.
<i>Aph.</i> — Aphel.	<i>f., fem.</i> — femininum.
<i>apoc.</i> — apocopatium.	<i>fort.</i> — fortasse.
<i>arab.</i> — dialectus arabica.	<i>fut.</i> — futurum.
<i>aram.</i> — dialectus aramaica (chaldaica, syriaca etc.).	<i>gen.</i> — genitivus.
<i>art.</i> — articulus.	<i>Hiph.</i> — Hiphil.
<i>c.</i> — cum.	<i>Hithp.</i> — Hithpaël.
<i>cf.</i> — conferatur.	<i>Hithpo.</i> etc. — Hithpoël etc.
<i>chald.</i> — dialectus chaldaica.	<i>Hoph.</i> — Hophal.
<i>collect.</i> — collectivum, collective.	<i>i. e.</i> — id est.
<i>com.</i> — commune (genus).	<i>i. q.</i> — idem quod.
<i>compos.</i> — compositum.	<i>id.</i> — idem significans.
<i>concr.</i> — concretum.	<i>imp.</i> — imperativus.
<i>conj.</i> — conjunctio.	<i>inf.</i> — infinitivus.
<i>constr. cstr.</i> — constructus.	<i>interj.</i> — interjectio.
	<i>interrog.</i> — interrogativum.
	<i>intr., intrans.</i> — intransitivum.
	<i>inus.</i> — inusitatus, a, um.

<p><i>Ithpe.</i>, <i>Ithpa.</i> — Ithpeal, Ithpaal. <i>leg.</i> — legendum, pronuntiandum. <i>lit.</i> — litera. <i>loc.</i> — locale. LXX. — interpretatio Veteris Testamenti Alexandrina. <i>m.</i>, <i>masc.</i> — masculinum. <i>metaph.</i> — metaphorice. <i>metonym.</i> — metonymice. <i>N. gent.</i> — Nomen gentile, gentilicium. <i>N. pr.</i> — Nomen proprium. <i>Niph.</i> — Niphal. <i>Nithpa.</i> — Nithpaël. <i>Pa.</i> — Paël. <i>parag.</i> — paragogicum. <i>part.</i>, <i>partic.</i> — participium, particula. <i>pass.</i> — passivum. <i>patron.</i> — patronymicum. <i>pers.</i> — persona. <i>Pi.</i>, <i>Pil.</i>, <i>Pilp.</i> — Piël, Pilel, Pilpel. <i>pl.</i>, <i>plur.</i> — pluralis. <i>Po.</i> — Poël. <i>poët.</i> — verbum poëticum. <i>praef.</i> — praefixum. <i>praep.</i>, <i>praepos.</i> — praepositio. <i>praet.</i> — praeteritum.</p>	<p><i>pron.</i> — pronomen. <i>Py.</i> — Pyal, Pual. <i>Pyl.</i> — Pylal, Pulal. 'פ, 'פ — עֲלֵיךָ aliquis, alicujus etc. <i>quadril.</i>, <i>quadrilit.</i> — quadrilitera. <i>rad.</i> — radix. <i>rar.</i> — raro, rarius. <i>relat.</i> — pronomen relativum. <i>s.</i> — sive, sub. <i>sing.</i> — singularis. <i>sq.</i> — sequente (nomine, praepositione, particula etc.). <i>st. c.</i> — status constructus. <i>st. emph.</i> — status emphaticus. <i>subst.</i> — substantivum. <i>suff.</i>, <i>suffix.</i> — suffixum, affixum. <i>syr.</i> — dialectus syriaca. <i>talmud.</i> — talmudice. <i>trans.</i> — transitivum. <i>transl.</i> — significatio translata. <i>transp.</i>, <i>transpos.</i> — transpositum. <i>trop.</i> — tropice. <i>v.</i> — vide, verbum. <i>Vulg.</i> — Vulgata, interpretatio Veteris Testamenti latina.</p>
--	--

Verba et nomina primitiva, et quae incertae originis aut ex aliis linguis petita sunt, maiore literarum forma, minore, quae ab aliis ducuntur, exscripta sunt.

א

אָב *m.* (*st. c.* אָבִי, *c. suff.* אָבִי, אָבִיךָ, אָבִיכֶם, *pl.* אָבוֹת, *st. c.* אָבוֹת, *c. suff.* אָבוֹתַי, אָבוֹתֵיהֶם, אָבוֹתֵיכֶם) pater, genitor, pater familias, auctor gentis. *Dicitur etiam* de cognatis senioribus, majoribus (avis, proavis), principibus, prophetis, sacerdotibus s. magistris, alioribus s. nutritoribus, iisque qui patrum loco habentur; de auctore s. conditore alcj. rei. — אָב לְפָרְעָה *i. e.* consiliarius Pharaonis, *Gen.* 45, 8.

אָב *m. chald.* (*c. suff.* אָבִי, אָבוּךְ, אָבוּהִי, *pl.* אָבֵהֶן) pater.

אָבֵב *rad. inus. arab.* viruit, floruit, fructus protulit.

אָבֵם *m.* viriditas, viror. אָבֵם herbae virentes, viriditas herbescens.

אָבֵה *m. chald.* fructus (אָבֵהָ *pro* אָבֵהָ fructus eius).

אָבִיב *m.* spica. חֹדֶשׁ הָאָבִיב mensis spicarum, qui al. נִיָּסָן nominatur.

Leopold, Lex. Hebr.

אָבֵהָ *N. pr.* eunuchi Ahas veri.

אָבַד (*inf.* אָבַד, אָבַד, *fut* יֵאָבַד et יִאָבַד) amissus est, abiit, oberravit; interiit, periit (alicui לְ, מִן); evanuit; *metaph.* de sapientia, quae exstincta est; de voto, spe, desideriis, quae irrita cadunt; de consilio, quod periit. אָבַד, oberrans; perditus, (אָבַד עֵצוֹת consilii expers); periturus, miser. — *Pi.* אָבַד pro amisso habuit; dispersit, dissipavit; perdidit, vastavit; exstirpavit, necavit (hominem). — *Hiph.* הֵאָבַד, perdidit, delevit; vastavit.

אָבַד *chald.* (*fut.* יֵאָבַד) periit. *Aph.* הִוָּבַד perdidit, occidit. *Hoph.* הִוָּבַד perditus fuit.

אָבַד *m.* (periens) perniciēs.

אָבֵדָה *f.* res perdita; locus exitiosus, vorago, orcus. (*Chethib* pro אָבֵדוֹן *Prov.* 27.)

אָבֵדוֹן *m.* perditio, interiitus; locus perniciēi, tartarus.

אָבַדָן *m.* excisio, occidio.

A

אֲבָדָן *m.* exitium, interitus.
 אֲבָהָ (fut. יֵאָבֵה) propensus
 fuit, annuit, voluit, (*plerumque c. לֹא*, noluit,) *c. ל*
pers. obtemperavit, obedivit;
 (cupiit, indiguit.)
 אֲבָהָ *m.* arundo, papyrus.
 אֲבָהָ, אֲנִיּוֹת אֲבָהָ, naves arundi-
 neae ex pap. Nilotica.
 אֲבִיוֹן *m.* (indigens) ege-
 nus; miser; בְּנֵי אֲבִיוֹן ege-
 ni, afflicti, miseri.
 אֲבִיוֹנָה *f.* bacca capparis,
 qua ad cupiditatem vene-
 ream excitandam veteres
 utebantur.
 אֲבִיִּי vae! eheu! (vox dolen-
 tis). *Al.* paupertas. *Prov.* 23.
 אֲבִיחָה (אֲבָחָה) *f.*; אֲבִיחָה חֶרֶב
 versatio gladii, gladius mi-
 cans, *LXX.* σφάγια ῥομφαίας,
 trucidatio gladio facta. *Ez.* 21.
 אֲבִיחָיִים *m. pl.* melones, pe-
 pones.
 אֲבִי *N. pr.*, mater Hiskiae.
 אֲבִי עֶלְבֹן *N. pr.*, dux mil.
 Dav., qui etiam אֲבִיֵאל dicitur.
 אֲבִיֵאל (pater robustus) *N. pr.*,
 avus Sauli; 2) dux mili-
 tum Davidis.
 אֲבִיֵאֶסֶת, אֲבִיֵאֶסֶת (pater col-
 lectionis) *N. pr.* Korachitae.
 אֲבִיגַיִל, אֲבִיגַיִל (cuj. pater ex-
 sultatio) *N. pr.*, uxor Nabali;
 2) soror Davidis.
 אֲבִיֵדָן (pater iudicis) *N. pr. m.*

אֲבִידָע (pater scientiae) *N. pr. m.*
 אֲבִיהוּי, אֲבִיהוּי (cuj. pater Je-
 hōva), אֲבִיֵם (pater maris)
N. pr., Abija, fil. Rehabeami;
 2) alii huj. nom. 3) אֲבִיהוּי
fem. i. q. אֲבִי.
 אֲבִיהוּא *N. pr.*, fil. Aaronis.
 אֲבִיהוּד *N. pr. m.*
 אֲבִיהוּל *N. pr. m. et f.*
 אֲבִיהוּל (pater robustus) *N. pr.*,
 uxor Rehabeami; 2) pa-
 ter Estheris; 3) alii huj.
 nom.
 אֲבִיטוּב (pater bonitatis) *N. pr. m.*
 אֲבִיטוּל *N. pr.*, coniux Davidi
 אֲבִימָאֵל *N. pr.* Joctanitae.
 אֲבִימֶלֶךְ (pater regis) *N. pr.*
 regum Philistaeorum; 2) fi-
 lii Gideonis.
 אֲבִינֹדָב (pater nobilitatis, no-
 bilis) *N. pr.* fil. Isai; 2) fil.
 Sauli; 3) aliorum.
 אֲבִינֹעַם (pater gratiae) *N. pr. m.*
 אֲבִינֵר, אֲבִינֵר (pater lucis) *N. pr.*
 ducis milit. Sauli.
 אֲבִיֵאֶסֶת *i. q.* אֲבִיֵאֶסֶת.
 אֲבִיֵעֶזֶר (pater auxilii) *N. pr.*
 fil. Gileadi; *patronym.* אֲבִי
 הָעֶזְרִי; 2) dux Davidis.
 אֲבִיר, אֲבִיר *v.* אֲבִיר.
 אֲבִירֵם (pater altitudinis) *N. pr. m.*
 אֲבִישָׁע *N. pr. f.*
 אֲבִישָׁע (p. salutis) *N. pr. m.*
 אֲבִישׁוּר (p. muri) *N. pr. m.*
 אֲבִישִׁי, אֲבִישִׁי (p. doni) *N. pr. m.*

אֲבִישָׁלוֹם, אֲבִישָׁלוֹם (p. pacis)
N. pr., socer Rêhabeami.

אֲבִיחָר (p. abundantiae) *N. pr. m.*

אָבַן — *Hithp.* sursum volvi.

I. אָבַל (fut. יֵאָבַל) *poet.* languit, luxit, moeruit. — *Hiph.* אָבַל moerore afflixit. — *Hithpa.* הִתְאָבַל *pros.* moestum se praebuit, luxit, *sq.* עַל, אֵל.

אָבַל *m.* (st. c. אֲבַל, *pl.* אֲבָלִים, st. c. אֲבָלִי), *f.* אֲבָלָה *lugens.*

אָבַל *m.* (c. suff. אֲבָלִי) *luctus, plangor.*

II. אָבַל *rad. inusit. arab.* humidum fuit.

אָבַל *campus herbosus. Inde haec nom. pr.:* אָבַל, אָבַל א' *urbs Manassitar.* 2) א' השטרים *locus in Moabitide.* 3) א' פרמים *pagus Ammonit.* 4) א' מחולה *pagus in tribu Issaschar; nom. gent. מחלתהי.* 5) א' מצררים *area trans Jordanem.*

אָבַל *profecto, utique; 2) apud scr. seriores: part. adversativa at vero, veruntamen, immo.*

רָבַל *v. אוֹבַל, אָבַל.*

אָבֵן *f.* (*masc.* 1 Sam. 17, 40. — c. suff. אֲבָנוּ, *pl.* אֲבָנִים, אֲבָנִי) *lapis; saxum; rupes; אָבֵן יָד instar lapidis; 1. qui manu proiici potest,*

I. (אֲבָנִים גדלות) א' פָּרָד *grandinis; א' יָקָרָה, א' יָחַן, א' יָקָרָה I. pretiosus; 2) א' גִּמְיָא, I. pretiosus, אֲבָנֵי-אֵשׁ lapp. splendentes. 3) אָבֵן (אָבֵן pondera diversa), אָבֵן אָבֵן pondus plumbeum; אָבֵן עֲפָרָתָה pondus plumbeum; א' הַפְּדִיל הַפְּדִיל perpendicularum, א' הַפְּדִיל perpend. vastationis. — *Metaph.* de firmitate praesidii et duritie animi. — *N. pr.* אָבֵן עֵזֶר (l. auxilii) et אָבֵן הָאֵזֶל (l. abitus).*

אָבֵן *f. chald. (st. emph. אֲבָנָא) lapis.*

(אָבֵן *m.*) *dual.* אֲבָנִים sella parturientium s. labrum balnei; rota figlina.

אֲמָנָה *N. pr. Chethib pro אֲמָנָה.*

בָּנִט *v. אֲבָנִיט.*

אֲבִינָר *N. pr. v. אֲבִינָר.*

אָבֵס — *part.* אֲבֵס *saginat.*

אָבֵס (*pl.* אֲבֵסִים) *praesepe, stabulum.*

מֵאָבֵס *m.* granarium, horreum.

בִּיֵּעַ *v. אֲבֵעָעוֹת.*

אָבֵץ *N. pr.* urbis in tribu Issaschar.

אָבֵצֵן *N. pr.* iudicis Isr.

אָבֵק *m.* pulvis (isque tenuis, qui facile per aërem fertur). אָבֵקָה *f.* אָבֵקָה רֹזֶבֶל pulvis (aromaticus) negotiatoris.

נִאָבֵק *Niph.* luctari (quia luctando pulvis excitatur).

אָבֵר *K. inus.* validus fuit. — *Hiph.* הִתְאָבֵר in altum eni-

sus est, sublime elatus est, evolavit.

אבר *m.* penna; ala.

אברה *f. id.*

אביר *m.* fortis, heros (nomen honor. Dei).

אביר *m.* robustus, fortis, אבירי לב animo valentes, (אביריים validi *i. e.* tauri s. equi). 2) potens, nobilis, אביר הרעים princeps pastorum. 3) א' לב contumax, pervicax.

אברהם (pat. excelsus) אברהם (p. multitudinis) *Nom. pr.* Αβραμ.

אברה *inf. abs. chald. a* ברה *pro imperat. flectite genua!* *Al. e lingua aegypt. deriv., ut signif.: caput demittite!* Gen. 41, 43.

אבירי *v.* אבירי.

אבשלום (pater pacis) *N. pr.* fil. Davidis.

אגא (profugus) *N. pr. m.*

אגג *N. pr.* regum Amalekit.

אגגרי *cognomen* Hamanis.

אגד *inus. chald.* colligavit.

אגדה *f.* ligamen, nodus, fascis, fasciculus; manipulus, agmen hominum; fornix, coelum fornicatum.

אגוז *m.* nux.

אגור (congregatus, socius) *N. pr. m.*

אגורה *v.* אגר.

אגל *rad. inus. arab.* conflavit, (aqua fluctibus se vol-

ventibus) collecta est.

אגל *m.* טל receptacula roris. (*Al. guttae roris.*)

אגלים (geminae piscinae) *N. pr.* pagi Moabit.

אגם *rad. inus. arab.* ferbuit;

— אגם corrupta fuit (aqua), putruit; fastidivit, animi aegritudine laboravit, *cf.* עגם.

אגם *m.* (pl. אגמים, אגמרי) stagnum; palus arundinosa, arundinetum.

אגם *adj. m.* tristis.

אגמון *m.* ahenum, lebes; arundo, juncus; funis juncus s. sparteus.

אגן *rad. inus. arab.* contudit, fullonica arte purgavit.

אגן *m.* (pl. אגנות) labrum balnei, pelvis.

(אגף, אגף) *m.* pl. אגפיים alae exercitus; *cf.* גף.

אגר (fut. יאגר) collegit, congegit. (*i. q.* אגל se volvit.)

אגורה *f.* nummulus, ὀβολός.

אגרא *f. chald., st. emph.*

אגרתא *i. q. sq. v.*

אגרת *f.* (pl. אגרות) epistola (ἀγγάρον tradita).

אגרטל *m.* pelvis.

אגרות *v.* גרת.

אוד *v.* אוד.

ארב *K. inus.* contabuit. —

Hiph. defatigavit, confecit.

(*inf.* ליה אריב *pro* לאריב)

ארבאל *N. pr. m.*

אָדָם *N. pr. m.*

אָהוּ *N. pr. m.*

אָדָן *v. אָדָנִי, אָדָן.*

אָדוּרִים (colles gemini) *N. pr. urbis Judae, Ἀδωρα.*

אָדוּרָם *N. pr. m. i. q. אָדוּרָם.*

בְּאֲדָרִין *chald. adv. tunc; eo ipso tempore; מִן אֲדָרִין ab illo tempore.*

אָדָר *v. אָדָר.*

אָדְלִיָּה *N. pr. persicum filii Hamani.*

אָדָם *rubuit. — Py. part. אָדָם rubro colore infectus, rubicundus. — Hiph. rubrum se fecit, rubuit. — Hithp. rubescere, rutilare.*

m. (st. c. דָּם, c. suff. דָּמִי, דָּמִים, pl. דָּמִים, דָּמִי) sanguis; אָכַל עַל-דָּם cum sanguine (carnem) comedit; דָּם נָקִי sanguis insons, insons ipse. 2) caedes, nex; אִין דָּם vindex caedis; אִין דָּם non est caedis reus; אִישׁ דָּמִים homo sanguinolentus. urbs, בית הדָּמִים, domus caede inquinata, caedis rea; דָּם דָּמִי reus est. 3) דָּם עֲנָבִים sanguis uvarum, vinum. — Aliud v. דָּמָה.

m. (nec st. c. et pluralis formas habet, nec c. suff. coniungitur) homo; collect. homines, כָּל-אָדָם omnes homines, אָבִיוֹנֵי אָדָם hom. pauperes; אָדָם h.

*ferus. Opponitur etiam aliis hom., qui ante dicti sunt; homines inferioris ordinis s. abiectae conditionis, אָדָם vulgari hominum more. 2) vir, Eccl. 7, 28. 3) aliquis, sq. לֹא nemo. 4) אָדָם *N. pr. primi hominis, Adamus. — אָדָם et בֶּן אָדָם filius hominis, homo mortalis; frequentior est plur. בְּנֵי אָדָם, homines. 5) *N. pr. oppidi ad Jordanem, Jos. 3. אָדָם *m. אָדוּם *f. ruber, rufus.*****

*אָדָם (rufus) *N. pr. Edomus, Esavus; fem. terra Edomitica. — אָדָם Edomita, Idumaeus, אָדָםֹת mulieres Idumaeae.**

*אָדָם *m. gemma rubicunda, LXX. σάφειον.**

*אָדָםֹת *m. (f. אָדָםֹת, pl. אָדָםֹת) subrufus, subru-ber.**

*אָדָםֹת *f. (c. suff. אָדָםֹת, pl. אָדָםֹת) humus; terra; ager (אָדָםֹת אִישׁ אָדָםֹת agricola, אָדָםֹת אִישׁ אָדָםֹת agriculturae deditus); regio; univ. terra, orbis terrarum. — *N. pr. urbis in tribu Naphth.***

*אָדָםֹת (rubra) *N. pr. urbis, quae in mari mort. submersa est.**

אָדָםֹת rufus, πυρρόχαρης, qui est sive rufis capillis sive cute et facie rubicunda.

*אָדָםֹת (humana) *N. pr. ur-**

bis in tribu Naphth.

אֲדָמָה *N. pr. m.*

הַיָּדֵן *rad. inus.* 1) *i. q.* *arab.* inferior fuit. 2) *i. q.* הַיָּדֵן iudicavit, dominatus est.

אֲדָן *m. (pl. אֲדָנִים)* basis columnae, stylobates; fundamentum aedium.

אֲדָן *N. pr. m.*

אֲדָוֶן *m. (st. c. אֲדָוֶן, c. suff. בְּאֲדָנִי, c. praef. אֲדָנִי, אֲדָנִי, c. praef. לְאֲדָנִי)* dominus; herus, possessor; praefectus (domus); maritus. — *אֲדָנִי* *compellabantur reges et principes.* — *Tertia pro secunda pers. alloquentes utebantur:* אֲדָנִי שְׂאֵל herus meus quaesivit i. e. tu quaesivisti. — *Plur. אֲדָנִים (st. c. אֲדָנִי, c. suff. אֲדָנִי, אֲדָנִי)* domini *Gen. 19, 2. 18. Jes. 26, 13.; sed alibi pro singulari et cum adiectivo sing.:* unus dominus. — *אֲדָנִי הַיָּדֵן et אֲדָוֶן* summus dominus, Deus, Jehova.

אֲדָנִי (*sive plur., sive c. suff. plur. Nusquam cum articulo coniungitur.*) dominus summus, Deus, Jehova.

אֲדָנִי-בְּשֵׁק (dominus Beseci) *N. pr. regis Canaanitici.*

אֲדָנִי-צֶדֶק (dominus iustitiae) *N. pr. regis Canaanitici.*

אֲדָנִיָּהוּ (Jehova dominus meus) *N. pr., Adonija, fil. Davidis; 2) aliorum virorum.*

אֲדָנִיָּהוּ *pro אֲדָנִיָּהוּ N. pr. m.*

אֲדָנִיָּהוּ (dominus altitudinis), אֲדָוֶר, אֲדָוֶר, *N. pr. praefecti hebr.*

אֲדָר *Kal inus.* amplus, magnificus fuit. — *Niph. part. נִאֲדָר, c. Jod parag. נִאֲדָר* magnificus. — *Hiph. (fut. נִאֲדָר)* illustravit.

אֲדָר *amplus, potens; magnificus, nobilis, illustris.* — *Subst. princeps.*

אֲדָר *m.* amplitudo, magnificentia; vestis ampla, pallium.

אֲדָרָה *f. (c. suff. אֲדָרָהוּ)* 1) *adj. fem.* ampla; 2) magnificentia; 3) pallium, אֲדָרָה שְׂעָרָה *p. Babylonicum, אֲדָרָה שְׂעָרָה p. pilosum.*

אֲדָרָהוּ *chald. pl. iudices primarii s. principes.*

אֲדָרָה *N. pr. loci lud. v. אֲדָרָהוּ.*

אֲדָרָה *chald. area.*

אֲדָרָה *m. nom. mensis XII. Febr. et Martio nostro respond.*

אֲדָרָהוּ *chald. recte, diligenter.*

אֲדָרָהוּ *δραχμῶν, אֲדָרָהוּ, nummus Pers. aureus.*

אֲדָרָהוּ (rex magnif.) *N. pr. Dei Sipharenorum; 2) fil. Sanheribi.*

אֲדָרָהוּ *v. אֲדָרָהוּ.*

אֲדָרָהוּ *N. pr. urbis Basanit.*

2) urb. in tribu Naphthali.

אֲדָרָהוּ *inf. אֲדָרָהוּ i. q. אֲדָרָהוּ.*

triturare, tribulis exterere.

אָהַב et **אָהַב** (*inf. c.* אָהַב, *imp.* אָהַב, *fut.* יֵאָהַב, *p. 1.* אָהַב et אָהַב) *cupivit, optavit sq. accus., פִּי; amavit, dilexit sq. accus., amorem erga alqm habuit sq. ל, addictus fuit sq. ב; delectatus est sq. ל c. inf.* — *Part.* אָהַב (*pl.* אָהַבִּים, *fem.* אָהַבַּת) *amicus.* — *Niph. part. pl.* אָהַבִּים *amati, amabiles.* — *Pi. part.* מֵאָהַב *amans, amicus; amator, amasius.*

מִן, כִּי, בְּ, לְ, *f. inf. c.* אָהַבָה: 1) *ad amandum;* 2) *amor;* 3) *amata.*

אָהַבִּים *pl. m. (sing. אָהַב)* *amores meretricii; deliciae.*

אָהַבִּים *pl. m. (sing. אָהַב)* *amores meretricii et inhonesti.*

אָהֵד *N. pr. fil. Simeonis.*

אָהֵה *ah! heu! (vox dolentis).*

אָהוּא *N. pr. regionis et fluvii.*

אָהוּד *N. pr. iudicis.*

אָהֵי *i. q. אֵי ubi?*

אָהַל (*fut.* יֵאָהַל) *denom. ab אָהַל: tentorium movit s. constituit. Pi. fut. יֵהַל pro אָהַל id. — II) i. q. הִלַּל splenduit, Hiph. fut. יֵאָהַל splendet, fulget.*

אָהַל *m. (c. ה parag. אָהַלָה, c. suff. אָהַלִּי, אָהַלָה, syr. אָהַלָה, pl. אָהַלָּים, syr. אָהַלָּים, אָהַלִּי) tentorium, tabernaculum; domus, domicilium*

quodvis. — *N. pr. m.*

אָהַלָה *N. pr. f.*

אָהַלִּיאָב *N. pr. m.*

אָהַלִּיבָה *N. pr. f.*

אָהַלִּיבָמָה *N. pr. uxoris Esavi.*

אָהַלִּים *m. pl. אָהַלִּוֹת f. ξυλαλόη, ἀγάλλογον, lignum aloës.*

אָהַרֹן *N. pr. fratris Mosis.*

בְּנֵי אֶהֱרֹן *Aharonitae, sacerdotes.*

אוֹ—אוֹ *conj. aut, vel, sive; (אוֹ—אוֹ sive—sive;) interdum sermonem intendit: aut potius, quin potius; ellipt. pro אוֹ אוֹ כִּי aut si, nisi forte; hinc etiam conditionem indicat: si, si forte, εἴαν. — Aliud אוֹ st. c. v. s. אוֹה.*

אוֹהָל *N. pr. m.*

אוֹבֵב *rad. inus. arab. noctu ivit aqutum.*

אוֹבֵב *m. (pl. אוֹבֵבִים) uter aquarius; 2) νεκρόμαντις, qui mortuos ex orco evocat, ut de rebus futuris respondeant; ἐγγαστροίμυθος, πύθων, daemon fatidicus; בעַל־אוֹב mulier necromantiae perita.*

אוֹבֵבוֹת *N. pr. loci in deserto.*

אוֹבֵבִיל *N. pr. m.*

אוֹבֵבֵל *v. אוֹבֵבֵל.*

אוֹדֵד *rad. inus. arab. incurvavit; convertit, versavit; II) gravitate pressit, grava-*

vit; III) *arab.* durus, validus fuit.

אָר *m.* vapor, nebula.

אָר *m.* rutabulum, torris fumans, titio.

עַל אֲדוֹת *pl. f.* caussae. — עַל אֲדוֹת propter; עַל אֲדוֹתִי propter me, mea caussa, עַל אֲדוֹתֶיךָ propter te, tua caussa, עַל כָּל-אֲדוֹת אֲשֶׁר has ipsas ob caussas quod.

אָר *m.* onus, infortunium grave, calamitas; perniciēs.

מֵאֵר *m.* robur, vehementia; עֲלֵי כָל-מֵאֵרֶךְ omni robore tuo, עֲלֵי מֵאֵר summa contentione, עַד לְמֵאֵר, עַד usque ad contentionem, vehementer. 2) *adv.* vehementer, valde.

אָרָה *K. inus. arab.* flexit, devērtit, habitavit; inclinavit voluntatem, cupivit. *Pi.* אָרָה (*fut.* יֵאָרָה) cupivit, expetiit. *Hithpa.* אָרָה (*fut. apoc.* יֵאָרָה) concupivit. — II) *arab.* eiulavit, ululavit. — III) *i. q.* אָרָה metari, designare. *Hithp.* sibi designavit s. metatus est.

אָר *st. c.* אָר *Chethib* concupiscentia, *Keri* אָר *ubi*, *Prov.* 31, 4.

אָרָה *f.* desiderium, concupiscentia, libido.

מֵאֵרִים *m.* — *pl.* מֵאֵרִים desideria.

תְּאָרָה *f.* desiderium; opta-

tum; delectatio; prava cupiditas.

אָרִי vae! heu! (*vox dolentis aut comminantis*) *c. ל* et *accus.* 2) אָרִי lamentatio, *Prov.* 23.

אֲזוֹת *com.* (*pl.* אֲזוֹת) signum; vexillum; nota, insigne (*sacrum*), argumentum, documentum; signum rei praeteritae aut futurae: monumentum; ostentum, miraculum, portentum.

אֲזוֹת *chald. pl.* אֲזוֹת *id.*

אָרִי *m.* (*pl.* אָרִים) terra solida et habitata (*oppos.* aquae); terra maritima, ora, insula; אֲרֵי הַיָּם et אֲרֵי הַגּוֹרִים orae et regiones maritimae et transmarinae. — II) אָרִים *m.* (ululantes) thoës (*Schakal*). — III) *interj.* vae! — *Al. v. s.* אָרִי.

אֲרִי *N. pr. m.*

אֲרִי *N. pr.* Joctanidae, deinde urbis in Arabia (*fort.* Sanaa).

אֲרִי *N. pr.* regis Midianitarum.

אָרָל *rad. inus. i. q.* רָאָל.

אָרָל stultus; impius.

אָרָלִי stultus.

אָרָלִית *f.* (*c. suff.* אָרָלִית) stultitia; impietas.

אָרָל et אָרָל *rad. inus. arab.* se volvit, globatum est; 2) prior fuit; validus, potens fuit.

אָרָל *m.* venter, corpus.

אולרים, אולרים, אולרים, principes.

אולרי *adv.* (*comp. ex* או *si* et *et* לרי, לא, לא, לא, nisi, *ei μη*. 2) annon, forsitan (*vox dubitantis, timentis s. sperantis*).

אולרי (*pl.* אולרי) vestibulum, porticus. — II) *partic. contra, veruntamen, nihilominus.* — III) *N. pr. m.*

אולרי *m.* (*st. c.* אולרי, *pl.* אולרי) aries; 2) ornamentum architect. januarum et parietum, crepido.

אולרי *m.* robur, vis.

אולרי *f.* robur, vis.

אולרי *com.* cervus, cerva.

אולרי *f.* (*pl.* אולרי, *st. c.* אולרי) cerva.

אולרי *f.* cerva; השחר *Ps.* 22. *nom. carminis, ad* cuius modum *Ps.* canendus.

אולרי *m.* (*pl.* אולרי, אולרי) princeps, potens; 2) terebinthus (*arbor celsa et crassa*).

אולרי *N. pr.* stationis Israelit. in Arabia. *Exod.* 15.

אולרי *m.* (*c. suff.* אולרי, *pl.* אולרי, אולרי, *st. c.* אולרי) potens, fortis, heros; — 2) vis, robur, potestas, ריש לאל ידי *permissum est potestati manus meae, est in mea potestate.*

— 3) Deus. *In orat. prosa plerumque, ut Deus Israelitarum significetur, adiungitur vel attributum:* שְׁהִי, חִי,

עולם, עליון, קנא *vel cognomen:* אל אלהי, אל אלהים; אהאל אלהי אבוקה, ישראל *poetis saepe אל aut ואל verus Deus dicitur.* Deus falsus *vocatur:* אל זר, אל אחר: אל זר, נכר. *s. filii Dei, angeli.* — 4) *signif. originem div. et praestantiam alicuj. rei:* אל ארזי אל cedri divinae *s. altae.* — *Nomm. pr. v. s. ll.*

אולרי *f.* terebinthus; *cf.* אולרי.

אולרי *f.* quercus *Jos.* 24, 26.

אולרי *m.* arbor alta, quercus.

אולרי *m.* quercus. 2) *N. pr. m.*

אולרי *m.* porticus.

אולרי *m. chald.* arbor.

אולרי *N. pr.* Eulaei, fluvii Pers.

אולרי *N. pr. m.*

און *rad. inus. arab., cui est negandi notio, quae transfertur ad vanitatem; defatigationem; facilitatem rei gerendae et potestatem.*

און *m.* (*c. suff.* און, און, און, *pl.* אונים) vanitas, vanum, quod nihili habendum est; idolum: בית און: domus idolorum; בקעת און: vallis idolorum *i. e.* vallis Damasc. 2) mendacium; pravitas, nequitia; 3) miseria, calamitas, בן-און: filius dolore me afficiens.

און, *m.* (*c. suff. sicut* און) robur, vis; ראשית האון: pri-

mitiae facultatis (virilis) *i. e.* primogenitus. 2) opes, divitiae. — *N. pr. v. s. l.*

אין, *st. c.* אין, vacuitas, defectus, nihilum; nihil, non esse (*sq. partic. verbi alicujus*): אין בבור non fuit in fovea, אין יצא ואין בא fuit neque exiens, neque intrans; אין לי non est mihi; אין לבוא non licet venire; אין כל, אין הבר, מאומה, pláne nihil; אין אינני non est (amplius). — 2) *c. pronom. person.* אינני, אינני, אינני, אינני, אינני et אינני, non sum (fui, ero), non es etc. — 3) *c. praep.* אין באין dum non est (fuit), priusquam, sine; אין בלא tantum non, propemodum; אין לאי ei cui non est, ita ut non sit; אין מאי ne ullus quidem est. — *Aliud v. s. אי.*

אין *i. q.* אין 1 Sam. 21, 9.

אי (*fort. ab* אין) non, *Iob.* 22. — אי-כבוד (ignobilis) *N. pr. m.*

תאנים *m. pl.* defatigationes, labor multus.

אין (robur) *N. pr. m.* — II) און (*aegypt. lux*) Helio-
polis, urbs Aegypt.

אונן (validus) *N. pr. urbis* in tribu Benjam.

אונם (validus) *N. pr. m.*

אונן (id.) *N. pr. fil. Judae.*

אופז *N. pr. regionis aurife-*

rae, Uphas (*fort. i. q. sq. v.*). אופז, אופז *N. pr. regionis auro, gemmis et ligno pretioso praedivitis, Ophira;* 2) aurum ophiriticum *Iob.* 22.

אפן *v.* אופן.

אין *intrans.* arctus, angustus fuit; *trans.* pressit, urisit; *reflex.* se incitavit, festinavit, se subtraxit. — *Hiph.* ursit, institit (alicui ב).

אצר *v.* אופז.

אור lucidum fieri, illucescere; *impers.* אור illuxit, illucescit; *imperat.* אורי illucesce, collustreris. — *Niph.* אור (*fut.* אור, אור) illustrari, illucescere, clarescere; *part.* אור illustris. — *Hiph.* אור (*fut. apoc.* אור) incendit, accendit (aram); lucem praebuit; illustravit, אור פני ה' oculos, faciem alicujus collustrare, exhilarare alqm.; אור פניו (*sq.* אור, אור, אור) splendentem faciem alicui advertit, propitium se praebuit (Deus).

אור *m.* (*fem.* *Iob.* 36, 32.)

lux, splendor; lux matutina, solis, fulguris; אור אור lux vitae, אור פנים vultus hilaris, hilaritas, benevolentia; 2) imago felicitatis salutisque et intelligentiae. אור אור lux s. doctor gentium, אור אור praesidium Israelit.

— *pl.* אורים lumina, sidera
Ps. 136, 7.

אור *m.* flamma; ignis. —
2) אורים regio lucida, oriens.
Jes. 24. — 3) אורים ותמים
(אורים) *LXX.* δὴλώσεις καὶ
ἀλήθεια, lumina et veritas,
sortes sacrae, quibus con-
jiciebatur, quid esset agen-
dum, quid omittendum. —
4) אור פשוטים *N. pr.* Ur
Chaldaeorum, urbs Mesopo-
taniae. — 5) אור *N. pr. m.*

אורה *f.* lux, splendor felici-
tatis. 2) *pl.* אורות herbae,
olera viridia.

מאור *m.* lumen; מארות lu-
mina, sidera. 2) candela-
brum, מנורת-המאור cande-
labrum (in tentorio sacro).
מ' עינים splendor s. hilari-
tas oculorum.

מאורה *f.* foramen, specus.

ארה *v.* אורות

אורי (igneus) *N. pr. m.*

אוריאל (flamma Dei) *N. pr. m.*

אוריה (flamma Dei) *N. pr. m.*
conjugis Bathsebae; 2) sa-
cerdotis regnante Ahaso.

אות *subst. v.* אות.

את *pron. c. suff. v.* את.

נאות *s.* אות. — *Niph.* נאות
(*fut. pl. p.* 1. נאות, *p.* 3.
נאות) consentire, morem
gerere.

אז *adv.* tunc, tum (de temp.
praeterito et futuro). — מאז,
מן-אז ab antiquo tempore,

antiquitus, olim, antea; 2)
inde ab, ex quo: מאז אפה
ex quo tua ira (exarsit),
מאז באתי ex quo veni; *c.*
מ' הברך ex quo locu-
tus es s. loqueris.

אז *tunc Ps.* 124, 3 — 5.

אזה *s.* אזה *chald.* accendit.

אזרי *N. pr. m.*

אז *chald.* (*part. f.* אזא)
abiit, exivit, editum est.
Alii: firmiter decretum est.

אזוב *m.* hyssopus.

אזר *v.* אזור.

זכר *v.* אזורה

אזל *abiit; metaph.* defecit,
consumtus est; — II) texuit,
nevit. *Py. part.* מאזל textum.

אזל *chald.* abiit, discessit.

אזל (abitus) *N. pr. loci, cf.*

אזן

אזן *denom. ab* אזן *q. cf.* —

II) *Piel* אזן ponderavit, ex-
ploravit.

מאזנים *dual.* lanx gemina,
bilanx, libra.

מאזנין *chald. id.*

אזן *m., pl.* אזנים supellex,
arma.

אזן *f.* (*c. suff.* אזני, *dual.*
אזנים, *st. c.* אזני) auris;
באזני פ' audiente aliquo,
שמע באזניו coram alqo;
שום באזניו auribus suis audivit;
פ' in auribus i. e. in mente
alcjs reponere.

הָאָזִין *Hiph.* audivit, attendit ad alqd *sq. accus.*, אֵל, לְ, עַד, עַל; *de Deo*: exaudivit, preces admisit; *de hominibus*: obedivit *sq. לְ*.

אֵין שְׂאָרָה *N. pr. pagi*.

אֲזֹנוֹת-הַבּוֹר *N. pr. urbis in tribu Naphthali*.

אָזְנִי (auritus) *N. pr. m. Num. 26, 16*.

אֲזַנְיָה (quem Jeh. audit) *N. pr. m.*

זָקַק *v. אֲזַקִּים*.

אָזַר (*imp.* אָזַר, *fut.* יִאָזַר, *c. suff.* יִאָזְרֵנִי) cinxit; se accinxit: *c. accus. pers., acc. membri cingendi* (lumbos cing.), *accus. cinguli s. vestis. Trop.* אָזַרְוּ הַיֵּל se robore accinxerunt. — *Niph. part.* נֶאֱזַר accinctus. — *Pi.* accingere alqm aliqua re *c. dupl. accus.* — *Hithpa.* se accinxit, se armavit.

אָזוֹר *m. cingulum; catena.*

זָרַע *v. זָרַע i. q. אֲזָרוּעַ*.

זָרַח *v. אֲזָרַחִי, אֲזָרַח*.

I. אָח *m. (st. c. אחי, c. suff. אחי, אחיכם, אחיה, אחיני, אחי; pl. אחים, אחי, c. suff. אחי, אחיכם, אחיו, אחיה, אחיני) frater; consanguineus quivis; popularis; socius; amicus; homo alius, quisquis est. — אַח—אִישׁ alter—alter (de hominibus et de rebus); אִישׁ מֵעַל אַחִיו alter ab altero; אִישׁ אֶל אַחִיו alter*

adversus alterum. — *Nomm. pr. v. infra s. ll.*

אָח *chald. frater.*

אֲחֻיָּה *f. fraternitas.*

אֲחֻיָּה *f. (c. suff. אחוּי, אחוּ, אחות, אחותי, pl. אחיות, c. suff. אחיותי, אחיותיך, אחותיך) soror; consanguinea; popularis; socia, (civitas consociata); metaph. res nobiscum arctissime coniuncta. — אַחֻת—אִשָּׁה altera—altera (de hominibus et de rebus); אִשָּׁה אֶל אַחֻתָּהּ altera ad alteram.*

II. אָח *interj. eheu! (dolorem signif.) sq. לְ*.

אָחִים *m. pl. (a sing. אח) ululae, bubones. Al. clamores, ululatus. Jes. 13.*

III. אָח *f. olla (prunis ardentibus impleta) Jerem. 36.*

אָחָב (frater patris) *N. pr. regis Isr., Ahab. 2) alius viri.*

אָחָבֵךְ *N. pr. m.*

אָחָד *st. c. אחד m. אחת in pausa אחת f. unus, una. אחד—אֶחָד unus—alter; continuo repetitum: unus, alter, tertius; distributive: אִישׁ אָחָד—אִישׁ אָחָד singuli; לְאָחָד אָחָד unus post alterum, singulatim, אחת אחת unum post alterum. 2) primus (in numerandis diebus mensium), בְּאָחָד לַחֹדֶשׁ primo mensis die, שְׁנַת אַחַת primus annus. 3) unicus,*

singularis. 4) aliquis; quidam, *τις*; א' ה'עם aliquis e populo, א' נ'ביא א' א' *προφήτης τις*. אין אחד, לא א', ne unus quidem, nemo. — אחת (sc. פעם) semel; באחת semel; subito, repente. באיש אחד, באחד una, simul, pariter. — pl. אחריים iidem; uniti, conjuncti; aliquot.

אחד — *Hithpa.* se conjungere *Ex.* 21, 21.

ח' *m.*, ח'דא, ח'דה *f.*, *chald.* unus; primus; aliquis. — ח'ד-שבעה על ד' septuplo magis quam; פ'חדה simul, una. — 2) *hebr. pro* אחד unus, *Ezech.* 33, 30.

אח' *m.* quidquid virens in palude nascitur, juncus.

אחוד (conjunctio) *N. pr. m.*

אחוד' *et* אחוד' *v.* אח.

אחוד' *v.* אחוד'.

אחוד' *N. pr. m.*; *patron.* אחוד'.

אחוד' *N. pr. m.*

אחוד' *v.* אחוד'.

אחוז (inf. c. אחוז, c. praef.

ראחוז, imper. אחוז, fut. ראחוז et ראחוז)prehendit, except, cepit *sq. accus.*, ב; metaph. prendit terrorem, dolorem (i. e. terrore, dolore captus est); exemit, elegit sorte; tenuit; conjunxit, contignavit; clausit. — *Niph.*

prehensus, captus est; se possessorem fecit, occupa-

vit. — *Pi.* occlusit, operuit. — *Hoph.* inclusus, adjunctus est.

אחוז *N. pr.*, Ahasus, rex *Jud.* 2) al. huj. nom.

אחודה *f.* possessio, mancipium, ager.

אחוד' *N. pr. m.*

אחוד' *et* אחוד' *N. pr.*, Ahasja, fil. Ahabi, rex *Isr.* 2) fil. Jorami, rex *Jud.*

אחוז' *N. pr. m.*

אחוד' *N. pr. m.*

אח' *N. pr. m.*

אח' *N. pr. m.*

אחרא' *N. pr. m.*

אחוד' *v.* חוד'.

אחוד' (amicus Dei) *N. pr. viroꝝ.*

אחוד' (amicus Judaeorum) *N. pr. m.*

אחוד' *N. pr. viroꝝ.*

אחוד' *N. pr. m.*

אחוד' (amans boni) *N. pr. viroꝝ.*

אחוד' (frater nati) *N. pr. m.*

אחוד' (fr. mortis) *N. pr. m.*

אחוד' (fr. regis) *N. pr. m.*

אחוד' (fr. doni) *N. pr. m.*

אחוד' (fr. irae) *N. pr. m.*

אחוד' (fraternus) *N. pr. m.*

אחוד' (frater nobilis) *N. pr. m.*

אחוד' (cuj. amica jucunditas) *N. pr. feminarum.*

אחוד' (frater praesidii) *N. pr. m.*

אחוד' (fr. auxilii) *N. pr. m.*

אחוד' (fr. inimici) *N. pr. m.*

אחירם (fr. nobilis) *N. pr. m.*
 אחירע (fr. mali) *N. pr. m.*
 אחישחר (fr. aurorae) *N. pr. m.*
 אחישר (fr. cantoris s. probi)
N. pr. m.

אחיתפל (fr. stultitiae) *N. pr. m.*
 אהלב (fecunditas) *N. pr. loci*
 in tribu Ascher.

אחלי (utinam!) *N. pr. m. et f.*
 אחלי, אחלי *utinam! v. חלה.*

אחלקמה *v. חלם.*

אחמתא Ecbatana, urbs Mediae.

אחסבי *N. pr. m.*

אחר posterior fuit, cunctatus est. *fut. p. 1. אחר Gen. 32, 5. — Pi. אחר (pl. אחרי, fut. יאחר, part. מאחרים) tardavit, moratus est alqm; immoratus est sq. על. — Hiph. v. יחר.*

אחור (*pl. אחורים*) pars posterior, postica; regio versus occidentem. — *adv. pone; retro, retrorsum.* באחור, מאחור a tergo, retrorsum. — לאחור in posterum *Jes. 41, 23. 42, 23.*

אחר *m. אחרת f. (pl. אחרים, אחרי, אחרות) alius, alia. א' אלהים alii dii i. e. idola. — 2) N. pr. m.*

אחר pars postica. — *adv. temp. et loci: retro, pone, post. — praep. pone, post: א' הדברים sequi. א' האלה post has res, postea. א' הבר פ' postquam locutus*

est. אחר, אשר א' postquam; א' א' postea. — *Frequentius pl. st. c. אחרי (cum suff. אחרי, אחרי, אחרי) pone, post. א' א' postea, א' א' postquam, א' א' posteaquam. — c. praefixis: מאחר, מאחרי ab aversa parte post etc. (hinter etwas weg), א' א' postea. מאחריה a tergo ejus. א' א' post. א' א' pone.*

אחרונה *m. אחרון f. posticus, posterior; occidentalis, א' א' mare mediterraneum. 2) posterus, א' א' generatio postera, אחורים posteri. 3) postremus, ultimus; adv. אחרונה postremum; לאחרונה, באחרונה postea, postremo, tandem.*

אחרי *chald. adj. fem. alia. ער-אחרי chald. ad postremum, tandem.*

אחרי *f. postremum, extremum; 2) exitus, finis, א' א' finis anni; 3) tempus futurum, א' א' aetas futura; 4) posteritas, posteri.*

אחר *chald. m. alius.*

אחרי *adv. retrorsum, retro.*

אחרת *N. pr. m.*

אחרתל (*pone murum*) *N. pr. m.*

אחשדרפנים *m. pl. archistrapae, qui provinciis praerant. — יין chald. id.*

אחשירוש *N. pr. regum Pers.,*

Ahasverus (Xerxes, *Esth.* 1.; Cambyses, *Esr.* 4.; Astyages, *Dan.* 9.).

אחשרש *id.* (*Chethib.*)

אחשתררי *N. pr. m.*

אחשתרנים *m. pl. muli.*

אחור *v. אחת.*

אטד *m. rhamnus paliurus (frutex spinosus).*

אטון *m. filum linteum, ὀφόνη.*

אטט *rad. inus. arab. tenuem sonum edidit.*

אט *m. levis strepitus: murmur, pl. אטרים* submissa voce loquentes, necromantes. 2) lenis *s. tardus incessus. — adv. לאט, לאט, לאט* leniter, lente; *לאטרי* ad meam lenitatem, commode.

אטם *clausit, obturavit. — Hiph. id. יאטם און* obturat aurem.

אטר *clausit, fut. יאטר Ps. 69, 16.*

א' יד *clausus, ligatus. יד ימין* ligatus manu dextra *h. e. scaevola, qui dextra uti nequit.*

אטר *N. pr. m.*

א *v. אנה et און.*

אי *ubi? — c. suff. איפה* ubi es? *אינו* ubi est? *איים* ubi sunt illi? — *c. al. pronom. et adv. nota interrogationis: אי זה* quis? *אי זה הדרך?* ubi? *אי זה* quanam via? *אי מזה* unde? *אי מזה עם* ex quonam po-

pulo? *אי לזאת* quare? *cur?* — *c. ה demonstr.* *איפה* ubi? *ubicunque.*

איזה ubi? *Iob. 38, 19. 24.*

איכה ubi? *quomodo? —*

אין (*apocop.*) *quomodo? — Utrumque interdum indicat vocem querulam.*

איכה (*Keri* *איכו*) ubi.

איכה *quomodo?*

אין ubi? *מאין* unde? — *Aliud v. s. אין.*

איפה ubi? *quomodo?*

אן (*contr. ex אין*) ubi? *quo?*

מאן unde? *עד-אן* quousque?

— *c. ה parag.* *אנה* quo?

quorsum? ubi? עדי-אנה quo-

usque? quamdiu? ואנה ו-אנה

huc et illuc.

אירב *odit, infensus est. —*

part. אירב infestans; *subst.*

adversarius, inimicus; fem.

אירבת inimica, *collect. i*

mici.

איבה *f. inimicitia, odium.*

אירד *v. אירד.*

אי *v. אייה.*

איה *f. nom. avis rapacis.*

LXX. ἰατὶν. Vulg. vultur. —

2) *N. pr. m.*

אירוב (infestatus, aerumnosus)

N. pr. Iobi.

אירובל (*ἄλοχος*) *N. pr. uxoris*

Ahabi, Isabella.

איר-כבוד (inglorius) *N. pr. m.*

אירל, אירל, אירל etc. v. אירל.

אירלון (arbor) *N. pr. urbis; 2)*

judicis aliorumque virorum.

אֵלִיּוֹן (*ab* אֵל) *N. pr. urbium.*
אֵילָח (*arbor*) אֵילוֹת (*arbores*)

N. pr. urbis, Aelana.

אֵילָח *v. אֵילָח.*

אֵיִם *rad. inus. terribilis fuit;*
chald. Pa. terruit.

אֵיִם *m. אֵיִמָּה f. terribilis.*

אֵיִמָּה *f. (pl. אֵיִמוֹת; c. ה*
parag. אֵיִמָּחָה) terror.

אֵיִמִּים, אֵיִמִּים *pl. terrores,*
res terribiles (idola). 2)

Emaei, incolae Moabit.

אֵיִר *v. אֵיִן et אֵיִן.*

אֵיִפָּה, אֵפָּה *f. Ephā, nom.*

mensurae. 2) mensura, אֵיִפָּה

אֵיִפָּה diversa mensura, אֵיִפָּה

אֵיִפָּה justā, integra men-
sura.

אֵיִר *v. אֵיִפָּה.*

אֵיִפּוּא *i. q. אֵיִפּוּא.*

אֵישׁ *m. (pl. אֲנָשִׁים, אֲנָשִׁים cf.*

vir; (אֲנָשִׁים) varius, אֲנָשׁ

mas; maritus. 2) collective:

viri s. incolae alicj. terrae,

אֵישׁ יִשְׂרָאֵל Israelitae. 3) c.

nomīnibus, quae virtutem s.

vitium signif., indicat homi-

nem, cui virtus s. vitium tri-

buitur: אֵישׁ מִלְחָמָה bellator,

אֵישׁ שְׂדֵה, אֵישׁ אֲמָת

agricola. 4) aliquis, אֵישׁ אֵישׁ

singuli; oppos. verbis: אֵישׁ,

אֵישׁ — אֵישׁ — אֵישׁ, עֲמִית

וְהִלְכוּ אֵישׁ — אֵישׁ — al-

ter. 5) quisque. אֵישׁ אֵישׁ

quique locum; אֵישׁ אֵישׁ

quique. — 6) impers. כֹּה

sic dixit quisque.

אֵישׁ — *Hithpal. imperat.*

אֵישׁוּם הַחַטָּאִשׁוּם (*ἀνδρικοῦσθαι*)

animū virilem sumite, fortes

vos praebete (seid Männer)!

אֵישׁוֹן *m. homuncio, homu-*

lus; אֵישׁוֹן, אֵישׁוֹן pupil-

la oculi; אֵישׁוֹן, אֵישׁוֹן pu-

pilla noctis i. e. nox media.

אֵישׁוֹת *f. (c. suff. אֵישׁוֹת, אֵישׁוֹת*

et אֵישׁוֹת) femina, mulier;

uxor. — Nominibus virtu-

tum s. vitiorum appositum

signif. mulier, cui ea tri-

buuntur. — cf. אֵישׁוֹת sub

אֵישׁוֹת N. pr. filii Sauli.

אֵישׁוֹד (*vir splendoris*) *N.*

pr. m.

אֵישׁוֹד *Keri Ezech. 40, 15. v.*

אֵישׁוֹד.

אֵישׁוֹד *chald. i. q. אֵישׁוֹד fuit, est;*

אֵישׁוֹד tu es, אֵישׁוֹד ille est,

אֵישׁוֹד sumus, אֵישׁוֹד estis.

אֵישׁוֹד *i. q. אֵישׁוֹד N. pr. m.*

אֵישׁוֹד (*mecum Deus*) *N.*

pr. m.

אֵישׁוֹד (*insula palmae*) *N. pr.*

filii Aaronis.

אֵישׁוֹד *v. אֵישׁוֹד.*

אֵישׁוֹד *adv. profecto, certe; 2)*

tantum, tantummodo; non-

nisi, prorsus, omnino. אֵישׁוֹד

totus laetus, totus lae-

titiae deditus; אֵישׁוֹד ni-

hil nisi tenebrae. 3) modo

non, propemodum. 4) tan-

tum quod, modo (nur so

eben). 5) tamen (doch, je-

doch).

אֶרֶץ (arx) *N. pr.* urbis a Nimrodo conditae, Ἀρχάδ, fort. Nisibis in Mesopotamia.

אֶרֶץ *v.* כּוֹב.

אֶרֶץ *N. pr.* urbis in tribu Ascher. 2) urbis in tribu Judae.

אֶרֶץ *v.* אֶרֶץ, אֶרֶץ, אֶרֶץ.

אֶרֶץ *N. pr.* regis Philist.

אֶכֶל (*inf.* אֶכֶל, *constr.* אֶכֶל, *c. praef.* לְאֶכֶל, *c. suff.* אֶכֶלֶת,

אֶכֶל; *imper.* אֶכֶל, *c. parag.* אֶכֶלֶת,

אֶכֶלֶת, *fut.* יֹאכֵל et יֹאכֵלֶת)

edit, comedit; devoravit;

trop. consumsit, confecit,

perdidit; avide arripuit; degustavit, fruitus est. *Con-*

jungitur c. accus., מִן, בּ, —

אֶכֶל לַחֵם פ' epulari; אֶכֶל לַחֵם פ' et בְּלַחֵם פ',

convictorem esse alcj., ab

aliquo ali; אֶכֶל לַפְנֵי יְהוָה epulas sacrificales institue-

re; אֶכֶל בֶּשֶׂר פ' alcj. carnem

edere, saevire in aliquem.

— *Niph.* נֹאכַל edi, consumi;

part. fem. נֹאכֶלֶת quod com-

editur, edere licet. — *Pi.*

יֹאכֵלֶת consumet eum.

(*Al. referunt ad Kal.*) —

Py. אֶכֶל edi, consumi. —

Hiph. יֹאכֵלֶת (*fut.* יֹאכֵלֶת,

inf. יֹאכֵלֶת) aliquid edendum

praebere; 2) consumere.

אֶכֶל *chald. id.*

אֶכֶל *m.* (*c. suff.* אֶכֶלֶת) actio

edendi; 2) cibus, frumen-

tum, fruges, annona, com-

Leopold, Lex. Hebr.

meatus; esca, praeda.

אֶכֶלֶת *f.* cibus, esca; alimentum.

אֶכֶלֶת *f.* esus, epulae.

עֵץ מֵאֶכֶל *m.* cibus. עֵץ מֵאֶכֶל arbor frugifera; צֹאֵן מ' grex ad mactandum destinatus.

מֵאֶכֶלֶת *f.* cibus.

מֵאֶכֶלֶת *f.* (*pl.* מֵאֶכֶלֶת) culter.

מֵכֶלֶת *f.* cibus.

אֶפֶל *N. pr. m.*

אֶפֶל *v.* פִּינִן.

אָבָה (sarcinam imposuit;) ad laborem compulit.

אָבָה *m.* (*c. suff.* אָבָה) sarcina, onus.

אָכַר *rad. inus. arab.* terram fodit.

אָכַר *m.* arator, agricola.

אֶכְשָׁה (praestigiae) *N. pr.* urbis in tribu Ascher.

אֵל *subst.* nihilum, *Iob.* 24,

25. — *Conj. c. fut. apoc.,*

fut. simpl., fut. pers. 1. pa-

ragogico: ne, μή, 1) *notio-*

nem habet dehortandi s. de-

precandi: אֵל יֵצֵא אִישׁ ne

quis egrediatur, אֵל-הִירָאֵהוּ

nolite timere, אֵל-הִוֹתֵר ne

sis superior, אֵל-אֲבוֹשָׁה ne

puore afficiar; 2) *prohi-*

bendi: אֵל הִירָא ne timeas;

3) *de temp. futuro:* אֵל יִחַרֵשׁ

ne sileat i. e. non silebit; 4)

absol. אֵל-נָא μή τοῦτο, ne

(hoc fiat, precor) *Gen.* 19,

18. 5) *c. not. interrogandi:*

num? an non? 1 Sam. 27, 10.

אל *chald. ne.*

אלו *adj.* vanus, *pl.* אלוים *vani i. e. idola.* 2) *subst.* vanitas, רופאי א' *medici vani.*

אל *v.* אול.

אל, *fere ubique* אל, *praep.*

(*c. suff.* אלי, אליה, אליו, אלרכם, אלינו, אליה, אליו, אליו, אליו, אליו, *poët.* אלוים, אליו, *pl. poët.* 1) *signif. directionem ad alqd:* versus, ad, *πρός, ἐπι;* usque ad, in; erga, adversus; אל לבו *ad intimum usque animum. —*

2) *transl. de corporis s. animi conversione ad alqd:* secundum, ad, de, אל פרי יהוה *secundum praeceptum Dei;* אל אמה *ad ulnae longitudinem;* ויאמר אל שרה *et dixit de Sara (in Bezug auf).* —

3) *de causa movente:* *πρός,* propter, ויהי אל נפשו *et iivit propter vitam suam (ut eam salvam praestaret).* — 4) *raro conjung. c. verbis, quibus inest notio quietis:* prope, apud, אל באר המים *ad puteum;* ישב אל השלחן *sedit ad mensam. —* 5) *c. al.*

praepos. אל אחרי *pone me;* אל בין *inter (zwischen hinein);* אל אשר *eo quo;* אל

אל מברית, *ἀντιπρό;* אל מברית *versus, intra;* אל מחוץ ל *ex alio loco in alium, extra;* אל מנגב ל *a meridie versus*

s. ad; אל החוץ *s. extrorsum;* אל חנם *frustra (für umsonst);* אל תחת *pleonast. i. q. תחת.*

אל *c. artic.* האל, *pron. com. hi, hae.* ואלה — *οἱ μὲν — οἱ δέ. — Chald. id.*

אל (terebinthus) *N. pr. m.* גֹבַשׁ מֵאֵלָה *m. grando, v. גֹבַשׁ.*

אלמגרים *v. אלמגרים.*

אלהד (quem Deus amat, *Θεόφιλος) N. pr. m.*

אלהעה (quem Deus vocat) *N. pr. m.*

אלה *juravit; 2) exsecratus est. — Hiph.* jurare jussit, jusjurandum petiit; *fut. apoc.* ויאל — *II) i. q.* רלל *exclamavit, ejulavit; imp.* אלי — *III) inus. arab. carnosus, torosus fuit.*

אלה *f. jusjurandum, בוא* בוא *inire, praestare;* באלה *jurej. aliquem adigere, ב* נשא אלה ב *deferre jusj. alicui. 2) foedus ju-rejurando firmatum. — 3) maledictio, היה לאלה exsecrationi esse, נתן לאלה exsecrationi tradere; pl. אלות exsecrationes.*

האלה *f. maledictio.*

אלה *f. cauda ovium pinguis.*

אל *v.* אלה, אלה.

אלוה *m. Deus, (sing. apud poetas et seriores scriptores) 1) Deus quicumque;*

<p><i>trop.</i> כחן לאלהו cuius ro- bur ei pro deo est, הבריא א' deum in manu gerit. — 2) Deus verus, Jehova. — <i>Pl.</i> אלהים 1) dii (gentilium); 2) האלהים, אלהים Deus ve- rus, Jehova. <i>Conjungitur h.</i> <i>v. cum adjectivo plurali ra-</i> <i>roque singulari, et cum ver-</i> <i>bo singulari rariusque plu-</i> <i>rali.</i> — ארש א' homo Deo carus et familiaris (h. pius, propheta, angelus); בן א' filius Dei dicitur rex Isr., בניי Dei cultores; angeli. — 3) <i>Ad res transfertur, quae</i> <i>sunt divina origine aut prae-</i> <i>stantiâ: mons Dei, rivus</i> <i>Dei, terror a Deo immissus;</i> <i>עיר גדולה לאלהים urbs di-</i> <i>vinitus magna Jon. 3. — C.</i> <i>praef.</i> באלהים, באלהים אלהי; <i>st. constr.</i> אלהי. אלה <i>m. chald.</i> Deus.</p>	<p>אלראב (cui Deus pater) <i>N. pr.</i> principis Sebulonitarum; 2) fratris Davidis; 3) alior. אלראל (per Deum fortis) <i>N.</i> <i>pr.</i> ducis milit. David., 2) principis Manassitarum, 3) princ. Benjaminit., 4) alior. אלראחה ad quem Deus ve- nit) <i>N. pr. m.</i> אלריד (quem Deus amat) <i>N.</i> <i>pr.</i> principis Benjaminit. אלרדע (cuj. saluti Deus pro- spicit) <i>N. pr.</i> filii Davidis, 2) aliorum. אלרה <i>v. אלה.</i> אלרהו, אלהו (Deus meus est Jehova) <i>N. pr.</i>, <i>Hlias</i>, pro- pheta; 2) aliorum. אלרהו, אלהו (cuj. Deus est ille sc. Jehova) <i>N. pr.</i> amici Iobi; 2) aliorum. אלרועיני, אלהו עיני (in Jeho- vam oculi mei conversi sunt) <i>Nomm. pr.</i> virorum. אלרוחב (quem Deus occultat) <i>N. pr.</i> ducis milit. Davidis. אלרוחב <i>N. pr. m.</i> אל <i>v. אלרל.</i> אלרמלך (cui Deus est rex) <i>N.</i> <i>pr. m.</i>, socer Ruthae. אלרן, אלרן <i>pron. pl. chald.</i> hi, hae, haec. אלרסה (quem Deus addidit) <i>N.</i> <i>pr.</i> principis Gadit. 2) al. אלרעזר (cuj. auxilium Deus) <i>N.</i> <i>pr.</i> servi Abrahami; 2) filii Mosis; 3) aliorum. אלרעני <i>N. pr. m.</i></p>
--	---

אֱלִיעֶזֶר (populus Dei) *N. pr.*
 patris Bathsebae; 2) alior.
 אֱלִירִפּוֹ (cuj. robur Deus) *N.*
pr. filii Esavi; 2) amici Iobi.
 אֱלִירְפָּל (quem Deus judicat) *N.*
pr. m.
 אֱלִירְפָּלְהוּ (quem Deus insi-
 guem reddidit) *N. pr. m.*
 אֱלִירְפָּלֵט (cuj. salus Deus) *N.*
pr. m.
 אֱלִירְצוּר (cuj. rupes Deus) *N.*
pr. m.
 אֱלִירְצַפֵּן (quem Deus protegit)
N. pr. m.
 אֱלִירְקָא *N. pr. m.*
 אֱלִירְקִים (quem Deus stabilis)
N. pr. praefecti regii His-
 kiae; 2) regis Jud., qui po-
 stea יהוֹרְקִים nominabatur;
 3) alius hom.
 אֱלִירְשָׁבַע (cuj. jusjurandum
 Deus, quae per Deum jurat)
N. pr. f. Ἐλισάβετ, uxor
 Aaronis.
 אֱלִירְשָׁה *N. pr.* provinciae ad
 mare mediterr. sitae, *fort.*
 Elidis in Peloponneso s. to-
 tius Hellados.
 אֱלִירְשָׁהּ (cuj. salus Deus) *N. pr.*
 filii Davidis.
 אֱלִירְשִׁיב (quem Deus restituit)
N. pr. m.
 אֱלִירְשָׁמַע (quem Deus exaudit)
N. pr. m.
 אֱלִירְשָׁע (cuj. salus Deus) *N.*
pr. m., Ἐλισσαῖος, Elisa,
 proph. Isr.
 אֱלִירְשָׁפֵט (cuj. judex Deus) *N.*
pr. m.

אֱלִירְשָׁהּ *N. pr. m. i. q.*
 אֱלִירְשָׁהּ *pron. pl. m. chald. i. q.*
hebr. אֵלִי hi.
 אֱלִירְשָׁהּ vae mihi! (רָלַל *i. q.* אֵלִי.)
 אֱלִירְשָׁהּ *K. inus.* ligavit; linguâ
 alqm ligavit; solitarius est.
 — *Niph.* נִאֲלַם (linguâ liga-
 tus est) obmutuit, tacuit. —
Pi. אֱלִירְשָׁהּ colligavit *Gen.* 37, 7
 אֱלִירְשָׁהּ *m.* taciturnitas. אֱלִירְשָׁהּ
 אֱלִירְשָׁהּ *justitia muta, tacens.*
 אֱלִירְשָׁהּ *adj. m.* mutus; *pl.*
 אֱלִירְשָׁהּ.
 אֱלִירְשָׁהּ *f.* (*pl.* אֱלִירְשָׁהּ *et*
 אֱלִירְשָׁהּ) manipulus, mērges.
 אֱלִירְשָׁהּ *m.* viduitas.
 אֱלִירְשָׁהּ *adj. m.* viduus.
 אֱלִירְשָׁהּ *f.* vidua. — *Jes.* 9,
 16: אֱלִירְשָׁהּ *fort. pro*
 אֱלִירְשָׁהּ palatia (desolata).
 אֱלִירְשָׁהּ *f.* viduitas; *pl.*
 אֱלִירְשָׁהּ.
 אֱלִירְשָׁהּ *m.* (qui reticetur)
 quidam, ὁ δεῖνα, *ubique*
praecedit פִּלְנִי, *q. cf.*
 אֱלִירְשָׁהּ *et* אֱלִירְשָׁהּ *v.* אֱלִירְשָׁהּ.
 אֱלִירְשָׁהּ *genus* ligni resino-
 sum et odoriferum, quod in
 Persia et India frequens re-
 peritur (*rothes Sandelholz*).
2 Chronic. 2, 9. *transpos.*
 אֱלִירְשָׁהּ.
 אֱלִירְשָׁהּ *N. pr.* filii Joctani *i.*
e. populi et regionis in Ara-
 bia australi, *Gen.* 10, 26.
 אֱלִירְשָׁהּ (quercus regia) *N. pr.*
 oppidi in tribu Ascher.

אַלְמָנוּחַ, אַלְמָנָה, אַלְמַן, אַלְמָן, אַלְמָנִי, אַלְמָנִי v. אַלְמָנִי.

אַלְנוּעַם (cuj. jucunditas Deus) *N. pr. m.*

אַלְנוּחַן (a Deo datus, Θεόδωρος) *N. pr. m.*

אַלְסַר *N. pr. regionis in Asia, fort. Assyriae.*

אַלְעַד (quem Deus laudat) *N. pr. m.*

אַלְעֲדָה (a Deo ornatus) *N. pr. m.*

אַלְעֲדֵיזֵי (Deus laudes meae) *N. pr. m.*

אַלְעֲזָר (cui Deus opem fert) *N. pr. m.* Ἐλεάζαρος, Αάζαρος, Eleasar.

אַלְעֵלָה, אַלְעֵלָה *N. pr. oppidi in tribu Ruben.*

אַלְעֲשָׂה (a Deo creatus) *N. pr. m.*

אַלְהָה adsuescendo didicit; *fut. יֵאָלֶה*; (*Arab.* adsuevit; mansuefactus est; copulavit, consociavit.) — *Pi. יֵאָלֶה* docuit. — *Hiph. part. fem. מֵאַלְהִיּוֹת* (*denom. ab אַלְהָה*) millia facientes *Ps.* 144, 13.

אַלְהָה, *pl. אַלְפֵּירִים com. boves, Ps.* 8. *Prov.* 14. *Deut.* 7. 28.

אַלְהָה *m. mille, dual. אַלְפֵּירִים* duo millia, *plur. אַלְפֵּירִים* millia, *שלשת אַלְפֵּירִים* tria millia etc., *אַלְהָה אַרְבָּעִים* quadraginta millia, *אַלְהָה מֵאָה* centum millia, *אַלְהָה אַלְפֵּירִים* millies mille, *אַלְפֵּירִים רַבְבָּה* 10,000,000. — *Subst. אַלְהָה*

chilias (militum), שַׁר הַאֲלָהָה χιλιαρχος. — 2) gens, familia (quibus pluribus constabat tribus). — 3) *N. pr. urbis in tribu Benj. Jos.* 18, 28. אַלְהָה, אַלְהָה *chald. mille.*

אַלְהָה *adj. m. adsuetus; mansuefactus. — Subst. familiaris, amicus, socius. 2) bos, Ps.* 144. 3) dux familiae s. tribus, praefectus, φύλαρχος.

אַלְפֵּירִים *i. q. אַלְהָה* *N. pr. m.* אַלְפֵּירִים (cui Deus praemium) *N. pr. m.*

אַלְעֵץ — *Pi. אַלְעֵץ* moleste urisit, institit *Jud.* 16, 16.

אַלְעֲצָפָן *i. q. אַלְעֲצָפָן* *N. pr. m.* אַלְקָוִים *m. Arab. populus, Prov.* 30, 31: מֶלֶךְ אַלְקָוִים עָמוּי: rex, quocum populus, populo stipatus. — *Al. (ex אַלְ ne, et אַלְ קוֹם surgere) rex, cui resisti nequit.*

אַלְקָנָה (quem Deus creavit) *N. pr. patris Samuelis, aliorumque hominum.*

אַלְקָשִׁי *Nom. gent. Elcesaeus.*

אַלְתֹּוֹלָד (gens Dei) *i. q. חוֹלָד*, *v. חוֹלָד.*

אַלְתֹּוֹקָה, אַלְתֹּוֹקָה *N. pr. urbis Levit. in tribu Dan.*

אַלְתֹּוֹקָן *N. pr. oppidi in tribu Juda.*

אָמָּה *f. (c. suff. אָמִי, pl. אָמוֹת)* mater; noverca; avia; *trop. gens, quae hominibus ex ea oriundis tanquam li-*

beris opponitur; metropolis; mater viae i. e. bivium.

אִמָּה *f.* metropolis. — 2) mater i. e. pars brachii anterior; ulna, cubitus; *dual.* עֶשֶׂר אַמּוֹת, *duo cubiti*, יָמִין וְשְׂמאלָה *decem cub.*, מֵאָה אַמּוֹת *trecenti cubiti*; מֵאָה בְּאַמָּה *centum ad ulnam i. e. centum ulnae*; *trop.* mensura, *Jer.* 51, 13. — 3) fundamentum *Jes.* 6, 4. — 4) *N. pr.* colliculus 2 *Sam.* 2, 24.

אִמָּה *f. chald.* cubitus; *pl.* אִמְרֵי.

אִמֵּים *f., pl.* אַמּוֹת, אִמֵּים *gentes, nationes.*

אִמָּה *f. chald.* gens, *pl.* אִמְרֵי, *st. emph.* אִמְרֵי.

אִם I) *Particula interrogandi:* 1) *in interrogatione directa:* num? an? אִם — הֲ, אִם — הֲ, וְאִם — הֲ, וְאִם — הֲ, utrum — an, —ne — an; — 2) *in interr. indirecta:* num, an, si (*germanice:* ob); אִם — הֲ, utrum — an. אִם מִי יוֹדֵעַ אִם quis sciat an, nescio an, fortasse. — הֲ אִם *i. q.* הֲלֹא nonne? אִם — לֹא (*praeced.* הֲלֹא) an — non? — II) *Conjunctio:* 1) *Conj. conditionalis:* si, εἰ, *sq. perf. vel fut., rarius participio vel inf. Aut vera proponitur conditio, aut in medio relinquitur, sitne aliquid an non sit, quo usu dif-*

fert a לִי, *qua particula contrarium significatur.* —

אִם — לֹא siquidem. — אִם — לֹא nisi, si non, εἰ μὴ. אִם — אִם sive — sive. — 2) *Partic.*

concedentis: etiamsi, καὶν, *sq. fut.*, אִם — הֲיִהְיֶה, *etsi esset.* —

3) *Partic. optandi:* o si! utinam! *sq. fut.* — 4) *Partic.*

temporis: quando, quum, *sq. perf.* עַד — אֲשֶׁר — עַד — אִם, *usque dum, donec.* — 5)

In jurisjurandi formulis vel obtestationibus אִם *negandi*, אִם לֹא *affirmandi vim habet:* אִם — אֲעֲשֶׂה si fecero, *sc. per eam, si fecero, h. e. profecto non faciam;* אִם — לֹא אֲעֲשֶׂה si non fecero, *i. e. profecto faciam.* — כִּי כִּי אִם *v. כִּי אִם.*

אִמָּה *f. (c. suff. אִמְתִּי, pl. אִמְתוֹת, st. c. אִמְתוֹת) ancilla, serva. אִמְתְּךָ (cum mulier etiam ingenua hom. nobiliorum alloquitur) serva tua i. e. ego. בֶּן — אִמָּה servus.*

אִמָּה *v. אִמָּה, אִמָּה.*

אִמָּה *i. q.* אִימָה.

אִמּוֹן *v. אִמּוֹנָה, אִמּוֹן, אִמּוֹן.*

אִמּוֹן (robustus) *N. pr.* patris Jesaiae.

אִמּוֹן *N. pr. m.*

אִמּוֹן *v. אִמּוֹן.*

אִמּוֹר *v. אִמּוֹר.*

אִמּוֹל *vel אִמּוֹל vox poët. languit, part. אִמּוֹל לִבָּהּ pectus languidum.* — *Pyl.* אִמּוֹל languit, marcuit; moerore

confectus est, tristis fuit.

אמלל *m.* languens (morbo)
Ps. 6, 3.

אמלל *m., pl.* אמללים languidi, debiles *Neh.* 3, 34.

אמן sustentavit, educavit,
part. אמן brachio gestans et
curans, nutritor, nutricius,
altor et tutor, אמה nutrix.
2) fundavit, *intr.* firmus fuit,
sensu ethico: אמנים fideles,
πιστοί. *Niph.* נאמן sustentatus,
gestatus est (infans);
2) fundatus est, firmus factus
est s. fuit, stabilis fuit;
diu duraturus fuit, בית נאמן
domus stabilis, posteritas
perennis; 3) *metaph.* fidus
s. fidelis fuit; certus s. verus
fuit s. habitus est, eventu
comprobatus est; spectata
fide est, probus s. integer
fuit. — *Hiph.* האמין innisus
est, superstruxit; *intr.*
firmus constitit; 2) *metaph.*
confisus est, fidem habuit *sq.*
ב, *accus.* et ל *c. inf.*; credidit
sq. ל, כפי, *inf.* — *Jes.* 30,
21. תאמינה *pro* dextrorsum
deflexistis.

אמן *chald.* — *Aph.* הימן
confisus est *sq.* ב; *part.*
מיהימן fidus, fidelis.

אמן *m.* artifex, opifex.

אמן *adj. m.* firmus, verus,
fidus; *subst.* veracitas, אלהי
'א Deus verax; 2) *adv.* אמן
vel ואמן *in adjurandi*

*formulis et doxologiae fide
confirmanda*: certo! profecto!
ita fiat! ita sit!

אמן *m.* opifex, artifex,
architectus, *Prov.* 8. 2) *i. q.*
המון multitudo hominum,
Jer. 52. 3) *N. pr.* dei aegypt.,
Jovis Ammonii; 4) *N. pr.* regis
Jud. et aliorum.

אמן *m.* (*pl.* אמנים) fides,
veracitas.

אמן *m.* fides.

אמה *f.* columna, postis.

אמה *f.* firmitas, ידהי ידיו
אמה et ejus manus confirmatae
erant; 2) securitas;
3) fides, *pl.* אמנות.

אמה *f.* foedus firmum et
ratum; constitutio, decretum
(merces constituta *Neh.*
11, 23.). 2) *N. pr.* fluvii prope
Damascus et regionis ab
eo irrigatae, Amana.

אמה *f.* educatio, tutela
Esth. 2. 2) veritas; *adv.* vero,
revera.

אמן, אמן *adv.* vere, certo,
profecto.

אמה *f.* (*c. suff.* אמתו) firmitas,
stabilitas, diuturnitas,
perennitas; securitas; 2)
constantia, fides; *dicitur* de
fide et veracitate Dei et de
hominum fide et pietate erga
Deum eorumque integritate
et probitate; 3) veritas *inpr.*
rerum divinarum.

אמן (fidus) *N. pr.*
fili Davidis; 2) al. viri.

אָמֵץ *vel* אָמַץ (*imp.* אָמֵץ, *fut.* יִאֲמֵץ) firmus, robustus, fortis, alacer, animosus fuit; *sq.* מֵן praevaluit, fortior fuit. — *Pi.* אָמַץ firmavit, alacrem s. fortem reddidit animum, refecit, corroboravit; restituit, restauravit (aedificium). אָ לֵב פֹּ' obfirmavit animum alcjs, pertinacem aliquem reddidit. 2) constituit, elegit. — *Hiph.* (fut. יִאֲמֵץ) fortem se praebuit, alacriter egit. — *Hithp.* se roboravit, vires acriter intendit, contendit; se obfirmavit, fortiter sibi proposuit.

אָמֵץ *m.* robustus, firmus, validus, fortis, *etiam sq.* כֹּחַ.

אָמֵץ *m.* robur, vis.

אָמֵץ *m.* alacer, fortis (equus), *pl.* אֲמָצִים.

אָמֵץ *f.* robur.

אָמֵץ (fortis) *N. pr. m.*

אָמֵץ, אֲמָצִיהוּ (quem Deus fortem reddidit) *N. pr.* Amasiae, regis Jud. 2) alior.

אָמֵץ *m. pl. sq.* כֹּחַ vires, opes, divitiae.

אָמַר (*inf. abs.* אָמַר, *constr.* אָמַר *c. praef.* בְּאָמַר, *fut.* יִאֲמַר, *c. accent. conj.* וַיֹּאמֶר, *Ps.* 139, 20: יִאֲמַרְהוּ *pro* יִמְרוּהוּ) dixit alicui *sq.* לְ, אֶל, de aliquo *sq.* לְ, אֶל, aliquem *sq. accus.* (*Differt a v.* דִּבֶּר lo-

cutus est, quod absolute ponitur, cum v. אָמַר ea consequantur, quae quis dixerit.)

Inf. לְאָמַר ut dicat s. diceret, i. e. his verbis. 2) exclamavit (equus); 3) allocutus est, appellavit, nominavit; 3) praedicavit; celebravit, *Ps.* 40, 11. 145, 6. 11. 4) praecepit, jussit; 5) cogitavit, meditatus est, voluit, *Gen.* 44, 28. *Exod.* 2, 14., *et sq.* בְּלִבּוֹ, בְּלִבּוֹ. — *Niph.* נִאֲמַר, *fut.* יִאֲמַר, dictus est, dictum est s. dicitur de aliquo *sq.* לְ, אֶל; *impers.* יִאֲמַר dicitur, dici solet; *sq.* לְ dicitur alicui, nominatur alicui. — *Hiph.* הִאֲמִירָה dicentem, spondentem fecit *Deut.* 26, 17. 18. — *Hithpa.* הִתְאָמַר se praedicavit, gloriatus est, se extulit.

אָמַר *chald.* (fut. יִאֲמַר, *inf.* יִאֲמַר, *constr.* מֵאָמַר) dixit; jussit.

אָמַר *m. poët.* (*nonnisi c. suff.* אָמַר, *et pl.* אֲמָרִים, *constr.* אֲמָרִי) verbum, sermo, oratio; אֶל אָמַרִי dicta Dei. 2) jussum, sors (divinitus data) *Iob.* 20, 29.

אָמַר *m. poët.* verbum, dictum; decretum, promissio; carmen epinicium; i. q. דְּבַר res, negotium.

אָמַר *N. pr. m.*

אָמַר *m. chald.* agnus (a fecunditate dictus).

אָמַרָה <i>f. poët. (pl. אֲמָרוֹת)</i> verbum, sermo.	אָנִיָּה <i>f. moeror, luctus.</i>
אָמַרָה <i>f. id.</i>	הָאָנִיָּה <i>f. id.</i>
אָמַרִי <i>m. cacumen Jes. 17.</i>	אָנִי <i>com. navis; collect.</i> classis navium.
אָמַרִי <i>m. edictum, jussum,</i> mandatum.	אָנִיָּה <i>f. (pl. אֲנִיּוֹת)</i> navis.
אָמַרִי <i>m. chald. id.</i>	הָאָנִיָּה <i>f. occursus, coitus.</i>
אָמַרִי (verbosus) <i>N. pr. m.</i>	הָאָנִיָּה <i>f. opportunitas.</i>
אָמַרִי <i>Nom. gent. LXX.</i>	אָנִיָּה <i>com. nos. — v. אָנִיָּה.</i>
Ἀμορῶνας, Amorita.	אָנִיָּה <i>m. אָנִיָּה f. chald. pron.</i> <i>pl. ii, eae.</i>
אָמַרִיָּה <i>et אָמַרִיָּהוּ N. pr. m.</i>	אָנִישׁ, אָנִישִׁים, אָנִישׁ.
אָמַרִיָּה <i>N. pr. regis Sinearitici s. Babylonici Gen. 14, 1. 9.</i>	אָנִיָּה <i>Kal inusit. — Niph.</i> נָאֲנִיָּה <i>gemuit (de aliqua re</i> <i>sq. מִן, עַל).</i>
אָמִישׁ (<i>propr. nox praeterita</i> <i>s. superior) heri; 2) nox.</i>	אָנִיָּה <i>f. gemitus, suspi-</i> <i>rium.</i>
אָמִיָּה <i>v. אָמִיָּה.</i>	אָנִיָּהָ <i>v. אָנִיָּהָ. אָנִיָּהָ, אָנִיָּהָ.</i>
אָמִיָּהָ <i>v. אָמִיָּהָ.</i>	אָנִיָּהָ <i>v. אָנִיָּהָ, אָנִיָּהָ, אָנִיָּהָ.</i>
אָמִיָּה (verax) <i>N. pr. patris</i> Jonæ proph.	אָנִיָּהָ (<i>luctus populi</i>) <i>N.</i> <i>pr. m.</i>
אָמִיָּהָ <i>v. אָמִיָּהָ.</i>	אָנִיָּהָ <i>m. plumbum, perpendi-</i> <i>culum plumbeum.</i>
אָנִיָּהָ <i>v. אָנִיָּהָ, אָנִיָּהָ.</i>	אָנִיָּהָ (<i>contr. אָנִיָּהָ, in pausa</i> <i>אָנִיָּהָ) pron. pers. ego; plur.</i> <i>אָנִיָּהָ, raro נָחֲנוּהָ (Jer</i> <i>42, 6.) nos.</i>
אָנִיָּהָ <i>v. אָנִיָּהָ.</i>	אָנִיָּהָ — <i>Hithpo. הִתְאֲוִיָּהָ ge-</i> <i>muat, conquestus est.</i>
אָנִיָּהָ <i>v. אָנִיָּהָ.</i>	אָנִיָּהָ <i>vim intulit, coëgit, ne-</i> <i>gotium facessivit.</i>
אָנִיָּהָ <i>pron. chald. ego;</i> <i>pl. נָחֲנוּהָ, אָנִיָּהָ, אָנִיָּהָ.</i>	אָנִיָּהָ <i>chald. id.</i>
אָנִיָּהָ (<i>leg. ána) partic. pre-</i> <i>candi compos. ex אָנִיָּהָ ah! et</i> <i>נָא quæso: ah, quæso!</i>	אָנִיָּהָ (<i>fut. יִאָנִיָּהָ) spiravit, an-</i> <i>helavit; iratus est, succen-</i> <i>suit (alicui sq. בְּ). — Hithp.</i> <i>הִתְאָנִיָּהָ iratum se reddidit,</i> <i>ira commotus est.</i>
אָנִיָּהָ <i>ingemuit Jes. 3. 19. — II)</i> <i>Kal. inusit. appropinquavit</i> <i>(opportuno tempore). — Pi.</i> <i>אָנִיָּהָ immisit, objecit Exod.</i> <i>21, 13. — Py. objectus est,</i> <i>obvenit, evenit (casu s. di-</i> <i>vinitus). — Hithpa. occa-</i> <i>sionem quæsit, part.</i> <i>הִתְאָנִיָּהָ se ipsum objiciens,</i> <i>adgradiens alqm sq. לְ.</i>	

אָה, *pro* אָה, *m.* (*c. suff.* אָה) *nasus*, גְּבֵהַ אָה *altitudo nasi*, fastus; 2) *ira*. 3) *N. pr. m.* — *Dual.* אָפִים *nares*, *nasus*; *per synecd.* *facies*, *vultus*, לְפָנַי *i. q.* לְאִפֵּי *in conspectu*, *coram*; מִנָּה *una pars binis hominibus*; 2) *ira*, אָרְךָ א' *tardus ad iram*, קֶצֶר א' *praeceps ad iram. Particula אָה v. suo loco.*

אָנָה *chald.* — *Plur. (c. suff.* אָנָה) *nares*; *facies*.

אָנָפָה *f. nomen avis iracundae, vulgo: ardea, LXX. χαρδαίος. Alii: psittacus. Levit. 11, 19. Deut. 14, 18.*

אָנַק *ingemuit, suspiria (alto pectore) prodidit, inf. אָנַק, fut. יִאָנַק. — Niph. יִאָנַק id.*

אָנָקָה *st. c. אָנָקָה f. gemitus vehemens; 2) genus laertarum Levit. 11, 30.*

אָנָשׁ *gravi morbo affectus fuit; part. אָנָשׁ m. אָנָשָׁה f. insanabile (vulnus); gravis (dolor); aerumnosus (dies); perditus, malignus (animus). — Niph. morbo gravi affectus est.*

אָנָשׁ *m. (poët.) homo, mortalis; collect. homines; homo vulgaris, vulgus. (אָ בְּהַרְט scriptura vulgari); vulgus impium, homines mali. — Plur. אָנָשִׁים (st. c. אָנָשִׁי, c. suff. אָנָשִׁיךָ,*

אָנָשִׁיהֶם) *homines, viri, cf. אָרֶשׁ. — 2) אָנָשׁ N. pr., Enosus, filius Sēthi.*

אָנָשׁ, אָנָשׁ *m. chald. (st. emph. אָנָשָׁא, אָנָשָׁא, אָנָשָׁא Chethib, pl. hebr. אָנָשִׁים) homo, collect. homines. בֶּרְ אָנָשׁ filius hominis, i. e. homo.*

אָנָשָׁה *pro אָנָשָׁה, f. (st. c. אָנָשָׁה, c. suff. אָנָשָׁה; pl. semel אָנָשׁוֹת, plerumque אָנָשִׁים, st. c. אָנָשִׁי, c. suff. אָנָשִׁיךָ) femina, mulier; appos. ad alia nomina eod. sensu dicitur, quo אָרֶשׁ q. cf. 2) uxor, conjux; 3) quaeque; 4) oppos. אָחֻזָּה s. אָחֻזָּה altera — altera.*

אָנָהָה *chald. pron. m. tu. אָנָהָיךָ pl. m. vos.*

אָסָא (sanans) *N. pr. regis Jud. 2) al. viri.*

אָסָה *rad. inus. arab. damnum percepit, violatus fuit.*

אָסוֹן *m. damnum, injuria.*

אָסוֹןָה *v. אָסוֹן.*

אָסָר, אָסָר, אָסָרָה *v. אָסָר.*

אָסָרָה *v. אָסָר.*

אָסָם *m., pl. אָסָמִים horrea, promptuaria, LXX. ταμεία.*

אָסָהָה *N. pr. m.*

אָסָנָפָר *N. pr. ducis Assyri.*

אָסָנָהָה *N. pr. uxoris Josephi.*

אָסָהָה (*inf. אָסָהָה, constr. אָסָהָה, c. suff. אָסָהָה; imp. אָסָהָה, אָסָהָה, pl. אָסָהָה; fut. אָסָהָה,*

pl. ראַספּוּ, *c. suff.* ראַספּוּי, *c. suff.* אַספּוּ, *pers.* 1. אַאסח et אַסח, *c. parag.* אַספּוּהּ, *rarius* (אסח, ריאסח, ריאסח) collegit, congregavit, *sq.* אַל, אַל in alqm locum s. ad alqm; agmen clausit *Jes.* 58, 8. 2) contraxit, retraxit; 3) recepit (in hospitium, tutelam); 4) abstulit, e medio sustulit, perdidit; interfecit. — *Niph.* נאַסח collectus est, se congregavit, *sq.* אַל, אַל ad alqm s. alqd, אַל contra alqm; נַי אַל-עמּוּ, -עמּוּ, -אַבוּתוּריו ad populum, ad patres suos congregari *i. e.* mori s. sepeliri, *quo sensu simpl.* נאַסח *Num.* 20, 26. 2) receptus est, se recepit; 3) ablatum est, deletus est, periit. — *Pi.* collegit; recepit in hosp.; agmen clausit *Num.* 10, 25. *Jos.* 6, 9. 13. — *Py.* congregatus est. — *Hithp.* אַספּוּ se congregavit.

אַסח (qui collegit) *N. pr.* poëtae et musici, nonnullor. psalm. auctoris; 2) alior. hom.

אַסח *m.* collectio (frugum) messis.

אַסח *m.* messis (pomorum).

אַספּוּהּ *f.* congregatio.

אַספּוּי *pl. m.* collectiones, cellae promptuariae, apothecae.

אַספּוּי *pl. f.* congregatio-nes, societates.

אַספּוּהּ *m.*, *cum art. syr.* אַאספּוּהּ colluvies, turba hominum.

אַספּוּי *chald. adv.* studiose, diligenter.

אַספּוּהּ *N. pr.* filii Hamani.

אַסר (*fut.* יאַסר et יאַסר, *c. suff.* וַיַּאַסְרְהוּ, וַיִּיאֲסְרוּהוּ, *imp.* אַסר) ligavit, alligavit *sq.* אַל; אַל אַל הַמַּרְכָּבָה א currum jungere (equis etc.); אַל אַל מַלְחָמָה nectere certamen, impetum facere; אַסר אַסר אַסר על-נפשוּ se voto obligavit.

2) וַיִּיאֲסֶרְתִּי in vincula conjecit, in custodia tenuit; *part.* אַסוּר vinctus, captivus; בֵּית אַסוּרִים, בֵּית הָאֲסוּרִים domus captivorum, carcer. — *Niph.* וַיִּיאֲסֶרְתִּי vinciri, in carcerem conjici, in custodia teneri. — *Py.* וַיִּיאֲסֶרְתִּי capi, captivum abduci.

אַסוּר *m.* vinculum; *pl.* אַסוּרִים. — אַסוּרִים carcer.

אַסוּר *m. chald. id.*

אַסוּר *m.* captivus, *pl.* אַסוּרִים.

אַסוּר *m.* captivus. 2) *N. pr.* אַסוּר *m. Exod.* 6, 24.

אַסר, אַסר *m.* obligatio, votum ab aliqua re abstinenti.

אַסר *m. chald. interdictum.*

מַוּסָר *m.*, *nonnisi pl. (c. suff.)* מוּסְרֵי, מוּסְרֵי מוּסְרֵי et מוּסְרֵי 2) M. pr. loci in deserto.

מִסְרָה *f.* vinculum.
 אֲסַר־הַהוּן *LXX.* Ἀσσορδάν,
nom. régis Assy., succes-
 soris Sanheribi.

אֲסֵרָה (astrum) Esther, regi-
 na Pers., quae antea הַדְרָסָה
 nominabatur.

עֵץ *m. chald. i. q. hebr.* עֵץ
 lignum, *st. emph.* אֶצֶא.

אָן *nasus v.* אָנָה.

אָן *partic.* accedit quod, ad-
 eo; immo; etiam, et; etiam-
 si. — וְאָן וְאָתָּה, וְאָתָּה
 etiam. — וְאָתָּה הָאֵלִים
 num adeo? — אָן אָתָּה כִּי
 accedit adeo quod, etiam cum, quin
 etiam, quin immo; *praeced.*
affirmatione: quanto ma-
 gis, *negatione:* quanto mi-
 nus. אָן אָתָּה כִּי אָמַר
 an revera dixit? *Gen.* 3, 1.

אָן *chald. id.*

אָפֵד (fut. יִאָפֵד) accingere,
 amicare *max.* vestimento
 pontif. (*sq.* לְ alqm, בְּ ali-
 qua re).

אָפֵד *m.* Ephod, amiculum
 sacerdotale. אָפֵד נִשָּׂא
 gestare Ephod *i. e.* munerē sacerd.
 fungi. — Hoc vestimentum
 interdum superstitiose et si-
 mulacri instar cultum esse
 videtur, *cf. Jud.* 8, 27.

אָפֵדָה *f.* amictus, vestitus.
 2) involucre (quo simula-
 cra deorum obducta erant).

אָפֵד *N. pr. m.*

אָפֵדָה *v.* אָפֵדָה.

אָפֵה (fut. יִאָפֵה, *c. suff.*
 אָפֵהוּ, *imp.* אָפֵהוּ *pro*
 coxit (panem, placentam)
sq. dupl. accus. Part. m.
 אָפֵה pistor, *pl.* אָפֵהִים; *part.*
f. אָפֵהִיתָ pistrix, *pl.* אָפֵהִיתוֹת.
 שֵׁר הָאָפֵהִים princeps pistorum.
 — *Niph.* coctus est.

מֵאָפֵה *m.* coctum (*Gebacke-*
nes).

אָפֵן *v.* אָפֵן.

אָפֵן, אָפֵן *partic.* οὐν, δή.
 ποτέ. אָפֵן אָם כֵּן אָם si igitur ita
 est; אָפֵן אָיִהּ ubi tandem?
 אָפֵן מָה אָם quid tandem? אָפֵן
 אָם לָא אָפֵן qua tandem re?
 אָפֵן אָם לָא אָפֵן, εἰ δὲ μή, εἰ δὲ μήγε, sin mi-
 nus. אָפֵן אָם לָא אָפֵן
 wisset denn!

אָפֵד *v.* אָפֵד.

אָפֵדָה *N. pr. m.*

אָפֵדָה *v.* אָפֵדָה.

אָפֵל *rad. inus. arab.* ev
 nuit, occidit (sol).

אָפֵלָה *adj. m.* אָפֵלָה *f.* se-
 rotinus, serotina.

אָפֵל *adj. m.* tenebricosus.

אָפֵל *m. poët. i. q.* חֲשֵׁךְ te-
 nebrae; *metaph.* miseria.

אָפֵלָה *f.* tenebrae, אָפֵלָה
 caligo crassa.

מֵאָפֵל *m.* caligo.

מֵאָפֵלָה *f.* caligo Jehovae
i. e. spissa.

אָפֵלָה (judicium) *N. pr. m.*

אָפֵן *rad. inus. i. q.* פָּנָה se
 vertit, se volvit; 2) *arab*
 divisit, comminuit.

אָפֵן *m. rota; st. c.* אָפֵן, *pl.* אָפֵנִים.

אָפֵן *tempus* (περίοδος), דְּבַר אָפֵן *verbum dictum suo tempore i. e.* opportuno.

אָפֵנִים *m. pl. Levit. 6, 14.* (21.) מִנְחַת פְּחִים: *comminuta s. frusta oblationis comminutae. Al. (deriv. ab אָפֵה) coctiones obl. comminutae.*

אָפֵס *desiit, finem habuit; defecit.*

אָפֵס *m. finis, extremum; terminus, אָפֵסִי אָרֶץ fines terrae i. e. terrae remotissimae. Dual. אָפֵסִים utraque pedum extremitas, plantae s. tali; מֵי א' aquae tantum plantas rigantes, locus aquae vadosus. — 2) Adv. (defectus) non amplius, praeter ea non; nihil, nullus; non-nisi, tantummodo. אָנִי וְאָפֵסִי ego sum nec ullus praeter me. בְּאָפֵס in defectu rei, i. e. ut non amplius sit, sine; sine causa, immerito. מֵאָפֵס de nihilo, nihili quid. עַד-אָפֵס usque dum non erit. אָפֵס פִּי praeterquam quod, veruntamen.*

אָפֵס הַמֵּיִם *N. pr. oppidi in tribu Juda.*

אָפֵס *i. q. אָפֵס nihil Jes. 41, 24.*

אָפֵעָה *v. אָפֵעָה.*

אָפֵה *v. poët. circumdedit; praet. pl. אָפֵה, c. suff. אָפֵהוּ.*

אָפֵק *Kal inus. validus fuit. — Hithp. הִתְאָפֵק se robustum praebuit, sui potens fuit, se continuit, se retinuit; animum sumsit 1 Sam. 13, 12.*

אָפֵק, *nonnisi st. constr. אָפֵק, pl. אָפֵקִי, m. adj. robustus, potens. — 2) Subst. tubus, canalis; rivus, torrens; alveus fluminis; fundus maris; vallis rivulis irrigata.*

אָפֵק, *N. pr. urbis in tribu Ascher; 2) al. ad lacum Galil.; 3) al. in tribu Issaschar.*

אָפֵקָה *N. pr. urbis in tribu Juda.*

אָפֵר *m. cinis, favilla; metaph. res levis, vana, fallax.*

אָפֵר *m. (transpos. ex פֶּאֶר) cidaris, tegumentum capitis cum latis fasciis.*

אָפֵרָה *v. פֶּרַח.*

אָפֵרִיּוֹן *m. LXX. φορτίον, Vulg. ferculum i. e. sella, lectica.*

אָפֵרִים *N. pr., Ephraim, fil. Josephi natu minor; tribus ab eo oriunda; populus regnumque Israelitarum.*

אָפֵרְתָה, *nom. urbis in tribu Juda alibi בֵּית-לָחֶם*

nominatae. 2) *i. q.* אַפְרַיִם *N. pr. m.*
Ps. 132, 6. 3) *N. pr. f.*
 אַפְרַיִת *Nom. gent. Ephraimita;* 2) Ephrataeus.
 אַפְרַסְיָא *nom. gentis ignotae*
Esr. 4, 9.
 אַפְרַסְכְיָא *nom. gentis ignotae*
Esr. 5, 6.
 אַפְרַסְחְכְיָא *nom. gentis Assyri.*
Esr. 4, 9.
 אַפְתָּם *m. voc. incertae signif.*
 אַפְתָּם *Esr.* 4, 13. *alii:* et
 in fine, et tandem; *alii:*
 etiam deinde; *alii:* thesau-
 rus.
 אַצְבוֹן *N. pr. m.*
 אַצְבַּע *v. אַצְבַּע.*
 אַצֵּל *denom. ab אַצַּל, sepo-*
suit, subtraxit, denegavit
sq. מִן; sejunxit, reposuit,
reservavit sq. ל. — Niph.
contractum fuit. — Hiph.
subtraxit, abstulit, fut.
 אַצֵּל. — II) *arab.* altas ra-
 dices egit, firmus fuit; con-
 junxit.
 אַצִּיל *m. latus, extremitas.*
 2) *adj.* nobilis, antiqua stir-
 pe oriundus.
 אַצִּיל *m. junctura, articu-*
 lus, אַצִּילוֹת יָדַיִם, אַצִּילוֹת
 articuli manuum.
 אַצֵּל *N. pr. viri; 2) loci*
 prope Hierosol. *Zach.* 14, 5.
 אַצֵּל *m. (c. suff. אַצִּיל) la-*
 tus. — *Praep.* ad latus,
 juxta, prope. מֵאַצֵּל a latere
 alcjs. מֵאַצֵּלוֹ juxta eum.

אַצְלִיָּהוּ *N. pr. m.*
 אַצֵּם *N. pr. m.*
 אַצְעֹדָה *v. אַצְעָד.*
 אַצָּר *recondidit, coacervavit.*
 — *Niph.* accumulari. —
Hiph. הוֹצֵר הַתְּשָׁאוֹת alqm
 praefecit *sq. עַל, fut. c. ה*
parag. אוֹצְרָה.
 אוֹצֵר *m. (pl. אוֹצְרוֹת) co-*
 pia, thesaurus, בֵּית הָאֵל
 cella promptuaria, gaza; 2) cel-
 la, horreum; aerarium.
 אַצָּר *N. pr. m.*
 אַקְדָּה *v. אַקְדָּה.*
 אַקֵּן *m. caprea, ibex.*
 אֵר *v. אֵר et אֵר.*
 אֵרָא *N. pr. m.*
 אֵרָה *v. אֵרָאֵל, אֵרָאֵל.*
 אֵרָב *(inf. et imp. אֵרָב, fut.*
 אֵרָב) nexuit (dolum), insi-
 diatus est *sq. ל, accus., עַל,*
inf. c. ל; ex insidiis specu-
latus est. Part. אֵרָב insi-
diator, collect. insidiae. —
Pi. part. pl. מֵאֵרָבִים stu-
diose insidiantes. — Hiph.
insidias posuit, fut. וַיֵּרָב
pro וַיֵּאֲרָב.
 אֵרָב *N. pr. oppidi in tribu*
 Juda; אֵרָבִי *nom. gentile.*
 אֵרָב *m. insidiae; latibu-*
 lum, lustrum ferarum.
 אֵרָב *m. insidiae; c. suff.*
 אֵרָבוֹ.
 אֵרָבָה *f., pl. אֵרָבוֹת, st. c.*
 אֵרָבוֹת, insidiae.
 אֵרָבָה *f. (cancelli, clathri)*
 fenestra, trop. de coelo, de

quo imber profluit; 2) columbarium; 3) fumarium.

אַרְבוֹת *N. pr.* loci in tribu Juda.

מֵאַרְבַּ m. locus insidiarum, insidiae; insidiatores.

בֵּית אַרְבָּאֵל v. אַרְבָּאֵל.

רְבֵּה v. אַרְבֵּה.

רָבַע v. אַרְבָּעָה, אַרְבַּע.

אַרְגַּ plexuit (crines) *Jud.* 16, 13. 2) texuit; *part.* אַרְגַּ textor, אַרְגָּה textrix.

אַרְגַּ m. textura *Jud.* 16, 14.

2) rādus textorius.

אַרְגָּב *N. pr.* civitatis Basaniticae, in qua Ogus regnavit; 2) viri cujusd.

אַרְגָּמָן *chald. i. q.* אַרְגָּמָן.

רָגַז v. אַרְגָּז.

אַרְגָּמָן m. purpura; panni purpurei.

אַרְגָּ *N. pr.* filii Benjam., אַרְגָּה *nom. patron.*

אַרְהָ decerpsit *Ps.* 80. 2) collegit. 3) *arab.* arsit, flagravit.

אַרְוֹת *pl. f.* stationes in stabulo s. praesepia.

אַרְוָה, אַרְוָה, *f., pl. abs.* אַרְוֹת, *constr.* אַרְוֹת, אַרְוֹת, praesepia, stabula; jugum equorum uni praesepi alligatorum.

אַרְי m. leo; *pl.* אַרְיִים *et* אַרְיֹת.

אַרְיָה m. leo.

אַרְיָה *m. chald. (pl. אַרְיָה)* leo.

אַרְיָאֵל, אַרְיָאֵל leo Dei *i. e.*

vir fortis; 2) focus s. ara- Dei, *nom.* altaris holocaust.

3) *nom. honor.* Hierosoly- marum. 4) *N. pr. m.*

אַרְאֵל (leo Dei) *N. pr. m.*

אַרְאֵלִי *N. pr. m.*

אַרְאֵלִים *m.* viri fortes eorum (Israelitarum) *Jes.* 33, 7.

אַרְוֹן *com.* cista, arca. אַרְוֹן יְהוָה, אֱלֹהִים, הָעֲרֹת, הַבְּרִית *arca foederis*; 2) *arca feralis* *Gen.* 50, 26.

אַרְוֵי *chald.* ecce! vide!

אַרְוֵד Aradus, insula et urbs haud procul a litore Phoeniciae. אַרְוֵדִי *Nom. gent.*

אַרְוֵדִי, אַרְוֵדִי *N. pr. m.*

אַרְוֵדִי v. אַרְוֵדִי.

אַרְוֵמָה *N. pr.* urbis.

אַרְוֵמִים *Chethib pro* אַרְוֵמִים v. אַרְוֵמִים.

אַרְוֵדִי firmiter constrictus est, firmus, stabilis fuit. *Part.* אַרְוֵדִים firmi, stabiles. *Al.* cedrini.

אַרְוֵדִי m. cedrus; *pl.* אַרְוֵדִים, *st. c.* אַרְוֵדִי.

אַרְוֵדִי *f.* tabulatum cedrinum.

אַרְוֵדִי ivit, profectus est, iter fecit; *part.* אַרְוֵדִי viator. — II) *rad. inus.* determinavit.

אַרְחָ *N. pr. m.*

אַרְחָ *com. v. poët. (c. suff.)*

אַרְחָה, *pl.* אַרְחָה, *st. c.* אַרְחָה, *c. suff.* אַרְחָהֶם *et* אַרְחָה (אַרְחָה) incessus, iter; via; *metaph.* de agendi vivendive

ratione (א' יהוה) vita Deo probata, א' תהיה agendi ratio salutem afferens, א' עולם ag. ratio prisca, mores majorum); 2) sors, conditi; 3) viator, *collect.* turma viatorum *Iob.* 6. 31.

אָרַח *m. chald. id., pl. c. suff.* אָרַחְתָּהּ, אָרַחְתָּהּ, *trop.* viae *i. e.* consilia (Dei); conditio, res alcjs.

אָרַח *f.* incessus; 2) turma proficiscentium.

אָרַח *f.* demensum, portio.

אָרַיִת, אָרַיִת, אָרוֹת, אָרוֹת, אָרַיִת, אָרַיִת, אָרַיִת, אָרַיִת.

אָרַיִת (fortis) *N. pr.* filii Hamani, Ἀριδαῖος.

אָרַיִת (fortis) *N. pr.* filii Hamani.

אָרַיִת *N. pr.* regis Ellasaritidis; 2) viri *chald.*

אָרַיִת *N. pr.* filii Hamani.

אָרַיִת (fut. אָרַיִת, pl. אָרַיִת) longus fuit s. factus est, אָרַיִת longi ei facti sunt dies *i. e.* diu commoratus est. — *Hiph.* אָרַיִת *trans.* longum reddidit, protendit, extendit; ה' יָמַי פ' vitam prorogavit; ה' יָמַי longam fecit vitam suam, diu vixit (*etiam omissa v.* אָרַיִת); ה' אָפּוֹ, נָפְשׁוֹ; אָרַיִת *intr.* moratus est, commoratus est. — II) *rad. inus. arab.* sanavit.

אָרַכָּה, אָרַכָּה *f.* sanatio (vulneris); salsus.

אָרַךְ *chald. partic.* אָרַיִךְ quod convenit, decet, aptum.

אָרַךְ *nonnisi st. c.* אָרַךְ longus. אָרַךְ א' תאבר longa penna praeditus; א' אָרַיִם tardus ad iram; א' רַיִת μακρόθυμος.

אָרַךְ *N. pr.* urbis Babylo-nicae *Gen.* 10, 10., unde *pl. nom. gent.* אָרַכַּיִת.

אָרַךְ *m.* longitudo (spatii et temporis); *c. suff.* אָרַכּוֹ.

אָרַךְ *adj. m.* אָרַכָּה *f.* longus, diuturnus.

אָרַכָּה, אָרַכָּה *f. chald.* diurnitas, perennitas.

אָרַכַּיִת *Nom. gent., incola* urbis s. regionis in tribu Ephraim.

אָרַכַּיִת *v.* אָרַכַּיִת.

אָרַם *rad. inus.* altus fuit.

אָרַם *f. st. c.* Aramaea (regio Damascena, Syria usque ad Orontem et Mesopotamia). — א' נַהַרִּים Mesopotamia, אָרַם אָרַם ager (cultus) Mesopotamiae; א' אָרַם Syria Sobaea; א' אָרַם Syria Damascena; א' אָרַם regio trans Jord. sub Antilibano; א' אָרַם Aram. Rechabensis, pars Syriae, cf. אָרַם. — 2) *N. pr. m.*

אָרַמִּי *m.* Aramaeus; *fem.* אָרַמַּיִת, *pl.* אָרַמַּיִת, אָרַמַּיִת *pro* אָרַמַּיִת.

אֲרָמִיָּה *adv.* aramaice, lingua aramæa.
 אֲרָמוֹן *m.* (*pl. constr.* אֲרָמְנוֹת) arx, palatium; palatii pars interior.
 אֲרָמְנֵי *N. pr.* filii Sauli.
 אֲרָן *m. nom.* arboris *Jes.* 44, 14. *LXX.* πῖτυς, *Vulg.* pinus. 2) *N. pr. m.*
 אֲרָן *N. pr. m.*
 אֲרָנֶבֶת *f.* lepus.
 אֲרָנוֹן, אֲרָנוֹן (strepitus, *cf.* רִיבֹן) *N. pr.* rivi, quo terra Isr. versus orient. terminabatur.
 אֲרָנָן *N. pr. m.*
 אֲרָנָה, אֲרָנָה, אֲרָנָה *Chethib*, אֲרָנָן, *Keri* אֲרָנָה, *N. pr.* Jebusitæ.
 אֲרָעָה *m.* *chald.* (*st. emph.* אֲרָעָה) terra; 2) infra, *sq.* מִן inferiorius.
 אֲרָעִיָּה *f.* *chald.* pars infima, fundus.
 אֲרָפָד (אֲרָפָד) *N. pr.* civitatis Syriæ.
 אֲרָפָכְשָׁד *N. pr.* filii Semi et Semitarum.
 אֲרָץ *f.* rarius *masc.* (*c. art.* הָאָרֶץ, *c. suff.* אֲרָצוֹ, *pl.* אֲרָצוֹת) terra: orbis terrarum; terra continens; humus (אֲרָצָה in terram, humi); provincia, regio, ager alcjs civitatis; patria; *meton.* incolæ alcjs terræ. — *Pl.* אֲרָצוֹת *apud scriptt.* se-
Leopold, Lex. Hebr.

riores signif. terras exterorum populorum.
 אֲרָצָא *N. pr. m.*
 אֲרָקָה *f.* *chald.* (*st. emph.* אֲרָקָה) terra.
 אֲרָרָה (*imp.* אֲרָרָה, *c.* הָרָרָה *parag.* אֲרָרָה, *pl.* אֲרָרָה, *fut.* יֵאָרָר) exsecratus est. — *Niph.* *part. pl.* נִאֲרָרִים maledicti. — *Pi.* אֲרָרָה diras imprecatus est; *part. pl.* מִאֲרָרִים execrationem afferentes. — *Hoph. fut.* יִיָּאָרָר devotus erit.
 אֲרָרָה *f.* execratio.
 אֲרָרָת *N. pr.* regionis montanæ in Armenia, mediæ inter Araxem fluv. lacusque Van et Ormiam.
 אֲרָרִי *i. q.* הָרָרִי *Nom. gentile.*
 אֲרָשָׁה — *Pi.* אֲרָשָׁה, אֲרָשָׁה *sq.* accus. אֲרָשָׁה mulierem si desponsavit, *sq.* בַּ *prett.* quo mulier venditur. — *Py. praet. f.* אֲרָשָׁה desponsata est (puella); *part. fen.* מִאֲרָשָׁה.
 אֲרָשָׁה *rad. inus. arab.* concupivit.
 אֲרָשָׁה *f.* petitio, desiderium, *LXX.* δέησις.
 אֲרָתְחָשְׁתָּא, אֲרָתְחָשְׁתָּא, אֲרָתְחָשְׁתָּא *N. pr.* regum Persarum: Pseudo-Smerdes et Artaxerxes Longimanus.
 אֲשֶׁר־אֵל (*i. q.* אֲסֶרְאֵל Deo obligatus) *N. pr. m.*

אֲשֵׁרֵי־אֵל (obligatio Dei) *N. pr.* filii Gileadi; אֲשֵׁרֵי *nom. patron.*

אֵשׁ *f. rarius masc. (c. suff. ignis: aestus solis; incendium (metaph. de incendio s. atrocitate belli et de fervore irae); fulgor (armorum, gemmarum). אֵשׁ אֱלֹהִים ignis Dei, fulmen.*

אֵשׁ *com. chald. (st. emph. ignis.*

אֵשׁה *m. (st. c. אֵשׁה, pl. incensum, sacrificium accendendum; etiam sacrificium non cremandum Lev. 24, 7. 9.*

אֵשׁה *f. Chethib ignis.*

אֲשֵׁבֶל *N. pr.* filii Benjamin; אֲשֵׁבֶל *nom. patron.*

אֲשֵׁבֶן *N. pr. m.*

אֲשַׁבַּע (juro) *N. pr. m.*

אֲשַׁבַּעֵל *N. pr.* filii Sauli.

אֲשַׁדַּד *rad. inus. syr. effudit.*

אֲשַׁדַּד *m. effusio, א' הַנְּחָלִים decursus torrentium.*

אֲשַׁדָּה *radix montis; pl. אֲשַׁדָּה, st. c. אֲשַׁדָּה.*

אֲשַׁדֹּד (אֲשַׁדֹּד) Asdod, Ἀσδοδος, urbs Philistaeorum. אֲשַׁדֹּדֵי Asdodaeus; אֲשַׁדֹּדֵי Asdodaea, dialecto Asdodensi.

אֲשַׁה *femina, v. אֲנִישׁ.*

אֲשַׁה *rad. inus. i. q. אֲנִישׁ.*

אֲשַׁה *f. fulcrum, fulcimen,*

pl. c. suff. Keri אֲשַׁהֲרִיהָ, Chethib אֲשַׁהֲרִיהָ.

אֲשַׁהֲרִיהָ *Keri, Chethib q. v.*

אֲשַׁהֲרִי, אֲשַׁהֲרִי, אֲשַׁהֲרִי *v. אֲשַׁהֲרִי.*

אֲשַׁהֲרִי (אֲשַׁהֲרִי) *N. pr. m.*

אֲשַׁהֲרִי *N. pr. dei Hamathaeorum.*

אֲשַׁהֲרִי *v. אֲשַׁהֲרִי.*

אֲשַׁהֲרִי, אֲשַׁהֲרִי, אֲשַׁהֲרִי *v. אֲשַׁהֲרִי.*

אֲשַׁהֲרִי *m. testiculus.*

אֲשַׁהֲרִי *v. אֲשַׁהֲרִי.*

אֲשַׁהֲרִי *N. pr. populi in Asia septentr.*

אֲשַׁהֲרִי *v. אֲשַׁהֲרִי.*

אֲשַׁהֲרִי *rad. inus. arab. altas radices egit.*

אֲשַׁהֲרִי *m. tamariscus, tamarix*

אֲשַׁמַּת *et אֲשַׁמַּת (fut. אֲשַׁמַּת, pl. אֲשַׁמַּת) deliquit, culpam commisit, peccavit (in alqm sq. לְ, in aliqua re sq. בְּ et לְ); 2) poenas luit Ps. 34, 22. etc. — Niph. poenas dedit.*

— *Hiph. poenam irrogavit, puniit. — II) אֲשַׁמַּת i. q. אֲשַׁמַּת vastatus est, periit Ez. 6, 6.*

אֲשַׁמַּת *m. reus.*

אֲשַׁמַּת *m. (c. suff. אֲשַׁמַּת, pl. אֲשַׁמַּת) delictum, culpa, reatus; res injuste parata; sacrificium piaculare.*

אֲשַׁמַּת *f. (inf. v. אֲשַׁמַּת) ad peccandum in ea re, אֲשַׁמַּת הָעֵם ut culpam sibi contrahat populus.*

2) *Compos. c. praepos.* is qui: לְאִשֶּׁר ei s. iis qui; לְאִשֶּׁר לִי ei cui; אֶת-אִשֶּׁר eum qui, id quod; מֵאִשֶּׁר ab eo qui s. quod, ab iis qui; ex quo (tempore); eo quod. *Eodem modo praeced.* אַחֵר, בְּעֵבֶר, יָעַן, עַד, עַל, תַּחַת. — בְּאִשֶּׁר eo (loco) quo, ubi; quo, quia; sq. לְ propterea quod, propter Gen. 39, 9. 23. Eccl. 8, 4. אֶל-אִשֶּׁר eo (loco) quo, ubi. כְּאִשֶּׁר sicut; quasi, ac si; quum; quando; quod, quia. — *Rarissime hac significatione praepositio praefigitur:* בְּאִשֶּׁר in quibus Jes. 47, 12., עִם אִשֶּׁר apud quem Gen. 31, 32. — 3) לְ אִשֶּׁר qui ei (est), *signif. genitivum possessivum* הַצֹּאֵן אֶת אֲבִיהָ pecus patris ejus. — 4) אִשֶּׁר conj. ὅτι, quod, quia; ut, ἵνα sq. fut.; quum, quando, ὅτε; ubi, οὗ; sicut, ὅς sq. בֵּן.

— 5) אִשֶּׁר sq. dag. forti (rar. אִשֶּׁר) i. q. אִשֶּׁר pron. rel. qui etc. 2) *nota relationis:* אִשֶּׁר quo etc. 3) sq. לְ *indicat genit.* 4) conj. quod, quia. 5) *c. praepos.* בְּאִשֶּׁר eo quod, quia; אֶת-אִשֶּׁר vix quod; עַד-אִשֶּׁר donec.

בְּשַׁלְּי propter: בְּשַׁלְּי propter me, mea causa; בְּשַׁלְּמִי cujus causa, propter quem. בְּשַׁלְּ אִשֶּׁר in eo quod, quantumvis.

אֲשֶׁר-אֵלֶּה (erectus ad Deum)

N. pr. m.

אֲשֶׁרָה, אֲשֶׁרָה (fort. i. q. עֲשֶׂהוֹת) *N. pr. deae Syrorum; pl. אֲשֶׁרִים et אֲשֶׁרוֹת simulacra hujus deae.*

אֲשֶׁרָה v. אֲשֶׁרָה.

אֲשֶׁרָה *rad. inus. arab.* stravit, fundavit. — v. הִתְאֲשֶׁר וְאִשֶּׁר.

אֲשֶׁרָה *m. fundamentum; pl. st. c. אֲשֶׁרִים rudera, ruinae.*

אֲשֶׁרָה *f. libum, placenta; pl. אֲשֶׁרִים et אֲשֶׁרוֹת.*

אֲשֶׁרָה *m. pl. chald. fundamenta.*

אֲשֶׁרָה v. אֲשֶׁרָה.

אֲשֶׁרָה *N. pr. oppidi Danitarum.*

אֲשֶׁרָה v. אֲשֶׁרָה.

אֲשֶׁרָה *N. pr. m.*

אֲשֶׁרָה et אֲשֶׁרָה *N. pr. oppidi in tribu Juda.*

אֲשֶׁרָה v. אֲשֶׁרָה.

I. אֲשֶׁרָה *m. ligo; c. suff. אֲשֶׁרָה, pl. אֲשֶׁרִים et אֲשֶׁרוֹת 1 Sam. 13, 21. c. suff. אֲשֶׁרִים.*

II. אֲשֶׁרָה, אֲשֶׁרָה *nota accusativi. Interdum c. verbis passivis et neutrīs conjunctum videtur nominativum notare, quanquam his verbis sive vis sive relatio activa tribuitur: יִקְרָא אֶת-שִׁמְךָ nomen tuum appellabitur: e. appellabunt, יִתֵּן אֶת-הָאָרֶץ*

dabitur *i. e.* dent terram, **יָלֵד אֶת־הַבֶּן** genitus est filius (*man hat geboren den Sohn*), **אֶת־רַגְלָיו** pedibus doluit. — *Cf. Ewald, Lehrbuch d. hebr. Spr. §. 205. 273 b. 299 d. — Cum suff.* **אֲחִי**, **אֹתִי** me; **אֶתְּךָ**, **אֹתְךָ** (*in pausa* **אֹתְךָ**; *c.* **הַ** *parag.* **אֶתְּכָה**, **אֹתְכָה**) *m.*, **אֶתְּךָ** *f.* te; **אֲתוּ** eum, **אֲתָהּ** eam; **אֲתָנוּ** nos; **אֹתְכֶם**, **אֲתֶכֶם** vos; **אֲתָם**, **אֹתָהֶם**, **אֲתֵהֶם** eos, **אֲתָן**, *c.* **הַ** *parag.* **אֲתָנָה**, **אֹתָנָה** eas.

III. **אֶת־** *praepos. cum*, apud, penes. **אֶת־פְּנֵי פ'** coram aliquo. — *Cum suff.* **אֲחִי** mecum; **אֶתְּךָ** (*in pausa* **אֶתְּךָ**) *m.*, **אֶתְּךָ**, **אֶתְּךָ** *f.* tecum; **אֲתוּ** cum eo; **אֲתָהּ** cum ea; **אֲתָנוּ** nobiscum; **אֲתֶכֶם**, **אֲתָכֶן** vobiscum; **אֲתָם** cum iis (*rar.* **אֲתוּ**, **אֲתֵי** etc.) — *segregandi notionem habet:* ab. **מֵאֲחִי**, **מֵאֹתִי** a me, **מֵאֲתְּךָ**, **מֵאֹתְךָ** a te etc. **אֲחַבְעַל** (cum Baal) *N. pr. regis Sidonii.*

אֲתָהּ, *rar.* **אֲתָ** *m.*; **אֲתָ**, *in pausa* **אֲתָ**, *rar.* **אֲחִי** *f. pron. pers. tu.* — **אֲתָן** *m.* **אֲתָנָה**, *f.* vos.

אֲתָהּ (**אֲתָהּ** *Jes. 21, 12.*) *v. poët.* venit, advenit, supervenit (alicui), evenit, accidit. *Praet. pl.* **אֲתָנוּ** *imper. pl.* **אֲתָרִי**, *fut.* **יֵאָתָהּ**, **יֵאָתָרִי**

יֵאָתָרִי, *pl.* **יֵאָתָרִי**. — *Hiph. imper. pl.* **יֵאָתָרִי** adducite, afferte.

אֲתָהּ, **אֲתָהּ** *chald. venit.* — *Aph.* **יֵאָתָרִי** adduxit, attulit. — *Hoph.* **אֲתָהּ** adductus est.

אֲתָהּ *m.* ingressus, introitus.

אֲתָהּ *com. chald. fornax.*

אֲתָהּ, **אֲתָהּ** *m.* eminentia (*Absatz*) porticus s. tabulati. *Al.* peristylum.

אֲתָהּ (*ab* **אֲתָ** III.) *N. pr. m.*

אֲתָהּ, **אֲתָהּ** *v.* **אֲתָהּ**.

אֲתָהּ *N. pr. loci in deserto Arab.*

אֲתָהּ, **אֲתָהּ**, **אֲתָהּ** *i. g.* **אֲתָהּ**.

אֲתָהּ *rad. inus. minutis s. modicis gressibus incessit.*

אֲתָהּ *f.* asina (*lente gradiens*).

אֲתָהּ, **אֲתָהּ** *v.* **אֲתָהּ**.

אֲתָהּ *m.* (donum) *N. pr. m.*

אֲתָהּ *m. chald. locus;* **אֲתָהּ** eo loco, ubi; **בְּאֲתָרִי** post, **בְּתָרְךָ** post te.

אֲתָרִים (*loca*) *N. pr. loci in Palaestina australi.*

בְּ *praepos. 1) loci, sive loci ipsius, sive in cujus vicinitate alqd est: év, in c. ablat.; inter; ad, apud, prope; coram. Motum non si-*

gnificat, nisi ubi simul manendi s. adhaerendi notio adest. — 2) temporis: in, intra. Praefix. infinitivo: quum, dum. — Transl. dic. 3) de eo, cui sensus s. animus inhaeret; 4) in, adversus, contra; 5) de eo, quocum quis venit; 6) de instrumento: per (ablat. lat.); 7) de pretio; 8) de causa s. respectu: propter, pro; de; 9) de norma: secundum, ad; 10) in jurejur.: per (quem s. quod juratur). — Cum suff. בַּר; בָּהּ m. (בְּיָדָא in pausa), בְּיָדָא fem.; בּוֹ, בָּהּ; בְּנֹו; בְּכֶם; בְּתֹו et בְּמֶם.

בָּאָה v. בָּאָה.

בָּאֵשׁ v. בָּאֵשׁ.

בָּאָר — *Pr.* בָּאָר effodit, incidit (tabulis), inscripsit *sq.* על. 2) explicuit, interpretatus est *Deut.* 1, 5.

בָּאָר *f.* (*pl.* בְּאֵרוֹת, *st. c.* בְּאֵרוֹת) puteus, cisterna, fovea. — 2) *N. pr.* stationis Isr. in deserto; oppidi in tribu Juda. — בָּאָר אֱלִים (puteus heroum) fort. idem locus qui בָּאָר לַחַי est. בָּאָר רֵאִי (puteus viventis sc. Dei et visionis) *nom.* putei in Palaestina australi. בָּאָר שִׁבְעַ (p. jurisjur.) *nom.* urbis in tribu Simeon. בְּאֵרוֹת *nom.* urbis in tribu Benjam.; בְּאֵרֹתַי *nom. gentile.*

בְּאֵרוֹת בְּנֵי יַעֲקֹב (*putei filiorum Jaacani*) *nom.* stationis Isr. in deserto Arab.

בַּר, בּוֹר, בָּאָר, *frequentius* בַּר, *m.* puteus, cisterna, fovea; 2) cisterna in qua captivi tenentur, carcer, custodia, בֵּית הַבּוֹר domus custodiae; 3) sepulcrum, orcus, יוֹרְדֵי בּוֹר morientes, mortui; עַד בּוֹר usque ad sepulcrum. — *Cum loc.* בְּרָה; *pl.* בְּאֵרוֹת, בְּרוֹת.

בְּאָרָא *N. pr. m.*

בְּאָרָה *N. pr. m.*

בְּאָרִי *N. pr. patris Hoseae.*

2) sōceri Esavi.

בָּאֵשׁ (*ful.* יִבְאֵשׁ) male oluit, putuit, foetuit. — *Niph.* foetidus factus est, *metaph.* odiosus fuit (alicui *sq.* בְּ, אֵת). — *Hiph.* הִבְאִישׁ foetidum, odiosum reddidit *sq.* בְּ; *intrans.* foetorem excitavit, foetuit *Exod.* 16, 24.; exosus fuit; improbe egit. — *Hithp.* se odiosum praebuit (alicui *sq.* עִם).

בָּאֵשׁ *chald.* malus fuit, *sq.* על alicui displicuit.

בָּאֵשׁ *m.* (*c. suff.* בְּאֵשׁוֹ, בְּאֵשָׁם) foetor.

בְּאֵשָׁה *f.* herba inutilis s. sterilis.

בְּאֵשִׁים *pl. m.* labruscae, uvae acidae.

בָּאֵשׁ *m. chald.* malus, malignus; *fem. emph.* בְּאֵשָׁה.

אָתָר *chald. v.* אָתָר.

בּוֹב *v.* בּוֹב.

בְּבִי *N. pr. m.*

בְּבַל *f.* (*pro* בְּבַל *confusio sc. linguarum*) *N. pr.*, Babylon, *c. loc.* הַבְּבֵלָה; 2) regnum Babylonicum.

בְּבַלִּי *chald.* Babylonius, *pl. st. c.* בְּבַלְיָא.

בֶּג *m.* Chethib *cibus.*

בִּגְדָה (*inf.* רִבְגָד, רִבְגָד, *constr.* בִּגְדוֹ, בִּגְדוֹ, *c. suff.* בִּגְדוֹ) *textit*; fraudulenter et perfide egit, fefellit; perfide deseruit *sq.* בִּי, *accus. et* מִן; *part.* בִּגְדָה perfidus, qui perfide deseruit, impius. 2) vim intulit, rapuit; arrogans fuit.

בִּגְדָה *m.* (*fem.* Lev. 6, 20., *c. suff.* בִּגְדָה, בִּגְדָה, *pl.* בִּגְדָה, *constr.* בִּגְדָה, בִּגְדָה, *Ps.* 45, 9.) tegumentum, stragulum; vestis; 2) perfidia; violentia.

בִּגְדוֹתָה *f. pl.* perfidiae, fraudes.

בִּגְדוֹתָה *m.* בִּגְדוֹתָה *f.* perfidus, a.

בִּגְדוֹתָה *N. pr. m.*

בִּגְלָל *v.* גִּלְגַּל.

בִּגְתָא *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

בִּגְתָא *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

בִּדְאָה *fnxit*, excogitavit; *part. c. suff.* בִּדְאָה *syr. pro* בִּדְאָה.

בִּדְאָה *disjunctit*; se sejunctit, vitam solitariam egit: *part.*

בִּדְאָה *separatus*, solitarius.

— II) *i. q.* בְּטָא *blateravit.*

בַּד *m.* *sejunctio*, separatum; בַּד בַּד *pars ad partem*, aequis partibus. *Plur.* בְּדִים *partes*, membra, artus; rami arborum; vectes; obices, repagula. — לְבַד *adv.* seorsum; solum, tantummodo; אֲנִי לְבַדִּי *ego solus*, לְבַדְּךָ אַתָּה לְבַדְּךָ *tu solus*, לְבַדְּךָ תִּבִּי סוּלִי, לְבַדְּךָ *is solus etc.*; et מִלְּבַד *praeter*, מִלְּבַד אֲשֶׁר *praeter id quod*, לְבַדְּךָ *id.* — 2) *linum*, *collect. filā*; *pl.* vestes lintheae. — 3) בְּדִים *vani sermones*, mendacia; (*harioli*) mendaces, vaniloqui.

בְּדָה *m.* *sejunctio*, solitudo. לְבְּדָה *et* בְּדָה *adv.* seorsum, solum.

בְּדָה *N. pr.* patris Hadadi, regis Idumaeae.

בְּדִי *v.* בְּדִי.

בְּדִיָּה *N. pr. m.*

בְּדָל — *Niph.* separatus est; *sq.* לְ selectus est ad alqd; *sq.* מִן se sejunctit ab alqo; discessit; *sq.* אֶל se sejunctit et adjunxit ad alqm. — *Hiph.* הִבְדִּיל separavit, exclusit, selegit *sq.* מִן *et* מֵעַל; *distin-* *xit*, divisit *sq.* בֵּין — וּבֵין; *destina-* *vit* *sq.* לְ. בֵּין — לְ, בֵּין — לְבֵין.

בְּדָל *m.* *pars*, אֶזֶן בְּדָל *auricula.*

בְּדִיל *m.* stannum, plum-

hum. אָבֹן הַבְּדִיל *pondus plumbeum, pondus perpendiculi.*

מִבְּדִלוֹת *f. pl. loca separata.*

בְּדִלָּה *m. bdellium, gummi arboris indicæ translucidum et odoratum.*

בְּדָן *N. pr. judicis, fort. i. q. בְּרָק. 2) al. viri.*

בָּדַק *laceravit, dirupit; 2) denom. a בְּדָק aedes ruinosas refecit, restauravit.*

בְּדָק *m. fissura, ruinosum; c. suff. בְּדָקָה.*

בְּדָקָר *N. pr. ducis Isr.*

בְּדָר *chald. i. q. hebr. בָּזַר. — Pa. imp. בַּדְרֵהוּ dispergitē.*

בְּדָהָה *rad. inus. arab. vacuus fuit.*

בְּדָהָה *m. inanitas, vacuum, vastitas.*

בְּדָהָט *m. genus marmoris, LXX. μαρμαρίδιτης.*

בְּהַל — *Niph. נִבְהַל perterritus est, contremuit; trepidavit, trepide aufugit; sq. לַּ praiceps ruit ad alqd; subito evanuit. — Pi. בָּהַל perterruit; acceleravit; festinavit; fut. יִבְהַל. — Py. part. מִבְּהַל praecipitatus, acceleratus. — Hiph. הִבְהִיל perturbavit; praecipitavit; deturbavit.*

בְּהַל *chald. — Pa. terruit.*

Ithpa. part. perturbatus. —

Ithpe. inf. הִתְבַּהֵל subst. festinatio, celeritas; c. בְּ adv. celeriter.

בְּהֵלָה *f. perturbatio, pl. בְּהֵלוֹת terrores; 2) c. artic. interitus repentinus.*

בְּהֵלָה *f. chald. festinatio.*

בְּהֵם *rad. inus. arab. obmutuit.*

בְּהֵמָה *f. (st. c. בְּהֵמָה, c. suff. בְּהֵמָהּ) bestia, pecus. בְּהֵמַת יַעַר, הָאֲרֵץ, הַשָּׂדֶה ferae. — Pl. בְּהֵמוֹת, st. c. בְּהֵמוֹת pecudes, bestiae. 2) *Iob. 40, 15. nom. animalis immanis (hippopotamus).**

בְּהֵן *m. pollex (manus et pedis); pl. בְּהֵנוֹת.*

בְּהֵן *N. pr. filii Rubeni;*

אָבֹן בְּהֵן *nom. loci in tribu Juda.*

בְּהַק *rad. inus. candidus fuit.*

בְּהַק *m. LXX. ἀλφός, vitiligo alba, maculae albae in cute.*

בְּהַר *rad. inus. chald. splenduit.*

בְּהַר *m. lucidus, splendens.*

בְּהַרָת *f. vitiligo, pustula alba; pl. בְּהַרוֹת.*

בּוֹא (*praet. בָּא, pl. בָּאוּ, בָּאוּ, בָּאוּ; imp. בּוֹא, בָּנוּ; inf. בּוֹא, בָּאָה, בָּאָה; fut. יָבוֹא, יָבֹאוּ, יָבֹאוּ; part. pl. בָּאִים, בָּאִים*) *intravit, ingressus est sq. accus. לְ, בְּ, אֶל.*

בוא *i. q.* הִלְךְ *versari, se gerere; sq.* לְפָנֵי הָעָם *populo praeesse, ducem esse.* בוא בריח *foedus inire.* אל בוא *s.* אֶשָׁה *coire cum femina; sq.* בְּ *consuetudinem c.* alqo inire; *invectus est, rediit (proventus frugum annuus);* בוא שמש באה *sol occidit.* 2) בוא *venit, pervenit, sq. acc.,* אל *sq.* עַד, עַל, לְ, בְּ, אֶל *aequavit, par fuit; supervenit, invasit; evenit, accidit; attulit alqd sq. בְּ Ps. 66, 3.;* בוא בימים *sq.* אֶת, עִם *cum alqo conversari, commercium habere. — Hiph. הביא (praet. הביאתם, הביאתם, c. suff. הביאתנו, הביאתהו; imp. הביאו; inf. להביא, להבי, הביא; fut. יביא, יביא; introduxit, induxit, importavit; adduxit, admisit, attulit, obtulit; evenire jussit; abstulit, secum tulit; adeptus est s. sibi conciliavit Ps. 90, 12. — Hoph. הביא (praet. fem. הביאת) introductus, illatus, immisus, adductus, allatus est.*

בוא *f.* introitus, aditus.

מבוא *m.* introitus; locus per quem intratur, מבוא השמש locus occidentis solis. — *Plur.* מבואים *(st. c. מבואי) et מבאות.*

מבוא *m.* ingressus; aditus.

הבואה *f.* proventus, reditus, lucrum; *pl.* הבאות.

ברב — *Niph. part.* נְבוֹב *excavatus, cavus; stultus. (Al. referunt ad נָבַב cavavit.)*

בבה *f.* cavitas, foramen; בבת עין *pupilla oculi.*

בוז *(fut. רבוז) sprexit; neglexit sq. acc. et לְ. Cf. בזה.*

בוז *m.* contemptus. 2) *N. pr.* fratris Abrahami et gentis in Arabia deserta, בוזי Busita. 3) *N. pr. al. viri 1 Chr. 5.*

בוזה *f.* contemptus, res contempta.

בוה *N. pr. m.*

בוה — *Niph. נבוה (part. pl. נבכים) perturbatus, perterratus fuit; perterritus oberravit.*

מבוכה *f.* perturbatio, consternatio.

רבב *v.* רבול *i. q.* בול

בין *et בין (distinxit, distincte cognovit) pervidit, animadvertit, sensit; animum advertit, attendit sq. בְּ, אֶל, לְ, עַל; intellexit; cognitum habuit, scivit; sapuit, sapiens fuit, part. בְּנִים prudentes. Praet. בִּין, בִּינתי; inf. et imp. בִּין; fut. יבין, יבין. — Niph. נבון intelligens fuit; part. נבון sapiens, נבון נ' linguae peritus, facundus. — Pil. בוני animad-*

vertit, curavit. — *Hiph.* הִבִּין explicuit, docuit, erudit sq. accus. et ל; intelligentem reddidit; attente consideravit sq. ב, אֵל; intellexit, peritus fuit sq. ב, acc.; sapiens fuit; *part.* מִבִּין peritus, doctus. *Imper.* הִבִּינִי et הִבִּין, *c. suff.* הִבִּינִי, *fut.* וְיִבִּין, וְיִבִּין. — *Hithpal.* הִתְבִּינִי se attentum praebuit, attendit sq. accus., אֵל, ב, עַל; percepit, cognitum habuit; intelligentem se praebuit, sapuit.

בֵּין, *st. c.* בֵּין *subst.* medium, intervallum; *dual.* אִישׁ בֵּינִים, vir medius *i. e.* certamine singulari rem dirimens. — 2) *Praepos.* inter, intra (*de loco et temp.*); *conj. cum vv. videndi, intelligendi, sciendi, docendi, judicandi et testandi significat*, quid intersit, quid discriminis intercedat inter duas res, aliquod discrimen intercedere. — בֵּין — וְבֵין, בֵּין inter — לְבֵין, בֵּין — ל, וְל — inter (sive — sive *Lev.* 27, 12.). — *Cum suff.* בֵּינִי, בֵּינִי, *in pausa* בֵּינִי, *c. suff. pl.* בֵּינֵינוּ, *et fem.* בֵּינֵיהֶם, בֵּינֵיכֶם, בֵּינֵינוּ אֶל-בֵּין — בֵּינֵיהֶם, בֵּינֵיהֶם, *inter* (in mediam rem), אֶל-בֵּין *id.*; מִבֵּין e medio (*zwischen hervor*), לְבֵין *id.*; עַל-בֵּין sursum in me-

dium, usque inter; בֵּיבִין in medio.

בֵּינֵינוּ *chald.* inter; *pl. c. suff.* בֵּינֵיהוּן.

בֵּינָה *f.* intellectus; intelligentia, prudentia. — *chald.* *id.*

הַבִּינָה *m.* הַבִּינָה *f.* intelligentia, prudentia; *pl.* הַבִּינֹתָה prudenter dicta.

בִּינָה *N. pr. m.*

בִּינִי (*a* בִּינָה) *N. pr. m.*

בִּוֶּס (fut. רִבִּוּס, *part. pl.* בִּוֶּסִים) conculcavit (hostes, populos). — *Pil.* בִּוֶּסִים conculcavit (locum sanctum profanavit). — *Hoph. part.* מִבִּוֶּס conculcatus. — *Hithpal. part. f.* מִתְבִּוֶּסֶת ad conculcandum se praebens *s. projecta.*

מִבִּוֶּסָה *f.* conculcatio (*sensu activo*).

הַבִּוֶּסָה *f.* interitus.

בִּוֶּע *rad. inus.* ebullivit.

אֲבַעְבַּעוֹת *pl. f.* pustulae i cute exortae.

בִּוֶּץ *rad. inus.* albus fuit.

בִּוֶּץ, בִּוֶּץ *m.* βύσσοσ, linum, xylum.

בִּרְצִים *s. ברצה* *f. pl.* בִּרְצִים ova.

בִּוֶּצֶן (splendens) *nom.* rupis prope Gibeam.

בִּוֶּק *rad. inus. i. q.* בִּוֶּק.

בִּוֶּקָה *f.* inanitas, vacuum, vastitas

מבוקה *f. inanitas, expilatio, vastatio.*

בֹּרַר *i. q. באר v. באר q.*

בֹּרַר *(i. q. בָּרַר) exploravit.*

בוֹשׁ *(praet. בּוֹשׁ, בּוֹשָׁה, בּוֹשָׁה, בּוֹשָׁה; fut. יִבוֹשׁ, יִבוֹשׁ; part. pl. בּוֹשִׁים) erubuit, pudefactus est (sg. מִן רֵי, cuius alqm pudet, et ל c. inf.); spe s. exspectatione s. consiliis excidit (sg. מִן רֵי, qua alqs decipitur); usque dum puderet i. e. justo diutius. — Pil.*

בוֹשָׁה *moratus, cunctatus est. — Hiph. הוֹבִישׁ et הוֹבִישׁ (א רבש) pudore affecit; ignominiam injunxit alicui; spem alcjs fefellit; turpiter egit; pudore affectus est.*

Part. מְבוֹשֵׁה inhonestus, turpis, malus. — Hithpal. הוֹבִישׁ pudore suffusus est.

בוֹשָׁה *f. pudor, ignominia.*

בוֹשָׁה *f. id.*

בוֹשָׁה *f. pudor, ignominia; metaph. de idolis.*

בוֹשָׁה *m., pl. מְבוֹשָׁה pudenda.*

בוֹתָ *chald. pernoctavit. (Inde alii בוֹתָ ducunt, alii a v. בּוֹתָ, ut sit בוֹתָ pro בּוֹתָ, בּוֹתָ pro בּוֹתָ.)*

בוֹתָ *m. (st. c. בוֹתָ, c. suff. בוֹתָ; pl. בּוֹתָ [leg. bottim], st. c. בוֹתָ) habitaculum, domus; palatium (בוֹתָ אֲשֶׁר עַל בוֹתָ) praefectus pa-*

latii; בוֹתָ *s. בוֹתָ verna); tentorium, templum; mansio (bestiarum), nidus (araneae); receptaculum alcjs rei (vas); 2) familia, homines unam domum habitantes vel ejusdem stirpis. בוֹתָ *domus et familia paterna; pl. בוֹתָ do-* mus paternae (in quas familiae tribusque Jud. distributebantur); בוֹתָ *s. בוֹתָ, et omisso nom. בוֹתָ, s. בוֹתָ principes domuum, patriarchae. — Cum ה loc. בוֹתָ, st. c. בוֹתָ domum; adv. introrsum, intus; מְבוֹתָ, מְבוֹתָ ex interiore parte, intus (von innen); בוֹתָ ל, מְבוֹתָ ל, מְבוֹתָ ל, מְבוֹתָ ל intra.**

בוֹתָ *m. chald. domus; palatium; templum.*

בוֹתָ *m. palatium.*

Nomm. propr. oppidorum c. בוֹתָ composita: בוֹתָ in tribu Benjamin. — בוֹתָ inter Hieros. et Sichemum, בוֹתָ האלר nom. gent. — בוֹתָ האצל (domus radicis) in Samaria. — בוֹתָ Arbela in Arabia. — בוֹתָ מעון, בוֹתָ מעון et בוֹתָ מעון in tribu Ruben. — בוֹתָ (locus transitus) Βηθσαβραά ad Jordanem. — בוֹתָ בראי (domus meae creationis) in tr. Simeon. — בוֹתָ גדר (d. muri) in tribu

Juda. — גלגל *i. q.* ב' הגלגל *v. גלל*. — גמול ב' (cf. גמל) in Moabitide. — ב' הבלתים *v. הבלתים*. — ב' דגון (templum Dagonis) in tr. Juda et al. in tr. Ascher. — ב' הרן *et הרם* ב' (d. montis) in tr. Gad. — ב' הגלה (locus perdicum) oppid. Benjaminit. in tr. Juda. — ב' חנן (d. gratiae) in tr. Juda vel Dan. — ב' חרון (locus cavae viae) duo oppida in tr. Ephraim. — ב' הישימוה (l. in deserto) opp. Rubenitar. ad mare mort. — ב' פר (l. pascuus) locus munitus Philistaeor. in tr. Juda. — ב' הפרם (d. vineae) in tr. Juda. — ב' לבאות (d. leaenarum) in tr. Simeon. — ב' לחם (d. panis) *Βηθλεέμ*, opp. in tr. Juda cf. אפרחה; al. opp. in tr. Sebulon. בית הפחמי *nom. gent.* — ב' לעפרה cf. עפרה. — ב' מלוא cf. מלוא. — ב' מעכה opp. in rad. Hermonis. — ב' המרחק (*a* רחק) ad rivum Kidron. — בית המרכבות (l. curruum) in tr. Simeon. — ב' נמרה (l. aquae purae) in tr. Gad. — ב' עדין (l. amoenus) vicus prope Damascum. — ב' עזמות *v. עזמות*. — ב' העמק (d. vallis) in tr. Ascher. — ב' ענות (l. vocis repercussae) in tr. Juda. — ב' ענת (*id.*) in tr. Naphtali. — ב' עקר הרעים

(l. ubi pastores ligant oves) locus prope Samariam. — ב' הערבה l. in deserto in confinio tr. Judae et Benj. — ב' פלט (l. fugae) in tr. Juda. — ב' פעור (cf. פעור) in Moabitide non procul a Jordane. — ב' פצין (l. dissipationis) in tr. Issaschar. — ב' צור (d. rupe munita) in montibus Judae. — ב' רחב (cf. רחב, ארם) civitas Syr. — ב' שאן, שן, שן (domus quietis) in tr. Manasse cis Jord. — ב' השטה (cf. שטה) opp. ad Jord. — ב' שמש (d. solis) opp. α) Levitarum in tr. Juda, בית השמש *nom. gentile*; β) in tr. Naphtali; γ) in tr. Issaschar s. Sebulon. δ) *i. q.* און in Aegypto. — הגרמה *v. הוגרמה*. — ב' הפוח (l. malorum) in tr. Juda.

בזז *v. בזה*, בזז.

בזא rapuit, divellit.

בזה *i. q.* בזז contempsit *sq. accus.*, על, ל. — *Niph. part.* נבזה contemptus, *pl.* נבזים. — *Hiph. inf.* הִבְזוּת spernere.

בזה *adj. verb.* spretus.

בזיון *m.* contemptio.

בזיותה (contemptus Jehovae) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

נִבְזָה contemptus, res contenta.

בזז diripuit, praedatus est,

spoliavit; *part. pl.* בּוֹזְרִים
 praedatores. *Praet. pl.* בּוֹזְרֵי,
 et בּוֹזְנֵי, *inf.* בּוֹז, *fut.*
 יִבּוֹז. — *Niph.* נָבַז (*praet.*
pl. נִבְזוּ, *inf.* הִבּוֹז, *fut.*
 יִבּוֹז) et *Py.* בִּזָּז direptus,
 spoliatus est.

בוז *m.* (*c. suff.* בְּזִיָּה) praeda;
 בּוֹז הָיָה לְבוֹז praedam fieri, ab-
 duci.

בְּזִיָּה *f.* praeda.

בְּזָק *vel* בּוֹק *m.* fulmen.

בּוֹק *N. pr.* oppidi haud pro-
 cul a Scythopoli, Βεζέκ.

בָּזַר (*fut.* יִבְזֹר) dissipavit,
 dispersit.

בְּזִיָּה *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

בָּחַל fastidivit *sq.* בָּ. — *Py.*
part. f. מִבְּחָלָה avara, ava-
 ritia paratae (opes).

בָּחַן (*imper.* בַּחֵן, *c. suff.*
 יִבְחֵן) (*fut.* יִבְחֵן, בְּחַנְנִי,
 בְּחַנְנִי) exploravit (metalla igne,
 animum); tentavit (Deum).
 — *Niph.* explorari, probari.
 — *Py.* בָּחֵן probatum est.

Al. nom. probatio, *cf. sq.*

בָּחַן *m.* exploratio, אֶבֶן בָּחַן
 lapis firmitatis probatae.

בָּחַן *m.* specula, turris.

בָּחֹן *m.* specula (machina
 ad urbes oppugnandas ex-
 structa): *Chethib* בְּחֹן.

בָּחֹן *m.* explorator (me-
 tallorum).

בָּחַר (*fut.* יִבְחֹר) exploravit,
 probavit; 2) elegit *sq. ac-*

cus., על, ל, ב, sibi
 elegit; *sq.* מִן praetulit;
part. בְּחֹר electus; prae-
 stans, egregius. 3) delecta-
 tus est *sq. accus. et* בָּ; con-
 cupivit. — *Niph.* electus
 est, placuit *sq.* לָּ; *part.*
 נִבְחַר electus; praestans,
 eximius; *sq.* מִן melior,
 praestantior; *sq. dat.* jucun-
 dus, gratus. — *Py.* *Chethib*
 electus est.

בְּחֹר *m.* electus (ἐκλεκτός
 τοῦ θεοῦ, de populo Isr.,
 proph. piisque hom.).

בְּחֹר *m.* juvenis, *pl.*
 בְּחֹרִים juvenes (*praec. de*
exercitu).

בְּחֹרִים *m. pl.* juvenus.

בְּחֹרֹת *f. pl. id.*

בְּחֹרִים *N. pr.* oppidi in
 tribu Benjam.; בְּחֹרֹמֵי et
 בְּרַחֲמֵי *nom. gentile.*

מִבְּחֹר *m.* electio;
metonym. electum, opti-
 mum. 2) *N. pr. m.*

מִבְּחֹר *m. id.*

בְּטָא et בְּטָה temere locutus
 est, blateravit; *part.* בּוֹטָה
 garrulus. — *Pi.* בִּטָּא temere
 pronuntiavit.

מִבְּטָא *m.* temeritas (in lo-
 quendo), שִׁפְתָּיִם מִ' temera-
 rius sermo.

בְּטָח (*inf.* בְּטֹחַ, *c. suff.*
 בְּטַחֵךְ, *imper.* בְּטַח, *fut.*
 יִבְטַח) (*pl. fem.* יִבְטַחַת) con-
 fisus est *sq.* בָּ, אֵל; *Iob.*

6, 20. *impers.* fiducia fuit. *Part.* בַּטְחָא confisus. 2) securus fuit; levis s. incautus fuit; *part.* בּוֹטַח securus; levis. — *Hiph.* תְּבַטִּיחַ (*fut. apoc.* יִבְטַח) fiduciam alicui attulit, securum alqm reddidit *sq.* עַל אֵל *et* אֵל.

בַּטְחָא *m.* fiducia; securitas. בַּטְחָא *et* לְבַטְחָא *adv.* confidenter; sine periculo, tuto; sine metu, secure. — 2) *N. pr.* oppidi in Syria.

בַּטְחָא *f.* fiducia.

בַּטְחוּן *m.* fiducia, spes.

בַּטְחוֹת *f. pl.* securitates, tranquillitas segura.

מִבְטַח *m.* (*c. suff.* מִבְטַחִי, מִבְטַחִים, *pl.* מִבְטַחִים) fiducia; securitas; *metonym.* id, in quo fiducia ponitur.

בָּטַל cessavit, feriatuſ est.

בָּטַל *chald. id.* — *Pa.* בָּטַל impedivit, detinuit, inhibuit.

בֶּטֶן *f.* (*c. suff.* בֶּטְנִי) venter, alvus, uterus. פְּרִי בֶּטֶן fetus, מִבְּטֵן, מִן־הַבֶּטֶן, אָמִי *ἐκ γαστροῦ*, in s. ab utero, a teneris; 2) ἡ κοιλία, intima penetralia (pectoris, animi, orci); 3) prominentia (columnae instar ventris). 4) *N. pr.* oppidi in tr. Ascher.

בֶּטְנִים *m. pl.* pistacia, nuces oblongae.

בֶּטְנִים *N. pr.* oppidi in tr. Gad.

בִּי *partic. precandi* (*ubique sq.* אֲדַנִּי *vel* אֲדַנִּי) quaeso! obsecro!

בִּינָה *v.* בִּינָה, בִּינָה, בִּינָה.

בִּינָה *v.* בִּינָה.

בִּינָה *i. q.* בִּינָה.

בִּירָה *f.* arx regia; templum.

בִּירָה *f. chald., st. emph.*

בִּירָה, arx regia.

בִּירָה *f., pl.* בִּירָהֹת arces, castella.

בִּיתָן *v.* בִּיתָן, בִּיתָן.

בָּכָה (*fut.* יִבְכֶּה, יִבְכֶּה, *inf.* בָּכָה) flevit, ploravit *sq. accus.*, ל, אֵל. — *Pi. part. fem.* מִבְּכָה deplorans alqm *sq.* עַל, *accus.*

עֵמֶק הַבְּכָא *m.* fletus. עֵמֶק הַבְּכָא (*Janmerthal*) *N. pr.* vallis in Palaestina. 2) *nom.* arboris; *pl.* בְּכָאִים.

בָּכָה *m.* fletus.

בְּכִיָּה *et* בְּכִיָּה *f.* fletus, luctus.

בְּכִי *m.* (*in pausa* בְּכִי, *c. suff.* בְּכִי) fletus; *metaph.* stillatio aquarum (*in fodiinis*).

בְּכִים (fentes) *N. pr.* oppidi prope Gilgal.

בָּכַר *Kal inus.* prima luce egit, maturus fuit. — *Pi.* בָּכַר praecoces fructus tulit; primogenitum fecit, jus primogeniti in alqm contulit. — *Py.* primum genitus est. — *Hiph.* primum peperit, *part.* מִבְּכִירָה primipara.

בְּכוֹר *m.* primum genitus, primogenitus; בְּכוֹרוֹת *pl. fem.* primitiae (brutorum). *Trop.* בְּכוֹר מוֹת morbus mortifer; בְּכוֹרֵי דָלִים pauperimi.

בְּכוֹרָה *f.* primogenita, primogenitum, בְּכוֹרוֹת primi partus (hominum vel animalium); 2) primogenitura, jus primogeniti.

בְּכוֹרָה *N. pr. m.* 1 Sam. 9, 1.

בְּכוֹר *m.* — *pl.* בְּכוֹרִים et primitiae frugum. בְּכוֹר לֶחֶם הַבַּיִת panis e primis frugibus coctus. יוֹם הַבְּכוֹרִים pentecoste Num. 28, 26.

בְּכוֹרָה *f.* ficus praecox.

בְּכוֹרָה *f.* maturitas praepropera, בְּכוֹרֵי הַבַּיִת ficus praecoces.

בְּכוֹרָה *f.* primum genita.

בְּכוֹר *m.* camelus juvenis; *fem.* בְּכוֹרָה; *pl. st. c. masc.* בְּכוֹרֵי.

בְּכוֹר *N. pr.* filii Ephraimi, בְּכוֹרֵי *nom. gent.* 2) filii Benjamin.

בְּכוֹר (primogenitus ille est) *N. pr. m.*

בְּכוֹרֵי (juvenilis) *N. pr. m.*

בְּלָה *v.* בְּלָה, בְּלָה, בְּלָה Belus *i. q.*

בְּלָה *v.* בְּלָה.

בְּלָהָא (cuj. dominus Baal) *N. pr.* regis Babyl. *cf.* מְרֹדַךְ.

בְּלָה *Kal inus.* nituit; gavisus est. — *Hiph.* הִבְלִיג *sq.*

oriri jussit super alqm; hilaris factus est Ps. 39, 14.

בְּלָהָה, בְּלָהָה (hilaritas) *N. pr.* sacerdotis.

מְבִלְיָה *f.* exhilaratio.

בְּלָהָה *N. pr.* amici lobi.

בְּלָהָה (*fut.* יִבְלָה) attritus et collapsus est, usu veteravit; *sq.* veteratum decidit; consenuit, marcuit et concidit; consumtus est. — *Pi.* בְּלָהָה attrivit, absumsit, veterascentem reddidit; usu consumsit; afflixit, durius tractavit alqm.

בְּלָהָה *chald. id.* — *Pa.* afflixit, durius tractavit.

בְּלָהָה *m.* בְּלָהָה *f.* detritus, obsoletus; *trop.* effetus.

בְּלוֹאִים et בְּלוֹאִים *m. pl.* vetustate contrita vestimenta, panni laceri.

בְּלוֹ *m. chald.* vectigal pro utensilibus.

הִבְלִיָּה *f.* consumptio, abolitio.

בְּלָהָה *m. chald.* (cor sollicitum) animus.

בְּלָהָה (consumptio) *adv. poet.* nihil; *sq. praet.* non; *sq. fut.* ne.

בְּלָהָה consumptio, perniciēs; 2) defectus; *adv.* nihil. בְּלָהָה et בְּלָהָה sine, בְּלָהָה imprudenter, inopinato. — בְּלָהָה sine. — מְבִלְיָה propter defectum, quia non s. nihil; ita ut non sit (אֵין) הִמְבִּילָה.

eies; id quod absorptum est
c. suff. בלעו. 2) *N. pr.* op-
pidi ad mare mort. 3) *nom.*
regis Edomit.; filii Benjam.,
בלערי *n. patron.*; al. viri.

בלה v. בלערי, בלערי

בלעם (non ex populo, pere-
grinus) *N. pr.* prophetae,
Βαλαάμ; 2) *i. q.* רבלעם.

בלק evacuavit, vastavit. —
Py. part. f. מבלקה vastata.

בלק *N. pr.* regis Moabit.

בלאשצר et בלשאצר *N. pr.*
regis ultimi Chaldaeorum
(Nabonnedus s. Labynetus).

בלשן *N. pr. m.*

בלה s. בלת v. בלהי

בלמה *f.* (*pl.* במות, *st. c.*
במחירי [Keri], *c. suff.*
במותי) locus ex-
celsus, locus tutus, arx,
super רכב על במותי ארץ
alta terrae vehi *i. e.* victo-
rem esse, על ב' calcare
alta, subjecta habere omnia,
super loca excelsa (terra-
rum, maris, nubium) ince-
dere (de Deo numine sum-
mo omnia regente); 2) sal-
tus, montes, in quibus po-
pulus Jud. Jehovae et diis
commentitiis sacra offere-
bat, fana (בתי המות) et
simpl. במות) exstruebat et
sacerdotes (כהני המות)
instituebat. 3) *i. q.* בית המה
sacellum in loco excelso s.

Leopold, Lex. Hebr.

monte exstructum. 4) tumu-
lus sepulcri.

במות et בעל *N. pr.*
oppidi in Moabit. ad Arno-
nem fluvium.

במהל (filius circumcisionis)
N. pr. m.

מה, מו v. ב. *i. q.* במו

בנה (*inf.* בנה, *constr.* בנות,
fat. ויבן, רבנה) exstruxit,
aedificavit *sq. accus.*; *sq.*
dupl. acc. construxit alqd
ex aliqua re, *sq.* ב in re ex-
struenda occupatus fuit *vel*
alqa re condidit; *sq. accus.*
et ל exstruendo fecit alqd
ad alqd; ב' את-ההר mon-
tem aedificiis ornavit; *sq.*
על obstruxit; restauravit
(aedes ruinosas); *metaph.*
de pers. et populis: benefi-
ciis auxit alqm, ב' ברת ל
prolem concessit alicui. —
Niph. exstructus est; re-
stauratus est; (mulier) prole
s. liberis aucta est.

בנא *chald.* (*c. suff.* בנהי, *inf.*
למבניה, למבנא, ללבנא ל)
aedificavit. — *Ithpe.*
structus est.

בן *m.* (*st. c.* בן, *rar.* בן, *c.*
suff. בני, בנו, בנה, *pl.* בנים,
בני) filius; בני בני nepo-
tes, posteri, בני עמון Am-
monitae, *sed sing.* מבני
בני ציון Israelita; בני
Zionitae; בני נבואים disci-
puli prophetarum. — Filii

Dei dicuntur: angeli; reges; homines pii; Israelitae. — *Addito sortis, virtutis vitivve nomine, is significatur, cui haec tribuuntur:* בן-עולה injustus; בן-מות mortis destinatus; בן-משק filius possessionis, heres. *Sed res quoque dicuntur filii ejus rei, ad quam pertinent, ut filius arcus i. e. sagitta etc. — Cum voc. numerorum:* בן-שמנים שנה octoginta annos natus, בן-שנה anniculus; בן-זקנים filius senectutis, seni genitus. — *De animal.* pullus, בן-יונה pullus columbinus, בן-צאן agni. — בן-פרת surculus arboris fructiferae. — בן *N. pr.* 1 Chron. 15, 18.

בן *m. chald. id., nonnisi pl.* בני, בנין.

בן-אונן (fil. doloris mei) *nom.* Benjamino a matre moriente inditum.

בן-הדר (fil. Adadi) *N. pr.* trium regum Syriae Damasc.

בנים (proles) *N. pr.* variorum virorum.

בן-חיל (fortis) *N. pr. m.*

בן-חנן (fil. benigni) *N. pr. m.*

בני (extractus) *N. pr.* nonnullorum virorum.

בני (extractus) *N. pr.* duor. virorum.

בני ברק *N. pr.* oppidi in tribu Dan.

בניה *f.* aedificium.

בניה (quem Jehova fortunat) *N. pr.* nonnull. virorum. — *Etiam i. q. sq. v.*

בניהו (*id.*) *N. pr.* nonnullorum virorum.

בנימין (fil. dextrae i. e. felicitatis) Benjaminus, fil. Jacobi; *nom. patron.* בן-איש ימיני, בן-הימיני, ימיני *et* ימיני; *pl.* בני ימיני Benjaminitae. ארץ-ימיני *s.* בנימין terra Benjaminitarum. שער ב' porta Benj. in septentrionali urbis Hierosol. parte.

בנימין (*id.*) *N. pr.* duor. virorum. 2) Chethib *i. q.* בנימין 1 Sam. 9, 1.

בנין *m.* aedificium; murus. בנינו (filius noster) *N. pr. m.*

בת *f.* (c. suff. בתי, *pl.* בנות, *constr.* בנות) filia; neptis; — בנות ישראל puelle lae *s.* mulieres Israeliticae. — בת *sing. conj. c. nom. urbis s. terrae, significat omnes ejus incolas;* בת צר Tyrri, בת מצרים Aegyptii. — בנות העיר pagi in alcjs urbis agro siti. — בת השעים nonaginta annos nata. — בנות הנשר cantrices. — בת עין pupilla oculi. בת *f. chald. id., pl.* בתין.

בַּחְיָה (filia Jehovae) *N. pr. f.*
 בַּח־רַבִּים (filia multorum)
N. pr. portae Hesbonis.
 בַּח־שִׁבַּע (filia jurisjur.) *N. pr.* uxoris Uriae.
 בַּח־שׁוּעַ *id.*
 מִבְּנֵה *m.* aedificium.
 חַבְנִית *f.* exemplar, *πρωτότυπον* (*Modell*); imago, aliquid instar alcjs rei exstructum.
 בָּנִט *rad. inus. unde deriv.*
 אֲבָנִט *m.* balteus (virorum primorum).
 בָּנִס *chald.* iratus est.
 בָּנֶעָא, בָּנֶעָה *N. pr. m.*
 בַּסּוּדְרִיהַ (in concilio Jehovae) *N. pr. m.*
 בָּסִי *N. pr. m.*
 בָּסֹר *rad. inus. arab.* intempestivo tempore fecit; austerus fuit.
 בָּסֹר *m. (c. suff. בָּסֹרוֹ)* uva immatura et cruda s. acida.
 בָּסֹר *m. id.*
 בָּעַד *rad. inus. arab.* distitit, abfuit.
 בָּעַד *praep.* juxta, prope; pone, post; circum, circa; intra (de loco); in s. per (mediam rem); pro (de intercedentibus). — *C. suff.* בָּעַדִי *et* בָּעַדְנִי, בָּעַדְךָ, בָּעַדְכֶם, בָּעַדְנוּ *et* בָּעַדְנֶם, בָּעַדְמֶם. — בָּעַדְלָם *ex aliqua re media.*

בָּעָה (*fut.* חִבְעָה, *pl.* חִבְעִיוֹן; *imp. pl.* בָּעִיוֹ) tumefecit, effecit ut intumesceret s. ebulliret; acriter quaesivit, petiit. — *Niph.* intumuit, emiuit; perquisitus est.
 בָּעָה, בָּעָא *chald.* quaesivit; precatus est; petiit *sq.* מִן *et* מִן קֶדֶם.
 בָּעָוִי *f. chald.* precatio.
 בָּעָרִי *m.* precatio, preces.
 מִעוֹן *i. q.* בָּעוֹן.
 בָּעוֹר (fax) *N. pr.* patris Bileami; 2) patris Belae.
 בָּעוֹז *N. pr.* conjugis Ruthae; 2) *nom.* columnae in templo Salom.
 בָּעֹט calcitravit *i. e. vel* sprexit, neglexit, *vel* ferox fuit.
 בָּעָה *v.* בָּעָר.
 בָּעָר *v.* בָּעָרִי.
 בָּעַל (*fut.* יִבְעַל) dominatus est in alqm, possedit *sq. accus. et* ל; 2) uxorem duxit, *part. pl. majest.* בָּעַלְיָךְ tuus maritus, בָּעַלְיָה *et* בָּעוֹלָה et maritata; 3) *sq.* ב fastidivit, despexit. — *Niph.* in matrimonium duci.
 בָּעַל *m. (suff. בָּעַלְיָה, בָּעַלְיָה; pl. בָּעַלְיָם, st. c. בָּעַלְיָ, c. suff. בָּעַלְיָהֶם, בָּעַלְיָהֶם)* dominus, possessor; maritus. — *Cum aliis subst. conjunctum signif. eum, qui alqd. possidet vel cui cum aliqua re intercedit necessitudo quaedam:* ב' הַחֲלִמּוֹת

somniator; שְׁכֵם בַּעַל־שְׁכֵם incola Sichei etc. — *Plur.* בַּעֲלִים *non raro dic. de uno domino.* — 2) הַבַּעַל Baal, *nom. dei Phoenicii;* הַבַּעֲלִים statue Baalis. — 3) *N. pr.* duor. virorum. — 4) *Nomm. pr. oppidorum:* בַּעַל־גָּר oppidum ad radices Hermonis; ב' הַמּוֹן (locus multitudinis) in radicibus Libani; ב' הַצּוּר (locus villae) in tr. Ephr.; ב' הַרְמוֹן opp. et jugum in Hermone monte; ב' מַעוֹן *et* בֵּית־מַעוֹן (locus habitationis) in tr. Rubenit.; ב' פְּרָצִים (locus cladium) *nom. loci* in vicinia vallis Rephaim, ubi Philistaei a Davide fugati sunt; ב' צַפּוֹן in Aegypto; ב' שְׁלֵשָׁה in mont. Ephr.; ב' הַתָּמַר (locus palmarum) non procul a Gibeā; בַּעַל־יְהוּדָה (cives Jud.) *i. q.* בַּעֲלָה.

בַּעַל *m. chald. dominus.*

בַּעֲלָה *f. domina; collect. (ut בַּת)* civitas. 2) *N. pr.* oppidi in fin. tr. Judae septentr., *etiam* קְרִיַת־בַּעַל *et* קְרִיַת־יַעֲרִים; *al.* urbis in ead. tribu, *alibi* בְּלָהָה *et* בַּלְהָה.

בַּעֲלָה (civitas) *N. pr.* urbis in tribu Dan.

בַּעֲלוֹת (civitates) *N. pr.* urbis in tr. Juda.

בַּעֲלַת־בְּאֵר (puteum ha-

bens) *N. pr.* oppidi in confiniis Simeonitarum.

בַּעֲלֵרְדֵעַ (cui Baal prospicit) *i. q.* אֶלְרֵדֵעַ, *N. pr. m.*

בַּעֲלֵיהָ (in quem dominatur Jehova) *N. pr. m.*

בַּעֲל־חֲנָן (dom. gratiae) *N. pr.* regis Edomit. 2) praefecti regii.

בַּעֲלִים *N. pr.* regis Ammonit. בַּעֲנָא (filius aerumnarum) *N. pr.* virorum.

בַּעֲנָה (*id.*) *N. pr. m.*

בָּעַר (depavit) igne consumpsit, combussit, *sq. ב.* concremavit alqd; *intrans.* igne absumptus est, combustus fuit; accensus est; arsit, exarsit; *metaph.* flagravit (*irá*); (*denom. a sq.* בָּעִיר) obbrutuit, stultus fuit, *part.* בָּעִירִים homines bruti; feroces. — *Niph.* efferatus est, brutus s. stultus factus est.

— *Pi.* בָּעַר *trans.* depavit; accendit, incendit, cremavit; absumpsit, removit, e medio sustulit. — *Py. part.* *f.* מְבַעֵרָה incensa. — *Hiph.* בָּעַרְתִּי depavit; accendit; combussit; abstulit, removit.

בָּעִיר *m. collect.* pecus.

בָּעִיר *m.* brutus, stultus.

בָּעִירָא *N. pr. m.*

בַּעֲרָה *f.* incendium.

הַבְּעֵרָה *N. pr.* loci in Arabia deserta.

בַּעֲשֵׂיהָ (opus Dei) *N. pr. m.*

בַּעֲשָׂא (*a chald.* בַּעֲשָׂא malus fuit) *N. pr.* regis Isr., fil.

Ahiae, Baësa.

בֵּית עֲשָׂתָרָה (*i. q.* בֵּית עֲשָׂתָרָה domus Astartes) *N. pr.* oppidi in tribu Manassitarum.

בָּעַת — *Niph.* נִבְעַת territus est, expavit. — *Pi.* בָּעַת perterruit; subito invasit, de improviso accidit. *Fut.*

יִבְעַת, *part. f. c. suff.*

מִבְעָתָהּ.

בְּעָתָהּ *f.* terror.

בְּעוֹתִים *pl. m.* terrores.

בָּצָץ *v.* בָּצָה, בָּץ.

בָּצִיר (*i. q.* בָּסִיר) *N. pr. m.*

בָּצִיר *v.* בָּצִיר.

בָּצֵל *m.*, בָּצָלִים cepae.

בְּצֵלָל (in umbra s. tutela Dei) *N. pr.* duorum virorum.

בְּצֵלֹתָ, בְּצֵלֹתָ *N. pr. m.*

בָּצַע (*fut.* יִבְצַע) secuit, abrupit, discidit, fregit; 2) diripuit; injustum lucrum fecit. — *Pi.* בָּצַע (*fut.* יִבְצַע) resecuit, abscidit (vitae filium); absolvit, perfecit; 2) diripuit, fraudavit, lucrum turpe exegit.

בָּצַע *m.* (*c. suff.* בָּצַעַם) rapina, praeda; lucrum quodvis (מֵהַבָּצַע quid lucri?); lucrum improbum, opes turpiter partae.

בָּצִץ *rad. inus. arab.* tardius s. paullatim fluxit.

בָּץ *m.* coenum, uligo, limus.

בָּצָה *f.* coenum, palus. — *Plur. c. suff.* בָּצָחוּ *pr.* בצוחתיו.

בָּצַק intumuit, callum duxit, occalluit.

בָּצֵק *m.* massa farinacea (fermento intumescens).

בְּצָקָה (vicus elatior) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

בָּצַר abscidit, amputavit (uvas), vindemiavit; *trop.* subtraxit, fregit *Ps.* 76, 13. *Part.* בָּצַר vindemiator, vinitor; *trop.* hostis atrociter vastans. 2) cohibuit, praeclusit, inaccessum reddidit, munivit; *part.* בָּצַר inaccessus, aditu difficilis, munitus; *trop.* arduus intellectu. — *Niph.* abscissus s. praeclusus est *sq.* מִן alicui. — *Pi.* inaccessum fecit, munivit (oppidum).

בָּצִיר *m.* vindemia; — 2) *adj. i. q.* בָּצִיר inaccessus, munitus *Zach.* 11, 2. *Chethib.*

בָּצִיר *m. i. q.* בָּצִיר.

בָּצִיר *m.* auri argēntique metallum (quod rude ex fodinis exciditur). — 2) *N. pr.* urbis in tr. Ruben. 3) *N. pr.* viri.

בְּצָרָה *f.* septum pecorum. — 2) *N. pr.* urbis Idumaeorum, Βόστρα.

בָּצִרוֹן *m.* locus munitus.

בַּצְרוֹת *f. et pl.* בַּצְרוֹת prohibitio *i. e.* defectus pluviae, siccitas.

מִבְצָר *m.* (pl. מִבְצָרִים, מִבְצָרוֹת) munimentum, עִיר מְבֻצָּרָה 'urbs munita, עָרֵי מִבְצָּר, עִיר מִבְצָּרוֹת urbes munitae, arces. — 2) *N. pr. princ.* Idumaeorum.

בְּבִקָּה, בְּבִקָּה *etc. v.* בְּבִקָּה.

בָּקַע (*fut. יִבְקַע, inf. c. suff. בִּקְעָה, imp. c. suff. בִּקְעָה, sq. accus. et בִּ* fidit, diffidit; rupit, dirupit, irrupit *sq. בִּ*; rumpendo aperuit *s. eduxit*; irrupit, expugnavit; (ova) exclusit. — *Niph.* diffissus, disruptus est; expugnatus est; apertus est, prorupit; (ovo) exclusus est. — *Pi.* בִּקְעָה diffidit; discerpsit, dilaceravit; rumpendo eduxit, propulit, prorumpere jussit; (ovum) exclusit. — *Py.* fissus, diffissus, ruptus est; expugnatus est. — *Hiph.* perrupit, expugnavit (urbem); irrupit *sq. אֶל*. — *Hoph.* perrupta, expugnata est (urbs). — *Hithp.* se fidit, se dirupit.

בְּקִיעַ *m., pl.* בְּקִיעִים fissurae, rimae.

בְּקַעַת *m.* (dimidium) dimidius siclus.

בְּקָעָה *f.* (pl. בְּקָעוֹת) vallis, planities. — בְּקָעָה הַלְּבָנוֹן vallis Libani, plani-

ties a fontibus Jordanis usque ad radices Antilibani et Hermonis sita, *κοιλὴ Συρία*.

— אָנֹן *v.* בְּקָעָה אָנֹן.

בָּקַק (evacuavit) exhaustit, populatus est (terram); *sq.* אֶת-עֵצָה consilio privavit; 2) late se diffudit (vitis). — *Niph.* נָבַק (*inf.* הִבּוֹק, *fut.* יִבּוֹק) evacuatus, exhaustus, perditus est. — *Po. fut.* יִבְקִקוּ evacuabunt, populabuntur.

בְּבִקָּה *m.* lagena. — 2) *N. pr. m.*

בְּבִקְרָה (depopulatio Jehovae) *N. pr. m.*

בְּבִקְרָה (vastatio montis) *N. pr. m.*

בְּבִקְרָה (vastatio Jehovae) *N. pr. principis Danitarum*; 2) alius hom.

בְּבִקְרָה (vastatio Jehovae) *N. pr. m.*

בְּקַר — *Pi.* בְּקַר diligenter inspexit; *sq. בִּ* cum voluptate adspexit; *sq. לֵ* et לֵ—בִּין sedulo inquisivit; 2) reputavit; 3) providit, curavit *sq. accus.*; (animadvertit in alqm). — II) *i. q. v.* בְּבִקְרָה.

בְּבִקְרָה *Pa. chald.* quaesivit, investigavit; *Ithpa.* quaeri.

בְּבִקְרָה *f.* cura.

בְּבִקְרָה *f.* animadversio, poena.

בְּבִקְרָה *com. collect. armen-*

tum, boves. ב' עלות vaccae lactantes; בן בקר, עגל, בן-בקר, בן-עגלת בקר, bos juvenucus, vitulus. — *Rar. pl.* בְּקָרִים boves, armenta.

בּוֹקֵר *m.* pastor, opilio.

בָּקֵר *m.* (*pl.* בְּקָרִים) lux oriens. — *Adv.* בְּבֹקֵר, בְּבֹקֵר, *poët.* לְבֹקֵר mane; בְּבֹקֵר, לְבֹקֵרִים, לְבֹקֵר לְבֹקֵר, לְבֹקֵרִים quovis mane. 2) lux crastina: mane post-ridie; cras, crastino die; בְּבֹקֵר in mane crastinum, ante lucem crastinam. — *poët.* לְבֹקֵר mox, illico *Ps.* 49, 15. etc.

בִּקְשׁ — *Pi.* בִּקְשׁ quaesivit *sq. accus. et* ל, inquisivit in alqd *sq.* ל; ב' אֶת-פָּנָי; ל' ב' אֶת-יְהוָה vel אֶת-יְהוָה ad Jehovam se convertere; בְּבֹקְשֵׁי יְהוָה cultores Dei; 2) appetiit, sectatus est, studuit alicui rei *sq. accus. et* ל; ל' ב' נִפְשׁ פ' ל' ב' מן, poposcit *sq.* מן, 3) caedem alcjs ulcisci; 4) petiit ab aliquo alqd *sq.* מן, *accus. et* ל' *pers., et* עַל, *et accus. rei.* 5) quaesivit ex alqo, interrogavit *sq.* מן. — *Py.* quaesitus est.

בִּקְשָׁה *f.* petitio.

בָּרָה *et* בָּרָה *v.* בָּרָה, בָּרָה, בָּרָה.

בְּרָאָה (*inf.* בְּרָא, *c. suff.* בְּרָא, *imper.* בְּרָא, *fut.* יִבְרָא)

propr. cecidit, excidit; formavit, finxit, creavit; *sg. dupl. accus.* alqd convertit in alqd. 2) *i. q.* בְּרָה comedit. — *Niph.* creatus est; genitus, natus est; effectus est. — *Pi.* בְּרָא secuit, cecidit (silvam); trucidavit; 2) effinxit *Ex.* 21. — *Hiph.* saginavit.

בְּרִיאָה *f.* res creata *i. e.* nova et insolita *Num.* 16, 30.

בֵּר *m. poët.* filius; *c. suff.* בְּרִי. — *Aliud v. s.* בְּרִי.

בֵּר *m. chald.* filius; nepos; *c. suff.* בְּרִיה.

בְּרִיאָה (a Deo creatus) *N. pr. m.*

בְּרִיאָה *v.* בְּרִיאָה.

בְּרִיָּה *v.* בְּרִיָּה.

בְּרִיָּה (sparsit) grandinavit.

בְּרִיָּה *m.* grando.

בְּרִיָּה *m., pl.* בְּרִיָּה maculis sparsi, versicolorés.

בְּרִיָּה *N. pr.* loci in deserto Schür; 2) viri cujusd.

בְּרִיָּה (secuit, cecidit) edit, comedit; 2) *i. q.* בְּרִיָּה elegit.

— *Pi. inf.* בְּרִיָּה comedere

— *Hiph.* cibum praebuit *sq. accus. dupl.*

בְּרִיָּה *adj. m.* בְּרִיָּה *f.* saginatus, pinguis. — *Aliud fem. v. s.* בְּרִיָּה.

בְּרִיָּה *adj. m.* בְּרִיָּה *f.* id.

בְּרִיָּה *f.* cibus.

בְּרִיָּה *f.* cibus.

בְּרִיָּה *f.* cibus.

בְּרִיָּה *f.* foedus (ב' בעלי ב')

'*foedere juncti*); *maxime* foedus Isr. cum Deo, יהוה בריה foedus cum Jehova factum. ' foedus icit s. fecit sq. ל, עם, את, בין cum alqo, על contra alqm; תקים, נתן, שום ב' foedus constituit; עבר s. בוא venit in foedus alcjs; שיקר ב, עזב, חלל, הפיר ב' violavit s. fregit foedus. — 2) Quod foedere divino constitutum est: promissum Dei; praecepta Dei, lex divina. לוחות הברית tabulae legis, יהוה ב' ארון et ארון הברית arca foederis cum legis tabulis. הברי ספר praecepta legis, הברית ספר liber legis. — 3) i. q. אות ברית signum foederis, circumcisio, Gen. 17, 11. 13. — 4) i. q. מלאך ברית nuntius s. interpret foederis, מעוֹטָה, Jes. 42, 6. 49, 8. Mal. 3, 1. — בעל ברית cognomen Baalis Phoenic.

ברה v. ברה.

ברם v. ברומים.

ברוש m. cupressus; Vulg. abies; 2) עצי ברונים instrumenta mus. ex huj. arboris ligno confecta 2 Sam. 6, 5. 3) pl. hastae cupressae Nah. 2, 4.

ברוז m., ברונים cupressi. בארוזתי (pro) ברותה

putei mei) N. pr. urbis in Syria Sabaea.

ברה v. ברה.

ברזית Keri, ברזית Chethib, N. pr. f.

ברזל m. (c. suff. ברזלו) ferrum; metaph. durities, soliditas, firmitas: ' שבט ב' imperium durum; coelum פברזל sicut ferrum, pluvia carens, terra ב' ferrea, proventum non ferens; גיד ב' nervus ferreus, pertinax; 2) instrumentum ferreum: securis; vinculum, catena.

ברזלי N. pr. duorum virorum.

ברה (fut. יברה, part. m. ברה, fem. ברה) fugit alqm sq. מפני, מאת, מן, sq. accus., אל, ל, de loco, in quem alqs fugit; sq. אחרי post alqm fugere; imper. ברה לך fuge tibi! te auferas! 2) pertransiit Exod. 36, 33. — Hiph. fugavit; pertransiit Exod. 26, 28.

ברה m. fugitivus; fugax, celer. 2) N. pr. m.

ברה m. lignum transversum, vectis; pessulus, repagulum; metaph. principes s. viri fortes.

מברה m. (fuga) fugitivus.

ברה v. ברה, בריא, ברי.

ברי (i. q. בארי fontanus) N. pr. m.

ברה v. ברא, ברה.

בְּרִיעָה *N. pr.* nonnull. viro-
rum.

בְּרִית *v.* בְּרָה.

בְּרִית *v.* בְּרַר.

בְּרִיָּה *f.* genu; *dual.* בְּרִיָּים,
st. c. בְּרִיָּיָה genu utrumque.

בְּרִיָּה *f. chald. id.*

בְּרִיָּה (*inf. abs.* יִבְרִיָּה, *inf. abs.* בְּרִיָּה)

genua flexit; benedi-

xit, fortunavit (בְּרִיָּה לִיהוָה)

et בְּרִיָּה יְהוָה cui Jehová

benedixit, fortunatus a Je-

hová); laudavit: בְּרִיָּה יְהוָה

laudatus esto Jehová. —

Niph. sibi benedixit. — *Pi.*

בְּרִיָּה בְּרִיָּה flexim genibus ve-

neratus est, invocavit, lau-

davit (Deum) *sq. accus.*, לְ,

בְּרִיָּה בְּרִיָּה 2) benedi-

xit, fausta apprecatus est,

beavit; 3) salutavit; valedi-

xit; 4) renuntiavit, abomi-

natus et exsecratus est. —

Py. בְּרִיָּה laudari; benedici,

beari. — *Hiph.* הִבְרִיָּה genu

genua flectere jussit (camelos).

— *Hithp.* הִתְבְּרִיָּה sibi bene

precatus est.

בְּרִיָּה *chald.* in genua procu-

buit. *Pa.* בְּרִיָּה celebravit,

laudavit.

בְּרִיָּה *N. pr.* amici et scri-

bae Jeremiae; 2) al. virorum.

בְּרִיָּה (cui Deus benedi-

cit) *N. pr. m.*

בְּרִיָּה *f.* בְּרִיָּה Gen. 27, 38.

— *st. c.* בְּרִיָּה, *pl.* בְּרִיָּה, *constr.* בְּרִיָּה benedicti;

prosperitas, salus; benefi-

cium; munus, donum. *Concr.*

homo beatissimus. 2) *N.*

pr. m.

בְּרִיָּה *f.* piscina, lacus.

בְּרִיָּה et בְּרִיָּה (cui Je-

hová benedicit) *N. pr. vi-*

rorum.

בְּרִיָּה *v. suo loco.*

בְּרִיָּה *f. chald. genu.*

בְּרִיָּה *chald. part. confirman-*

di: at, veruntamen.

בְּרִיָּה *rad. inus. arab. con-*

torsit.

בְּרִיָּה *m. pl.* vestes ex va-

riis filis contextae.

בְּרִיָּה *N. pr.* regis Sodomitici.

בְּרִיָּה fulguravit.

בְּרִיָּה *m.* (*pl.* בְּרִיָּה) fulgur,

fulgor. 2) *N. pr.* viri fortis

(*punice* Barcas).

בְּרִיָּה *f.* smaragdus.

בְּרִיָּה *m. pl.* tribulum,

machina pyritis acutis ad

triturandum instructa.

בְּרִיָּה *N. pr. m.*

בְּרִיָּה separavit *sq. accus. et*

מִן; elegit, destinavit alqd

ad alqd *sq. accus. et* לְ; pur-

gavit, purum reddidit, poli-

vit, acuit; (*part.* בְּרִיָּה pu-

rus, castus;) exploravit. —

Niph. בְּרִיָּה se purgavit, *part.*

בְּרִיָּה purus, pius, sanctus. —

Pi. (inf. בְּרִיָּה) purgavit. —

Hiph. (praet. *pl.* הִבְרִיָּה, *inf.*

הִבְרִיָּה) purgavit (frumentum),

polivit, acuit (sagittam). —

Hithp. (fut. וַתְּבַרְר, וַתְּבַרְר, וַתְּבַרְר) se purgavit, sē p̄ium et sanctum praebuit.

בַּר *adj. m.* בְּרָה *f.* electus; purus, probus; vacuus, inanis.

בַּר, בַּר *m.* frumentum (a palea purgatum); grana aristarum. — *Aliud v. s.* בְּרָא.

בַּר *m.* locus patulus, campus *Iob.* 39, 4.

בַּר *m. chald. id.*

בַּר *m.* puritas; *trop.* innocentia. 2) *i. q.* בְּרִית.

בְּרִית *f.* lixivium, sal alcali.

בְּרִיָּם *m.* genus avium, quae saginabantur.

בְּרִישַׁע *N. pr.* regis Gomorrhæ.

בְּשׂוֹר, בְּשׂוֹרָה *v.* בְּשׂוֹר.

בְּשָׂם *rad. inus. syr.* suavis fuit, bene oluit.

בְּשָׂם *m.* βάλσαμος, balsamum, planta balsamifera.

בְּשָׂם *et* בְּשָׂם *m.* (pl. בְּשָׂמִים) odor suavis; aroma; balsamum, frutex balsamifer.

בְּשָׂמָה *N. pr.* mulieris Esavi; 2) filiae Salomonis.

בְּשָׂם *N. pr.* filii Ismaelis et al. viri.

בְּשָׂרָה — *Pi.* בְּשָׂרָה laeta nuntiavit *sq. accus. pers. et rei; simpl.* nuntiavit. — *Hithp.* laetum nuntium accepit.

בְּשָׂרָה *et* בְּשׂוֹרָה *f.* laetus nuntius, εὐαγγέλιον; praemium nuntii laeti.

בְּשׂוֹר *N. pr.* rivi prope Gazam in mare mediterr. illahentis.

בְּשָׂרָה *m.* (semel pl. בְּשָׂרִים) caro, σάρξ; corpus; כָּל־בְּשָׂרָה omnia animantia, omnes homines, mortales; עֲצָמֵי וְבְשָׂרִי os meum et caro mea *i. e.* consanguineus, et *simpl.* בְּשָׂרָה affinis, proximus; *Levit.* 15, 2. etc.: pudendum virile.

בְּשָׂרָה *m. chald.* caro; *collect.* homines; כָּל־בְּשָׂרָה omnia animantia.

בְּשָׂלָה coctus est; maturuit. — *Pi.* coxit, *part. pl.* מִבְּשָׂלָה coqui. — *Py.* coctus est. — *Hiph.* maturavit.

בְּשָׂלָה *m.* בְּשָׂלָה *f.* coctum.

מִבְּשָׂלוֹת *f. pl.* loca ubi coquitur, foci.

בְּשָׂלָה (filius pacis) *N. pr. m.*

בְּשָׂרָה *N. pr.*, Βασιτανία, Basanitis, regio trans Jord. inter fluvium Jabok et Hermonem montem.

בּוֹשׂ *v.* בּוֹשָׂה.

בּוֹשָׂה — *Po.* בּוֹשָׂה *i. q.* בּוֹשָׂה conculcavit.

בּוֹשָׂה *v.* בּוֹשָׂה.

בְּתָחַת *et* בְּתָחַת *v.* בְּתָחַת, בְּתָחַת.

בְּתָחַת *et* בְּתָחַת *v.* בְּתָחַת.

בְּתָחַת (pro מְתָחַת vir Dei) *N. pr.* patris Labani; 2) *i. q.*

בְּתָחַת *nom. loci.*

בּוֹתָח, בְּתָחַת *v.* בְּתָחַת.

בַּתֵּל *rad. inus. arab.* separavit. *Aliis est i. q.* בַּשֵּׁל maturit.

בַּתּוּלָה *f. (pl. בַּתּוּלוֹת, בַּתְּלוּת)* virgo, puella; mulier recens nupta; *metaph.* de urbe s. gente nondum in aliorum potestatem redacta.

בַּתּוּלִים *m. pl.* virginitas; signa virginitatis.

בַּתַּק — *Pi.* בַּתַּק confodit, transfixit, trucidavit.

בַּתַּר — *Pi.* בַּתַּר dissecuit.

בַּתְּרוֹ *m. (c. suff. בַּתְּרוֹ)* sectio, sejunctio; pars resecta s. dissecta.

בַּתְּרוֹן *N. pr. loci ad Jordanem. Aliis est subst. m.* vallis montes dissecans, montium intervallum.

בַּתְּרָ *chald. i. q.* בַּתְּרָ post. *Cf.* אַתְּרָ.

בַּתַּח *rad. inus. arab.* scidit, secuit.

בַּת *m. (fem. Jes. 5, 10.)* bathus, mensura liquidorum, decima pars chomeri.

בַּת *m. chald. id.*

בַּתָּה *f.* excidium, interitus.

בַּתָּה *f.* vastatio, excidium.

ג

גָּאָה *v. poët. (fut. יִגָּאָה)* extulit; sublimem s. magnificentum se ostendit.

גָּא *m.* superbus.

גָּאָה *m. (pl. גָּאִים)* elatus, altus, sublimis, illustris; superbus; impius.

גָּאָה *f.* superbia, fastus.

גָּאוּאֵל (majestas Dei) *N. pr. m.*

גָּאוּת *f. (elatio)* sublimitas, majestas; fastus, superbia.

גָּאוֹן *m. (pl. גָּאוֹנִים)* sublimitas, gloria, majestas, decus, splendor; superbia, fastus.

גָּאוֹת *f.* elatio s. motus in sublime; sublimitas, majestas; decus, splendor; superbia.

גָּאוֹן *m. Chethib* superbus.

גָּוָה *f. (pro גָּאוּת)* elatio; superbia. *Aliud v. s.* גָּוָה.

גָּוָה *f. chald.* fastus.

גָּוָה *v.* גָּאוֹת.

גָּאָל (*fut. יִגָּאָל*) repetiit, redemit, vindicavit alqd alicui, ultus est; liberavit.

Part. גָּאָל redemptor, vindex; liberator; consanguineus, propinquus, *pl.* גָּאָלִים cognati, מִגָּאָל qui consanguineum proxime excipit (*propinquus enim convenit liberandi et vindicandi officia praestare*); *part.*

pass. גָּאוּלִי, גָּאוּלִים redempti, liberati. — *Niph.* redemptus,

liberatus est; se redemit. — II) *Pi.* גָּאָל polluit, inquinavit, contaminavit. — *Py.*

contaminatus est; pollutus declaratus est. — *Niph.* נִגְאַל, נִגְאַל pollutus est. — *Hiph. praet. syr.* אֲנִגְאַלְתִּי contaminavi. — *Hithp.* סֵהֵפֵל polluit.

גֵּאֵל *m.* pollutio, *pl. st. c.* גֵּאֵלִי.

גְּאֻלָּה *f.* redemptio; jus redimendi; pretium redimendi; cognatio.

גָּב *v.* גָּבַהַּ *et* גָּבַהַּ *v.*

גָּבַהַּ *rad. inus. arab.* aquam congessit.

גִּבְבָּה *m.* fossa, cisterna; palus.

גָּבַב *rad. inus. sab.* incurvatus s. cameratus est; 2) *i. q.* גָּבַב.

גִּבְבִּים *m. (c. suff. גִּבְבִּי, pl. גִּבְבִּים, גִּבְבוֹת)* gibbus, dorsum; *trop.* propugnaculum; גִּבְבֵי מִגְן umbo; 2) arcus: fornix, aedes fornicatae; absis rotatae; supercilium oculi *Lev.* 14, 9.

גִּבְבִּי *m. chald.* dorsum.

גִּבְבִּי *m. chald.* fovea, *st. emph.* גִּבְבִּי.

גָּבַהַּ *rad. inus. arab.* e terra prorepsit s. egressus est.

גָּבִי *m. (pl. גָּבִי)* locusta.

גָּבִי *m., pl. גָּבִי* locustae.

גָּבַהַּ (*fut. גָּבַהַּ, inf. גָּבַהַּ*) altus fuit; elatus est, *sq.* גָּבַהַּ מִן *s.* altior fuit s. factus est quam; גָּבַהַּ לְבָרִי *ex-*

tulit se ejus animus *h. e.* fortior redditus est *vel* superbivit; *hinc simpl.* גָּבַהַּ fastuosus fuit. — *Hiph.* גָּבַהַּ הַגְּבִירָה altum fecit; *intrans.* סֵהֵפֵל extulit, sublime petiit.

גָּבַהַּ *adj. m. (st. c. גָּבַהַּ, fem. גָּבַהַּ)* altus, celsus; elatus animo, superbus. — *Subst.* proceritas.

גָּבַהַּ, *st. c. גָּבַהַּ adj. m.* altus; elatus animo, superbus.

גָּבַהַּ *m. (c. suff. גָּבַהַּ, pl. st. c. גָּבַהַּ)* altitudo, proceritas; sublimitas, majestas; גָּבַהַּ לְבָרִי *s.* fastus, insolentia.

גָּבַהַּ *m.* fastus, superbia.

גָּבַל *v.* גָּבַלְתִּי, גָּבַלְתִּי.

גָּבַר *v.* גָּבַרְתִּי, גָּבַרְתִּי.

גָּבַהַּ *rad. inus. i. q.* גָּבַהַּ.

גָּבַהַּ *m.* recalvus, recalvaster, qui frontem nimis altam habet.

גָּבַהַּ *f.* calvitium.

גָּבִי *N. pr. m.*

גָּבִי (cf. גָּבִי) *N. pr.* loci haud procul ab Hierosolymis.

גָּבַן *v.* גָּבַנְתִּי.

גָּבַע *v.* גָּבַעְתִּי.

גָּבַר *v.* גָּבַרְתִּי, גָּבַרְתִּי.

גָּבַשׁ *v.* גָּבַשְׁתִּי.

גָּבַל, *i. q.* קָבַל, קָבַל, torsit, plexuit; 2) *denominat. a* גָּבַל: terminavit, terminos posuit; *intrans.* finitimus fuit *sq.* גָּבַל. — *Hiph.* גָּבַלְתִּי

circumscripsit, terminos constituit *sq. accus.*

גָּבֵל (mons) *N. pr.* urbis Phœnices, Byblus; גְּבָלִי, *pl. גְּבָלִים, nom. gent.* Gebaleni s. Byblii.

גָּבֵל (regio montuosa) *N. pr.* partis Idumaeae, Gebalene.

גָּבֵל, גְּבֻלָּה *m.* terminus, limes, finis; lapis terminalis; fines, regio s. terra; margo (altaris).

גְּבֻלָּה *f.* terminus; *plur.* גְּבֻלוֹת fines, terra s. ager.

גְּבֻלָּה *f.* opus tortile: שְׁרֵשְׁוֹת ג', שְׁרֵשְׁוֹת ג' catenulae tortiles. *Alii:* determinatio: catenae determinationis (ad gemmas distinguendas) *Exod.* 28, 22. 39, 15.

גְּבֻלָּה *f.*, *pl.* מְגַבְלוֹת *id.*

גָּבַן *rad. inus.* incurvatus fuit; *arab.* coagulatus est.

גְּבִינָה *f.* lac coagulatum, caseus.

גִּבְבֵּן *adj. m.* gibbosus, gibber.

גִּבְבָּנִים *m. pl.* gibberes; גִּבְבָּנֵי הַר *m.* mons tumulosus.

גָּבַע *rad. inus. fort.* editus isque rotundus s. conglobatus fuit.

גְּבִיעַ *m.* (*c. suff.* גְּבִיעַי, *pl.* גְּבִיעַיִם) crater, scyphus; calix (florum).

גָּבַע (collis) *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

גָּבַע (collis) *N. pr. m.*

גְּבֻעָה *f.* collis; *pl.* גְּבֻעוֹת. 2) *N. pr.* oppidorum in tr. Benj. (גְּבֻעָתִי *nom. gent.*), Juda et Ephr.

גְּבֻעוֹן *N. pr.* urbis in tribu Benj.; גְּבֻעֹנִי *nom. gent.*

מְגַבְעָה *f.*, *pl.* מְגַבְעוֹת *tia-*rae (sacerdotum).

גָּבַעַל *m.* culmus, calix, flosculus *Exod.* 9, 31.

גָּבַר (fut. יִגְבֵּר) valuit; invaluit; vicit, superior discessit; *sq.* מִן *vel* על praevaluit. — *Pi.* corroboravit; intendit (vires). — *Hiph.* firmum fecit, confirmavit; *intrans.* praevaluit *Ps.* 12, 5. — *Hithp.* validum se praebuit; contumaciter s. insolenter se gessit.

גָּבַר *m.* (*pl.* גְּבָרִים) vir, homo; mas; maritus; unusquisque, *cf.* אִישׁ. — 2) *N. pr. m.* 1 *Reg.* 4, 19.

גָּבַר *m.* (*forma chald.*) vir *Ps.* 18, 26.

גָּבַר *m. chald.* (*pl.* גְּבָרִין, גְּבָרָא) vir.

גְּבִיר *m.* herus, dominus.

גְּבִירָה *f.* domina, regina (regis uxor s. mater).

גְּבִירָתִי *f.* (*c. suff.* גְּבִירָתִי) herā, domina.

גָּבֹר, גְּבֹרָה *adj. m.* validus,

potens, fortis, strenuus; violentus; גבור חיל opibus pollens, opulentus; fortis, probus. — *Subst.* vir fortis; bellator, miles; dux, praefectus militum; vir superbus, tyrannus.

גבר *m. chald. i. q.* vir fortis, miles. 2) *N. pr. i. q.* גבעון *Esr.* 2, 20.

גבורה *f.* robur; fortitudo; *meton.* fortiter facta; viri fortes; victoria; 2) potentia (Dei), גבורות יהוה potenter a Deo facta, miracula.

גבורה *f. chald., st. emph.* גבורהא potentia (Dei).

גבריאל (vir Dei) *N. pr.* archangeli.

גבש *rad. inus. arab.* congelavit.

גבירש *m.* (glacies) crystallus.

גלגבירש *m.* grando.

גבתון (locus editus) *N. pr.* oppidi Philist. in tribu Dan.

גג *m.* (*st. c.* גג, *c.* ה *parag.* גגה, *c. suff.* גגו, *pl.* גגות) tectum; superficies (altaris).

גד, גדר *v.* גדר.

גדברין *m. pl. chald.* aerarii praefecti, *cf.* גזבר.

גדגד *N. pr.* stationis Israelit. in deserto Arab.

גדר *incidit, excidit;* 2) irrupit, ursit, institit, turmatim aggressus est *Ps.* 94, 21.,

fut. pl. יגהו. — *Hithpo.* יגהו sibi incisiones fecit, cutem suam incidit, 2) se turmatim congregavit.

גדר *chald.* succidit, *imp.* גדה.

גדר *m.* (גדרות, גדרים *pl.*) incisio (cutis); sulcus; 2) turma, agmen (militum).

גד *m.* coriandrum *Exod.* 16, 31. *Num.* 11, 7.

גד *m.* fortuna prospera; פגד feliciter *Gen.* 30, 11.

גד *nom.* Fortunae Deae *Jes.* 65, 11.

גד *N. pr.* filii Jacobi et tribus ab eo ortae. — גדי *nom. gent.* Gadita; 2) *N. pr. m.*

גדי *N. pr. m.* *Num.* 13, 11.

גדיאל (fortuna divina) *N. pr. m.*

גדה *rad. inus. secuit, avulsit, decerpsit.*

גדי *m.* (גדיים *pl.*, *st. c.* גדי) hoedus.

גדיה *f.* capella.

גדה *f.*, *pl. st. c.* גדות ripae, litora.

גדיה *s.* גדיה *f.* litus, *pl. c.* גדיהו *s.* גדיהו *suff.* Chethib.

גדר *v.* גדר, גדרה.

גדל *v.* גדלים, גדולה, גדול.

גדה *v.* גדופה, גההה.

גדה *v.* גדיה, גדי.

גדיש *v.* גדיש.

גדל (יגהל *fut.*) *propr.*

contorsit, colligavit; *hinc* viribus valuit, magnus fuit, potens, nobilis, gravis fuit; crevit, adolevit; magnus, potens, opulentus, nobilis factus est; celebratus est (Deus). — *Pi.* גָּהַל, גָּהַל crescere fecit s. passus est; educavit, erudit; opibus et honoribus auxit; magni fecit; celebravit, laudavit. — *Py. part. pl.* מְגַהְלִים educati. — *Hiph.* magnum reddidit alqd; magna patravit; *sq. inf. c.* לַּמְּגַהֵל magna vi fecit, הַגְּדִיל לַעֲשׂוֹת praeclare egit, הִגְ' לְבִכּוֹת vehementissime ploravit; 2) *sq.* אֵת סִפְרֵי superba dicta edidit; insolenter se gessit, superbe egit; 3) altum fecit, sustulit. — *Hithp.* magnum s. praeclarum se praebuit; insolenter egit.

גְּדִיל *adj. m., pl. st. c.* adolescentscentes; magni.

גְּדוֹל *adj. m. (st. c.)* גדול, גדול *Keri, fem.* גדולה) magnus; potens; opibus et honoribus praeclarus (גְּדִילִים optimates); natu major, natu maximus. — *Passim add. voc. rei, qua quis valet:* עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל חֶסֶד magnus gratiâ. — עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל multus adhuc dies (*hoch am Tage*). — *Subst.* magnitudo; *pl.* גְּדִילוֹת praeclare et mirabiliter facta;

grandia, insolenter dicta *Ps* 12, 4.

גְּדוּלָּה *m. (c. suff. גְּדוּלוֹ, גְּדוּלוֹ)* magnitudo; dignitas magna, magnificentia, majestas; superbia, insolentia (animi).

גְּדוּלָּה, גְּדוּלָּה, גְּדוּלָּה *f.* magnitudo, magnificentia, majestas; *pl.* גְּדִילוֹת praeclare facta.

גְּדִילִים *m. pl.* fila contorta. גְּהֵל *N. pr. m.*

גְּדִילָהּ, גְּדִילָהּ (magnum Jehova fecit) *N. pr.* Gedaljae, praefecti Judaeae; 2) al. virorum.

גְּהֵמָנִי *N. pr.* filii Hemani 1 *Chron.* 25, 4. 29.

מְגַהֵל (*pl.* מְגַהְלִים) מְגַהֵל locus editus, suggestus; turris; *metaph.* praesidium.

מְגַהֵל, מְגַהֵל *N. pr.* urbis in Aegypto.

מְגַהֵל-אֵל *N. pr.* oppidi muniti in tribu Naphth.

מְגַהֵל-גֹּד *N. pr.* loci in tribu Judâ.

מְגַהֵל-עֵדֶר *N. pr.* loci prope Bethlehem.

גָּדַע succidit, decidit, amputavit; fregit. — *Niph.* succisus est; fractus est. — *Pi.* fregit. — *Py.* decisisus est.

גָּדַע (succisio) *N. pr.* loci in tribu Benj.

גִּדְעוֹן (succisor, i. e. miles fortis) *N. pr.*, Gideon, judex Isr., *LXX.* Γεδεών.

גְּדַעְנִי *N. pr. m.*
 גְּדַחַּ — *Pi.* גְּחָה conviciis
 proscidit, cavillatus est
 (Deum).

גְּחָה *m.* — *pl.* גְּחָפִים,
 גְּחָפֹת convicia.

גְּחָפָה *f.* convicium.

גְּדַר sepsit, maceriam stru-
 xit; (*part.* גְּדַר *faber mura-*
rius;) *trop.* גְּדַר עַל muro
 circumdato munivit, *i. e.* tu-
 tum praestitit; *sq.* בְּעַד
 alcjs obstruxit.

גְּדַר *com.* (*st. c.* גְּדָר, *c. suff.*
 גְּדָרוֹ, *pl.* גְּדָרִים) septum,
 maceria (vineae), murus;
 locus muro munitus.

גְּדָרָה *f.* (*st. c.* גְּדָרַת, *pl.*
constr. גְּדָרוֹת, *c. suff.*
 גְּדָרְתִּי) sepes, maceria (vi-
 neae), caulae (ovium); mu-
 rus (urbis). — 2) הַגְּדָרָה *i. q.*
 גְּדַר *N. pr.* oppidi in
 tribu Juda; *nom. gent.* גְּדָרְתִּי.
 3) גְּדָרוֹת *et* גְּדָרוֹתִים *Nomni.*
pr. oppidorum in tr. Juda.

גְּדָר (cf. גְּדָר) *N. pr.* urbis
 Cananit.

גְּדַר *N. pr.* oppidi in tr.
 Juda.

גְּדָרִי *N. gent. a* גְּדַר.

גְּדַשׁ *rad. inus. chald.* coa-
 cervavit.

גְּדִישׁ *m.* cumulus, acervus;
 tumulus, sepulcrum.

גְּחָה *fort. pro* זָה *Ezech.* 47, 13.

גְּחָה removit (vincturam vul-
 neris, sanavit vulnus).

גְּחָה *f.* remotio vincturae,
 (vulneris) sanatio.

גְּחָר se incurvavit, procu-
 buit.

גְּוָה *v. גּוּא, גּוּ, גּוֹ.*

גְּוָב secuit, fidit (fodit); *part.*
 Chethib גְּבִיב aratores.

גְּבָ *m.* (*pl.* גְּבִים) asser, ta-
 bula; 2) fossa, puteus, ci-
 sterna. — *Al. v. s.* גְּבָה.

גְּוָב *N. pr. loci.* — *Al. v.*
s. גְּבָה.

גְּוֹג *N. pr.* regis terrae Ma-
 gog, *cf.* מְגוּג. 2) viri Rube-
 nitae.

גְּוֹד *i. q.* גְּוֹד aggressus est,
 institit, invasit.

גְּוֹה *vel* גְּוֹר *rad. inus. cui in-*
fuisse videtur interni s. me-
dii notio. — II) *arab.* con-
 fluxit.

גְּוֹ *m.* (*c. suff.* גְּוֹי) dorsum.

גְּוֹ *m. chald.* (*st. c.* גּוּ, גּוֹ,
c. suff. גְּוֹה, גְּוֹה) medium.

גְּוֹ *m.* (*c. suff.* גְּוֹי, גְּוֹי) dor-
 sum, tergum; 2) medium.

גְּוָה *f.* corpus *Iob.* 20, 25.
 — *Al. v. s.* גְּוָה.

גְּוֹהָה *f.* corpus s. vivum s.
 mortuum.

גְּוֹי *m.* (*c. suff.* גְּוֹי, *pl.* גְּוֹיִם,
 גְּוֹיִהֶם, *c. suff.* גְּוֹיָה, גְּוֹיָה)
 populus, *praec.* barbarus s.
 ethnicus; *metaph.* multitu-
 do, grex (animalium).

גְּוִיָּה *com.* (*st. c.*
 גְּוִיָּה, *pl.* גְּוִיָּוֹת) vallis.

גַּר *m.* (*st. c.* גַּר) vallis.
 גַּאֲרוֹת *f. pl.* (*c. suff.*
 גַּרְאוֹתֶיהָ) valles.
 גָּרַח transiit; *trans.* transtulit, transvexit, *fut. apoc.*
 גָּרַחְךָ Num. 11, 31.
 גִּזְלָה *v.* גִּזְלָה.
 גִּזְזָן *N. pr.* regionis in Mesopotamia inter Chaboram et Saocoram fluv., Γαυζανίτις.
 גִּיחַ *v.* גִּיחַ, גִּיחַ.
 גִּיחָה *v.* גִּיחָה, גִּיחַ.
 גִּירָל *v.* גִּירָל.
 גִּלְחָה *v.* גִּלְחָה, גִּלְחָה.
 גִּמְצָה *v.* גִּמְצָה.
 גִּינִי (discolor) *N. pr. m.*
 גִּינֵעַ (*fut.* יִגְיַע, *inf.* יִגְיַע, *constr.* יִגְיַע et יִגְיַע) exspiravit, vitam exhalavit, mortuus est.
 גִּרְחַל *Kal inus. arab.* cavus fuit; 2) clausit. — *Hiph.* *fut. pl.* יִגְרַפּוּ claudent.
 גִּרְפָּה *f.* corpus mortuum.
 גִּרַח (de via deflexit) peregrinatus est; 2) commoratus est, habitavit *sq.* אֶת, עִם, בְּ, *et accus.;* *part.* גִּרַח peregrinans, גִּרְחַת בֵּיתָה inquilina ejus; 3) se congregavit *sq.* עַל, אֶת, *contra* alqm; *trans.* collegit Ps. 140, 3. *cf.* גִּרְחַת. — *Hithpal.* הִתְגִּירַח commoratus est; se congregavit. — II) גִּירַח timuit, veneratus est *sq.* מִן, מִפְּנֵי *et accus.*

Leopold, Lex. Hebr.

גִּירָ (גִּירָ) *m.* peregrinus, advena, inquilinus.
 גִּירָה *f.* hospitium.
 גִּירָה *m.* catulus; גִּירָה אֲרִיָּה catulus leonis.
 גִּירָה, גִּירָה *m.* (*pl. st. c.* גִּירָה, *c. suff.* גִּירָהֶיהָ) catulus leonis.
 גִּירָה (habitatio Baali) *N. pr.* oppidi in Arabia.
 גִּירָה *m.* commoratio, habitatio, peregrinatio; habitaculum.
 גִּירָה *m.* timor, formido; *pl.* מִגִּירָהִים.
 גִּירָה *f.* timor, *pl.* מִגִּירָהִים.
 גִּירָה *f.* armarium, promptuarium, horreum; 2) timor, terror, *pl.* מִגִּירָהִים.
 גִּירָה *f., pl.* מִמִּגִּירָהִים aedificia s. loca, in quibus sunt cellae promptuariae.
 גִּירָל *v.* גִּירָל.
 גִּירָשׁ (*Chethib* גִּירָשׁ) *m.* gleba (terrae s. pulveris).
 גִּיזָה *v.* גִּיזָה.
 גִּיזָר *m.* aerarii praefectus; *pl.* גִּיזָרִים *et* גִּיזָרִים.
 גִּיזָה secuit, praescidit; pensavit, attribuit, *part.* גִּיזָה mihi tribuens (benefacta).
 גִּיזָה *f.* caesio, dolatus, levigatio; גִּיזָה *et simpl.* גִּיזָה lapides caesi, dolati, levigati, quadrati.
 גִּיזָה (*fut.* יִגְזֹחַ, *inf.* יִגְזֹחַ *et* יִגְזֹחַ) totondit, resecurit (lanam, capillum, frumentum); *part.*

Ⓚ

גִּזְזִים tonsores. — *Niph.* *præet. pl.* גִּזְזִי excisi, perditum sunt.

גִּזַּי *m.* (*pl. st. c.* גִּזֵּי) tonsura (ovium), lana detonsa, vellus; foenisecium, gramen detonsum, foenum.

גִּזְזָה *f.* vellus.

גִּזְזִי (*tonsor*) *N. pr. m.*

גִּזַּל (*fut.* יִגְזַל) abscidit, detrahit; abripuit, eripuit, rapuit; spoliavit. — *Niph.* raptus, abreptus est. — II) pipire *cf.* גִּזְזָל.

גִּזְזָל *m.* (*st. c.* גִּזְזָל) rapina; raptum, raptus.

גִּזְזָלָה *f.* *id.*

גִּזְזָל *m.* (*pipio*) pullus avium.

גִּזְזָם *rad. inus. arab.* abscidit, resecuit, amputavit, derosit.

גִּזְזָם *m.* locustarum genus, bruchus.

גִּזְזָם *N. pr. m.*

גִּזְזָי *N. gent. loci ignoti.*

גִּזְזָע *rad. inus. arab.* secuit.

גִּזְזָע *m.* (*c. suff.* גִּזְזָעִים) truncus (arboris succisae); stirps, ramus, virga (succisa).

גִּזַּר secuit, cecidit; discidit; comedit, devoravit; *metaph.* decidit, decrevit; *intrans.* defecit. — *Niph.* excisus est; exclusus est *sq.* מִן; sublatus, perditus est; decretum, constitutum est.

גִּזַּר *chald.* discidit; decidit, constituit; *part. pl.* גִּזְרִין sectores *i. e.* haruspices s. augures, astrologi Chaldaeorum. — *Ilhpe.* abscisus est.

גִּזַּר segmentum, pars, *pl.* גִּזְרִים. 2) *N. pr.* urbis Levit. in fin. tribus Ephr., Γάληρα.

גִּזְרָה (*גִּזְרָה*) *f.* Lev. 16, 22. terra abscissa *i. e.* herba carens, sterilis. *Al.* locus fertilis in medio deserto (*Oase*).

גִּזְרָה *f. chald.* decretum (Dei).

גִּזְרָה *f.* forma; 2) structura a nulla parte cum aedificio juncta Ez. 41. 42.

גִּזְרָה *f.* securis.

גִּזְרִי *Keri*, גִּרְזִי *Chethib*, *Nom.* populi ignoti, Gisraeus.

גִּזְרִי *v.* גִּזְרִי.

גִּזְרִי (*vallis visionis*) *N. pr.* servi Elisae proph.

גִּזַּל *rad. inus. arab.* incendit; arsit.

גִּזְזָל *m., pl.* גִּזְזָלִים, גִּזְזָלִים prunae, carbones ardentes; fulmina.

גִּזְזָלָה *f.* (*c. suff.* גִּזְזָלָהִי) pruna.

גִּזְזָם *N. pr. m.*

גִּזְזָע *rad. inus. chald.* se inclinavit.

גִּזְזָע *m.* (*c. suff.* גִּזְזָעִי) venter.

גִּזְזָע (*latibulum*) *N. pr. m.*

גִּירָה *v. גִּירָא, גִּירָא, גִּיר, גִּיר*
 גִּירָה *m. nervus (cervicis), ten-*
do, ligamentum ossium.

גִּירָח *s. גִּירָח (fut. רָגַח, רָגַח,*
part. גָּח) prorupit,
erupit; trans. eduxit, ex-
tulit (infantem ex utero). —
Hiph. erupit, prorupit.

גִּירָח *s. גִּירָח chald. — Aph.*
erupit, prorupit.

גִּירָח *N. pr. loci prope Gi-*
beonem 2 Sam. 2, 24.

גִּירָחוֹן *N. pr. fluvii Paradi-*
siaci; 2) piscinae et vallis
prope Hierosol.

גִּירָל (fut. רָגַל, רָגַל, גִּירָל)
 saltavit: exsultavit, laetatus
 est alqa re sq. גַּ, לְמַעַן, עַל;
 2) trepidavit, contremuit,
 timuit *Ps. 2, 11.*

גִּירָל *m. tripudium, exsulta-*
tio; 2) temporis περίοδος,
aetas.

גִּירָלָה *f. exsultatio.*

גִּירָלָה *s. גִּירָלָה v. גִּירָלָה*

גִּירָלָה *v. גִּירָלָה*

גִּירָלָה *m. calx.*

גִּירָלָה *m. chald., st. emph.*

גִּירָלָה *calx.*

גִּירָלָה *i. q. v. גִּירָלָה*

גִּירָלָה *i. q. גִּירָלָה*

גִּירָלָה *N. pr. m.*

גִּירָלָה *v. גִּירָלָה*

גִּירָלָה *v. גִּירָלָה*

גִּירָלָה *rad. inus. arab. rasil.*

גִּירָלָה *m. tonsor.*

גִּירָלָה *N. pr. montium in tribu*

Issascharit., Gilboa.

גִּירָלָה *v. גִּירָלָה, גִּירָלָה, גִּירָלָה*

גִּירָלָה *m. (c. suff. גִּירָלָה) cutis.*

גִּירָלָה *v. גִּירָלָה*

גִּירָלָה (fut. רָגַל, רָגַל, inf.

retexit, denu-
 davit, aperuit (arcanum),
 revelavit; 1) גִּירָלָה אָזְן פִּי
 aperuit alcjs, certioŕem fe-
 cit alqm; 2) migravit, exsu-
 lavit; ablatuŕ est, evanuit.

Part. m. גִּירָלָה, גִּירָלָה f. mi-
grans, exsulans; 2) גִּירָלָה
aper-
tus, revelatus; publicatum
(edictum). — Niph. נִגְלָה

(fut. רָגַל, רָגַל, inf. נִגְלָה,
 נִגְלָה) reŕectus est, se reŕe-

xit; revelatus est, apparuit
 sq. אֵל; manifestatus est;
 nuntiatus est sq. אֵל; de-

portatus est, in captivita-

tem abductus est. *Part. f.*
pl. נִגְלָה revealed Deut. 29,
29. — Pi. גִּירָלָה (fut. רָגַל,
רָגַל) retexit, denudavit; re-

velavit, indicavit sq. אֵל
pers. et על rei; prodidit. —
Py. גִּירָלָה denudatus est;
part. f. מִגְלָה aperte di-

ctum. — *Hiph. הִגְלָה, הִגְלָה*
 deportavit, in exsilium ab-

duxit, fut. וְהִגְלָה, וְהִגְלָה. —
Hoph. הִגְלָה deportatus s.
 in captivitatem abductus est.

— *Hithp. הִתְגַּלָּה se nuda-*
 vit; se manifestavit; fut.
 וְהִתְגַּלָּה.

גלה, גלה *chald.* revelavit.
Peil גלה, גלה revelatum. —
Aph. הגלה deportavit.

גלה (*exsilium*) *N. pr.* urbis in montibus Judae; *nom. gent.* גרלני.

גולה, גולה *f.* migratio, captivitas, *exsilium*; captivorum s. *exsulantium* turba.

גולן *N. pr.* urbis Bata-naeae, Γαυλών.

גלות, גלות *f.* *exsilium*; *exsules*.

גלות *f. chald., st. emph.* גלות *id.*

גלרון *m.* tabula polita et rasa; *pl.* גלרונים *specula* ex metallo polito confecta.

גלית (*exsilium, exsul*) *N. pr.* Philistaei, quem David occidit, Γολιάθ.

גלים, גלית, גלית, גלית *v.* גלל.

גלום *v.* גלום.

גלח — *Pi.* גלח rasi, totondit (*barbam, capillum*); *trop.* vastavit (*terram*). — *Py.* rasi est. — *Hithp.* se et sibi totondit, abrasit.

גלה *v.* גלית, גלרון.

גלל (*sing. p. 1.* גללתי, *pl.* גללתי, *inf.* גל, *imp.* גל, גללתי, *volvit*; *sq.* גללתי *devolvit, amolitus est ab aliquo*; *sq.* גללתי *devolvit a se in aliquem, permisit s. commisit alicui.* 2) *arab.* crassus, gravis, illustris fuit.

— *Niph.* גלל (*fut.* יגלל) *volutus, provolutus, convolutus est.* — *Pilp.* גללתי *devolvit.* — *Hithpalp.* הגללתי *se provolvit, irruit.* — *Hiph.* יגללתי (*fut.* יגללתי) *devolvit.* — *Po.* גללתי *volutatus est.* — *Hithpo.* הגללתי *se volutavit, irruit in alqm sq.* על.

גלל *m.* *stercus* (*globosum*); 2) *causa, negotium*: גללתי *sq. genit.* propter, גללתי *tuâ causâ.* 3) *N. pr. m.*

גלל *m. chald.* *onus, gravitas, moles quae volvitur.*

גלל *m. (c. suff.* גללתי, *pl.* גללתי, *st. c.* גללתי) *stercus.*

גללתי *N. pr. m.*

גללתי *m. pl.* *idola* (*s. a* גללתי *volvi, ut sint trunci, caudices, s. a* גללתי *stercus, s. a* גללתי *illustrem esse*).

גללתי *m. adj.* *versatilis.* 2) *Subst.* *annulus*; 3) *circulus, orbis i. e. tractus terrae, regio.* *et הגללתי nom. pr.* *regionis in tribu Naphth., Galilaea.*

גללתי *f.* *tractus terrae, regio.* גללתי *פלשת* *terra Philistaeorum, Γαλιλαία Αλλοφύλων.* גללתי *הירדן* *tractus Jordanis* (*cf.* פפר).

גלל *m. (pl.* גללתי) *acervus* (*lapidum*); *pl.* *cumuli, ruinae*; 2) *scaturigo, fons*; *pl.* *undae, fluctus.*

גְּלוֹת (fontes) *N. pr.* oppidi in tribu Benj. 1 *Sam.* 25, 44. *Jes.* 10, 30.

גֹּל *m.* lecythus, ampulla olearia.

גְּלוֹת *f. i. q.* גֹּל, *pl.* גְּלוֹת fontès; 2) *st. c.* גֹּלֶת lecythus; 3) *pl.* ornamenta rotunda columnarum, globuli. 4) גֹּלֹת עֲלִיּוֹת, גְּלוֹת עֲלִיּוֹת ג' Gulloth superior, ג' הַחֲתִיּוֹת, ג' הַחֲתִיּוֹת ג' Gulloth inferior, *nom.* duorum oppidorum ad Hebronem.

גֹּלָל *m.* (*pl.* גֹּלָלִים) rota; 2) turbo; res quae turbine agitur, palea.

גֹּלָל *m. chald.* rota.

גֹּלְלָה *m.* גֹּלְלָה *N. pr.* urbis inter Jerichuntem et Jordanem.

גֹּלְלָתָא *f.* cranium; caput, homo, homines singuli, qui numerantur s. in censum veniunt; *c. suff.* גֹּלְלָתָאוֹ, *pl. c. suff.* גֹּלְלָתָאוֹ.

מִגְּלָה *f.* volumen, liber.

מִגְּלָה *f. chald. id.*

גָּלַם convolvit, complicuit.

גָּלוֹם *m.* pallium.

גָּלוֹם *m.* alqd convolutum, massa informis, embryo.

גִּלְמוֹד *m.* (durus) omni succo et vigore destitutus: sterilis; macer.

גָּלַע — *Hithp.* הִתְגַּלַּע se exacerbavit, irritatus est; con-

certavit, litigavit.

גִּלְעָד *N. pr.* filii Machiri; גִּלְעָדִי *patronym.* 2) duor. al. virorum; 3) הַגִּלְעָד Gilleaditis, mons et urbs prope Libanum; 4) regio trans Jordanem versus orientem; *nom. gent.* גִּלְעָדִי.

גִּלְעָד (acervus testimonii) *N. pr.* tumuli lapidum a Labano et Jacobo erecti.

גָּלַשׁ consedit, procubuit.

גָּמַם *v. גָּם.*

גָּמַא — *Pi.* absorpsit, bibit; גָּמַא-אָרֶץ (equus) terram haurit, viam eripit. — *Hiph.* potavit, bibere dedit.

גָּמָא *m.* papyrus; חֲבַת גָּמָא et ג' פְּלִי ג' navis papyracea.

גָּמַד *rad. inus. arab. et aethiop.* abscidit; 2) *arab.* audax fuit.

גָּמַד *m.* (baculus succisus) cubitus, ulna (mensura).

גָּמַדִּים *m. pl.* viri fortes et audaces, bellatores.

גְּמֹזָה *N. pr.* oppidi in tribu Jüda.

גָּמַל (*fut.* יִגְמַל) tribuit, praestitit alicui, affecit alqm alqa re *sq. dupl. accus.*, לְ *pers.*; benefecit, beneficio affecit *sq. accus.*, עַל; retribuit, rependit *sq. acc.*, לְ, עַל. — II) ablactavit (depulit lacte infantem); maturavit, maturuit (de frugi-

bus). — *Niph.* lacte depulsus est.

גַּמּוּל *m.* actio, id quo alter alterum afficit, s. bene s. male factum; retributio.

גַּמּוּל (lacte depulsus) *N. pr. m.*

גַּמּוּלָּה *f.* beneficium; retributio.

גַּמְלֵי אֱלֹהִים (beneficium Dei) *N. pr. m.*

הַגְּמוּלָּה *m.* beneficium, remuneratio.

גַּמְלִים *com.* camelus; *pl.* גַּמְלִים.

גַּמְלִי *N. pr. m.*

גַּמְלִים *rad. inus. arab.* copiosus fuit; auxit.

גַּם (conjunctio, additio) *conj.* simul, una; etiam, praeterea, insuper; *הַגַּם* etiamne? גַּם — גַּם, וְגַם — גַּם et — et, tam — quam, ut — ita; 2) utique, adeo; גַּם — אֶחָד (לא) ne unus quidem; 3) et tamen, nihilominus; 4) גַּם כִּי (et omisso כִּי) etsi, etiamsi, quantumvis.

מִגְּמָה *f.* multitudo, copia.

גַּמְיָן *rad. inus. syr.* fodit.

גַּמְיָן *m.* fovea.

גָּמַר (fut. הִגְמַר) finivit, absolvit, perfecit; *intrans.* cessavit, desiit.

גָּמַר *chald.* perfecit, consummavit, *part.* גָּמַר.

גָּמַרְיָהוּ et גָּמַרְיָהוּ (Jehova

perfecit) *Nomm. pr. m.*

גָּמַר *N. pr.* gentis septentr., fort. Cimmerii. — 2) *N. pr.* uxoris Hoseae.

גָּנָן *v.* גָּנָן.

גָּנַב (fut. יִגְנֹב) furatus est, furtim abstulit, surripuit; decepit, *sq.* לֵב לֵב mentem alcjs fefellit. — *Niph.* furtim ablatum est. — *Pi.* furatus est; fefellit. — *Py.* furto surreptus est; furtim allatus est. — *Hithp.* furtim se subduxit, furtim egit.

גָּנָב *m.* fur.

גְּנָבָה *f.* furtum, furto ablatum.

גְּנָבָה *N. pr. m.*

גָּנָן *v.* גָּנָה, גָּנָה.

גָּנָן *rad. inus. syr.* collegit, recondidit.

גְּנֻזִים *m., pl.* גְּנֻזִים, *st. c.* גְּנֻזִי thesauri, aerarium; cistae.

גְּנֻזָּה *s.* גְּנֻזָּה *m. chald., pl.* גְּנֻזִין thesauri. גְּנֻזִיָּה *γαζοφυλάκιον*, aerarium.

גְּנֻזִים *m., pl.* גְּנֻזִים *γαζοφυλάκια*, aeraria (templi).

גָּנָן textit, protexit, tuitus est *sq.* אֵל, אֵל. — *Hiph.* (fut. יִגְנֹן) *id., sq.* אֵל, אֵל.

גָּנָן *com.* (c. suff. גָּנָן, *pl.* גָּנָנִים) hortus, arbustum.

גָּנָה *f.* (pl. גָּנָה) hortus.

גָּנָה *f.* *id.*

גָּנָה *N. pr. m.*

גָּנָהוּ, גָּנָהוּ *N. pr. m.*

גָּנָהוּ *m.* (c. suff. גָּנָהוּ, *pl.*

מגפנים) clypeus; *trop. ita dic.* Deus; מגפני-ארץ clypei *i. e.* principes terrae.

מגפה *f.* tegumentum, *sq.* לב *animus obturatus.*

מגפה *mugivit.*

מגפה *N. pr.* loci prope Hierosolyma.

מגעל (polluit) fastidivit, repudiavit, rejecit. — *Niph.* repudiatus, abjectus est. — *Hiph.* abjecit, respuit.

מגעל *m.* fastidium.

מגעל *N. pr. m.*

מגער (fut. יגער) objurgavit, increpuit *sq. accus. s. ב* (ut alqs ab alqo coerceretur s. prohiberetur), compescuit.

מגערה *f.* objurgatio, castigatio.

מגערה *f.* maledictio (Dei) exitium.

מגעש commotus, concussus est. — *Py.* געש *id.* — *Hithpa.* se commovit, commotus est. — *Hithpo.* commotus est, titubavit.

מגעש *N. pr.* montis in tribu Ephr.

מגעתם *N. pr.* filii Eliphasi.

גפת *v.* גפת.

גפן *com. (c. suff. גפני, pl. גפנים)* palmes (plantarum); vitis.

גפת *rad. inus. i. q.* גבב incurvatus fuit.

גת *m.* dorsum, על גפרי su-

per dorsum, super; 2) corpus, בגפו cum suo (tantum) corpore *i. e.* solus, caelebs.

גת *m. chald., pl.* גפין alae.

גפרי *m. nom.* arboris piceae, *fort.* pinus s. cedrus *Gen.* 6, 14.

גפריה *f.* pix, sulphur.

גפרי *v.* גר, גפר.

גפרי *v.* גר.

גפרי (i. q. גרה) *N. pr. m.*

גרב *rad. inus. syr.* scabiosus fuit.

גרב *m.* scabies, porrigo; *concr.* homo scabiosus.

גרב *N. pr.* ducis militum Davidis; 2) collis prope Hierosolyma.

גרי *v.* גריה, גריה.

גרי *N. pr.* gentis Cananiticæ, Girgasæi, *LXX. Γεργασαίου.*

גרי — *Hithp. inf.* גרי se scabere.

גריה — *Pi.* גריה excitavit, incitavit (litem). — *Hithp.* se incitavit, exacerbatus est *sq.* ב de alqo; bellum inivit *sq.* ב cum alqo.

גריה *f.* contentio, lis.

גריה *v.* גרון, גריה.

גריה *v.* גריה.

גריז *i. q.* גזר — *Niph. praet.* גריז excisus, subductus, exclusus sum.

גריז *m.* securis.

גריז *vel* גריז *Chethib,* גריז

Keri, N. pr. populi Cananici, Girzaeus.

הַר גִּרְזִים *mons Girzaeorum, Garizim.*

גִּרְלָהּ *rad. inus. arab.* lapidosus fuit.

גִּזְרָה *m. (pl. גִּזְרוֹת)* calculus, sors; id quod quis sortitus est; quod alicui evenit.

הִפִּיל, הִשְׁלִיךְ, יָרַד, יָרָה, עָלָה sortitus est; יָצָא s. הָיָה לוֹ גִּזְרָה, עָלָיו גִּזְרָה

exiit, evenit sors alicui, sors jacta est.

גִּרְלָהּ *st. c. Chetlib (Keri) asper, horridus.*

גִּרְמָה *m. poët. os, pl. גִּרְמִים os-sa; 2) ipse, cf. עָצַם.*

גִּרְמָה *m. chald. os.*

גִּרְסָה *rosit, resecut. (Al. abscedit, reposuit.) — Pi. fut. יִגְרַם rodet. (Al. confringet.)*

גִּרְמֵי *N. pr. m.*

גִּרְנָה *rad. inus. arab.* levigatus est.

גִּרְנָה *com. (st. c. גִּרְנֵי, c. הַפָּרָג, pl. גִּרְנֹת, st. c. גִּרְנוֹת)* locus planus, area, in qua fruges trituantur; *meton.* frumentum in area.

גִּרְנֵי הַאֲטָר *N. pr. regionis trans Jord.*

גִּרְסָה *fractus, comminutus est. — Hiph. fut. וַיִּגְרַם et fregit.*

גִּרְשָׁה *m. (c. suff. גִּרְשָׁה)* comminutum, contusum.

גִּרַע *absumpsit (barbam rasiť Jer. 48, 37.), detraxit; subtraxit; minuit; sq. אֶל־ sibi attraxit. — Niph. (fut. יִגְרַע, יִגְרַע) detractus, subtractus est; imminutus est, inferior fuit. — Pi. attraxit, fut. יִגְרַע.*

מִגְרָעוֹת *f. pl. deminutiones, contracturae.*

גִּרַף *abripuit, averrit, abluit.*

אֶגְרוֹף *m. pugnus.*

מִגְרָפָה *f. gleba.*

גִּרַר *(fut. יִגֹּר) rasit, traxit, abripuit. — Niph. fut. יִגַּר retrahet (cibum), ruminabit; part. נִגְרוֹת corrosae (opes). — Poal. dissectus est (serrá). — Hithpo. rapuit, vehementer abripuit. — II) i. q. גִּלְל.*

גִּרָה *f. cibus qui ruminatur; 2) granum, pondus hebr., pars sicli vicesima, obolus.*

גִּרְגֵר *m. granum, bacca.*

גִּרְגֵרוֹת *pl. f. guttur, fauces.*

גִּרְוֹן *m. (st. c. גִּרְוֹן) guttur, jugulum.*

מִגְרָה *f. serra.*

גִּרְרָה *N. pr. urbis Philistaeorum.*

גִּרְשָׁה *v. גִּרְשָׁה.*

גִּרַשׁ *pepulis, expulit, ejecit; (part. גִּרְשָׁה repudiata;) evacuavit, diripuit, exspoliavit. — Niph. expulsus,*

impulsus, agitatus est. — *Pi.* גֵּרַשׁ expulit. — *Py.* גֵּרַשׁ expulsus est.
 גֵּרַשׁ *m.* proventus (frugum).
 גֵּרַשָׁה *f.* expulsio.
 מִגְרַשׁ *m. inf. aram. verbi*
 גֵּרַשׁ evacuare, populari;
 2) ager urbis Levit. pecori
 pascendo destinatus; 3) lo-
 cus patens quicumque: *plur.*
 מִגְרַשׁוֹת, מִגְרַשִּׁים.
 גֵּרַשִׁים *N. pr.* filii Mosis; 2) al.
 גֵּרַשָׁן *N. pr. m.*, גֵּרַשָׁי *nom.*
patron., Gersonita.
 גִּשְׁוֹר (pons) *N. pr.* trium re-
 gionum: terrae Cananit. in
 Gileaditidis vicinia; terrae
 in Palaest. australi; in Sy-
 ria. — גִּשְׁוֹרִי *nom. gent.*
 גִּשְׁוֹם *Kal inus.* pluit. — *Hiph.*
part. pl. מִגְשֵׁי־מִיִּם imbrem
 demittentes.
 גִּשְׁוֹם *m.* (*pl.* גִּשְׁוֹמִים, גִּשְׁוֹמִי)
 imber magnus, pluvia vehe-
 mens.
 גִּשְׁוֹם *m.* (*c. suff.* גִּשְׁוֹמָה) *id.*
 גִּשְׁוֹם *m. chald.* corpus. 2)
N. pr. m., גִּשְׁוֹמִי *id.*
 גִּשְׁוֹן *N. pr.* regionis Aegypti,
 in qua per 430 annos Israe-
 litae habitarunt; 2) oppidi
 in tribu Juda.
 גִּשְׁוֹפָה (blanditia) *N. pr. m.*
 גִּשְׁוֹשׁ — *Pi. fut. c.* הִי *parag.*
 נִגְשְׁוֹשָׁה palpabimus (explo-
 randi causa).
 גִּת *f.* cupa in qua uvae con-

culcantur; *pl.* גִּתוֹת. — 2) *N.*
pr. urbis Philistaeorum, pa-
 triae Goliathi; גִּתִּי *nom.*
gent. — גִּת הַחֶפֶר (cupa fos-
 sa) oppidi in tribu Sebulon;
 — גִּת רְמוֹן (cupa granato-
 rum) urbium Levit. in tr.
 Dan et Manasse.
 גִּתִּים *N. pr.* oppidi in tribu
 Benjāminitarum.
 גִּתִּית *f. nom.* instrumenti
 musici.
 גִּתָּר *N. pr.* populi Aramaei
Gen. 10, 23.

ד

דָּא *pron. chald. fem. et neutr.*
 haec, hoc; דָּא לְדָא hoc ad
 illud, invicem.
 דָּאב *i. q.* הִיב contabuit, lan-
 guit.
 דָּאבָה *f.* sollicitudo, angor.
 דָּאבֹון *m.* (*st. c.* דָּאבֹון) lan-
 guor, defatigatio.
 דָּאג *i. q.* הִיב *v.* דָּאג.
 דָּאג *sollicitus fuit sq. ל* de
 alqo; anxie timuit *sq. מִן et*
accus.
 דָּאג (דָּאג) *N. pr.* Idu-
 maei.
 דָּאגָה *f.* sollicitudo, pavor.
 דָּאגָה (*fut.* דָּאגָה, דָּאגָה) volavit.
 דָּאגָה *f. nom.* avis, LXX.
 דָּאגָה *Vulg.* milvus.
 דָּאג *i. q.* הִיב.
 דָּאג *v.* הִיב.

דָּבָא *rad. inus. arab.* quievit.

דָּבָא *m. (c. suff. דְּבָאָה)*
quies.

דָּבַב *repsit, leniter incessit*
s. fluxit.

דָּב *m. (pl. דְּבִים)* ursus.
דָּב *m. chald.* ursus.

דָּבָה *f.* obtrectatio, calumnia.

דָּבַר *v.* דְּבֹרָה.

דָּבַח *chald.* sacrificavit.

דָּבַח *m. chald.* sacrificium.

מִדְּבַח *m. chald.* ara, altare.

דְּבִיוֹנִים *Keri m. pl.* stercus columbarum. *Chethib:* חֲרִי דְּבִיוֹנִים profluvium columbarum.

דָּבַר *v.* דְּבִיר.

דָּבַל *rad. inus. arab.* comprimendo rotundavit.

דְּבָלָה *f. (st. c. דְּבָלָת, pl. דְּבָלִים)* *παλάθη*, massa ficuum aridarum compressa.

דְּבָלָה *(fort. pro רְבָלָה)* *N. pr.* urbis in Palaestina septentr.

דְּבָלָתִים *N. pr.* urbis Moabitarum.

דְּבָלִים *N. pr. m.*

דָּבַק *(fut. יִדְבֵּק, inf. דְּבָקָה)* adglutinatus est, adhaesit *sq.* ב, אַל, ל; addictus, deditus fuit *sq.* ב, אַחֲרֵי; assecutus est, attigit *sq.* *accus.*, ב, אַחֲרֵי. — *Py. fut. pl.* יִדְבְּקוּ cohaerent. — *Hiph. (fut. יִדְבִּיק, יִדְבִּיק)*

adjunxit, adglutinavit; persecutus est; assecutus est; fecit ut attingeret. — *Hoph. part.* מִדְּבָק adglutinatus.

דָּבַק *chald.* adhaesit.

דָּבַק *adj. verb. m. (plur. דְּבָקִים)* adhaerens, deditus.

דָּבַק *m.* ferrumen, quo laminæ metall. compinguntur; *pl.* דְּבָקִים juncturae (loricae).

דָּבַר *(vis propria est nectendi, ordinandi; ducendi; sequendi; insidiandi; verba serendi)* *part.* דָּבַר loquens, דָּבַר dictum, *inf.* דְּבַרְתָּ tuum loqui. — *Piel.* דָּבַר, דָּבַר *(fut. יִדְבֵּר)* locutus est cum alqo *sq.* ל, אַל, עִם, אֵת, אֵל, לְפָנַי, עַל, ב, אֵל, עַל; contra s. in alqm *sq.* עַל, ב; per alqm *sq.* ב, בִּיר; allocutus est *sq. accus.* — *In contextu orationis:* decrevit; admonuit; promisit; jussit; carmine celebravit, cecinit; litigavit (coram judice). דָּבַר ה' verba dare; דָּבַר עִם לְבֹ, דָּבַר לְבֹ, דָּבַר אֵל-לְבֹ, דָּבַר עַל-לְבֹ, דָּבַר אֵל-לְבֹ secum locutus est; דָּבַר עַל-לְבֹ פ' blande allocutus, consolatus est, *παραινθεῖσθαι*; דָּבַר טוֹב s. דָּבַר טוֹבָה de alqo locutus est, promisit; דָּבַר רָעָה *sq.* אֵל, עַל mala alicui deerevit; דָּבַר טוֹבָה *sq.* אֵל, אֵת blande cum alqo locutus est; דָּבַר שְׁלֹמִים

sq. אמר *s.* amice loqui c. alio, *sq.* אל- salutem nuntiavit, *sq.* ב bona appreciari alicui; לְאִשָּׁה ה' mulierem petere (in matrimonium). — *Py.* (fut. יִדְבֹר, part. מְדַבֵּר) dictum est. — *Niph.* collocutus est *sq.* ב, על. — *Hiph.* subegit, fut. וַיִּדְבֹר. — *Hithp.* part. מְדַבֵּר colloquens; part. pl. fem. c. suff. מְדַבְּרָתִיךָ quae tu locutus es, praecipua tua.

דָּבָר *m.* (st. c. דְּבַר, pl. הַדְּבָרִים, הַדְּבָרִים) verbum (אִישׁ הַדְּבָרִים s. אִישׁ בַּעַל homo facundus); edictum, praecipuum; effatum (Dei), oraculum; promissio; consilium, sententia. 2) id de quo sermo est, res, negotium, דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ res singulis diebus conveniens s. facienda, אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, his rebus gestis, μετὰ ταῦτα. 3) aliquid, לֹא דָבָר nihil, אֵין ה' nihil est. 4) causa (forensis) *Exod.* 18, 16. בַּעַל ה' qui causam agit. 5) causa, ratio, על דְּבַר et דְּבָרִי על propter, על דְּבַר אֲשֶׁר propterea quod. 6) modus, ratio.

דָּבָר *m.* pestis, pernicies, mors; pl. הַדְּבָרִים.

דְּבַרֵּי *m.* adytum templi sanctissimum. 2) *N. pr.* trium urbium: in tribu Juda,

in tr. Gaditarum, regis Eglo-nitarum.

דְּבָרִים *m.* pascuum.

עַל הַדְּבָרָה *f.* causa, על הַדְּבָרָה propter, *sq.* וְשֵׁי ideo ut; 2) causa forensis; 3) modus, עַל הַדְּבָרָה secundum rationem.

הַדְּבָרָה *f.* chald. causa.

הַדְּבָרִים *f.* apis, pl. הַדְּבָרִים. 2) *N. pr.* prophetissae Israe. lit.; nutricis Rebeccae.

הַדְּבָרִים *f.* pl. rates.

מְדַבֵּר *m.* campus spatiosus, pascuum; regio deserta, Arabia deserta; 2) organon loquelae, s. lingua s. os.

דְּבִישׁ *m.* (c. suff. הַדְּבִישׁ) mel apum; sapa, defrutum.

הַדְּבִישׁ *f.* gibbus cameli. 2) *N. pr.* loci *Jos.* 19, 11.

הִגָּה se multiplicavit, auctus est.

הִגָּה *m.* (pl. הִגָּהִים) piscis.

הִגָּה *st. c.* הִגָּה, *f.* piscis, collect. pisces.

הִגָּה *m.* *N. pr.* dei Philistaeorum, hominis et piscis formam referentis.

הִגָּה *st. c.* הִגָּה, *m.* frumentum.

הִגָּל obduxit (auro s. argento): part. הִגָּל splendens, insignis; fut. נִהְגָּל exultemus. *Aliis est denom. a הִגָּל:*

vexilla erigere, *Ps.* 20, 6. — *Niph. part. pl.* נִדְגְלוֹת vexillis instructa (agmina militum).

הַגֵּל *m.* (c. *suff.* הַגְּלוֹ, *pl.* הַגְּלוֹת) vexillum, signum militare majus.

הַגָּה *v.* הַגָּן

הַגָּה *fovit* (ova s. pullos).

הַיָּדָיִם *m., i. g.* נָשָׂר, *dual.* הַיָּדָיִם, *mamma utraque, ubera.*

הַיָּדָה — *Hithp. fut.* אֶהְיֶה לֵּטוֹ גְּרֵסָה lento gressu incedam.

הַיָּדָן *pl.* הַיָּדָנִים *N. pr.* populi et regionis in Arabia septentr.

הַיָּדָנִים *m. pl. N. pr.* populi, *fort.* Dodona in Epiro.

הַיָּהָב *m. chald. i. g.* זָהָב, aurum.

הַיָּהָבָה *f.* quae aurum corradit (Babylon).

הַיָּהִיא *N. pr.* populi ex quo coloniam in Samariam duxerunt Assyrii.

הַיָּהִים — *Niph. part.* נִהָיִם subito oppressus, attonitus.

הַיָּהִר *part.* הִיָּר celeriter currens.

הַיָּהִרָה *f.* (pl. הַיָּהִירוֹת) cursus concitator.

הַיָּהִיר *m. nom.* arboris in Libano, *Vulg.* ulmus.

הַיָּבֵב *v.* הַבֵּב *i. g.* הַיָּבֵב

הַיָּבֵב *i. g.* הַיָּבֵב languit. — *Hiph. part. pl.* מְדִיבֹת languore afficientes, defati-

gantes, excruciantes.

הַיָּבֵב *et* הַיָּבֵב (denom. a הַבֵּב) piscatus est.

הַיָּבֵב *m.* piscator.

הַיָּבֵבָה *f.* piscatio, piscatus.

הַיָּדָד *rad. inus. syr.* turbavit; 2) *i. g.* הַיָּדָד amavit.

הַיָּדָד *m.* olla, *pl.* הַיָּדָדִים. 2) corbis, *pl.* הַיָּדָדִים.

הַיָּדָדִים *m. pl.* corbes; 2) *nom.* poma amatoria, quibus philtri loco utebantur, *LXX.* μῆλα μανδραγορῶν.

הַיָּדָד *m.* amor (*pl.* הַיָּדָדִים amores, blanditiae amatoriae); amatus; amicus; patruus.

הַיָּדָדָה *f.* amita: patris soror, patruus uxor.

הַיָּדָד, הַיָּדָד (ἀγαπητός, ἐραστός) *N. pr.* regis Israelitarum, Davides.

הַיָּדָד (הַיָּדָד *Chethib*) *N. pr. m.*

הַיָּדָדָה (amor Jehovae) *N. pr. m.*

הַיָּדָה aegrotus, infirmus fuit; *inf.* הַיָּדָה ejus infirmitas (mulieris menstruis laborantis) *Lev.* 12, 2.

הַיָּדָה *adj. m.* הַיָּדָה *f.* languidus, infirmus; tristis; afflictus, miser.

הַיָּדָה *m.* languor, morbus; immundities, res corrupta et fastidium movens.

הַיָּדָה *m.* perinfirmus, perquam languidus.

מְדוּה *m.* morbus, lues.

הִתַּח — *Hiph.* הִדְרִיחַ pepulit, dispulit; removit sordes, abluit, purgavit.

הִוֵּד *i. q.* הִוֵּד *v.* הִוֵּד.

הִוֵּק *i. q.* הִוֵּק contudit, contrivit.

מִלְכָּה *f.* mortarium.

הַיִּבְיָפֶת *f.* LXX. ἔπoψ, *Vulg.* upupa.

הִיָּם *rad. inus. i. q.* הִיָּם siluit.

הַיָּמָה *f.* silentium, *metaph.* de sepulcro *s.* mortuorum loco et statu. 2) *N. pr.* tribus Ismaeliticae in Arabia.

הַיָּמָה *adj. f.* silens, tacita. — *Subst. f.* silentium; quies; tacita fiducia (in Deo reposita).

הַיָּמָם *adv.* tacite. — אָבֵן

הַיָּמָם lapis mutus.

הַיָּמָשֶׁק *i. q.* הַיָּמָשֶׁק.

הִיָּן *v.* הִיָּן.

הַיָּנֵג, הַיָּנֵג *m.* cera.

הִיָּץ (*fut.* יִדְוֹץ) saltare.

הִיָּק *rad. inus. arab.* circumdare. *Al.* speculari. 2) *chald. i. q.* הִיָּק *intrans.* comminui.

הִיָּק *m.* murus, quo urbs obsessa circumdatur. *Al.* turris, specula.

הִיָּר in orbem circuire; comorari, habitare *Ps.* 84, 11.

הִיָּר *chald.* (*part.* הִיָּרִין, *Keri* הִיָּרִין) habitare.

הִיָּר *m.* rotunditas, orbis; rogos, pyra.

הִיָּר, הִיָּר *m.* (annorum periodus) aetas; generatio, genus hominum. לְדֹר וָדֹר, הִיָּר וָדֹר, לְדֹר הִיָּר, מִהִיָּר הִיָּר, עַד הִיָּר וָדֹר, לְדֹר הִיָּר per omne tempus, perpetuo.

Cum genit. et suff. aetas *s.* aequales alcjs. *Plur.* הִיָּרִים secula seculorum, aeternitas; הִיָּרוֹת aetates hominum, posteri. — 2) habitatio, *sq.* אֲבוֹת hab. patrum, sepulcrum *Ps.* 49, 20.

הִיָּר *m. chald.* aetas, generatio.

נְפוֹת et נֶפֶד הִיָּר, הַאֵר, הִיָּר *N. pr.* urbis non procul a monte Carmel.

מְדוּרָה *m. chald.* locus habitandi, domicilium.

מְדָרָה *m. chald. id.*

מְדוּרָה *f.* strues lignorum, pyra, rogos.

תְּדוּרָה *f. chald.* (periodus temporis) perpetuitas, בְּתְדוּרָה perpetuo.

הִיָּרָה *N. pr.* vallis in Babylonia.

(יִדְוֹשׁ *fut.* הִיָּשׁ, הִיָּשׁ, הִיָּשׁ) terere, conculcare; triturare (frumentum *s.* hostes tribulis ferreis). — *Niph.* נִדְוֹשׁ conculcatus est, *inf. abs.* הִיָּשׁ. — *Hoph. fut.* יִדְוֹשׁ triturabitur.

הִיָּשׁ *chald.* conculcare.

הִיָּשׁ *m.* triturandi tempus.

מְרוּשָׁה *f. tritura, metonym.*
 id quod contritum est, *c.*
 מְרוּשָׁה *suff.*
 מְרוּשָׁה *v.* הָיָה
 הִחָה *pepulis, dispulit; disje-*
cit; inf. abs. הִחָה, part. f.
 הִחָה *impulsa, subversa.*
 — *Niph.* impulsus, detrusus
 est; expulsus est, *part. pl.*
 נִדְחִים, נִדְחִי, *cf. נִדַּח. — Py.*
pl. הִחָה *pūsi sunt.*
 הִחָה *m. (in pausa הִחָה) im-*
pulsio, eversio.
 הִחָה *f. chald., pl. הִחָה*
pellices.
 הִחָה *m. impulsio, eversio.*
 הִחָה *Niph. fut. pl. הִחָה, i. q.*
 הִחָה *Niph.*
 הִחָה *chald. timuit, part.*
 הִחָה *timendus, terribilis. —*
Pa. הִחָה *terrui.*
 הִחָה *m. holcus.*
 הִחָה *propulit, impulit, part.*
pl. הִחָה *impulsi, concita-*
ti. — Niph. se impulsit, pro-
 peravit.
 הִחָה *f. pl. impulsiones;*
 הִחָה *conciitate, properanter.*
 הִחָה *trusit, pressit, part.*
 הִחָה *oppressor.*
 הִחָה *(st. c. הִחָה, c. suff. הִחָה) m.*
sufficientia, copia iusta;
adv. הִחָה *satis, affatim, הִחָה*
quantum satis est ad solven-
dum; הִחָה quantum satis est
iis; הִחָה הִחָה satis lactis. —
 הִחָה *pro sufficientia, pro;*

quoties. — כְּדִר *secundum*
 copiam, quemadmodum. —
 מִדֵּי *prae sufficientia, sq. inf*
vel verbo fin. quoties, quo-
 tiescunque; מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה
 a quovis anno ad annum,
 quotannis.
 הִי *pron. chald.* qui, quae,
 quod; qui, quae; is qui, id
 quod; 2) *nota relationis;* 3)
nota genitivi; 4) *conj.* quod,
 quia; *praemissum orationi*
directae i. q. כִּי, οὐ. — כְּדִר
 quum; מִן הִי *ex quo (tem-*
pore); עַד הִי donec.
 הִי זָהָב *(locus auri fecundus)*
N. pr. loci in deserto Arab.
Deut. 1, 1.
 הִיבּוֹן *N. pr. oppidi Moabit.;*
 2) *in tribu Juda i. q.* הִימוֹנָה.
 הִיג *v. הִיג, הִיג.*
 הִיָּה *rad. inus. i. q. chald.*
 הִיָּה *obscurus, ater fuit.*
 הִיָּה *f. nom. avis, rapacis,*
LXX. ἰάτινος, Vulg. milvus.
 הִיָּה *m. atramentum.*
 הִימוֹן *i. q. הִיבּוֹן N. pr. oppi-*
di Moabitarum.
 הִימוֹנָה *N. pr. urbis in tribu*
 Juda.
 הִיָּה, הִיָּה *(praet. et part. הִיָּה,*
inf. et imper. הִיָּה, fut. הִיָּה)
 iudicare; causam alicujus
 agere, vindicare *sq. accus.;*
 damnare, punire *sq. ב.*; dis-
 ceptare, altercari *sq. עַם;*
 regere, dominari *sq. accus.,*

ב. — *Niph. part.* דִּין disceptans, altercans, litigans.

הֵיךְ, הֵיךְ *chald. id.*

הֵיךְ (*Keri Iob. 19, 29.*)

m. judicium; locus judicii; causa forensis (עֲשָׂה et הֵיךְ et הֵיךְ causam alcijs egit); culpa quae judicatur; sententia judicis; jus, justitia; lis, litigatio, rixa.

הֵיךְ *m. chald. judicium (collect. judices); jus, justitia; poena.*

הֵינָה *N. pr. filiae Jacobi.*

הֵינָיָא *chald. N. pr. populi Assyriaci.*

הֵיךְ *m. judex; patronus, vindex. — Chald. pl. הֵינָרִין judices.*

הֵךְ (*judex*) *N. pr. filii Jacobi et gentis ejus; 2) urbis in fin. septentr. Palaestinae.*

הֵנִיָּאל, הֵנִיָּאל (*judex divinus*) *N. pr. prophetae hebr. in Babylonia.*

הֵדוֹן, אֵדוֹן *et nomina composita v. s. אֵדוֹן.*

הֵדוֹן *m. disceptatio, lis; causa contentionis. אֵישׁ*

הֵדוֹן *homo litigiosus; aliorum rixis expositus. 2) N. pr. urbis Cananit. — Aliud*

v. s. מֵדָה.

הֵדוֹן *m., pl. מֵדוֹנִים contentiones, lites. 2) N. pr. filii Abrahami et Keturae.*

הֵדוֹנִי, מֵדוֹנִי *pl. מֵדוֹנִים N. gent. i. q. מֵדוֹנִים.*

הֵדוֹנָה *f. (jurisdictio) pro-*

vincia, ditio, terra.

הֵדוֹנָה *f. chald. id.*

הֵדוֹפֶת *i. q. הֵדוֹפֶת.*

הֵדוֹק *v. הֵדוֹק.*

הֵדוֹשׁ *v. הֵדוֹשׁ.*

הֵדוֹשׁוֹן *m. genus caprearum, dama. 2) N. pr. filii Seïri et regionis Idumaicae; nepotis Seïri.*

הֵדָבָר *v. הֵדָבָר.*

הֵדָבָר *pron. chald. hic, ille; fem. הֵדָבָר haec, illa*

הֵדָבָא — *Pi. הֵדָבָא contrivit, contudit; gravem fecit (morbum); conculcavit, oppressit, pessumdedit. — Py. contusus est; contritus, confractus est; moerore confectus est. — Hithp. fut. הֵדָבָא opprimentur, pessumdabuntur. — Niph. part. oppressus.*

הֵדָבָא *adj. m. contritus, comminutus; afflictus, abjectus.*

הֵדָבָה *contusus, contritus est.*

— *Niph. contritus, fractus, afflictus est. — Pi. הֵדָבָה contrivisti.*

הֵדָבָר *m. contusio, illisio, sonus rei illisae, strepitus, fragor, c. suff. הֵדָבָרִים.*

הֵדָבָה, הֵדָבָא *rad. inus. i. q. הֵדָבָה et הֵדָבָה.*

הֵדָבָה *in pausa הֵדָבָה adj. m. contritus, oppressus, afflictus, miser. Prov. 26, 28: הֵדָבָה יִשְׁנָא odit a se contri-*

tos, *vel transitive se castigantes.*

הִתְּבַחַּת *f.* contritio, *θλάσις.*

הִכְּרָן *pron. chald.* hic, ille.

זָכַר *chald. i. q.* זָכַר meminit.

הַכֹּרֵן *m. chald. (pl. הַכֹּרֵן)* aries.

הַכְּרוֹן *m. chald., st. emph.*

הַכְּרוֹנָה memoriale, annaliū monumentum, commentarius, quo res gestae memoriae traduntur.

הַכְּרָן *m. chald. id., סֵפֶר*

הַכְּרָנָא liber commentariorū acta publica continens.

הִלַּח *v.* הִלָּח *et הִלָּל.*

הִלָּג *saliit, transsiluit. — Pi. id., sq. accus. et עָל.*

הִלָּח *extraxit (situlam e puteo), hausit; trop. exhausit (consilium alcjs), perspexit. — Pi. extraxit, liberavit; abstulit, imp. pl. הִלָּח pro הִלָּח. — II) i. q. הִלָּל pependit deorsum.*

הִל *m. valva januae; trop. de labiis oris Ps. 141, 3.*

הִלָּה *f. valva, janua. —*

Dual. הִלָּחַת, הִלָּחַתִּים valva januae utraque, forēs. הִלָּחַתִּי

הִלָּחַתִּים ostia coeli; הִלָּחַתִּים ostia oris, fauces; הִלָּחַתִּים ostia uteri.

הִלָּחַת *f. valva januae, janua.*

— *Pl. הִלָּחַתִּים, st. c. הִלָּחַתִּים f.*

(m. Neh. 13, 19.) fores, valvae januae; columnae (li-

bri), paginae.

הִלָּה *m. situla.*

הִלָּחַת *m., dual. הִלָּחַתִּים (c. suff.*

הִלָּחַת) situla utraque.

הִלָּחַת *f., pl. הִלָּחַתִּים palmites, rami.*

הִלָּחַת *הִלָּחַתִּים (quem Jehova liberavit) N. pr. virorum.*

הִלָּחַת *turbavit (aquam).*

הִלָּל *(הִלָּל, הִלָּלָה, הִלָּלָה) praet. הִלָּלָה) deorsum pependit, vacillavit; languidus fuit, languit, debilis, afflictus, miser fuit. — Niph. (fut. יִהְיֶה לְ) debilitatus est.*

הִל *m. (pl. הִלָּלִים, fem. הִלָּלָה, pl. הִלָּלָה) debilis, infirmus, impotens; tenuis, macilentus; afflictus, egenus; ignobilis.*

הִלָּה *f. tenuitas (florum), licium, fila tenuia; 2) coma pendula et longior; 3) paupertas, egestas, ignobilitas; concr. homines infimae sortis, plur. הִלָּחַתִּים.*

הִלָּחַת *(desiderio confecta et infirma) N. pr. mulieris, quam Simson amavit.*

הִלָּחַת *(ager cucurbitarum, chald. הִלָּחַת cucurbita) N. pr. oppidi in tribu Juda.*

הִלָּחַת *(fut. יִדְלֶק) stillavit (tectum imbri); lacrimavit.*

הִלָּחַת *m. stillicidium.*

הִלָּחַתִּים *N. pr. filii Hamanis.*

הִלָּק *(fut. יִדְלֶק) arsit (sagit-*

ta); conflagravit, accendit *sq.* ב; *trop.* exarsit: amore incaluit; angore aestuavit *s.* confectus est; acriter persecutus est *sq. accus.*, אַחַרִּי. — *Hiph.* incendit, inflammavit.

דַּלֵּק *chald.* arsit.

דַּלְקָה *f.* febris ardens.

דָּלָה *v.* דָּלְתוֹת, דָּלְתִים, דָּלְתָה.

דָּמָה *et sq.* אָדָם *v.* דָּם.

אֵל, לְ דָּמָה *similis fuit sq.*

— *Niph.* similis factus est, se similem fecit *sq. accus.*

— *Pi.* דָּמָה assimilavit, comparavit *sq.* אֵל, לְ; opinatus est; cogitavit (de aliqua re), meditatus est *sq. accus. vel inf.*; recordatus est. — *Hithpa.* fut. אֶדְמֶה similem me reddam. — II) *i. q.* דָּמָם siluit, quievit; *trans.* tacitum reddidit *i. e.* perdidit. — *Niph.* pessumdatus est, periiit. — *Pi.* excidium paravit.

דָּמָה *chald.* similis fuit.

דָּם *m.* similitudo *Ex.* 19.

— *Aliud v. s.* אָדָם.

דָּמוּת *f.* similitudo; imago, exemplar; species, forma. דָּמוּת (et sine פ) sicut, instar.

דָּמִי *m.* silentium, quies, tranquillitas.

דָּמִי *m.* quies, tranquillitas.

דָּמִיוֹן *m. i. q.* דָּמוּת similitudo, imago.

Leopold, Lex Hebr.

דָּמָם (*praet. pl.* דָּמָם, *imp. et inf.* דָּמָם, *fut. pl.* יִדְמָם) siluit, *sq.* לְ tacitâ reverentiâ audivit alqm; obstupuit; quievit, quietus fuit, cessavit, substitit. ה' לִיהוָה tranquillo animo confidere Jehovae. — *Po.* הוֹמַמְתִּי silentium imperavi, cōpescui. — *Hiph.* הָדָם ad silentium redegit, quieti tradidit, perdidit. — *Niph.* נָדָם (*praet.* נָדָם, *fut.* יִדְמָם) pessumdatus, deletus est, periiit.

דָּמָה *f.* excisio, vastatio; vastatum, res vastata.

דָּמָמָה *f.* lenis aurae sibilus, malacia, susurrus.

דָּמָן *rad. inus. arab.* sterco-ravit.

דָּמָן *m.* fimus, lutum platarum.

דָּמָנָה *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon.

מְדָמָן *N. pr.* oppidi Moabit.

מְדָמָנָה *f.* sterquilinium.

2) *N. pr.* oppidi in tr. Benjamin.

מְדָמָנָה *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

דָּמַע (*fut.* יִדְמַע) lacrimavit.

דָּמַע *m.* (*c. suff.* דָּמַעַה) lacrima, gutta uvarum et olearum.

דָּמַעָה *f.* (*pl.* דָּמַעוֹת) lacrima, largus fletus.

הַמְּשֵׁק, הַרְמֵשֶׁק, הַמְּשֵׁק

N. pr. urbis Syriae, Damascus. 2) Damascenus (*scil.* איש) *Gen.* 15, 2.

הַמְּשֵׁק *s.* הַמְּשֵׁק pannus sericus, pannus Damascenus (*Damast*).

הָיָן *v.* הָיָן

הָיָן *pron. chald.* hic, haec, hoc; *st. emph.* הִנֵּה; הִנֵּה sic, ejusmodi; על הִנֵּה propterea; אַחֲרֵי דִנְהָ posthac.

הַיָּהָה *N. pr.* oppidi in tribu Jüda.

הַיָּהָהָה *N. pr.* oppidi Idumaeorum.

הָיָן *v.* הַנִּיבֵאל

הָיָע *v.* הָיָעָה, הָיָע

הַעֲוִיָּאל (invocatio Dei) *N. pr. m.*

הָיָעָה *extinctus est. — Niph.*

הָיָעָה *extincti sunt, exaruerunt. — Py.* הָיָעָה *extincti, perditii sunt.*

הָיָעָה *v.* הָיָעָה

הָיָעָה *rad. inus. arab.* feriit, pepulit, trusit.

הָיָעָה *in pausa* הָיָעָה *m. Vulg.* offendiculum. *LXX.* σκάνδαλον. *Alii:* interitus. *Ps.* 50, 20.

הָיָעָה *pulsavit (januam); propulit, impulit. — Hithpa.* pulsavit.

הָיָעָה *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

הָיָעָה *v.* הָיָעָה, הָיָעָה

הַיָּהָה (regio palmifera) *N. pr.* agri Joctanitici in Arabia.

הָיָעָה (*praet.* הָיָעָה, *fut.* הָיָעָה, *c. suff.* הָיָעָה) contudit, comminuit, contrivit; *intrans.* contritus est, tenuis fuit. — *Hiph.* הָיָעָה (*fut. c. suff.* אֲדִיָּעָה *pro* אֲדִיָּעָה; *inf.* הָיָעָה, *sed* הָיָעָה *adv.* tenuiter) comminuit; *trop.* perdidit. — *Hoph. fut.* הָיָעָה comminuitur.

הָיָעָה *chald.* contritus, comminutus est. — *Aph.* הָיָעָה (*praet. fem.* הָיָעָה; *fut. c. suff.* הָיָעָה; *part. fem.* מִהָיָעָה) comminuit. *Cf.* הָיָעָה.

הָיָעָה *adj. m.* הָיָעָה *f.* tenuis; gracilis, macer; exilis. — *subst.* pulvisculus.

הָיָעָה *m.* pannus tenuis, subtilis.

הָיָעָה (*fut.* הָיָעָה) confodit, transfixit (gladio, hasta). — *Niph. fut.* הָיָעָה confodietur. — *Py. part.* מִהָיָעָה confossi; *trop.* consumti (inopiá).

הָיָעָה *N. pr. m.*

הָיָעָה *f. pl.* confossiones (gladii, de verbis aculeatis).

הָיָעָה *v.* הָיָעָה

הָיָעָה *v.* הָיָעָה, הָיָעָה

הָיָעָה *rad. inus. arab.* repulit. הָיָעָה *m.* aversatio, abominatio.

הַרְאֹן *m.* abominatio, res abominanda.

הַרְבַּי *rad. inus. arab.* acutus fuit.

הַרְבָּן (*leg. dorban*) *m.* stimulū, βοὺκέντρον.

הַרְבוֹנוֹת (*leg. dorbonoth*) *f. pl.* acūlei, stimuli.

הַרְגָּה *rad. inus. arab.* progressus est, gradatim adscendit.

הַרְגָּה *f.* locus acclivis, praecipitium.

הַרְרָה *v.* הרור, הרום, הריר, הרדע, הרר.

הַרְרִישׁ *N. pr.* regum Pers. 1)

Darii Medi (Cyaxaris II.),

2) Darii Hystaspis, 3) Darii Nothi.

הַרְרֵהּ (*fut. יררה*) calcavit pedibus *sq. accus.*, על, ב (torcular; arcum *h. e.* tetendit, intravit *sq. accus.* על, ב; progressus est. — *Hiph.*

הַרְרֵהּ effecit ut quis ingrederetur, duxit *sq.* ב; calcavit (aream); tetendit (arcum); ingressus est (viam); assecutus est *sq. accus.*

הַרְרֵהּ *com. (c. suff. הררי, pl.*

הַרְרֵים, הררי, *dual.*

הַרְרֵים, הַרְרֵים, הַרְרֵים, הַרְרֵים

via, iter; הַרְרֵהּ הַרְרֵהּ

הַרְרֵהּ septentrionem versus, הַרְרֵהּ הַרְרֵהּ

הַרְרֵהּ versus montem; הַרְרֵהּ הַרְרֵהּ

הַרְרֵהּ via regia s. publica; הַרְרֵהּ הַרְרֵהּ

diei; 2) modus, ratio agendi, mos, ritus; הַרְרֵהּ Dei ratio agendi ejusque opera; hominum facta Deo probata; הַרְרֵהּ עַצְבַּי cultus idolorum, הַרְרֵהּ עַלְמֵי cultus patrum s. patriarcharum; 3) ratio quae cum alio agitur, sors.

הַרְרֵהּ *m.* locus qui calcatur.

הַרְרֵהּ *i. q.* דַּרִּיכּוֹן daricus.

הַרְרֵהּ *i. q.* הַרְרֵהּ.

הַרְרֵהּ *com. chald.* brachium.

הַרְרֵהּ *com. chald.* brachium.

הַרְרֵהּ *N. pr. m.*

הַרְרֵהּ *rad. inus.* splenduit, micuit; radiatorum instar fluxit, in gyrum volavit, luxuravit, abundavit.

הַרְרֵהּ *m.* fluxus spontaneus

Exod. 30, 23. 2) libertas,

הַרְרֵהּ et לְ הַרְרֵהּ libertatem alicui annuntiavit, manumisit

(servum); הַרְרֵהּ הַרְרֵהּ annus

jubilaeus, quo servi manumitti solebant. 3) *nom.* avis,

s. turtur s. hirundo.

הַרְרֵהּ *m.* genus marmoris nitidum, *LXX. πίννινος λίθος.* *Alii:* margarita.

הַרְרֵהּ *N. pr. m.*

הַרְרֵהּ *m.* tribulus, herba luxurians et inutilis.

הַרְרֵהּ *m.* (regio lucida) plaga australis; ventus australis.

הַרְרֵהּ *m.* (regio lucida) plaga australis; ventus australis.

הַרְרֵהּ *m.* (regio lucida) plaga australis; ventus australis.

הַרְרֵהּ *m.* (regio lucida) plaga australis; ventus australis.

הַרְרֵהּ *m.* (regio lucida) plaga australis; ventus australis.

הַרְרֵהּ *m.* (regio lucida) plaga australis; ventus australis.

הַרְרֵהּ *m.* (regio lucida) plaga australis; ventus australis.

aggressus est, frequentavit locum *sq. accus.*, אָל, (part. דְּרוּשָׁה frequentata, celebrata urbs,) adiit alqm *sq. accus.*, לְ, אָל; quaesivit, scrutatus est *sq. accus.*, אַחַר, לְ; 2) percontatus, sciscitatus est alqm *sq. accus.*, מִן, בְּ, אָל; de alqo s. alqa re *sq.* לְ, עַל; consuluit alqm *sq.* מֵעַם, oraculum petiit ab alqo *sq.* לְ, אָל, בְּ; 3) postulavit, petiit alqd *sq. accus.*, ab alqo *sq.* מִן, מֵעַם; mendicavit *Ps.* 109.; repositus, *sq.* דְּרַשׁ דָּם, מִן, s. מֵעַם s. מִן caedem alcjs vindicavit ab alqo. 4) sectatus est, operam s. curam tribuit (justitiae, legi div., saluti alcjs, ה' רַעַת פ' malum meditatus est alicui). — יהוה ה' Jehovam veneratus est, consuluit, precibus adiit. — *Niph.* נִדְרַשׁ (fut. אֶדְרַשׁ, inf. אֶדְרַשׁ pro אֶדְרַשׁ) adire s. implorari se passus est, precibus annuit, exaudivit; quaesitus est; repetitus est.

דְּרוּשׁ *m.* inquisitio. *Aliis est inf. Piel v.* דְּרַשׁ. *Esr.* 10, 16.

מִדְרַשׁ *m.* interpretatio, commentarius.

דָּשָׂא germinavit, viruit. — *Hiph.* germinare fecit, herbam s. gramen protulit.

דָּשָׂא *m.* herba tenera, gra-

men tenerum.

דָּשָׂן pinguis fuit s. factus est. — *Pi.* דָּשָׂן pinguefecit; pingue declaravit (holocaustum); *denom. a* דָּשָׂן cinerem abstulit. — *Pj.* דָּשָׂן pinguis factus est; *metaph.* bonis satiatus est. — *Hothpa. praet.* דָּשָׂן pinguedine maculatus est (gladius).

דָּשָׂן *adj. m.* pinguis; succosus; opulentus, dives.

דָּשָׂן *m. (c. suff. דָּשָׂן)* pinguedo, *trop.* fecunditas, fertilitas; cibus pinguis et lautus; cinis ex hostiis in ara vel e cadaveribus in rogo combustis, quo utebantur ad fecundandos agros.

דָּת *f. (pl. דָּתִים, דָּתִים)* lex, edictum.

דָּת *f. chald.* edictum, decretum; lex, *collect.* leges; jus divinum, religio.

דָּתָבֵר *m. chald.* legis peritus, iudex.

דָּתָא, *st. emph. chald.* דָּתָא *m. i. q. hebr.* דָּשָׂא gramen tenerum.

דָּתָן (duo putei), דָּתָן *N. pr.* oppidi in Samaria.

דָּתָן *N. pr.* Korachitae.

ה

הָ (הָ, הָ) *pron. demonstr.* hic, haec, hoc; הַיּוֹם hoc die s. tempore, hodie; הַכֹּהֵן הַזֶּה

hac nocte; **הַפַּעַם** hac vice; 2) *relativo praemissum*: is qui, **הַאֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ** eos quos captivos fecisti; 3) *nota relationis*: qui, quae, quod; **הַהֲלֹכוֹא** qui iverunt, **הַעֲלִיָּה** quod supra eam; 4) *plerumque articulus definitus*: **ὁ, ἡ, τό.** — *Cum vocativo*: **הַצְבִּיר** o decus! **הַבַּעַל** o Baal!

הָ (**הַ, הָ**) *sign. interrog.* -ne? num? an? nonne? *Cf.* **אִם, כִּי, לֹא, אוֹ.**

הֵא (**הָא** *chald.*) en! ecce!

הֵאָה eja! euge! (vox laetantis).

יָהַב *v.* **הִבְהִיר**.

הַבֵּל (*fut.* **יִהְיֶה**) vanus fuit, res vanas locutus est. — *Hiph.* vanum reddidit, ad vana (cultum perversum) abduxit.

הַבֵּל *m.* (*c. suff.* **הַבְּלִי**, *pl.* **הַבְּלִים**) *hablar, ras cito evanescens; vanitas, res vana; trop. idolum; 2) exhalatio, nebula. 3) Adv. inaniter, frustra. 4) N. pr. Abelis, filii Adami.*

הַבֵּל *m.* vanitas.

הַבְּנִים *Keri*, **חֹבְנִים** *Chethib*, *m. pl.* ligna ebeña.

הַבֵּר secuit; **הַבְּרֵי שָׁמַיִם** sectores regionum coeli, *Vulg.* augures coeli, *LXX.* ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ.

הַגַּר, הַגֵּר *N. pr.* eunuchi Pers.

הִגַּג *rad. inus. arab.* accendit ignem.

הִגִּיג *m.* aestus, fervor animi; gemitus.

הִגָּה (*fut.* **יִהְיֶה**, *inf.* **הִגָּה**) mussitavit, fremuit, gemuit; locutus est; cecinit, celebravit; cogitavit, meditatus est *sq. בַּ* et *accus.* — *Po. inf.* **הִגֹּו** loqui, meditari. — *Hiph. part. pl.* **מִהִגִּים** murmurantes (praestigiatores). — *II) i. q.* **יָגַה** amotus est; *trans.* amovit, removit, abstulit, *inf.* **הִגֹּו.**

הִגָּה *m.* fremitus, fragor; gemitus, suspirium; cogitatio.

הִגָּה *f.* cogitatio, meditatio.

הִגִּיז *m.* stridor, sonitus.

הִגִּיז *m.* cogitatio, meditatio; machinatio.

הִגִּיז *adj., fem.* **הִגִּיזָה** recta, apta.

הַגֵּר (fugitiva) *N. pr.* matris Ismaëlis.

הַגֵּרִים, הַגֵּרִים (fugitivi) *N. pr.* populi Arab.

הַדָּר *v.* **הִדָּר.**

הַדְּבָרִים *m. pl. chald.* supremi principes et duces regis.

הִדָּר *rad. inus. arab.* sonum graviorem edidit.

הִדָּר *m.* laeta acclamatio;

<p>clamor inconditus. הַדָּר <i>m.</i> laeta exclamatio. הַדָּר <i>N. pr.</i> regis Idumaeorum; 2) al. virorum. הַדְּרָעֹזֶר (cujus auxilium הַדָּר Adodus, idolum Syro- rum) <i>N. pr.</i> regis Syriae Zobae. הַדְּרָמוֹן <i>N. pr.</i> oppidi non procul a Megiddunte. הַדָּה <i>direxit, tetendit</i> (ma- num). הַדִּי (<i>pro</i> הַנְּדִי, <i>Hindu</i>) <i>N.</i> <i>pr.</i> Indiae. הַדּוֹרִים <i>N. pr.</i> tribus Joctani- ticae in Arabia. הַדִּי (<i>חַוִּירִי</i>) <i>N. pr. m.</i> הַדְּרָנִי <i>humi prostratum con-</i> <i>culcavit.</i> הַדָּם <i>rad. inus. arab.</i> humi prostravit, solo aequavit. הַדָּם <i>m.</i> scabellum. הַדָּם <i>m. chald.</i> frustum. הַדָּם <i>m.</i> (<i>pl.</i> הַדְּסִים) myrtus. הַדְּסָה <i>N. pr.</i> Estherae. הַדְּרָף (<i>fut.</i> יִהְיֶה) <i>pepulis, tru-</i> <i>sit; impulit; removit; expul-</i> <i>lit.</i> הַדָּר (<i>fut.</i> יִהְיֶה) <i>tumidus</i> <i>fuit; metaph.</i> superbus fuit; ornavit; honoravit (<i>sq.</i> פָּנִי פִּ' alcjs partibus favere). — <i>Niph. plur.</i> נְהַדְּרוּ honorati sunt. — <i>Hithpa.</i> גְּלוֹרִיָּא est, superbum se praebuit.</p>	<p>הַדָּר <i>chald.</i> — <i>Pa.</i> תִּזְרַח ho- noravit. הַדָּר <i>m.</i> ornatus, decus; ho- nor; majestas. הַדָּר <i>m.</i> decus. הַדָּר <i>m. chald.</i> (<i>c. suff.</i> הַדְּרִי) <i>id.</i> הַדְּרָה <i>f.</i> (<i>st. c.</i> הַדְּרִת) or- natus. הָהָה <i>ah!</i> (vox dolentis). הָהָה <i>i. q.</i> הוּי eheu! הָהָה <i>m.</i> הָהָה <i>f.</i> <i>pron. pers.</i> is, ea, id; hic, haec, hoc; ipse, a, um; idem, eadem, idem. <i>Cum artic.</i> הָהָה, הָהָה. הָהָה <i>chald. id.</i> הָהָה <i>chald. i. q.</i> הָהָה. הָהָה <i>ejusque compos. v. s.</i> הָהָה. הָהָה <i>fuit, exstitit. Part.</i> הָהָה, <i>imper.</i> הָהָה, <i>fem.</i> הָהָה, <i>fut.</i> יִהְיֶה (<i>pro</i> יִהְיֶה <i>ex</i> יִהְיֶה). — 2) decidit, ruit, periit; 3) <i>i. q.</i> אָוָה concupi- vit. הָהָה <i>chald. fuit.</i> הָהָה <i>f.</i> casus, calamitas; injuria, nequitia; cupiditas, desiderium. הָהָה <i>f.</i> calamitas, infortu- nium. הָהָה <i>f. Keri i. q.</i> הָהָה cala- mitas. הָהָה <i>N. pr.</i> Dei Hebraeo- rum, <i>Exod.</i> 3, 14. — <i>Cum</i> <i>praefixis, ut</i> אֲדַבֵּר, <i>dicitur:</i> מִיִּהְיֶה, לִיִּהְיֶה, בִּיִּהְיֶה;</p>
---	---

praecedente nomine אֲדָנִי (ut scribitur יהוה (אלהים)).
 יהוה *apoc. pro* יהוה.
 יהוה *N. pr. regis Isr.; prophetae; al. virorum.*
 יהוה תֵּת (Jehova tenet) *N. pr. regis Isr. filii Jehu; 2) regis Jud. filii Josiae.*
 יהוה נָתַן (Jeh. donat) *N. pr. regis Jud. filii Ahasjae; 2) regis Isr. filii Joahasi.*
 יהוה נָתַן (J. donat) *N. pr. m.*
 יהוה נָתַן (J. gratiam exhibet, *Iωάννης*) *N. pr. m.*
 יהוה יָדַע (J. novit) *N. pr. sacerdotis Isr. aliorumque.*
 יהוה יָדַע, יהוה יָדַע, יהוה יָדַע (J. fundat) *N. pr. regis Jud. filii Jojakimi.*
 יהוה יָדַע, יהוה יָדַע (J. stabilis, erigit) *N. pr. regis Jud. filii Josiae.*
 יהוה יָדַע (J. litigat) *N. pr. sacerdotis.*
 יהוה יָדַע (J. impellit) *N. pr. m.*
 יהוה יָדַע (J. dat, *Θεόδωρος*) *N. pr. filii Sauli aliorumque hominum.*
 יהוה יָדַע (J. ornat) *N. pr. m.*
 יהוה יָדַע *N. pr. f.*
 יהוה יָדַע (J. justum se praebet) *N. pr. patris Josuae sacerdotis.*
 יהוה יָדַע (J. sublimis est) *N. pr. regis Jud. filii*

Josaphati; 2) regis Isr., fil. Ahabi.

יהוה יָדַע (per Jehovam jurat) *N. pr. filiae Joram regis. J. auxiliium affert) N. pr. Josuae ducis Isr. aliorumque virorum.*

יהוה יָדַע (J. judicat) *N. pr. regis Jud. filii Asae; 2) valis prope Hierosolyma; 3) aliorum hominum.*

יהוה יָדַע (J. pater) *N. pr. ducis militum Davidis aliorumque virorum.*

יהוה יָדַע (J. frater) *N. pr. m.*
 יהוה יָדַע (J. Deus est) *N. pr. prophetae aliorumque.*

יהוה יָדַע (J. dat) *N. pr. nonnull. Levitarum.*

יהוה יָדַע (J. meminit) *N. pr. m.*
 יהוה יָדַע *N. pr. m.*

יהוה יָדַע (J. gloria) *N. pr. matris Mosis.*

יהוה יָדַע (J. testis) *N. pr. m.*
 יהוה יָדַע (J. auxiliium affert) *N. pr. m.*

יהוה יָדַע (J. congregavit) *N. pr. m.*

יהוה יָדַע (J. edocet) *N. pr. m.*
 יהוה יָדַע (J. excelsus est) *N. pr. m.*

יהוה יָדַע (J. est perfectus) *N. pr. filii Gideonis; 2) regis Jud. filii Usiae.*

יהוה יָדַע *N. pr. regis Hebronitici.*

יהוה יָדַע *interj. (comminan-*

lis) vae! *sq. accus.*, אֵל, עַל, לְ (dolentis); ah! heu! (hortantis) heus!

הוֹךְ *chald.* (*fut.* יִהְיֶה, *inf.* מֵהָיָה) ivit, abiit.

הוֹלֵלוּ *v.* הוֹלֵלוּ, הוֹלֵלוּת

הוֹמָם *praet.* הוֹמָם perturbavit, terrorem incussit. — *Niph.* הוֹמָם. — *Hiph.* הוֹמָם edidit; aestuavit.

הוֹמָמָה *f.* commotio, perturbatio; tumultus.

הוֹמוֹת *com.* (*pl.* הוֹמוֹת) fluctus et aestus aquarum vehemens, aequor; abyssus, vorago.

הוֹמָם (interitus *cf.* הוֹמָם) *N. pr. m.*

הוֹךְ *Kal inus.* levis fuit. — *Hiph.* הוֹךְ se praebuit, leviter et temere egit *sq. inf. c.* לְ.

הוֹךְ *m.* (commōditas) facultates, divitiae, opes. בְּלֹא הוֹךְ nullo pretio, gratis. — 2) *Adv.* satis *Prov.* 30, 15. 16.

הוֹךְ *m. nom.* mensurae liquorum duodecim logos (לֵג) continentis.

הוֹר *v. s.* הוֹר.

הוֹשָׁע (Jehova audit) *N. pr. m.*

הוֹשָׁע (liberatio) *N. pr.* Josuae postea יהוֹשָׁע dicti; 2) regis Isr.; 3) prophetae.

הוֹשָׁעָה (Jehova liberat) *N. pr. virorum.*

הוֹתָה, *Po. fut.* הוֹתָה. *v.* הוֹתָה.

הוֹתָה somniavit, deliravit.

הוֹתָה *v.* הוֹתָה.

הוֹתָה *pron. pers. fem. v.* הוֹתָה.

הוֹתָה *v.* הוֹתָה.

הוֹתָה (*inf. abs.* הוֹתָה, הוֹתָה, *constr.* הוֹתָה, הוֹתָה, *c. praef.* הוֹתָה, לְהוֹתָה; *imper.* הוֹתָה, *fem.* הוֹתָה, *pl.* הוֹתָה; *fut.* הוֹתָה, *apoc.* הוֹתָה, יוֹתָה) accidit, evenit, *sq. פ'* s. הוֹתָה accidit ut; 2) factus est, existit, ortus est; *sq. ל'* in alqd conversus est; obtigit, traditus est alicui; *sq. פ'* factus est idem (atque alius); 3) fuit; *sq. participio indicat imperfectum sq. verbi* (הוֹתָה אֶתְּיָהוּ בְּנָה) aedificabat); *sq. ל'* alicui fuit, habuit rem, alicui rei s. ad aliquid fuit; *sq. inf. c.* ל' in eo fuit ut, paratus s. intentus fuit ad; *sq. פ'* similis fuit alicui; *sq. עִם* ab alcjs partibus stetit; rem habuit cum aliqua; *sq. עַל* super alqd fuit, protexit. — *Niph.* הוֹתָה (*pers. 1.* הוֹתָה) accidit, evenit; factus est; fuit; acta est (res i. e. evanuit), confectus fuit (morbo).

הוֹתָה *i. q.* הוֹתָה.

הוֹתָה *chald. i. q.* הוֹתָה quomodo?

היכל *m.* (pl. היכלים, היכלות) *m.* (pl. היכלים)
aedificium altum et magnificum, palatium (*impr.* de tabernaculo Mosis, templo Hieros., parte templi inter atrium et sanctuarium), *metaph.* de coelo.

היכל *m. chald.* palatium, templum.

הלל *v.* הילל.

הים *v.* הים.

הימן (*fidus*) *N. pr.* viro-
rum.

הין *v.* הין.

הכר — *Hiph. fut.* תהכרו
(*pro* תהכירו) me stupefaci-
tis, obtunditis.

הכר *v.* תכר.

הל (*articulus arab.*) *partic.*
interrog. num? an? *Deut.*
32, 6.

הלא *Kal inus.* abscessit. —
Niph. part. f. תהלאה *procul*
remota.

הלא (*remotum*) *c.* ה *loc.*

הלאה *particula loci et temp.*

ultra, ulterius, porro. **מהלאה**

sq. ל *ultra* alqm *locum.*

הלל *v.* הלל.

הלל *v.* הלל.

הלך *et* **הלך** (*part.* הלך, *pl.*

הלכות, *fem.* הלכה, הלכים;

inf. הלך, *constr.* הלך, *pl.*

הלך, *c. suff.* הלך; *imper.*

הלך, *c.* הלך *parag.* הלך, *fem.*

הלך, *raro* הלך, לכי, *fem.*

Chethib, *pl.* הלכו; *fut.* הלכו,

הלך, *poët.* הלך, הלך,

הלך, *ivit*, *inces-*

sit, *profectus est*; *petiit lo-*

cum sq. הל, על, ל, אל, *accus.*;

pervasit sq. accus., *peragra-*

vit (*locum*); *sq.* הלך *secu-*

tus, *sectatus est*; *sq.* הלך

versatus est cum alqo, *co-*

mitatus est, *familiariter usus*

est alqo; *sq.* הלך *cum alqa re*

ivit, *alqd attulit*; 2) *agendi*

vivendique rationem secu-

tus est (*ἐπορεύθη*); 3) *abiiit*,

evanuit; *mortuus est* *Gen.*

15, 2. *Ps.* 39, 14. 4) *conj. c.*

al. vv. signif. *incrementum*

continuum: הלך הלך *magis*

magisque adolesce-

bat, הלך הלך *et*

(*aquae*) *magis magis diffloe-*

bant. — *Niph.* תהלכתי *ab-*

ductus sum, *abii*, *evanui.* —

Pi. הלך *poët. i. q.* *Kal* *ivit*

etc.; *grassatus est.* — *Hiph.*

הלך, *raro* הלך, *duxit*;

adduxit; *abstulit*, *abduxit*;

perdidit *Ps.* 125, 5. — *Hith-*

pa. תהלך (*πορεύεσθαι*)

ivit, *ambulavit*; *ambivit*, *circu-*

cumivit; *peragravit*; *grass-*

satus est; *vitam egit.*

הלך *chald.* *ivit*, *ambulavit.*

— *Pä. part.* מהלך, *Aph.*

part. מהלכין *ambulantés.*

הלך *m.* *itio*, *fluxus*, *flu-*

men; *concr.* *viator.*

הלך *m. chald.* *vectigal*,

quod a proficiscentibus in

via regia exigitur.

הַלִּיךְ *vel* הַלִּיכָה *m.* gressus.

הַלִּיכָה *f.*, *pl.* הַלִּיכוֹת incessus, progressus; viae; pompa (Dei); turma com-meantium.

מֵהֶלֶךְ *m.* iter; ambulacrum.

תְּהַלִּיכָה *f.* processio, pompa.

הִלָּל luxit, splenduit; super-bivit, insolens fuit. — *Pi.* הִלָּל splendidum reddidit, laudibus illustravit *sq. accus.*, לְ, הַלְלוּ-יָהּ [sine dag. forti] laudate Jehovam); gloriatus est *sq.* בְּ, עָלַ. — *Py.* הִלָּל celebratus est; *part.*

מֵהֶלֶל laudatus, laudandus. — *Hiph.* הִהֵל effecit ut splenderet; splendentem lucem emisit; splenduit. — *Hithpa.* laude dignus fuit; se laudavit, gloriatus est *sq.* בְּ, עָם. — *Poel. fut.* יִהְיֶה הוֹלֵל stultum reddet. *Poel. part.*

מֵהוֹלֵל insaniens, furens. — *Hithpo.* insanus factus est, insanivit; furibundum se praebuit, insaniam simulavit.

הִילָל *m.* lucifer (*Al. imper. Hiph. verbi* רָלַל, ejula!) *Jes.* 14, 12.

הוֹלָלָה *f.* (*pl.* הוֹלָלוֹת) stultitia, insania; impietas.

הוֹלָלוֹת *f.* stultitia.

הַלְלוֹת *m. pl.* laeta festa,

quibus messe facta Deo gratia persolvebatur.

הֵלֵל *N. pr. m.*

מֵהֶלֶל *m.* laudatio.

מֵהֶלְיָאֵל (laus Dei) *N. pr. m.*

תְּהִלָּה *f.* laudatio, laus (תְּהִלָּוֹת laudes, hymni); gloria; is qui laudatur; id de quo quis gloriatur.

תְּהִלָּה *f.* stultitia (iniquitas).

הִלַּם (*fut.* יִהְיֶה הִלֵּם, *c. suff.* יִהְיֶה הִלְמוֹן, *pl. in pausa* יִהְיֶה הִלְמוֹנִי) tutudit, feriit, percussit, obtudit; tundendo dissolvit, dissipavit; se dissipavit. — *Part.* הִלְמוֹרֵי יַיִן vino percussi, ebrii.

הֵלֵם *adv. loci:* hinc; huc; הֵלֵם עַד-הֵלֵם hucusque.

הִלֵּם (ictus) *N. pr. m.*

הַלְמוֹת *f.* malleus, tudes.

יְהֵלֵם *m.* nomen gemmae (jaspis s. smaragdus s. adamas).

מֵהִלְמוֹת *f. pl.* percussiones, ictus.

הֵם *s.* הֵם *N. pr.* loci ignoti.

הֵם, הֵמָּה *pron. pers. pl. m.* ii; hi; *cum art.* הֵמָּה, הֵמָּה. הֵמוֹ, הֵמוֹ *chald.* ii, hi.

הִמָּה (*inf. c.* הִמָּה, *fut.* יִהְיֶה הִמָּה, *part. m.* הִמָּה, *f.* הִמָּה) murmuravit, strepuit, fremuit; tumultuose

agitatus, perturbatus est; *part. f. pl.* הַמְּיֹזוֹת loca strepitu plena.

הֵם *s.* הֵם, *pl. c. suff. et praef.* מִהֵמָּה ex strepitu *s.* multitudine eorum *Ex.* 7, 11.

הֵמָּה *f.* strepitus.

הַמּוֹן *m.* (*fem. Iob.* 31, 34.) strepitus; perturbatio (animi); tumultus, turba, copia (hominum); copia facultatum, opes, divitiae.

הַמְּנוּחָה *m.* (*c. suff.* הַמְּנוּחָה) tumultuatio, tumultus.

הַמּוֹנָה *Nom. proph. urbis Ex.* 39, 16.

הַמַּל *rad. inus. arab.* large effunditur, obstrepuit (pluvia).

הַמְּלָה *f.* strepitus.

הַמָּם (*fut.* יִהְיֶה, *c. suff.* הַמָּם, *inf. constr. c. suff.* הַמָּם) vehementer agitavit, perturbavit, dispersit, fugavit; prostravit, perdidit; impulit, incitavit. — *Niph. fut.* יִהְיֶה commota, conturbata est.

הַמָּן (*solus, unicus N. pr.* Persae nobilis.

הַמָּה *v. s.* הַמָּה.

הַמְּנוּחָה *s.* הַמְּנוּחָה *chald.* monile, armilla.

הַמָּס *rad. inus. arab.* lenem sonum edidit; fregit res aridas.

הַמָּס *m., pl.* הַמָּסִים stipulae aridae, rami aridi, samenta.

הַמָּר *rad. inus. arab.* fluxit.

מִהַמְּרוֹת *f. pl.* fluctus *s.* gurges aquarum.

הֵן (*nonnisi c. praef.* בְּהֵן, *pron. pers. fem. pl.* eae, hae (*neutr. ea, haec*); *ipsae; c. artic.* הֵן, *c. praefix.* בְּהֵן, *adv. loci:* הֵן, *adv. loci:* huc, horsum; *hic; temporis:* adhuc, hucusque. — הֵן הֵן הֵן huc illuc; *hic illic.* מִמֶּךָ וְהֵן a te horsum. הֵן עַד hucusque.

הֵן *interj.* הֵן, הֵן, הֵן, הֵן *interj.* en! ecce! *c. suff.* הֵנִי, הֵנִי, הֵנִי, הֵנִי ecce me! *en adsum!* הֵנִי, הֵנִי, *fem.* הֵנִי ecce te! הֵנִי ecce eum, eccum! הֵנִי, *in pausa* הֵנִי, הֵנִי ecce nos! הֵנִי ecce vos! הֵנִי ecce eos. — 2) הֵן ita, sane; 3) num? an? 4) si.

הֵן *chald.* si; an; num;

הֵן—הֵן sive—sive.

הַמְּנוּחָה *v.* הַמְּנוּחָה.

הַמָּס *N. pr.* בְּנֵי-הַמָּס vallis filii Hinnom, ubi Molochus colebatur.

הַמָּס *N. pr.* urbis in Mesopotamia.

הַמָּס, *in pausa* הַמָּס, *interj.* st sile! *adv. tacite.* *Pl.* הַמָּסִי silete! (*Aliis est Pi. imp. v.*

הסה.) — *Hiph.* (*fut. apoc.* **וַיִּשְׁבַּח**) *sedavit, tranquillavit.*
פוגג *v. הפגות*

הִפֵּךְ (*fut. יִהְיֶה, inf. הִפֹּךְ, constr. הִפְכֵּי, c. suff. הִפְכֵּי*)
vertit; advertit; invertit; convertit, mutavit sq. ל in alqd; pervertit; evertit, destruxit; intrans. se vertit, reversus est; mutatus est sq. accus. in alqd. — Niph. נִהְפַּךְ (inf. abs. נִהְפֹּךְ) se vertit, se convertit sq. ל, על, אל ad alqm, sq. ב in s. contra alqm; mutatus est sq. ל in alqd; eversus est; degeneratus est. — Hoph. הִתְהַפֵּךְ conversus, adortus est. — Hithpa. part. מִתְהַפֵּךְ se vertens, volvens; fem. מִתְהַפֵּכֶת se vertens, vibrans; fut. f. תִּתְהַפֵּךְ se convertet s. mutabit.

הִפְכָּה *m. inversio, inversum, contrarium.*

הִפְכָּם *m., c. suff. הפככם o perversitatem vestram! Jes. 29, 16.*

הִפְכָּה *f. eversio.*

הִפְכָּךְ *m. tortuosus, curvus.*

מִתְהַפְּכָה *f. eversio, subversio.*

מִתְהַפְּכֵת *f. cippus s. nervus, cui captivorum pedes alligabantur; בית המִתְהַפְּכֵת carcer.*

הִתְהַפְּכוּת *f., pl. התהפכות*

perversitates, fraudes.

נִצַּל *v. הצלה*

הִצֵּץ *m. arma.*

הַר *m. (c. ה loc. הַרְה, c. art.*

הַרְה, *c. ה loc. הַרְהָ; pl.*

הַרְהָרִים, *c. art. הַרְהָרִים*
mons; tractus montanus. —

הַרְהָרָה *nom. pr. regionis montanae; inter mare et Jordanem; 2) in tr. Juda; 3) ab oriente maris mortui.*

הַרְרִי *m. poët. mons, c. suff.*

הַרְרִי.

הַרְרִי *m. poët. mons, c. suff.*

הַרְרִי, *pl. constr. הַרְרִי, c.*

suff. הַרְרִיָּה.

הַרְרִי, *m. montanus, cognom. Sammae.*

הַר *N. pr. montis in fin. Idumaeae, in quo sepultus est Aharon; 2) montis in Palaestina septentr.*

הַר *i. q. הַר Gen. 49, 26.*

הַרְרֵי עֵד *montes aeterni.*

הַר הַשֶּׁמֶשׁ (*mons solis*) *N. pr.*

oppidi in tribu Dan.

הַרְרָא (*tractus montanus*) *N. pr. regionis in Assyria.*

הַרְרָאֵל (*mons Dei*) *nom. altaris holocaustorum, cf.*

הַרְרָאֵל *s. rad. אֶרְאֵל.*

הַרְרָא (*montanus*) *N. pr. virorum.*

הִרְגֵּךְ (*fut. יִהְיֶה, inf. הִרְגֵּךְ, constr. הִרְגֵּךְ*) *sq. accus., ל,*

ב violenter occidit; perdi-

dit; enecavit (moeror). — *Niph.* occisus est. — *Py.* הרג occisus est.
 הרג *m.* occisio, caedes.
 הרגה *f. id.*
 הררה (*inf. abs.* הררה, הררו, *fut. fem.* תהרה, ותהרה) concepit (femina) *sq.* ל ex alqo; *part. f.* הררה concipiens, genitrix; 2) *metaph.* mente concepit, molitus est, meditatatus est. — *Py.* הררה concepitus est. — *Po. inf.* הררו mente concipere.
 הררה *adj. f.* (*st. c.* הררת) gravida (femina); *pl.* הררות (*c. suff.* הררותיהם) gravidae.
 הררה *adj. f., pl. c. suff.*
 הררות הריותיו *gravidae ejus.*
 הררון *m.* graviditas.
 הררון *m.* conceptus.
 הררה *m. chald.* cogitatio. (*chald. i. q.* הררה, *Palp.* הררה meditatatus est).
 הררם *rad. inus. arab.* magnificet, extulit.
 הררם *N. pr.* regis Cananiticus.
 הררם *N. pr. m.*
 הררמון *m.* (*i. q.* ארמון) arx, palatium.
 הררם (*inf.* הררם; *fut.* יהררם, יהררם) destruxit, diruit; excussit, elisit (dentes); corrupit, perdidit (mores); *intrans.* irruit. — *Niph.* destructus, eversus est. — *Pi.*

destruxit.

הררם *m.* destructio, eversio; עיר ההררם *nom. urbis* in Aegypto *Jes.* 19, 18. (*Al. leg.* הררם *qd. cf.*)

הררסה *f.* eversio, res destructa.

הררסה *f.* (*c. suff.* הררסה) destructio.

הרר *v.* הרר, הרר, הרר

הררם (*imp Hiph. v.* שררם) *N. pr. m.*

הררם *v.* שררם

הררם *v.* שררם

הררם *N. pr.* eunuchi Pers.

הררם (*inf.* הררם, הררם) *Hiph.* הררם

הררם *fut.* יהררם, *pl.* יהררם, יהררם (*תהררם*) lusit, ludibrio habuit; decepit, fefellit. — *Hoph.* הררם illusus, deceptus est.

הררם *m. pl.* illusiones, irrisiones.

הררם *f. pl. id.*

הררם *Kal inus. i. q.* תחת הררם *irruetis, violenter grassabimini. LXX.* ἐπιθροθροθ. *Alii referunt ad rad.* הררם.

ר

ר, ר, ר *copula inseparabilis, cui sola inest verba et sententias connectendi potestas, quae tamen pro diversa sententiarum ratione*

diversis aliarum linguarum particulis interpretanda est. Indicat enim in oratione contexta 1) conjunctionem et exaggerationem: et, καί; et quidem, isque; etiam; et adeo, imo; וְ — וְ et — et; sive — sive; 2) apodosin, quam incipit: tum, tunc; 3) oppositionem: sed, tamen, veruntamen, et tamen; cum tamen; 4) causam: nam, enim; 5) consecutionem finemque: ut, ita ut; 6) conclusionem: itaque, igitur; 7) comparationem: et ita, sicut, velut.

וְיָרֵךְ *N. pr. urbis in Arabia.*

וְיָרֵב *Num. 21, 14. fort. N. pr. loci s. fluvii.*

וְיָרֵךְ *m. (pl. וְיָרֵיךְ) clavus, un-
cus, paxillus.*

וְיָרֵךְ *m. crimine gravatus. (וְיָרֵךְ
arab. portavit.)*

וְיָרֵךְ (albus, purus) *N. pr.
filii Hamanis.*

וְיָרֵךְ *rad. inus. i. q. וְיָרֵךְ pepe-
rit.*

וְיָרֵךְ *m. proles.*

וְיָרֵךְ *m. Keri, וְיָרֵךְ Chethib,
proles.*

וְיָרֵךְ *N. pr. m.*

וְיָרֵךְ *N. pr. m.*

וְיָרֵךְ *N. pr. m.*

וְיָרֵךְ (pulchra) *N. pr. uxoris
Abasveri.*

ד

דָּבָר *m. lupus. 2) N. pr. prin-
cipis Midianitici.*

דָּבָר *pron. demonstr. fem.
haec, illa (hoc, illud). אֵי
לָמָּה לָּמָּה quare?*

דָּבָר *pro דָּבָר haec (hoc).*

דָּבָר *i. q. דָּבָר haec; — pron.
relat. Ps. 132, 12.*

דָּבָר *rad. inus. fort. i. q. דָּבָר
susurravit, bombum fecit.*

דָּבָר *m. musca. — בַּעַל*

דָּבָר (Deus muscarum aver-
runcus) *N. pr. idoli Ekro-
nitarum.*

דָּבָר *donavit alicui sq. accus.*

דָּבָר *m. donum.*

דָּבָר (donum) *N. pr. viro-
rum.*

דָּבָר (donum meum) *N.
pr. m.*

דָּבָר (donum Dei) *N.
pr. m.*

דָּבָר (donum Jehovae) *N.
pr. virorum, Ζεβεδαῖος.*

דָּבָר (donum Jehovae)
N. pr. virorum.

דָּבָר (donatus) *N. pr. m.*

דָּבָר (donatus) *N. pr. m.*

דָּבָר (donata) *N.
pr. f.*

דָּבָר *m. זָבָב.*

דָּבָר *v. זָבָב, זָבָב, זָבָב.*

דָּבָר (inf. c. זָבָב, fut. יִזְבַּח)
mactavit; sacrificavit. — Pi.

דָּבָר *sacrificavit.*

זֶבַח *m.* (c. *suff.* זִבְחִי, *pl.* זִבְחִים, *semel* זִבְחֹת, זִבְחִים) mactatio, caedes (hominum), carnes animalium mactatorum, epulae; 2) sacrificium. 3) *N. pr.* regis Midianitici.

מִזְבֵּחַ *m.* (st. c. מִזְבֵּחַ, c. *suff.* מִזְבְּחִי, מִזְבְּחָה, *pl.* מִזְבְּחוֹת) altare; הַמִּזְבֵּחַ in altare.

זָבִי *N. pr. m.*

זָבַל habitavit, *fut. c. suff.* יִזְבְּלֵנִי habitabit mecum.

זָבֵל *m.* habitatio, domicilium. 2) *N. pr. m.* (habitatio) *N. pr.* filii Jacobi; tribus Sebulon; *nom. gent.* זְבוּלֹנִי Sebulonita.

זָבַן *chald.* emit, cepit, lucratus est (tempus).

זְבִינָא (emtus) *N. pr. m.*

זָג *m.* callus uvarum pellucidus.

זֶרֶן *v. זָרוֹן, זֶרֶן.*

זֶה *pron. demonstr. m.* hic, ille (hoc, illud); *cum artic.* הֵּהָ hic; זֶה—זֶה alter—alter, זֶה אֶל-זֶה alter ad alterum; הַזֶּה וְהַזֶּה haec et haec (so und so), tām — quam; 2) *poët. i. q.* אֲשֶׁר qui; 3) *de loco:* הֵּן hic; הֵּן הֵּן hic; הֵּן הֵּן hinc; הֵּן הֵּן utrinque; 4) *de tempore:* nunc, jam; *praecedens numeralibus:*

זֶה jam bis; 5) *ad augendam vim pronom. et adv.:* מֵ-הֵּן quid tandem? quidnam? לְמַה— אֵי-זֶה ubinam? הֵּן cur tandem?

זֶה *com.* hic, haec, hoc; 2) *in libb. poët. pro* אֲשֶׁר.

הֵּן *m.* hic.

הֵּן *com.* hic, haec.

הֵּן *f.* haec.

זָהָב *m.* (st. c. זָהָב, זָהָב) aurum; *praeced. numeral. suppl.* זָהָב: שֶׁקֶל decem sicli auri; 2) splendor aureus.

זָהָר *rad. inus. syr.* splenduit.

זָהָר *m.* (splendor florum) *nom.* mensis Hebr. secundi, partim Aprili partim Majo respondentis.

זָהָר *m. chald.* splendor.

זָהָם *Kal inus.* foetuit. — *Pi.* זָהָם fastidivit.

זָהָם *N. pr. m.*

זָהָר *Kal inus.* splenduit. — *Hiph.* הִזְהִיר (illustravit) *trop.* docuit; admonuit, *sq.* מִן dehortatus est; *intrans.* splenduit. — *Niph.* נִזְהַר edoctus, admonitus est; admonitionem admisit, dehortanti paruit; sibi cavit.

זָהָר *chald.* admonuit; *part.* זָהָרִין admoniti, cauti.

זָהָר *m.* splendor.

זָהָר *v. זָהָר.*

זָהָר *v. זָהָר.*

זָהָה *v.* זָהָה.

זָרַב (*part.* זָרַב, *fem.* זָרְבָה, *st. c.* זָרְבָה) fluere, effluere; sanguine menstruo, gonorrhoea laborare; 2) affluere, redundare; 3) diffluere, contabescere.

זָרַב *m.* gonorrhoea; menstruum (feminarum).

זָרַד, זָרַד (intumescere, effervesce) *trop.* ferociter se efferre, superbire; *sq.* אֶל *s.* עַל in aliquem insolenter se gerere, superbiā alqm facessere. — *Hiph.* זָרַד *coxit Gen. 25, 29.* 2) insolenter egit (*fut. c.* נָזַר *parag.* נָזַר). — *Niph. part.* נָזַר *pro coctum, ferculum.*

זָרַד *chald. Aph. (inf. הַזָּרַד)* superbivit, insolenter egit.

זָרַד *m.* superbus, insolens; impius.

זָרַדון *m.* exaestuans (*trop. de aquis*).

זָרַדון *st. c.* זָרַדון *m.* tumor, superbia, insolentia magna, protervitas.

זָרַה *rad. inus. arab.* abdidit.

זָרַה *vel* זָרַה *f., pl.* זָרַה anguli.

זָרַח *m., pl.* זָרַח promptuaria.

זָרַח *rad. inus. i. q.* צָרַח micare; moveri.

זָרַח *m.* fluxus micans lactis, uber plenum *Jes. 66, 11.* 2)

quod movetur: זָרַח שָׂרִי *bestiae, ferae.*

זָרַח *N. pr. m.*

זָרַח *N. pr. m.*

זָרַח *f. postis.*

זָרַח *N. pr. populi ignoti.*

זָרַח *N. pr. m.*

זָרַח *amovit, part.* זָרַח *amoventes, ejicientes, profundentes.*

זָרַח *st. c.* זָרַח *f. (remotio, separatio) — praepos. praeter, c. suff.* זָרַח *praeter me, זָרַח *praeter te etc.; c. i. parag.* זָרַח *praeter; i. q.* זָרַח *praeterquam quod, nisi quod.**

זָרַח *Kal inus. alere. — Hoph.*

part. זָרַח *pasti, pingues.*

זָרַח *chald. id. — Ithp. ali, pasci.*

זָרַח *m. cibus.*

זָרַח *m. chald. cibus.*

זָרַח *v.* זָרַח.

זָרַח *se movere; tremere. —*

Pil. part. זָרַח *agitans, divexans.*

זָרַח *chald. commoveri, tremere, terreri; part. pl.*

זָרַח (*זָרַח*).

זָרַח *f. agitatio, vexatio, malā s. iniqua tractatio; terror.*

זָרַח *f. vexatio.*

זָרַח *f. sudor.*

זָרַח (*commotus*) *N. pr. m.*

זָרַח (*commotio*) *N. pr. m.*

זָרַח (*pract.* זָרַח, זָרַח; *fut.* זָרַח)

זֶרֶר; *part. f.* זֶרֶרָה *pro* זֶרֶרָה) compressit; *intr.* compressus fuit. — II) deflexit, recessit; abalienatus est, abhorruit. — *Part.* זֶרֶר alienus; peregrinus, alienigena; barbarus, hostis; alius quivis; novus, inauditus. *Fem.* זֶרֶרָה mulier aliena, meretrix. — *Niph.* זֶרְרוּ se abalienarunt, recesserunt. — *Hoph. part.* מִזֶּרֶר abalienatus.

מִזֶּרֶר *m.* compressio s. colligatio (vulneris sanandi), vinctura; 2) laqueus, insidiae *Obad.* 7.

זָחַח — *Niph.* dimotus est, *fut.* יִזְחַח.

זָחַל lente processit, serpsit, זָחַל-עַפְרָה in pulvere serpentes, angues; 2) timuit.

זָחַלְתָּ *N. pr.*, אֶבֶן הַזָּחַלְתָּ, זָחַלְתָּ saxum prope Hierosol.

זָרַד *v.* זֶרֶדוֹן, זֶרֶר.

זָרָה *v.* זֶרֶה.

זָרַז *v.* זֶרֶזָה, זֶרֶזָה, זֶרֶזָה.

זֶרֶק *N. pr.* oppidi et deserti in tribu Juda; *nom. gent.*

זֶרֶק 2) *N. pr. m.*

זֶרֶק *v.* זֶרֶקוֹת.

זֶרֶר *rad. inus. arab.* fastidivit.

זֶרֶר *m.* fastidium, nausea.

זֶרֶת *st. c.* זֶרֶת *m.* olea, oliva (arbor, fructus, ramus); זֶרֶת המזיתים mons olivarum prope Hierosolyma.

Leopold, Lex. Hebr.

זֶרֶתָן (olea) *N. pr. m.*

זָכָה *i. q.* זָכָה purus fuit, integer s. pius fuit. — *Pi.* זָכָה purgavit, insontem reddidit. — *Hithp. imp.* הִזְכֵּנוּ (*pro* הִתְזַכְּנוּ) mundate vos.

זָכָה *f. chald.* puritas, integritas.

זָכָה purus fuit; innocens s. pius fuit. — *Hiph.* הִזְכֵּן mundavit.

זָכָה, זָכָה *adj. m.* זָכָה *f.* purus, mundus; innocens, integer.

זָכָה *f.* vitrum, crystallus.

זָכָר (purus) *N. pr. m.*

זָכָר (*fut.* יִזְכֹּר) meminit, recordatus est *sq. accus.*, לְ, בְ; (*part.* זָכָר recordatus, memor;) memoriam rei recoluit, reputavit alqd; *sq. accus. et לְ* alqd alicui mente tenere, s. remunerandi s. puniendi causâ; meditatus, molitus est; memoravit, commemoravit *Jerem.* 20, 9. — *Niph.* נִזְכָּר in memoriam revocatus est, memoria alcjs revocata est; 2) *denom. a* זָכָר mas natus est *Exod.* 34, 19. — *Hiph.* הִזְכִּיר memorem fecit, in memoriam revocavit; memoriae prodidit, commemoravit; praedicavit, celebravit; celebrari jussit; memoriae prodidit; sacrificium memo-

riale adoluit *Jes.* 66, 3.; *intrans.* recordatus est. *Part.* מְזַכֵּר *subst.* magister memoriae, ἱστοριογράφος regius.

זָכַר *m.* (c. *suff.* זְכָרוֹ) memoria, recordatio; nomen; laus, gloria. 2) *N. pr. m.*

זָכָר *m. mas,* masculus.

זָכָר *m. mas.*

זָכָר (memor) *N. pr. viro-*

rum. זְכָרוֹן *m.* (st. c. זְכָרוֹן, *pl.* זְכָרוֹנִים, זְכָרוֹת —) memoria; id quod memoriae proditur; sententia memorialis; celebratio diei festi.

זָכָר (cuj. memoria servatur) *N. pr. viro-*

rum. זְכָרְיָהוּ, זְכָרְיָהוּ (cuj. memor est Jehova, Ζαχαρίας) *N. pr. regis Isr., filii Jerobeami;* 2) prophetarum.

זָכָרָה *f.* sacrificium in memoriam et laudem Jehovae incensum.

זָלַג *rad. inus. fort.* hausit, extraxit.

מְזַלֵּג *m.* furca, fuscina.

מְזַלְגָה *f., pl.* מְזַלְגוֹת fuscinae.

זָלַל, *part.* זָלַל vilipendens, prodigus; vilis, contemptus, abjectus. — *Hiph.* הִזְלִיל vilipendit. — II) *Niph.* נִזְלַל, *pl.* נִזְלָלוּ commoti, concus-

si sunt, contremuerunt.

זָלוּת *f.* *Ps.* 12, 9: ' כָּרַם ז' ut si excitatur tremor (hominibus). *Alii:* procella, tempestas; *alii:* vilitas, contemptus, nequitia.

זָלוּזִים *m. pl.* flagella, palmites (in vitibus).

זָלַעַת *quadrilit. inus. i. q.* זָלַעַת *immisso ל* ferbuit.

זָלַעַת, זָלַעַת *f.* aestus vehementis (famis, venti, irae).

זָלַתָּה (gutta) *N. pr. ancillae* Léae. (זָלַתָּה *chald. Pa.* stillavit.)

זָמַם, זָמַה *v.* זָמַם.

זָמַמִּים (strepentes) *N. pr. gigantum in finibus Ammonitarum.* (זָמַמִּים *quadrilit. inus. arab.* murmuravit, fremuit.)

זָמַר, זָמַר, זָמַר *v.* זָמַר, זָמַרָה.

זָמַם (praet. זָמַמְתִּי, זָמַמְתִּי, *pl.* זָמַמְתִּי) cogitavit, meditatus, molitus est *sq. accus. s. inf.;* machinatus, insidiatus est *sq. ל*.

זָמַם *m.* consilium, machinatio.

זָמַה *f.* consilium; scelus, turpiter factum. 2) *N. pr. m.*

זָמַתָּה *f.* (pl. c. *suff.* זָמַתָּה) *pro* זָמַתָּה cogitatio, meditatio.

מְזַמֵּה *f.* consilium; meditando s. machinandi solertia; astutia; turpiter factum.

זָמַן *Kal inus.* statuit, con-

stituit. — *Py. part.*: עֲתָרִים מִזְמָנִים מִזְמָנֹת, מִזְמָנִים stata tempora.

זָמַן *chald.* — *Pa.* constituit. — *Ithpa.* הִזְמִינָן inter se convenire.

זָמַן *m.* (*pl.* זְמָנִים) tempus constitutum s. statum.

זָמַן *m. chald.* (*st. emph.* זְמָנָא, *pl.* זְמָנִין) tempus constitutum; זְמָנִין הִלָּחָה tribus vicibus, ter.

זָמַר (*fut.* יִזְמַר) amputavit, praecidit. — *Niph.* amputatus est. — II) *Pi.* זָמַר cecinit sq. בָּ (instrumento); celebravit alqm sq. *accus.*, לָ, אֶל.

זָמַר *m. nom. bestiae, fort.* caprea, dorcas.

זָמִיר *m.* tempus amputandarum vitium.

זָמִיר *m.* (*pl.* זְמִירוֹת) cantus; hymnus.

זְמִירָה (*cantus*) *N. pr. m.*

זְמִירָה *f.* (*pl.* זְמִירִים) palmes, flagellum; surculus, sarmentum.

זְמִירָה, זְמִירָה, *st. c.* זְמִירָה, *f.* cantus, carmen. זְמִירָה הָאָרֶץ proventus s. fructus terrae celebratissimus.

זְמִירִי (*cantus meus*) *N. pr.* regis Israelitarum aliorumque virorum.

זְמִירָן (*cantus*) *N. pr.* filii Abrahami et populi Arab.

זָמַר *m. chald.* cantus (instrumentorum musicorum).

זָמַר *m. chald.* cantor.

מִזְמֹר *m.* carmen, hymnus.

מִזְמָרָה *f.*, *pl.* מִזְמָרוֹת cultri ad fungos candelae demendos.

מִזְמָרָה *f.*, *pl.* מִזְמָרוֹת cultri, falces vinitoriae.

זָן *in pausa* זָן *m.* (*pl.* זָנִים) species, genus.

זָן *m. chald. id.*

זָנָב *m.* (*pl.* זְנָבוֹת, *st. c.* זְנָבוֹת) cauda animalium; extremum quodvis; aliquid infimum s. vile.

זָנָב *Pi. denomin.* agmen exercitus extremum cecidit s. insectatus est.

זָנָה scortatus est, scorti consuetudinem habuit cum alqo s. alqa sq. אֶת, אֶל, בָּ, אַחֲרֵי; scortando defecit (mulier a marito); 2) defecit ab Jehova (sq. מִן, מֵאַחֲרֵי, מִתַּחַת, תַּחַת, מֵעַל) et se convertit ad idolorum cultum sq. אֶת, אֶל, אַחֲרֵי. — *Part. f.* זֹנָה scortans, meretrix. — *Py.* זֹנָה stuprum factum est. — *Hiph.* הִזְנָה (*fut. apoc.* יִזְנֶן) in stuprum allexit, scortari passus est; scortatus est.

זָנוּן *m.*, *pl.* זְנוּנִים scortatus, libidinosae cum aliis

consuetudines; *trop.* idololatria et commercium cum gentibus exteris.

זָנָה *f.* (*pl.* זְנוּחִים) scortatus, idololatria; perfidia quaevis in Deum.

זָנָה *f.*, *pl.* זְנוּחִים scor-tatus, idololatria.

זָנַח foetuit, abominandus fuit; *trans.* fastidivit, respuit, rejecit. — *Hiph.* זָנְחָה *intrans.* foetidus fuit; *trans.* polluit, profanavit; respuit, aversatus est.

זָנוּחַ *N. pr.* duorum oppidorum in tribu Juda.

זָנַק — *Pi. fut.* יִזְנֹק prosilit, exilit.

זֶקֶן *m.*, *pl.* זֶקִים sagittae *Prov.* 26, 18. — *Aliud v. s.*

זֶקֶק.

זִיקָה *f.*, *pl.* זִיקוֹת tela ardentia.

זִיעַ *v. זִיעוֹן, זִיעוּה, זִיעָה.*

זִיעַר *v. זִיעִיר.*

זָעַף — *Niph.* נִזְעַפוּ extincti sunt.

זָעַם (*imp.* זִעְמָה, *fut.* יִזְעַם, *c. suff.* יִזְעַמְהוּ) vehementer indignatus, iratus est, ira commotus puniit *sq. accus.*, על; exsecratus est. *Part. constr.* זִעְמָה *fem.* זִעְמָה exosus, detestabilis. — *Niph. part.* נִזְעַמִּים indignati, tristes, morosi.

זִעְמָה (*c. suff.* יִזְעַמִּי, *m.* זִעְמִי)

saevitia, furor; indignatio, ira (Dei *i. e.* poena).

זָעַף indignatus, iratus est *sq.* על, עם; *part. pl.* זִעְפִּים tetrici, tristes, οὐθροπῶι.

זִיעָה *m.* iratus.

זִיעָה *m.* (*c. suff.* יִזְעַפּוּ) ira; aestus (maris).

זָעַק (*fut.* יִזְעַק, *imp.* זִעַק, *inf.* זִעֵק) clamavit, conquestus est, imploravit alqm *sq. accus.*, ל, אל, de aliqua re *sq.* על, ל, *accus.* — *Niph.* con-vocari; se congregare, convenire. — *Hiph.* הִזְעִיק clamavit, proclamavit; invocavit; convocavit.

זָעַק *chald.* clamavit.

זָעַק *m.* clamor.

זִעְקָה *f.* (*st. c.* זִעְקָה) clamor.

זָעַר *rad. inus. syr.* minutum est, non multum est.

זָעִיר *m.* paullulum; *adv.* paullisper.

זָעִירָה *f. chald.* parvum, exiguum.

מִזְעַר *m.* parvitas, minutum; *adv.* paullulum.

זָפְרוֹן (odor suavis) *N. pr.* urbis in Palaestina boreali.

זָפַת *f.* pix.

זָקֶת *v. זָקִים, זָק.*

זָקָן *com.* mentum barbatum, barba.

זָקָן *v. denom. (fut. יִזְקֹן)*

senex fuit, senex factus est, senuit. — *Hiph.* senuit.

זָקֵן *m.* (*st. c.* זָקֵן, *pl.* זָקֵנִים, זָקֵנִי) senex, senior *sq.* זָקֵן; *pl.* proceres (magistratus); *trop.* senio confectus (populus); *fem. pl.* זָקֵנוֹת vetulae.

זָקֵן *m.* senectus.

זָקֵנָה *f.* senectus; *trop.* vires (populi) quasi senectute debilitatae.

זָקֵנִים *m. pl.* senectus.

זָקַף *erexit, trop.* consolatus est.

זָקַף *chald. part.* זָקִיף erectus, suspensus.

זָקַף (colligavit) saccavit, colavit; effudit. — *Pi.* זָקַף liquavit, purgavit. — *Py.* liquatus, purgatus est.

זָק *m., pl.* זָקִים catenae, compedes. — *Aliud v. s.* זָנַק.

זָק *m., pl.* זָקִים catenae. זָר *v. זָרָה, זָר*

זָר *v. זָר*

זָר *v. זָרָה*

זָרָב — *Py. fut.* זָרָבוּ coarctantur (rivi). *Alii:* diffluunt et deficiunt.

זָרָבָל (fort. pro זָרָבָל Babylone satus) *N. pr.* ducis Judaeorum e Babylonia redeuntium.

זָרָד (luxuries arborum) *N. pr.* vallis et rivi in terra Moabitica.

זָרָה dispersit, dissipavit; ventilavit. — *Niph.* dissipatus est. — *Pi.* זָרָה dispersit, dissipavit; eventilavit; exploravit, cognovit. — *Py.* זָרָה dispersus est; conspersus est; ventilatus est.

זָרָת *f.* spithama, expansio digitorum.

מְזָרָה *m.* ventilabrum.

מְזָרָיִם *m. (partic. Pi. v. זָרָה)* dispergentes venti (bo-reales).

נָזַל *v. מְזָרָה*

זָרַע *v. זָרָע, זָרוּע*

זָרָה *v. זָרָה*

זָרָר *v. זָרָר*

זָרָח (*fut.* יִזְרַח, *inf.* זָרַח) splenduit, emicuit (de ortu solis et lepra in fronte erumpente).

זָרָח *m.* ortus (lucis). 2) *N. pr.* filii Judae aliorumque virorum; *patron.* זָרָחִי.

יְזָרָחָה (per Jehovam ortus) *N. pr.* virorum.

אֲזָרָח *m.* indigena; arbor non aliunde transplantata *Ps.* 37, 35.

אֲזָרָחִי (*ab* אֲזָרָח) *Nom. patron.* Serachita.

מְזָרָח *m.* plaga coeli ubi sol oritur; מְזָרָחָה (*et sine loc.*) orientem versus. מְזָרָחוֹ Hierichunti ab oriente.

זָרַם inundavit, torrentis instar abripuit. — *Po.* זָרַם co-

piose effudit.

זרם *m.* inundatio, imber vehemens.

זררים *m. id.*

זרמה *f.* fluxus seminis (equorum).

זרע (*fut.* יזרע, *inf.* זרע, *imp.* זרע) sparsit, dispersit; seminavit, sevit *sq. accus.* (semen, agrum); in semen abiit (planta); *trop.* paravit; propagavit (populum). — *Niph.* dispersus est; satus est; propagatus est; fecundata est (mulier). — *Py.* זרעה sati sunt. — *Hiph. part.* מזריע semen gignens, in semen exiens; *fut.* תזריע semen concipiet (mulier). — II) זרע invasit, irruit, *cf.* זרוע.

זרע *m.* (*st. c.* זרע, זרע; *c. suff.* זרעים, זרעה, זרעי) sementis, satio; tempus serendi; seges; 2) semen (plantarum); 3) semen virile; soboles, posteri; stirps, familia, gens; genus hominum; 4) plantatio; viviradix, surculus.

זרע *m. chald. id.*

זרוע *f.*, raro *masc.* (*pl.* זרעות, זרעי, זרעים) brachium; *trop.* robur, vires, potentia; violentia; praesidium, auxilium; *concr.* adjutor.

זרוע *m.* satio, semen; *pl.* זרועים sativa, sata.

זרעים *et* זרענים *m. pl.* legumina.

זרוע *f. i. q.* זרוע brachium.

זרעאל (Deus seminat) *N. pr.* oppidi in tribu Issaschar. *Nom. gent. m.* זרעאלי, *fem.* זרעאליה, זרעאליה. 2) oppidi in tribu Juda. 3) *N. pr. m.*

זרע *st. c.* זרע *m.* locus consitus, sementis.

זרע *rad. inus. arab.* manavit. זרעה *m.* pluvia larga, imber vehemens.

זרק (*fut.* יזרק) sparsit (res aridas s. liquidas); *sq.* על inspersit; *intrans.* inspersa est (canities). — *Py.* זרק sparsus est.

זרק *m.* vas ex quo spargitur s. funditur, crater, cyathus; *pl.* מזרקות, מזרקים.

זרר — *Po.* זרר (*fut.* יזרר) sternutavit. — II) *arab.* fibulis nodisque compressit et cinxit.

זר *m.* cinctura, limbus, margo.

זרזר *m.* substrictus, succinctus.

זרש (*stella Veneris vel aurum*) *N. pr.* uxoris Hamanis.

זרה *v.* זרה.

זחא *N. pr. m.*

זתם *N. pr. m.*

זתר *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

ח

חָבֵא *Kal inus.* occultavit, abscondit. — *Niph.* נִחְבֵּא occultatus est, se abscondit, latuit *sq.* ב, אֶל (*de loco*); *sq. inf. c.* לִּי ἔλαθε, clam, נִחְבֵּאתָ clam aufugisti. — *Py.* חָבֵא se occultare coactus est. — *Hiph.* הִחְבִּירָא abscondit. — *Hoph.* הִחְבֵּרָא absconditus fuit. — *Hithp.* חִתְחַבֵּא se abscondit.

מַחְבֵּא *m.* latibulum.

מַחְבֵּאִים *m., pl.* latibula.

חָבַב *part.* חָבַב in sinu gestans, fovens, amans.

חֵב *m. (c. suff. חָבִי)* sinus, gremium.

חָבַב (amatus) *N. pr.* soceri Mosis.

חָבֵה *i. q.* חָבֵא se abscondit, *imp. f.* חָבִי. — *Niph. inf.* חָבֵה se occultare.

חָבֵה (Jehova occultat) *N. pr. m.*

חָבִיוֹן *m.* occultatio, velamen.

חֻבֵה (occulta) *N. pr.* oppidi in agro Damasceno.

נִחְבֵּי (occultus) *N. pr. m.*

חָבֵר *v.* חָבֵרָה, חָבֵרָה

חָבַט (*fut.* יִחְבֹּט) decussit, excussit (baculo fruges et

fructus). — *Niph.* excussus est.

חָבַל *constrinxit, part.* חָבְלִים colligantes (*Al.* dolore afficientes) *Zach.* 11, 7. 2) pignore obstrinxit, pignori sumsit *sq. dupl. accus.; inf.* חָבַל, *imp.* חָבַל, *fut.* יִחְבֹּל, יִחְבֹּל. — *Pi.* חָבַל cum dolore enixa est, parturivit. — II) חָבַל (perdidit, corrupit) perverse egit. — *Niph.* perditus est, periit. — *Pi.* corrupit, perdidit; vastavit. — *Py.* חָבַל perditus, corruptus est.

חָבַל *chald.* — *Pa.* evertit, perdidit; laesit. — *Ithpa.* periit.

חָבַל *m. (pl. חָבְלִים, st. c. חָבְלִי)* dolor (parturientium), ὄδιν; fetus cum dolore editus.

חָבַל *m. (fem. Zeph. 2, 6. c. suff. חָבְלִי, pl. חָבְלִים, st. c. חָבְלִי, חָבְלִי)* funis; funiculus mensoris; laqueus aucupatorius; 2) ager admensus, portio haereditaria, possessio haeredit.; tractus terrae; 3) cohors, caterva hominum.

חָבַל *m.* pignus.

חָבְלָה *f.* pignus.

חָבַל *m. chald.* laesio, noxa.

חָבַל *m. chald.* noxa.

חָבְלָה *f. chald.* scelus.

חבל *m.* malus nauticus.
 חבל *m.* nauta.
 תחבולות, תחבולות *f. pl.*
 gubernatio, ars gubernandi,
 consilia solerter excogitata.
 תחבצלת *f.* planta pratensis et
 bulbosa (lilium s. narcissus).
 תחבצניה *N. pr. m.*
 תחבק (*inf.* תבק, *part.* חבק)
 complicuit (manus); com-
 plexus, amplexatus est *sq.*
accus., ל. — *Pi.* תחבק am-
 plexatus est *sq. accus.*, ל; com-
 plicuit (manus).
 תבק *m.* complicatio (ma-
 nuum).
 תחבקוק (complexus) *N. pr.*
 prophetae, LXX. Ἀμφα-
 κούμ.
 תחבר (colligavit, conjunxit)
intrans. conjunctus, conso-
 ciatus est *sq.* אל; 2) incan-
 tavit, fascinavit. — *Pi.* תחבר
 connexuit; consociavit *sq.*
 עם. — *Py.* תחבר, תחבר con-
 junctus fuit *sq.* ל, אל; con-
 sociatus est *Ps.* 94, 20. —
Hiph. fut. תחבירה sererem
 s. necterem (verba in alqm).
 — *Hithpa.* se consociavit.
 — II) *arab.* variis maculis
 notatus est *cf.* תחבירה.
 תחבר *m.* (*pl.* תחברים, תחברי)
 socius, sodalis.
 תחברה *f.* socia.
 תחבר *m. chald.* socius.
 תחברה *f. chald.* socia.

תחבר *m., pl.* תחברים *socii.*
 תחבר *m.* consociatio, socie-
 tas; 2) incantatio, fascina-
 tio, *pl.* תחברים. 3) תחבר, תחבר
N. pr. virorum; patron.
 תחברי.
 תחברה *f.* consociatio, so-
 cietas.
 תחברה *f.* commissura.
 תחבור (jungens) *N. pr.* flu-
 vii in Mesopotamia, Chabo-
 ras, Χαβόρας, Ἀβόρρας.
 תחבורה, תחבורה *f.* (*c. suff.*
 תחבורתי, *pl.* תחבורות, *c. suff.*
 תחבורתי) vibex, verberis
 nota in cute.
 תחבורן (conjunctio) *N. pr.*
 oppidi in tribu Juda. 2) *N.*
pr. virorum; patron. תחבורני.
 תחבורות *f. pl.* maculae
 variae (pardii).
 תחבורה *f.* (*c. suff.* תחבורתי)
 junctura, juncturae locus.
 תחבורות *f. pl.* (*verbale Pi.*)
 confibulae.
 תחבורות *f.* (*verbale Hith-*
pa.) consociatio.
 תחבש (*inf.* תבוש, *fut.* תחבש,
 תחבש) ligavit, alligavit, cir-
 cumligavit *sq. accus. rei et*
 ל *s. pers.*; colligavit (vul-
 nus); instravit (jumentum);
 clausit; imperio coercuit. —
Pi. תחבש ligavit, obligavit
sq. ל (vulnera); coercuit,
 cohibuit *sq.* מן. — *Py.* תחבש

<p>colligatum, obligatum est (vulnus).</p> <p>תַּבַּת <i>rad. inus. fort.</i> coxit panem.</p> <p>תַּבַּתִּים <i>m. pl.</i> cocta, frixa.</p> <p>מִתַּבַּת <i>f.</i> sartago, frixorium.</p> <p>תַּבַּב <i>rad. inus. arab.</i> textit, velavit.</p> <p>תַּבַּב <i>m.</i> locusta. 2) <i>N. pr. m.</i></p> <p>תַּבַּבָּה <i>N. pr. m.</i></p> <p>תַּבַּג (fut. תַּבַּג) in gyrum agitatus est, tripudiavit, saltavit; vertigine correptus est; festum celebravit.</p> <p>תַּבַּג <i>m.</i> (st. c. תַּבַּג, c. artic. תַּבַּג, c. suff. תַּבַּגִּים, pl. תַּבַּגִּים) festum; sacrificium sollemnne.</p> <p>תַּבַּא <i>f.</i> tremor, pavor.</p> <p>תַּבַּי (festus, sollemnis) <i>N. pr.</i> prophetae, LXX. Ἀγγαῖος, Hagaeus.</p> <p>תַּבַּי <i>N. pr.</i> filii Gad.</p> <p>תַּבַּיָּה (festum Jehovae) <i>N. pr. m.</i></p> <p>תַּבַּיָּה (festiva) <i>N. pr.</i> uxoris Davidis.</p> <p>תַּבַּה <i>rad. inus. arab.</i> ad alqm confugit.</p> <p>תַּבַּיִם, תַּבַּיִי <i>m. pl.</i> asyla (petrarum).</p> <p>תַּבַּר <i>v.</i> תַּבַּרָּה, תַּבַּרָּה.</p> <p>תַּבַּלָּה (perdix) <i>N. pr. f.</i></p> <p>תַּבַּר (fut. תַּבַּר) accinxit alqm s. alqd (membrum sq. accus., על) alqa re sq. ac-</p>	<p>cus., ב; se accinxit; <i>part.</i> תַּבַּר accinctus.</p> <p>תַּבַּר <i>m.</i> accinctus, indutus.</p> <p>תַּבַּר <i>m.</i> cingulum.</p> <p>תַּבַּרָּה <i>f.</i> cingulum; <i>pl.</i> תַּבַּרָּה cingula, subligacula.</p> <p>מִתַּבַּרָּה <i>f.</i> cinctura, amictus.</p> <p>תַּבַּר <i>m.</i>, תַּבַּרָּה, תַּבַּרָּה <i>f.</i> chald. v. תַּבַּר, al. v. s. תַּבַּר.</p> <p>תַּבַּר acutus fuit, fut. תַּבַּר acuitur, praet. תַּבַּר acres, celeres sunt. — <i>Hiph. fut.</i> תַּבַּר acuit. — <i>Hoph.</i> תַּבַּר exacutus est.</p> <p>תַּבַּר <i>m.</i> acutus, fem. תַּבַּרָּה.</p> <p>תַּבַּרָּה, תַּבַּרָּה <i>m. pl.</i> acumina.</p> <p>תַּבַּר (acumen) <i>N. pr.</i> filii Ismaëlis.</p> <p>תַּבַּר (acutus) <i>N. pr.</i> oppidi Benjaminitarum.</p> <p>תַּבַּרָּה (fut. apoc. תַּבַּרָּה) gavisus, laetatus est. — <i>Pi.</i> תַּבַּרָּה exhilaravit, fut. c. suff. תַּבַּרָּה.</p> <p>תַּבַּרָּה <i>f.</i> gaudium, laetitia.</p> <p>תַּבַּרָּה <i>m. pl.</i> chald. i. q. hebr. תַּבַּרָּה pectus.</p> <p>תַּבַּר, תַּבַּר (inf. תַּבַּר, imp. תַּבַּר, fut. תַּבַּר) cessavit, feriatu est; quievit; sq. inf. desiit; esse desiit; sq. inf. c. תַּבַּר abstitit ab alqo, missum fecit; sq. inf. c. תַּבַּר sibi cavit ab alqa re; omisit, non fecit alqd.</p> <p>תַּבַּר <i>m.</i> cessans, desinens</p>
--	--

(s. esse s. agere); desertus.
 חַדְל *in pausa* חַדְל *m. locus*
 quiescendi, orcus.
 חַדְלִי (ferians) *N. pr. m.*
 חַדְק *rad. inus. arab.* pupu-
 git, stimulavit.
 חַדְק, חַדְק, חַדְק *in pausa* חַדְק
m. spinarum genus.
 חַדְקֵל *in pausa* חַדְקֵל *N. pr.,*
 Tigris fluvius.
 חַדְר (syr. cinxit, vallo cir-
 cumdedit, obsedit) *part.*
fem. חַדְרָה (gladius) qui ob-
 sidet, insidiatur.
 חַדְר *m. (st. c. חַדְר, c. suff.*
 חַדְרִי, חַדְרִים *pl.* חַדְרִי) in-
 terius aedium conclave, cu-
 biculum; gynaeceum, thala-
 mus; cella penaria; *trop.*
 חַדְרֵי-תִמְן penetralia austri,
 plaga coeli australis; חַדְרֵי
 חַדְרֵי-בֶטֶן penetralia ventris (ani-
 mus); חַדְרָה orcus.
 חַדְרָה *N. pr.* urbis et regionis
 a Damasco orientem versus.
 חַדְשׁ — *Pi.* חַדְשׁ novavit,
 renovavit, restauravit. —
Hithp. se renovavit.
 חַדְשָׁה *m.* חַדְשָׁה *f.* novus;
 recens; inauditus; *fem.*
 חַדְשָׁה *pl.* חַדְשָׁה aliquid
 novi.
 חַדְשָׁה *m. (c. suff. חַדְשָׁה, pl.*
 חַדְשָׁה) novilunium
 (dies festus); mensis (qui a
 novilunio incipiebat), חַדְשָׁה

חַדְשָׁה *per integrum mensem.*
 2) *N. pr. f., metronym.*
 חַדְשָׁה.
 חַדְשָׁה *m. chald.* novus, no-
 vum.
 חַדְבָּה *Kal inus.* reum esse. —
Pi. חַדְבָּה alqm reum s. debi-
 torem fecit.
 חַדְבָּה *m.* debitum.
 חַדְבָּה *N. pr. v.* חַדְבָּה.
 חַדְגָּה *gyrum praescribere, cir-*
culum describere, circinare.
 חַדְגָּה *m.* circulus, orbis (coe-
 li, terrarum).
 חַדְגָּה *f.* circinus.
 חַדְהָה (deflectere, divertere,
 per ambages ducere) *sq.*
 חַדְהָה aenigma s. parabolam
 proponere.
 חַדְהָה *f.* perplexum, fraus,
 dolus; oratio perplexa, ae-
 nigma; parabola; carmen
 γνωσκόν; oraculum, visio.
 חַדְהָה *f. chald.* aenigma.
 חַדְהָה *Kal inusit.* spiravit; *i.*
q. חַדְהָה vixit. — *Pi.* חַדְהָה in-
 dicavit, nunciavit *sq. accus.*
pers. et rei.
 חַדְהָה *Pa. chald.*
 indicavit, nunciavit. — *Aph.*
 (inf. חַדְהָה, fut. חַדְהָה)
 indicavit.
 חַדְהָה *f.* indicatio, decla-
 ratio.
 חַדְהָה *f. chald. id.*
 חַדְהָה *f. (vita) N. pr.* primae
 feminae, LXX. *Evā, Vulg.*

Heva. — 2) vicus, pagus, חורה יאירי vici Jairi, pars Batanaeae.

חַיִּי N. pr. populi Cananici, Hevita.

חָוַי rad. inus. fort. i. q. חָוַי confugere, vel i. q. חָוַי spectare.

חָוַי m. ora maritima. Alii portus.

חָוַי (vates) N. pr. m.

חָוַי m. (pl. חָוַיִּים, חוֹחִים) spina, spinetum; 2) annulus, per maxillas piscium transfixus, quo ad ripam alligantur; 3) catena ad captivos vinciendos.

חָח m. (c. suff. חָחִי, pl. חָחִים) uncus s. annulus per nares animalium transfixus ad ea domanda; 2) fibula ad vestimenta mulierum colliganda.

חָחִים (a sing. חָחִי) Chethib i. q. חָחִים unci, hami.

חָחִי chald. consuere. — Aph. resarcire, restaurare.

חָחִי m. filum; collect. fila, funiculus Jos. 2, 18. Proverb. מִחָחִי וְעַד שְׂרוּף־נֶעַל a filo usque ad corrigias calcei i. e. ne hilum quidem.

חָחִילָה N. pr. terrae Arabum Joctanitarum; 2) terrae Cuschitarum in Arabia australi; 3) terrae auriferae (India).

חָחִיל (fut. יַחְחִיל, fut. חָחִיל, apoc. וַיַּחְחִיל, וַיַּחְחִיל; imp. f. חָחִילִי, pl. חָחִילִי) in gymrum agi, saltare; torqueri in alqd sq. על, immitti sq. ב, irruere; 2) dolore affici (de parturientibus); parere; 3) tremere, contremiscere; 4) robore valere, durare, permanere; 5) exspectare, praestolari. — Hiph. fut. יַחְחִיל tremorem incutit. — Hoph. fut. יִחְחֵל parietur, gignetur. — Pil. חָחִילֵל saltavit; perterruit; intrans. contremuit; parere fecit, peperit, formavit, finxit, procreavit (terra); praestolatus est sq. ל. — Pyl. חָחִילֵל partu editus est. — Hithpol. חָחִילֵל tortus est, dolore cruciatus est; praecipitatus est, irruit; praestolatus est sq. ל. — Hithpalp. חָחִילֵל dolore affectus est, doluit.

חָחִיל m. arena; Job. 29, 18: phoenix avis (Al. palma).

חָחִיל (orbis) N. pr. regionis Aramaicae Gen. 10, 23.

חָחִיל m. (st. c. חָחִיל, c. suff. חָחִילִים) robur, vis; חָחִיל עָשָׂה fortē se praebuit; 2) exercitus; חָחִילֵי אֲנָשִׁים s. בְּנֵי חָחִיל praefectus militum; 3) opes, divitiae; חָחִיל עָשָׂה divitias sibi comparavit; 4) virtus, probitas;

חורל *s. אנשי חורל* *s. probi homines*; 5) חורל היעץ *vis arboris, fructus.*

חורל *m. chald. robur; exercitus.*

חורל *m. exercitus; munimentum, propugnaculum ante murum; pomœrium (templi, urbis).*

חורל *m. dolor (parturientium); tremor, pavor.*

חורלה *f. dolor.*

חורל *Ps. 48, 14. i. q. munimentum (al. lect. חורלה).*

חורלה *f. dolor vehemens (parturientis); tremor, consternatio.*

חורל *m. saltatio, chorea.*

2) *N. pr. m.*

חורלה *f. chorea. 2) N. pr., v. אביל.*

חורם *rad. inus. arab. adustum esse, nigrum esse.*

חורם *m. fuscus, niger.*

חורמה *f. (st. c. חומת, pl. חומות, dual. חמתים, arab. חמה) murus, pl. moenia. (custodivit, muro cinxit.)*

חורם *(fut. חורם, pers. חורם) misereri alcjs, dolere aliqua re sq. על; parcere alicui sq. על.*

חורם *(fut. חורם, pers. חורם) misereri alcjs, dolere aliqua re sq. על; parcere alicui sq. על.*

חורם *(fut. חורם, pers. חורם) misereri alcjs, dolere aliqua re sq. על; parcere alicui sq. על.*

חורם *v. חורם.*

חורם *N. pr. filii Benjamin; patron. חורם.*

חורם *rad. inus. syr. cinxit, circumdedit.*

חור *m. (pl. חורות, חוצות) propr. murus, latus aedium exterius, quicquid foris est: platea; rus, agri, campi, pascua, loca deserta (extra urbem). — Adv. foris, foras; חוצה, חוצה, foras; בחור, בחור, foras; לחור, לחור, foras; מחור, extrinsecus, foris, sq. ל extra; מהחור, extrinsecus, מן החור, foris, sq. ל extra; אל-החור, אל-החור, extrorsum; חור, חור, extra (hinaus vor); מן praeter.*

חור *m. paries.*

חור *f. exterior, exterius; לחור, extrinsecus, foris. — המלאכה negotia civilia (sacris opposita).*

חור *s. חור. i. q. חור.*

חור *(fut. pl. יתחור) albit, palluit. — II) חור rad. inus fort. excavare.*

חור *m. genus lini candidi; 2) foramen, caverna. 3) N. pr. virorum.*

חור *m. (pl. חורי) genus lini candidi; 2) foramen, caverna, pl. חורי, חורי. — Al. v. s. חור.*

חור *m. chald. albus.*

חור *m. panis albus Gen. 40, 16.*

חור *(τρογλοδύτης) N. pr.*

populi Cananitici; 2) *nom. virorum.*

חורר *N. pr. m.*

חורי *i. q. הרי N. pr. m.*

חורם, חירם *N. pr. regis Tyrriorum;* 2) חורם, חירם, *nom. artificis Tyrii;* 3) Benjaminitae.

חורן *N. pr. regionis, Ἀυρανίτις, Ωρανίτις.*

חורני (duae cavernae) *N. pr. urbis Moabiticae; nom. gent. חורני.*

חורר *s. חר v. חורים*

חוש (fut. רחיש, *apoc. וַחַחַש; imp. חוּשָׁה, Chethib) festinare (part. חוּשִׁים festinantes);* propere supervenire alicui *sq. ל; 2) commotum esse, fervere, vehementiore impetu s. libidine agitari. — Hiph. חוּשָׁה acceleravit; intrans. חוּשָׁה festinavit; celeriter fugit.*

חושא (festinatio) *N. pr. m. Patron. חושתי.*

חושיר (festinans) *N. pr. socii Davidis.*

חושירם (festinantes) *N. pr. virorum.*

חיש *adv. festinanter Ps. 90.*

חוחם *v. חוחם.*

חזה (*inf. חזוה; imp. חוּזָה; fut. חוּזָה, apoc. חוּזָה*) vidit, spectavit; adspexit,

intuitus est; prospexit, providit; sentit, expertus est; *inpr. mente divinitus illustrata contemplatus est; sq. בַּ contemplatus est, adspectu delectatus est; sq. מִן dispexit, elegit. — Partic. חוּזָה subst. m. (st. c. חוּזָה, חוּזָה, pl. חוּזִים) propheta, vates; i. q. חוּזָה foedus Jes. 28, 15.*

חזא (*inf. חזא chald. (inf. חזא) vidit, spectavit.*

חזא *m. (st. c. חזא, pl. חזות) pectus (animalium).*

חזו *m. chald. (st. emph. חזו, pl. חזוין) visio; species.*

חזו (visio) *N. pr. m.*

חזון *m. visio; vaticinium, oraculum; revelatio divina.*

חזות *f. adspectus, species; visio; revelatio; pactum, foedus.*

חזות *f. visio, revelatio.*

חזות *f. chald. adspectus.*

חזוין *m. (st. c. חזוין, pl. חזוין) visi revelatio. חזוין בְּרֵי ח' vallis visionis, i. e. Hierosolyma.*

חזוין *N. pr. m. 1 Reg. 15, 18.*

חזוה *m. visio.*

חזוה *f. fenestra.*

חזואות (visiones) *N. pr. m.*

חזואל (Deus vidit s. Deum vidit) *N. pr. regis Syriae Zobae, Azelus; בְּרֵי ח'.*

domus Hasaëlis, Damascus.

חִזְיָאֵל (visio Dei) *N. pr. m.*

חִזְיָהּ (Jehovam vidit) *N. pr. m.*

חִזְיָאֵל (Deum vidit) *N. pr. virorum.*

חִזְיָהּ (Jehovam vidit) *N. pr. m.*

חִזַּד *rad. inus. arab. incidit; confodit, transfixit.*

חִזְיָהּ *vel חִזְיָהּ m. fulmen.*

חִזְרִיר *m. porcus.*

חִזְרִיר *N. pr. m.*

חִזַּק (*fut. יחזק*) *propr. ligavit, constrinxit, intrans. constrictus est; firmavit, validum reddidit; intrans. firmus factus est, firmiter haesit sq. ב, convalluit, invaluit, fortis factus est; sq. על s. מן praevaluit, superavit; pertinax factus est; firmus fuit, fortis, imperterritus fuit; trop. assiduus fuit sq. ב s. inf. c. ל, valuit (robore, opibus, potentia, virtute); confirmatum est (imperium); obfirmatus, durus fuit (animus); pertinax fuit, sq. על institit alicui. — Pi. חִזַּק confirmavit; accinxit (cingulum); sq. יד manum alicjs confirmavit i. e. animum addidit; adjuvit; obfirmavit, sq. לב animum obduravit, sq. פָּנָיו contumacem se praestitit, sq. לְמוֹ דְבַר רַע impie*

facta sibi confirmavit; firmitati restituit, restauravit, sanavit. — *Hiph.* חִזְקוּ colligavit (manum sq. ב), prehendit alqm; sq. ב s. ל s. על apprehendit, tenuit, adhaesit; sublevavit, adjuvit sq. ב; occupavit, positus est, cepit sq. accus.; retinuit, continuavit (iram, bellum); restauravit (aedificia); *intrans.* invaluit. — *Hithp.* חִזְקוּ se confirmavit, confirmatus est; virescens; fortem se praebuit; sq. לְפָנָי restitit alicui; sq. ב s. עִם adjuvit alqm.

חִזְקָה *adj. m. invalescens.*

חִזְקָה *adj. m. firmus, validus, fortis, potens; (יְדֵי חִזְקָה vis armata; vis omnipotens Dei;) violentus; obfirmatus, durus, contumax; vehemens, gravis (morbus, fames).*

חִזְקָה *m. (c. suff. חִזְקָה) robur (auxilium).*

חִזְקָה *m. (c. suff. חִזְקָה) robur.*

חִזְקָה *f. (i. q. חִזְקָה inf. v. חִזְקָה):* בְּחִזְקָתוֹ quum potentiam nactus esset; quum invaleret alqa res sq. ב; בְּחִזְקָתָהּ in valente manu (Dei).

חִזְקָה *f. vis; vehementia; בְּחִזְקָה per vim, violenter; severe, dure; vehementer; 2) restauratio (aedium).*

תִּזְקִי (validus) *N. pr. m.*
 יִחְזַקְיָהוּ, תִּזְקִיָּהוּ, יִחְזַקְיָהוּ
 יִחְזַקְיָהוּ (robur Jehovae) *N.*
pr. régis Jud., LXX. 'Εξέ-
χίας; 2) al. virorum.
 יִחְזַקְאֵל (Deus roborat) *N.*
pr. prophetae, LXX. 'Ιεζε-
ουήλ.
 תִּחַת *v. תְּחִיִּים, תְּחִים, תַּח*
 תָּטָא (*inf. תִּטְוֵא, תִּטְוֵא, fut.*
 יִתְּטֵא) aberravit (non atti-
 git, invenit), lapsus est;
 peccavit *sq. בַּ vel על* in
 aliqua re, *sq. לַ* in alqm; pec-
 cando subtraxit alqd ab ali-
 quo *sq. accus. et מִן*, inter-
 vertit; reus factus est. *Partic.*
m. תִּטְוֵא, תִּטְוֵא, pl.
תִּטְוֵאִים, fem. תִּטְוֵאָה. — Pi.
 תִּטְוֵא peccatum luit; sacrifi-
 cium expiatorium obtulit;
 expiavit. — *Hiph.* תִּחְטֵא
 fecit ut aberraret a scopo;
 ad peccandum illexit, reatu
 contaminavit; reum egit s.
 declaravit. — *Hithpa.* aber-
 ravit (terrore attonitus fu-
 gamque praecipitans) *Iob.*
41, 17.; se expiavit.
 תִּטְוֵא *m. (c. suff. תִּטְוֵאִי, pl.*
 תִּטְוֵאִים, תִּטְוֵאִי) peccatum,
 reatus; poena peccati, ca-
 lamitas.
 תִּטְוֵא *vel תִּטְוֵא m. chald. (c.*
suff. תִּטְוֵאִי) peccatum.
 תִּטְוֵאָה *f. peccatum.*
 תִּטְוֵא *m. peccator; reus;*

fem. תִּטְוֵאָה peccatrix.
 תִּטְוֵאָה *f. peccatum; poena.*
 תִּטְוֵאָה *f. (st. c. תִּטְוֵאָה, pl.*
 תִּטְוֵאוֹת, *st. c. תִּטְוֵאוֹת) aber-*
 ratio, lapsus (pedis); pec-
 catum; id in quo peccatum
 est; sacrificium expiandi
 causa oblatum; poena pec-
 cati; casus, calamitas.
 תִּטְבַּח (*fut. יִתְּטַבַּח*) cecidit, ex-
 cidit. — *Py. part. f. מִתְּטַבְּחוֹת*
excisae.
 תִּטְבוֹת *f. pl. tapetes varii*
coloris.
 תִּטְבֵּן *f. triticum; pl. תִּטְבֵּנִים,*
chald. תִּטְבֵּנִי et תִּטְבֵּנִי tritici
 grana.
 תִּטְבֵּשׁ *N. pr. virorum.*
 תִּטְבֵּשׁ (fossio) *N. pr. m.*
 תִּטְבֵּל (labans) *N. pr. m.*
 תִּטְמֵן (capistravit, annulo
 ferreo per nares transmisso
 animal frenavit) *fut. אֶתְּמֵן-*
 לְךָ (me) cohibeo adversus te.
 תִּטְטַף (*fut. יִתְּטַף*) rapuit, di-
 ripuit.
 תִּטְרֵפָא (raptus) *N. pr. m.*
 תִּטְרֵר *m. virga, ramus, surcu-*
lus.
 תִּרֵּה *v. תִּירֵּל. תִּירֵּי v. תִּירֵּי.*
 חוּדֵי *v. תִּירֵּה.*
 תִּירֵּה (*inf. תִּירֵּה, תִּירֵּי, constr.*
c. suff. תִּירֵּהִים, c. praefix.
 תִּירֵּהִים; *imp. c. praef. תִּירֵּה,*
pl. תִּירֵּהִי; fut. יִתְּרֵה, apoc.
 יִתְּרֵה) vixit, *sq. בַּ* ubi, ex

qua re, per quam rem, על de qua re vivitur; vivus et salvus mansit; bene vixit, valuit, floruit; revixit, revault *sq.* מן; refocillatus est. — *Pi.* חיה חייה vivere jussit, vitam dedit; vivum conservavit; aluit; vitam tribuit, animavit (חיה זרע) prolem gignendam curavit, prolem peperit); beavit, felicem fecit; valere s. vigere jussit; vitae restituit; refocillavit; restauravit. — *Hiph.* החיה vivum conservavit; e vitae periculo eripuit; vivere passus est, vitam concessit; vitae restituit.

חיה, חיה *chald.* vixit; *imp.* חייה. — *Aph. part.* מחיה vivum conservans.

חיה *adj. m. inus., fem. pl.* חיה bene valentes, vegetae, robustae.

יחיה (Deus vitam conservet) *N. pr. m.*

יחיה (Deus vivit) *N. pr. virorum. Patron.* יחיה.

יחיה (Deus vivit) *N. pr. m.* יחיה *f.* conservatio vitae;

victus, commeatus. — *Al. v.* חיה.

חייה vixit, *praet. m.* חייה, *fem.* חייה *Exod.* 1, 16.

חייה *m.* (*st. c.* חייה, *pl.* חייה), *subst. vita;* victus; recreatio; pro-

speritas, salus. *In formulis jurandi:* חייה נפשך per vitam tuam; חייה חייה נפשך per vivum Jehovam vitamque tuae animae. — *Adj.* (*fem.* חייה, *pl.* חייה) vivus, vivens; vividus; bene valens, incolumis; reviviscens (*חייה כעת חייה* tempore circumactō *sc. anni*); recens (*planta*); *metaph.* (aqua) viva i. e. scatens; (caro) viva i. e. cruda.

חייה *m. chald.* (*st. emph.* חייה) vivus, vivens; *pl.* חייה, חייה vivi; *subst. vita.*

חייה *f.* (*st. c.* חייה, *poët.* חייה, *c. suff.* חייה, *pl.* חייה) vita; vigor; vis vitalis; 2) animal, bestia, *collect. animalia, ferae*; 3) caterva, turma, agmen hominum *2 Sam.* 23, 11. 13. *Ps.* 68, 11. 74, 19.

חייה, חייה *f. chald.* (*st. emph.* חייה, *st. c.* חייה; *pl.* חייה, *st. emph.* חייה) animal, bestia.

חייה *f. vita.*

חייה *v.* חייה, חייה, חייה.

חייה *N. pr.* urbis non procul ab Euphrate.

חייה *i. q.* חייה.

חייה *v.* חייה.

חייה *v.* חייה, חייה, חייה.

חייה *m.* sinus (vestis vel hominis); *transl. de amore conjugum vel complexu in-*

honesto; pectus s. animus; sinus altaris *i. e.* focus; sinus s. cavum currus.

חִירָה (nobilitas *cf.* חִרָר) *N. pr. m.*

חִירָם *v.* חִירָם *i. q.* חִירָם, חִירָם. חִירָר.

חִירָשׁ *v.* חִירָשׁ.

חִירָה *v.* חִירָה, חִירָה.

חִירָה *spectavit, part pl. constr. sq. ל.* expectantes, desiderantes. — *Pi.* חִירָה expectavit, praestolatus est *sq. accus. s. ל.*; confisus est; *sq. inf. c. ל.* desiderio acerrimo expectavit, maxime desideravit *Jes. 30, 18.*

חִירָל *rad. inus. arab. nigrescere.*

חִירָלִי *adj. m.* niger et scintillans (de oculis).

חִירָלִי *f.* caligatio. *Alii:* ferocia (oculorum).

חִירָלִי (caligans) *N. pr.* collis in deserto Siph.

חִירָלִי (per Jehovam caligans) *N. pr. m.*

חִירָם (*fut. יִחִרָם*) sapuit, sapiens fuit s. factus est. — *Pi.* sapientem fecit, sapientia instruxit, edocuit. — *Py. part.* מִחִירָם sapiens factus, edoctus, peritus. — *Hiph. part. f.* מִחִירָמָה sapientem reddens. — *Hithpa.* sapien-

Leopold, Lex. Hebr.

tem se putavit; callidum se praestitit alicui *sq. ל.* decepit.

חִירָם *adj. m. (fem. חִירָמָה)* sapiens; peritus; callidus. — *sapientes dicuntur etiam aulici, magi.* — חִירָמָה (*sc. קִרְנָה*) lamentandi peritae, praeficae *Jer. 9.*

חִירָם *adj. m. chald.* sapiens; magus.

חִירָמָה *f.* sapientia; peritia.

חִירָמָה *f. chald.* sapientia.

חִירָמָה, חִירָמָה *f. id.*

חִירָמָה (*sapiens*) *N. pr. m.*

חִירָל *v.* חִירָל *i. q.* חִירָל.

חִירָל *v.* חִירָל.

חִירָל *i. q.* חִירָל aegrotavit.

חִירָלִי *f. aerugo. 2) N. pr. f.*

חִירָלִי *m., pl.* חִירָלִי, חִירָלִי

חִירָלִי morbi.

חִירָלִי *v.* חִירָלִי *s.* חִירָלִי.

חִירָלִי *rad. inus. fort.* pinguis fuit.

חִירָלִי *m. (st. c. חִירָלִי, c. suff.*

חִירָלִי) lac recens mulctum.

חִירָלִי *m. (c. suff. חִירָלִי, pl. חִירָלִי, חִירָלִי)* pinguedo,

adeps; *metaph.* optimum

cujusque rei (חִירָלִי ה' opti-

mi terrae fructus, חִירָלִי ה' optimum triticum); *meto-*

nym. torpor animi, animus

durus *Ps. 17, 10. 2) N. pr.*

ducis militum Davidis.

חֻלְבָּה (pinguedo, ager fertilis) *N. pr.* oppidi in tribu Ascher.

חֻלְבוֹן (pinguis, fertilis) *N. pr.* urbis in Syria, *Χαλυβών*.

חֻלְבָּנָה *f.* galbanum, gumi graveolens.

חֻלָּד *rad. inus. arab.* perennavit, duravit; 2) *syr.* fodit.

חֻלָּר *m. (c. suff. חֻלְרִי)* tenor s. tempus vitae humanae; vita; mundus, מַחֲרִים; מחֻלָּר homines rebus tantum terrenis dediti.

חֻלָּר *m.* talpa. *Al.* mustela.

חֻלְיָה *N. pr.* prophetissae, *LXX.* Ὀλδά.

חֻלְיָר *N. pr. m.*

חֻלָּה (*fut. apoc. וַיִּחַל*) *in-usit.* tritus, politus, laevis fuit; *arab.* mundo muliebri ornavit; *syr.* dulcis, suavis fuit; *Pa.* ornavit. II) viribus attritus fuit, infirmus, debilis fuit; aegrotavit; animi aegritudine laboravit, sollicitus fuit de aliqua re *sq.* על.

— *Niph.* נִחְלָה morbo affectus est, infirmus factus est; aegrotavit; sollicitus fuit; *part.* נִחְלָה (*fem.* נִחְלָה) aeger. — *Pi.* 1) חָלָה *sq.* פָּנִי faciem alcjs mulsit, demulsi: adulatus, blanditus est; gratiam alcjs imploravit, rogavit, obsecravit; *imp. apoc.* חַל *fut. apoc.* וַיִּחַל 2) ae-

grum fecit, morbo affectit; *inf. c. suff.* חֻלּוּתִי aegritudo mea. — *Py.* חֻלָּה debilis factus est. — *Hiph.* הִחְלִי (*syr. pro* הִחְלָה) aegrum fecit (vulnus); morbum peperit, sibi contraxit; aegritudine, sollicitudine affectit. — *Hoph.* הִחְלָה morbo affectus est, vulneratus est. — *Hithpa.* in morbum incidit, aegrotavit (moerore); aegrotum se esse s. morbum simulavit; *imper. apoc.* הִתְחַל, *fut. apoc.* וַיִּתְחַל.

חֻלִּי *in pausa* חֻלִּי *m. (c. suff. חֻלְיִי, pl. חֻלְיִים)* morbus; animi aegritudo, sollicitudo; malum, incommodum.

חֻלִּי *m. (pl. חֻלְיִים)* ornatus, monile.

חֻלְיָה *f. id.*

אֲחַל *m. (precatio, votum)* — אֲחַלִּי, אֲחַלִּי utinam!

מִחְלָה *m.* morbus.

מִחְלָה *f.* morbus.

מִחְלָה (morbus) *N. pr. f.*

מִחְלוֹן (aegrotus) *N. pr. m.*

מִחְלִי (aegrotus) *N. pr. vi-*rorum.

מִחְלִי *m., pl. מִחְלִיִּים* morbi.

מִחְלָת *m.* instrumentum musicum. *Al.* canticum.

מִחְלָת *N. pr.* filiae Ismae-

lis et uxoris Esavi; 2) uxoris Rehabeami.
 חָלָה *v.* חָלוּן, חָלָה.
 חָלָם *v.* חָלוּם.
 חָלוּן *N. pr.* oppidi in Moabide, *fort. i. q.* חָרוּן.
 חָלָה *v.* חָלוּם.
 חָלָשׁ *v.* חָלוּשָׁה.
 חָלַח *N. pr.* provinciae regni Assyr. (*Καλαχίγη*).
 חָלַח *N. pr.* oppidi in montanis Judae prope Hebronem.
 חָלַח *v.* חָלַחָה.
 חָלַט — *Hiph. fut.* וַיְחַלְטוּ et declarare jusserunt (aliquem). *Alii:* institerunt (ut cognoscerent).
 חָלַי *v.* חָלִי, חָלִי, חָלִי.
 חָלַל *v.* חָלַל.
 חָלַם *v.* חָלִיפָה.
 חָלַץ *v.* חָלִיצָה.
 חָלָה *rad. inus. arab.* niger fuit; *metaph.* miser, infestus fuit.
 חָלָה *in pausa* חָלָה *adj. m.* infelix, miser; *pl.* חָלָאִים.
 חָלַל confodit; *intrans.* vulneratus est *Ps.* 109, 22. 2) aperuit, solvit, dissolvit; profanavit; initium fecit; *denom. a* חָלַל *part.* חָלָלִים tibiâ canentes. — *Niph.* נָחַל profanatus est; se prostituit (mulier); *inf.* נָחַל, *fut.* יִנְחַל,

— *Pi.* חָלַל confodit, vulneravit; dissolvit, violavit (foedus); profanavit; prostituit (mulierem); aliquid sacrum in suum (profanum) usum convertit; (*denom. a* חָלַל) tibiâ cecinit. — *Py. part.* מִחָלַל confossus; profanatus. — *Poel* חָלַל confodit, vulneravit. *Poal part.* מִחָלַל vulneratus. — *Hiph.* חָלַל solvit, liberavit; fregit (fidem); profanavit; coepit, initium fecit; *praet. pers.* 1. נָחַלְתִּי, *inf. c. suff.* נָחַלְתֶּם coeptum eorum, *fut.* יִנְחַל incipiet, יִנְחַל solvet, profanabit. — *Hoph.* הִנְחַל coeptum est.
 חָלִיל *m.* tibia; *pl.* חָלִילִים;
 2) *adj.* profanum; *c.* הָ *parag.* חָלִילָה *ad profana i. e.* absit! *sq.* לְ *pers. et inf. c.* חָלִיל אֵין *absit a te ut facias;* *sq.* אֵין *c. fut.*

חָלַל *st. c.* חָלַל *adj. m.* confossus, occisus, trucidatus; 2) profanus, *fem.* חָלָלָה profana, profanata, meretrix, prostibulum.

חָל *m.* profanum.

חָלָה *st. c.* חָלָה *f.* placenta.

חָלוּן *com.* (*pl.* חָלוּנִים, חָלוּנוֹת) fenestra.

חָמָה *f., pl.* מְחֻמוֹת cavernae.

בְּחָמָה *f.* initium; בְּחָמָה

ab initio, antea.

חלם (*fut.* **יחלם**) crassus, pinguis, validus fuit; 2) somniavit. — *Hiph.* convalescentem, validum fecit, sanavit; somniantem fecit, somnia induxit.

חלום *m.* somnium; *pl.* **חלמות** somnia; nugae.

חלם *m. chald.* (*st. emph.* **חלמא**) somnium. 2) *N. pr. m.*

חלמית *f.* *Iob.* 6, 6. lac coagulatum. *Al.* herba insulsa, crambe. *Al.* albumen ovi.

חלמיש *m.* silex, saxum durum.

חלמה *f.* gemmae durissimae species, *LXX.* ἀμέθυστος.

חלץ *N. pr.* oppidi in tribu Juda, *i. q.* **חילון**. *Cf.* **חלוץ**.

חלץ *N. pr. m.*

חלה (*יחלה*) praeteriit, cito transiit, processit; abiit; migravit (legem); evanuit, periit; pertransiit, perforavit, perfodit, succrescere fecit, reviruit (planta, *metaph.* animus); hostiliter irruit, invasit; mutatus est *Ps.* 102, 27. — *Pi.* **חלה** commutavit (vestem). — *Hiph.* **החלה** mutavit, commutavit; fecit ut reviresceret; *intrans.* reviruit.

חלה *chald.* praeteriit.

חלה *m.* (permutatio) —

praep. pro, loco, vice. 2) *N. pr.* oppidi Naphthalitarum.

חלוקה *m.* transitus, quod relinquitur (a oriente), 'חלוקה בני ח' liberi relictii, orphani.

חלופה *f.* mutatio, vicissitudo; **שלוש חלופות בגדים**; vestes quae ter mutari possunt, tres integrae vestes; 2) alternae vices (milites s. cohortes alternis vicibus succedentes), stationes alternae; *adv.* vicibus alternis.

מחלה *m.* culter, secespita.

מחלפות *pl. f.* capilli plexi (*Haarflechten*).

חלץ (*fut.* **יחלץ**) extraxit, exuit (calceos, vestes); **חלץ חלוצי** discalceatus; — 2) *intrans.* se subtraxit, discessit *sq.* **מן**; 3) se expedit, *part.* **חלוצי** accinctus, expeditus, alacer; **חלוצי צבא** alacer, expeditus ad dimicationem; **חלוצי-מואב** milites expediti Moabitarum. — *Pi.* extraxit, evellit; liberavit; exuit, spoliavit. — *Niph.* extractus, liberatus est; se expedit, se accinxit (ad dimicandum), alacer s. fortis fuit. — *Hiph.* expeditum, alacrem reddidit.

חלוצה *f.* exuviae.

חלץ *m., dual.* **חלוצים** lumbi

חלץ *N. pr. m.*

מחלצות *f. pl.* vestes pretiosae et splendidae.

חלק (*fut.* יחלק) glaber, laevis, lubricus fuit, *metaph.* blandus fuit; 2) divisit, partitus est alqd c. alqo *sq.* accus. et עם; distribuit, impertivit alqd alicui *sq.* ב et ל; spoliavit (domum). —

Niph. distributus est; se divisit. — *Pi.* divisit; partitus est c. alqo *sq.* א, distribuit *sq.* ל; dispersit. — *Py.* distributus est. — *Hiph.* החליק laevigavit, *trop.* blandum reddidit; blanditus est; partem suam sibi petiit s. impertivit. — *Hithpa.* inter se distribuere.

חלק *adj. m.* glaber, laevis, calvus; blandus; ambiguus, fallax.

חלק *m.* (*c. suff.* חלקי, *pl.* חלקים, *st. c.* חלקי) laevor, laevitas; *trop.* adu-
latio; 2) pars, portio, sors; pars praedae, praeda; pars agri, ager; יש לך חלק *sq.* א, עם, ב, א, *mili* pars s. communio c. alqo est; 3) sors hominis per hanc vitam. 4) *N. pr.* filii Gileadi; *patron.* חלקי.

חלק *m. chald.* pars, sors.

חלק *adj. m., pl.* חלקים, חלקי laeves.

חלקה *f.* laevitas; adula-

tio; *pl.* חלקות loca lubrica; blanditiae; 2) pars agri. 3) חלקת *N. pr.* oppidi Levitarum in tr. Ascher. 4) חלקת הצורים *N. pr.* loci prope Gibeonem.

חלקה *f.* divisio, partitio.

חלקות *f. pl.* blanditiae.

חלקי (attributus) *N. pr. m.*

חלקיהו, חלקיהו (pars Jehovae) *N. pr.* pontificis max. Josia regnante; 2) patris Jeremiae proph. 3) patris Eljakimi; 4) al. virorum.

חלקלקות *f. pl.* loca lubrica; blanditiae.

מחלקהו *f. (c. suff.)* מחלקות, *pl.* מחלקות classis, ordo. 2) *N. pr.* loci: סלע המחלקות: petra evasionis.

מחלקה *f. chald.* classis, ordo.

חלש (*fut.* יחלש) debilitatus est; (*fut.* יחלש) prostravit, vicit *sq.* על.

חלש *m.* debilis.

חלשה *f.* clades.

חם *m.* (*nonnisi c. suff.* חמיה, חמיה) socer. — *Aliud v. s.*

חמה

חמות *f.* socrus.

חם *v.* חמה.

חמא *rad. inus. arab.* coagulatus est.

חמאה (*syr.* חמה) *f.* lae coagulatum; caseus.

חָמָה *f. lac.* — *Al. v. s.* רָחַם.
 מַחְמָאוֹת *f. pl. lactea i. e.*
 dulcia verba.
 חָמַד (*fut. יִחַמַד, pl. c. suff.*
 נִחְמְדָהּ) concupivit, appe-
 tit; delectatus est; *part.*
 חָמוֹד (*pl. m. חֲמוּדִים, fem.*
 חֲמוּדוֹת) desideratum, desi-
 derabile, res desideratissi-
 ma, carissima, *pl. deliciae.*
 — *Niph. part.* נִחְמַד desider-
 ratus, desiderabilis, suavis;
 pretiosus. — *Pi.* vehemen-
 ter desideravit.
 חָמֵד *m.* pulchritudo, venu-
 stas, amoenitas.
 חֲמָה *f.* desiderium; deli-
 ciae; suavitas, praestantia.
 חֲמוּדוֹת, חֲמוּדוֹת *f. pl. res*
 pretiosae; deliciae, אִישׁ ח' *vir*
 carissimus.
 חֲמֵהן (*suavis*) *N. pr. m.*
 מַחְמָד *m.* (*pl. מַחְמָדִים*) *res*
 pretiosa; venustas; deliciae,
 desiderium.
 מַחְמָדִים *m. pl. res deside-*
 rables et pretiosae.
 חָמָה *v. חָמוֹן, חֲמוּאֵל, חֲמָה*
 רָחַם *al. v. s. חֲמָאָה, i. q. חֲמָה*
 חֲמוּטָל *N. pr. uxoris Josiae*
 regis.
 חֲמֵץ *v. חֲמוֹץ.*
 חֲמֵק *v. חֲמוֹק.*
 חֲמֵר *v. חֲמוֹר.*
 חָם *c. חֲמוֹת.*
 חֲמֵט *m. vel limax vel lacer-*
 tae genus, *LXX. σαύρα.*

חָמַשׁ *v. חֲמִישֵׁי.*
 חָמַל (*fut. יִחַמַל; inf. חֲמָלָה*)
 misertus est alcjs *sq. על*; pe-
 percit alicui *sq. על, אל*; par-
 ce usus est, pepercit *sq. אל,*
על, inf. c. ל. — II) desiderio
 ferri ad alqd, *cf. מַחְמָל.*
 חֲמֻלָה *f. clementia.*
 חֲמוּל *N. pr. m.*
 מַחְמָל *m. desiderium, res*
 quae desideratur.
 חָמֵם (*fut. יִחַם, וַיִּחַם; inf.*
 חָם, *c. suff. חָמוּ*) calefactus
 est, incaluit; פָּחַם הַיּוֹם me-
 ridiano tempore; חָם לוֹ *fut.*
 יִחַם לוֹ, caluit; 2) *transl.*
 caluit cupidine, fervet libi-
 dine. — *Niph.* calefactus
 est, *part.* נִחְמִים accensi li-
 bidine; *fut.* יִחַם, יִחַם *cf.*
 יִחַם. — *Pi.* calefecit. —
Hilpha. se calefecit, conca-
 luit.
 חָם *adj. m. calidus; pl.*
 חֲמִים. 2) *N. pr. filii Noachi;*
 b) *nom. Aegypti.* — *Aliud*
 חָם *v. suo loco.*
 לְחָם *m. calor, aestus.* —
 חָם panis recens coctus et
 calidus.
 חֲמָה *f. calor, aestus; nom.*
 poët. solis.
 חֲמוּאֵל (*aestus Dei*) *N. pr. m.*
 חֲמוֹן (*calidus, apricus*) *N.*
pr. oppidi in tribu Ascher;
 2) *in tr. Naphthalarum.*
 חֲמִיָּם *m., pl. חֲמִיָּמִים simulacra*

Solis in Baalis aris collocata.

חַמַּס (*fut.* יַחַמֵּס) violenter egit s. tractavit *sq. accus.*, על, injuriam fecit, violenter oppressit, vim intulit; violavit (legem); violenter revellit, destruxit. — *Niph.* violenter tractatus est.

חַמַּס *m.* (*st. c.* חַמַּס, *c. suff.* חַמְסִי, *pl.* חַמְסִים) violentia, injuria (s. illata s. accepta); **חַמָּס** s. אִישׁ חַמְסִים homo violentus; 2) *metonym.* id quod vi paratur, male partum.

חַמְסִי *m.* struthio; **LXX.** γλαύξ, *Vulg.* noctua.

חַמֵּץ (*fut.* יַחַמֵּץ, *in pausa* יַחַמֵּץ, *inf.* חַמְצָה) acidus fuit s. factus est, fermentatus est; *part.* חַמֵּץ acutus colore *i. e.* rubicundus, puniceus; *part.* חַמֵּץ violenter agens, violentus. — *Hiph.* *part. f.* מְחַמֵּץ fermentatum. — *Hithpa.* exacerbatus, indignatus est.

חַמֵּץ *m.* fermentatum.

חַמֵּץ *m.* acetum.

חַמֵּץ *m. i. q.* חַמֵּץ violentus. **LXX.** ἀδικούμενος. *Vulg.* oppressus.

חַמֵּץ *adj. m.* subacidus, sale acido conditus, בְּלִיל חַמֵּץ farrago salsa.

חָמַק se vertit, discessit. — *Hithpa.* circuivit, circumvagatus est.

חָמוּק *m.* circuitus, ambitus.

חָמַר (*fut. pl.* יַחְמְרוּ) aestuavit, ferbuit; rubuit. — *Poalal* חָמַרְמַר fervore s. aestu affectus, commotus est, arsit; rubuit. — II) *Denom.* **חָמַר** *Hiph. fut. c. suff.* וַתִּחְמַר bitumine oblevit.

חָמַר *m.* bitumen, ἄσφαλτος.

חָמַר *m.* vinum.

חָמַר *m. chald.* vinum.

חָמַר *m.* (*pl.* חָמַרִים) aestus (undarum); 2) lutum, argilla; caementum; coenum; 3) acervus; 4) *nom.* mensurae decem bathos continentis.

חָמוֹר, **חָמֹר** *m.* asinus; 2) *i. q.* חָמֹר acervus, *dual.* חָמוֹרִתִּים. 3) *N. pr.* Hevite.

חָמוֹר *N. pr. i. q.* חָמוֹרִי *m.* capreae rufae genus.

חָמֵשׁ *rad. inus. fort.* pinguis fuit.

חָמֵשׁ *m.* abdomen. — *Al. v.* חָמֵשׁ.

חָמֵשׁ *st. c.* חָמֵשׁ *f.*, חַמְשָׁה, חַמְשָׁה *m.* quinque. *Plur.* חַמְשִׁים quinquaginta; *c. suff.* שַׂר חַמְשִׁים; חַמְשִׁיר; חַמְשִׁירָה praefectus quinquaginta (militum), πεντηκόνταρχος.

חמש *v. denom. Pi.* quintam redituum partem exegit.

חמש *m.* quintae redituum partis solutio *Gen.* 47, 26.

חמישי, חמישי *m.* quintus; *fem.* חמישית, חמישית quinta; pars quinta; *pl. c. suff.* חמישיתו quintae ejus partes.

חמשים *pl. m.* expediti ad proeliandum, *Aquila: ἐνωπλισμένοι, Vulg. armati. Al.* exercitus quinque ordinibus dispositus, *Theodot. πεμπταῖζοντες.*

חמת *m.* (*st. c.* חמה, חמת) uter, lagena.

חמת (*praesidium, arx*) *N. pr.* urbis ad Orontem in Syria; *nom. gent.* חמתי.

חמת (*thermae*), חמת האר *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

חנן *v. חנן, חנן, חנן.*

חנה (*fut. חנה, apoc. ויחנן*) inclinavit (*dies*); 2) con-sedit; tentoria fixit, castra posuit; *sq.* על obsidione cinxit; *sq.* ל castris positus defendit. 3) sedem fixit, habitavit.

חנה *f.* (*pl. חניות*) fornix, taberna.

חנה *f.* (*plur. חניתים, חניתות*) hasta.

חנה *m.* (*fem. Gen.* 32, 9.) castra; exercitus, agmen; caterva, grex; *st. c.* מחנה,

pl. מחנים, מחנות, *dual.* מחנים.

מחנה-דן (*castra Danitarum*) *N. pr.* loci in tribu Juda.

מחנים (*duo agmina*) *N. pr.* oppidi in tribu Gad.

מחנות *f. pl.* locus castrorum.

מחן (*castra*) *N. pr.* *patron.* מחני.

מחנה, מחניאל, מחנין, מחנה, מחנה *v. מחן.*

מחנה *v. מחנה, מחנה.*

מחנה condivit (*corpus mort.*); 2) maturuit (*fructus*).

מחנים *m. pl.* conditurae (*unctiones corporum mortuorum*).

מחנה *v. supra* מחנה.

מחנה (*sapuit, sapere docuit*) instruxit, docuit; initiavit (*domum*).

מחנה *m.* (*c. suff. חכר*) palatum (*de gustu et voce*).

מחנה *f.* hamus.

מחנה *m.* initiatus, peritus, expertus.

מחנה (*initiatus*) *N. pr.* filii Caini; 2) patris Methusalae; 3) filii Rubenis; *patron.* מחנה; 4) filii Midianis.

מחנה *f.* initiatio, dedicatio.

מחנה *f. chald. id.*

מחנה *v. מחנה.*

מחנה *N. pr. m.*

חֲנָמָל *m.* pruina. *Al.* formica.

חָנַן *c.* וְיָחַן, וְיָחַן, וְיָחַן (*fut.* חָנַן) *c.* וְיָחַן, וְיָחַן, וְיָחַן (*c. suff.* חָנַן, וְיָחַן, וְיָחַן) *c.* וְיָחַן, וְיָחַן, וְיָחַן (*epenth.* וְיָחַן, וְיָחַן); *inf.* חָנַן, *constr.* חָנַן, *c.* וְיָחַן, וְיָחַן, וְיָחַן (*suff.* חָנַן, וְיָחַן, וְיָחַן); *imper. c.* וְיָחַן, וְיָחַן, וְיָחַן (*plur. suff.* חָנַן, וְיָחַן, וְיָחַן) propensus, propitius fuit, misertus est, misericordem se praebuit, favit *sq. accus.*; gratificatus est, benigne largitus est *sq. dupl. accus.* — *Niph.* וְיָחַן miserandus fuit, misericordia dignus fuit. — *Pi. fut.* וְיָחַן gratam reddet (*vocem*). — *Po.* וְיָחַן misertus est. — *Hoph. fut.* וְיָחַן misericordia afficitur, misericordiam consequitur. — *Hithp.* וְיָחַן misericordiam imploravit *sq.* לְ, לְפָנַי; *inf. c. suff.* וְיָחַן.

וְיָחַן *chald.* misertus est. — *Ithpa.* imploravit, supplicavit.

וְיָחַן (benignus, favens) *N. pr. viro- rum.*

וְיָחַן (Deus largitus est) *N. pr.* turris in moenibus Hierosol.

וְיָחַן (benevolus) *N. pr.* prophetae; 2) fratris Nehemiae; 3) al. viro- rum.

וְיָחַן (Deus largitus est, *Avāviās*) *N. pr.* pseudoprophet- ae; 2) socii Danielis;

3) al. viro- rum.

וְיָחַן *N. pr. viro- rum.*

וְיָחַן (*c. suff.* חָנַן) gratia, favor, benevolentia; מִצָּא חָן מִצָּא חָן favorem alcjs consecutus est, נָתַן חָן בְּעֵינַי פ' favorem alcjs conciliavit alicui; 2) misericordia; 3) venustas. 4) *N. pr. m.*

וְיָחַן (favor Hadadis) *N. pr. m.*

וְיָחַן *m.* gratia, venustas.

וְיָחַן *f., pl.* חֲנוּת gratia, misericordia; obsecratio, preces. 2) חֲנוּת *N. pr. matris Samuelis, Avva.*

וְיָחַן (cui favetur) *N. pr. regis Ammonitarum alio- rumque viro- rum.*

וְיָחַן *adj. m.* misericors, favens, benignus.

וְיָחַן (favor Dei) *N. pr. m.*

וְיָחַן *f.* gratia, misericordia.

וְיָחַן *adv.* gratis, gratuito; sine causa, temere; frustra, incassum.

וְיָחַן *f.* gratia, misericordia; obsecratio, preces.

וְיָחַן *m. pl.* misericordiae implorationes.

וְיָחַן *f. pl. id.*

וְיָחַן *N. pr. urbis in Aegypto media, Ἡρακλέους πόλις.*

וְיָחַן (*fut.* וְיָחַן) polluit, contaminavit; profanavit; *intrans.* pollutus, contaminatus est; profanus, impius

fuit. — *Hiph.* חָחַנְיָהּ pol-
luit, profanavit; profanum
reddidit (commovit aliquem
ut descisceret a cultu Jeho-
vae).

חָחַנְיָהּ *adj. m.* profanus, impius,
scelestus; *pl.* חָחַנְיָהּ, חָחַנְיָהּ.

חָחַנְיָהּ *m.* impietas.

חָחַנְיָהּ *f. id.*

חָחַנְיָהּ — *Niph. fut.* וַיַּחְנֵק et se
strangulavit. — *Pi. part.*

מַחְנֵק strangulans, suffocans.

מַחְנֵק *m.* strangulatio, suf-
focatio.

חַנְתוֹן (gratosum) *N. pr.*
oppidi in tribu Sebulon.

חַסֵּד *Kal inus.* acri studio
agitatus est, benignus, cle-
mens fuit. — *Pi.* חָסַד pro-
bro affecit. — *Hithp. (fut.*
חִתְּחַסֵּד) benignum s. cle-
mentem se praebuit.

חַסֵּד *m. (c. suff. חַסְדֵּי, pl.*
חַסְדֵּי, חַסְדֵּי) caritas, beni-
gnitas, gratia, favor; bene-
ficientia, *pl.* beneficia. עָשָׂה
חַסֵּד *sq.* עָלַי, עָלַי, עָלַי beni-
gnum se praebuit alicui; 2)
pietas; 3) probrum, turpi-
tudo, flagitium, incestus *Le-
vit.* 20, 17. *Prov.* 14, 34. 4)
N. pr. m.

חַסְדֵּי (Jehova propitius)
N. pr. filii Serubabelis.

חַסִּיד *m.* benignus, benevo-
lus; pius, יהוָה חַסִּידֵי יהוָה Jeho-
vam pie colentes.

חַסִּידָה *f.* ciconia (pullo-
rum amans).

חָסָה (*fut.* אָחָסָה, אָחָסָה)

confugit, se recepit in tute-
lam alcjs *sq.* ב; confisus est.

חָסָה (confugium) *N. pr. m.*

חָסוֹת *f.* refugium, fiducia.

מַחְסָה, מַחְסָה *m. (c. suff.*

מַחְסֵי) refugium; id in quo
fiducia ponitur.

מַחְסֵי (Jehova refugium)
N. pr. m.

חָסַל absumsit, depavit.

חָסִיל *m.* locustarum genus,

LXX. βροῦχος.

חָסַם (*fut.* יַחְסֵם) obturavit,
capistravit (os, nares).

מַחְסָם *m.* capistrum (*Maul-
korb*).

חָסַן robustus, fortis fuit;
2) opibus valuit, (in thesau-
ro) coacervavit, recondidit.

— *Niph. fut.* יִחְסַן reconde-
tur, asservabitur.

חָסַן *chald.* — *Aph.* possedit.

חָסַן *m. chald.* robur, vis,
potentia.

חָסַן *m.* possessio, opes,
thesaurus, abundantia.

חָסוֹן *adj. m.* robustus, fortis;
collect. potentes (civitatis).

חָסִין *adj. m.* robustus, po-
tens.

חָסָה *rad. inus. i. q.* חָשָׂה.

חָסָה *m. chald.* testa, vas
fictile.

מַחְסָפֵס *quadrilit. m.* de-

squamatus, *i. e.* squamosus, squamis similis.

חָסַר (*inf.* חָסַר, *fut.* יִחַסֵּר, *pl.* יִחַסְרוּ) indiguit, inopia laboravit; caruit aliqua re *sq. accus.*; defecit, imminutus est; defuit. — *Pi.* carere fecit, destituit. — *Hiph.* יִחַסְרֵר effectit, ut deesset, privavit; *intrans.* inopia laboravit.

חָסֵר *adj. m.* indigens, carens, destitutus *sq. accus. vel* מִן; חָסֵר-לֵב vecors; *subst.* vecordia.

חָסֵר *m.* defectus, inopia.

חָסֵר *m.* *id.*

חִסְרָה *i. g.* חִרְתָּס *N. pr. m.*

חִסְרוֹן *m.* defectus, inopia.

חָסֵר *adj. m. chald.* destitutus, mancus.

מִחְסוֹר *m. c.* (*suff.* מִחְסְרוֹ, *pl.* מִחְסְרוֹם) egestas; penuria.

חָפֵא *i. g.* חָפֵה. — *Pi.* clam fecit, occultavit (verba).

חָפֵה *textit, operuit, velavit.*

— *Pi.* חָפֵה obduxit (auro) *sq. dupl. accus.* — *Py.* חָפֵה

protectum est *sq. על* (*Al. interpr. subst. cf.* חָפֵה). — *Niph.* נִחְפֵה obductus est (argento).

חָפַז (*fut.* יִחְפֹּז) trepidavit, subsiluit, festinavit, praecipitanter aufugit; metu percussus est. — *Niph.* נִחְפֹּז

festinavit, fugam capessivit, pavide fugit.

חִפְזוֹן *m.* fuga propera *s. citatior.*

חָפַךְ *rad. inus. arab.* ambabus manibus comprehendit.

חָפְכִי, חָפְכֵי *m., dual.* חָפְכֵי pugnus uterque.

חָפְכִי *N. pr.* filii Eli.

חָפַח *textit, protexit sq. על*; II) *arab.* fricuit, deterisit; lavit, abluit.

חֹף, חֹף *m.* littus.

חָף *adj. m.* purus, innocens.

חֻפָּה *f.* protectio; 2) thalamus nuptialis. 3) *N. pr. m.*

חֻפִּים (tegumenta) *N. pr. virorum. Cf.* חֻפָּם.

חָפֵץ (*fut.* יִחְפֹּץ, יִחְפְּץ) flexit animum ad alqd, propensus fuit, voluit *sq. verb. finito, inf., inf. c.* לֵ; oblectatus, delectatus est *sq. בְּ vel accus.*; propitius fuit; bene cupiit alicui.

חָפֵץ *adj. m.* volens, cupiens; חֵ' אִתָּהּ si vis, si lubet, חֵ' רָשָׁע qui delectatur improbitate.

חָפֵץ *m. (c. suff. חֻפְצִי)* pro-pensio animi, voluntas, favor, desiderium, studium; oblectatio; id quo quis delectatur; negotium, res. *Plur.* חֻפְצִים delectationes; deliciae.

חֻפְצִי-בָהּ (delectatio mea

in ea) *N. pr.* uxoris regis Manassis.

חָפַר (*fut.* יִחְפֹּר) fodit, effodit; foveam fodit (insidiandi causa); *metaph.* speculatus est, exploravit, inquisivit. — II) **חָפַר** (*fut. pl.* יִחְפְּרוּ, *in pausa* יִחְפְּרוּ) erubuit, pudore suffusus est, spe frustratus est. — *Hiph.* הִחְפִּיר pudore s. ignominia affectus; *intrans.* pudore affectus est; turpiter egit.

חָפָר (fovea, puteus) *N. pr.* urbis Cananiticae; 2) viorum; *patron.* חֲפָרִי.

חֲפָרִים *N. pr.* oppidi in tribu Issascharitica.

חַפְר־פְרוֹת effossio *i. e.* foramen murium, *vel scrib.* חַפְר־פְרוֹת talpae.

חֲפָרַע *N. pr.* regis Aegypti, Nebucadnezaris aequalis, LXX. Οὐαφρη.

חָפַשׁ quaesivit, scrutatus est, exploravit; excogitavit. — *Niph.* pervestigatus est. — *Pi.* חָפַשׁ quaesivit, investigavit. — *Py.* חָפַשׁ quaesitus est; excogitatus est; quaeri se passus est, *i. e.* se occultavit. — *Hithpa.* quaeri se passus est, *i. e.* se occultavit, se dissimulavit, se mutavit.

חָפֶשׁ *m.* excogitatum, commentum.

חָפַשׁ *Kal inus.* prostravit; imbecillus fuit; liberum dimisit. — *Py.* manu missus est (servus).

חָפֶשׁ *m.* stratura, substratus, stratum.

חֲפֻשָּׁה *f.* libertas.

חָפְּשִׁי *adj. m.* (*pl.* חֲפְּשִׁים) liber, שֵׁלַח חָפְּשִׁי *s.* לְחָפְּשִׁי manu misit, libertum fecit; 'לח' *s.* 'רצא ח' manu missus est. 2) immunis (ab oneribus publicis).

חֲפֻשִׁית, **חֲפֻשִׁת** *f.* morbus; **חֲפֻשִׁית** בֵּית ח' *σοσοκομείον.*

חָצַץ *v.* חָצַץ.

חָצַב, **חָצַב** (*fut.* יִחְצַב) cecidit, excidit, incidit; delavit; *part.* חָצַב *subst.* caedens ligna *s.* lapides, faber lignarius, lapicida. — *Niph.* incisus est. — *Py.* excisus *i. e.* formatus est. — *Hiph.* excidit, perdidit.

מִחְצַב *m.* excisio (lapidum).

חָצָה (*fut.* יִחְצָה, *apoc.* וַיִּחְצַץ) in duas partes divisit; partitus est. *Ps.* 55, 24: לֹא־יִחְצָהּ יְמֵיהֶם non dimidiam vitae partem peragent. — *Niph.* se divisit.

חֲצוֹת *st. c.* חֲצוֹת *f. sing.* medium.

חֲצִיר *m.* (*st. c.* חֲצִיר, *c. suff.* חֲצִירוֹ) dimidium, pars dimidia; medium. — *Aliud v. s.* חֲצִיר.

חַצֵּי הַמִּנְחוֹת (media quietis loca) *N. pr. m.*; *patron.*

חַצֵּי הַמִּנְחוֹת

f. dimidium.

מִחְצֵית *f. dimidium*; *medium.*

חֲצֵר *v. חֲצִיר, חֲצוּצָרָה, חֲצוּר*
חֲצֵר *rad. inus. arab.* in ulnas
excepit, in sinu gestavit, fo-
vit.

חֲצֵן *m. (c. suff. חֲצָנוּ) sinus*
(vestimenti).

חֲצָנִי *m. (c. suff. חֲצָנִי) id.*

חֲצֵף *chald. durus, severus*
fuit. *Aph. durum reddidit,*
part. מִחְצָפָה, מִחְצָפָה du-
ra, severa (lex, mandatum
regium). *Alii:* urgens, fe-
stinans.

חֲצַץ *divisit; divisus est;*
part. חֲצַץ in ordinem dis-
positus. — Pi. part. plur.
dividentes, sortien-
tes; Al. deriv. ab חָץ: sa-
gittarii, jaculatores. — Py.
sortiendo attributus est.

חֲצֵץ *m. lapillus, glarea;*
2) *sagitta (fulmen) Ps. 77,*
18.

חֲצִי *m. (c. suff. חֲצִי, pl.*
בְּעֵלֵי-) sagitta (חֲצִיר, חֲצִירִים
sagittarii); *metaph. de*
fulmine et malis a Deo infl-
ictis; 2) vulnus sagittâ infl-
ictum.

חֲצִי *m. sagitta. Aliud v. s.*
חֲצָה.

חֲצוּצָרָה *et חֲצוּצוֹן N. pr.*

loci palmiferi in deserto Ju-
dae tribus.

חֲצוּצָרָה *v. sq. חֲצֵר.*

חֲצֵר *rad. inus. arab. circum-*
dedit; 2) viruit; 3) advoca-
tus et praesens fuit.

חֲצֵר *com. (st. c. חֲצֵר, c.*
suff. חֲצֵרִי, pl. חֲצֵרִים, חֲצֵרִים,
חֲצֵרוֹת, חֲצֵרוֹת) atrium, ve-
stibulum; pagus (nomadum);
villa, locus septo inclusus.

— *Nomm. pr. oppidorum:*
חֲצֵר־אֲדָר (atrium Addaris)
in tribu Juda. 2) ח' סִיסָה
(aula equorum) in
tr. Simeon. 3) ח' עֵינֹן
(aula fontium) in finibus se-
ptentr. Palaestinae. 4) ח'
(septum vulpium) in
tr. Simeon. 5) חֲצֵר הַחֵיכּוֹן
(atrium medium) in fin. Au-
ranitidis. 6) *pl. חֲצֵרוֹת* locus
stationis Isr. in Arabia.

חֲצוּר (septum) *N. pr. op-*
pidi in tr. Naphth. 2) in tr.
Benj. 3) regionis in Arabia.

חֲצוּרֹן (septus, inclusus)
N. pr. filii Rubenis; 2) filii
Perezi; *patron. חֲצוּרֹנִי.*

חֲצוּרֵי *Chethib, חֲצוּרֵי Keri*
(inclusus, circumvallatus)
N. pr. ducis militum Davidis.

חֲצוּרְמוֹת (atrium mortis)
N. pr. regionis in Arabia.

חֲצִיר *m. gramen; porrum;*
2) *lustrum ferarum.*

חֲצוּצָרָה *f. tuba. —*
Inde form. part. Pi. מִחְצָרִים

vel Hiph. מַחְצִירִים (*Chethib* מַחְצִירִים), (*Methib* מַחְצִירִים) tubâ clangentes.

חִיק *i. q.* חִיק.

חָקַק *v.* חָקַק, חָקַק, חָקַק.

חָקַק *Kal inus.* incidit, insculpsit, caelavit. — *Py.* *part.* מַחְקָקָה sculptum; pictum. — *Hilhp.* *sq.* עַל circumscripsit circa alqd.

חֲקוּפָא (*incurvus*) *N. pr. m.*

חָקַק incidit; insculpsit, pinxit; descripsit, decrevit; constituit; *part.* חָקַק constitutor, legislator. — *Py.* *part.* מַחְקָק statutum, lex. — *Po.* constituit, decrevit; *part.* מַחְקָק constituens, legislator; dux; sceptrum. — *Hoph.* *fut.* יִחְקוּ insculpentur, inscribentur.

חֲקָקָה *m., pl. constr.* חֲקָקָה statuta, decreta.

חֲקָקָה *m. (c. suff.)* חֲקָקָה, חֲקָקָה (*חֲקָקָה, חֲקָקָה, חֲקָקָה*) *pl.* חֲקָקָה, חֲקָקָה statutum et definitum, praescriptum; pensum (laboris); terminus constitutus; (לְבַלְיָא חֲקָקָה sine termino, in infinitum;) tempus definitum; decretum; lex; quod alicui ex lege debetur, pars legitima; mos, consuetudo.

חֲקָקָה *f.* statutum, lex; mos, consuetudo.

חֲקָקָה *N. pr.* חֲקָקָה oppidi in confiniis tr. Ascher et Naphth.

חָקַק (*fut.* יִחְקַק, *inf.* חָקַק) scrutatus est, exploravit, pervestigavit. — *Niph.* נִחְקַק pervestigatus est. — *Pi.* חִקַּק perscrutatus est.

חֲקָקָה *m.* investigatio; accurata cognitio; id quod perscrutando cognoscitur, abditum, intimum alcjs rei.

מַחְקָקָה *m.* quod investigando cognoscitur; *pl. constr.* מַחְקָקָה intima penetralia (terrae).

חָרַר *v.* חָרַר, חָרַר.

חָרַר *rad. inus. arab.* cacavit.

חֲרָרָה *s.* חֲרָרָה *m., pl.* חֲרָרָה stercorea, excrementa.

חָרַר *s.* חָרַר *m., pl. constr.* חָרַר *Chethib, id.*

מַחְרָאָה *f.* latrina.

חָרַב (*imp.* חָרַב, *fut.* יִחְרַב) exsiccatus est; desolatus, vastatus est; *trans.* delevit; *metaph.* obstupuit. — *Niph.* נִחְרַב vastatus est; se delevit, inter se pugnare. — *Py.* חָרַב siccus factus est. — *Hiph.* הִחְרַב exsiccavit; populatus est, vastavit. — *Hoph.* הִחְרַב vastatus est.

חָרַב *chald., Hoph. part.* הִחְרַב vastata est (terra).

חָרַב *adj. m.* siccus; vastatus, desolatus; *fem.* חָרַבָה, *pl.* חָרַבוֹת.

חרב *f.* (*c. suff.* חַרְבֵי, *pl.* חַרְבוֹת) instrumentum quo secatur: gladius; culter; novacula; caelum; harpe; 2) siccitas *Deut.* 28, 22.

חרב *m.* siccitas, aestus; vastatio.

חרב, חורב (siccus, desolatus) *N. pr.* cacuminis in monte Sinai.

חרבה *f.* (*pl.* חַרְבוֹת, *st. c.* חַרְבוֹת, *c. art.* הַחַרְבוֹת) siccitas, *pl.* loca sicca; locus vastatus, desolatus; ruinae.

חרבה *f.* siccitas, siccum, locus siccus.

חרבון *m.* (*pl. constr.* חַרְבוֹנֵי) siccitas; aestus.

חרבונא (asinarius) *N. pr.* eunuchi Persici.

חרג horruit, timuit. *Al.* prodivit.

חרגל *quadrilit. inus. arab.* saltitavit.

חרגל *m.* locusta nondum alata et saliens.

חרד *vel* חרד (*fut.* יִחַרְד) trepidavit, tremuit, territus est alqa re *sq.* ל *s.* מן; metuit alicui, sollicitam curam gessit de alqo *sq.* אל; trepide accurrit. — *Hiph.* perterrituit, perterrefecit.

חרד *adj. m.* trepidus, timidus *sq.* על; metuens, religiose venerans (legem, verba Dei *sq.* על, ב).

חרדה (*st. c.* חַרְדָּה) *f.* terror,

timor; cura, studium. 2) *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

חרוד (terror) *N. pr.* fontis s. loci; *nom. gent.* חַרְדֵי.

חרה (*inf. abs.* חַרְה, *fut.* יִחַרְה, *apoc.* יִחַר) arsit, exarsit: על, אל, ב *sq.* חַרְה אָפוּ exarsit ira ejus adversus alqm; חַרְה לוֹ exarsit ei *i. e.*

iratus s. indignatus est; חַרְה בְּעֵינָיו (oculis flagrantibus torvoque vultu) iratus est. — *Niph.* נִחַרוּ ira incensi sunt, *part.* נִחְרוּ irati. —

Hiph. הִחַרְה (*fut. apoc.* וַיִּחַר) ad iram irritavit; *intrans.* exarsit (studio), aemulatus est. — *Tiphel* (*fut.* יִחַרְה, *part.* מִתְחַרְה) iracunde egit, aemulatus est, ardentem contendit. — *Hithp.* *fut. apoc.* תִּחַחַר te ipsum ad iram accendas s. irrites.

חרון *m.* ardor; ira, indignatio.

חרון *m.* ardor (irae).

חרתא *m.* thorax, lorica lineæ.

חרתיה *N. pr. m.*

חרוז *m.*, *pl.* חַרוֹזִים ordi s. series margaritarum.

חרול *m.* (*pl.* חַרְלוֹת) spina, paliurus, vepres.

חרומה *N. pr. m.*

חרץ *v.* חָרַץ.

חרחם *N. pr. m.*

חרר *v.* חָרַר.

חַרַּט *rad. inus. syr.* incidit; *arab.* tornavit.

חַרִּיט *m.* (opus tornatum) *loculus, marsupium, pl. חַרִּיטִים.*

חַרְטָּ *m.* scalprum, tornus; *stylus, בְּחַרְטָּ אֲנוּשׁ stylo vulgi, figuris literarum vulgaribus.*

חַרְטָּם *m., pl.* חַרְטָּמִים *scripturae hieroglyphicae periti et interpretes, ἱερογρομμᾶταις; 2) magi Babylonii Dan. 1, 20. 2, 2.*

חַרְטָּמִין *m. pl. chald. i. q. חַרְטָּמִין* *magi Babylonii.*

חַרְהָ *v. חַרְהָ.*

חַרְרָ *v. חַרְרָ.*

חַרְרָא *pl. st. c. a חַרְרָא v. חַרְרָא.*

חַרְרָץ *v. חַרְרָץ.*

חַרְרָשׁ *v. חַרְרָשׁ, חַרְרָשׁ.*

חַרְרָה (*fut. יַחְרֹה*) *cepit,prehendit. Al. assavit.*

חַרְרָה *chald. ussit, adussit. — Ithp. adustus est.*

חַרְרָכִים *m. pl. cancelli, clathri (fenestrae), LXX. διπλασια.*

חַרַּס *Kal inus. resecuit, abs-cidit;prehendit; 2) prohibuit ab usu communi, vetuit.*

— *Hiph.* חַרְרָסִים *consecravit, devovit; 2) exsecravit, internecioni devovit, funditus exstirpavit. — Hoph.*

חַרְרָסִים *consecratus est, sacro sacō devotus est (de rebus);*

occisus est (homo).

חַרְרָמוֹ *m. (c. suff. חַרְרָמוֹ, pl. חַרְרָמִים) rete. 2) (c. suff. חַרְרָמִי) devotio ad internecionem; res devota, consecrata, LXX. ἀνάθημα.*

חַרְרָם (*consecrata*) *N. pr. oppidi in tribu Naphth.*

חַרְרָם *m. (part. v. חַרְרָם abs-cidit) homo naso mutilo, simus.*

חַרְרָם (*simus*) *N. pr. m.*

חַרְרָמָה (*devotio*) *N. pr. oppidi Cananitici.*

חַרְרָמוֹן (*prominens montis vertex*) *N. pr. jugi in Antilibano; plur. חַרְרָמוֹנִים.*

חַרְרָמִשׁ *quadrilit. m. (compos. ex חַרְרָם et חַרְרָשׁ) falx (messorum).*

חַרְרָן (*locus adustus, aridus*) *N. pr. urbis in Mesopotamia, Κάροῦν. 2) urbis in Arabia felici; 3) viri cujusdam.*

חַרְרָנִים *v. s. חַרְרָן.*

חַרְרָנִפֶּר *N. pr. m.*

חַרְרָשׁ, חַרְרָס *rad. inus. arab. scabit, scalpsit.*

חַרְרָס *m. scabies Deut. 28, 27. — 2) (c. חַרְרָסֵהּ parag.) sol Jud. 8, 13, 14, 18. — חַרְרָסֵהּ עִיר nom. urbis in Aegypto, Heliopolis Jes. 19, 18.*

חַרְרָשׁ *m. testa; חַרְרָשׁ פְּלִי vas testaceum s. figlinum.*

שַׁעַר *f.* figlina (ars); שַׁעַר הַחֶרְסוּת porta figlina (porta Hierosol.).

חָרַם (*fut.* יִחַרֵם) carpsit; *trop.* conviciis proscidit, probro affecit; (*denom.* a חָרַם) hiemavit. — *Pi.* חָרַם conviciis proscidit *sq. accus.*, לָ, בָ; projecit, abiecit (animam, vitam). — *Niph. part. f.* נִחְרַמָּה projecta, commissa (marito *i. e.* desponsata).

חַרְמָה *m.* hiems (auctumnus et hiems); *trop.* aetas virilis.

חֶרְפָה *f.* (*pl.* חֶרְפוֹת, *constr.* חֶרְפוֹת) probrum, contumelia; id quod ignominia afficitur; pudendum.

חֶרְיָם (pluvia auctumnalis) *N. pr. m.*, patron. חֶרְיָמִי, *Chethib.*

חֶרְמָה *N. pr. m.*

חָרַץ (*fut.* יִחַרֵץ) cecidit; acuit, *trop.* cuspidavit (linguam); decidit, definivit; acer, solers, expeditus fuit ad alqd; *part.* חָרֹץ leviter vulneratus; decisis, definitus, decretus. — *Niph. part. fem.* נִחְרַצָּה, נִחְרַצָּת decisum, definitum, decretum.

חָרִץ *adj. m.* (*part. v.* חָרֵץ) acutus. — *Subst.* tribula acuta *s.* aculeis clavisque instructa, *pl. constr.* חֶרְצוֹת; 2) fossa, fovea; 3) aurum;

Leopold, Lex. Hebr.

4) decretum, iudicium.

חָרוּץ (*formae dagessandae Kamez impurum*) *adj. m.* acer, solers, sedulus; *pl.* חָרוּצִים. 2) *N. pr.* soceri regis Manassis.

חָרִיץ *m.* (*pl. st. c.* חָרִיצִי) segmentum, *LXX.* τρουφαλῖς. *Al.* caseus; 2) *i. q.* חָרוּץ tribula acuta.

חָרָצִים *m.*, *pl.* חָרָצִים acini vinacei, uvae acidæ et immaturæ.

חֶלֶץ *chald. i. q. hebr.* חֶלֶץ lumbus.

חֶרְצוֹת *f. pl.* vincula firmiter constricta; dolor, cruciatus.

חָרַק (*fut.* יִחַרֵק) stridit dentibus (*בְּשֵׁנַיִם*, *sq.* עַל כּוֹנֵן) contra alqm).

חָרַר exarsit, exustus est; 2) liber, nobilis fuit *cf.* חָר. — *Niph.* נִחַר, נִחַר (*fut.* יִנַּחַר) adustus, combustus est; נִחַר *trop.* arefactus est, exaruit, exsiccatus est; irâ exarsit. — *Pilp. inf.* חֶרְחַר incendere.

חֶרְרִים *m. pl.* loca adusta *s.* arida.

חֶרֶם *m.*, *pl.* חֶרֶמִים, חֶרֶמִים ingenui, nobiles. — *Aliud v. s.* חֶרֶם.

חֶרְחָר *m.* ardor, inflammatio, febris ardens. 2) *N. pr. m.*

חָרַשׁ *v. חָרַשׁ.*

חַרַשׁ (*fut.* יַחַרֵשׁ) incidit, insculpsit *sq.* על; aravit *sq.* על, *accus.* (חַרְשׁ אַרָטוֹר); fabricatus est; *metaph.* meditatus, machinatus est; 2) (*fut.* יַחַרֵשׁ) mutus fuit, tacuit, surdus fuit, obsurdit; *transl.* torpuit, quievit; *sq.* מִן tacens se avertit ab alqo. — *Niph.* aratus est. — *Hiph.* machinatus est; 2) surdus fuit; siluit; *sq. accus.* reticuit, *sq.* לֵּי silentio praetermisit, *sq.* לֵּי s. לֵּי tacitus audivit; *transl.* quievit, segnis fuit; *sq.* מִן quietus ab alqo discessit, dimisit alqm; *sq. inf. c.* לֵּי nihil agens omisit alqd facere; *causat.* ad silentium redegit. — *Hithpa.* (*fut. pl.* יִחַחְרְשׁוּ) tacitum s. quietum se continuit.

חַרְשׁוֹ *m.* aratio, tempus arandi; *metonym.* חַרְשׁוֹ ager ejus.

חַרְשִׁי *adj. m.* (*fem.* חַרְשִׁית) silens, quietus.

חַרְשׁ *m.* (*formae dages-sandae Kamez impurum, st. c.* חַרְשׁ, *pl.* חַרְשִׁים, חַרְשִׁי) faber (lignorum, ferri, aeris, lapidum); sculptor (gemma-rum); *trop.* faber *i. e.* machinator peritus (perniciei).

חַרְשׁוֹ *m.* opus artificiosum, fabrile; גַּי חַרְשִׁים vallis fabricorum propè Hierosol.;

2) *trop.* artificium, machinatio (de praestigiis); 3) silentium, *adv.* tacite. 4) *N. pr. m.*

חַרְשׁ *m.* silva (caedua); *pl.* חַרְשִׁים; חַרְשָׁה in silvam, בַּחַרְשָׁה in silva.

חַרְשׁ *m.* (*part. v.* חַרְשׁ) instrumentum quo secatur *Gen.* 4, 22.

חַרְשִׁי *adj. m.* (*pl.* חַרְשִׁים) surdus; *metaph.* audire et legi obtemperare nolens.

חַרְשָׁה *N. pr. m.*

חַרְשָׁת *f.* sculptura, fabricatio (lignorum, lapidum). 2) חַרְשָׁת הַגְּזִירִים *N. pr.* loci in Palaest. septentr.

מַחְרְשָׁה *f.* (*pl.* מַחְרְשֹׁת) rutrum, bipalium (*Pflugmesser*).

מַחְרְשָׁתוֹ *f.* (*c. suff.* מַחְרְשָׁתוֹ) vomer.

חַרְשׁוֹת *i. q.* חַרְשׁ, *part.* חַרְשׁוֹת insculptus.

חַרְשָׁה (*fort. i. q.* חַרְשׁ) *N. pr.* silvae in tribu Jüda.

חַשְׁשׁוּ *v.* חַשְׁשׁוּ, חַשְׁשׁוּפָא

חַשְׁשׁוּ (*fut.* יַחַשְׁשׁוּ, יַחַשְׁשׁוּ, וַיַּחַשְׁשׁוּ) *sq.* מִן cohibuit, coercuit; *sq.* מִן tutum praestitit ab alqo, servavit; *sq.* et *accus.* retinuit alqd ab alqo, denegavit; 2) pepercit (חַשְׁשׁוּ parcus), *sq.* לֵּי re-servavit ad alqd. — *Niph. fut.* יִחַשְׁשׁוּ cohibebitur, יִחַשְׁשׁוּ

parcetur alicui, reservabitur.

חָשַׁף (*fut.* יִחַשֵׁף) decortica-
vit, pampinavit; denudavit,
subtraxit velum; deplevit,
exhausit.

חֲשׂוּפָא (nudatus) *N. pr. m.*

חֲשִׁירָא *m.* decerptum *i. e.*
exiguum, grex parvus.

מַחֲשָׁה *m.* decorticatio, nu-
datio.

חָשַׁב (*fut.* יִחַשֵׁב, יִחַשְׁבֵּן,
יִחַשְׁבוּן) cogitavit; molit-
us est *sq. inf. c.* לְ; excogi-
tavit, meditatus est *sq. ac-*
cus. (חֲשִׁבָא artifex, textor
vestium polymitarum); *sq.*
עַל, אֶל, לְ machinatus est
contra alqm (alqd mali); *sq.*
לְ consuluit alicui; *sq. accus.*
עַל לְ *s.* פּ putavit, habuit alqd
pro alqo, aestimavit, *addito*
לְ nihil aestimavit; *sq. ac-*
cus. et לְ imputavit alicui
alqd. — *Niph.* נִחַשַׁב (*fut.*
יִחַשְׁבֵּן) aestimatus est, habi-
tus est pro alqo, equipara-
tus est *sq. nominat.*, לְ, פּ,
עַם, בּ; computatus, suppu-
tatus est, annumeratus est
sq. לְ, עַל; imputatus est ali-
cui *sq.* לְ. — *Pi.* חֲשַׁב cogita-
vit, reputavit, perpendit;
meditatus est, machinatus
est *sq.* אֶל, עַל; computavit,
supputavit; aestimavit, ra-
tionem habuit. — *Hithpa.*

se annumeravit.

חָשַׁב *chald.* reputavit, ae-
stimavit, habuit pro alqo
sq. פּ.

חֲשָׁב *m.* (textura polymita)
cingulum Ephodi.

חֲשָׁבוּן *m.* intelligentia,
prudētia. 2) *N. pr.* urbis
Amoritarum, Ἐοφοῦς.

חֲשָׁבוֹת *m., pl.* חֲשָׁבוֹתֵי אַרְטֵי
artes, machinationes; machi-
nae bellicae, tormenta.

חֲשָׁבָנָה (prudētia in ju-
dicādo) *N. pr. m.*

חָשׁוּב (prudens) *N. pr. vi-*
rorum.

חֲשָׁבָה (aestimatus) *N. pr.*
m.

חֲשָׁבֵיהּ, חֲשָׁבֵיהּ (a Jehova
magni aestimatus) *N. pr.*
plurimorum Levitarum.

חֲשָׁבָנָה, חֲשָׁבָנָה *N. pr. vi-*
rorum.

מַחֲשָׁבָה, מַחֲשָׁבֵי *f.* (*pl.*
מַחֲשָׁבוֹת, *constr.* מַחֲשָׁבוֹת)
cogitatio, consilium; machi-
natio; opus artificiosum.

חָשָׂה (*fut.* יִחַשֵׂה) siluit, ta-
cuit; quievit (Deus opem
expectatam non ferens);
sq. מִן nihil agens ab alqo se
avertit. — *Hiph.* הִחַשֵׂה (*part.*
מַחֲשֵׂה) sedavit; *intrans.* si-
luit; segnis fuit, quievit.

חָשָׂה *chald.* necesse fuit; ne-
cesse habuit.

חֲשָׂהוּ *f. chald.* necessi-
tas.

חֲשִׁיכָה *i. q.* חֲשִׁכָה *v.* חֲשִׁךְ.
 חֲשִׁךְ (*fut.* יִחְשַׁךְ) obscurus
 factus est, tenebris circum-
 fusus est. — *Hiph.* הִחְשִׁיךְ
 (*fut.* יִחְשִׁיךְ, *part.* מִחְשִׁיךְ)
 obscuravit, caliginem effe-
 cit, tenebras obduxit.

חֲשִׁיךְ *adj. m., pl.* חֲשִׁיכִים ob-
 scuri, ignobiles.

חֲשִׁיךְ *m. (c. suff. חֲשִׁיכִי)* ca-
 ligo, tenebrae; locus tene-
 brarum s. tenebricosus (or-
 cus); *metaph.* miseria, per-
 nicies; tristitia; ignorantia;
 improbitas.

חֲשִׁיךְ *m. chald.* caligo.

חֲשִׁיךְ *m., pl.* חֲשִׁיכִים tene-
 brae.

חֲשִׁיכָה, חֲשִׁיכָה *f.* caligo,
 tenebrae.

חֲשִׁיכָה *s.* חֲשִׁיכָה *f., st. c.*
 חֲשִׁיכָה *id.*

חֲשִׁיכָה *f. id.*

מִחְשִׁיכִים *m. (pl. מִחְשִׁיכִים,*
 מִחְשִׁיכִי) caligo, tenebrae,
 locus tenebrarum s. tenebri-
 cosus (orcus); *trop.* miseria.

חֲשַׁל — *Niph. part.* נִחְשַׁלִּים
 debilitati, defatigati.

חֲשַׁל *chald.* contudit, com-
 minuit.

חֲשַׁמֵּל *m.* aes laeve, politum,
 aurichalcum, LXX. ἤλεκ-
 τρον.

חֲשִׁיב *rad. inus. arab.* pin-

guis fuit; multos servos ha-
 buit.

חֲשִׁיב (opulentus) *N. pr. m.*

חֲשִׁמוֹן (pinguetudo) *N. pr.*

oppidi in tr. Juda.

חֲשִׁמוֹנָה *N. pr.* stationis
 Isr. in deserto.

חֲשִׁמֹן *m., pl.* חֲשִׁמֹנִים *m*
 gnates, optimates.

חֲשִׁיב, חֲשִׁיב (festinatio) *N.*
pr. regis Edomitarum.

חֲשִׁיב *rad. inus.* pulcher fuit.

חֲשִׁיב *m.* ornamentum pe-
 ctorale pontificis maximi
 (ח' הַמְּשָׁפֵט).

חֲשַׁק adhaesit, addictus fuit
 alicui, delectatus est alqo
sq. ב' vel accus.; alicui pla-
cuit s. libuit sq. inf. c. ל'. —
Pi. חֲשַׁק conjunxit. — *Py.*
 conjunctus fuit.

חֲשַׁק *m. (c. suff. חֲשַׁקִּי)* ap-
 petitus, desiderium.

חֲשַׁקִּים, חֲשַׁקִּים *m. pl.* vir-
 gae s. perticae, quibus col-
 umnae conjungebantur et
 de quibus aulaea pendebant.

חֲשַׁקִּים *m. pl.* radii rotae,
 quibus apsis cum mediole
 jungitur.

חֲשַׁר *rad. inus. arab.* colle-
 git.

חֲשַׁרָה *f.* collectio.

חֲשַׁרִּים *m. pl.* modioli ro-
 tae.

חֲשַׁשׁ *m.* pabulum s. foenum
 siccum.

תת *pl.* תְּחִים (terribiles *cf.* תחת) *N. pr.* populi Cananici.

תחת (fut. יתחת) cepit captumque abstulit (ignem, prunas); apprehendit: *fut. c. suff.* יתחתך teprehendet.

מחתה *f.* instrumentum s. vas ad prunas ex igne auferendas; vas in quo partes ellychniorum combustae reponerantur, *LXX.* ὑπόθεμα.

תת, תחת, תחתית, תחתית *v.* תחת.

תחתך — *Niph.* נחתך decisum, definitum, destinatum est.

תתל — *Py. et Hoph.* fasciis involutus fuit.

תתל *m.* fascia.

תתלה *f.* fascia.

תתלך *N. pr.* loci in Syria.

תתם (fut. יתתם) sigillo clausit s. signavit, obsignavit *sq. accus.*, בַּעַד, בַּב, בַּב; occlusit, recondidit; *metaph.* absoluit, complevit. — *Niph.* obsignatum est. — *Pi.* sibi obsignavit, se occlusit. — *Hiph.* תתתם *intrans.* occlusus, obstructus fuit.

תתם *chald.* obsignavit.

תתם *m.* (c. *suff.* תתמך) sigillum, annulus signatorius. 2) *N. pr.* virorum.

תתמה *f.* sigillum.

תתן — *part. m.* תתן socer *i.*

e. pater uxoris; *fem.* תתנה socrus, *c. suff.* תתנהו. —

Hithpa. תתנתך affinitatem inivit (filiam vel ducendo vel nuptum dando) *sq.* תתנתך, ב, ל.

תתן (st. *e.* תתן, *c. suff.* תתנתך, *pl.* תתנתך) *m.* sponsus; gener; affinis.

תתנה *f.* desponsatio, nuptiae.

תתן *i. q.* תתן rapuit, abripuit, *fut.* יתתנהך.

תתן *m.* rapin, praedo.

תתן (fut. יתתן) perfodit, irrupit *sq.* ב; remigavit.

מחתרת *f.* irruptio (furis).

תתת (fregit, fractus est) *intrans. et metaph.* metu fractus est, consternatus, territatus est. — *Niph.* נתת (fut. יתת, *pl.* יתתו) fractus, contractus est; perterrefactus est, timuit *sq.* מן, מפני. —

Pi. תתת *intrans.* fractus est; *causat.* terruit. — *Hiph.*

תתת (praet. תתת, תתתו; fut. יתת, *c. suff.* יתתו) confregit; terruit.

תתת *m.* terror. 2) *N. pr. m.*

תת *adj. m.* (c. *suff.* תתתם, *pl.* תתתם) fractus; consternatus, pavidus. — *Subst.* consternatio, terror.

תתת *f.* terror.

תתת *f.* terror, pavor.

תַּחַת *m.* (*pl.* תַּחַתִּים) terror. *Alii: adj.* timidus, pavidus.

מַחַתָּה *f.* (fractio) ruina; interitus; consternatio, terror, pavor.

ט

טָאָב *chald.* laetus fuit.

טָאָטָא *v.* טָאָא.

טָב *v.* טָבֵאל, טָבֵב.

טָבוּלִים *m. pl.* (*aethiop.* טבלל obvolvīt) tīarāe, mitrae.

טָבוּר *m.* locus editus, fastigium.

טָבַח (*inf. constr.* טָבַח, *imp.* טָבַח) mactavit; trucidavit, violenter occidit.

טָבַח *m.* (mactator) coquus; carnifex (qui erat satelles regis); טָבָחִים (רב) dux praetorianorum.

טָבַח *m. chald.* carnifex, satelles.

טָבַחָה *f.* coqua.

טָבַחָה *m.* (*c. suff.* טָבַחָה) mactatio, mactatus (pecudis), laniena; caedes; pecudes mactatae, epulae inde paratae. 2) *N. pr. m.*

טָבַחָה *f. id.*

מִטָּבַח *m.* occisio, caedes.

טָבַחָת (*alibi* טָבַחָת) *N. pr.* urbis Aram.

טָבַל (*fut.* יִטְבַּל) tinxit, intinxit, immersit; *intrans.* se

immersit, descendit. — *Niph.* immersus est.

טָבוּלִים *v. supra.*

יְהוָה יִטְבַּלְהֶוּ (*Jehova* immersit) *N. pr. m.*

טָבַע impressus, infixus est; immersus, submersus est. — *Py.* טָבַע demersus est. — *Hoph.* הִטְבַּע demersus est; infixus est.

טָבַעַת *f.* (*pl.* טָבַעוֹת, *constr.* טָבַעוֹת) annulus signatorius; circulus s. annulus quisque.

טָבַעוֹת (annuli) *N. pr. m.*

טָבוּב *v.* טָבַרְמוֹן.

טָבַחָה *N. pr.* oppidi in tribu Ephraim.

טָבַחָה *m. nom.* mensis decimi a Januarii novilunio usque ad Februarii novilunium patens.

טָהַר (*fut.* יִטְהַר) mundus s. purus fuit s. factus est. — *Pi.* טָהַר (*fut.* יִטְהַר) mundum reddidit, purgavit; lustravit; purum declaravit. — *Py.* purgatus est. — *Hithpa.* הִטְהַר, הִטְהַר (*pl.* הִטְהַרוּ, *imp. pl.* הִטְהַרוּ) se purum reddidit, se mundavit.

טָהוּר *adj.* (*st. c.* טָהוּר,

fem. טָהוּרָה, *pl.* טָהוּרוֹת)

mundus, purus (non sordidus; non contaminatus s. pollutus); innocens. *Subst.* puritas.

טָהַר *m.* nitor, puritas (aetheris); purificatio (mulierum).

טָהַר *m.* nitor, splendor.

טָהַרָה *f.* mundities, puritas (animi); purificatio (mulierum).

טֹאֵטָא *s.* טוֹא — *Pilp.* טֹאֵטָא everrit (coenum, lutum).

מִטֹּאֵטָא *m.* everriculum, scopæ.

טוֹב (*praet. pl.* טָבוּ, *fut.* יִרְטַב *ab* יִרְטַב) bonus, pulcher, hilaris fuit; טוֹב לִי mihi bene est, mecum bene actum est; bene valeo; *sq.* טוֹב לִי mihi placet; טוֹב לְ עַלִּי *s.* placet alicui. — *Hiph.* הִטִּיב bene, praeclare fecit; beneficium contulit; pulchrum fecit, ornavit; hilarum reddidit.

טוֹב *adj. m.* טוֹבָה *f.* bonus, eximius, praestans; benignus, beneficus; gratus, acceptus; suavis; formosus; utilis, aptus, saluber; magnus, multus, largus; probus, honestus, benignus, benevolus, beneficus; rectus, probus (de actionibus); laetus, hilaris, felix. — *Subst. m. et f.* bonum, rectum, honestum; beneficium; opes, bona; felicitas, salus; לְטוֹב *sq.* לְטוֹבָה *sq.* לְ in salutem alcjs; in bonam partem. לְטוֹבוֹת virtutes alcjs. — *Adv.*

טוֹב bene! recte! — 2) *N. pr.* regionis trans Jord.

טָב *m. chald.* bonus, gratus, acceptus.

טָבֵאל *in pausa* טָבֵאל (bonus est Deus) *N. pr.* Syri cujusdam; 2) praefecti Pers. in Samaria.

טָבֵרִמון (*bonus est Rimmon, idolum Syr.*) *N. pr.* patris Benhadadi, regis Syriae.

טוֹב *m.* bonitas, benignitas; formositas; hilaritas (*sq.* לָב); felicitas; bona, divitiae; אֶרֶץ טוֹב optima *i. e.* fertilissima terrae regio.

טוֹב אֶרֶץ *N. pr. m.*

טוֹבֵיהוּ, טוֹבֵיהוּ *N. pr. vi-*rorum, *Tωβίας*.

טָהַר (*complicuit, contorsit*) nevit; 2) famem passus est, jejunavit.

טוֹה *f. chald.* jejunium; *adv.* jejunando, incoenatus.

מִטוֹה *m.* netum.

טָהַר obducere, oblinere (calce, adipe). — *Niph. inf.* הִטוֹה obduci, oblini.

טָהַר *m.* tectorium (*Tünche*).

טָהוֹת *f. pl.* renes (adipe obducti).

טוֹהָה *v.* טוֹהָה.

טוֹל *Kal inus.* longum esse.

— *Hiph.* הִטוֹל in longum extendit: prostravit, project, ejecit, emisit, immisit.

— *Hoph.* הִטוֹל projectus,

prostratus est; coniectus est; ejectus est. — *Pilp.* טלִטל projectit.

טלִטלָּה *f.* projectio.

טלִטלָּה *rad. inus. arab.* circumire.

טלִטפּוֹת *f. pl.* ligamenta, fasciae, φυλακτῆρια, frontalia, quibus sententiae legis Mosaicae inscriptae erant.

טלִטָּר *rad. inus. cf.* תלִטָּר *et* תלִטָּר.

טלִטָּר *m.* (*pl.* טלִטָּרִים, טלִטָּרִים) paries circumdatus, septuni; series, ordo.

טלִטָּרָה *f.* paries circumdatus; septum, ovile; pagus; arx.

טלִטָּר *m. chald. i. q.* צלִטָּר mons.

טלִטָּרֵשׁ concitato impetu volare.

טלִטָּה *v.* טלִטָּה.

טלִטָּה (*arab.* expandit.) —

Pil. tetendit, *part.* מטלִטָּה־

קלִטָּה jaculatores, sagittarii.

טלִטָּה *v.* טלִטָּה.

טלִטָּה־ *v.* טלִטָּה־

טלִטָּה (*fut.* יטלִטָּה) contrivit, moluit; *trop.* oppressit.

טלִטָּה *m.* mola (manuaria).

טלִטָּה *f. id.*

טלִטָּה *rad. inus. syr.* anhela-vit, tenesmo laboravit.

טלִטָּה־ *m. pl.* mariscae ani.

טלִטָּה *v.* טלִטָּה.

טלִטָּה *m.* coenum, lutum; argilla.

טלִטָּה *m. chald.* argilla.

טלִטָּה *v.* טלִטָּה.

טלִטָּה *v.* טלִטָּה.

טלִטָּה assuit, consuit, resarsit;

part. טלִטָּה maculosus, versicolor, *pl.* טלִטָּה־

— *Py. part. f. pl.* מטלִטָּה־ consuti, resarti (calcei).

טלִטָּה־ *v.* טלִטָּה, טלִטָּה.

טלִטָּה *rad. inus. syr.* recens fuit.

טלִטָּה (*st. c.* טלִטָּה) *m.* agnelus.

טלִטָּה *m., pl.* טלִטָּה־ agnelli.

2) *N. pr.* oppidi *cf.* טלִטָּה.

טלִטָּה *v.* טלִטָּה, טלִטָּה.

טלִטָּה — *Pi.* טלִטָּה textit, contingendo obtexit. — II) *arab.* humectavit *cf.* טלִטָּה.

טלִטָּה *chald.* — *Aph.* אטלִטָּה umbram captavit, sub umbra quievit.

טלִטָּה *m.* (*in pausa* טלִטָּה, *c. suff.* טלִטָּה) ros.

טלִטָּה *m. chald.* ros.

טלִטָּה *rad. inus. arab.* oppressit, vim intulit.

טלִטָּה (*oppressio*) *N. pr.* oppidi in tribu Juda (*alibi* טלִטָּה־ *cf.* טלִטָּה).

טלִטָּה־ (*oppressor*) *N. pr. m.*

טלִטָּה (*fut.* יטלִטָּה, *inf. c.* הִטלִטָּה *parag.* טלִטָּה) immundus, impurus fuit; pollutus est, se contaminavit aliqua re *sq.* בְּ. — *Niph.* נטלִטָּה pollutus

est alqa re sq. ט; se polluit. — *Pi.* טמא polluit; profanavit; vitiavit, corruptit, stupravit (virginem); immundum declaravit; contaminari se passus est. — *Py.* part. f. מטמאה polluta. — *Hithpa.* הִטְמֵא se contaminavit alqa re sq. ל. — *Hothp.* praet. f. הִטְמֵא se contaminavit.

טמא adj. m. immundus, impurus; fem. טמאה.

טמאה f. (pl. constr. טמאות) immunditia; res immunda.

טמאה f. immunditia.

טמא i. q. טמא — *Niph.* (pl. נטמאין, נטמאין) immundum, pollutum esse s. haberi.

טמא abscondit (*maxime* loco subterraneo), defodit; occultavit (laqueos alicui i. e. insidiatus est); recondidit, reservavit alicui sq. ל. — *Niph.* occultatus est, se abscondit. — *Hiph.* abscondit.

טמא m. (pl. מטמאין) thesaurus reconditus; cella subterranea.

טמא (s. suff. טמאין) m. corbis, canistrum.

טמא — *Pi.* inquinavit, polluit.

טמא i. q. טמא — *Hiph.* הטמא in errorem induxit.

טעם (fut. יטעם) gustavit, degustavit; saporem exploravit; libavit, delibavit; gu-

stu percepit; sensit, *metaph.* animo percepit.

טעם *chald. id.* — *Pa.* gustandum, comedendum alqd praebuit.

טעם m. sapor, gustus; *metaph.* ratio, intelligentia, prudentia, sapientia; sententia, edictum.

טעם m. *chald.* voluntas, decretum.

טעם m. *chald.* sapor, gustus; ratio, mens, prudentia; sententia, decretum, δόγμα.

מטעמין m., מטעמות f. pl. cupediae.

טען oneravit (jumenta). — II) transfodit. — *Py.* transfixus, vulneratus est, part. מטעני חרב gladio confossi. טען v. טען.

טפח — *Pi.* טפח expandit; (*denom. a* טפח) palma s. manu (ulnis) gestavit.

טפח m. palma, palmus (mensura quatuor digitorum); pl. טפחות palmi, *metaph.* perbreves (dies); 2) mutuli, lapides eminentes.

טפח m. palmus (mensura).

טפחים m. pl. gestatio.

מטפחת f. (pl. מטפחות) pallium amplum mulierum.

טפל sarsit, assuit, *metaph.* concinnavit, excogitavit.

טפסר m. princeps s. dux militum, satrapes.

טפסרים m. id., pl. טפסרים.

טַפָּף agilis fuit minutisque gressibus trepidavit.

טַף *m.* (*in pausa טַף, c. suff.* **טַפְּפוּ**) parvuli, pueri et puellae; familia.

טַפָּר *m. chald.* unguis, ungula.

טַפֵּשׁ pinguis fuit, *trop.* hebes s. stupidus fuit.

טַפְּהָ *N. pr.* filiae Salomonis.

טַרַד protrusit; continuus fuit, *part.* **טַרַד** perpetuus, continuo stillans (stillicidium).

טַרַד *chald.* protrusit, propulit, ejecit.

טַרְהָ *rad. inus. arab.* recens fuit.

טַרְהָ *m.*, **טַרְהָ** *f.* recens.

טַרְהָם *Chethib i. q.* **טַרְהָם** nondum.

טַרַח — *Hiph.* projecit, prostravit, dejecit.

טַרַח *m. (c. suff. טַרַחְכֶם)* onus, molestia.

טַרַם *rad. inus. fort.* rese-cuit, interrupit.

טַרַם *adv. temp.* nondum; **בְּטַרַם** *et טַרַם sq. praet. et fut.* antequam, priusquam; **מִטַרַם** *sq. inf.* ab eo quod nondum est, priusquam.

טַרַף (*fut.* **יִטַרַף**, **יִטַרַף**) dis-cerpsit, laceravit, dilaniavit.

— *Niph.* discerptus, dilaniatus est. — *Py.* **טַרַף** dilaniatus est. — *Hiph.* fecit ut

ederet, cibavit. — II) *arab.* recens fuit *cf.* **טַרְהָ**, **טַרְהָ**.

טַרְהָ *m.* animal dilaniatum, praeda; esca, cibus; 2) folium.

טַרְהָ *m.* recens, viridis.

טַרְפָּה *f.* laceratio, dilaniatum (a feris) animal.

טַרְפְּלִיָּא *chald. N. pr.* gentis barbarae, ex qua colonia in Samariam deducta est, *LXX.* *Ταρφαλαῖοι.*

י

יֵאָב concupivit alqd *sq.* **יֵאָב**, desideravit.

יֵאָה pulcher, decorus fuit, *sq.* **יֵאָה** convenit alicui, decet alqm.

יֵאָה *i. q.* **יֵאָה**.

יֵאָהֵב (*Jehova audit*) *N. pr.* virorum.

יֵאָהֵב (*contr. יֵאָהֵב*) *N. pr.* virorum.

יֵאָהֵב (*lucet*) *N. pr.* virorum, *Ἰαεῖρος; patron.* **יֵאָהֵב**.

יֵאָל *i. q.* **יֵאָל**. — *Niph.* **יֵאָל** stultus factus est; stolide se gessit. — II) *i. q.* **יֵאָל**. — *Hiph.* **יֵאָל** (*fut.* **יֵאָל**) coepit, ausus est *sq. inf.*; voluit *sq. inf. vel verb. fin.*

יֵאָר, **יֵאָר** *m.* fluvius (*praecipue Nilus*); *pl.* **יֵאָרִים** fluvii, rivi, canales; cuniculi metallicorum.

ראש — *Niph.* נֹאֵשׁ desperavit, destitit ab aliquo *sq.* מִן; *part.* נֹאֵשׁ desperatus; *impers.* דֶּסְפֵּרָטֻם, frustratum est. — *Pi. inf.* רָאֵשׁ ad desperationem adducere, spe destituere.

רֵאשִׁיָּה (Jehova sanat) *N. pr. m.*

רֵאשִׁיָּה (Jehova sanat) *N. pr. regis Jud., Ἰωσίας.*

רֵאשִׁיָּה *N. pr. m. (i. q. אֶתְנִי).*

רב — *Pi.* רָבָב clamavit.

רֵבֶב *N. pr.* populi in Arabia felici; 2) regis Idumaeorum; 3) al. virorum.

רָבַל *v.* רָבַל.

רֵבֶב (cf. רֵבֶב) *N. pr. antiquum Hierosolymorum; nom. gent.*

רֵבֶב Jebusita, Jebusaeus.

רֵבֶב (eligit *v.* בָּחַר) *N. pr. filii Davidis.*

רֵבֶב (prudens est *v.* בָּרַן) *N. pr. duor. regum Cananit.*

רב (*v. poët.*) *Kal inus.* profluxit, processit. — *Hiph.* רָבַב duxit; attulit, obtulit. — *Hoph.* הֻרְבַּב ductus est; allatus, oblatus, delatus est.

רָבַב *chald. id.* — *Aph.* הֻרְבַּב abstulit; detulit, attulit.

רֵבֶב *m. (c. suff. רֵבֶבֶת, רֵבֶבֶת)* proventus (terrae, arborum).

רֵבֶב *m.* proventus; 2) pluvia, *nom. mensis* Hebr. octavi, cujus initium erat primo

Novembris novilunio.

רָבַב *m.* diluvium.

רָבַב *m.* fluvius, flumen. 2)

N. pr. filii Lamechi.

רָבַב *adj., fem.* רֵבֶבֶת diffluens (sanie, ulceribus).

Vulg. papulas habens.

רֵבֶב *com. (nomen onomatopœt.)* sonus protractus et continuatus, jubilum, instrumentum musicum, buccina. רֵבֶבֶת הַיּוֹבֵל *et* יָבַב *annus jubilaëus.*

רֵבֶב *m.* flumen s. locus aquosus. 2) *N. pr.* filii Lamechi.

רֵבֶב, אֶבֶב *m.* fluvius.

רֵבֶב *f. poët. i. q. אֶרֶץ* terra; terra irrigua et habitabilis; *meton.* incolae terrae; orbis terrarum; terra, tractus.

רֵבֶב (consumens populum) *N. pr.* oppidi in tribu Manassis.

רֵבֶב *m.* frater mariti, levir.

רֵבֶב *Pi. denom.* fratris (mortui) uxorem duxit.

רֵבֶבֶת *f. (c. suff. רֵבֶבֶת)* uxor fratris, fratria; uxor fratris mariti s. leviri.

רֵבֶבֶת (Deus aedificat) *N. pr.* duorum oppidorum in trib. Jud. et Naphth.

רֵבֶבֶת (aedificat) *N. pr.* oppidi Philist., Ἰαμνία, Ἰάμνεια. רֵבֶבֶת, רֵבֶבֶת (Jehova aedificat) *N. pr. i.*

יִפֹּק (effundit) *N. pr.* rivi in Jordanem influentis.

יְבַרְכֶהָ (Jehova benedicit) *N. pr. m.*

יְבֹשֶׁם (suavis) *N. pr. m.*

יְבֹשֶׁת (inf. constr. יִבֹּשׂ, fut.

יִבֹּשׂ, *pl.* יְבֹשֶׁת) aridus fuit s. factus est, exaruit. — *Pi.*

יִבֹּשׂ (fut. c. suff. יִבְשָׁהּ, ויִבְשָׁהּ) arefecit. — *Hiph.*

יִבֹּשׂ arefecit; *intrans.* aridus factus est, exaruit.

Aliud v. in בֹּשׂ.

יְבֹשֶׁת *adj. m.* יְבֹשֶׁת *f.* aridus. 2) *N. pr.* oppidi in Gileaditide (*etiam* יְבֹשֶׁת); b) viri cujusd.

יְבֹשֶׁת *f.* arida (terra); aridum, terra continens.

יְבֹשֶׁת *f. chald. id.*

יְבֹשֶׁת *f.* (inf. v. יִבֹּשׂ) siccatio.

יְגַאֵל (redemptor, vindex) *N. pr.* virorum.

יִגְבֵּב *i. g.* יִגְבֵּב secuit, aravit; *part.* יֹגְבְּבִים aratores, agricolae.

יִגְבֵּב *m.* ager, *pl.* יֹגְבְּבִים.

יִגְבֵּהָ (alta) *N. pr.* oppidi in tribu Gad.

יִגְבֵּהָ (Jehova magnum faciet) *N. pr. m.*

יִגְהָ *Kal inus.* doluit, moeruit. — *Niph. part.* נִיגְהָ moerore affectus, tristis. —

Pi. יִגְהָ (fut. ויִגְהָ *pro* ויִגְהָ) moerore affectus. — *Hiph.*

יִגְהָ moestitiam intulit, afflixit. — II) *Hiph.* יִגְהָ removit 2 Sam. 20, 13.

יִגְוֹן *m.* moeror, tristitia.

יִגְוֹהָ *f. id.*

יִגְוֹר (hospitium v. גְּוֹר) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

יִגְלֵי (exulans v. גְּלֵה) *N. pr. m.*

יִגְעֵב (fut. יִגְעֵב, *pl.* יִגְעֵבוּ) graviter laboravit *sq. accus.*, בָּ, *inf. c.* לָ; defatigatus, fessus est *sq.* בָּ taedio affectus est.

— *Pi.* יִגְעֵב defatigavit. —

Hiph. יִגְעֵב defatigavit, molestus fuit alicui alqa re *sq. accus. et* בָּ.

יִגְעֵב *adj. m.* fatigatus, fessus.

יִגְעֵב *adj. m.* defatigatus.

יִגְעֵב *m.* labore partum, quaestus.

יִגְעֵב *m.* labor, defatigatio; labore partum, res labore parta, quaestus, opes; dolor (parturientis).

יִגְעֵב *f.* labor, defatigatio.

יִגְרֵב *m. chald.* acervus (lapidum) Gen. 31, 47.

יִגְרֵב (praet. יִגְרֵב, יִגְרֵב) metuit, formidavit *sq. accus.*, מִפְּנֵי.

יִגְרֵב *adj. verb. m.* metuens.

יִדֵּב *com.*, saepius *fem.* (st. c. יִדֵּב, *c. suff.* יִדֵּב, יִדֵּב; *dual.* יִדֵּב, *c. suff.* יִדֵּב, *st. c.* יִדֵּב, *c. suff.* יִדֵּב).

יָדָיו (יָדֵיכֶם, יָדָיו) manus; *sq.* עם, אֶת cum alqo (adjuvans), *sq.* אֶל, בַּ in s. contra alqm (adversans, affligens, rar. opem ferens); *sq.* עַל super alqo (tutans; numine div. afflans). — 2) trop. potentia, robur, praesidium (בִּידָוִי); 3) pars, portio; 4) latus, על יָדָיו, על יָד, לְיָד, יָד, אֶל יָד, אֶל יָד, בְּעַד יָד, a lātere, juxta, prope; 5) locus, spatium, אִישׁ עַל-יָדָיו suo quisque loco; 6) monumentum 1 Sam. 15. 2 Sam. 18. Jes. 56. 7) ratio, mos. — *Plur.* יָדָיו (*st. c.* יָדָיו) manus arte factae, cardines, axes; brachia vel fulcra throni; partes, portiones. — *Cum praefixis:* בִּידָוִי in manu *i. e.* cum (בִּידָוִי secum); in manum *i. e.* in potestatem, πρὸς; per manum (בִּידָוִי מִשָּׁהוּ per Mo- sen); ad manum, ante, coram, in conspectu. בֵּין יָדָיו inter manus, in corpore anteriore s. pectore. בִּידָוִי הַמֶּלֶךְ pro manu *i. e.* liberalitate regis. מִיָּדָיו, מִיָּדָיו e manu, ab, ex. עַל יָדָיו in manum *i. e.* alicui; prope, juxta; super; per; ad (modum). יָד לְיָד a manu ad manum, per omnes hominum aetates.

יָד *com.* (*st. emph.* יָדָה, *c. suff.* יָדָה, יָדָה; *dual.* יָדָיו) *chald.* manus.

יָדָה *chald. i. q.* יָדָה. — *Aph.* (part. מְהוֹדָה, מוֹדָה) laudavit, celebravit.

יָדָה N. pr. loci in tribu Sebulon.

יָדָה N. pr. m.

יָדָה jecit, conjecit (sortem)

— II) *i. q.* דִּילֵךְ dilexit *cf derivv.*

יָדָה N. pr. virorum.

יָדָה *m.* dilectus, amicus-amabilis, suavis; *pl. f.* יָדָה res amabiles, suavitates.

יָדָה (dilecta) N. pr. matris Josiae regis.

יָדָה *f.* id quod amatur, deliciae.

יָדָה (dilectus s. amicus Jehovae) *cognom.* Salomonis.

יָדָה *i. q.* יָדָה projecit, jaculatus est, *imp. pl.* יָדָה. *Pi. id., fut.* יָדָה, *inf.* יָדָה. —

II) *Hiph.* יָדָה (*fut.* יָדָה, *c. suff.* אֶתְדָה, אֶתְדָה) professus, confessus est *sq.* accus., על; gratias egit, celebravit, laudavit *sq. accus.*; ל. — *Hithp.* יָדָה confessus est alqd *sq. accus.*, על; laudavit, celebravit *sq.* ל.

יָדָה *f.* confessio; gratiarum actio, celebratio, laus; chorus laudantium.

יָדָה *f. pl.* (*fort. corruptum ex* יָדָה *i. q.* יָדָה) laudes, celebrationes, chori. יָדָה (celebratus) N. pr.,

Juda: filius Jacobi et tribus ab eo orta; b) regnum Judaicum; c) tota terra Israelitica. 2) alii viri.

יְהוּדָה *chald.* Juda *i. e.* Judaea *s.* Judaei.

יְהוּדָיִם, יְהוּדָיִם (pl.) יְהוּדָיִם (pl.) *Nom. gent.* Judaeus *i. e.* civis regni Jud. b) Israelita quivis; *fem.* יְהוּדָיָה Judaea, mulier Judaica; יְהוּדָיִת *adv.* judaice, Judaicá linguá. — 2) *N. pr.* viri cujusd.

יְהוּדָה *Hithp. denom.* Judaeus factus est, Judaismum secutus est.

יְהוּדָיִם *chald., pl.* יְהוּדָיִם, *st. emph.* יְהוּדָיִם Judaei.

יְהוּדָיִת *cf.* יְהוּדָיִת. 2) *N. pr.* uxoris Esavi.

יְהוּדָה *N. pr.* oppidi in tribu Dan.

יְהוּדָה (celebrate Jehovam) *N. pr.* virorum.

יְהוּדָה *N. pr. m.*

יְהוּדָה (judex *v.* הַיָּד) *N. pr. m.*

יְהוּדָה (notus) *N. pr.* virorum.

יְהוּדָה (collaudans *cf.* יְהוּדָה) *N. pr.* Levitae, qui choro musico praefectus erat, et posterorum ejus.

יְהוּדָה *N. pr. m.*

יְהוּדָה, יְהוּדָה, יְהוּדָה, יְהוּדָה *v.* יְהוּדָה.

יְהוּדָה (Jehova profitetur *s.* monstrat) *N. pr.* virorum.

יְהוּדָה (Deus cognovit) *N.*

pr. filii Benjamin.

יְהוּדָה (lacrimans *v.* הַיָּד) *N. pr.* filii Nahoris.

יְהוּדָה (*fut.* יְהוּדָה, יְהוּדָה; *inf. abs.*

יְהוּדָה, *constr.* הַיָּד, *c. suff.*

הַיָּד; *imp.* הַיָּד, *c. suff.*

הַיָּד; *part.* יְהוּדָה, *fem.*

יְהוּדָה) cognovit, animad-

vertit, agnovit, intellexit,

sensit, expertus est; cognovit

(mulierem, concubuit;

יְהוּדָה אִישׁ experta est vi-

rum); 2) noverat, scivit,

sapuit (יְהוּדָה sapiens, יְהוּדָה

notus, illūstris); praevidit,

יְהוּדָה לא non opinans fuit,

יְהוּדָה מי quis praevidet? in-

opinato; 3) curavit, pro-

vidit, prospexit (Deus), ve-

neratus est (Deum). — *Niph.*

יְהוּדָה cognitus, notus est, in-

notuit; edoctus, expertus

est. — *Pi.* יְהוּדָה indicavit, as-

signavit. — *Py. part.* יְהוּדָה

cognitus, notus. — *Po.* יְהוּדָה

indicavit, designavit. —

Hiph. יְהוּדָה (imp. יְהוּדָה,

fut. יְהוּדָה, *apoc.* יְהוּדָה) no-

tum fecit, indicavit, certio-

rem fecit *sq. dupl. accus.,*

acc. rei et dat. pers.; decla-

ravit, manifestavit; edocuit;

fecit ut sentiret *i. e.* puni-

vit. — *Hoph.* יְהוּדָה notum

factum est, innotuit. —

Hithp. יְהוּדָה se notum fe-

cit, cognoscendum se prae-

buit; se revelavit *sq. אל*

אל.

ידע *chald.* cognovit, animadvertit, intellexit, scivit; *fut.* יִדְעַע. — *Aph.* הוֹדַע indicavit, manifestavit, revelavit.

יָדַע *m.* cognitio, scientia.

יְדָעָה *f.* scientia; *pl.* יְדָעוֹת scientia summa; sententiae, judicia.

יְדָעָה *f.* cognitio, scientia; intelligentia, sapientia.

יָדָע (scitus) *N. pr. m.*

יִדְעָה (Jehova cognovit) *N. pr. m.*

יִדְעָנִי *m.* (*pl.* יִדְעָנִים) persapiens, hariolus.

מִדָּע, מֵדָע *m.* scientia; conscientia.

מֵדָעָה *adv. interrog.* quare? cur?

מִנְדָּע *m. chald.* scientia, intellectus, mens.

מִדָּע *m.* cognitio, familiaritas, *concr.* familiaris.

מִדָּעָה *f. id.*

יָהָה *pro* יָהָה *v.* יָהָה.

יָהָב dedit; posuit, collocavit; *imper.* יָהָב, *c.* הָהָה *parag.* הָהָה, *fem.* הָהָה, *pl.* הָהָה da, cedo, date! pone, ponite! agedum! agite!

יָהָב *chald.* (*imp.* יָהָב, *part. act.* יָהָב, *pass.* יָהָב, *praet. pass.* יָהָב, יָהָב) dedit; posuit. — *Ilhp.* אֶתֵּיָהָב datus, traditus est.

יָהָב *m.* onus, *c. suff.* יָהָב

Ps. 55, 23. (*Al. interpr.* dedit s. imposuit tibi.)

הַבָּהָבִים *m. pl.* dona (multa).

יָהָב, יָהָב *v.* יָהָב.

יָהָב (*cf.* יָהָב) *N. pr. m.*

יָהָב *v.* יָהָב.

יָהָב, יָהָב, יָהָב, יָהָב *v.* יָהָב.

יָהָב *hujusque voc. derivv., quae a יָהָב vel יָהָב ordiuntur, v. s. rad.* יָהָב.

יָהָב *N. pr. m. i. q.* יָהָב.

יָהָב *adj. m.* elatus, superbus.

יָהָב (Deum celebrat) *N. pr. virorum.*

יָהָב *v.* יָהָב.

יָהָב, יָהָב *N. pr.* urbis Moabiticae.

יָהָב *N. pr.* filii Issaschari.

יָהָב *v.* יָהָב.

יָהָב, יָהָב *v.* יָהָב.

יָהָב *m.* dies (*spec.* de die laeto, solemni, infausto); 2) tempus. — הַיּוֹם hodie; interdiu; hoc tempore, nunc; illo tempore, tunc temporis.

— בַּיּוֹם interdiu; hoc ipso die, statim, mox; illo die, nuper. — בַּיּוֹם *sq. inf.* eo die quo, quum, postquam. — בַּיּוֹם nunc; prius, antea.

הַיּוֹם hoc tempore, nunc; illo tempore, tunc (de temp. praeterito et fut.). — כַּיּוֹם sicut hoc tempore; hodie; hoc s. illo tempore,

nunc, tunc. — מיום ex quo die. — יום ביום, יום יום, כל-יום quotidie. — omnibus diebus, quotidie; toto die; omni tempore, perpetuo, nunquam non. — *Dual.* יומים biduum. — *Plur.* ימים (st. c. ימי, rar.

di es; dies complures; מים post aliquot dies, aliquanto post; 2) tempus indefinitum; ירה s. ימים per integrum mensem, שנתים per duos annos integros. 3) tempus constitutum, *inprim.* tempus vitae, ממה ex quo tempore vivis, כל-המים פ' per omne tempus vitae, בא aetate provectus; 4) annus, ממים וממה quotannis, למים in annum, quotannis *Jud.* 17, 10., זבח sacrificium anniversarium.

יום *m. chald.* (pl. יומין; *st. emph.* יומא; *st. c.* יומי, יומת) dies; tempus.

ביום *adv.* interdiu. יומם interdiu. צרי יומם hostes quotidiani.

יון *N. pr.* Ioniae s. Graeciae. בני היונים Graeci; 2) urbis s. regionis in Arabia.

יון *rad. inus. fort.* aestuare, fermentescere.

יון *m.* lutum.

יון *m.* (st. c. יין, c. suff.

יוני) vinum; *metonym.* crapula.

יונה *f.* (pl. יונים) columba. 2) *N. pr.* prophetae. — *Al.* v. in ינה.

יונק *v.* יונקת, יונק

יוסף (ab יוסה s. יוסה) *N. pr.* filii Jacobi, Ἰωσήφ; gentis ejus; regni decem tribuum et totius populi Isr. 2) al. virorum.

יוסףיה (Jehova addit) *N. pr. m.*

יועאל (cf. יעל) *N. pr. m.*

יוצר *v.* יוצר

יוקים *N. pr. m.*

יורה *v.* יורי, יורה

יורם (Jehova excelsus est) *N. pr. m.*

יושב חסד (gratia refertur) *N. pr. m.*

יושביה (Jehova sedem fixit) *N. pr. m.*

יושה *N. pr. m.*

יושורה (Jehova erigit) *N. pr. m.*

יותר *v.* יותרת, יותר

יוצאל (congregatio Dei) *N. pr. m.*

יוצה (laetatur de Jehova) *N. pr. m.*

יוז (cf. זוז) *N. pr. m.*

יוזאל *N. pr. m.*

יון ponderavit; *Py. part.* Keri מרזנים ponderibus instructi, bene vasati, *Chethib* v. מזנים, *Jer.* 5, 8.

יִצְוֶנְהוּ *v.* יִזְנֶהוּ, יִזְנֶהוּ.

זָרַח *v.* יִזְרַחְהוּ, יִזְרַח.

יָזַע *m.* sudor.

זָרַע *v.* יִזְרַעֵאל.

יָחַד (*fut.* יִחַד) unicus, conjunctus fuit, se adjunxit *sq.* אַתָּה, אַתָּה. — *Pi.* יָחַד univit, conjunxit.

יָחִיד *m.* unicus; unigenitus; solitarius, derelictus (miser); *fem.* יָחִידָה unica; carissima (*poët. vitâ*).

יָחַד *m.* conjunctio. — *Adv.* conjunctim, simul, unâ; concorditer. — יָחַדוּ, יָחַדוּ (conjuncti illi) simul, unâ; concorditer, mutuo, invicem.

יָחַדוּ (conjunctus) *N. pr. m.*

יָחַדוּ אֱלֹהִים (conjunctio Dei) *N. pr. m.*

יָחַדוּ יְהוָה (conjunctio Jehovae) *N. pr. m.*

יָחַדוּ *v.* יָחַדוּ, יָחַדוּ.

יָחַדוּ *v.* יָחַדוּ, יָחַדוּ, יָחַדוּ.

יָחַדוּ (*reducit*) *N. pr. m.*

יָחַדוּ *v.* יָחַדוּ, יָחַדוּ.

יָחַד *v.* יָחַדוּ.

יָחַל — *Pi.* יָחַל spem fecit; *intrans.* speravit, expectavit, praestolatus est, confisus est *sq.* לְ, אֶל. — *Hiph.* יָחַל expectavit *sq.* לְ; moratus est *sq.* לְפָנַי. —

Niph. יָחַל (*fut.* יִחַל) expectavit.

Leopold, Lex. Hebr.

יָחַל *m.* exspectans, sperans.

יָחַל אֵל (Deo confidit) *N. pr.* filii Sebulonis; *patron.* יָחַל אֵלֵינוּ.

יָחַל *f.* spes, expectatio.

יָחַם (*fut.* יָחַם, יָחַם, *pl.* יָחַמוּ, *fem.* וַיִּחַמְנָה) calidus factus est; incaluit (ira, libidine). — *Pi.* (inf. יָחַם, *præter. f. c. suff.* יָחַמְתִּי) incaluit (libidine), coivit; concepit (mulier).

יָחַם (*st. c.* יָחַם) *f.* aestus, ira, fervor, furor; venenum. 2) *i. q.* יָחַם lac, *Iob.* 29, 6.

יָחַם *chald. pro* יָחַם *aestus irae.*

יָחַם, יָחַם *f. chald.* fervor, ira.

יָחַם (calidus) *N. pr. m.*

יָחַמוּ *v.* יָחַמוּ.

יָחַם *m.* discalceatus (pedibus nudis incedens).

יָחַם אֱלֹהִים (Deus imperavit) *N. pr.* filii Naphthali, *patron.* יָחַם אֵלֵינוּ.

יָחַם *i. q.* יָחַם moratus est 2 *Sam.* 20, 5. *Chethib fut* יָחַם (יָחַם) *Keri Hiph fut. chald. cf.* יָחַם.)

יָחַשׁ *m.* genus, familia, סִפְרֵי יָחַשׁ genealogia, stemma.

יָחַשׁ *Hiph. denom.* nomen suum tabulis publicis inscribendum curavit (*ἀπο-*

γράφεσθαι, censeri); *inf.*
subst. genealogia, index
stemmatum.

יהת *N. pr. m.*

יָטַב *i. q.* טוֹב (*fut.* יִטַּב, יָטַב;
הִיטֵב) bonus fuit; *sq.* לְ be-
ne fuit alicui; *sq.* בְּעֵינַי, *addito*
לְפָנַי placuit alicui; *addito*
לְבִי hilaris fuit. — *Hiph.*
יָטַב, יִטַּב (*fut.* יִטַּב, יָטַב,
הִיטֵב) bonum fecit; bene,
recte egit; *sq. inf.* recte:
הֲרָאָה הִיטַבְתָּ לְרֵאשִׁית recte vidisti,
לִגְנֹן מִיטֵב לְגֵן peritus fidibus
cānendi; 2) benefecit alicui
sq. accus., לְ, עם, profuit;
3) hilarem reddidit; 4) or-
navit, in ordinem redegit
(lucernas, capillos); 5) *in-*
trans. bonus fuit, *sq.* לְ אֵל placuit
alicui; — *inf.* יָטַב *adv.*
bene, recte, probe.

יָטַב *chald.* bonus, gratus
fuit, *sq.* עַל placuit alicui.

מִיטֵב *m.* bonum, optimum.

יְטָבָה *N. pr. loci.*

יְטָבָה *N. pr.* stationis Isr.
in deserto.

יְטָבָה (*extensa s. inclina-*
tā) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

יְטָבָה (*columna vaporis*) *N.*
pr. filii Ismaelis et gentis ab
eo ortae, Ituraeorum.

יָוֵן *v. יוֹן.*

יָוֵן *1 Sam.* 4, 13. *pro* יָד *latus.*

יָכַח — *Hiph.* הוֹכִיחַ decla-
ravit; arguit; redarguit,
convicit; castigavit, repre-

hendit, conviciatus est, pu-
nivit; judicavit, jus dixit;
altercatus est *sq.* עם, אֵל,
אָח. — *Hoph.* הוּכַח castigatus
est. — *Niph.* נוּכַח redargutus,
convictus est; disceptavit c. alqo. — *Hithp.*
הִתְוַכַּח disceptavit *sq.* עם.

הוּכַח *f.* castigatio, poena.

הוּכַח *f.* (*c. suff.* הוּכַחְתִּי,
pl. הוּכַחוֹת) demonstratio;
castigatio, reprehensio, ani-
madversio, poena; disce-
ptatio.

יְכַלֶּה *N. pr.* Chethib *pro*
יְכַלֶּה.

יְכַלֶּה *v. יָכַח.*

יָכַח (*fut.* יִכַּח, *pl.*
raro יָכַח) potuit, valuit,
inf. abs. יָכַח; *inf. abs.* יָכַח;
constr. (יָכַחְתִּי) potuit, valuit,
sq. inf. vel verb. fin.; tolerare
s. sustinere potuit; a se
impetrare potuit; licuit ali-
cui; *sq.* לְ s. *accus.* praevaluit,
superavit, vicit; *sq.*
dat. rei mente percepit.

יָכַח *chald.* (*part.* יָכַח,
יָכַח) potuit; *inf.* יָכַח,
יָכַח; *inf.* יָכַח, יָכַח;
praevaluit, vicit.

יָכַח (Jehova po-
tens fuit) *N. pr.* matris Usiae
regis.

יָכַח (*potens*) *N.*
pr. m.

יָכַח *v. יָכַח s. rad.* יָכַח.

יָכַח (*praet.* יָכַחְתִּי, *c.*
suffixis יָכַחְתִּי, יָכַחְתִּי)

יָלַדְתָּנִי; *fut.* יָלַד, יָלַדְתָּ; *inf.* יָלַדְתָּנִי; *abs.* יָלַד, יָלַדְתָּ, *constr.* יָלַדְתָּ, לָהּ, *c. suff.* (לָדְתָהּ) peperit (*part.* יָלַדְתָּ, יוֹלְדָהּ pariens; *poët.* genitrix, mater); genuit, creavit; *metaph.* peperit, effecit, protulit. — *Niph.* נוֹלַד (*fut.* יוֹלַד) natus, genitus est. — *Pi.* יָלַדְתִּי par-turientem adjuvit; *part.* מִיָּלְדָה obstetrix, *pl.* מִיָּלְדוֹת. — *Py.* יוֹלַד, יוֹלְדָה natus est; creatus est. — *Hiph.* הוֹלִיד fecit ut pareret, fecundavit (vir feminam, pluvia terram); genuit; creavit, produxit. — *Hoph. inf.* הִיָּלְדָה, יוֹם הִיָּלְדָה nasci; יוֹם הִיָּלְדָה אֶת-Pharao, dies, quo natus est Pharao, dies natalis Phar. — *Hithp.* הִתְיָלַד tabulis (familiarum) publicis nomen suum inscribendum curavit. יָלַד, יוֹלַד proles *v.* יוֹלַד.

יָלֵד *m.* (recens natus) puer; juvenis; pullus. *Pl.* יָלְדִים, *st. c.* יוֹלְדֵי, יוֹלְדֵי liberi, filii; pueri; posteri; pulli.

יָלֵד *adj. m.* natus, יָלֵד בֵּית verna; 2) *subst.* filius.

יָלֵד *adj. m.* natus.

יָלְדָה *f.* filia, puella.

יָלְדוֹת *f.* juvenus: aetas juvenilis, adolescentia; *concr.* pubes, pueri et puellae.

יָלְדוֹת (gens) *N. pr.* oppi-

di in tribu Juda.

מִיָּלְדָה *f.* generatio (*pl.* מִיָּלְדוֹת natales, origines); locus natalis, patria; familia, gens, populares; proles, progenies.

מִיָּלֵד (generator) *N. pr. m.*

תּוֹלַד (gens, posteri) *N. pr.* oppidi in tribu Simeon *i. q.* אֶלְתּוֹלַד.

תּוֹלְדוֹת *f. pl.* generationes, origines; posteri; historia. — סֵפֶר תּוֹלְדוֹת genealogia.

יָלוֹן (*cf.* לֹוֹן) *N. pr. m.*

יָלַל *v.* יָלַל.

יָלַל — *Hiph.* יְהִילֵל (*fut.* יְהִילֵל, יְהִילֵל) eju-lavit, ululavit; jubilavit.

יָלַל *m.* ejulatus, ululatus.

יָלְלָה (*st. c.* יָלְלָה) *f.* ejulatus, vox ejulantis.

יָלְלִים *m. pl.* facientes ut ululetur, cruciantes, *Ps.* 137, 3.

יָלַע temere elocutus est.

יָלַף *rad. inus. arab.* adhaesit.

יָלַף *f.* impetigo, scabies.

יָלַק *m.* genus locustarum, quae sunt alatae et pilosae.

יָלַקוּט *v.* יָלַקוּט.

יָם *m.* (*st. c.* יָם, *rar.* יָם, *c.* *suff.* יָמָה) mare; lacus, stagnum; *poët.* flumen (de Nilo et Euphrate); *pl.* יָמִים maria,

poët. mare. — הַיָּם הָאֲחֵרוֹן vel הַיָּם הַגָּדוֹל mare medi-

terraneum s. occidentale; *hinc* ים plaga occidentalis, ים רותח ventus occidentalis, ים רמה ad mare, occidentem versus, ים מים ab occidente, ad occid., ל מים ab occidente alcjs loci; פאת-ים plaga s. pars occidentalis. — ים פנתר lacus Tiberiadis. ים-המלח mare salsum, ים הערבה mare deserti, ים קדמני mare orientale, *i. e.* Asphaltites lacus, mare mortuum. ים-סוף mare algosum, ים-מצרים mare Erythraeum s. rubrum, sinus Arabicus. *simpl. est* mare mediterraneum, s. Galilaicum, s. rubrum, s. mortuum. — ים הנחשת in templo Hierosolymitano. ים *chald. st. emph.* ים mare.

ימואל *N. pr.* filii Simeonis.

ימום *v.* ימים, ימות.

ימרים *m. pl.* thermae, *Vulg.* aquae calidae, *Gen.* 36, 24.

ימימה (*arab.* columba) *N. pr.* filii Iobi.

ימן *v.* ימיני, ימין.

ימלא (*repletus*) *N. pr.* patris Michae proph.

ימלא (*regnare jubet sc. Deus*) *N. pr.* principis Simeonitarum.

ימן *Kal inus.* dexter fuit. — *Hiph.* ימין ad dextram se convertit, dextrorsum se

flexit; dextrâ usus est.

ימין *m.* dextrum latus, dexter; יד ימינו manus ejus dextra, שוק הימין femur dextrum, עין ימין oculus dexter; 2) dextrâ manus (*gen. fem.; masc. Prov.* 27, 16.); על ימין, על ימין a dextra (est); מירמין ל, מירמין פ', אל ימין פ', על ימין פ', ימין פ', ל ימין פ' a dextrâ alcjs hominis s. rei. לימין, על ימין, לימין פ' ad dextram alcjs. ימין, אל הימין, על ימין, ימין dextrorsum, dextram versus. 3) auster, plaga australis, מירמין a parte australi alcjs loci. 4) (*felix*) *N. pr.* virorum; *patron.* בנה *s. rad.* ימיני; *cf.* ימיני (felicitas) *N. pr.* filii Ascheri.

ימיני *m.* ימינה *f.* dexter, dextrâ, dextrum.

ימיני (*Chethib*) *id.* — *Aliud v. in* ימין *s. rad.* בנה.

ימן *m.* (latus dextrum) plaga australis; *fem.* ventus australis; ימינה austrum versus. 2) *N. pr.* urbis et regionis Edomitarum; *nom. gent.* ימיני.

ימנע (*retinet*) *N. pr. m.*

ימר *i. g.* מור — *Hiph.* ימר mutavit, commutavit. — *Hithp.* ימר se cum alio mutavit *i. e.* in locum alcjs successit s. substitutus est.

רמרה (cf. מרה) *N. pr. m.*
 רמש *i. q.* משש — *Hiph. imp.*
Chethib הימיתני fac me
 palpare.

רנה (fut. רנה, *pl. c. suff.*
 (נינם) *violenter egit, oppres-*
sit (part. f. רונה oppri-
mens, violenta); delevit,
perdidit. — Hiph. הונה (fut.
רונה) oppressit, vexavit; de-
cepit (in emendo et venden-
do); sq. מן loco pepulit, de-
jecit.

רנח (cf. נוח) *N. pr.* oppidi
 in confiniis Ephr. et Manass.
 רנחם (cf. נחם) *Chethib, N. pr.*
 loci in tribu Juda; *Keri* רנחם.

רנה *cf. נוח. — Hiph. הנרה*
(imp. הנח, c. ה parag.
הנחה; fut. רנה, רנה) se-
 davit; collocavit, deposuit,
 projecit, conjecit; reliquit,
 reliquum s. superstitem fe-
 cit, remanere jussit s. pas-
 sus est; deseruit; missum
 fecit, misit, sivit; permisit,
 commisit *sq. ל, ל* sine me,
 permittite mihi! — *Hoph.*
 הנח collocatus est;
part. מנח relictum, resi-
duum (vacuum).

רנק (fut. רנק) *suxit, trop.*
 fruitus est; *part. רנק* lac-
 tens (infans). — *Hiph.*
 היניק *sugendum praebuit,*
 lactavit; *trop. fructum alcjs*
 rei praebuit. — *Part. f.*
 מינקת (femina) la-

ctans, nutrix, *c. suff.* מינקתו,
 מינקותה *pl.* מינקות.

רונק *m.* (lactens, pullus)
 surculus arboris.

רונקת *f. id.*

רונקות *f. id., pl.* רונקות.

רנשה *v.* רנשה, רנשה.

רסד (inf. c. ל) *fundavit;*

exstruxit; constituit;

assignavit alicui alqd.

— *Niph. נוסד fundatus, con-*
ditus est; inter se constitue-
re, consultare. — Pi. רסד

fundavit, condidit, exstru-
xit; trop. paravit (gloriam);

constituit, decrevit. — Py.

רסד fundatus est. — Hoph.

inf. הוסד fundari (funda-
tio), part. מוסד fundatum,

firmum.

רסוד *m.* (רסודות, רסודים) *pl.*
fundamentum, basis.

סוד *m.* (lectulus) conses-
 sus hominum consultantium,
 concilium; consortium fa-
 miliare; res arcana, secreta.

סודי (familiaris) *N. pr. m.*

רסד *m.* fundatio, *trop. ini-*

tium, principium.

רסדה *f.* fundatio.

מוסד *m.* fundatio; funda-

mentum.

מוסדה *f.* fundamentum;

constitutio, decretum.

מוסדי *m.* (מוסדים, מוסדות)

fundatio; fundamentum.

מוסד *m.* (plur. מוסדים, מוסדות)

fundatio; fundamentum.

מוסד *m.* fundamentum.

יָסַר *v.* יָסַר.

סָהַר *Chethib v.* יָסַר, יָסַר.

יָסַר *i. q.* נָסַד, fudit, effudit, *fut.* יָיָסַר *pass.* (*fort. leg.* יוּסַד) fundetur.

יָסַפָּה (adspiciens) *N. pr.* sororis Loti.

יָסַמְכִיָּהּ (Jehova sustentat) *N. pr. m.*

יָסַף (*part.* יוּסַף, *pl.* יוּסַפִּים) *et Hiph.* הוּסַף (*fut.* יוּסַף,

וּיָאָסַף, יוּאָסַף, יוּאָסַף, יוּאָסַף; *inf.* הוּסַף; *part.* מוּסַף)

addidit *sq.* אֵל, אֵל; *auxit sq.* לְ, לְ, *accus.*; superavit;

sq. inf. vel verbo fin. perrexit, continuavit, iteravit:

adv. porro, amplius; iterum, rursus; magis, vehementius,

gravius. — *Niph.* נוּסַף additus est; auctus est; se ad-

junxit; *part. f. pl.* נוּסַפּוֹת accessiones (calamitatum).

יָסַף *chald. Hoph.* הוּסַף additus est.

יָסַר (*fut. c. suff.* אָסַר, *part.* יוּסַר) *et frequentius*

Pi. יָסַר (*fut.* יוּסַר, *inf.* יוּסַר, יוּסַר) castigavit: adhortatus est, monuit; dehortatus est *sq.* מִן; erudit; instituit; punivit (pater verberibus pueros, Deus calamitates infligens). — *Niph.*

נוּסַר castigatus, admonitus est, admonitionem s. disciplinam admisit. — *Hiph.*

fut. אֵיִסַרְם castigabo eos.

— *Nithpa. pl.* נִתְוֹסַרוּ *pro* se castigari passi sunt.

יָסַר *m.* castigator, reprehensor.

מוּסַר *m.* castigatio, admonitio, animadversio, poena; intelligentia, doctrina.

מָסַר *m.* castigatio, admonitio.

יָעַר *v.* יָעַר.

יָעַר *N. pr.* viri; 2) oppidi in tribu Juda.

יָעַר (*fut.* יוּעַר) indicavit, definiavit, destinavit, constituit (tempus, locum, poenam, puellam ad nuptias). —

Niph. נוּעַר constituit alter alteri tempus s. locum conveniendi, tempore et loco constituto convenire, *sq.* אֵל, אֵל, *accus.*; superavit;

sq. inf. vel verbo fin. perrexit, continuavit, iteravit: *adv.* porro, amplius; iterum, rursus; magis, vehementius, gravius. — *Niph.* נוּעַר additus est; auctus est; se ad-

junxit; *part. f. pl.* נוּעַפּוֹת accessiones (calamitatum).

יָעַר *chald. Hoph.* הוּעַר additus est.

יָעַר (*fut. c. suff.* אָעַר, *part.* יוּעַר) *et frequentius*

Pi. יָעַר (*fut.* יוּעַר, *inf.* יוּעַר, יוּעַר) castigavit: adhortatus est, monuit; dehortatus est *sq.* מִן; erudit; instituit; punivit (pater verberibus pueros, Deus calamitates infligens). — *Niph.*

נוּעַר castigatus, admonitus est, admonitionem s. disciplinam admisit. — *Hiph.*

מוּעַר (*fut.* יוּעַר) indicavit, definiavit, destinavit, constituit (tempus, locum, poenam, puellam ad nuptias). — *Niph.* נוּעַר constituit alter alteri tempus s. locum conveniendi, tempore et loco constituto convenire, *sq.* אֵל, אֵל, *accus.*; superavit;

sq. inf. vel verbo fin. perrexit, continuavit, iteravit: *adv.* porro, amplius; iterum, rursus; magis, vehementius, gravius. — *Niph.* נוּעַר additus est; auctus est; se ad-

junxit; *part. f. pl.* נוּעַפּוֹת accessiones (calamitatum).

יָעַר *chald. Hoph.* הוּעַר additus est.

יָעַר (*fut. c. suff.* אָעַר, *part.* יוּעַר) *et frequentius*

tus, concio; מוֹעֵד אֱהֵל ten-
torium sacrum; הַר מוֹעֵד
mons conventus (deorum
sub polo arctico) *Jes.* 14.
3) locus ad conveniendum
constitutus; מוֹעֵד אֵל locus
ubi Deus convenitur (tem-
plum); *Ps.* 74, 8: מוֹעֵדֵי-אֵל
loca in quibus Deus conven-
tibus sollennibus celebra-
tur. 4) signum constitutum
(*Signal*). — *Al. v. s.* מוֹעֵד.
מוֹעֵד *m.* coetus, agmen.
מוֹעֵדָה *f., pl.* מוֹעֵדוֹת stata
tempora, festa.
מוֹעֵדָה *f.* constitutio (pu-
blica); עִירֵי הַמוֹעֵדָה asyla.
רֵעָה *removit, abstulit, abri-*
puit.
רֵעָה *m., pl.* רֵעִים palae, qui-
bus cinis ab arā removeba-
tur.
רֵעֵי אֵל *N. pr. viro-*
rum.
רֵעֵי (cf. עֵיץ) *N. pr. m.*
רֵעִיבִים *Chethib i. q.* רֵעִיבִים.
רֵעֵיבִים (cf. עֵיבִים) *N. pr.*
filii Esavi et al. virorum.
רֵעֵז — *Niph. part.* נֹעֵז ob-
firmatus, impudens.
רֵעֵזֵי אֵל (Deus consolatur) *N.*
pr. m.
רֵעֵזֵי יְהוָה (Jehova consolatur) *N.*
pr. m.
רֵעֵזֵי (opem fert sc.
Deus) *N. pr.* oppidi trans
Jord. in tribu Gad.

רֵעֵט *i. q.* עֵטָה amicire.
רֵעֵט *chald. i. q. hebr.* רֵעֵץ
consuluit. *Part.* רֵעֵט (*c. suff.*
רֵעֵטָה) consiliarius (regis).
— *Ithp.* inter se consultare.
רֵעֵטָה *f.* consilium, intelli-
gentia.
רֵעֵרֵי (cf. עֵרֵר) *N. pr. m.*
רֵעֵפֵן (cf. עֵפֵן) *N. pr. m.*
רֵעֵל *Kal inus.* in altum escen-
dere, eminere; utilem esse.
— *Hiph.* הוֹעֵרֵל juvit, pro-
fuit *sq. ל.*; profecit.
רֵעֵל *m.* (*pl.* רֵעֵלִים, רֵעֵלִי)
ibex, rupicapra. 2) *N. pr.*
judicis s. principis Isr.; *fem.*
mulieris Heberi. — צִרְיֵי
הַרֵעֵלִים *nom.* rupis in de-
serto Engeddi.
רֵעֵלָה *f.* ibex, rupicapra
(*fem.*) 2) *N. pr. m.*
רֵעֵלִים (cf. עֵלִים) *N. pr.* filii
Esavi.
רֵעֵנָה *v. רֵעֵנִי, רֵעֵנִי*
רֵעֵן *rad. inus. syr.* avidus,
vorax fuit.
רֵעֵנִים *pl.* רֵעֵנִים struthiones
feminae.
רֵעֵנָה *f.* בַּת הַרֵעֵנָה (*pl.* בְּנוֹת
רֵעֵנָה) struthio femina.
רֵעֵף (*praet. pl.* רֵעֵפּוּ; *fut.*
רֵעֵפֵם) celeriter cucurrit, de-
fatigatus est (currendo, la-
bore, aerumnis). — *Hoph.*
part. מֵעָה defatigatus (cur-
su celeri).
רֵעֵף *m.* defessus, lassus.

יעץ *m.* cursus celer.

יעץ *f. pl.* cursus celer; defatigatio, *metonym.* defatigatione partum, thesauri.

יעץ (*fut.* ייעץ) consuluit: consilium inivit, decrevit *sq.* על אל in alqm; consuluit alicui; consilium dedit, suasit (*part.* יועץ consiliarius, suasor, *pl.* יועצים praefecti); admonuit, praedixit (*futura*). — *Niph.* נועץ in consilium adhibuit: consilium secutus est; deliberationem mutuam habuit, consultavit cum alqo *sq.* עם, את; secum deliberavit, deliberatione facta decrevit s. jussit s. suasit *sq.* אל. — *Hithpa.* יתיעצו mutuo consultarunt.

יעצה (*st. c.* עצה) *f.* consilium (quod quis dat s. capit), decretum; prudentia. בעצה consulto, prudenter. איש עצה auctor s. socius consilii. — *Al. v. s.* עצה.

יעצות *f., pl.* מועצות consilia.

יעקב *v.* יעקבה, יעקב.

יעקן *i. q.* יעקן.

יער *m.* (*c. suff.* יערי, *st. c.* יערה) favus mellis; — 2) (*c. suff.* יערו, *pl.* יערים, יערות) locus vepribus densisque arboribus impeditus, silva, saltus silvestris. בית

בית יער הלבנון, היער domus in silva Libani (armamentarium Salomonis). 3) trop. silva s. agmen densum et validum hostium. — 4) יער *Ps.* 132, 6. *N. pr. fort.* י. q. קריית יערים oppidum in tribu Juda. יער אפרים saltus Ephraimiticus. יער חרת silva Chareth in tribu Juda.

יעורים *m. pl.* Chethib *i. q.* יערים silvae.

יערה *i. q.* יהוערה *N. pr. m.*

יערי ארגים (silvae textorum) *fort. pro* יעיר *N. pr. m.*

יערשיה (Jehova alit) *N. pr. m.*

יעשיר (faciens) *N. pr. m.*

יעשיראל (Deus creavit) *N. pr.* tribuni militum Davidis.

יערהיה (Jehova liberavit) *N. pr. m.*

יערה (*fut.* ייערה, ייערה) splenduit, pulcher fuit. — *Pi.* pulchrum reddidit, ornavit. — *Pyl.* ייערה perpulcher fuit. — *Hithpa.* se ornavit.

יערה *adj. st. c.* ייערה *m.*, ייערה *st. c.* ייערה *f.* pulcher, pulchra.

יערה (pulchritudo) *N. pr.* celeberrimi portus ad mare mediterraneum, Ἰόππη, Jaffa.

יערה *m.* (in pausa ייערה, *c. suff.* ייערו) splendor; pul-

chritudo, venustas.

רִשָּׁה־פִּיָּה *f.* perpulchra.

רִשָּׁה *m.* (*c. suff.* מִרְפָּחֶכֶם, *pl.* מִרְפָּחִים, מִרְפָּחִים) quod exsplendescit, mirabiliter factum, ostentum, portentum, prodigium, miraculum; τύπος, signum rei futurae, 'אִישׁ מִ' homo, quo res futurae adumbrantur et praesignificantur.

רִפָּח *i. g.* פִּיָּה — *Hithpa.* suspiravit, anhelavit.

רִפָּח *adj. m.* anhelans, inhians (scelus).

רִפְּלוֹת (liberat sc. Deus) *N. pr. m., patron.* רִפְּלוֹתִי.

רִפְּפוּ (munita via est) *N. pr.* patris Calebi; 2) al. viri.

רִפֵּעַ — *Hiph.* הוֹפִיעַ splendēre jussit; *intrans.* splenduit, luxit; in luce positus est, luce splendidissima apparuit (Jehova).

רִפְּעָה *f.* splendor, jubar, pulchritudo.

רִפִּיעַ (splendens) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon. 2) virorum.

רִפְּתִי (pro רִפְּתָה *v.* פִּתְּהָ) *N. pr.* filii Noae, LXX. 'Ιάφεθ.

רִפְּתָח (*cf.* פִּתְּחָ) *N. pr.* oppidi in tribu Jūda; 2) iudicis Isr., 'Ιεφθαί.

רִפְּתָח־אֵל (Deus aperit) *N. pr.* vallis in tr. Sebul. et Ascher.

רִצָּה (*fut.* רִצָּה; *inf. abs.* רִצָּה,

constr. רִצָּח; *imp.* רִצָּח, *c.* הָרִצָּח; *parag.* רִצָּח; *part. m.* רִצָּח, *fem.* רִצָּחָה, רִצָּחָה) exiit, egressus est *sq.* מִן, *accus.*; *sq.* בְּ per (alqm locum); prodiit (in publicum, in aciem); ortus, exortus est (sol, stella, flumen); provenit, emersit (flos, germen); evasit, abiit (liber, immunis), manu missus est (servus), redditus est (fundus anno jubil.); exiit, emanavit (in vulgus rumor, edictum promulgatum); exiit (sors alicui *sq.* לְ); expensa, erogata est (pecunia); excurrit, tendit (terminus); defecit, exitum habuit, בִּצְאֹתָ הַשָּׁנָה exeunte anno. — *Hiph.* הוֹרִיצָה eduxit, extulit, extraxit, expromsit; produxit (fecit, creavit); exegit (pecuniam); evulgavit, promulgavit, *sq.* רִבְּהָ rumorem dissipavit. — *Hoph.* הוֹרִיצָה eductus, elatus est.

רִצָּח *chald. Schaph.* שִׁרְצִיָּה finitum est.

רִצָּח *adj. m.* egressus.

רִצָּח *m.* egressus; ortus (solis); origo; locus ex quo exitur, exitus (porta, fons, oriens); id quod exit (ex ore): sermo, effatum. 2) *N. pr.* virorum.

רִצָּחָה *f.* exitus, origo; *pl.* מִרְצָחוֹת *Keri* (מִרְצָחוֹת)

Chethib) latrinae.

הוֹצֵאוֹת *f. pl.* locus ex quo exitur: exitus, porta; fons; finis, terminus; *trop.* liberatio.

צִאֲצָאִים *m. pl.* propagines, germina terrae; *trop.* liberi.

צֹאָה *f.* stercus, excrementa, sordes. (*syr. Pa.* foedavit.)

צוֹאָה *f. id.*

צוֹאִים *adj. m., pl.* צוֹאִים, sordidae (vestes).

הִתְיַצַּב *Hithp.* — נִצַּב *i. q.* — *fut.* (הִתְיַצַּב, יִתְיַצַּב) se stitit, praesto fuit alicui *sq.* עַל, לְפָנָי; exstitit contra alqm *sq.* עַל; adstitit ad alqd *sq.* עַל; constitit coram alqo (*bestehen vor Jem., s. victor coram hoste, s. justus apud judicem*) *sq.* עַם, בְּפָנָי, לְפָנָי; stetit ante alqm *sq.* לְפָנָי, ministravit alicui; adfuit alicui, adjuvit *sq.* לְ.

רִצֵּב *chald.* firmus fuit. — *Pa.* verum dixit.

רִצִּיב *adj. m. chald.* stabilis, firmus, ratus, certus, verus. מִן רִצִּיב *adv.* certo.

רִצֵּג *v. רִצַּג, הִרְצִיג, רָצַג.*

רִצָּהָר *v. רִצָּהָר.*

רִצָּחַק *v. רִצָּחַק.*

רִצָּע *stravit, substravit, part.* רִצָּע *stratum, lectus; substructum, contignatio, tabulatum.* — *Hiph.* הִרְצָּע sub-

stravit. — *Hoph.* הִרְצָּע *substratus est.*

רִצָּע *Keri i. q. רִצָּע part. v. רִצָּע.*

רִצָּע *m.* cubile, lectus.

רִצָּק *(fut. רִצָּקוּ, רִצָּקוּ, רִצָּקוּ, inf. constr. רִצָּקוּ, imp. רִצָּקוּ, רִצָּקוּ) fudit, effudit; infudit sq. עַל, בְּ; fudit (ex aere vasa; part. רִצָּקוּ fusus; durus); intrans. se effudit, effusus est. — Pi. part. מִרְצָּקוּ Che- thib effundens. — Hiph. הִרְצָּקוּ (part. מִרְצָּקוּ Keri) deposuit, collocavit. — Hoph. הִרְצָּקוּ effusus est; fusus est (ex aere); part. מִרְצָּקוּ trop. firmus, fortis, intrepidus.*

רִצָּקָה *f.* fusio, fusura.

רִצָּקוּ *st. c. מִרְצָּקוּ m. fusio; fusum (ex aere).* — *Al. v. s. רִצָּקוּ.*

רִצָּקוּ *f., pl.* מִרְצָּקוּ in- fundibula (*Giessgefässe*).

רִצָּקוּ *f. fusura, c. suff. מִרְצָּקוּ.*

רִצָּר *(fut. רִצָּר, רִצָּר, רִצָּר) formavit, finxit, creavit; praeformavit, praedestina- vit; metaph. animo finxit, excogitavit, meditatus est. Part. רִצָּר fingens, figulus (פְּלִי רִצָּר vasa fictilia); artifex; creator. — Niph. נִרְצָּר et Hoph. הִרְצָּר formatus est. — Py. רִצָּר formatus, con-*

stitutus est. — II) *i. q.* צור (fut. יצר, יצרו) *intrans.* coarctatus est, angustus fuit; *impers.* לו יצר לו angustum ei fuit: in angustiis versatus est; animi angore pressus est; moeruit, doluit.

יצר *figulus cf. יצר; 2) i. q.* אוצר thesaurus, aërium (templi) Zach. 11, 13.

יצר *m. (c. suff. יצרני)* formatio; opus fictile; *metaph.* cogitatio, meditatio. 2) *N. pr.* filii Naphthali, *patron.* יצרי.

יצרים *m. pl. formata i. e.* membra.

יצת (fut. יצתו, יצתו) *incendit sq. ב.;* *intrans.* incensus, combustus est. — *Niph.* נצת incensus est, igne combustus, deletus est; se accendit, exarsit (ira in alqm sq. ב.). — *Hiph.* הוצית (הוצית) *Chethib*) accendit, incendit; הוצית אש *sq. ב. s.* ignem intulit alicui rei.

יִקַּב *rad. inus. fort.* fodit, effodit.

יִקַּב *m. (c. suff. יִקַּבָּה)* culpa torcularis, lacus, in quem mustum torculari expressum influit; torcular ipsum.

יִקַּבְּצֵאל *i. q.* קבצאל.

יִקַּד (fut. יִקַּד, יִקַּד) *arsit, exarsit.* — *Hoph.* הִקַּד *accensus, incensus est.*

יִקַּד *chald. arsit, part. fem.*

יִקַּדְתָּא, יִקַּדְתָּא *ardens.*

יִקוֹד *m. ardor ignis, incendium.*

יִקְדָּה *f. chald. id.*

מוֹקֵד *m. focus; metonym. materia quae incenditur, ligna.*

מוֹקְדָה *f. locus, ubi holocaustum accenditur, rogos.*

יִקְדָּעַם *N. pr. urbis in tribu Juda.*

יִקָּה (pius) *N. pr. m.*

יִקָּה *rad. inus. arab. obedi-vit.*

יִקָּהה (st. c. יִקָּהה) *f. obedientia, obsequium.*

יִקוּם *v. קום.*

יִקוּשׁ *v. יקוש, יקוש.*

יִקוּהִיאל *N. pr. m.*

יִקְנָן (קנן) *N. pr. filii Heberi, a quo gens Joctanitarum in Arabia fel. originem duxit.*

יִקוּם (erigit sc. Deus) *N. pr. virorum.*

יִקְמָה (Jehova congregat) *N. pr. virorum.*

יִקְמָעַם (populum congregat) *N. pr. m.*

יִקְמָעַם (a populo congregata) *N. pr. urbis Levit. in tribu Ephr., alibi קבצים.*

יִקְנָעַם (a populo comparata) *N. pr. urbis in tribu Sebulonitarum.*

יִקַּע (fut. יִקַּע; praet. יִקַּע)

gd. cf.) divulsus est, se avulsit, luxatus est (artus); *trop.* se abalienavit, abalienatus est ab alqo *sq.* מֵעַל, מִן. — *Hiph.* הוֹקִיעַ palo adfixit, suspendit (ἀνασκολοπιζειν). — *Hoph. part.* מוֹקְעִים suspen-
pensi.

וַיִּזְקַן (fut. יִזְקַן, יִזְקַן, יִזְקַן) evigilavit, ex somno expergefactus est. *Hiph. cf.* קוֹץ.

וַיִּזְקַר (fut. יִזְקַר, יִזְקַר, יִזְקַר) gravis, ponderosus fuit; *metaph.* intellectu difficilis fuit; carus, pretiosus fuit, magni aestimatus fuit ab alqo *sq.* לְ, בְּעֵינֵי, לְ; honoratus fuit. — *Hiph.* הוֹקִיר rarum fecit.

יִקָּר *adj. m.* יִקָּרָה *f.* pretiosus; carus; splendidus, magnificus; honoratus; rarus; quietus, tranquillus *Prov.* 17, 27. *Chethib.*

יִקָּר *m.* praestantia, pretium, res pretiosa; splendor, magnificentia; honor, dignitas; pretium rei.

יִקָּר *m. chald.* res pretiosa; honor, majestas.

יִקָּר *adj. m.* pretiosus, carus.

יִקָּר *adj. m. chald.* gravis, difficilis; honoratus, potens.

יִקָּשׁ, יִקָּשׁ (*praet. pers. 1.* יִקָּשִׁי *i. q.* קוֹשׁ, נִקָּשׁ, laqueos s. tendiculam posuit, aucupatus est; *trop.* insidias

struxit. *Part.* יוֹקֵשׁ auceps. — *Niph.* נִוְקָשׁ illaqueatus, irretitus est; *trop.* corruptus est, ad nequitiam inductus est. — *Py. part. pl.* יוֹקָשִׁים (מִיִּוְקָשִׁים) illaqueati, irretiti.

יִקָּשׁ *m.* auceps.

יִקָּשׁוֹן (auceps) *N. pr.* filii Abrahami.

מוֹקֵשׁ *m.* (plur. מוֹקָשִׁים) tendicula, laqueus; *metaph.* insidiae; causa peccati, perniciei.

יִקָּחַל *N. pr.* oppidi in tribu Juda; 2) urbis in Arabia petraea (Sela).

יִרָא (*praet. plur.* יִרְאֹתָם, *imp.* יִרְא, *imp.* יִרְא; *imp.* יִרְאָהָם; *inf.* יִרְאָה *pl.* יִרְאָה *pro* יִרְאָה; *inf. constr.* יִרְא, *c. praef.* לִרְא, *c. parag.* יִרְאָה) tremuit, timuit alqd *sq. accus.*, ab alqo *sq.* מִן, alicui *sq.* לְ, timuit s. dubitavit *sq. inf. c.* לְ s. מִן; reveritus, veneratus est, coluit *sq. accus.* — *Niph. fut.* תִּירָא timearis; *part.* נִירָא timendus, terribilis; venerandus, venerabilis; admirandus; *pl.* נִירְאֹתִי facinora admiranda; *adv.* מִירְאִילִי mirabiliter. — *Pi.* יִירָא terruit.

יִירָא *adj. m., st. c.* יִירָא, *fem.* יִירְאָה, *st. c.* יִירְאָתִי metuens, tinens; venerans, re-

veritus (sq. accus., מִפְּנֵי, *infin.*); timidus.

ירָאָה (st. c. יִרְאַתָּה) *f.* timor, terror; reverentia (erga Deum), pietas.

יִרְאוּךָ (reverens) *N. pr.* urbis in tribu Naphthalitarum.

מִוְרָא *m.* timor; alqd timendum s. reverendum (Deus) s. admiratione dignum (factum).

מִוְרָה *i. q.* מִוְרָא, *Ps.* 9, 21. — *Al. v. s.* מְרָה.

יִרְאֵהוּ (Deus adspicit) *N. pr. m.*

רִיב *v.* יִרְבֶּשֶׁת, יִרְבַּעַל, יִרְבֵּב.

יִרְבְּעִים (cuj. populus multus)

N. pr. duorum regum Israelitarum, Jarobeam.

יִרַד (fut. יִרְדֵּךְ, יִרְדֵּךְ; *imp.* יִרַד, יִרְדֵּךְ; *inf. abs.*

יִרַד, *constr.* יִרְדֵּךְ, *c. suff.* יִרְדֵּךְ,

Ps. 30, 4: *inf. c. suff.* יִרְדֵּךְ,

Miqradi Keri, part. מִיִּרְדֵּךְ

Chethib; praet. יִרַד *pro* יִרְדֵּךְ

Jud. 19, 11.) descendit,

κατέβη (de homin. et rebus),

sq. יִרַד, *accus.*, ל, decurrit,

declinavit, inclinavit; cecidit,

concidit, dejectus est,

corruit (murus, silva succisa,

homines occisi, animalia trucidata);

trop. in deteriorem statum redactus est (homo

ad egestatem et miseriam detrusus,

oppidum in deditionem acceptum et dirutum).

— *Hiph.* הִירְדֵּךְ de-

duxit, demisit, detulit, deposuit, dejecit; *trop.* de statu suo detrusit alqd, subjecit sq. הִתַּח. — *Hoph.* הִירְדֵּךְ deductus, demissus, dejectus est.

יִרַד (descendere) *N. pr.* virorum, *Iaqéd.*

יִרְדֵּךְ (defluens) *N. pr.* fluvii in Palaestina, Jordanes.

מִוְרָד *m.* locus declivis. —

יִרְדֵּךְ מְעֵשָׂה opus s. ornamentum architect. deorsum pendens.

יִרְהַב (fut. יִירְהַב; *inf.* יִרְהַב,

constr. יִרְהַב, יִרְהַב; *imp.* יִרְהַב)

jecit, projecit; jaculatus est

(*part.* יִרְהַבִּים jaculatores);

posuit, collocavit, fundavit;

conspersit, irrigavit, cf. יִוְרַה. — *Niph.*

יִוְרַה jaculis confodietur. — *Hiph.* הִוְרַה

(fut. יִוְרַה, יִוְרַה) jecit, projecit;

jaculatus est (מִוְרַה jaculatores);

conspersit cf. מִוְרַה; tetendit

manum, monstravit; docuit,

instituit alqm (sq. accus., ל) alqa re

(sq. accus., ל) alqa re (sq. accus., ל,

מִן, יִוְרַה).

יִוְרַה *m.* (*part. Kal*) pluvia prima

s. auctumnalis, quae inde a medio

Octobri usque ad Decembrem

mensem agros irrigat. 2) *N. pr. m. i. q.*

יִוְרַה.

יִוְרַה *N. pr. m.*

מִוְרַה *m.* (*part. Hiph.*) ja-

culator; 2) pluvia prima s. auctumnalis; 3) doctor. 4) *N. pr.* מורה אלון s. *אלון מורה* s. *quercus More* haud procul a Sichem; גבעת-המורה collis in valle Jesreel.

הורה *f.* institutio; praecceptum; lex divina; mos, consuetudo.

ירה (*fut.* תרהו) prae metu attonitus fuit, tremuit, obstupefactus est.

ירואל (habitatio Dei) *N. pr.* deserti.

ירוה (*i. q.* ירה) *N. pr. m.*

ירוק *v.* ירוק.

ירושתא, ירושתא (quae possidentur) *N. pr.* matris Jothami regis.

ירושתלים, ירושתלים *pro* ירושתלים (possessio s. habitatio pacis) *N. pr.* urbis primariae Palaestinae, Ἰερουσαλήμ, Ἰεροσόλυμα.

ירושתלים, ירושתלים *chald. id.*

ירח *m.* luna.

ירח *m.* (*pl.* ירחים) mensis. 2) *N. pr.* populi et regionis in Arabia, Jerachaei *Gen.* 10, 26.

ירח *m. chald.* mensis.

ירח (ab ירח vel ירח) *N. pr.* urbis celeberr. in Palaestina, Ἰεριχώ.

ירחם (amatus) *N. pr.* virorum.

ירחמאל (dilectus a Deo) *N. pr.* virorum, patron. יר.

ירחע *N. pr.* servi Aegyptii.

ירט praecipitavit; *intrans.* perniciosus fuit. *Alii:* Kal praiceps fuit. *Piel* praecipitem dedit, coniecit.

מורט *m.* pernicies.

יריאל (populus Dei) *N. pr. m.*

יריב *v.* יריבי, יריב.

יריהו, יריהו (populus Jehovae) *N. pr. m.*

ירחו *v.* יריחו, יריחה.

ירע *v.* יריעות, יריעה.

ירך *f.* (*st. c.* ירך, *c. suff.*

ירכו) femur, *metonym.* partes genitales (ירצא ירה liberi); latus (tentorii); scapus candelabri. — *Dual.* ירכים femur utrumque.

ירפה *f.* latus (inanimorum). — *Dual.* ירפתיים, *st. c.* ירפתיי pars aversa; latus posticum; partes extremas, interiores, penetralia, recessus; regiones remotissimae s. extremas.

ירפה *f. chald.* femur.

ירמות (altitudo) *N. pr.* oppidi in tribu Juda. 2) in tr. Issaschar.

ירמות, ירמות (loca excelsa) *N. pr.* virorum.

ירמי (in clivo habitans) *N. pr. m.*

ירמיה, ירמיהו (Jehova constituit *cf.* רמיה) *N. pr.* prophetae nobilissimi, Ἰερεμίας; 2) aliorum virorum.

ירע tremuit; contremuit gravi timore percussus. — *Fut.* רעע *v.* ריע.

יריעה *f.* velum, aulaeum.

יריעות (aulaea) *N. pr. f.*

ירפאל (Deus sanat) *N. pr. loci* in tribu Benj.

ירק sputit, inspuit. *Fut.* ירק *v.* ירקק. — II) arab. viruit *cf. derivv.*

ירוק *m.* viride, herba viridis.

ירק *adj. m.* viridis, *subst.* viror; olus.

ירק *m.* viride, viriditas (herbae, graminis, arborum, agrorum).

ירקון *m.* pallor faciei, *LXX.* ὄχρα; rubigo segetis flavescentis.

ירקרק *adj. m.* subviridis, subflavus, *pl. f.* ירקרקות; 2) *subst.* color flavus (segetis).

ירש (ירש, יירש *fut.*; ירש, ירש *inf. constr.*; ירש, ירש *c. suff.*; ירש, ירש *imp.*; ירש, ירש) cepit, capessivit, occupavit; expulit e possessione et sibi acquisivit; possedit; hereditate accepit, heres factus est; *part.* יורש heres. — *Niph.* possessione privatus, ad inopiam redactus est. — *Pi.* ירש cepit, occupavit; e possessione ejecit; ad inopiam redegit. — *Hiph.* הוריש

alqd possidendum tradidit, alqm possidentem alqd fecit *sq. accus. dupl.*; occupavit; e possessione expulit, deturbavit, pauperem reddidit; perdidit.

ירשה *f.* possessi

ירשה *f.* possessio.

ירשת *f.* (*inf.* capere; *c. suff.* ירשתו) réte; opus reticulatum.

מורש *m.* possessio.

מורשה *f. id.*

מורשת גת *N. pr.* oppidi in vicinia urbis Gath, *nom. gent.* מורשתהי.

מורש, הירוש *m.* mustum.

יצחק *v.* יצחק *i. q.* יצחק

ישמאל (Deus collocat) *N. pr. m.*

ישם *i. q.* שום posuit, *fut.* Chethib ארשמה *Jud.* 12, 3.; *intrans.* positus est, *fut.* ויהישם.

ישראל (pugnator Dei *cf.* שרה) *N. pr.* Jacobi; populi Israel.; regni Israel. (passim etiam regni Jud.); *nom. gent. m.* ישראל, *fem.* ישראלה.

יששכר (merces est s. mercedis loco datus est) *N. pr.* filii Jacobi (Issaschar) et tribus ab eo ortae.

יש (יש, יש *τὸ εἶναι*) fuit, est, erit; fuerunt, sunt, erunt; *c. suff.* יש, ישנו es, ישנו est, ישנו

estis, יֵשׁ לִי est s. sunt mihi, habeo; יֵשׁ יְאִשָּׁר est s. sunt qui, quidam; יֵשׁ יָרֵשׁ est sane, revera.

יָשַׁב (*fut.* יֵשֵׁב; *inf.* יֹשֵׁב, *constr.* יֹשְׁבֵי, *c. suff.* יֹשְׁבֵי; *imp.* יָשַׁב, יָשַׁב) sedit, consedit *sq.* עַל, *accus.*; collocatus est, sedit (judex jus dicens; exercitus locum tenens; homo aliis insidians; homo otiosus; lugens); *sq.* עִם consuetudinem habuit cum alqo; 2) mansit, remansit; 3) habitavit *sq.* עַל, *accus.*; *part.* יֹשֵׁב habitator, incola; 4) *intrans.* habitatus est (locus). — *Niph.* נִיּוֹשַׁב habitatus est. — *Pi.* יָשַׁב collocavit, posuit. — *Hiph.* הִוְשִׁיב sedentem reddidit, collocavit; fecit ut habitaret s. habitaretur; secum habitare jussit (mulierem in matrimonium duxit). — *Hoph.* הִוְשַׁב habitator factus est; habitatus est.

יָשִׁיבָה *f.* habitatio. *Al. v. s.* יָשִׁיבָה.

יָשַׁב בְּשִׁיבָת (tranquille habitans) *N. pr.* ducis militum Davidis.

יָשִׁיבָה (habitatio patris) *N. pr. m.*

יָשִׁיבָה בְּנֵב (habitatio ejus in urbe Nōb) *N. pr. m.*

יָשִׁיבָה (קָשָׁה *cf.*) *N. pr. m.*

מוֹשָׁב *m.* (*pl. f.* מוֹשָׁבוֹת; *m. st. c.* מוֹשְׁבֵי) sedes, sella; consessus hominum; habitatio, domus; tempus habitandi; *metonym.* incolae; situs (urbis).

הוֹשֵׁב *m.* inquilinus.

יָשַׁב (laudans) *N. pr. m.*

יָשִׁיבָה *N. pr. m.*

יָשִׁיבָה (populus revertitur) *N. pr. m.*

יָשַׁב (relinquit) *N. pr. filii* Abrahami.

יָשַׁב (revertitur) *N. pr. m., patron.* יָשִׁיבָה.

יָשִׁיבָה (aequus, planus) *N. pr. virorum.*

יָשִׁיבָה (depressus a Jehova) *N. pr. m.*

יָשַׁב *v.* יָשַׁבָה, יָשַׁבָה.

יָשַׁב *m.* (*c. suff.* יָשַׁבָה) stomachus vacuus, fames.

יָשַׁב — *Hiph.* הִוְשִׁיב extendit.

יָשִׁיבָה *N. pr.* patris Davidis, *LXX.* Ἰεσσαί.

יָשִׁיבָה (Jehova m tuum dat) *N. pr. virorum.*

יָשִׁיבָה *v.* יָשִׁיבָה, יָשִׁיבָה.

יָשַׁם (*fut.* יָשַׁם, יָשַׁם) desolatus, vastatus est.

יָשַׁם *m.* vastitas, desertum, solitudo.

יָשַׁם *f. pl.* Chethib Ps. 55, 16: desolationes, exitium; *Keri* יָשַׁם מוֹת mors decipiat s. obruat, *cf.* יָשַׁם.

— בְּרֵיהֶּ הַיְרִימוֹת *N. pr.* loci haud procul a mari mortuo.

יְרִשָׁמָה (desertum) *N. pr. m.*
 יְרִשָׁמְעֵאל (Deus audit) *N. pr.*
 filii Abrahami et Hagaræ;
patron. יְרִשָׁמְעֵאלִי, *plur.*
 יְרִשָׁמְעֵאלִים Ismaëlitæ, Ara-
 bes ab Ismaële oriundi. 2)
 al. virorum.

יְרִשָׁמְעֵאלִי (Jehova
 audit) *N. pr.* virorum.

יְרִשָׁמָרִי (custos) *N. pr. m.*

יְרִשָׁן — *Niph.* נוֹשָׁן vetus factum est, exsiccatum est (frumentum superioris anni); inveteravit (morbus); diu habitavit. — II) יְרִשָׁן (*fut.* יִרְשָׁן) (*inf.* יִרְשָׁן, *pl.* יִרְשָׁנִי, *ob-*
 dormivit, dormivit; (*trop.* de morte, segnitie). — *Pi.* יִרְשָׁן obdormiscentem fecit, sopivit, somnum attulit.

יְרִשָׁן *adj. m.* vetus.

יְרִשָׁנָה *adj. f.* vetus. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

יְרִשָׁן *adj. m.* יְרִשָׁנָה *f.* (*pl. st. c.* יִרְשָׁנִי) dormiens. 2) *N. pr. m.*

יְרִשָׁנָה *f.* (*st. c.* יְרִשָׁנָה, *c. suff.* יְרִשָׁנִי, *pl.* יְרִשָׁנִי) somnus; somnium.

יְרִשָׁנָה *f.* somnus.

יְרִשָׁנָה *s.* יְרִשָׁנָה *f. chald.* (*c. suff.* יְרִשָׁנִי) somnus.

יְרִשָׁנָה *f.* somnus.

Leopold, *Lex. Hebr.*

יְרִשָׁע *Kal inus.* spatiosus, amplius fuit. — *Hiph.* הִרְשָׁע (fut. יִרְשָׁע, יְרִשָׁע, *apoc.* יְרִשָׁע) eripuit, liberavit, servavit *sq.* מִן, מִיָּד; juvit, adjuvit, opem tulit *sq. accus.*, לְ; victoriam prae-buit (Deus). — *Niph.* נִרְשָׁע liberatus est *sq.* מִן; adjunctus, servatus est, victoriam reportavit (*part.* נִרְשָׁע victor); salvus fuit.

יְרִשָׁע *m.* (*c. suff.* יְרִשָׁעִי, יְרִשָׁעִי) liberatio, auxilium; salus.

יְרִשָׁעִי (salutifer) *N. pr.* virorum.

יְרִשָׁעִי (salus Jehovæ) *N. pr.* prophetae nobilissimi, *LXX.* Ἡσαίας, *Vulg.* Isaias; 2) al. virorum.

יְרִשָׁעִי *N. pr.* virorum.

יְרִשָׁעִי (*contr. ex* יְרִשָׁעִי, יְרִשָׁעִי) (*N. pr.* virorum.

יְרִשָׁעִי *f.* liberatio, auxilium; victoria; salus.

יְרִשָׁעִי *f. pl.* liberationes, salus.

יְרִשָׁפָה, יְרִשָׁפָה iaspis, gemma varii coloris.

יְרִשָׁפָה (*cf.* יְרִשָׁפָה) *N. pr. m.*

יְרִשָׁפָה *N. pr. m.*

יְרִשָׁר (*fut.* יִרְשָׁר, יִרְשָׁר) rectus fuit; יְרִשָׁר בְּדָרָה rectâ processit; 2) *sq.* בְּעִינֵי rectum fuit, probatum est, placuit

alicui; 3) *trop.* planus, aequus, pacatus fuit (animus). — *Pi.* יָשַׁר rectum fecit; direxit; rectum s. bonum habuit, existimavit, comprobavit; complanavit (viam). — *Py. part.* מִיָּשַׁר complanatum, diductum (aurum). — *Hiph.* הִיָּשַׁר s. הוֹשִׁיב (fut. *Chethib*, אֲוִישַׁר *Keri Piel fut.*; fut. pl. הוֹשִׁיבוּ; *imp.* הִיָּשַׁר *Chethib*, הוֹשִׁיב *Keri*) rectum fecit, *Prov.* 4, 25: palpebrae rectum faciant (visum) *i e.* rectâ prospiciant; 2) planum fecit, complanavit.

יָשַׁר *adj. m.* יִשְׂרָה *f.* rectus; probus, integer; justus, verax; planus, יָרֵךְ via plana s. prospera, יִשְׂרָה promptus ad alqd faciendum. — יָשַׁר *subst.* probum, probitas, integritas.

יָשַׁר (probitas) *N. pr. m.*

יָשַׁר *m.* rectitudo (viae); rectum, jus fasque, מִיָּשַׁר praeter jus et aequum, יוֹשֵׁר officium ejus; 2) probitas, integritas.

יִשְׂרָה *f.* probitas, integritas.

יִשְׂרָאֵלָה (rectâ viâ ad Deum) *N. pr. m.*

יִשְׂרָאֵל *m.* (deminut.) *nom. poet.* populi Isr., rectulus, justulus.

יָשַׁר *m.* probitas, justitia;

locus planus, planities; *adv* juste.

מִיָּשַׁרִים, מִשְׁרִים *m. pl.* rectum; justitia; sinceritas, pax, concordia. — בְּמִיָּשַׁרִים, לְמִיָּשַׁרִים rectâ; probe, juste.

יָשַׁשׁ *rad. inus. fort.* albus fuit *cf.* שׁוֹשׁ.

יָשַׁשׁ *m.* canus, senex.

יָשַׁשׁ *m.* senex.

יָשַׁשׁ *N. pr. m.*

יָתַם *chald. i. q. hebr.* יָתַם, nota accusativi.

יָתַב *chald. i. q.* יָתַב sedit, consedit; habitavit. — *Aph.* הוֹתַב fecit ut habitaret, habitationem praebuit.

יָתַד *rad. inus. arab.* firmavit, firmiter impegit.

יָתַד *st. c. f.* (pl. יִתְדוֹת)

clavus; paxillus tentorii; pala; spatha textoris; *trop.* sedes stabilis; -princeps civitatis.

יָתַר *v.* יָתַר.

יָתַח *rad. inus. arab.* fuste percussit.

יָתַח *m.* fustis, LXX.

σφύρα.

יָתְלָה (excelsa) *N. pr.* urbis Danitarum.

יָתַם *rad. inus. arab.* solitarius fuit.

יָתַם *m.* parentibus s. patre orbatus.

יְתָמָה (orbitas) *N. pr. m.*
 יְתָן *rad. inus. arab.* perennis fuit (aqua).

אֵיתָן, אֵיתָן *m.* perennitas (aquae fluentis); quod perpetuum et immutabile est, נֹיָה א' pascuum perenne (perpetuo virens), יָרַח אֵיתָנִים mensis, quo torrentes perpetuo fluunt, Tisri; 2) firmitas, robur; אֵיתָנִים potentes. 3) *N. pr.* Esrachiatae.

יְתֵנִּיאל (Deus donat) *N. pr. m.*

יְתֵנו (donata) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

יָתַר *arab.* tetendit, intendit, *cf.* יָתַר, מֵיָתַר. — II) reliquus fuit, abundavit; excelluit; *nonnisi part.* יוֹתַר reliquum. — *Hiph.* הוֹתַר (*fut.* יוֹתַר, יוֹתַר; *imp.* הוֹתַר) reliquit; abundantiam largitus est; *intrans. Gen. 49, 4:* superior fuit, plus habuit, excelluit. — *Niph.* נוֹתַר reliquus factus est, relictus est, remansit, superstes factus est; superior discessit, victoriam reportavit. *Part. m.* נוֹתַר, *fem.* נוֹתְרָה reliquus, a, um.

יְתָר *m. (c. suff. יְתָרוֹ, יְתָרָה)* funis; nervus, chorda. — II) reliquum, reliquiae; abundantia, על-יְתָר satis superque; 2) excellentia; *concr.*

excellens, princeps; *metonym.* id quo quis excellit. — *Adv.* abunde, valde; praeter. — 3) *N. pr.* virorum, *patron.* יְתָרִי.

יְתָרָה *f.* reliquum, duum.

יְתָר, יוֹתַר (*part. Kal*) reliquum; praestans, commodum. — *Adv.* amplius, magis; abunde; nimis, nimium; praeter, *sq. relat.* praeterquam quod.

יְתָרָה *f. (part. redundans)* major hepatis lobus.

יְתָרִי *adj. m. chald.* permagnus, eximius, excellens; יְתָרָה *adv.* abunde, valde. 2) *hebr. N. pr.* oppidi in tribu Juda.

יְתָרוֹ *N. pr.* soceri Mosis, qui etiam יְתָר *et חוֹבָב* appellatur.

יְתָרוֹן *m.* excellentia, praestantia; lucrum, quaestus, emolumentum.

יְתָרָעַם (abundantia populi) *N. pr. m.*

מוֹתַר *m.* abundantia; praestantia.

מֵיתָר funis; chorda.

יְתָר *N. pr.* principis Edomitārum.

יְתָר, יְתָרָה *part. comparat. signif.*
 1) *qualitatem:* sic, ita, hoc

est. — *Hiph.* gravem fecit; honoravit, honoribus auxit; *intrans.* gloriam acquisivit; hebetavit (aures); induravit (animum). — *Hithpa.* glorius est, se jactavit; se multiplicavit, numerosus fuit.

כָּבֵד (st. c. כָּבֵד, כָּבֵד) *adj. m.* gravis; onustus; copiosus, numerosus (exercitus); dives (aere gravis); molestus, acerbus; hebes, iners (lingua); *trop.* difficilis, arduus. — *Subst.* jecur.

כְּבוֹד *m.* gravitas: honor, gloria, magnificentia, splendor, majestas (כְּבוֹד יְהוָה) splendor igneus Jéhovae, LXX. δόξα κυρίου); copia, divitiae; *poët. i. q.* כְּבֵד jecur, animus (*fem. Gen.* 49, 6.).

כָּבֵד, *adj., f.* כְּבוֹדָה splendida, magnifica; *subst. pretiosum i. e.* res pretiosae, opes.

כָּבֵד *m.* gravitas; vehementia; multitudo.

כְּבִדוּת *f.* gravitas, difficultas.

כָּבָה extinctus est. — *Pi.* exstinxit.

כְּבוֹל *N. pr.* regionis in Galilaea; 2) oppidi in tribu Ascher.

כְּבוֹן (ligamen) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

כָּבִיר, כְּבִיר *v.* כָּבֵד.

כָּבַל *rad. inus. arab.* constrinxit, ligavit.

כָּבַל *m.* compes.

כָּבַס pedibus calcavit et lavit vestes, *part.* כְּבוֹס fullo.

— *Pi.* כָּבַס, כָּבַס lavit, abluvit (vestes); *trop.* purgavit, purum reddidit (animum). — *Py.* כָּבַס lotus est. — *Hothpa. inf.* הִכְבִּיס lavari.

כָּבַע *rad. inus. cf.* קָבַע, גָּבַע.

כָּבַע *m.* galea.

כָּבַר *rad. inus. texuit cf. derivv.* — II) *arab.* magnus, multus fuit. — *Hiph.* multiplicavit; *part.* לְמִכְבִּיר, copiose, multum.

כָּבַר (longitudo) *N. pr.* fluvii in Mesopotamia, Chaboras.

כָּבַר *adv.* jam, nunc, jam pridem, dudum.

כְּבִיר *m.* magnus, ingens, (כְּבִיר פִּי grandaevus,) potens; multus.

כְּבִיר *m.* stragulum textile

כְּבִירָה *f.* cribrum.

כְּבִירָה *f.* (longitudo) mensura viae ignota, LXX. ἰσπόμετρος.

כְּבִירָה *m.* opus reticulatum

כְּבִירָה *m.* velum culicare, conopeum (*Geflecht, Mückennetz*).

כָּבַשׁ *rad.*

כָּבַשׁ *q.*

כַּבֵּשׁ *subegit, coivit, sobolem procreavit.*

כַּבֵּשׁ *m. agnus (soboles ovium).*

כַּבְּשָׂה *f. (pl. כַּבְּשֹׂת, st. c. כַּבְּשִׁית) agna.*

כַּבֵּשׁ *calcavit, pedibus subiecit; subegit (bestias, hostes, servos, terram), in suam potestatem redegit; subegit (mulierem). — Niph. subjectus est (hostis, terra); subacta est (femina). — Pi. subegit, subiecit.*

כַּבֵּשׁ *m. scabellum.*

כַּבְּשָׁן *m. fornax (ad metallam liquefacienda).*

כַּדָּר *v. פָּדָר.*

כַּדָּב *adj. m. כַּדָּבָה f. chald. mendax.*

כַּדָּד *rad. inus. arab. contudit; ignem excussit; laboravit; exhausit putei aquam.*

כַּדָּ *f. (c. suff. כַּדָּה, pl. m. כַּדָּים) vas testaceum, cadus, hydria, urna.*

כַּדָּדוֹר *m. scintilla.*

כַּדָּפָד *m. nom. lapidis pretiosi et scintillantis.*

כַּדָּנָה *v. כַּדָּר; כַּדָּר v. כַּדָּר; כַּדָּר v. כַּדָּר.*

כַּדָּר *rad. inus. arab. tenebri-cosus, turbidus, turbatus fuit.*

כַּדָּרוֹר *m. perturbatio, tumultus bellicus.*

כַּדָּרְלָעֶמֶר *N. pr. regis Elamitici.*

כֹּה *partic. similitudinis: sic, ita; כֹּה — כֹּה hoc modo — illo modo, aliter — aliter; 2) loci: הֵכָּה, הִכָּה; וְכֹה — כֹּה hic — illic, huc — illuc; עַד כֹּה illuc usque; 3) temp.: עַד כֹּה, עַד כֹּה hucusque; עַד כֹּה וְעַד כֹּה huc usque et illuc usque, interim.*

כֹּה *chald. nunc, עַד כֹּה hucusque.*

כֹּהָה *(fut. יִכְהָה, apoc. וַיִּכְהָה) hebes, debilis fuit, hebetatus est; trop. animum despondit. — Pi. כֹּהָה, כֹּהָה intrans. hebetatus est; pallidus factus est; animum abiecit; trans. increpuit alqm ejusque animum fregit sq. כֹּהָה.*

כֹּהָה *adj., fem. כֹּהָה pallida; hebes, debilis; fractus s. abjectus (animus).*

כֹּהָה *f. debilitatio i. e. mitigatio.*

כֹּהָל *chald. potuit, valuit.*

כֹּהֵן *Kal inus. arab. praesagivit, vaticinatus est. — Pi. כֹּהֵן sacerdos fuit s. factus est; sacerdotio functus est. 2) syr. magnificentum s. splendidum fecit, Jes. 61, 10.*

כֹּהֵן *m. (pl. כֹּהֲנִים, כֹּהֲנִים) sacerdos; הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל pontifex maximus*

כֹּהֵן *m. chald. (st. emph.*
 כֹּהֵנָא; *pl. כֹּהֲנִין, st. emph.*
 כֹּהֲנִיא) sacerdos.
 כֹּהֲנָה *f. sacerdotium, mu-*
nus sacerdotis.
 כּוֹב *N. pr. terrae s. populi*
australis.
 כֹּבַע *v. כּוֹבַע.*
 כָּוָה *Kal inus. arab. ussit,*
cauterio notavit; transfo-
dit. — Niph. ustus est, se
adussit.
 כּוּ *m. chald. pl. כּוּיָן fe-*
nestrae.
 כּוּיָה *f. adustio, nota adu-*
stionis, stigma.
 כּוּי *m. (pro כּוּי) stigma Jes.*
3, 24. — Partic. כּוּי v. infra.
 כּוּיָה *f. pars corporis adu-*
sta, stigma.
 כּוּחַ *v. כּוּחַ s. כּוּחַ.*
 כּוּכָב *m. stella. (כּוּכָב arab. et*
aethiop. globum convolvit.)
 כּוּלַּל *metiri. — Hiph. הִכִּיל*
cepit, continuit (in sich fas-
sen); pertulit, sustinuit. —
Pilp. כּוּלַּל cepit, continuit;
sustinuit, pertulit; tuitus est
alqm, obtinuit (causam fo-
rensem); sustentavit, aluit.
— Py. כּוּלַּל sustentatus,
commeatu instructus est.
 כּוּמָם *rad. inus. arab. accu-*
mulare.
 כּוּמָה *f. (congeries stella-*
rum) plejades.
 כּוּמָז *m. globuli aurei (orna-*

mentum muliebre).

כּוּן *Kal inus. erectus stetit.*
— Pil. כּוּן erectum consti-
tuit, statuit; confirmavit;
fundavit, condidit, creavit,
paravit; aptavit, direxit (ar-
cum, sagittas); intrans. ani-
mmum applicuit ad alqd. —
Pyl. כּוּן statutus, stabilitus
est; paratus est. — Hiph.
 הִכִּין *erexit, statuit, consti-*
tuit; confirmavit, stabilivit;
fundavit; comparavit; apta-
vit, direxit, convertit, ap-
plicuit (animum). — Hoph.
 הֻכַּן *stabilitus est; paratus*
est; aptatus est. — Niph.
 נִכּוּן *se erexit, erectus, sta-*
tutus est, stetit; trop. con-
firmatus est; incolumis man-
sit; paratus est. Part. נִכּוּן
(fem. נִכְוָה) firmus, stabilis,
intrepidus (animus); con-
stans, certus, verus (אל־נִכּוּן
certo, revera); rectus, aptus,
conveniens; verus, sincerus
(animus), fem. נִכְוָה since-
rum, sinceritas. — Hithp.
 הִתְכּוּן, הֻכּוּן *stabilitus,*
confirmatus est; se paravit.
 כּוּן *adj. rectus; כּוּן probi,*
integri. — Adv. recte. —
Partic. sic, ita. אַחַר כּוּן,
אַחֲרֵי־כּוּן postea; בֵּין כּוּן,
לְכּוּן ideo, propterea; לְכּוּן
עַל־כּוּן propterea quod;
עַד־כּוּן hucusque.
— Aliud v. s. כּוּן.

כּוּן *chald. sic, ita.*
כּוּן *partic. (pro חֲכוּן inf. abs. Hiph. stabiliendo) pro-*
fecto, sane; 2) nihilominus
tamen.
כּוּן *N. pr. urbis Phoeni-*
ces, ad mare mediterraneum
1 Chr. 18, 8., quae 2 Sam.
8, 8. בְּרֹתֵי dicitur.
כּוּן *m. placenta, libum.*
כּוּן *Nom. dei, quem Isr. in*
deserto coluerunt (Saturnus)
Am. 5, 26.
כּוּן *(fundat) N. pr. filii*
Simeonis; patron. יְכִינִי; 2)
nom. columnae in templo
Salomonis.
כּוּן *m. locus; basis.*
כּוּן *f. (pl. מְכוּנֹת) basis.*
2) N. pr. oppidi in tribu
Juda.
כּוּן *f. (c. suff. מְכֻנָּה)*
locus.
כּוּן *f. locus, sedes.*
כּוּס *f. poculum; pl. בְּסוּת;*
2) bubo Lev. 11. Deut. 14.
Ps. 102.
כּוּר *rad. inus. obvolvitur; ro-*
tundus fuit; colligavit; pro-
stravit et provolutum con-
fodit. (Ps. 22, 17: כְּאַרִי pro
כְּאַרִי vel כְּאַרִי pl. part.
chald. כְּאַר: constringentes
s. confodientes.)
כּוּר *m., כּוּר הַגִּמְלָה sella ca-*
meli jumento alligata (Ka-
meelsattel) Gen. 31, 34. —
Al. v. s. כְּרָר.

כּוּר *(pro כְּרָר confodien-*
tes) m. pl. carnifices.
כּוּר *m. fornax (ad metalla*
liquefacienda).
כּוּר עֵשֶׂן *(fornax fumans)*
N. pr. urbis in tribu Simeon.
כּוּר *m. nom. mensurae de-*
cem bathos continentis, κό-
ρος.
כּוּר *m. chald. id.*
כּוּר *m. (pl. כְּרָרִים, כְּרָרוֹת)*
labrum rotundum; focus
rotundus; suggestus rotun-
dus.
כּוּרִים *m. dual. foramen*
fornacis ollis imponendis
idoneum s. vas cum opercu-
lo, LXX. χυτροπόδες (Cas-
serollöcher).
כּוּר *f. (pro כְּרָר) orbis,*
tractus terrae; 2) כְּרָר לֶחֶם
placenta, pl. m. כְּרָרוֹת, st.
c. כְּרָרוֹת; 3) talentum (au-
ri, argenti); dual. כְּרָרִים,
st. c. כְּרָרִים duo talenta; pl.
f. כְּרָרִים, כְּרָרִים.
כּוּר *f. chald., pl. כְּרָרוֹן id.*
כּוּר *f. (effossio)*
origo, natales.
כּוּר *f. gladius s. hasta.*
כּוּשׁ *Aethiopia. 2) N. pr.*
Benjaminitae Ps. 7, 1.
כּוּשִׁי *m. (pl. כְּוֹשִׁים, כְּוֹשִׁיִּים;*
fem. כְּוֹשִׁיָּה) N. gent. Ae-
thiops. 2) N. pr. patris Ze-
phanjae.
כּוּשׁ *f. i. q. כּוּשׁ.*
כּוּשׁ *N. pr. regis*

Mesopotamiae.

כְּשֵׁר *v.* כּוּשְׁרָה

כּוּשְׁרָה *N. pr.* regionis Asiae ex qua colonia in regnum Isr. deducta est.

כְּזָב *part.* כְּזָב *mentiens, fallens, mendax.* — *Pi.* כְּזָב *mentitus est sq.* לְ *s. ב.* adversus alqm, fefellit alqm; *metaph.* spem fefellit (aqua exarescens). — *Hiph.* mendacii arguit. — *Niph.* mendax deprehensus est.

כְּזָב *m.* mendacium; res fallax, inanis (oraculum falsum, idolum).

כְּזָבָא *fort. i. q.* כְּזָיִב *N. pr.*

כְּזָבָי (mendax) *N. pr.* filiae principis Midianit.

כְּזִיב *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

כְּזָבָא *m.* mendacium, fallacia, *metaph.* כְּזָבָא *rivus fallax* (aqua exarescente fallens).

כְּזָיִב *N. pr.* oppidi in tr. Juda; 2) in fin. tr. Ascher ad mare mediterr., "Ἐνδιππα.

כָּזַר *rad. inus. arab.* fregit violento impetu.

כָּזָר *m.* violentia: *concr.* violentus, crudelis, truculentus; saevus, perniciosus; audax, fortis.

כָּזָרִי *adj. m.* durus, immanis, saevus, atrox.

כָּזָרִיּוּת *f.* saevitia.

כָּחַר — *Pi.* כָּחַר *abnegavit sq. accus., occultavit sq. accus. et מן s. ל.* alqd ab alqo, celavit. — *Niph.* occultatus est; deletus, perditus est. — *Hiph.* celavit; delevit, perdidit.

כָּחַח *rad. inus. syr.* anhelavit, vires intendit. כָּחַח *arab.* praevaluit, pugnando vicit.

כָּחַח *raro* כָּחַח *m. (c. suff. כְּחַי)* vis, vires, robur (hominum, animalium), potentia (Dei). *Gen.* 49, 3: כָּחַח *tu robur meum i. e. filius primo aetatis flore genitus.* כָּחַח *robur i. e. proventus fructusve terrae.* 2) facultas (rei faciendae) *sq. inf. c. ל.*; 3) facultates, opes, divitiae; 4) genus lacertarum *Lev.* 11, 30.

כָּחַל *fucavit stibio* (oculos).

כָּחַשׁ *mentitus est, trop. defecit* (corpus), contabuit. — *Pi.* כָּחַשׁ *negavit, abnegavit sq. ב.*; *mentitus est; trop.* spem fefellit, defecit (terrae proventus); simulavit, blanditus, adulatus est *sq. ל.* — *Niph. et Hithpa.* adulatus est *sq. ל.*

כָּחַשׁ *m.* mendacium, dissimulatio fallax; macies.

כָּחַשׁ *m. (pl. כְּחַשִּׁים)* homo mendax, qui Jehovam abnegat.

כָּי *part. ὄτι, signif.* 1) obje-

ctum orationis: lat. accus. c. inf., quod; *ut gr.* ὅτι *etiam orationi directae praeponitur*: והאמר פִּי שָׁמַע יְהוָה et dixit Jehovam audivisse; *in jurejurando cui inest vis affirmandi*: חִי פִּי יְהוָה per Jehovam juro (rem ita esse). הֲכִי num (verum est) quod? הֲכִי? an? nonne? 2) *consilium finemque*: ut; 3) *consecutionem*: ita ut; 4) quod, quia; nam, enim; 5) quum, quando, ὅτε, ἐάν; 6) *praeced. prothesi indicat apodosin vel antithesin*. — פִּי עַל פִּי, רֵעֵן פִּי propterea quod; פִּי עַד פִּי donec; פִּי עַל-כֵּן ideo, idcirco. — *Aliud פִּי v. s.* פִּוּה.

פִּי נָא nam quum, nam si; si; *praeced. sent. negativa et in jurisj. form.* nisi; imo, sed.

פִּוּד *rad. inus. arab.* insidiis deceptit

פִּוּד *m.* pernicies, exitium.

פִּוּדוֹן *m.* hasta, jaculum; 2) גֶּרֶן פִּוּדוֹן (*area hastarum s. exitii*) *N. pr.* regionis, quae alibi נָכוֹן פִּוּדוֹן appellatur.

פִּוּדוֹן *v.* פִּוּדוֹן.

פִּוּדוֹן *v.* פִּוּדוֹן.

פִּוּדוֹן *v.* פִּוּדוֹן.

פִּוּדוֹן *v.* פִּוּדוֹן.

נָבֵל *v.* פִּלִּי, פִּרְלִי.

פִּלְפֹּת *v.* פִּלְפֹּת.

פִּוּם *v.* פִּוּמָה.

נָבֵס *v.* פִּוּס.

פִּוּר *v.* פִּוּרוֹם.

פִּוּר *v.* פִּוּשׁוֹר.

פִּוּרָה *i. q.* פִּוּה *sic*; איִרְכָּה *quomodo?* *cf.* פִּוּרָה *s.* פִּוּרָה.

פִּוּר *v.* פִּפּוּר.

פִּלְל *v.* פִּלְל-פִּלְל.

פִּלְאָה (*praet.* פִּלְאָהִי, *a forma*

פִּלְאָה: *c. suff.* פִּלְחָנִי, *pl.* פִּלְאוּ;

fut. פִּלְאָה, אֶפְלָא) *clausit*

(*part.* פִּלְאוּ, פִּלְאוּ *inclusus*),

intrans. se inclusit, clausus est; continuit, cohibuit; *sq.*

accus. et מִן פִּוּה *prohibuit* alqm

ab alqa re, subtraxit alicui

alqd. — *Niph.* prohibitus,

cohibitus est, desiit.

פִּלְאָה *m.* (פִּלְאוּ *c. suff.*) *car-*

cer, פִּוּה פִּלְאָה, פִּוּה פִּלְאָה *id.*,

pl. פִּוּה פִּלְאָהִים.

פִּלְאָהִים *dual.* duo diversi

generis, ἐτερογενῆ, duo di-

versa.

פִּלְאוּ *Keri*, פִּלְאוּ *Chethib*

m. carcer.

פִּלְאוּ *f.* (פִּלְאוּ *pl.*) *cau-*

la, ovile.

פִּלְאוּ (pater perfecit) *N. pr.*

fili Davidis.

פִּלְבָב *rad. inus. arab.* contexit.

פִּלְבָב *m.* corbis; cavea. 2)

N. pr. virorum.

פִּלְבָב *m.* (פִּלְבָבִים, פִּלְבָבִים)

canis; *transl. de homine atroci et crudeli, prophetis turpiter silentibus, hom. abjecto et vili, cynaedo.*

כָּלֵב *N. pr. comitis Josuae, patron. כְּלֵבִי Keri, כְּלֵבִי Chethib; 2) al. virorum.*

כְּלֵבִי *N. pr. m.*

כָּלָה (*fut. וְיִכָּלֶה, apoc. וְיִכָּלֶה*) absolutus est, ad finem perductum est (opus), perfectum, consummatum est (decretum animo); eventu comprobatum est (vaticinium); peractum, finitum est (tempus); consumtus, confectus est (animus, oculus); absumtus est, periit (gladio, fame); evanuit (fumus). — *Pi.* כָּלָה absolvit, perfecit; fecit ut eventu comprobaretur (vaticinium); consummavit (mente decretum); finivit, *sq. inf. c. ל* s. מִן desiit; consumpsit, depavit, delevit, perdidit, fecit ut evanesceret s. interiret. — *Py.* כָּלָה, כָּלָה (*praet. כָּלָה, fut. וְיִכָּלֶה*) absolutus, finitus est.

כָּלָה *adj., fem. כָּלָה* deficientis, tabescens.

כָּלָה *f.* consummatio; consumptio, excidium; כָּלָה צָרָה interitum paravit, funditus perdidit alqm *sq. ב, אַת*. — *Adv.* כָּלָה, לְכָלָה usque ad

perfectionem, omnino, prorsus.

כָּלֵי *m. (in pausa כְּלֵי, pl. כְּלֵי, כְּלֵי)* quidquid factum est ad utendum: supellex; vas; navigium; vestimentum; instrumentum (musicum, bellicum), arma; *trop.* instrumenta, artes, consilia.

כְּלֵי־זֶרַע (*st. c. כְּלֵי־זֶרַע*) *f. pl.* renes; *metonym.* animus intimus. כְּלֵי־חֵטָא pingue genus tritici, grana tritici optima.

כְּלֵי־זֶרַע (*st. c. כְּלֵי־זֶרַע*) *m.* consumptio, excidium; tabes (oculorum *i. e.* anxium desiderium).

כְּלֵי־זֶרַע *N. pr. m.*

מְכֻלָּה *f. pl.* perfectiones, זהב מ' זָהָב aurum optimum.

הַכְּלָה *f.* perfectio, *LXX.*

συντέλεια.

הַכְּלָה *f.* perfectio; gradus s. modus summus (odii); finis, terminus.

כָּלָה *v. כְּלֵי־זֶרַע, כָּלָה.*

כְּלֵי־זֶרַע *Chethib, כְּלֵי־זֶרַע Keri, N. pr. m.*

כָּלָה *rad. inus. arab.* labiis contractis fuit, vultu corrugato et austero fuit.

כָּלָה *m.* senectus *Iob.* 5, 26.

כָּלָה *N. pr.* urbis in Assyria *Gen.* 10, 11.

כָּלָה *v. כְּלֵי־זֶרַע, כְּלֵי־זֶרַע.*

כָּלָה (*sustentatio*) *N. pr. m.*

כָּלַל (*praet. pl.* כָּלְלוּ, כָּלְלוּ) *perfecit, absolvit.* — II) *syr.* coronavit, sertis ornavit.

כָּלַל *chald.* perfecit. — *Schäph.* שְׂכַלְל *id.* — *Pass.* אֲשַׁחֲכַלְל perfectus est.

כָּלִיל *adj. m.* perfectus, consummiatus; totus, כָּלִיל יָפִי, *fem.* כָּלִילַת יָפִי qui (quae) est perfecta pulchritudine. —

Substant. totum, universitas (כָּלִיל הָעִיר tota urbs); sacrificium quod totum comburitur *Deut.* 33, 10. *Ps.* 51, 21. — *Adv.* prorsus, omnino.

כַּפָּה *f.* sponsa; nurus.

כַּלְוִלוֹת *f. pl.* sponsalia.

כֶּלֶת (*Chethib Jer.* 33, 8.), *propr.* complexus totus, universitas: omnis (omnes, omnia); totus; unusquisque, quicumque. לֹא כֶּל nullus, nullum. — *Cum*

suff. כָּלְנוּ nos omnes; כָּלְכֶם vos omnes; כָּלְהֶם omnes illi; כָּלְנָה, כָּלְנָה omnes illae; כָּלְךָ, כָּלְךָ tu totus, כָּלְךָ totus ille, כָּלְךָ tota illa. כָּל-עַמִּי totus meus populus, כָּל-הַיּוֹם per totum diem, יִשְׂרָאֵל-כָּל־הַיּוֹם

universa gens Israelitica. —

Cum adv. כָּל-עוֹד omni adhuc tempore, quāmdiu; כָּל-עִמָּת שֵׁי eadem ratione qua.

כָּלָא *chald. id.* — *adv.* prorsus, omnino.

מְכַלְל *m.* perfectio; perfectum.

מְכַלְלוֹ *m. id.*, מְכַלְלוֹ מְכַלְלוֹ *plene et perfecte vestiti.*

מְכַלְלִים *m. pl.* ornamenta.

כָּלַם *Kal inus. arab.* sauciavit. — *Hiph.* הִכְלִים, הִכְלִים pudore, ignominia, injuria affecit. — *Hoph.* הִכְלִים pudore affectus est, spe frustratus est; contumelia affectus est. — *Niph.* הִכְלִים pudore affectus est *sq.* מִן, בְּ, ignominia affectus est, ausis excidit et pessumdatus est.

כְּלָמָה *f.* (*pl.* כְּלָמוֹת) pudor, ignominia, contumelia.

כְּלָמוֹת *f. id.*

כְּלָמָד *N. pr.* loci s. regionis in Arabia felici.

כְּלָנֹה *N. pr.* urbis ad Tigridem fluvium (Ctesiphon).

כָּלַח *rad. inus. chald.* קָלַח decorticavit, abscidit.

כַּרְסֵי *f. pl.* mallei; *Al.* secures; *LXX.* λαξευτήρια.

כָּמָה contabuit (desiderio); anxie desideravit *Ps.* 63, 2.

כְּמֹהֶם (*Chethib* כְּמֹהֶם), *N. pr. m.*

כְּמֹהֶם *v.* כְּמֹהֶם, כְּמֹהֶם.

כְּמוֹ *partic. i. q.* כְּמוֹ ut, sicut; *c. suff.* כְּמוֹנִי sicut ego; כְּמוֹךָ sicut tu; כְּמוֹהוּ sicut ille; כְּמוֹהֶם sicut illa; כְּמוֹנֵנוּ sicut nos;

כָּמוֹ, פְּכֵם, פְּהֵם, *rarius* כָּמוֹ, פְּכֵם, פְּהֵם, כָּמוֹ sicut vos, illi. — כָּמוֹ — sicut — ita, tam — quam. פְּכֵם eodem modo, ὡσαύτως. 2) *de temp.* ut, quum *Gen.* 19, 5.

כְּמוֹשׁ *N. pr.* dei Moabitarum et Ammonitarum; כְּמוֹשׁ מֹאבִיתָא *Moabitae*.

כָּמֵן *rad. inus. syr.* abscondidit; 2) sale condidit.

כָּמֵן *m.* cuminum (*Kümmel*).

מְכַמְּיִים *m. pl.* thesauri.

כָּמַס recondidit, abscondidit, *part.* כָּמַס reconditum.

כָּמַר — *Niph.* נִכְמַר adustus est, incaluit; *trop.* amore incensus est *sq.* אָל, אֶל, misericordia commotus est. — II) *i. q.* כָּבַר contexit *cf. deriv.*

כָּמָר *m., pl.* כְּמָרִים sacerdotes idolorum.

כְּמָרִיר *v.* מְרִיר *s.* מְרִיר.

מְכַמְּרִים *m.* rete.

מְכַמְּרִים *m., pl.* מְכַמְּרִים retia.

מְכַמְּרַת *f.* מְכַמְּרַת rete.

כָּן *v.* פִּינָן *et* פִּינָן.

כָּנָה *Kal inus. arab.* circumloquendo cognominavit. — *Pi.* כָּנָה blande allocutus est; blanditus, adulatus est.

כָּנַת *m.* (homo ejusd. cognominis) *pl.* כְּנוּת sodales, collegae, *LXX.* οὐνοδουλοι.

כָּנָה *chald. id.* — *pl.* כְּנָנָה,

c. suff. כְּנֻתָהּ, כְּנֻתָהּ. כְּנָן *v.* פְּנָה.

כְּנָה *N. pr. urbis* (*fort. pro* פְּלָנָה).

כְּנֹרֶה *m.* (*c. suff.* כְּנֹרֶה, *pl.* כְּנֹרֶה, כְּנֹרֶה) cithara, *zuvira*.

כְּנֹרֶה *N. pr. regis* Judaeorum *i. q.* יְהוֹרֶכֶן.

כְּנָן *v.* פְּנָם.

כְּנָמָא *adv. chald. sic,* hujusmodi.

כָּנַן *i. q.* כָּנַן statuit, stabilivit; 2) *arab.* obtexit, protexit, *imp.* כָּנַן protege *Ps.* 80, 16. *Al. subst.* surculus.

כְּנָנִי (protector) *N. pr. m.*

כְּנָנִיָּהּ (Jehova protegit) *N. pr. m.*

כְּנָנִיָּהּ *N. pr. Levitae.*

כָּן *m.* (*c. suff.* כָּן) locus *Gen.* 40, 13. 41, 13; *basis Exod.* 30, 18. *etc.* — *Al. v. s.* כָּן.

כָּן *m.* culex; *pl.* כְּנָרִים culices, *LXX.* οὐνοφεις.

כָּנָם *m. collect.* culices.

כָּנַס collegit, congregavit. — *Pi.* כָּנַס congregavit. — *Hithpa.* כָּנַס se recepit, se involvit.

כְּנָסִים *m., dual. constr.*

כְּנָסִים feminalia (sacerdotum).

כָּנַע — *Hiph.* כָּנַע depressit, fregit (alcjs animum), repressit (fastum alcjs). —

Niph. נִכְנַע depressus, fractus est; animum demisit, submitte se gessit.

פְּנֵצָה *f.* (colligatum) sarcinae. *Alii:* merces.

כְּנֵעַן *N. pr.* filii Chami; terrae et gentis Cananitarum; 2) appellat. (*pl. c. suff.* כְּנֵעָנִים) mercator.

כְּנֵעָנִי *m., fem.* כְּנֵעָנִיָּה *N. gent.* Cananita, Cananaeus; 2) mercator, *pl.* כְּנֵעָנִים.

כְּנֵעָנָה *N. pr. m.*

כָּנָה *Kal inus. arab.* texit, operuit. — *Niph.* se occultavit.

כַּנָּה *f.* (dual. כְּנַפִּים, *fem.*) ala; *poët.* ales, avis (כַּנָּה בְּעַל כְּנַפִּים, *alatus, avis*); *trop.* ala venti, aurorae, exercitus; *metaph.* tutamen, tutela; 2) (*pl. st. c.* כַּנְפוֹת *masc. et fem.*) extremitas, πτέρυξ, πτερόγιον: extrema pars (vestis, pallii, lecti, tecti s. templi); ora regionis s. terrae extrema.

כְּנַרְתַּיִם, כְּנַרְתַּיִם, כְּנַרְתַּיִם *N. pr.* urbis in tribu Naphthali ad mare Galilaeum, *serius* כְּנַרְתַּיִם Γεννησαρέτ; כְּנַרְתַּיִם lacus Tiberiadis s. Galilaeae.

כְּנַשׁ *chald.* congregavit. — *Ithp.* se congregare.

כְּנָה *v.* כְּנָה.

כְּסָרִי *chald. i. q.* כְּסָרִי Chaldaeus.

כָּסָה — *part.* כָּסָה tegens, כְּסוּי tectum, absconditum.

— *Niph.* נִכְסָה tectus, operatus est. — *Pi.* כָּסָה velavit,

operuit alqd *sq. accus.*, עַל, texit alqd alqa re *sq. accus.*

et ב, *dupl. accus.*, עַל et ב, *accus. et על*; *transl.* cēlavit,

dissimulavit; texit *i. e.* condonavit (peccatum); *sq.* אֶל

apud alqm occultavit, alicui alqd aperuit et credidit; *in-*

trans. se velavit, se operuit alqa re *sq. ב, accus.* — *Py.*

כָּסָה, כָּסָה operatus est alqa re *sq. ב, accus.* — *Hithpa.* se

velavit, se operuit *sq. ב, acc.*

כֶּסֶם *m. fort. i. q.* כֶּסֶם solium *Exod.* 17, 16. *Al. leg.* כֶּסֶם vexillum.

כֶּסֶה *m.* plenilunium

כֶּסֶה, כֶּסֶה *m. (c. suff. כֶּסֶה, pl. כֶּסֶהוֹת)* sella, cathedra, tribunal, solium, thronus.

כְּסוּי *m., st. c.* כְּסוּי tegumentum.

כְּסוּיָה *f.* tegumentum, operimentum; vestimentum.

כְּסוּיָה *f.* vestimentum *Gen.* 49, 11.

כְּסוּיָה *f., pl.* כְּסוּיָה pulvilli, *LXX.* προσκεφάλαια.

כְּסוּיָה *m.* tegmen, tectum.

כְּסוּיָה *m.* tegumentum, stragula, amictus; omentum intestinorum.

כָּסָה *part.* כָּסָה amputatus, succisus.

סוּחָה *v.* פִּסּוּחָה

כָּסֵל *crassus, firmus fuit, cf.* כָּסֵל; *elumbis fuit, torpuit, stultus fuit, fut. יִבְסְלוּ* desipiunt.

כָּסִיל *m.* stultus; impius; 2) *nom. sideris* (Gigas, Orion); *pl. c. suff. בְּסִילֵיהֶם* Oriones eorum. 3) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

כְּסִילוֹת *f.* stultitia.

כָּסֵל *m.* lumbus (*pl. כְּסִילִים* lumbi, ilia); *trop. confidentia, exspectatio, spes; stultitia, stupor.*

כְּסִילָה *f.* spes; stupiditas.

כָּסֵל *m. nom. mensis noni hebr., qui partim Novembri partim Dec. nostro respondet.*

כְּסִילוֹן *N. pr.* oppidi in fin. tribus Judae.

כְּסִילוֹן *N. pr. m.*

כְּסִלוֹת *N. pr.* oppidi in tr. Issaschar.

כְּסִלוֹת־תְּהוֹר *N. pr.* oppidi ad radices Thabori montis.

כְּסִלוֹתִים *m. pl. nom. populi, coloniae Aegyptiorum (Colchii).*

כָּסֵם *totondit.*

כְּסִמָּה *f.* (*pl. כְּסִמִּים*) spelta, ζέα.

כָּסַם (*fut. p. תְּכַסֵּם*) numeravit, supputavit.

כֶּסֶם *m.* tributum, census.

מִכְסָה *f.* numerus, summa; pretium.

כָּסָה (*palluit*) anxie desideravit, expetivit *sq. ל. inf. c. ל.* — *Niph.* palluit; desiderio affectus est, expetivit *sq. ל.* *Part. לֹא־נִכְסָה* pudore nullo affectus, inverecundus.

כֶּסֶף *m.* (*c. suff. בְּכֶסֶפִי*, *pl. כְּכֶסֶפִים*) argentum; pecunia; *additis numeral.* siclus argenti: אֶלֶף כֶּסֶף mille sicli arg.

כֶּסֶף *m. chald.* argentum.

כְּסִפְיָא *N. pr.* regionis (*fort. ad mare Caspium*).

כָּסָה *v.* כְּסָתוּהָ

כְּעַן *adv. chald.* jam,

כְּעַן *hucusque.*

וּכְעַנָּה *adv., contr.* וּכְעַנָּה *et sic porro, et cetera.*

Alii h. v. ducunt ab עָתָה arab. identidem dixit: et secundum id quod saepius dictum est et toties repetitum, et cetera.

כָּעַס (*fut. יִכְעֵס*) aegre tulit, indignatus est; succensuit.

— *Pi.* כָּעַס ad indignationem irritavit. — *Hiph.* הִכְעִיר aegritudine, indignatione affectit alqm, ad iram irritavit.

כְּעָס *m.* aegritudo, moeror; indignatio, ira; *pl. כְּעָסִים* irritationes ad iram.

כְּעֵשׂ *m.* indignatio, ira.

כָּפַף *v.* כָּפַף, כָּפַף, כָּפַף.
 כָּפַף *m., pl.* כָּפַיִם rupes, petrae.
 כָּפַף suppressit, exstinxit, *cf.* כָּבַח.
 כָּפַר *v.* כָּפַר, כָּפַר, כָּפַר.
 כָּפַל duplicavit, *part.* כָּפּוּל duplicatum, duplex. — *Niph.* כָּפַל duplicatus est.
 כָּפַל *m.* duplicatio, duplicitas, duplum, כָּפַל רִסְנוֹ duplicia mandibula ejus. *Dual.* כָּפַלִּים duplo plura.
 כָּפַן esurivit, esuriens quasi protendit (vitis radices).
 כָּפַן *m.* fames.
 כָּפַס *rad. inus. syr.* connexuit, conjunxit.
 כָּפַיִם *m.* tignum, quo parietes continentur, *LXX.* ξάυθρατος.
 כָּפַף curvavit; *intr.* se incurvavit (de animo depresso et fracto). *Part.* כָּפּוּפַיִם incurvati, depressi, qui sunt fracto animo. — *Niph.* se incurvavit, se demisit *sq.* לְ coram alqo.
 כָּף *f.* (incurvatum, concavum) palma, vola, manus, *c. suff.* כָּפַיִם, *dual.* כָּפַיִם utraque manus. *Pl.* כָּפּוֹת manus (succisae); manubria. 2) planta pedis, *pl.* כָּפּוֹת; 3) vasculum, acerra cava; *pl.* כָּפּוֹת. — כָּף־הַקֶּלֶעַ cavitas fundae. — כָּף־הַיָּרֵךְ aceta-

bulum femoris. — כָּפּוֹת fasciculus ramorum palmae.

כָּפַף *f.* ramus palmae; ramus.

כָּפַר texit, operuit, *sq.* כָּפַר pice obduxit. — *Pi.* כָּפַר (fut. יִכְפֹּר) texit (peccatum, culpam, *i. e.* memoriam ejus delevit, abolevit), condonavit *sq. accus.*, לְ, עַל; expiavit alqm s. alqd *sq. accus.*, עַל, בְּעַד, מִן (homines vel res scelere vel culpa contaminatas); placavit alqm *sq. accus.* — *Py.* כָּפַר oblitteratum, deletum est (foedus); expiatus est (homo, culpa). — *Hithpa.* כָּפַר expiatum est (crimen). — *Nithpa.* כָּפַר *pro* נְתַכְפֹּר expiatus est (homo).

כָּפּוֹר *m.* crater, poculum cum operculo; 2) pruina *Exod.* 16, 14. *Ps.* 147, 16.

כָּפַר *m.* leo adultus; *trop.* de hostibus et principibus potentibus; 2) pagus, *pl.* כָּפַרִים *Neh.* 6, 2.

כָּפַר *m.* (*pl.* כָּפַרִים) pagus, vicus.

כָּפַר (pagus) *N. pr.* urbis Hevitarum.

כָּפַר הָעַמּוֹנִי (pagus Ammonit.) *N. pr.* oppidi Gibeonitarum in tribu Benj.

כָּפַר *m.* pix *Gen.* 6, 14.; 2) pagus 1 *Sam.* 6, 18.; 3) pre-

tium expiationis, *λύτρον*, *c. suff.* כַּפֶּרֶה; 4) flos cyprinus, *pl.* כַּפְּרִים, *Cant.* 1, 14. 4, 13.

כַּפְּרִים *m. pl.* expiationes; יום הכַּפְּרִים *dies festus expiationis*, ἡ νηστεία.

כַּפֶּתֶת *f.* operculum arcae foederis; בית הכַּפֶּתֶת *adytum templi sanctissimum.*

כָּפַשׁ — *Hiph.* obruit alqm alqa re *sq. accus. et ב.*

כַּפֶּת *chald.* ligavit, vinxit; *pass.* כַּפְּתוּ *vincti sunt. Pa.* vinciri.

כַּפְּתוֹר *N. pr.* regionis, quae Philistaeorum patria fuisse dicitur; כַּפְּתוֹרִים *incolae huj. terrae Gen.* 10, 14.

כַּפְּתוֹר *m., pl.* כַּפְּתוֹרִים *ornamentum candelabri sacri (Exod.* 25. 33. 34. 37.) et columnarum, quae fort. granatorum formam habuerunt *Am.* 9. *Zeph.* 2.

כָּרַר *et פוּר. כָּר. פוּר. כָּר. פוּר.*

כָּרָא *s.* כָּרָה *chald.* — *Ithp.* dolore affectus est, doluit.

כָּרַבַּל *quadrilit.* constrinxit, accinxit (vestem). — *Py. part.* מְכַרְבֵּל *indutus (veste), amictus.*

כַּרְבֵּלָא *f. chald.* pallium.

כָּרָה *fodit, effodit; trop.* foveam fodit, insidias struxit, prava molitus est; *sq.* אָזְנִים *aures patefecit, revelavit.* —

Leopold, Lex. Hebr.

Niph. effossus est. — II) emit *Deut.* 2, 6. *Hos.* 3, 2. — III) epulas instituit *2 Reg.* 6, 23.

כָּרָה *s.* כָּרָה *f.* fovea, cisterna, *pl. constr.* כָּרָת; 2) כָּרָה *convivium.*

מְכָרָה *m.* fodina (salis).

כָּרָבִים *m., pl.* כָּרָבִים, כָּרָבִים *nom.* animalis formam hominis, bovis, leonis et aquilae referentis; imago huj. animalis. 2) *N. pr. m.* *Esr.* 2. *Neh.* 7.

כָּרַז *chald.* — *Aph.* (*plur.* הַכְּרוּזִים) *proclamavit (αηγουσεν).*

כָּרוּז *m. chald., st. emph.*

כָּרוּזָא *praeco.*

כָּרָה *v.* כָּרָה.

כָּרָת *v.* כָּרָתָה, כָּרָתָה.

כָּרַךְ *rad. inus. syr.* involvit; munivit; circumdedit

כָּרְכַב *m. (c. suff.* כָּרְכַבּוּ) *ambitus, margo (altaris).*

תְּכָרִיךְ *m.* pallium.

כָּרְכִישׁ (arx Mischi) *N. pr.* urbis ad Euphratem, *Κιρκήσιον.*

כָּרְכִים *m.* curcuma, crocus Indicus.

כָּרְכִים *N. pr.* eunuchi Pers.

כָּרָה *v.* כָּרָה.

כָּרָם *rad. inus. arab.* generosus, nobilis fuit.

כָּרָם *m. (fem. Jes.* 27, 2. 3., *c. suff.* כָּרְמִי, *pl.* כָּרְמִים)

כרמי) ager s. fundus nobilis et cultus: vinea, olivetum.

כרם *m.* vinitor.

כרמי (vinitor) *N. pr.* viro-
rum.

כרמל *m.* (*c. suff.* כרמלו) ar-
vum cultum et horto simile. 2) *N. pr.* montis ad mare mediterr. prope Ptolemaidem; β) oppidi in montano tractu Judae; *nom. gent.* כרמלי *m.*, כרמלית *f.* 3) כרמל *et* גרש כרמל *fort.* comminutio spicarum, grana arida *Lev.* 2, 14. 23, 14.

כרמיל *m.* coccinum.

כרן *N. pr. m.*

כרסא *m. chald. i. q.* כסא solium, thronus.

כרסם *quadrilit.* toto ore valide momordit, dentibus dis-
cerpentibus vastavit.

כרע se flexit, se incurvavit; כ' ברפ'ים, כ' על ברפ'ים in genua se demisit s. provolvit, genua flexit (Deum s. principem adorans *sq.* ל' s. לפני; humum se abiciens; viribus destitutus corruens; mulier parturiens; comprimens mulierem). — *Hiph.* prostravit; animum alcjs depressit s. afflixit.

כרעים *f. dual.* crus utrumque; pedes saltatorii (locustae).

כרפס *m.* carbasus, pannus lintheus isque tenuis.

כרר — *Pilp.* כרר subsiluit, saltavit.

כר *m.* (*pl.* כרים) agnus (saginat, pinguis); aries (machina bellica); pascuum. — *Aliud v. s.* כור.

כרפרות *f. pl.* dromades.

כרש *rad. inus. arab.* corrugata est (cutis).

כרש *m.* venter.

כרש (pers. sol) *N. pr.* regis Persarum, Cyrus.

כרשנא *N. pr.* principis Persici.

כרת (*imp.* כרתה, *c. h. parag.*

כרתה, *fut.* יכרת) secuit, ce-

cidit, abscidit, excidit; כרתה

et כרתה שפכה exsectus, eu-

nuchus; — *sq. et omisso*

כרתה foedus icit s. pepigit

(ὄρκια τέμνειν) *sq.* את, עם,

ל' cum alqo; sponndit, pro-

misit *sq.* ל', *inf. c.* ל'. — *Niph.*

כרתה succisus, excisus est; 2)

כרתה excisus, exturbatus est,

כרתה הנהפך הנהפך, מישראל

ל' *sq.* מהנהפך הנהפך, מישראל

ל' *vel simpl.* כרתה, haec anima excinda-

tur e populo suo, hic homo

e medio tollatur, supplicio afficiatur; 3) consumtus, ab-

sumtus est (cibus), deletus est, periit (homo, res); 4)

discissa s. divisa est (aqua).

— *Py.* כרת, פרת abscissus est. — *Hiph.* הִכְרִיתָ excidit, delevit (hominem, populos, simulacra); subtrahit (benevolentiam) *sq.* מַעַם.

— *Hoph.* הִכְרִיתָ excisus est.

כרתות *f. pl.* tigna cedrina dedolâta.

כרת (divisio) *N. pr.* rivi, qui non procul a Samaria in Jordanem illabitur.

כרתות, כרתות *f.* (discissio) divortium, repudium; ספר כרתות libellus repudii.

כרת *m.*, *ubique*: הכרת *m.* carnifices, satellites et custodes corporis Davidis. — 2) *N. gent.* Crethaeus *i. e.* Philistaeus. (*Al. deriv. a* כרת: ἀλλόφυλον, *Al. ab insula* Creta.)

כשב *m.* (*pl.* כשבים) *i. q.* פֶּשֶׁבֶט agnus.

כשב *f.* agna.

כשד *N. pr.* filii Nahoris, a quo Chaldaei originem duxerunt.

כשדים *N. gent.*, Chaldaei, incolae Babyloniae; כשדימה in Chaldaeam. 2) astrologi Chaldaei.

כשדי *N. gent. chald.* (*st. emph.* כשדי, כשדיה *Chethib*, *pl.* כשדיין, *st. emph.* כשדיה *Chethib*, *Ke-*

ri) Chaldaeus, Babylonius; 2) astrologus.

כשה opertus est adipe.

כשל (*fut.* יכשול *Chethib*) labare, labefactatus est (*part.* כושל debilis, defessus); impēgit, offendit aliqua re *sq.* בְּ;

lapsus est, corruit. — *Niph.*

נכשל labefactatus, debilitatus est, debilis factus est, ἀσθενεῖν; impēgit; lapsus est, corruit; *trop.* cecidit, incidit in miseriam et perniciem. — *Pi.* (*fut.* יכשיל

Chethib) et *Hiph.* הכשיל labefecit; debilitavit; *trop.* peccandi auctor fuit, σκανδαλιζειν. — *Hoph. part.* מכשלים projecti.

כשיר *m.* securis.

כשלוך *m.* lapsus, ruina.

כשול *m.* offendiculum, σκάνδαλον, causa labendi et perniciēi; *trop.* incitamentum ad peccandum; scrupulus animi s. conscientiae.

כשלה *f.* ruina, rudera; *trop.* σκάνδαλον, irritamentum peccandi.

כשה — *Pi.* כשה praestigiatus est; *part.* מכשה praestigiator, מכשפה praestigatrix.

כשה *m.* praestigiator.

כשפים *m. pl.* praestigiae.

כשר (*fut.* יכשר) rectum fuit, placuit alicui *sq.* לְפָנָי; 2)

prosperatum fuit, laete provenit (semen). *Alii*: utile fuit, profuit. — *Hiph.* fortunavit.

פּוֹשְׁרָה *f.*, *pl.* פּוֹשְׁרוֹת prosperitas. (*Al.* abundantia.)

כְּשָׁרוֹן *m.* successus prosper; commodum, emolumentum.

כִּישׁוֹר *m.* colus

כָּתַב scripsit, inscripsit, literis consignavit (*sq.* עַל, בְּ, אֶל, *accus.* materiae inscribendae; *sq.* עַל, אֶל, לְ ad alqm, alicui); praescripsit; decrevit, statuit. — *Niph.* scriptus est. — *Pi.* decrevit.

כָּתַב *chald.* scripsit.

כְּתָב *m.* scriptura, scriptum; liber; catalogus; exemplum scripti.

כְּתָב *m. chald.* (*st. emph.* כְּתָבָא, כְּתָבָה) scriptum; praecipuum; edictum, decretum.

כְּתָבָה *f.* scriptura (cauterio cuti impressa).

מִכְתָּב *m.* scriptura, scriptum; epistola; edictum; carmen.

כְּתִימִים, כְּתִימִים *N. gent.*, Chit-taei, qui occidentem versus vel insulam vel oram maritimam incolebant (*Alii*: Cyprium, *Alii*: Macedoniam, *Alii*: Italiam).

כְּתִיתָ *v.* כְּתִיתָ.

כְּתִיל *rad. inus. arab.* in unum

coëgit; cohibuit.

כְּחָל *m.* paries.

כְּחָל *m. chald.* paries; *pl. st. emph.* כְּחָלִיא.

כְּחָלִישׁ *N. pr.* oppidi in tribu Judä.

כָּתַם *Kal. inus. syr.* maculavit; 2) *arab.* recondidit; 3) *i. q.* כָּתַב scripsit, inscripsit. — *Niph.* נִכְתָּם maculatus, inquinatus est *Jer.* 2, 22. *Alii*: reconditus est.

כְּתָם *m. poët.* (quod reconditur) aurum.

מִכְתָּם *m.* (*in titulis Ps.* 16. 56—60.) *pro* מִכְתָּב scriptum, carmen. *Alii*: carmen aureum.

כְּתָנִת, כְּתָנִת (*c. suff.* כְּתָנִית, *pl.* כְּתָנוֹת, *st. c.* כְּתָנוֹת, *c. suff.* כְּתָנוֹת) tunica, γυνώων.

כְּתָף (*st. c.* כְּתָף) *f.* scapula, humerus (*c. suff.* כְּתָפִי, *pl. c. suff.* כְּתָפֵינוּ); 2) latus (aedificii, maris, regionis, oppidi); *plur.* כְּתָפוֹת, *st. c.* כְּתָפוֹת, *c. suff.* כְּתָפֵינוּ latera (portae, vestibuli, axis, vestimenti, partes Ephodi superiores humeris impositae).

כָּתַר — *Pi.* כָּתַר cinxit, circumdedit; circumvenit; expectavit. — *Hiph.* circumdedit alqm *sq.* כָּ; circumvenit; *intrans.* se coronavit, coronatus est (sapientiä).

כֹּתֶר *m.* corona, *κίραρις*.
 כוֹתֵרֹת *f.* (*pl.* כְּתֹרוֹת) co-
 ronamentum (columnae).

כָּתַשׁ contudit (in pila).

מִכְתֵּשׁ *m.* pila, mortarium;
 cavum dentium, *ὄλμίσκος*. 2)

N. pr. regionis, quae prope
 Hierosolyma fuisse videtur
Zeph. 1, 11.

כָּתַח (*fut.* יִכְתֹּחַ, *imp. pl.* יִכְתְּחוּ)

cudit; contudit; profligavit;

part. כְּתוּחַ contusus, *φλα-*
δίας, eunuchus. — *Pi.* כָּתַח

cudit; contudit; vastavit. —

Py. se illisit. — *Hiph.* (*fut.*

יִכְתְּחוּ) profligavit. — *Hoph.*

(*fut.* יִכְתְּחוּ) contusus, con-

tritrus est.

כֹּתִירָה *m.* oleum (ex olivis
 in mortario contusis expres-
 sum).

מִכְתָּה *f.* contusio.

ל

לָּ, לְּ (c. suff. לִי; לָּהּ; לָּהּ;

in pausa לָּהּ; לָּהּ; לָּהּ;

לָּהּ; לָּהּ; לָּהּ; לָּהּ;

poët. לָּהּ; לָּהּ; לָּהּ; לָּהּ;

prae-
positio praefixa, ex אלּ fa-

cta, quae directionem, mo-

tum, accommodationem ad

alqd indicat ac dicitur: 1)

de loco: ad, versus, in, ἐπι,

εἰς, apud. — 2) de tempore:

in, sub, intra, לְמָחָר in cra-

stinum diem, לְאֹר sub lu-

cem, לְבֹקֶר mane, לְעֶרֶב ve-

spere, לַעֲתָ בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ sub

occasum solis, לְשֵׁלֶשֶׁת הַיָּמִים

intra triduum, לְיָמִים עוֹד

statim post septem

dies. — 3) nota dativi, dat.

commodi et incommodi, dat.

possessoris, שׂר צָבָא אֲשֶׁר

dux militum Davidis,

לְאֵל בְּרוּךְ יְהוָה benedictus Jeho-

vae i. e. a Jeh., בֶּן לִישָׁי

filius

qui Isaeo est i. e. Isaei,

לְשָׂאוּל speculatores

qui Saulo erant i. e. Sauli,

dat. causae et auctoris, cui

alqd tribuitur, conj. cum

verbis passivis et neutris:

לָּכֶם יֵאָשֶׁה fiet vobis i. e. a

vobis, לֹא יִהְיֶה לְמִצְרַיִם non

fiet Aegypto i. e. ab Aegy-

ptiis, לְ הָרָה לְ גְרָוִידָה

gravidata facta

alicui i. e. ex alqo; לִיהוָה

Jehovae est i. e. a

Jehova proficiscitur salus,

לְיִשְׂרָאֵל יִשְׂמַע שְׁלֹמֹה לְיִשְׁמֵעַל

fama

Salomonis per Jehovam

Hinc est nota genitivi:

et לְדָוִד מִזְמֹר, מִזְמֹר לְדָוִד

psalmus qui Davidi tri-

buitur i. e. ps. Davidis; הַבְּרִי

אַחַד הַיָּמִים לְמֶלֶךְ הַדָּוִד

annales

regis Davidis (ubi duo prio-

ra nomina in unam notio-

nem coalescunt); בֶּן אַחַד

filius unus Ach-

melechi (*ubi nomen adj. interpositum est*); *post nomina numeralia*: בַּשָּׁנָה שְׁתַּיִם בְּמִלְךָ anno secundo regis, בַּיּוֹם הַרִּשׁוֹן לְכָל־בֵּית יוֹסֵף primo die mensis, ראשון לכל-בית יוסף, primus ex tota gente Josephi. — 4) *Transfertur ad varias notiones ac dicitur*
 a) *de conditione, in quam alqd mutatur s. abit*: in, post *vv. convertendi, transformandi*; לִּיהִיָּהּ fieri s. mutari in alqm rem, alicui rei esse. b) *de ratione alicujus rei s. hominis habita, et de eo, ad quod oratio spectat*: quod attinet ad, quoad, de, supra, לְדַבַּר הַזֶּה hac in s. de re, לְאִשְׁרֵי תַלְמֵי לֵהֵם quae de iis somniaverat, לְטָרִיִם quod attinet ad principes, לְכֹל quod attinet ad omnia, omnino, universe, אֲמַרְי לִי אַחֵר הוּא dic de me: frater meus ille est, לְאִחָיו לְשָׁלוֹם rogavit fratres suos de salute.
 c) *de consilio et sine animique ad alqd conversione*: ad, in, erga, contra, הַקְּשִׁיבָה animadvertite ad vocem, לְקוֹל animadvertite ad vocem, לְתַבְּסַחֵת desiderio alcjs rei, לְזָמַם molitur contra alqm, לְחַטֵּא peccare in alqm. d) *de norma alcjs rei*: secundum, tanquam, instar. e) *de causa et ratione*: ob, propter; לְהֵן pro-

pterea, לְכֵן ideo, לְמַה cur? f) *de numero, ad quem alqd proxime accedit*: ad, circiter, לְמֵאוֹת circiter centena. — 5) *Conjunct. cum subst. et adj. significat adverbium*: לְשֶׁקֶר falso, לְצַדִּיק juste, לְרַב secure, placide, לְרַב multum, copiose. — 6) *Praefixum infinitivo*: ad (de consilio et fine), ut, ita ut; usque dum, donec; quum, quo tempore; *gerundium latin.*: לְעֲשׂוֹת faciendo; *post verba inclinandi ad alqd, quaerendi, incipiendi, desinendi etc., ubi latini solo infinitivo utuntur.* — *Pronomina cum ל composita vel conjuncta v. suis locis.*

לִּי *chald. praep. praef. ad, versus, in; tanquam; nota dativi et genitivi; c. inf. ut, ita ut.*

לֹא כל, לֹא non; לֹא לֹא, rar. לֹא nullus; nullum; לֹא־אֵל non-deus, לֹא־עַם non-populus, populi nomine indignus; לֹא־כֹחַ non-robur, invalidus; לֹא־עֵז non-vis, infirmus; לֹא אִישׁ nemo; לֹא דָבָר nihil; 2) *verbo postpos.* nihil; 3) *i. q.* לֹא בְּלֹא sine; 4) *i. q.* הֲלֹא nonne? — *Cum praef.* לֹא quum non sit s. esset (tempus) *i. e.* ante; sine, absque; *sq. verbo finito*: ita ut non. הֲלֹא nonne? annon?

ecce! *ἰδοὺ!* לא־גַם sine. לא־ne quidem.

לא־ (לה) *chald.* non; nihil.

להֲ *chald.* ideo, propterea, *cf.* לִ; *pro* להֲ הֵן nisi.

להֲ *ideo, cf.* לִ; 2) *pro* להֲ veruntamen, attamen.

להֲ לֹו דָּבָר, לא־דָּבָר (sine pa-scuīs) *N. pr.* oppidi in Gi-leaditide.

לא־עַמִּי (non meus popu-lus) *nom. symb.* filii Hoseae.

לא־רְחֻמָּה (cui gratia non est tributa) *nom. symb.* filiae Hoseae.

לָאֵב *rad. inus. arab.* accen-dit, arsit; sitivit.

הַלְאָבוֹת, הַלְאָבוֹת *f. pl.* (sitis) siccitates, אֶרֶץ הַ' ter-ra siticulosa, arida.

לָאָה (*fut.* יִלְאָה, יִלְאָה) labo-ravit, viribus destitutus fru-stra laboravit *sq. inf., inf. c.* לִ; defatigatus est; aegre tu-lit, impatiens fuit. — *Niph.*

לָאָה laboravit, defatigatus est; aegre tulit, taedio affe-ctus est, taedit alqm, fasti-divit. — *Hiph.* הִלְאָה (*inf.* הִלְאָה) defatigavit; taedio affecit, molestus fuit.

לָאָה (defatigatio) *N. pr.* uxoris Jacobi.

הַלְאָה *f.* labor, molestia, miseria.

לָאֵט *i. g.* לֹוט obvolvīt, ope-ruit 2 *Sam.* 19, 5. — *Al.*

לָאֵט, לָאֵט *adv. v. s.* טֹט.

לָאֵט *i. g.* טֹט—בִּלְאֵט clam, clanculum.

לָאֵךְ *rad. inus. arab.* misit, legavit; ministravit.

מִלְאָךְ *m. (st. c. מִלְאָךְ, pl. מִלְאָכִים, st. c. מִלְאָכִי)* legatus, nuntius; legatus divi-nus (propheta, sacerdos, po-pulus Isr.); angelus.

מִלְאָךְ *m. chald.* angelus.

מִלְאָכָה *f. (st. c. מִלְאָכָה, c. suff. מִלְאָכוֹ, pl. constr. מִלְאָכוֹת)* operatio, nego-tium, ministerium, עֲשֵׂי הַמַּ' opifices, עֲשֵׂה הַמַּ' minister operi publico praefectus; 2) opus, res fabricata; *pl.* opera, facinora (Dei); 3) res alcjs, opes (supellex, pecudes).

מִלְאָכוֹת *f. (st. c. מִלְאָכוֹת)* legatio.

מִלְאָכִי (angelicus) *N. pr.* prophetae, *Μαλαχίας*.

לָאֵל (Deo dicatus) *N. pr. m.*

לָאֵם *rad. inus. arab.* conso-lidavit, restauravit; conve-nit, conjunctus fuit.

לָאֵם *m. (c. suff. לָאֵמִי, pl. לָאֵמִים)* natio, populus. 2)

לָאֵמִים *N. pr.* gentis Arab. (*Ἀλλουμαιῶται*) *Gen.* 25, 3.

לָבֵב, לָבֵב (*c. suff. לָבִי, pl. לָבִיב, st. c. לָבִיב, c. suff. לָבִיבִי, plur.*

לְבַבָּהּ) *m.* cor, anima, vis vitalis, sedes vitae; animus: facultas sentiendi et appetendi, mens, intellectus, (לְבַב וְלֵב animo anticipi s. ambiguo;) conscientia (recte s. male facti); fortitudo; *metaph.* medium, penetralia (maris, coeli, terebinthi).

לֵב *m. chald. (c. suff.)* לֵב, לֵבִי cor, animus.

לֵבֵב — *Niph. denom. (fut.)* לֵבֵבֵב) cordatus factus est, sanam rationem nactus est. — *Pi.* לֵבֵב corde privavit, vulneravit pectus (amando); 2) *denom. a* לְבִיבָה, placetas in sartagine coxit 2 *Sam.* 13, 6. 8.

לֵבָה *f.* cor, animus.

לְבִיבָה *f., pl.* לְבִיבֹת placetas in sartagine coctae. לְבִיאָה *v.* לְבִיאָה, לְבִיאָה

לְבִיאָה *v.* לְבִיאָה.

לֵבָה *st. c.* לֵבָה *contr. ex* לֵבָה *v.* לֵבָה *s.* לֵבָה.

לְבוּשׁ *v.* לְבוּשׁ.

לֵבֵט — *Niph.* לֵבֵט se praecipitavit, praeceptis corruit.

לְבִיאָה *poët.* leo vel leaena.

לְבִיאָה *m., pl. m.* לְבִיאָה leones; *fem.* לְבִיאָה leaenae; 2) לְבִיאָה *nom. pr.* oppidi in tribu Simeonitarum.

לְבִיאָה *f.* leaena.

לֵב *s.* לְבִיבָה *v.* לְבִיבָה.

לְבָן (albus fuit) *denom. a* לְבָנָה lateres fecit *s.* formavit. — *Hiph.* dealbavit, trop. purgavit; *intrans.* albit. — *Hithpa. trop.* se purgavit, se purum reddidit.

לְבָן *adj. m. (pl. לְבָנִים)* albus, candidus. 2) *N. pr.* filii Bethuelis, soceri Jacobi; b) loci in deserto Arab.

לְבָנָה *adj. f.* alba, candida; *epitheton poët.* lunae. 3) *N. pr. m.*

לְבָן, לְבָן *adj. m.* albus.

לְבָנָה *m.* styrax vel populus alba.

לְבָנָה *f.* albitudo, pelluciditas. 2) *N. pr.* urbis Cananiticæ in tribu Juda; b) stationis Isr. in deserto.

לְבָנָה *f. (pl. לְבָנִים)* later.

לְבָנָה, לְבָנָה *f.* thus, λίβαρος. 2) *N. pr.* oppidi prope Siluntem.

לְבָנוֹן (in pedestri orat.

לְבָנוֹן) *N. pr.* Libanus (occidentalis) et Antilibanus (orientalis).

לְבָנִי (albus) *N. pr. m.*

לְבָנִי *m.* fornax lateraria.

לְבוּשׁ, לְבוּשׁ (*inf.* לְבוּשׁ, *imp.*

לְבוּשׁ, *fut.* יִלְבֹּשׁ) induit (vestem), se induit (*part.* לְבוּשׁ indutus); *trop.* induunt se (pascua gregibus), se induit (gloriâ, justitiâ, robore, ter-

rore, salute); spiritus Dei se induit in alqm *i. e.* implet alqm. — *Py.* מִלְבָּשִׁים induiti. — *Hiph.* induit, vestivit *sq. accus. dupl., acc. et על*; *trop.* obduxit (coelum nigrore); induit alicui (salutem) *s.* largiter impertivit.

לבש *chald.* (*fut.* יִלְבֹּשׁ) induit. — *Aph.* הִלְבִּישׁ vestivit *sq. ל et accus.*

לבוש *m.* vestis, vestimentum; 2) *fem. metaph.* uxor *Mal.* 2, 16.

מִלְבָּוֶשׁ *m.* vestis.

הַלְבָּשֶׁת *f. id.*

לָבַת *v.* לָהֶבֶת *s.* לָהֶב.

לָג *m. nom.* mensurae liquidorum, partis duodecimae *Hinis*, sex ova continentis.

לָד *N. pr.* vici in tribu *Benj.*, *Lydda.*

לָה *chald. i. q.* לָא nihil.

לָה *Chethib pro לָא non.*

לָהֶב *rad. inus. arab.* inflammavit, arsit.

לָהֶב *m.* (*pl.* לָהֶבִים, *st. c.* לָהֶבִי) flamma; *metaph.* ferrum flammans *s.* micans (*gladii, hastae*); פְּנֵי לָהֶבִים facies quasi igne inflammata.

לָהֶבֶת *f.* (*pl.* לָהֶבֶת, *st. c.* לָהֶבֶת; *sing. st. c.* לָבַת *pro* לָהֶבֶת *Exod.* 3, 2.) flamma; *metaph.* ferrum flammans.

לָהֶבֶת *f. id.*

שִׁלְהֶבֶת *f. id.*

לְהָבִים *i. q.* לִיבִים *Libyes Aegyptii Gen.* 10, 13.

לָהֶג *rad. inus. arab.* maxime intentus fuit.

לָהֶג *m.* studium assiduum literarum.

לָהֶד *N. pr. m.*

לָהֶה (*fut.* וַיִּתְלֶה) *i. q.* לָאָה defatigatus est, elanguit.

לָהֶה — *Hithpal. particip.* מְתַלְתֵּלֶה *ludens vel insaniens, amens.*

לָהֶט flammavit, arsit; *part.* לְהֶטִים flammantes, homines nihil nisi flammam spirantes.

— *Pi.* לָהֶט inflammavit, incendit. — *II) i. q.* לָאֵט, לָאֵט occultavit, praestigiatus est.

לָהֶט *m.* flamma; *metaph.* ferrum flammans (*gladii*).

לְהֶטִים *i. q.* לְהֶטִים praestigiae, artes magicæ.

לָהֶם — *Hithpa. particip.* מְתַלְהֶמִים (quæ avide glutuntur) scitamenta.

לָהֶן *v. ל et לָא.*

לָהֶקָה, *st. c.* לָהֶקָה *transp. pro קָהֶלֶת* coetus, concio *1 Sam.* 19, 20.

לֹא *part. 1) signif. conditionem rei, quæ aut non est, aut incerta aut saltem credibilis est, sq. praet., part., fut.: si, εἰ, ἐάν.* לֹא הִחִיתֶם לוֹ si eorum vitam conservassetis, (ego vos non tru-

cidarem); לֹה חֲכָמוֹ יִשְׁכְּרוּ לֹה si saperent, haec intelligerent; לֹה יִשְׁטַמְנוּ si odio in nos feratur, (injurias acceptas nobis rependat,) *i. e.* (LXX. μή ποτε) ne forte nos odio persequatur. לֹה (לֹה אֲנֹכִי שִׁקְלֵ אֵלֶיךָ) *(Chethib)* etiamsi mille siclos (manibus) appendere possem etc. לֹה אֶעֱבִיר *ἐὰν ἐπάγω.* — 2) *vox optandi, sive quod optatur esse nequit, sive fieri potest, sq. praet., fut., imp.:* o si! utinam! לֹה מֵתָנִי utinam mortui essemus! לֹה יִחְיֶה utinam vivat; לֹה שְׂמַעֲנִי utinam fiat! לֹה יִהְיֶה o si me audias! — *Eadem ratione usurpatur:*

לֹה לֹה (compos. ex לֹה לֹה et לֹה *pro* לֹה) si non, nisi. לֹה לֹה (arab. sitire) *N. gent.,* Libyes.

לֹה *N. gent.,* populus a Semo oriundus *Gen.* 10, 22. 2) לֹה *nom. populi* Aegyptii s. Africani.

לֹה adhaesit, adjunctus est; mutuo accepit. — *Niph.* לֹה se adjunxit, se addixit alicui *sq.* אֵל, עַל. — *Hiph.* לֹה mutuo dedit *sq. acc. pers. et rei.*

לֹה *N. pr.* filii Jacobi et Leae; 2) *pro* לֹה Levita; *pl.* לֹה et לֹה Levitae.

לֹה *chald.* Levita.

לֹה (*st. c.* לֹה) *f.* sertum.

לֹה *pro* לֹה, לֹה *f., pl.* לֹה ornamenta architectonica sertis similia.

לֹה *m.* (contortum, tortuosum) bellua aquatilis; serpens, draco; crocodilus; *metaph.* de hoste atroci.

לֹה *chald.* (adhaesio) ad, apud, penes.

לֹה flectere, deflectere; recedere. — *Niph. part.* נֹה perversus, pravus; pravum, improbum. — *Hiph. fut.* יִנְהוּ recedant.

לֹה *m.* amygdalus (*Mandelbaum*) *Gen.* 30, 37. — 2) *N. pr.* oppidi in fin. Manass. et Benj. postea בֵּית־אֵל appellati; al. urbis.

לֹה *m.* tabula (lapidea, cedrina); *trop.* tabula cordis. — לֹה לֹה, לֹה לֹה, לֹה לֹה tabulae foederis sacri. — *Dual.* לֹה לֹה duo ordines tabularum (navium).

לֹה *N. pr.* oppidi in Moabitide.

לֹה *c. art.* הַלֹה (mussitans, incantator) *N. pr. m.*

לֹה abscondere, *part.* לֹה operiens; *pass. fem.* לֹה abscondita. — *Hiph.* abscondidit.

לֹה *adj. m.* occultus; *adv.* לֹה בִּלְטָא, בִּלְטָא clam, clanculum.

Plur. לְטָרִים *artēs occultae, praestigiae.*

לוֹט *m. operimentum, velamen.* 2) *N. pr. filii fratris Abrahami, a quo gens Moabitica originem duxit.*

לוֹט *m. ladanum.*

לוֹטָן *N. pr. filii Seïri.*

לוֹחַ *v. לוֹחֶת, לוֹחֶה, לוֹחֵי.*

לוֹל *rad. inus. fort. in gyrum volvere.*

לוֹלִים *m. pl. scalae in cochleae similitudinem extructae (Wendeltreppen).*

לוֹלֵאוֹת *st. c. לוֹלֵאוֹת f. pl. laqueoli, quibus immittebantur uncini aulaeorum in tentorio sacro.*

לוֹלֵא *v. לוֹלֵי, לוֹלֵא.*

לוֹן *et לוֹן (praet. לוֹן, fem. לוֹנָה pro לוֹנָה, pl. p. 1. לוֹנָה pro לוֹנָה; fut. לוֹנֵן, apoc. לוֹנֵן; in pausa לוֹנֵן, imper. לוֹנֵן; part. pl. לוֹנִים) pernoctare; commorari, permanere; trop. versari, esse in s. cum alqo sq. לוֹן, servari s. retineri in posterum diem (de mortuis et rebus inanimis). — Hiph. לוֹנֵן fecit ut pernoctaret. — Hithpal. לוֹנֵן pernoctavit, commoratus est. — II) Niph. לוֹנֵן (fut. pl. לוֹנֵן) murmuravit sq. לוֹן contra alqm. — Hiph. לוֹנֵן (fut. apoc. לוֹנֵן, plur. לוֹנֵנִים; part. לוֹנֵנִים)*

לוֹנָה *pro לוֹנָה, pl. p. 1. לוֹנָה pro לוֹנָה; fut. לוֹנֵן, apoc. לוֹנֵן; in pausa לוֹנֵן, imper. לוֹנֵן; part. pl. לוֹנִים) pernoctare; commorari, permanere; trop. versari, esse in s. cum alqo sq. לוֹן, servari s. retineri in posterum diem (de mortuis et rebus inanimis). — Hiph. לוֹנֵן fecit ut pernoctaret. — Hithpal. לוֹנֵן pernoctavit, commoratus est. — II) Niph. לוֹנֵן (fut. pl. לוֹנֵן) murmuravit sq. לוֹן contra alqm. — Hiph. לוֹנֵן (fut. apoc. לוֹנֵן, plur. לוֹנֵנִים; part. לוֹנֵנִים)*

לוֹנֵן *in pausa לוֹנֵן, imper. לוֹנֵן; part. pl. לוֹנִים) pernoctare; commorari, permanere; trop. versari, esse in s. cum alqo sq. לוֹן, servari s. retineri in posterum diem (de mortuis et rebus inanimis). — Hiph. לוֹנֵן fecit ut pernoctaret. — Hithpal. לוֹנֵן pernoctavit, commoratus est. — II) Niph. לוֹנֵן (fut. pl. לוֹנֵן) murmuravit sq. לוֹן contra alqm. — Hiph. לוֹנֵן (fut. apoc. לוֹנֵן, plur. לוֹנֵנִים; part. לוֹנֵנִים)*

לוֹנֵן *in pausa לוֹנֵן, imper. לוֹנֵן; part. pl. לוֹנִים) pernoctare; commorari, permanere; trop. versari, esse in s. cum alqo sq. לוֹן, servari s. retineri in posterum diem (de mortuis et rebus inanimis). — Hiph. לוֹנֵן fecit ut pernoctaret. — Hithpal. לוֹנֵן pernoctavit, commoratus est. — II) Niph. לוֹנֵן (fut. pl. לוֹנֵן) murmuravit sq. לוֹן contra alqm. — Hiph. לוֹנֵן (fut. apoc. לוֹנֵן, plur. לוֹנֵנִים; part. לוֹנֵנִים)*

לוֹנֵן *in pausa לוֹנֵן, imper. לוֹנֵן; part. pl. לוֹנִים) pernoctare; commorari, permanere; trop. versari, esse in s. cum alqo sq. לוֹן, servari s. retineri in posterum diem (de mortuis et rebus inanimis). — Hiph. לוֹנֵן fecit ut pernoctaret. — Hithpal. לוֹנֵן pernoctavit, commoratus est. — II) Niph. לוֹנֵן (fut. pl. לוֹנֵן) murmuravit sq. לוֹן contra alqm. — Hiph. לוֹנֵן (fut. apoc. לוֹנֵן, plur. לוֹנֵנִים; part. לוֹנֵנִים)*

לוֹנֵן *in pausa לוֹנֵן, imper. לוֹנֵן; part. pl. לוֹנִים) pernoctare; commorari, permanere; trop. versari, esse in s. cum alqo sq. לוֹן, servari s. retineri in posterum diem (de mortuis et rebus inanimis). — Hiph. לוֹנֵן fecit ut pernoctaret. — Hithpal. לוֹנֵן pernoctavit, commoratus est. — II) Niph. לוֹנֵן (fut. pl. לוֹנֵן) murmuravit sq. לוֹן contra alqm. — Hiph. לוֹנֵן (fut. apoc. לוֹנֵן, plur. לוֹנֵנִים; part. לוֹנֵנִים)*

לוֹנֵן *in pausa לוֹנֵן, imper. לוֹנֵן; part. pl. לוֹנִים) pernoctare; commorari, permanere; trop. versari, esse in s. cum alqo sq. לוֹן, servari s. retineri in posterum diem (de mortuis et rebus inanimis). — Hiph. לוֹנֵן fecit ut pernoctaret. — Hithpal. לוֹנֵן pernoctavit, commoratus est. — II) Niph. לוֹנֵן (fut. pl. לוֹנֵן) murmuravit sq. לוֹן contra alqm. — Hiph. לוֹנֵן (fut. apoc. לוֹנֵן, plur. לוֹנֵנִים; part. לוֹנֵנִים)*

לוֹנֵן *in pausa לוֹנֵן, imper. לוֹנֵן; part. pl. לוֹנִים) pernoctare; commorari, permanere; trop. versari, esse in s. cum alqo sq. לוֹן, servari s. retineri in posterum diem (de mortuis et rebus inanimis). — Hiph. לוֹנֵן fecit ut pernoctaret. — Hithpal. לוֹנֵן pernoctavit, commoratus est. — II) Niph. לוֹנֵן (fut. pl. לוֹנֵן) murmuravit sq. לוֹן contra alqm. — Hiph. לוֹנֵן (fut. apoc. לוֹנֵן, plur. לוֹנֵנִים; part. לוֹנֵנִים)*

לוֹנֵן *in pausa לוֹנֵן, imper. לוֹנֵן; part. pl. לוֹנִים) pernoctare; commorari, permanere; trop. versari, esse in s. cum alqo sq. לוֹן, servari s. retineri in posterum diem (de mortuis et rebus inanimis). — Hiph. לוֹנֵן fecit ut pernoctaret. — Hithpal. לוֹנֵן pernoctavit, commoratus est. — II) Niph. לוֹנֵן (fut. pl. לוֹנֵן) murmuravit sq. לוֹן contra alqm. — Hiph. לוֹנֵן (fut. apoc. לוֹנֵן, plur. לוֹנֵנִים; part. לוֹנֵנִים)*

murmuravit.

מְלוֹן *m. hospitium, deversorium.*

מְלוֹנָה *f. tugurium; lectus pensilis (ex arbore suspensus).*

מְלוֹנֹת *f., pl. הַמְלוֹנֹת, הַמְלוֹנֹת (c. suff. הַמְלוֹנֹת) murmurā, murmuratiōnes.*

לִשְׁבֹּר *sorbere, glutire Obad. 16.*

לֵע *m. guttur, gula.*

לִרְיָן *(arab. torquere, torquendo inflectere,) irridere, illudere; part. לִרְיָן irrisor; petulans contemptor rerum divinarum. — Hiph. הִלְרִיץ (praet. c. suff. הִלְרִיצָנִי, fut. יִלְרִיץ) irrisit; 2) convertit, interpretatus est, part. מְלִרְיָן interpres; intercessor, internuntius. — Hithpal. הִתְלִוּץ irrisorem se prae-*

petulans contemptor rerum divinarum. — Hiph. הִלְרִיץ (praet. c. suff. הִלְרִיצָנִי, fut. יִלְרִיץ) irrisit; 2) convertit, interpretatus est, part. מְלִרְיָן interpres; intercessor, internuntius. — Hithpal. הִתְלִוּץ irrisorem se prae-

petulans contemptor rerum divinarum. — Hiph. הִלְרִיץ (praet. c. suff. הִלְרִיצָנִי, fut. יִלְרִיץ) irrisit; 2) convertit, interpretatus est, part. מְלִרְיָן interpres; intercessor, internuntius. — Hithpal. הִתְלִוּץ irrisorem se prae-

petulans contemptor rerum divinarum. — Hiph. הִלְרִיץ (praet. c. suff. הִלְרִיצָנִי, fut. יִלְרִיץ) irrisit; 2) convertit, interpretatus est, part. מְלִרְיָן interpres; intercessor, internuntius. — Hithpal. הִתְלִוּץ irrisorem se prae-

petulans contemptor rerum divinarum. — Hiph. הִלְרִיץ (praet. c. suff. הִלְרִיצָנִי, fut. יִלְרִיץ) irrisit; 2) convertit, interpretatus est, part. מְלִרְיָן interpres; intercessor, internuntius. — Hithpal. הִתְלִוּץ irrisorem se prae-

petulans contemptor rerum divinarum. — Hiph. הִלְרִיץ (praet. c. suff. הִלְרִיצָנִי, fut. יִלְרִיץ) irrisit; 2) convertit, interpretatus est, part. מְלִרְיָן interpres; intercessor, internuntius. — Hithpal. הִתְלִוּץ irrisorem se prae-

petulans contemptor rerum divinarum. — Hiph. הִלְרִיץ (praet. c. suff. הִלְרִיצָנִי, fut. יִלְרִיץ) irrisit; 2) convertit, interpretatus est, part. מְלִרְיָן interpres; intercessor, internuntius. — Hithpal. הִתְלִוּץ irrisorem se prae-

petulans contemptor rerum divinarum. — Hiph. הִלְרִיץ (praet. c. suff. הִלְרִיצָנִי, fut. יִלְרִיץ) irrisit; 2) convertit, interpretatus est, part. מְלִרְיָן interpres; intercessor, internuntius. — Hithpal. הִתְלִוּץ irrisorem se prae-

petulans contemptor rerum divinarum. — Hiph. הִלְרִיץ (praet. c. suff. הִלְרִיצָנִי, fut. יִלְרִיץ) irrisit; 2) convertit, interpretatus est, part. מְלִרְיָן interpres; intercessor, internuntius. — Hithpal. הִתְלִוּץ irrisorem se prae-

petulans contemptor rerum divinarum. — Hiph. הִלְרִיץ (praet. c. suff. הִלְרִיצָנִי, fut. יִלְרִיץ) irrisit; 2) convertit, interpretatus est, part. מְלִרְיָן interpres; intercessor, internuntius. — Hithpal. הִתְלִוּץ irrisorem se prae-

petulans contemptor rerum divinarum. — Hiph. הִלְרִיץ (praet. c. suff. הִלְרִיצָנִי, fut. יִלְרִיץ) irrisit; 2) convertit, interpretatus est, part. מְלִרְיָן interpres; intercessor, internuntius. — Hithpal. הִתְלִוּץ irrisorem se prae-

petulans contemptor rerum divinarum. — Hiph. הִלְרִיץ (praet. c. suff. הִלְרִיצָנִי, fut. יִלְרִיץ) irrisit; 2) convertit, interpretatus est, part. מְלִרְיָן interpres; intercessor, internuntius. — Hithpal. הִתְלִוּץ irrisorem se prae-

c. לחרי) gena; mala, maxilla. 2) לחי et לחי N. pr. loci in fin. Philistaeae.

לחח rad. inus. aethiop. humectavit.

לח adj. m. (in pausa לח, pl. לחים) humidus i. e. recens, viridis; nondum usu tritus, novus.

לח m. (c. suff. לחה) viror, vigor.

לחך (inf. לחך) et Pi. לחך linxit, lambit; carpsit; sq. לחך trop. pulverem lambit, in pulverem se conjecit.

לחב (fut. לחב, inf. לחב, imp. לחב) comedit alqd sq. accus., edit de alqa re sq. ב; לחב consumpti pestē; 2) pugnando consumpsit, bellavit, pugnavit; impugnavit sq. לחב. — Niph. לחב (inf. abs. לחב, fut. pl. לחב) pugnavit, dimicavit contra alqm sq. accus., לחב, לחב, לחב, לחב, לחב, לחב; oppugnavit (urbem) sq. לחב, לחב.

לחום m. (c. suff. לחומו) cibus; (c. suff. לחומם) caro.

לחם com. (c. suff. לחמו) cibus; fructus (arboris); panis; triticum. — לחם אלהים cibus Dei, sacrificium. לחם אכילון αἶμα ἐσθίειν, convivari. לחם עשה convivium parare. לחם לחם pro לחם לחם panem

tuum comedentes, domestici, familiares. — לחם הפנים ἄστος τοῦ προσώπου, duodecim placentae in sanctuario.

לחם m. chald. cibus, epulae.

לחם m. (inf. Pi.) dimicatio, oppugnatio, st. c. לחם Jud. 5, 8.

לחמי N. pr. 1 Chron. 20, 5.

מלחמה f. (pl. מלחמות, st. c. מלחמות) bellum; proelium, pugna, acies. — עשה מלחמה sq. אה, אה bellum gessit c. alqd. מ' פלי מ' arma. מ' ארש מ' bellator, miles; hostis. עמ-מ' copiae, exercitus.

מלחמת f. (c. suff. מלחמתו) bellum, proelium.

לחמם N. pr. loci in tribu Juda.

לחנה f. chald. (c. suff. לחנתה) pellex, concubina.

לחץ (לחץ) pressit, compressit; premendo amolitus est, propulit; oppressit; part. לחצים oppressores. — Niph. se pressit.

לחץ m. oppressio, vexatio; angustiae, calamitas, aerumna.

לחש — Pi. לחש sibilavit, mussitavit; incantavit, part.

pl. מְלַחְשִׁים incantatores, magi. — *Hithpa.* inter se susurrarunt contra alqm *sq.* עָל.

לַחֲשֵׁת *m.* mussitati ; susurrus, preces submissa voce factae; incantatio; *pl.* לַחְשִׁים amuleta *Jes.* 3, 20.

לֹט, לֹט *v.* לֹט.

לָטָא *rad. inus. arab.* terrae adhaesit; *chald.* occultavit.

לְטָא *f.* genus lacertarum, *LXX.* γαλαβώτης, *Vulg.* stellio.

לָטַשׁ malleo tutudit; malleo polivit, acuit. — *Py. part.* מְלַטֵּשׁ acutus.

לְטוֹשִׁים (malleati, acuti) *N. pr.* gentis Arab.

לָלוּחַ *v.* לָלוּחַ.

לָלוּחַ (st. c. לָלוּחַ), *in pausa* לָלוּחַ (*pl.* לָלוּחוֹת) *m.* nox; *metaph.* calamitas, fortuna adversa. — *Adv.* לָלוּחַ, לָלוּחוֹת, בַּלָּלוּחַ, לָלוּחוֹת noctu; לָלוּחַ וְיוֹם, יוֹמָם וְלָלוּחַ, לָלוּחַ וְיוֹמָם diu noctuque. לָלוּחַ *adv.* hac nocte.

לָלוּחַ *m.* nox *Jes.* 21, 11.

לָלוּחַ *m.* *chald.* nox.

לָלוּחַ *f.* (nocturna) spectrum quoddam nocturnum, mulieris ornatae specie infantibus infestum.

לָלוּחַ *v.* לָלוּחַ.

לָרֵשׁ *rad. inus. arab.* validum esse.

לָרֵשׁ *m.* leo adultus. 2) *N. pr.* viri cujusd. b) oppidi i Palaest. septentr.

לָכַד cepit (bestias reti et laqueis); captivum fecit; expugnavit (urbem); intercept; elegit (sorte). — *Niph.* captus est; expugnatus est; (sorte) electus est. — *Hithpa.* mutuo contineri, inter se cohaerere.

לָכַד *m.* captura.

מִלְכָּדָה *f.* laqueus, decipulum.

לָכַח *imp. v.* רָלַח; לָכַח *pro* לָחָה *v.* לָחָה.

לָכַח (cf. רָלַח) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

לְכַרִּישׁ *N. pr.* urbis in tr. Juda.

לָכַן *v.* לָכַן, לָכֵן.

לָלְאוֹת *v.* לָלְאוֹת.

לָלַמַּד (fut. יִלְמַד) condocescecit, instituit; *intrans.* se assuevit *sq.* אֵל; didicit *sq. accus., inf.* — *Pi.* לָלַמַּד condocescecit, assuefecit; docuit alqm alqd *sq. accus. pers, dupl. accus. pers. et rei, accus. pers. et inf., לָ pers. et accus. rei, accus. pers. et dat. s. בְּ rei.* — *Py.* לָלַמַּד assuefactus est; institutus, doctus, peritus fuit.

לָלַמַּד, לָלַמַּד *adj. m.* assuefactus, assuetus, exercitatus;

eruditus; *subst.* discipulus, יהוה למודרי יהוה discipuli Jehovae, prophetae, homines pii.

מלמד *m., st. c.* מלמד stimulus (bubulci).

תלמיד *m.* discipulus.

מה, לממה *v.* לממה.

למו *poët. i. q.* ל.

למואל (Deo dicatus)

N. pr. regis ignoti *Prov.* 31.

למה (juvenis robustus) *N. pr.* filii Methusaelis; 2) filii Methusalae.

ענה *v.* למען.

לע *v.* לע.

לעב — *Hiph.* irrisit, lusit *sq.* ב.

לעג (*fut.* ילעג) balbutivit; irrisit *sq. dat.* — *Niph.* barbare locutus est. — *Hiph.* irrisit, illusit *sq.* ב, ל, על.

לעג *m.* irrisio; sermo impius.

לעג *adj. m.* barbare loquens, *sq.* שפה barbarus *Jes.* 28, 11. 2) לעג מעוג sannio, לעג מעוג sanniones placentae, parassiti.

לעדה (ordo) *N. pr. m.*

לעדה (in ordinem redactus) *N. pr. m.*

לעה, *pl. in pausa* לעה temeraria (verba) fuerunt. *Alii:* taedii plena fuerunt.

לעז barbare locutus est.

לעט *Kal inus.* avidè comedit. — *Hiph.* edendum dedit.

לען *rad. inus. arab.* exsecratus est.

לענה *f.* absinthium, herba venenosa.

לפד *rad. inus. fort.* flammavit, luxit.

לפיד *m.* lampas, fax; flamma.

לפידות (faces) *N. pr.* conjugis Deborahae.

לפני *v.* לפני, לפני *s.* פנה.

לפת (*fut.* ילפת) inflexit, inclinavit. — *Niph.* se inflexit, se deflexit (a via); se retroflexit.

לפון *v.* לפון.

לפץ *i. q.* לפץ; *part.* לפצים deridentes, irrisores.

לקום (viam, aditum obstruens) *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

לקח (*fut.* יקח; *inf. abs.* לקוח, *constr.* קחה, *c. suff.* קחה; *imp.* לקח, קח, *in pausa* קח, *c. parag.* קחה)prehendit (manu) *sq. accus. pers. et ב membri s. rei;* sumsit, cepit; occupavit (urbem); abstulit, sustulit; duxit (mulierem); attulit, adduxit, arcessivit; obtulit (Deo alqd); accepit; recepit (in tutelam), percepit

(auribus), didicit; admisit (preces, consilium). — *Niph.* לקח captus est; sublatus est; receptus est. — *Py.* לקח sumtus est; sublatus est. — *Hoph.* (nonnisi fut. יקח) sumtus, captus est; ablatuſ, ereptus est; allatus, adductus est. — *Hithpa. part. f.* מתלקחת seprehendens, continuus (ignis).
 לקח *m.* ars (qua quis capitur); doctrina, scientia (quam quis accepit), eruditio; institutio (qua quis docetur).
 לקחי (eruditus) *N. pr. m.*
 מלקוח *m.* captura, praeda; *dual.* מלקוחים mandibula utraque, fauces.
 מלקחים *m. dual.* forceps; emunctorium.
 מלקחים *m. dual.* emunctorium.
 מקח *m.* acceptio.
 מקחות *f. pl.* merces, res venales.
 לקט *et Pi.* לקט collegit. — *Py. et Hithpa.* se congregare.
 לקט *m.* spicilegium.
 ילקוט *m.* saccus, pera.
 לקק (fut. ילקק, *pl.* ילקקו) linxit, lambit. — *Pi. part.* מלקקים lambentes.
 לקש *Kal inus. syr.* serotinus fuit. — *Pi.* fructus serotinos collegit, racematus est.

לקש *m.* foenum serotinum s. cordum.
 מלקוש *m.* pluvia serotina (Martio et Aprili mensibus); *trop.* de oratione frugis plena.
 לשד *rad. inus. arab.* suxit.
 לשד *m.* (c. suff. לשד) succus vitalis, vigor; לשד השמן placenta oleo perfusa.
 לשון *com.* lingua; ארש לשון calumniator, בעל לשון incantator; 2) *metaph.* sermo; dialectus; lingua ignis, flamma; sinus (maris); ligula (auri).
 לשן *denomin. Poel part. c.* מלשני *parag.* מלשני, מלשני *Keri* מלשני calumnians *Ps.* 101, 5. — *Hiph. (fut. apoc.)* תלשן calumniatus est.
 לשן *com. chald.* lingua, sermo, dialectus (gentis).
 לשפה *f.* (i. q. נשפה) cella, conclave; c. ה *parag.* לשפה in conclave; *pl.* לשפות, *st. c.* לשכות.
 לשם *m.* gemma quaedam, LXX. λιγύριον. 2) *N. pr.* urbis, quae etiam ליש et ין appellatur.
 ליש *N. pr.* urbis non procul a Sodoma (Callirrhoë).
 לתך *m. nom. mensurae, LXX.* ημιχορος, *Vulg.* corus dimidius.

לָחַע *rad. inus. arab.* mo-
mordit.

מִלְחָצוֹת *f. pl.* (mordentes)
poët. dentes.

מִחְלָצוֹת *f. pl.* (*transpos.*)
dentes.

מ

מָא *chald. i. q.* מָה.

מֵאָבֹס *m.* horreum, *v.* אָבֹס.

מֵאֵד *v.* אֵד.

מֵאָה (*st. c.* מֵאָת) *f.* centum;
centies; centesimae; *dual.*

מֵאוֹת *ducenti*; *pl.* מֵאוֹת
centum: שֵׁשׁ מֵאוֹת sexcenti,
שְׁמֹנֶה מֵאוֹת octingenti etc.;

pl. Chethib מֵאוֹת. — 2)
centesimae (usurae) *Nehem.*
5, 11. — 3) *N. pr.* turris
Hierosolymitanae *Nehem.*
3, 12.

מֵאָה *f. chald.* centum;
dual. מֵאוֹת *ducenti.*

מֵאוֹתִים *cupiditates v.* אָוֶה.

מֵאוֹם *v.* מֵאוֹם.

מֵאוֹמָה *v.* מֵאוֹמָה.

מֵאוֹר *v.* מֵאוֹרָה, מֵאוֹר.

מֵאוֹנִים *v.* מֵאוֹנִין, מֵאוֹנִים.

מֵאֲכָל *v.* מֵאֲכָלָה, מֵאֲכָלָת, מֵאֲכָל.

מֵאֲמָרִים *v.* מֵאֲמָר.

מֵאֲמָר *v.* מֵאֲמָר, מֵאֲמָר.

מֵאֲנִין *m. chald.* vas.

מֵאֲנִין *vel* מֵאֲנִין — *Pi.* מֵאֲנִין (*inf.*)

מֵאֲנִין (*inf.*) *abnuir*, *re-*
cusavit, *noluit sq. inf.*

מֵאֲנִין *adj. m.* renuens, no-

lens, *ubique c. pron. pers.*

מֵאֲנִין אִתָּהּ *si tu renuis s.*
non vis.

מֵאֲנִין *m., pl.* מֵאֲנִיִּם *prae-*
fracte s. pertinaciter renuentes.

מֵאֲסָם (*inf.* מֵאֲסָם, *constr. c.*
suff. מֵאֲסָם, *fut.* יִמְאָס) *aver-*
satus est, *repudiavit*, *re-*
jecit sq. accus., ב;

sprevit, *nihili aestimavit sq. accus.,*

ב, inf. — *Niph.* *repudiatus*
est; part. נִמְאָס *spretus,*

contemptus. — II) *i. q.* מֵאֲסָם.

— *Niph.* *diffluxit (i. e. per-*
iiit); liquefacta est s. difflu-
xit (cutis sanie).

מֵאֲפָה *v.* אָפָה.

מֵאֲפָלָה *v.* אָפָלָה, מֵאֲפָלָה.

מֵאֲרָר *Kal inus. arab.* *irri-*
tavit; recruduit. — *Hiph.*

הֵמְאִיר *acerbe pupugit;*
צִרְעַת מֵמֵאֲרָר lepra cutem

exulcerans.

מֵאֲרָב *v.* אָרָב.

מֵאֲרָה *v.* אָרָה.

מֵאֲתָה *v.* אָתָה.

מֵבִדָּל *v.* מִבְּדִלּוֹת.

מֵבִוֵּא *v.* מִבְּוֵאָה.

מֵבִוֵּחָה *v.* מִבְּוֵחָה.

מֵבִיל *v.* מִבְּיֵלָה.

מֵבוֹסָה *v.* מִבְּוֹסָה.

מֵבוֹנִים *Chethib*, מֵבוֹנִים *Keri*

(*cf.* מֵבוֹן, מֵבוֹן) *prudētiaē i.*
e. prudentes, doctores.

מֵבוֹעַ *v.* מִבְּוֵעָה.

מֵבוֹקָה *v.* מִבְּוֵקָה.

מֵבוֹשִׁים *v.* מִבְּוֹשִׁים, מֵבוֹשִׁים.

פָּחַר. *s.* מִבְּחָר, מִבְּחֹר.

נָבַט. *s.* מִבְּט, מִבְּטָא.

בָּטָא. *s.* מִבְּטָא.

בָּטַח. *s.* מִבְּטַח.

פָּלַג. *s.* מִבְּלָגִית.

בָּלַעַר. *s.* בְּלָעָרִי. *s.* מִבְּלָעָרִי.

בָּנָה. *s.* מִבְּנָה.

בָּבַר. *s.* מִבְּבָר. *2 Sam. 23, 27.*

בָּצַר. *s.* מִבְּצָר.

בָּרַח. *s.* מִבְּרַח.

בָּשַׁם. *s.* מִבְּשָׁם.

בָּשַׁל. *s.* מִבְּשָׁלוֹת.

מָג. *m. magus (sacerdos Medus vel Pers.), רב-מג princeps magorum.*

מִגְבִּישׁ (congregans) *N. pr.*

loci *s.* personae.

גָּבַל. *s.* מִגְבָּלוֹת.

גָּבַע. *s.* מִגְבָּעָה.

מָגַד *rad. inus. arab. dignitate superavit, honore s. gloria excelluit.*

m. quidvis eximium et praestans, res pretiosissima et nobilissima, donum praestantissimum.

מִגְדוֹן *N. pr. urbis munitae Manassitarum in tribu Issasch., LXX. Μαγεδω.* — בקַעַר-מִגְדוֹן vallis et planities prope Megiddontem. — מִיר מִגְדוֹן Kischon rivus.

מִגְדָּנוֹת *f. pl. res pretiosae.*

מִגְדָּרֵי־אֵל (donum *s.* princeps Dei) *N. pr. principis Edomitarum.*

Leopold, Lex. Hebr.

גָּדַל. *s.* מִגְדוֹל, מִגְדָּל.

מִגְדוֹן *N. pr. filii Japhet et terrae populique in extremo tractu Asiae septentr., cujus rex גוֹג appellatur.*

מְגוֹרָה, מְגוֹרָה, מְגוֹרָה, מְגוֹרָה. *s.* גְּוֹרָה.

מְגוֹרָה. *s.* גְּוֹרָה.

נָגַל. *s.* מִגְלָה.

גָּלַל. *s.* מִגְלָה.

גָּמַם. *s.* מִגְמָמָה.

מָגַן — *Pi. מָגַן dedit, tradidit sq. accus. et ב, dupl. accus. pers. et rei; fecit alqm alqd.*

גָּנַן. *s.* מִגְנָה, מָגַן.

גָּעַר. *s.* מִגְעָרָה.

נָגַף. *s.* מִגְפָּה.

מְגַפִּיעַשׁ *N. pr. m.*

מָגַר — *part. pl. constr. מגוררי projecti. — Pi. מָגַר dejecit, projecit.*

מָגַר *chald. — Pa. מָגַר dejecit, projecit.*

מִגְרוֹן *N. pr. oppidi in tribu Benjaminitarum.*

גָּרָה. *s.* מִגְרָה.

גָּרַף. *s.* מִגְרָפָה.

גָּרַשׁ. *s.* מִגְרֵשׁ.

רָבַח. *s.* מִרְבָּח *chald. v.*

רָבַר. *s.* מִרְבָּר.

מָדַד (מִדְדָה, מִדְדָה, מִדְדָה) *(praet. מִדְדָה, מִדְדָה; inf. מִד; fut. יִמַד) propr. extendit; mensus est; trop. admensus est alicui, retribuit. — Niph. (fut. יִמַד) mensuratus est. — Pi.*

מדד (*fut.* ימֵדד) mensus est. (*Al. v. s.* נִדַד.) — *Po.* מוֹדַד *id.* (*Al. conquassavit, cf.* מוֹד.) — *Hithpo.* הִתְמַדַד se extendit.

מִדָּה *m. mensura, c. suff.* מִדָּה, *pl.* מִדָּהִים; 2) vestis, stola; stragulum; *c. suff.* מִדָּהוּ, מִדָּהוּ, *pl.* מִדָּהִים, מִדָּהִין. — 3) מִדָּהִין *N. pr.* urbis in deserto Judae.

מִדָּה *f.* (*masc. Neh. 3, 30.*) extēntio, magnitudo, longitudo, amplitudo; אִישׁ מִדָּה vir procerus, *pl.* אֲנָשֵׁי מִדָּה, אֲנָשֵׁי מִדָּה; אֲנָשֵׁי מִדָּה domus spatiosa et ampla; 2) mensura, dimensio, חֶבֶל מִדָּה regula mensoria, מִדָּה יָמִי vitae meae spatium; 3) tributum; 4) *pl.* מִדָּהִים vestes.

מִדָּה *f. chald.* מִנְקָה, tributum.

מִמֵּד *m., pl.* מִמֵּדִים mensurae.

מִדָּה *rad. inus. i. q.* מדד.

מִדָּה *m. (pl. c. suff.)* מִדָּהִים vestis.

מִדָּה *m.* extēntio, longitudo 2 *Sam. 21, 20.* — *Aliud v. s.* הִיךְ.

מִדָּה *v. chald.* הִיב.

מִדָּה *v.* הִיב.

מִדָּה *v.* נָרַח.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים.

מִדָּה *f.* Media; Medi. — *N. gent.* מִדָּה Medus.

מִדָּה *f. chald.* Media. — *N. gent. st. emph.* Keri מִדָּה, Chethib מִדָּה Medus.

מִדָּה *v.* מִדָּה; מִדָּה *v.* מִדָּה.

מִדָּה *N. pr.* populi Arabici a filio Abrahami et Keturae orti; *nom. gent. m.* מִדָּהִי, *fem.* מִדָּהִיָּה.

מִדָּה *v.* מִדָּה.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים, מִדָּהִים, מִדָּהִים.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים, מִדָּהִים.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים, מִדָּהִים.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים. *chald. i. q.* מִדָּה.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים.

מִדָּה *v.* מִדָּהִים.

מִדָּה *c. art.* מִדָּהִים *N. pr.* patris Hamani.

מִדָּה, מִדָּה, מִדָּה *pron. interrog.* quid? *ti*; מִדָּהִים quid tibi (vis)? quid ad te? מִדָּהִים לְךָ quid mihi tecum? *genitivus, si nomini subst. postponitur*: מִדָּהִים לְךָ cujusnam rei sapientia iis est? — *Cum subst. pron. adj.* quis? quae? qualis? — *Relat.* quod; *pron. indefin.* quid, quidquam (*sq.* מִדָּה id quod); quidquid; — *Adv.*

interrog. quid? cur? quam?
 (מה-נורא) quam formidabilis?
 quantopere? quomodo?
 — מה-זה *pro* quid hoc est?
 למידי מלכם quid vobis?
 למידי *pro* secundum id quod sufficit.
 — *Composita:* במה, במה
 qua in re? quare? cur? —
 במה, במה, פמה, פמה
 quantus? quantum? quamdiu?
 quousque? quot? quoties?
 — לממה, לממה quare? cur?
 למה זיה cur tandem? —
 לממה למבראשנה: propterea
 quod initio. — עדימה-מה
 quamdiu? quousque? — עלמה
 עלמה super quo? quare? cur?

מה (מא) *chald.* quid? quod;
 quidquid. — לממה, לממה
 עלמה quare? quam! quantopere!
 מה די id quod, quidquid est quod.

מה ומה (contr. *ex* מאמה vel מה או מה)
 aliquid, quidquam; *praeced.* לא, אין, לא
 nihil, ne ullum quidem.

מהמה — *Hithp.* מהמה
 cunctatus, moratus est.

הים *v.* מהמה

מהמן (*fidus cf.* אמן) *N. pr.*
 eunuchi Pers.

מהיטבאל (Deus benefecit) *N. pr.*
 viri *Neh.* 6, 10., feminae *Gen.* 36, 39.

מהל *i. q.* מהל praescidit, adulteravit, *part.* מהול trop.

adulteratum (vinum aqua mixtum).

הלק *v.* מהלק

הלל *v.* מהללאל, מהלל

הלם *v.* מהלמות

המר *v.* מהמרות

הפק *v.* מהפקת, מהפקה

מהר festinavit; promptus fuit.

— *Pi.* מהר acceleravit, cito arcessivit;

intrans. festinavit *sq. verb. fin. s. inf.*

(*adv.* cito, celeriter); *inf.*

מהר *adv.* cito, propere; 2)

promptus, expeditus fuit in aliqua re.

— *Niph.* נמהר festinatus, praecipitatus est;

part. temerarius, praeceps;

rapidus, vehemens et violentus;

meticulosus, timidus. — II)

מהר emit (uxorem pretio parentibus soluto) *Exod.* 22, 15.

מהר *m.* (festinus) promptus, peritus (artis).

מהר *m.* pretium, quo sponsa parentibus ejus soluto emitur.

מהרה *f.* festinatio, celeritas;

עדימהרה, במהרה, מהרה *adv.* festinato, cito, propere.

מהרי *N. pr.* ducis milit. Davidis.

התל *v.* מהתלות

מואב *N. pr. m.*, populus Moabiticus a Loto ortus;

fem. terra Moab. inde a mari

mortuo usque ad Arnonem fluv. *Nom. gent. m.* מְזַאֲבֵר, *fem.* מְזַאֲבֵרָה, מְזַאֲבֵרָה.

מזל *aram. pro* מזל.

בוא *v.* מזבא.

מזג (*fut.* יִמְזַג) fluxit; *trop.* diffluit, dissolutus, liquefactus est (animus prae timore); *trans.* dissolvi iussit, dissolvit. — *Niph.* נִמְזַג diffluit (turba hom.); *trop.* diffluit (prae timore). — *Pil.* מִזְגִּיג liquefecit; *trop.* dissolvit. — *Hithpal.* הִתְמִזְגִּיג liquefactus, dissolutus est; *trop.* diffluit (pavore).

מזד *rad. inus. arab.* moveri, *cf.* מזט; *Po.* מִזְדֵּד *v.* מזד.

תְּמִיד *m. propr.* perpetuitas: עוֹלַת הַתְּמִיד *s.* תְּמִיד, holocaustum perpetuum (quotidianum), לֶחֶם הַתְּמִיד panis perpetuo in templo propositus; אֲנָשֵׁי ת' viri in aliquam rem perpetuo incumbentes. 2) הַתְּמִיד sacrificium perpetuum *s.* quotidianum *Dan.* 8. 11. 12. 3) תְּמִיד *adv.* perpetuo, jugiter.

זדע *v.* מזדעת, מזדע, מזדע.

מזט (*fut.* יִמְזֹט) moveri, nutare, vacillare, labare. — *Niph.* נִמְזֹט (*fut.* יִמְזֹט) nutavit, vacillavit. — *Hiph.* יִמְזֹטוּ faciunt ut decli-

net, delabatur (in alqm alqd). — *Hithpol.* vacillavit.

מזט *m.* motio, vacillatio; vectis (quo alqd loco movetur); ferculum (cui alqd transferendum imponitur); jugum.

מזטה *f.* vectis; 2) מְזֹטוֹת vectes jugi; 3) jugum ipsum.

מזד *i. q.* מְזַדֵּד attenuari, ad paupertatem redigi.

מזל circumcidere, amputare praeputium. — *Niph.* נִמְזַל *chald. pro* נְמֹל (*fut.* יִמְזַל, *inf.* הִמְזַל, *part. pl.* נִמְזַלִּים) circumcisis est, se circumcidit. — *Pil.* מִזַּל succidit, *impers.* succiditur. — *Hiph.* (fut. c. suff. אִמְזַל) excidit, delevit. — *Hithpol.* הִתְמִזַּל succisus, obtusus est.

מזל (*Deut.* 1, 1., מזל *Neh.* 12, 38.) *praep.* e regione, ἀντιᾶν, contra; coram, apud. — *Composita:* אֶל-מִזַּל versus (alqd); אֶל-מִזַּל פְּנֵי in frontem, a s. in fronte alcjs rei; מִמִּזַּל e loco qui est coram, a fronte; e regione, contra.

מזלה *f.* (pl. מזלות) circumcisio.

זלד *v.* מזלד, מזלד, מזלד. *m.* (מאום, מאום *pro* מזלד) macula, labe, vitium (corporis, animi).

מוך. *v.* מוּך.
 סבב. *v.* מוּסב.
 גִּסַּד. *v.* מוּסְדָה, מוּסַד, מוּסַד.
 סבֵּךְ. *v.* מוּסְךָ.
 אֶסַר. *v.* מוּסְרוֹת, מוּסְרִים, מוּסַר.
 וְסַר. *v.* מוּסַר.
 מוּעְדָה, מוּעְדָה, מוּעַד, מוּעַד.
 רַעַד. *v.*
 מַעַד. *v.* מוּעְדָה, מוּעַד.
 עוֹתָה. *v.* מוּעַתָה.
 רַעַץ. *v.* מוּעַצָה.
 עוֹקָה. *v.* מוּעַקָה.
 רָפָה. *v.* מוּפְתָרִים, מוּפֵת.
 מוּץ *premere, part.* מוּץ *op-*
pressor.
 מוּץ *m. palea.*
 מוּץ *m. pressio, compres-*
sio.
 רִצָּא. *v.* מוּצָאָה, מוּצָא.
 רִצָּק. *v.* מוּצָקָה, מוּצָק.
 צוּק. *v.* מוּצָק, מוּצָק.
 מוּק — *Hiph.* הִמִּיק *subs-*
navit, derisit.
 רִקַּד. *v.* מוּקְדָה, מוּקַד.
 רִקַּשׁ. *v.* מוּקַשׁ.
 מָרַר. *v.* מוּר. *i. q.* מַר.
 מוּר — *Hiph.* הִמִּיר *mutavit,*
permutavit, cominutavit alqd
cum alqo sq. ב; se mutavit.
 — *Niph.* נִמַּר *mutatus est.*
 הַמּוּרָה *f. mutatio (emtio,*
venditio); metonym. res
mutata; 2) compensatio.
 רָא. *v.* מוּרָא.
 מוּרָג *s. מוּרָג m. (pl. מוּרָגִים,*
מורגים) tribulum, quo fru-
mentum in area deteritur.

יָרַד. *v.* מוּרַד.
 מוּרָה *Chethib Ps. 9, 21. i. q.*
 מָרָה; *al. v. s.* מָרָה; *v.*
 מוּרָא; *v.* מוּרָה.
 רָרַט. *v.* מוּרַט.
 מוּרָה. *i. q.* מוּרָה.
 רָרַשׁ. *v.* מוּרָשָה, מוּרַשׁ.
 מוּרַשׁ *cedere, recedere; trans.*
remove, auferre. — Hiph.
 הִמִּישׁ *remisit, dimisit; re-*
traxit, subtraxit alicui sq.
intrans. recessit; desiit
sq. inf. c. מן. — II) מוּרַשׁ i. q.
 מוּרַשׁ *palpavit, contrec-*
tavit Gen. 27, 21. — Hiph.
id. Ps. 115, 7. Jud. 16, 26.
Keri.
 מוּרַשׁ (recedens) *N.*
 מוּרַשׁ *pr. m.; patronym.*
 מוּרַשׁ. *v.* מוּרַשׁ.
 מוּרַשׁ. *v.* מוּרַשׁ.
 מוּרַשׁ. *v.* מוּרַשׁ.
 מוּת (praet. מוּת, pers. 1.
 מוּתִי, *pl. מוּתוּ; part. מוּת, pl.*
 מוּתָה; *fem. מוּתִי, מוּתוּם;*
inf. abs. מוּת, constr. מוּת;
imp. מוּת; fut. מוּתוּ, apoc. מוּתוּ,
 מוּתוּ) *mori; perire, interire*
(de civitate); trop. obtor-
pescere (de animo), emori
(de trunco arboris, de terra
inculta), exstingui (de sa-
pientia). — Pil. מוּתָה inter-
fecit. — Hiph. הִמִּיתָ (pers.
 2. הִמִּיתָ, *pers. 1.*
 הִמִּיתוּ, *c. suffix. הִמִּיתוּ,*
 הִמִּיתָ) *interfecit, occidit.*

Part. ממתים occidentes (s. angeli morti afferendae praefecti, s. quaecunque mortem afferunt) *Iob.* 33, 22. — *Hoph.* הַמּוֹת הַזֶּה occisus est.

מֹתָ m. (c. הַ *parag.* מוֹתָהּ, *st. c.* מוֹת, *c. suff.* מוֹתוֹ; *pl.* מוֹתִים) mors, משפט מוֹת (מֹתִים) crimen capitale, בְּנֵי-מֹתָ s. mortis reus, *pl.* אֲנִישֵׁי-מֹתִים funes mortis, vitae discrimina; רָשָׁן מוֹתָ dormivit mortem, soporem aeternum. 2) orcus, מוֹתָ שַׁעַר־מֹתָ portae tartari; מוֹתָ תְּרֵי-מֹתָ penetralia mortis; 3) morbus letalis, pestis; 4) perniciēs, interitus.

מֹתָ m. *chald.* mors.

מֹתָ m., *pl.* מוֹתִים mortes.

בְּנֵי-מֹתָהּ f. mors, בְּנֵי-מֹתָהּ morti destinatus.

יָחַר v. מוֹתָר.

זָבַח v. מוֹזֵבֵחַ.

מִזְגָּה *rad. inus. arab.* miscuit, *cf.* מִסַּךְ.

מִזְגָּה m. vinum mixtum.

מִזָּה *rad. inus. arab.* suxit.

מִזָּה *adj. m.* exsuctus, exhaustus, consumtus (fame).

מִזָּה (pavor) *N. pr. m.*

זָוָה v. מוֹזֵרִים.

זָוָה v. מוֹזֵזָה.

זָוָה v. מוֹזֵן.

זָוָה v. מוֹזֵר.

מִזָּה, מִזָּתָה m. cingulum;

trop. vinculum, jugum (populo impositum).

נָזַל v. מוֹזְלוֹת.

זָלַג v. מוֹזְלָגָה, מוֹזְלָג.

זָמַם v. מוֹזְמָה.

מִזְמָר, מִזְמָרוֹת, מִזְמָרוֹת v. זָמַר.

זָעַר v. מוֹזְעָר.

זָרָה v. מוֹזְרָה, מוֹזְרִים.

נָזַל v. מוֹזְלוֹת.

זָרַח v. מוֹזְרָח.

זָרַע v. מוֹזְרָע.

זָרַק v. מוֹזְרָק.

מָחָה v. מָחָה, מָחָה.

מָחָה feriit, percussit, *sq.* יָד,

מָחָה manus complosit, manibus plausit; exsultavit. —

Pi. (*inf. c. suff.* מָחָהָה) complosit (manus).

מָחָה *chald.* feriit, percussit. —

Pa. (*fut.* יִמְחָה) *sq.*

יָדָה percussit alcjs manum i. e. repulit, cohibuit. —

Ithpe. affixus est.

מָחָה v. מָחָהָה, מָחָהָה.

מָחָה v. מָחָהָה, מָחָהָה.

מָחָה v. מָחָהָה.

מָחָה abstersit (paropsidem;

lacrimas); oblitteravit (scriptum), oblivioni tradidit (peccatum); delevit, perdidit (homines, memoriam alcjs, urbem). —

Niph. (*fut. apoc.* יִמְחָה) deletus est. —

Hiph. (*fut. apoc.* יִמְחָה) oblitteravit; delevit, condonavit (peccatum). — II) i. q.

מָחָא percussit, *sq.* על pertinuit ad, attigit. — III) *i. q.* מָחָא *Pi.* emedullavit. — *Py.* ex medulla exemta est (pinguedo).

מָחָר *m.* percussio.

מָחָרָה *f.* (plaga) indicium, signum *Lev.* 13, 10. 24.

מָחֻגָּה *v.* חוגג.

מָחֻז *v.* חוז.

מָחֻרָאֵל, מָחֻרָאֵל *N. pr.* Kainitae.

מָחֻרִים (congregationes) *N. pr.* loci ignoti.

מָחֻל *v.* מחולה, מחול.

מָחֻזָּה, מָחֻזָּה, מָחֻזָּה *v.* הֻזָּה.

מָחֻחַ *rad. inus. arab.* medullulosus fuit; emedullavit.

מָחַ *adj. m.* pinguis; dives.

מָחַ *m.* medulla.

מָחֻדָּא *N. pr. m.*

מָחֻרָה *v.* חיה, חיה.

מָחֻרָר *v.* מחיר.

מָחֻלוֹן, מָחֻלָּה, מָחֻלָּה, מָחֻלָּה,

חָלָה *v.* מחללים, מחלל.

חָלַל *v.* מחלה.

חָלַף *v.* מחלפות, מחלף.

חָלַק *v.* מחלקות, מחלקת.

חָלָה *v.* מחלת, מחלת.

מָחֻלָּתִי *N. gent. cf.* אַבְלִי.

חָמָא *v.* מחמאות.

חָמַד *v.* מחמדים, מחמד.

חָמַל *v.* מחמל.

חָמַץ *v.* מחמץ.

חָתַה *v.* מחתים, מחתנה.

חָנַק *v.* מחנק.

חָסָה *v.* מחסיה, מחסה, מחסה.

חָסָם *v.* מחסום.

חָסַף *v.* מחספס.

מָחַץ (*rad. inus. arab.*) agitavit et

concussit (pedem, sagittas in sanguine); percussit, fregit (hominem, caput, femora alcs); *trop.* percutiendo compescuit.

מָחַץ *m.* contusio; fractura, vulnus.

חָצָה *v.* מחצית, מחצה.

מָחַק *v.* percussit, confregit.

חָקַר *v.* מחקר.

מָחַר *rad. inus. i. q.* מכר.

מָחֻרָר *m.* pretium mercis venalis; במָחֻרָר pretio soluto, לֹא במָחֻרָר nullo pretio, gratis; 2) praemium laboris, merces. 3) *N. pr. m.*

מָחֻרָר *m.* crastinus; בְּיּוֹם מָחֻרָר

die crastino. *Adv.* cras, לְמָחֻרָר

in diem crastinum, מָחֻרָר פְּעֻתָה

et מָחֻרָר פְּעֻתָה הַזֹּאת circa hoc

tempus crastini diei; פְּעֻתָה

מָחֻרָר הַשְּׁלִישִׁית perendie. —

2) מָחֻרָר in posterum, post-

hac; מָחֻרָר בְּיּוֹם מָחֻרָר in posterum.

מָחֻרָרָה *f.* dies crastinus s.

posterus; לְמָחֻרָרָה, מְמָחֻרָרָה

postridie; מְמָחֻרָרָה הַשְּׁבִיבָה in-

de a postero die sabbathi,

עַד-מְמָחֻרָרָה usque ad poste-

rum diem. — לְמָחֻרָרָה *adv.*

postridie.

חָרָא *v.* מִחְרָאָה.
 חָרַשׁ *v.* מִחְרָשֶׁת, מִחְרָשֶׁת.
 חָשַׁף *v.* מִחְשָׁף.
 חָשַׁב *v.* מִחְשָׁבֶת, מִחְשָׁבֶת.
 חָשַׁךְ *v.* מִחְשָׁךְ.
 מִחַת *N. pr. m.*
 חָחָה *v.* מִחְחָה.
 חָחַת *v.* מִחְחָה.
 חָחַר *v.* מִחְחָרֶת.
 מָטָא *chald. (i. q. מָצָא)*
 advenit, pervenit alqo *sq.* לְ;
 על; atligit, pertigit *sq.* לְ;
 advenit (tempus); supervenit, accidit alicui *sq.* עַל.
 מָטָא *v.* מִטָּאָטָא.
 מָטָח *v.* מִטָּחָח.
 מָטָח, מָטָח, מָטָח, מָטָח
v. נָטָח.
 מָטָח *v.* מִטָּחָח.
 מָטָל *rad. inus. arab. (fer-*
rum) cudit.
 מָטָל *m. vectis ferreus.*
 מָטָן *v.* מִטָּמֹן.
 מָטָע *v.* מִטָּע.
 מָטָע *v.* מִטָּעָמִים.
 מָטָפַח *v.* מִטָּפַחֶת.
 מָטָר — *Hiph.* הִמְטִיר im-
 brem demisit, plueré jussit;
transl. pluviae instar demisit
 (grandinem, ignem, panem,
 iram). — *Niph.* pluvia
 irrigatus est.
 מָטָר *m. (st. c. מָטָר; plur.*
 מָטָרוֹת, *st. c. מָטָרוֹת) pluvia,*
 imber.
 מָטָרִי (imbricus) *N. pr. m.*
 מָטָרֵי (propellens) *N. pr. f.*

נָטָר *v.* מָטָרָא, מָטָרָה.
 מִי *pron. interrog. quis? quae?*
 τίς; מִי-הָאִישׁ הַזֶּה quis est
 vir illé; מִי-אַתָּה quae es tu?
 מִי-אַלֶּה quinam sunt illi?
 בַּת-מִי מִי וְזָמִר quinam? *genit.*
 מִי לְמִי cui? *dat.* מִי לְמִי
 cuius filia? *in quem? propter quem?*
 בְּמִי אֶת-מִי quem? *accus.*
 per quem? *Interdum interrogati-
 onem inest vis negandi:*
 מִי מָנָה quis numeravit?
 (nemo), *vel optandi:* מִי יִתֵּן
 מִי יִתֵּן quis dabit ut sit? (uti-
 nam sit!) מִי יִתֵּן עָרֵב quis
 dabit vesperam? (utinam sit
 vespera!) — 2) *relat.* qui,
 ὅστις, ὅς ἄν, quicumque;
 quisque; מִי אֲשֶׁר quicumque.
 מִי־דָבָא (aqua quietis) *N. pr.*
 urbis in tribu Ruben.
 מִי־דָד (amor *cf.* יָדָד) *N. pr. m.*
 יָטָב *v.* מִי־טָב.
 מִי־כָהָה *N. pr. m. i. q.*
 מִי־כָהָה (quis est Deo similis?)
 מִי־כָהָה *N. pr. archangeli; 2) mult.*
 viro-
 rum.
 מִי־כָהָה (quis est Jeho-
 vae similis?) *N. pr. prophetae;*
 2) al. hominum.
 מִי־כָהָה *N. pr. m. 2) fem. nom.*
 uxoris Rehabeami.
 מִי־כָהָה *N. pr. viro-*
 rum.
 מִי־כָל *v.* מִי־כָל.
 מִי־מִי *m. pl. (st. c. מִי)*
 מִי־מִי; *c. suff.* מִי־מִי, מִי

מימיו, מימיהם; *c. h. loc.*
 (הַמִּימָה) aquae, aqua; *sq.*
adject. pl., verb. tum plur.
tum sing.; transl. aqua ocea-
 ni, nubium, pluviae; fons,
 rivus, palus in agro s. vicini-
 a alcjs oppidi. — *Trop.*
 שֶׁמֶרֶץ מִי־רֹאשׁ aqua *i. e.* succus ci-
 cutae, מִימֵי רִגְלִים *Keri* a-
 qua pedum *i. e.* lotio; רִצָּא
 מִי־פֶ' ex alcjs aqua (semi-
 ne) prodiit, ab alqo origi-
 nem duxit. — *Poët.* aqua est
 imago abundantiae, summi
 periculi vel infortunii, ma-
 gni pavoris.

זֶהָב *N. pr. m.*

דָּן מִי־הַיַּרְדֵּן *N. pr.* urbis in
 tribu Dan.

מִי־נֶפֶת הַיַּרְדֵּן *N. pr.* fontis non
 procul ab Hierosol.

מִי־מִיָּן *N. pr. m. i. q.*

מִיָּן *rad. inus. arab.*
 mentitus est (speciem prae-
 se tulit).

מִיָּן *m. species, genus;*
 פֶּרִי מִיָּן fructus sui generis.

מִיָּן *f. imago, simula-*
 crum; species, facies.

מִיָּן *v. מיניקות, מיניקה*

מִיָּן *Che-*
thib (splendor) N. pr. oppi-
 di Levitarum in tribu Ru-
 ben.

מִיָּן *v. מִיָּן*

מִיָּן *(recessus) N. pr. m.*

מִיָּן *(quis est, qualis Deus*

est) N. pr. virorum.

יָשָׁר *v. מִיָּן*

יָשָׁר *N. pr.* juvenis jud. in
 aula Nebucadnezaris *i. q.*
 מִיָּן.

יָשָׁע *(salus) N. pr.*
 Moabit.

יָשָׁע *N. pr.* filii Calebi.

יָשָׁר *v. מִיָּן*

יָחַר *v. מִיָּן*

פָּאָב *v. מִיָּן*

פָּוֶן *i. q. מִיָּן*

מִיָּן *N. pr.* Gaditae.

מִיָּן *v. מִיָּן*

מִיָּן *v. מִיָּן*

מִיָּן *v. מִיָּן*

מִיָּן *v. מִיָּן*

מִיָּן *v. מִיָּן*

מִיָּן *(venditus) N. pr.* filii

Manassis *Gen.* 50, 23.; *poët.*

Manassitae *Jud.* 5, 14. *Pa-*

tron. מִיָּן. — 2) al. hom.

מִיָּן *(fut. וימכר) depressus*

est, trop. corrui, periit. —

Niph. fut. ימך deprimitur,

corrui. — Hoph. pl. המכר

pro המכר corrunt, pereunt.

מִיָּן *rad. inus. arab.* non

multum aquae habuit.

מִיָּן *m. — מִיָּן*

ri-

vus exiguus, non multum

aquae continens. 2) N. pr.

filiae Sauli, uxoris Davidis.

מִיָּן; פָּלָא *v. מִיָּן*

פָּלָא *v. מִיָּן*

פָּלָל *v. מִיָּן*

אכל *v. מאכלה pro מפלה*.
 כמן *v. מכמנים*.

מכמש (absconditum, thesaurus) *N. pr. oppidi in tribu Benj., Μαχμας*.
 מכמר *v. מכמרת, מכמר*,
N. pr. oppidi in confin. trib. Ephr. et Manass.

מכנדבר *N. pr. m.*

כנס *v. מכנס*.

כסס *v. מכסה, מכס*.

כסה *v. מכסה, מכסה*.

מכפלה (duplicatio) *N. pr. regionis prope Hebronem.*

מכר (*fut. ימכר; inf. c. suff. מכרה*,
imp. c. ה מכרה) *parag.* (מכרה) *vendidit sq. ב*
pretii; desponsavit (filiam);
tradidit in potestatem (hostium Jehova populum s. terram). — *Niph.* נמכר *venditus est; se ipse vendidit (servum).* — *Hithpa.* התמכר *venditus est; se tradidit.*

מכר *m. (c. suff. מכרם) res venalis; pretium, quo res venditur.*

מכרי *N. pr. m.*

ממכר *m. venditio; res vendita; res venalis.*

ממכרת *f. venditio.*

מכר *v. מכר*.

כרה *v. מכרה*.

כור *v. מכרה*.

מכרת *N. gent., oriundus ex מכרה (loco ignoto).*

כשל *v. מכשלה, מכשול*.

כתב *v. מכתב*.

כתח *v. מכתה*.

כתם *v. מכתב pro מכתם*.

כתש *v. מכתש*.

מלא, מלא (*praet. מלאתי*,

impletus, repletus est;

inf. מלאה, מלאה;

trans. implevit, complevit, replevit

alqd sq. accus., alqd alqa re sq. dupl. accus.;

2) intrans. se implevit, plenus fuit

alqa re sq. accus.;

completum fuit (tempus i. e. peractum est s. adfuit);

sq. animus meus satiatus est. — *Niph.* נמלא (*fut.*

impletus, repletus est

alqa re sq. accus., ל, מן;

expletus, satiatus est (animus, desiderium);

impletus, instructus est (ferro, armis);

completum, peractum est (tempus). — *Pi.* מלא, מלא

(inf. מלאה, מלאה;

fut. ימלאה, ימלאה) implevit,

explevit alqa re sq. accus.,

מן, dupl. accus.;

implevit s. satiavit (cupiditatem),

satisfecit (precibus). מ' ידו בקשת

manum suam arcu implevit,

arcum prehendit;

מ' את ידו (sacerdotii munus);

מ' יד ליהודה

larga manu obtulit dona

Jehovae;

מ' אבנים

inseruit gemmas.

2) plenum, integrum, perfectum reddidit:

(tempus) totum peregit, peragi s. elabi voluit; (vaticinium, promissum) ratum fecit, eventu comprobavit; sq. אַחֲרֵי יְהוָה (sc. לְלֶכֶת) integra obedientia Jehovam secutus est, plenam obedientiam Jehovae praestitit; c. alio v. conj. signif. plene, valde, multum: קְרָאֵה מְלֵאֵה clamate fortiter, מֵלֵא הַקֶּשֶׁת (sc. לְדַרֵּךְ) fortiter arcum tetendit.—Py. part. מִמְּלֵאִים impleti (gemmis). — *Hithpa. fut.* יִתְמַלְאוּ se complent, pleno numero s. frequentes conveniunt.

מלא *chald.* complevit, implevit. — *Ithpe.* הִתְמַלֵּא repletus est.

מלא *adj. m.* מְלֵא *f.* implens *Jes.* 6, 1. *Jer.* 23, 24. — 2) plenus *sq. accus. s. genit.*; מֵלֵא pecunia plena s. justa; מֵי מְלֵא aquae plenitudinis, aquae largae; מֵלֵא ventus plenus *i. e.* vehemens. — *Adv.* plene (plena voce, pleno numero).

מלא, מלוא, מלך *m.* id quo alqd repletum est, plenitudo, plenitas; מלא כהן plenitudo manus, manus plena; מ' הַסֶּפֶל מֵיִם patina aquae plena; מ' הַפְּנִיכֶם פִּיִּתֶּה vestrae manus plenae favillae; מ' עִיר וְיִמְלֵאָה urbs ejusque plenitudo *i. e.* incolae; מ' קוֹמְתוֹ

plenitudo staturae *i. e.* quanta quanta est; 2) multitudo, turba.

מְלֵאָה *f.* plenitudo, abundantia (frumenti vel vini Jehovae offerendi).

מְלֵוֹא *m.* vallum s. castellum in monte Zion (*etiam* בֵּית מְלֵוֹא); 2) castellum Sichemi *Jud.* 9.

מְלֵאוֹת, מְלֵאָה *f. (pl. מְלֵאוֹת)* insitio (gemmarum).

מְלֵאִים *m. pl.* inaugurations, consecrationes (sacerdotum); sacrificium, quo inaugurabatur sacerdos; 2) מְלֵאֵי אֲבִנֵי גִמְמַיִם gemmae insititiae.

מְלֵאָה *f.* plenitudo.

מְלֵאֵי כֹהֵן, מְלֵאֵי כֹהֵן, מְלֵאֵי לֵוִי. *v.* לֵוִי.

מְלֵבֵשׁ *i. q.* לְבוּשׁ *v.* לְבַשׁ.

מְלֵבֵן *v.* לֵבֵן.

מְלֵל *v.* מֵלֵל.

מְלֵוֹה *v.* מְלֵוֹכָה, מְלֵוֹה.

מְלֵוֹן *v.* מְלֵוֹנָה, מְלֵוֹן.

מְלַח *Niph.* נִמְלַח dispulsus est, evanuit *Jes.* 51. — II)

מְלַח (*denom. a* מֵלַח) salivit.

— *Py. part.* מְמַלַּח salitum.

— *Hoph.* אֲמַלַּח aqua sale mixta conspersus s. lotus est.

מֵלַח *m.* sal; יַם־הַמֵּלַח mare saluum *i. e.* mortuum; בְּרִית מֵלַח foedus salitum (sanctum et perpetuum).

מֵלַח *m. chald.* sal.

מֶלֶח *chald.* sal comedit.

מִלְחָה *m. pl.* panni, vestes scissae et lacerae.

מִלְחָה *m.* ἄλιμος (*Melde*, *halimus atriplex Linn.*).

מִלְחָה *m., pl.* מִלְחָהִים nau-tae.

מִלְחָה *f.* terra salsa *i. e.* sterilis.

לְחָה *v.* מִלְחָמָה, מִלְחָמָה.

מִלְטָה *Kal inus.* laevis, glaber fuit; elapsus est, evasit. —

Pi. מִלְטָה, מִלְטָה effecit ut elaboretur, eripuit, liberavit; exclusit (ovum), peperit. —

Hiph. eripuit, liberavit; peperit. — *Niph.* liberatus est; se liberavit, se eripuit, elapsus est, evasit; festinanter discessit, se abripuit. — *Hithpa.* elapsus est, evasit.

מִלְטָה *m.* caementum, maltha.

מִלְטָה (Jehova eripuit) *N. pr. m.*

מִלְלָה *v.* מִלְלָה.

מִלְרָצָה *v.* מִלְרָצָה.

מִלְכָה (*fut.* יִמְלֹךְ) regnavit *sq.*

בְּ, מִלְכָה in alqm; rex factus est. — *Hiph.* regem constituit alqm *sq. accus.*, לְ. —

Hoph. rex constitutus est. — *Niph.* consilium cepit.

מִלְכָה *m. (c. suff. מְלָכִי, pl.*

מִלְכָהִים, *st. c.* מְלָכִי, מְלָכִי, מְלָכִי)

rex, (quod nomen etiam tribuitur tum Jehovae

tum diis ethnicis;) מִלְכָה

rex regum, rex Bā-

byloniae; הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל

rex magnus, rex Assyriæ; הַרְדָּךְ

הַמֶּלֶךְ via regia *s. publicā*;

מֶלֶךְ בַּתְּרוֹת rex terrorum,

mors. — 2) מִלְכָה, מִלְכָה *N.*

pr. m. 3) הַמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ vallis

non procul a mari mortuo.

מִלְכָה *m. chald. (st. emph.*

מִלְכָהִים, *plur.* מִלְכָהִים, מִלְכָהִים

rex; מִלְכָהִים מִלְכָהִים

rex regum, rex Bābyloniæ.

מִלְכָה *m. chald. (c. suff. מְלָכִי)*

consilium.

הַמֶּלֶךְ, *nounisi c. art.* מִלְכָה

(rex) Molochus, *LXX.* Mo-

λόχ, ἄρχων, βασιλεύς, ido-

lum Ammonitarum. הַעֲבִיר

אֶת־בְּנוֹ וְאֶת־בָּתוּלָתוֹ בְּאֵשׁ לְמִלְכָהִים

filium filiamque Molocho

comburendos obtulit, *simpl.*

הַעֲבִיר, נָתַן מִזְרְעוֹ לְמִלְכָהִים

Molochus liberos suos

immolavit.

מִלְכָה *f. (pl. מְלָכוֹת)* re-

gina.

מִלְכָה *f. chald. (st. emph.*

מִלְכָהִים) regina.

מִלְכָה *N. pr.* filiae Harani.

מִלְכָה *f.* הַשָּׁמַיִם מִלְכָה

coeli (Luna *s.* Astarte *s.* Venus).

מִלְכָה, מִלְכָה *N. pr. f.*

מִלְכָה, מִלְכָה *Chethib*, *Keri*

מִלְכָהִים, *N. pr.* virorum.

מלכות *f. imperium, regnum,*
 מ' *imperium exercuit;*
 פסא המ' *urbs regia,*
 זרע המ' *solium regium,*
 מלכות *stirps regia.*

מלכות *f. (pl. מלכות) im-*
perium, regnum; ornatus
 regius, terra imperio alcjs
 subjecta.

מלכות *f. chald. (st. emph. מלכותא, pl. st. emph. מלכותא) regnum: imperium*
 regis, dignitas regia.

מלכותא *(rex divinitus con-*
stitutus) N. pr. m.; — *pa-*
tron.

מלכותא *(rex a Je-*
hova constitutus) N. pr.
 multorum virorum.

מלכותא *(rex justus) N. pr.,*
 Melchisedecus, rex Sa-
 lemi et sacerdos Jehovae.

מלכותא *(rex altus) N. pr. m.*

מלכותא *(rex auxilii s. salutifer) N. pr. filii Sauli.*

מלכותא *i. q. מלכותא Molochus.*

ממלכות *f. (st. c. ממלכות, c. suff. ממלכות; pl. ממלכות) imperium, regnum: dignitas regia; terra imperio alicujus subjecta. בית מ' sedes regia, עיר המ' urbs regia, caput regni, זרע המ' stirps regia, פסא המ' solium regium.*

ממלכות *st. c. ממלכות f. id. לכד. v. מלכותא.*

מלל *part. מולל loquens. —*

Pi. מלל dixit, elocutus est.

— *II) מלל i. q. מולל, abscidit, succidit, abscissus, succisus est, fut. מולל, pl. מולל, quas formas alii referunt ad rad. מולל. — Po. מולל (fut. מולל) abscidit, succidit, quod alii ducunt a v. מולל.*

מלל *chald. — Pa. מלל locutus est.*

מלל *(facundus) N. pr. m.*

מלה *f. poët. (pl. מלים, מלון) verbum, sermo, oratio; res.*

מלה *f. chald. (st. emph. מלחא, pl. מלון) verbum, sermo; decretum; res.*

מלחא *(loquor) N. pr. m.*

מלחא *f. (מולל i. q. מולל) pl. מלחא spicae, aristae.*

מלמד *v. מלמד.*

מלך *Kal inus. lubricus fuit. — Niph. laevis, suavis fuit (de verbis adulantibus).*

מלצר *nom. muneris in aula Babylonica (praefectus thesauri. Al. praef. vini).*

מלק *digitis compressit et infregit; LXX. ἀποτριψεν, ungue secare.*

מלקות, מלקות, מלקות, לקח.

לְקַשׁ *v.* מֶלֶקוֹשׁ

מֶלֶתְחָה *f.* vestiarius (regium), locus in quo vestes asservantur.

לְתַע *v.* מֶלֶתְעוֹת

גִּיּוֹר *v.* מִמְּגֵרוֹת

מִדָּר *v.* מִמְּדָרִים

מִמּוֹכָן *N. pr.* principis Pers.

מִמוֹת *v.* מִמּוֹתָיִם, מִמוֹת

מִמּוֹר *m.* ex uxore non legitima natus, spurius, nothus, *LXX.* ἐκ πορνῆς, *Vulg.* de scorto natus; 2) *trop.* alienigena, *LXX.* ἀλλογενής. (מִזֹּר *fort. i. q.* נִזֵּר *arab.* separavit, despexit, vilipendit.)

מִמְכָּר *v.* מִמְכָּרָת, מִמְכָּר

מִמְלָכָה *v.* מִמְּלָכוֹת, מִמְּלָכָה

מִמְסָה *v.* מִמְּסָה

מִמְרָר *v.* מִמְּרָרִים, מִמְרָר

מִמְרָא *v.* מִמְּרָא

מִמְשָׁח *v.* מִמְּשָׁח

מִמְשָׁלָה *v.* מִמְּשָׁלָה, מִמְּשָׁלָה, מִמְּשָׁלָה

מִמְנָה *v.* מִמְּנָה, מִמְּנָה, מִמְּנָה

מִמְנָה *m.* manna, מִמְּנָה, מִמְּנָה, מִמְּנָה *chald. pron. utriusque num.* quis? qui? quid? quae? מִמְּנָה-הִי quicunque.

מִמְנָה, מִמְּנָה, מִמְּנָה, מִמְּנָה, *poët.* מִמְּנָה, מִמְּנָה, מִמְּנָה, *poët.* מִמְּנָה [cf. מִמְּנָה *s.* מִמְּנָה], *poët.* מִמְּנָה, מִמְּנָה; מִמְּנָה, *in pausa* מִמְּנָה, *fem.* מִמְּנָה; מִמְּנָה, *poët.* מִמְּנָה, מִמְּנָה; מִמְּנָה, *fem.* מִמְּנָה; מִמְּנָה, *poët.* מִמְּנָה, *fem.* מִמְּנָה; מִמְּנָה, *poët.* מִמְּנָה, *fem.* מִמְּנָה, *prae-*

positio, in qua primaria inest notio partitiva, deinde notio egrediendi, amovendi, segregandi, abeundi, recedendi: ex, ἐκ, ab, ἀπό: 1) *not. partitiva:* אֲנָשִׁי חֵיִל מִכָּל-יִשְׂרָאֵל homines probos ex toto populo Isr. (elegit); אֶחָד מִכֶּם unus ex vobis; מִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל (aliquot) ex senioribus Isr.; מִדָּם ex sanguine, alqd sanguinis; מֵאֶחָד alqa pars unius, vel unus, מֵאֶחָד אֶחָד vel unus fratrum tuorum; מִכָּל אֲשֶׁר מֵהוּ ex iis, quae in continenti erant, nihil (quod spiritum vitalem habebat) non mortuum est; מֵאִיִן, מֵאִפְסִים de nihilo, nihili aliquid, ne ullum quidem; 2) *conjungitur c. vv. egrediendi, abeundi, proficiscendi, eripiendi, dehortandi, cavendi, timendi, ulciscendi etc.:* ex, ab, prae; 3) *de loco:* ex, ab, de, versus; אֶל-מִן ex s. inde ab—ad, מִן-עַד ab—usque ad, (omnia simul sine discrimine), tam—quam, c. *negatione:* neque—neque; מִן-עַד ab—usque ad; 4) *de materia, ex qua alqd fit s. factum est:* ex; 5) *de origine ex patre s. loco natali:* ex; 6) *de eo, a quo quid repetitur s. proficiscitur, de*

causa efficiente et auctore: ex, ab, de; 7) *de causa et ratione, ex qua, unde, propter quam alqd fit, s. qua quis movetur:* propter, prae; 8) *de norma, lege, praecepto, ex quo alqd fit:* ex, secundum; 9) *de amotione et exceptione:* ab, ἀπό, procul ab, praeter, excepto, absque, sine; 10) *de comparatione, qua quid praestantius ceteris eximitur s. praeter cetera exsignatur:* prae, ex, magis quam, ablativus lat. comparandi; 11) *de tempore, a quo terminus constituitur, s. quod aliud tempus proxime excipit:* ex, ab, ἐκ, ἀπό, inde ab; statim post; 12) *cum inf. verbi conj.:* ab, ex, inde ab, ex quo tempore; statim post, postquam; propter, propterea quod, quia; *c. prohibendi, cavendi, avertendi, negandi notione:* ita ut non, ne, quominus; *cum fut. conj.:* ne, μή, Deut. 33, 11. — *de loco et tempore:* inde ab; sq. עד, ועד, inde ab — usque ad, tam — quam, *c. negatione:* neque — neque. — *Compositae c. מן prae-positiones suis quaeque locis annotatae sunt.*

מין *chald. i. q. hebr. (c. suff. מנהון, מנהה, מנהה, מנהה, מנהה, מנהה)* 1) *notio partitiva:*

מנהון alqd eorum, pars eorum Dan. 2, 33. 2) *de auctore:* ab, ex; 3) *de causa, qua quis movetur:* ob, propter; 4) *de norma, qua quid fit:* ex, ἐκ, secundum; מין קשט ex veritate, vere; מין וצירב ex certo, certo; 5) *de amotione post v. timendi:* ab; *not. privandi s. negandi,* Dan. 4, 13: לְבַבָּהּ מִן אֲנָשָׂא רִשְׁנוֹן cor ejus ab homine (ut desinat esse humanum, vel ut sit a corde humano diversum) mutabitur; 6) *not. comparationis:* prae, magis quam; 7) *de tempore:* inde ab. — מין דר ex quo tempore.

מנהה s. מנהה s. מנהה.

מנהה s. מנהה.

מנהה s. מנהה.

מנהה s. מנהה.

מנהה (dispertivit, determinavit) numeravit; attribuit, destinavit sq. ל; distribuit, in ordinem constituit (exercitum). — *Niph.* נמנהה numeratus est; annumeratus est sq. אה. — *Pi.* מנהה impertivit, assignavit sq. ל; instituit, constituit, praecepit (Deus alqd); praefecit sq. על. — *Py. part.* ממנהה praefecti.

מנהה *chald.* numeravit, lustravit, definivit. *Part. pass.* מנהה numeratum. — *Pa.*

מְנִי (*imp. מְנִי pro מְנִי*) constituit, praefecit (muneri).

מִנָּה *m. mina, μνᾶ, pondus centum siclorum.*

מִנָּה *f. (pl. מְנוֹת)* pars, portio; sors.

מִנָּת *f. (pl. מְנִאוֹת, מְנִיאוֹת)* pars, portio.

מְנִים *m. pl. (a sing. מִנָּה)* vices, עֲשָׂרֶת מ' decies.

הַמְנִי *m. (fatum) c. art.* הַמְנִי *nom. idoli, quod Judaei in Babylonia coluerunt.*

מְנִיָּן *m. chald. numerus.*

נָהַג *v. מְנַהֵג.*

נָהַר *v. מְנַהַרְרוֹת.*

נָוַד *v. מְנַוֵּד.*

נָיַח *v. מְנַוְּחָה, מְנַוְּחָת.*

נָוַן *v. מְנַוֵּן.*

נָוַם *v. מְנַוְּסָה, מְנַוְּסָת.*

נָוַר *v. מְנַוֵּר.*

נָוַר *v. מְנַוְּרָה.*

נָזַרְרִים *i. q. מְנַזְרִים.*

מָנַח *rad. inus. arab. donavit.*

מְנַחָה *f. (pl. מְנַחֹת, c. suff.)* (מְנַחֲתִיכֶם) donum; oblatio, sacrificium (incrumentum); tributum.

מְנַחָה *f. chald. (pl. c. suff.)* (מְנַחֲתִיחֹן) donum.

מְנַחֵם (*consolator*) *N. pr. regis Isr., Μαναήμ.*

מְנַחָת (*quies*) *N. pr. viri cuiusd. 2) loci ignoti.*

מְנִי *N. pr. regionis, Armenia. — Al. v. s. מִן, מִן, מִן.*

מִנָּה *v. מְנִיָּן, מְנִיָּוֹת, מְנִיָּוֹת.*

מִנְיָמִין (*a dextra*) *N. pr. virorum.*

נָלָה *v. מְנַלֵּם, מְנַלֵּה.*

מָנַן *rad. inus. arab. divisit, distribuit, attribuit.*

מָן *m. manna (cibus Israelitis in deserto divinitus datus).*

מִן *m. c. suff. מְנִיָּה* pars ejus *Ps. 68, 24. — c. praep. et suff. מִמִּנִּי* a mea parte, a me; מִמֶּנּוּ, מִמֶּנִּי, *fem. מִמֶּנָּה* a te; מִמֶּנּוּ ab eo, מִמֶּנָּה ab ea, מִמֶּנּוּ a nobis; *cf. מִן. — 2) pl. מְנִיָּם, מְנִיָּי* chordae *Ps. 150, 4. 45, 9.*

מְנִיָּת (*attributa*) *N. pr. loci in Ammonitide.*

מָנַע (*fut. יִמְנַע*) *inhibuit, cohibuit; arcuit alqm ab alqa re sq. accus. et מִן; denegavit alqd alicui sq. accus. rei et מִן pers., לַ pers., accus. pers. et מִן rei. — Niph. מְנַמַּע* cohibitus, prohibitus est *sq. מִן, se ipsum prohibuit sq. מִן c. inf.; ablatu, ereptus est sq. מִן.*

נָעַל *v. מְנַעֵל, מְנַעֵל.*

נָעַם *v. מְנַעֲמִים.*

נָוַע *v. מְנַעֲנָעִים.*

נָקָה *s. מְנַקֵּית v. מְנַקֵּיאוֹת.*

רָנַק *v. מְנַקֵּחַ.*

מְנַשָּׂה (qui oblivioni tradit)
N. pr. filii Josephi, *Μανασσῆς*, *patron.* מְנַשֵּׁי, הַמְנַשֵּׂה;
 2) regis Jud., filii Hiskiae;
 3) al. virorum.

מְנָה *v.* מָנָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסִים, מַמְסָה, מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסִיב, מַמְסִיב, מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסִיב, מַמְסִיב, מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה.

מַמְסָה *i. q.* מַמְסָה. — *Hiph.*

מַמְסָה liquefecit, dissolvit;
trop. fregit (animum pavore).

מַמְסָה *v.* מַמְסָה; מַמְסָה *v.* מַמְסָה.

מַמְסָה *m.* tegumentum, velamen.

מַמְסָה *i. q.* מַמְסָה *v.* מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה.

מַמְסָה *m.* vinum mixtum (aromatibus).

מַמְסָה *m.* id.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה, מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה, מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה, מַמְסָה, מַמְסָה, מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה, מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה, מַמְסָה, מַמְסָה, מַמְסָה.

מַמְסָה liquefactus est, diffluit, contabuit. — *Niph.* מַמְסָה

Leopold, Lex. Hebr.

in pausa מַמְסָה (*inf.* מַמְסָה, *inf.* מַמְסָה) liquefactus, dissolutus est; *trop.* solum decedit (vinculum); contabuit (animus pavore, moerore, dolore, animi aegritudine). — *Hiph. pl.* מַמְסָה liquefecerunt, pavidum fecerunt, pavorem injecerunt. — *Cf.* מַמְסָה *m.* dissolutus, afflictus, aerumnosus.

מַמְסָה *m.* tributum, angaria, servitium manibus praestandum; הָיָה לְמַסְּהָ *et* הָיָה לְמַסְּהָ tributarius factus est; שָׂוִים מַסְּהָ, שָׂוִים לְמַסְּהָ, נָתַן לְמַסְּהָ tributarium fecit; אֲשֶׁר הָיָה לְמַסְּהָ operarum praefectus et exactor, *plur.* שָׂרֵי מַמְסָה (*Frohnvögte*). — *Alii ducunt* מַמְסָה *contr. ex* מַמְסָה *a* בְּמַסְּהָ.

מַמְסָה *f.* sufficientia, *st. c.* מַמְסָה quantum, *LXX.* καθῶς. — *Alii ducunt* מַמְסָה *contr. ex* מַמְסָה numerus *a* בְּמַסְּהָ, מַמְסָה pro numero *s.* ratione, prout.

מַמְסָה *m.* diffluxio, dissolutio.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה, מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה, מַמְסָה.

מַמְסָה *v.* מַמְסָה, מַמְסָה.

מַמְסָה *inf.* לְמַמְסָה ut auderent.

— II) *Niph. fut.* וַיִּמְסְרוּ et delecti sunt.
 אָסַר *v.* מְסָרָה.
 יָסַר *v.* מָסַר.
 סָתַר *v.* מְסָתָר, מְסָתוֹר.
 עָבָה *v.* מַעְבָּה. עָבַד *v.* מַעְבֵּד.
 עָבַר *v.* מַעְבָּרָה, מַעְבָּר.
 עָגַל *v.* מַעְגָּלָה, מַעְגָּל, מַעְגָּל.
 מוֹעֲדֵי רַגְלֵי מוֹעֲדֵי vacillavit, quorum pedes vacillant. — *Hiph.* vacillantem reddidit.
 רַגְלֵי מוֹעֲדָה *f.* vacillatio, רַגְלֵי מוֹעֲדָה pes vacillans *Prov.* 25, 19. *Aliis est* מוֹעֲדָה *pro part. fem., aliis pro מוֹעֲדָה Py. part. fem. v. מוֹעֲדָה.*
 מוֹעֲדֵי (*cf.* עָדָה) *N. pr. m.*
 מוֹעֲדָה, מוֹעֲדָה *N. pr. m.*
 מוֹעֲדָה, מוֹעֲדָה *v.* מוֹעֲדָה.
 עָדַר *v.* מוֹעֲדָה.
 מוֹעֲדָה *rad. inus. fort.* diffluit, mollis fuit.
 מוֹעֲדָה *st. c. מעיר m. pl. (c. suff. מעיר, מעירה) intestina, viscera; venter, uterus; trop. animus intimus. — Pl. מעירות viscera (maris i. e. pisces maris) Jes. 48, 19. מעירות m. pl. chald. venter.*
 עוֹגַג *v.* מוֹעֲדָה.
 עוֹז *v.* מוֹעֲדָה, מוֹעֲדָה.
 מוֹעֲדָה (*cf.* מוֹעֲדָה) *N. pr. m.*
 מוֹעֲדָה, מוֹעֲדָה, מוֹעֲדָה *v.* מוֹעֲדָה.

עוֹגַג *v.* מוֹעֲדָה.
 עוֹר *v.* מוֹעֲדָה.
 עוֹז *v.* מוֹעֲדָה. *q. i. q.*
 מוֹעֲדָה, מוֹעֲדָה (solatium Jehovae) *N. pr. m.*
 מוֹעֲדָה paucus, minutus fuit; paucior factus est. — *Pi. intrans.* deminutus est. — *Hiph.* מוֹעֲדָה paucum reddidit, minuit; paullulum fecit; pauca dedit. — II) מוֹעֲדָה *arab.* glaber, acutus fuit.
 מוֹעֲדָה (*מעט*) *raro adj.* paucus, paullus; *pl.* מוֹעֲדָה pauci, pauca. — *Subst.* paullum: מוֹעֲדָה מוֹעֲדָה paullum aquae; מוֹעֲדָה מוֹעֲדָה pauci homines. — *Adv. (de gradu, temp. et loco)* paullulum, aliquantulum, parumper; paullisper. — מוֹעֲדָה מוֹעֲדָה paullatim. — מוֹעֲדָה מוֹעֲדָה sicut exiguum (pro nihilo) *s.* paucum; paullulum; paullisper; paucotempore, brevi, subito; prope *s.* non multum abfuit quin; ὅσον ὀλίγον, quam paucissime.
 מוֹעֲדָה *adj. m., fem.* מוֹעֲדָה, glaber, politus, acutus,
 מוֹעֲדָה *v.* מוֹעֲדָה.
 מוֹעֲדָה *v.* מוֹעֲדָה.
 מוֹעֲדָה *v.* מוֹעֲדָה.
 מוֹעֲדָה *N. pr. m.*
 מוֹעֲדָה *v.* מוֹעֲדָה.

מָעָה. *v.* מְעִיר, מְעִירִים.

עֵרֶן. *v.* מְעִירֶן.

מְעוֹנִים *Chethib i. q.* מְעוֹנִים עֵוֶן. *v.*

מְעוֹן *compressit, part. compressum (animal), ῥλαδίας, cui testiculi compressi sunt, castratum; fem. מצובה infixa (hasta). — Py. מְעוֹן pressus, contrectatus, titillatus est.*

מְעִבָה (oppressio) *N. pr. urbis et regionis ad radicem Hermonis montis; nom. gent. מעבתי. 2) N. pr. viroorum et feminarum.*

מְעַל (*inf. מעל, fut. ימעל*, *perfide egit, praevaricatus est, tecte s. fraudulenter egit, peccavit sq. ב in alqm, (מעל מעל ברהוה) crimen commisit in Jehovam, sq. ב rei peccavit in re i. e. surripuit de re.*

מְעַל *m. praevaricatio, perfidia, peccatum. — Al. v. s. עלה.*

מְעִיל *m. vestis superior et ampla, pallium.*

מְעִלָה, מְעִלָה, מְעִלָה, מְעִלָה. *v.* עלה.

עֵלֵל. *v.* יַעֲלֶיךָ, מְעַלֵּל, מְעַלֵּלִים.

עֵמֵד. *v.* מְעַמֵּד, מְעַמֵּדִים.

עֵמֵס. *v.* מְעַמְסֵה.

עֵמֵק. *v.* מְעַמְקִים.

מְעַנָּה, מְעַנָּה, מְעַנָּה (לְמַעַן) מְעַן.

עָנָה. *v.* מְעַנֶּה.

עוֹן. *v.* מְעוֹנָה. *i. q.* מְעוֹנָה.

מְעַץ (ira) *N. pr.*

עֵצָב. *v.* מְעַצְבָה.

עֵצָד. *v.* מְעַצֵּד.

עֵצָר. *v.* מְעַצֵּר, מְעַצֵּרִים.

עֵקָה. *v.* מְעַקָה.

עֵקֶשׁ. *v.* מְעַקֵּשִׁים.

מְעַרְוֹת, מְעַרְהָ, מְעַרְהָ, מְעַרְהָ, מְעַרְהָ.

עָרָה. *v.* מְעַרְהָ.

עָרַב. *v.* מְעַרְבָה, מְעַרְבִים.

עָרַץ. *v.* מְעַרְצָה, מְעַרְצִים.

עָרַךְ. *v.* מְעַרְכָה, מְעַרְכִים, מְעַרְכִים.

עָרַם. *v.* מְעַרְמִים.

עָשָׂה. *v.* מְעַשֶּׂה, מְעַשֶּׂה, מְעַשֶּׂה.

מְעַשְׂרוֹת, מְעַשֶּׂר, מְעַשֶּׂר.

עָשָׂר.

עָשָׂק. *v.* מְעַשְׂקוֹת.

מֵהָ et נָהָ (portus bonorum, ὄρμος ἀγαθῶν) *N. pr. urbis Aegypti, Memphis.*

פָּגַע. *v.* מְפַגֵּעַ.

נָפַח. *v.* מְפַחֵה, מְפַחֵה.

מְפַאָה (pro מְפַאָה מְפַבֶּשֶׁת, מְפַיֶּבֶשֶׁת)

exterminans idolum) *N. pr. filii Sauli; b) filii Jonathani.*

מְפַלָּה, מְפַלָּה, מְפַלָּה, מְפַלָּה.

פּוּץ. *v.* מְפַיֵּץ.

מְפַלָּה, מְפַלָּה, מְפַלָּה, מְפַלָּה.

נָפַל.

פָּלָא. *v.* מְפַלָּאה.

פָּלַג. *v.* מְפַלָּגָה.

פִּלְטָה *v.* מִפְּלֹט.
 פִּלְצָה *v.* מִפְּלֹצָה.
 פִּלְשָׁה *v.* מִפְּלֹשׁ.
 פִּעַל *v.* מִפְּעֵלָה, מִפְּעָל.
 מִיפְּעֵת *q.* מִפְּעֵת.
 נִפְץ *v.* מִפְּץ, מִפְּץ.
 פִּקֵּד *v.* מִפְּקֵד.
 פִּרְץ *v.* מִפְּרֵץ.
 פִּרְקָה *v.* מִפְּרִיקָה.
 פִּרְשָׁה *v.* מִפְּרִישׁ.
 פִּשְׁעָה *v.* מִפְּשָׁעָה.
 פִּתְחָה *v.* מִפְּתָחָה, מִפְּתַח.
 רִפְּהָה *s.* מוֹפֵת *v.* מִפְּתִיחַ.
 פִּתְּהָה *v.* מִפְּתִיחַ.
 מוֹץ *q.* מוֹץ.
 מִצָּא (*praet. p. 1.* מִצָּאתִי, *imp.* מִצָּא, *fut.* מִצָּא; *pl. f.* מִצָּאתִי, *inf.* מִצָּא, *c. suff.* מִצָּא, *part.* מוֹצָא, מוֹצָא; *fem.* מוֹצָא, מוֹצָא) *pervenit ad alqd sq.* עָרַד, *attigit, assecutus est; invenit, reperit; obvenit, accidit alicui sq. accus.; suffecit, sufficiens fuit sq. ל.* — *Niph.* נִמְצָא (*fut.* יִמְצָא) *acquistus, acceptus est ab alqo sq. ל.* *comparatus est; inventus est; deprehensus est, adfuit; inventus est (Jehova precibus hominum adnuens).* — *Hiph.* הִמְצִיא *fecit ut perveniret, sq. בִּידֵי* *in alcjs potestatem tradidit; fecit ut*

quis assequeretur, ut alicui contingeret, praesto esse jussit; attulit, obtulit sq. ל.
 מִצָּבָה, מִצָּבָה, מִצָּבָה, מִצָּבָה, מִצָּבָה, מִצָּבָה.
 נִצַּב *v.* מִצָּבָה, מִצָּבָה.
N. pr. loci ignoti.
 מִצֹּד, מִצֹּד, מִצֹּד, מִצֹּד, מִצֹּד, מִצֹּד.
 צִיד *v.* מִצֹּדָה, מִצֹּדָה.
 מִצָּה *suxit, sugendo expressit humorem sq. מִן; sugendo exhausit, sorbuit (poculum).* — *Niph.* נִמְצָה *exsuctus, expressus est; exhaustus est.*
 נִצָּחָה *v. s.* מִצָּחָה *et נִצָּחָה.*
N. pr. oppidi in tribu Benjaminitarum.
 צָהָל *v.* מִצָּהָלָה.
 צָוָה *v.* מִצָּוָה.
 צוּלָה *v.* מִצוּלָה, מִצוּלָה.
 צוּק *v.* מִצוּקָה, מִצוּקָה, מִצוּקָה.
 צוּרָה *N. pr. Aegyptus, flumina Aegypti (Nilus septemfluus).* — *Aliud מִצוּרָה, צוּרָה v. s.*
dual. fem. Aegyptus (quae bipartita fuit); masc. Aegyptii; conjungitur c. plur., a poëtis cum sing. masc. aut fem.
N. gent. m. Aegyptius, plur. מִצְרַיִם; fem. מִצְרַיִת, pl. מִצְרַיִת.
 נִצָּחָה *v.* מִצָּחָה.
 מִצָּחָה *m. (c. suff. מִצָּחָה; pl.*

constr. (מִצְחוֹת) frons (capitis).
 מצְחָה *f.* ocrea (frons crucis).
 מצְלָה, מְצַלֵּחַ, מְצַלֵּחִים *v.* צַלֵּל.
 מצְנֵף *v.* מְצַנְפֵּחַ.
 מצַע *v.* מְצַעֵּץ.
 מצַד *v.* מְצַדֵּד.
 מצַעֵר *v.* מְצַעֵּר, מְצַעֵּרָה.
 מצַפָּה *v.* מְצַפֵּה, מְצַפֵּה.
 מצַפֵּן *v.* מְצַפֵּנִים.
 מצִיץ *suxit, sorbuit, hausit;*
 2) *dulcis fuit.*
 מצָה *f.* (dulce) panis dulcis
i. e. non fermentatus, τὸ
 ἄζυμον, מצָה חֵלֶת placenta
 non fermentata, *pl.* חֵלוֹת
 מצוֹת *et simpl.* מצוֹת placen-
 tae non fermentatae, τὰ
 ἄζυμα, חֵג הַמִּצּוֹת ἢ ἑορτὴ
 τῶν ἄζυμων, Pascha. — *Aliud*
v. s. נָצָה.
 מצַר *v.* מְצַרֵּר, מְצַרֵּרִים, מצַרֵּר.
 מצוֹר *v.* מְצוֹרֵרִים.
 מצַרֵּף *v.* מְצַרֵּפֵּת.
 מצַק *v.* מְצַקֵּץ.
 מצַקֵּב *v.* מְצַקֵּבֵת, מְצַקֵּבֵה.
 מצַדָּה *N. pr.* oppidi in tribu
 Judā.
 מצַדֵּשׁ *v.* מְצַדֵּשׁ.
 מצַהֵל *v.* מְצַהֵלֵת, מְצַהֵלִים.
 מצַהֵה *v.* מְצַהֵהֵה, מְצַהֵהֵה.
 מצַחֵם *v.* מְצַחֵם.
 מצַחֵר *v.* מְצַחֵר.

לָקַח *v.* מְקַחֵת, מְקַחֵה.
 קָטַר *v.* מְקַטְרֵת, מְקַטְרֵר.
 מְקַל *m.* (st. c. מְקַל, מְקַל; c. suff. מְקַלֵּר, מְקַלֵּב; plur. (מְקַלוֹת) baculus.
 מְקַלוֹת *N. pr.* viroꝝ.
 קָלַט *v.* מְקַלֵּט.
 קָלַע *v.* מְקַלֵּעַת.
 קָנָה *v.* מְקַנְהֵהוּ, מְקַנְהֵה, מְקַנְהֵה.
 מְקַץ *N. pr.* loci. (finis)
 מְקַצֵּעַ *v.* מְקַצֵּעוֹת, מְקַצֵּעוֹת, מְקַצֵּעַ.
 מְקַץ — *Niph.* נִמַּק liquefactus est (de coeli sideribus); diffluxit (sanie); contabuit (oculus, lingua, homo). — *Hiph.* הִמַּק effecit ut tabesceret.
 מַק *m.* tabes, putredo.
 מְקַרָּא *v.* מְקַרָּא.
 מְקַרָּה *v.* מְקַרָּה, מְקַרָּה.
 מְקַרָּר *v.* מְקַרָּר.
 מְקַשָּׁה *v.* מְקַשָּׁה, מְקַשָּׁה.
 מְרַר *v.* מְרַר, מְרַר, מְרַר.
 מְרָא *rad. dupl. arab.* cibum concoxit, saginatus, pinguefactus est; masculus, virilis fuit; 2) flagello strinxit et ad currendum impulit. — *Part. fem.* מוֹרָא *i. q.* מוֹרָה contumax, rebellis, cf. מְרָה. — *Hiph.* הִמְרָא (struthio e nido exurgens alarum plausu tanquam flagello) se ad currendum impellit.

מִרְיָא *adj. m.* saginatus, pinguis; *subst.* vitulus saginatus, *pl.* מִרְיָאִים.

מִרָּא *m. chald.* dominus.

מִרְאָה *f.* ingluvies (avium).

מַמְרָא *N. pr.* Amoritae et socii Abrahami. — אֶלְוִיִּי (terebinthi Mamrei) et מַמְרָא regio prope Hebronem.

מָרָא (moesta) *N. pr. f.*

מִרְאֲדָה, מִרְדָּה *N. pr.* idoli Babyloniorum (Mars planeta). — אֲוִיל מִרְדָּה *N. pr.* regis Babyloniae.

מִרְאֲדָה בַּלְאָדָן *N. pr.* regis Babyloniae, Μαροδοξέμπados Ptolem.

מִרְאָה, מִרְאָה *v.* רָאָה.

מִרְאָשׁוֹת, מִרְשָׁה, מִרְאָשָׁה, רֵאשׁ *v.* מִרְאָשׁוֹת.

מִרְבַּ (cf. רֵבב) *N. pr.* filii Sauli.

מִרְבָּהִים *v.* רֵבב.

מִרְבָּה *v.* מִרְבִּית, מִרְבָּה, מִרְבָּה.

מִרְבֵּץ *v.* מִרְבֵּץ, מִרְבֵּץ.

מִרְבֵּק *v.* רֵבב.

מִרְגֻעַ *v.* מִרְגֻעָה, מִרְגֻעַ.

מִרְגְּלוֹת *v.* רֵגַל.

מִרְגָּמָה *v.* רָגַם.

מִרְדָּ (fut. יִמְרֵד) rebellavit, rebellis fuit, seditiōnem movit *sq.* על מִרְדָּ בִיהוָה; בַּ, עַל a Jehova defecit (aliorum deorum cultu); מִרְדֵי־אֹרֶר qui

luci adversantur, lucifugi.

מִרְדָּ *m. chald.* rebellio.

מִרְדָּ *m.* rebellio. 2) *N. pr. m.*

מִרְדָּ *adj. chald., fem.* מִרְדָּא, *st. emph.* מִרְדָּתָא rebellis.

מִרְדָּהִית *f.* rebellio.

מִרְאֲדָה *v.* מִרְדָּה.

מִרְדָּבִי *N. pr.* Judaei in Persia, LXX. Μαροδοξάιος.

מִרְדָּה *v.* רֵדָה.

מִרְדָּ (strinxit) rebellis, contumax, perversus fuit, rebellavit *sq. accus.*, מִ' אֶת־פִּי; בַּ, מִ' אֶת־פִּי יהוה Jehovae dictis s. mandato adversatus est. — *Hiph.* מִרְדָּה (fut. apoc. תִּמְרֵד, *inf.* הִמְרֵד) restitit, repugnavit, reluctatus est *sq. accus.* alicui (Jehovae mandato, voluntati, oculis), בַּ contra alqm; *sq.* עַם contendit, disceptavit c. alqo. — II) מִרְדָּה *i. q.* מִרְרָה, *part.* מִרְדָּה amar-us, acerbus, 2 Reg. 14, 26.

מִרְדָּה *m.* (stringens) novacula.

מִרְדָּ *m.* (in pausa מִרְדָּ, *c. suff.* מִרְדָּה, מִרְדָּה) contumacia, perversitas, rebellio; *concr.* rebellis; 2) amaritudo Iob. 23, 2.

מִרְדָּ בַעַל (מִרְדָּ בַעַל, *alibi*) *N. pr.* filii Jonathani.

מִרְדָּה *N. pr. m.*

מִרְדָּהִית *N. pr.* virorum.

<p>מרים <i>N. pr. sororis Mosis, Μαρία, 2) alius feminae.</i> מרתים <i>dual. f. (repugnancia iterata) nom. proph. Babylonis.</i> מרת, מרתה, מרתה, מרתה <i>v. מרת.</i> מרת <i>v. מרת.</i> מרוז <i>N. pr. oppidi in Palaestina boreali.</i> מרוח <i>v. מרוח.</i> מרום <i>v. מרום, מרום.</i> מרוץ <i>v. מרוץ, מרוץ.</i> מרוח <i>v. מרוח, מרוח.</i> מרוח <i>m. contritus, מרוח cui testiculi contriti sunt, castratus.</i> מרחב <i>v. מרחב.</i> מרחק <i>v. מרחקים, מרחק.</i> מרחש <i>v. מרחשת.</i> מרט <i>laevigavit, polivit; pilos evellit, depilavit. — Niph. calvus factus est. — Py. politus est, acutus est.</i> מרט <i>chald. evellit, praet. pl. e part. Peil מרטי evulsae sunt (alae).</i> מרים, מריות, מריות, מרים <i>v. מרה.</i> מריא <i>v. מריא.</i> מריבה <i>v. מריבה.</i> מריבה <i>f. (pro מריבה a Jehova provisus) N. pr.</i></p>	<p>collis Hierosolymitani, Moria; ארץ המרחה ager Moriae, regio Moriae adjacens. מרת <i>v. מרתי, מרתי.</i> מרך <i>m. mollities, pavor, LXX. δελία.</i> מרקב, מרקבת, מרקבת <i>v. רכב.</i> מרכל <i>v. מרכל.</i> מרמה <i>v. מרמה.</i> מרמות <i>(cf. רוים) N. pr. viro- rum.</i> מרמס <i>v. מרמס.</i> מרס <i>N. pr. principis Pers.</i> מרסנא <i>N. pr. principis Pers.</i> מרע <i>v. מרעה, מרעה, מרע.</i> מרנתי <i>Nom. gent. m.</i> מרעלה <i>(tremor) N. pr. oppidi in tribu Sebulon.</i> מרפא, מרפה <i>v. מרפה, מרפא.</i> מרפש <i>v. מרפש.</i> מרץ <i>Kal inus., alii: aeger fuit, aegrotavit; alii: validus, vehemens fuit; alii: i. q. מלץ laevis, blandus, dulcis fuit. — Niph. aeger, debilis fuit. Alii: validus, vehemens fuit. — Hiph. aegre alicui fecit, exacerbavit alqm.</i> מרצע <i>v. מרצע.</i> מרצת <i>v. מרצת.</i> מרק <i>purum reddidit, polivit. — Py. מרק abstersus est.</i> מרקים <i>m. pl. purgationes</i></p>
--	---

מֶרֶק *m.* jus, jusculum.
 תְּמָרוֹק *m.* (*Chethib*)
 purgatio; trop. castigatio.
 מְרַקָּח, מְרַקָּחָה, מְרַקָּחָה
 מְרַקָּחָה.
 מֶרֶר *inus. arab.* transiit; fluxit. — II) amarus fuit, *intrans.* מֶר לִי amarum mihi est, contristatus s. tristis sum *sq.* מִן de alqo; *fut.* יִמַּר; 2) exacerbatu est. — *Pi.* יִמַּר (*fut.* יִמַּר) amarum, acerbum reddidit; מ' בַּבְּכִי acerbas lacrimas fudit; 2) exacerbavit, irritavit. — *Hiph.* יִמַּר (*inf.* יִמַּר) amarum, acerbam reddidit (*vitam*); exacerbavit, moerore affecit *sq.* לָ, graviter flevit; 2) *i. q.* מְרָה, *sq.* בַּ (*fut.* יִמַּר) *pro* יִמַּר) rebellavit *Exod.* 23, 21. — *Hithpalp.* יִמַּר יִמַּר exacerbatus est.
 מֶר *m.* gutta *Jes.* 40, 15. — 2) *Subst.* amaritudo (*mortis*); tristitia (*animi*). — *Adj.* מֶר (*pl.* מְרִים; *fem.* מְרָה) amarus, acerbus (*aqua salsa*); moestus, tristis, (מֶר נִפְשָׁה) tristis (*animi*); acerbus (*clamor i. e. vehemens*), flebilis (*vox*); acer, ferox; exitialis, perniciosus. — *Adv.* acerbe, flebiliter.
 מֶר, מֶר, מֶר *m.* myrrha.
 מְרָה *f.* amaritudo, exacerbatio. 2) *N. pr.* fontis ama-

ri et salsi ad Sinai montem.
 מְרָה (*leg. morra*) *f.* moeror.
 מְרָה *f. id.*, מְרָה רֹחַת moeror animi.
 מְרוֹת *N. pr.* oppidi Judae.
 מְרִיר *m.* amaritudo, *Iob.* 3, 5: 5: מְרִירֵי יוֹם amaritudines *i. e.* infortunia diei; *alii h. n.* ducunt a מְרָה: obscurationes diei.
 מְרִירֵי *adj. m.* amarus, venenatus.
 מְרִירוֹת *f.* moeror.
 מְרוֹהָה *f.* amaritudo; acerbitas; venenum; fel, bilis.
 מְרוֹהָה *f.* fel, bilis.
 מְרוֹהָה *m. pl.* herbae amarae.
 מְרוֹהָה *N. pr.* filii Levi.
 מְרוֹהָה *m.* moeror.
 מְרוֹהָה *m. pl.* acerbitates (*infortunii*).
 מְרוֹהָה *m. pl.* amaritudines, acerbitates; *adv.* acerbe, graviter. — *Al. v. s.* יִמַּר.
 מְרוֹהָה *i. q.* מְרָה *v.* מְרָה.
 מְרוֹהָה *v.* מְרָה.
 מְרוֹהָה, מְרוֹהָה, מְרוֹהָה, מְרוֹהָה, מְרוֹהָה.
 מְרוֹהָה *v.* מְרוֹהָה.
 מְרוֹהָה *v.* מְרוֹהָה; מְרוֹהָה; מְרוֹהָה.
 מְרוֹהָה *v.* מְרוֹהָה.
 מְרוֹהָה *v.* מְרוֹהָה.
 מְרוֹהָה *v.* מְרוֹהָה.

מִשְׁחָק *v.* מִשְׁחָק. *v.* מִשְׁחָק.
 מִשְׁחָמָה *v.* מִשְׁחָמָה.
 מִשְׁחָה *v.* מִשְׁחָה, מִשְׁחָה, מִשְׁחָה.
 מִשְׁחָר *v.* מִשְׁחָר.
 מִשְׁחָר *v.* מִשְׁחָר.
 מִשְׁחָח *v.* מִשְׁחָח.
 מִשְׁחָר *rad. inus. arab. divisit.*
 מִשְׁחָר *f. mensura (rerum liquidarum).*
 מִשְׁחָר *v.* מִשְׁחָר.
 מִשְׁחָר *v.* מִשְׁחָר.
 מִשְׁחָר (vinea) *N. pr. loci Edomitarum.*
 מִשְׁחָר *m. sartago.*
 מִשְׁ *N. pr., Masius mons, qui Nesibi urbi a septentrione imminet.*
 מִשְׁ *N. pr. regionis in Arabia Joctanitica, Mesene.*
 מִשְׁ, מִשְׁ, מִשְׁ, *v.* מִשְׁ, מִשְׁ, מִשְׁ.
 מִשְׁ, *v.* מִשְׁ, מִשְׁ.
 מִשְׁ, *v.* מִשְׁ, מִשְׁ.
 מִשְׁ, *v.* מִשְׁ, מִשְׁ.
 מִשְׁ, *v.* מִשְׁ, מִשְׁ.
 מִשְׁ, *v.* מִשְׁ, מִשְׁ.
 מִשְׁ, *v.* מִשְׁ, מִשְׁ.
 מִשְׁ, *v.* מִשְׁ, מִשְׁ.
 מִשְׁ, *v.* מִשְׁ, מִשְׁ.
 מִשְׁ *traxit, extraxit. — Hiph. (fut. c. suff. רִמְשָׁחִי) extraxit.*
 מִשְׁ (hebr. extrahens, pass. i. q. מִשְׁחָר extractus;

aegypt. ex aqua extractus) N. pr., Moses, Μωϋσῆς.
 מִשְׁ *m. sericum, vestis serica.*
 מִשְׁ *v.* מִשְׁ.
 מִשְׁ *v.* מִשְׁ.
 מִשְׁ, מִשְׁ, *v.* מִשְׁ, מִשְׁ.
 מִשְׁ, *v.* מִשְׁ, מִשְׁ.
 מִשְׁ *v.* מִשְׁ.
 מִשְׁ, מִשְׁ, *v.* מִשְׁ, מִשְׁ.
 מִשְׁ *Chethib pro מִשְׁ v. טָס.*
 מִשְׁ (*inf. מִשְׁ, c. ה parag. מִשְׁ; imp. מִשְׁ, fut. רִמְשָׁח*)
 manum duxit super aliqua re, strinxit, illevit, unxit (oleo, unguento, sq. accus., ב), unguendo inauguravit et consecravit (sacerdotem, prophetam, regem, res sacras); 2) mensus est cf. deriv. — *Niph. נִמְשָׁח unctus est, unguendo consecratus est.*
 מִשְׁ *adj. m. unctus; subst. unctus, Χριστός, Messias. Pl. מִשְׁחָרִים uncti (patriarchae).*
 מִשְׁ *m. chald. oleum.*
 מִשְׁ *f. unctio; שְׁמֵן מִשְׁחָה oleum unctorium.*
 2) demensum, portio *Lev. 7, 35.*
 מִשְׁ *inf. v. מִשְׁ; 2) f. portio, pars Num. 18, 8.*
 מִשְׁ *m. extentio, כְּרֹב מִ' כְּרֹב מִ' מִשְׁחָר*

Cherub alis expansis.
מְשַׁחַת, מְשַׁחַת, מְשַׁחַת, מְשַׁחַת
ש. שַׁחַת.

מְשַׁחַר *i. q.* שַׁחַר aurora.

שַׁחַח *v.* מְשַׁחַח, מְשַׁחַח

שַׁחַר *v.* מְשַׁחַר

מְשַׁחַה *v.* מְשַׁחַה

מְשַׁחַחֵאל (per Deum liberatus) *N. pr. m.*

מְשַׁחַח (fut. רִמְשַׁחַח) traxit, *sq. accus. pers. et ב s.* אל *loci* alqm alqo, extraxit, attraxit; *מ' הַזֵּרַע* semen traxit, sparsit; *מ' הַקֶּשֶׁת* arcum tetendit; *מ' בְּקֶרֶן, מ' הַיּוֹבֵל* buccinam traxit, tubâ cecinit; 2) abstraxit, rapuit, abripuit; 3) protraxit, diuturnum fecit, continuavit, servavit (benignitatem, iram); durablem fecit, firmavit (corpus); 4)prehendit, captum tenuit, occupavit *sq. ב, accus. Jud. 4, 6. 5, 14. 20, 37.* (*alii*: tractus est *i. e.* magno agmine profectus est, migravit, ἀπέρχεισθαι.) — *Niph.* protractus, prolongatus est. — *Py.* protractus, dilatus est; *part.* מְשַׁחַח duraturus, robustus, validus.

מְשַׁחַח *m.* tractio: מְשַׁחַח הַזֵּרַע sparsio seminis; 2) possessio.

מְשַׁחַח *f. pl.* funes, vincula.

מְשַׁחַח *N. pr.* populi inter Cappadociam, Colchidem, Iberiam et Armeniam habitantis, *LXX. Μοσόχ, Μόσχου.*

שַׁכַּב *v.* מְשַׁכַּב, מְשַׁכַּב

שַׁכַּב *v.* מְשַׁכַּב

מְשַׁל (fut. רִמְשַׁל) dominatus est *sq. ב, ל, ל* in alqm, imperavit; potestatem habuit *sq. inf. c. ל*; praefuit alicui rei *sq. ל*; *part.* מְשַׁל dominus, *pl.* מְשַׁלִּים domini, principes; tyranni. — 2) assimilavit, parabolam proposuit, proverbio usus est; dicteria dixit in alqm; *part. pl.* poetae *Num. 21.* — *Niph.* similis fuit alicui *sq. א, ע, פ.*

— *Pi.* parabolis usus est. — *Hiph.* dominum constituit, imperium dedit; *inf.* הִמְשַׁל *subst.* imperium; 2) assimilavit, comparavit. — *Hithpa.* similis factus est *sq. פ.*

מְשַׁל *m.* dominatio, imperium; 2) similitudo, *concr.* alqd simile.

מְשַׁל *m.* similitudo, parabola; sententia, graviter et acute dictum, γνώμη; proverbium, παροιμία; dicterium; cantus, carmen. 2) מְשַׁל *i. q.* מְשַׁאֵל *N. pr., v.* שַׁאֵל.

מְשַׁל *m.* carmen ludibriosum s. irrisorium.

מְשַׁל *m.* dominatio, prin-

cipatus; *pl.* dominatores, domini.
 מְמַשְׁלָה *f.* (*st. c.* מְמַשְׁלָה, *c. suff.* מְמַשְׁלָהוּ, *pl.* מְמַשְׁלָוּת, *constr.* מְמַשְׁלוֹת, מְמַשְׁלוֹת) dominatio, principatus, imperium; regnum, terra cui imperatur; *concr.* summi duces et principes.
 מְשַׁלַּח, מְשַׁלַּח, מְשַׁלַּח, מְשַׁלַּח *v.* שַׁלַּח.
 מְשַׁלֵּשׁ *v.* שַׁלֵּשׁ.
 מְשַׁלֵּם (*amicus sc. Dei*) *N. pr. virorum.*
 מְשַׁלְּמָה, מְשַׁלְּמָה (cui Jehova retribuit) *N. pr. m.*
 מְשַׁלְּמוֹת (*retribuentes*), מְשַׁלְּמֵי מְשַׁלְּמוֹת *N. pr. virorum.*
 מְשַׁלְּמַת (*amica sc. Dei*) *N. pr. uxoris Manassis.*
 מְשַׁמָּה *v.* שַׁמָּה.
 מְשַׁמְּרִים, מְשַׁמְּרָה, מְשַׁמְּרָה *v.* שַׁמְּרָה.
 מְשַׁמֵּעַ *v.* שַׁמֵּעַ.
 מְשַׁמְּרֵי מְשַׁמְּרֵי, מְשַׁמְּרֵי מְשַׁמְּרֵי *v.* שַׁמְּרֵי.
 מְשַׁנָּה *v.* שַׁנָּה.
 מְשַׁסֵּס *v.* שַׁסֵּס.
 מְשַׁעֵל *v.* שַׁעֵל.
 מְשַׁעֵר *rad. inus. arab. purgavit.*
 מְשַׁעֵר *purgatio.*
 מְשַׁעֵרִים (*purgatio eorum*) *N. pr. m.*

מְשַׁעֲנָה, מְשַׁעֲנָה, מְשַׁעֲנָה, מְשַׁעֲנָה *v.* שַׁעֲנָה.
 מְשַׁפָּחָה, מְשַׁפָּחָה *v.* שַׁפָּחָה.
 מְשַׁפֵּט *v.* שַׁפֵּט.
 מְשַׁפְּחִים *v.* שַׁפְּחִים.
 מְשַׁקֵּד *rad. inus. fort. possedit.*
 מְשַׁקֵּד *m.* possessio, בֶּן-מְשַׁקֵּד, possessor, heres.
 מְשַׁקֵּד מְשַׁקֵּד *m.* possessio, מ' חָרוּל, possessio spinac *i. e.* locus spinis obsitus.
 מְשַׁקֵּק *v.* שַׁקֵּק.
 מְשַׁקָּה *v.* שַׁקָּה.
 מְשַׁקֵּל, מְשַׁקֵּל, מְשַׁקֵּל, מְשַׁקֵּל *v.* שַׁקֵּל.
 מְשַׁקֵּה *v.* שַׁקֵּה.
 מְשַׁקֵּעַ *v.* שַׁקֵּעַ.
 מְשַׁרָּה *v.* שַׁרָּה.
 מְשַׁרְקִיתָא *v.* שַׁרְקִיתָא.
 מְשַׁרְצֵי *Nom. gent. m.*
 מְשַׁשֵּׁת *i. q.* מוֹשׁ contrectavit. — *Pi.* מְשַׁשֵּׁת contrectavit, manus exploravit; erravit (in tenebris). — *Hiph.* contrectavit.
 מְשַׁתָּה *v.* שַׁתָּה.
 מְשַׁתִּים, מְשַׁתִּים, מְשַׁתִּים, מְשַׁתִּים *st. c. m., pl.* מְשַׁתִּים, *viri tentorii, contubernales, domestici;* מְשַׁתִּים מְשַׁתִּים *viri pauci;* מְשַׁתִּים מְשַׁתִּים *viri mendaces;* מְשַׁתִּים מְשַׁתִּים *viri concilii, familiarissimi.*

תָּבַן *v.* מִתְּבֵן.

מִתְּבֵן *m.* (*c. suff.* מִתְּבֵן) frenum. לָקַח אֶת־מִתְּבֵן מֵאַמֶּה sumsit frenum metropoleos, metropolin in deditiōnem recepit.

מִתְּבֵן *v.* מִתְּבֵן, מִתְּבֵן. מִתְּבֵן (vir Dei) *N. pr.* patriarchiae e gente Kaini. מִתְּבֵן (vir teli) *N. pr.* patriarchiae, filii Henochi.

מִתְּבֵן extendit. אֲמַתְּבֵן *f.* (*pl. constr.* אֲמַתְּבֵן) saccus.

מִתְּבֵן *part. interrog.* quando? אַחֲרֵי מִתְּבֵן post quantum temporis? לְמִתְּבֵן, מִתְּבֵן quamdiu?

תָּבַן *v.* מִתְּבֵן. מִתְּבֵן *pro* מִתְּבֵן מִתְּבֵן quae molestia! *v.* לְאֵה. לְאֵה *v.* מִתְּבֵן.

תָּבַן *v.* מִתְּבֵן. מִתְּבֵן *rad. inus. arab.* firmus, validus fuit. מִתְּבֵן *m. dual.* lumbus uterque, lumbi. אֲמַתְּבֵן *adj. chald. f.* valida, robusta.

מִתְּבֵן, מִתְּבֵן, מִתְּבֵן, מִתְּבֵן *v.* מִתְּבֵן, מִתְּבֵן, מִתְּבֵן.

מִתְּבֵן *Nom. gent. m.* מִתְּבֵן (*fut.* יִמְתֵּק) dulcis fuit s. factus est. — *Hiph.* מִתְּבֵן dulcem reddidit; *intrans.*

dulcis fuit. — II) *suxit Job.* 24, 20.

מִתְּבֵן *m.* (*pl.* מִתְּבֵן; *fem.* מִתְּבֵן) dulcis; suavis. — לְמִתְּבֵן in dulcedinem, *adv.* dulce.

מִתְּבֵן *m.* dulcedo, suavitas. מִתְּבֵן *m.* dulcedo.

מִתְּבֵן *N. pr.* stationis Israelitarum in deserto.

מִתְּבֵן *m., pl.* מִתְּבֵן dulcedines, res dulcissimae.

מִתְּבֵן (*pers. a Mithra datus*) *N. pr.* duor. Persarum, *Μιθραδατης*.

מִתְּבֵן, מִתְּבֵן, מִתְּבֵן, מִתְּבֵן *v.* נָתַן.

נ

נָא *part. blande, submisse, modeste petentis, rogantis, obsecrantis: cum imp. et fut.* בִּיא־נָא ingredi, quae-so! אֲמַר־נָא dic, quae-so! אִבֹּה (si licet, per-mitte ut eam); אֲלֵ-נָא תֵעָבֵר noli transire! יֵאֲמַר־נָא dicat, quae-so! אֲלֵ-נָא ne, quae-so! — *Cum particulis:* אִם־נָא si quidem; אֲלֵ-נָא non ita, obsecro! הִנֵּה־נָא en, quae-so! אֵהוּ־נָא eheu! — *Aliud v. s.* נָא.

נָא־אֲמוֹן (*possessio Ammonis*) *N. pr., LXX. Αἰὼς*

πολις, μερίς 'Αμμών, Thebae in Aegypto.

נָאֵד *rad. inus. arab.* aquam emisit, aqua scatuit.

נָאֵד (נָאֵד) *m.* uter; *pl.* נָאֵדוֹת utres.

נִאָה *i. q. נוֹה unde Pil.* נִאָה (*pl. contr.* נִאָוִה) *convenit alicui, decet alqm sq. לְ; decorus, pulcher fuit; — II) habitavit, cf. nom. sq.*

נִאָה *f., pl. constr.* נִאָוֹת mansiones, habitationes, sedes; pascua.

נָאוֹה *adj. m.* נָאוֹה *f.* decens, decorus; pulcher.

נִאָם edixit, oracula fudit. — *Part.* נִאָם dictum, effatum (divinum).

נִאָפֵה (*rad. inus. arab.*) *et Pi.* נִאָפֵה (*praet. fem.* נִאָפֵה) adulterium commisit, adulteravit aliquam *sq. accus.; metaph.* scortatus est, a vero Jehovae cultu defecit. — *Part.* נִאָפֵה *adulter, fem.* נִאָפֵה *adultera, pl.* נִאָפֵהוֹת; *part. Piel* מִנִּאָפֵה, *plur.* מִנִּאָפֵהִים, *fem.* מִנִּאָפֵהִית, *id.*

נִאָפֵהִים *m. pl.* adulteria.

מִנִּאָפֵהִים *m. pl.* adulteria.

נִאָץ (*rad. inus. arab.*) *irrisit, sprexit, cum irrisione et contemptu rejecit. — Pi.* נִאָץ (*rad. inus. arab.*) *sprexit; effecit ut contemneretur, calumnian-*

di auctor exstitit. — Hiph. fut. יִנְאָץ *impers.* contemnitur. — *Hithpo. part.* מִנְאָץ contemtu expositus, contemptus.

נִאָצָה *f.* contemptus, contumelia.

נִאָצָה *f., pl.* נִאָצוֹת (*c. suff.* נִאָצוֹתִיךָ) contumeliae.

נִאָק *i. q. נִאָק* clamavit, gemit.

נִאָקָה *f. (st. c. נִאָקוֹת, plur. constr. נִאָקוֹת)* clamor, gemitus.

נִאָר — *Pi.* נִאָר (*praet. p. 2.* נִאָרָה) detestatus, execratus est.

נִבָּ N. *pr.* urbis Levit. in tribu Benj., *c.* הָהָ loc. נִבָּה.

נִבָּא *Kal inus.* ebullivit, copiose effudit et proculit (sermones), nuntiavit. — *Niph.* נִבָּא (*praet. pers. 2.* נִבָּאתָ; *fut.* יִנְבָּא; *inf.* הִנְבָּא, *c. suffix.* הִנְבָּאתוּ, הִנְבָּאוּ; *part.* נִבָּא, *pl.* נִבָּאִים, *st. c.* נִבָּאִי) vi divina locutus est, vaticinatus est, decreta divina effatus est, *sq. לְ alicui, עַל s. אֶל in alqm (populum s. terram, in bonam vel in malam partem), sq. לְ rei quam quis vaticinatur, sq. בְּשֵׁם יְהוָה* nomine *i. e.* auctore Jehova, בַּבַּעַל Baale inspirante; 2)

spiritu divino agitated cecinit (laudes Dei). — *Hithp.* הִתְנַבֵּא, הִתְנַבֵּא (*praet. pers.* 2. הִתְנַבִּיתָ; *inf.* הִתְנַבֹּת) vaticinatus est, *sq.* לַ s. על in alqm, *sq.* בַּבַּעַל Baale auctore; mente div. agitated cecinit (laudes Dei); insanivit.

נָבִיא *chald.* — *Ithp.* הִתְנַבֵּי vaticinatus est.

נְבִיאָם *m.* (*c. suff.* נְבִיאָם) interpres Dei, vates, propheta; familiaris Dei; בְּנֵי הַנְּבִיאִים discipuli prophetarum, quorum scholas Samuel instituerat; 2) prophetae falsi, pseudoprophetae, harioli.

נְבִיאָה *m. chald.* (*st. emph.* נְבִיאָה, *pl. st. emph.* נְבִיאָהּ, *id.* נְבִיאָהּ)

נְבִיאָה *f.* prophetissa, mulier fatidica; uxor prophetae; vates, poetria.

נְבוּאָה *f.* vaticinium; scriptum prophetae.

נְבוּאָה *f. chald. id.*

נְבוּ *N. pr.* dei Babyl. (Mercurius); 2) montis et urbis in terra Moabit. 3) oppidi in tr. Juda.

נְבוּזַרְאֲדָן (Nebo princeps dominus) *N. pr.* ducis milit. Nebucadnezaris.

נְבוּכַדְנֶצַּר, נְבוּכַדְנֶצַּר, נְבוּכַדְרֶצַּר (Nebo deorum

princeps) *N. pr.* regis Babyloniae, *LXX.* Ναβουχοδονόσορ.

נְבוּזַשְׁזַבְּן (Nebonis cultor) *N. pr.* principis et eunuchi Nebucadnezaris.

נְבוּבָב *v.* נְבוּבָב.

נְבוּבָב (*cf.* נְבוּבָב) *N. pr. m.*

נְבוּזַבְּנָה *f. chald.* (*pl. c. suff.* נְבוּזַבְּנָהּ) donum, praemium.

נְבוּבָבָה *latravit.*

נְבוּבָבָה *N. pr.* viri et oppidi ab eo nominati in Gileaditide.

נְבוּבָבָה *N. pr.* idoli Avvaeorum, cujus figura canina fuit.

נְבַט — *Pi.* נְבַט *et Hiph.*

נְבַט הַבַּיִת *oculos convertit ad alqd, spectavit, adspexit sq. accus., ל, אל, על; retro respexit sq. אַחֲרָי; cum voluptate intuitus est sq. ב; i. q. רָאָה conspexit, vidit, animadvertit; transl. respexit, curavit sq. accus., ל, אל; spem posuit in alqo sq. אֶל; patienter adspexit s. tulit sq. accus., אל.*

נְבוּבָב *N. pr.* patris Jerobeami.

נְבוּבָבָה *m.* (*c. suff.* נְבוּבָבָה) respectus, exspectatio, spes; id in quo spes collocatur, praesidium.

נְבִיאָה, נְבִיאָה *v.* נְבִיאָה, נְבִיאָה.

נְבַתָּה *N. pr.*, Nabathaei, gens Ismaelitica in Arabia petraea.

נבך *m.* נבכי-ים scaturigines, fontes maris.

נבל (*fut.* יבל) flaccidus fuit, marcuit et decidit; viribus defecit et concidit (homo), corruit (mons); imbecillamente *i. e.* stultus fuit, stulte et impie egit. — *P.* נבל vilipendit, despexit; contumeliâ affecit.

נבל *adj. m.* נבלה *f.* stultus; impius. 2) *N. pr. m.* 1 Sam. 25.

נבלה *f.* stultitia; improbitas; scelus, flagitium, incestus.

נבלה *f.* (*st. c.* נבלת, *c. suff.* נבלתי) cadaver, *collect.* cadaverâ.

נבלה *f.* turpitude, pudendum.

נבל, נבל *m.* (*pl.* נבלים, *st. c.* נבלי) uter, lagena, urceus; 2) nablium (*instr. musicum*).

נבלט *N. pr.* oppidi in tribu Benjamitarum.

נבע scaturivit. — *Hiph.* הבעי ebullivit, copiose effudit; evulgavit, nuntiavit.

מביע *m.* scaturigo, fons.

נברשתא *f. chald.* lychnus.

נבטן *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

נגב *rad. inus. syr.* exsiccat, exsiccatus est.

נגב *m.* (siccitas) auster, meridies, plaga meridionalis; נגב ארץ הנגב *vel* נגב terra australis, pars Judæae australis; b) Aegyptus. — נגב *adv.* ab austro alcjs loci; נגבה meridiem versus, *sq.* ל מן ab austro alcjs loci; בנגבה in (loco) versus meridiem; לנגבה ad (locum) versus meridiem; מנגב a meridie.

נגד — *Hiph.* הגיר in lucem protulit, monstravit, illustravit; manifestavit, nuntiavit, indicavit, *sq. accus.* alqd, על de alqa re, *sq.* ל, *rarius accus.* alicui; prodidit; praenuntiavit; solvit, explicuit (aenigma); professus, confessus est; praedicavit, celebravit. — *Hoph.* הגד nuntiatum, indicatum est.

נגר *chald.* manavit, fluxit.

נגר (*subst.* id quod in conspectu est;) *adv.* coram, in conspectu, ante; e regione, versus. *Cum suffix.* נגרי, נגריה, נגריהם, נגריה; *c.* ה נגריה. — נגריה *parag.* נגריה sicut e regione ejus, ei accommodatum; לנגר coram, in conspectu; e regione; contra; מנגר e conspectu, procul ab; e regione; contra.

נגר *adj. m.* praestans, ex-

imius, *pl.* נְגִירִים nobilia, res eximiae; 2) *subst.* princeps, dux, praefectus; *pl.* principes.

הִגְהִיחַ splenduit. — *Hiph.* הִגְהִיחַ effecit ut splenderet (lux); collustravit, illustravit.

נִגְהָ *f.* (c. *suff.* נְגָהִים) splendor, fulgor, jubar. 2) *N. pr.* filii Davidis.

נִגְהָ *f. chald.* (st. *emph.* נְגָהִים) splendor, lux matutina.

נִגְהָ *f., pl.* נְגָהִים splendores.

נָגַח (*fut.* יִנְגַּח) feriit (cornu). — *Pi.* נָגַח feriit; *trop.* bellicoso modo prostravit. — *Hithp.* הִתְנַגַּח dimicavit, bellum gessit.

נָגַח *adj. m.* petulcus.

נָגַל *rad. inus. arab.* confodit, confodit, vulneravit.

מִנְגַּל *m.* falx.

נָגַן pulsavit (fides), *part. pl.* נִגְנִים fidicines. — *Pi.* נָגַן fides pulsavit.

נִגְנָה *f.* pulsatio fidium, fidium cantus; instrumentum musicum (quod pulsatur); cantus, canticum; carmen irrisorium.

מִנְגִּינָה *f.* canticum, carmen irrisorium, dicitium.

נָגַע (*inf.* נִגְעַת, *c. suff.* נִגְעָה; *imp.* נִגְעִי; *fut.* יִנְגַּע; *part.*

f. נִגְעַת) tetigit, attigit alqd *sq.* נָגַע, נָגַע; attigit (mulierem concumbendo); movit (animum alcjs); 2) feriit, percussit, plagâ affectit (Deus), *part.* נִגְעַת plagâ divinâ affectus; 3) violavit, vim intulit, afflixit; 4) attigit alqd, pertingere usque ad alqd *sq.* נָגַע, נָגַע; pervenit ad alqm s. alqd *sq.* נָגַע, נָגַע; advenit (tempus). — *Niph.* caesum se simulavit (exercitus). — *Pi.* נָגַע percussit, plagâ affectit (Deus). — *Py.* plagâ affectus est. — *Hiph.* הִנְגִּיעַ effecit ut attingeret (humum), destruxit, funditus evertit (aedificia); attigit *sq.* נָגַע, נָגַע; pervenit ad alqd *sq.* נָגַע, נָגַע; assecutus est *sq.* נָגַע; advenit (homo, tempus).

נִגְעָה *m.* (c. *suff.* נִגְעָה, *plur.*

נִגְעָה) percussio, plaga; macula leprosa, porri-go; homo lepra affectus, vestis leprosa.

נָגַח (*fut.* יִנְגַּח) percussit, cecidit, plagâ affectit (Deus); feriit; impegit, offendit (pede). — *Niph.* נִגְחָ (*inf. abs.* נִגְחָה) caesus est (exercitus) *sq.* לְפָנָי ab alqo. — *Hithpa.* impegit.

נִגְעָה *m.* percussio, plaga (divina); offensio (pedis).

מגפה *st. c.* מגפה *f.* plaga (Dei); clades.

נגר — *Niph.* נגר effusus est, diffluit; expansus est. — *Hiph.* הגיר effudit; detrusit; projecit, tradidit. — *Hoph.* הגר diffusus est.

נגש (*fut.* נגש, רגש) ursit, pressit, impulit, adegit (ad laborem), exegit (debitum, tributum); rexit, regnavit; *part.* נוגש exactor (servorum, tributi); rex, tyrannus. — *Niph.* נגש ursus, pressus est; defatigatus est; se invicem urgere, alter alterum exagitavit.

נגש (*praet. inus., fut.* נגש; *inf.* נגשח, *c. suff.* נגשהו; *imp.* נגש) et *Niph.* נגש appropinquavit, accessit *sq.* ל, נא, ל, על, עד, ל, נא, ל, accus.; attigit alqd, adjunctus est alicui *sq.* ב; recessit *Gen.* 19, 9. — *Hiph.* הגיש adduxit, attulit, obtulit, protulit, praebuit; *intrans.* accessit. *Hoph.* הגש adductus, admotus est; oblatus est. — *Hithpa.* appropinquavit.

נדר *v.* נדר.

נדרא *fut.* נדרא *Chethib pro* נדרח *v.* נדרה, *Keri* נדרח, propulit, abegit.

נדרב impulit, incitavit *ad-dito* לב *s.* רוח animus impulit alqm, lubens fecit. —

Leopold, Lex. Hebr.

Hithpa. התנדב se ipse incitavit, sponte fecit, lubentem se praebuit (ad alqd agendum); sponte obtulit, libenter dedit.

נדרב *chald.* — *Ithpa.* התנדב lubens fuit, promptus fuit, voluit; sponte dedit; *inf.* התנדבות *subst.* sponte oblatum.

נדרב (*liberalis*) *N. pr.* filii Aarōnis; 2) regis Isr., filii Jeroheami; 3) aliorum hominum.

נדרבה *st. c.* נדרבת *f.* voluntas libera et prompta, בנדרבה, בנדרבה sponte, ultro, lubenti animo; 2) donum sponte datum; sacrificium sponte oblatum; 3) largitas, נגשם נדרבות pluvia copiosa.

נדרביה (*impulit Jehova*) *N. pr. m.*

נדרב *m.* voluntarius, lubens, promptus; liberalis; ingenuus, nobilis; *subst.* princeps, tyrannus.

נדרבה *f.* ingenuitas.

נדרבין *m. chald., pl.* נדרבין series lapidum, parietes.

נדר (*praet. f.* נדרה; *pl.* נדרו; *inf.* נדר; *fut.* נדר) movit; *intrans.* se movit, vagatus est, erravit; fugit, avolavit. *Part.* נודר profugus. — *Po.* נודר aufugit, avolavit. — *Hiph.* הנדר

fugavit, eiecit. — *Hoph.* הִפָּרֵד fugatus est; projectus, abjectus est. — *Hithpo.* (fut. pl. יִתְנוּדְרֵה) se abripuit, aufugit.

נָדַר *chald.* fugit.

נִדְרִים *m. pl.* jactationes, motus inquieti.

נֵר *m.* acervus, cumulus (*trop.* de fluctibus maris).

נִפְהָה *f.* foeditas; impuritas (mulieris menstruis laborantis), menstrua; res impura et turpis, incestus. — נִפְהָה מֵי הַנְּהָה aqua impuris hominibus lustrandis destinata.

נִיִּדְהָה *f.* immundities, abominatio, aliquid detestabile.

נִמְדָה *m.* recessus, fuga.

נָדַרְהָה *i. q.* נָדַר — *Pi.* נָדַרְהָה removit, amovit *sq.* לָ; eiecit, *part. c. suff.* מְנַדְרִים qui vos excludunt. — II) *arab.* uvidus fuit, fluxit; liberalis fuit.

נָדָה *m.* donum largum (meretricium).

נָדַן *m.* (*pl. c. suff.* נִדְנָה) *id.* — *Al. v. infra.*

נָדַח (fut. יִדְחֵה) trusit, pepulit, impulit; immisit (securim); expulit. — *Hiph.* הִדְחִיחַ pepulit, detrusit *sq.* מֵן; expulit; dispersit; impulit ad alqd, corrupit; *sq.* מֵן abduxit; *sq.* עַל immisit (malum in alqm). — *Niph.* נִדְחָה impulsus, immisus est; expul-

sus, dispulsus est; vagatus est, erravit; corrumpi se passus est; *part.* נָדַח (*c. suff.* נִדְחָה, נִדְחָה; *fem.* נִדְחָה) expulsus, profugus. — *Py.* *part.* מְנַדְחָה dispulsus. — *Hoph. part.* מְדַחָה dispulsus et diffugiens.

מִדְחָה *m. pl.* corruptiones, illecebrae.

נָדַב *v.* נִדְרָבָה, נִדְרִיב

נָדָן *m.* vagina (gladii). — *Al. v. s.* נִדְהָה.

נִדְנָה *m. chald.* vagina.

נָדַף (fut. יִנְהֵף, יִנְהֵף) dispulit, dissipavit; fugavit, vicit. — *Niph.* נִדְפָה (*inf.* הִנְהֵף) dispulsus est.

נָדַר (fut. יִדַּר, יִדַּר) promisit (alqd agendum), vovit. — II) *arab.* excidit (granum).

נָדַר *m.* (*c. suff.* נִדְרִי; *pl.* נִדְרִים) votum; res voto promissa, sacrificium votum.

נִדְרָה *chald.* area.

נָדַה *v.* נִדְהָה

נָדַה (imp. נִדְהַג, fut. יִנְדְּהַג) ad cursum impulit, agitavit (jumenta), egit, duxit *sq.* accus., בָּ; abduxit (captivos); vexit (plaustrum, plaustrum); *intrans.* ductus est (animus). — *Pi.* נִדְהַג (fut. יִנְדְּהַג) fecit ut veheret; duxit; adduxit, immisit (ventum); abduxit. — II) *Pi. part. fem.*

pl. מְנַהֲגוֹת *suspirantes, gementes Nah. 2, 8.*

מְנַהֵג *m. ductus, vectura.*

נָהַר *rad. inus. arab. se extulit; eminens, pulcher fuit.*

הוֹר *m. splendor, ornatus; magnificentia, majestas, gloria; vigor (faciei). 2) N. pr. m.*

יָדָה *v. הוֹדוּיָהּ, הוֹדוּיָהּ.*

הוֹדִיָּהּ (majestas Jehovae) *N. pr. m.*

הוֹדִיָּהּ *N. pr. viroorum.*

נָהַר *lamentatus est. — Niph.*

fut. וַיִּנְהָרוּ *lamentati sunt. (Al. convocati, congregati sunt.)*

נָהַר *in pausa m. lamentatio.*

נָהַר *i. q. נָהַר.*

נָהַר *f. id.*

נָהַר *m. id.*

נָהַל — *Pi.* נִיָּהַל (*fut.* יִנְיָהַל)

duxit; curam habuit (alejs sustentandi vel defendendi), tuitus est, sustentavit. — Hithpa. incessit.

נִיָּהַל *m. pascuum. 2) N. pr., oppidum in tribu Sebulon i. q. נִיָּהַל.*

נָהַם (*fut.* יִנְהָם) *fremuit (leo); trop. genuit (afflictus), strepuit (mare).*

נָהַם *m. fremitus (leonis).*

נָהַמָּה *st. c. נִהַמָּה f. fremitus (maris), gemitus (aerumnosi).*

נָהַק (*fut.* יִנְהַק) *rudivit (asinus, homo famelicus).*

נָהַר *splenduit, exhilaratus est Ps. 34, 6. Jes. 60, 5. — II) נָהַר (fut. יִנְהַר) fluxit, confluit (populus).*

נָהַר *m. (pl. נְהָרִים, נְהָרוֹת, נְהָרוֹת) flumen; fluvius, amnis. — הַנְּהָר הַגָּדוֹל, הַנְּהָר, poët. נָהַר i. q. נְהָרִים Euphrates. — אַרְם נְהָרִים Syria duorum fluviorum, Mesopotamia.*

נָהַר *m. chald. (st. emph. נְהָרָה, נְהָרָה) flumen; praec. Euphrates.*

נְהָרָה (*m. chald. (st. emph. נְהָרָה Keri, נְהָרָה Chethib)* lux.

נְהָרָה *f. chald. lux, sapientia.*

נְהָרָה *f. lux.*

מְנַהֲרוֹת *f. pl. fauces (montium).*

נָוָא — *Hiph.* הִנְוָא (*fut.* יִנְוָא) *recusavit, renuit; removit, cohibuit; avertit, absterruit, abalienavit (animum) sq. מִן ab alqare; irrita fecit (consilia).*

הִנְוָא *f. discessus, destitutio; hostilitas.*

נָוַב (*fut.* יִנְוַב) *pullulare, progerminare; accrescere, augeri, incrementa capere; trop. germinare, proferre*

(sapientiam). — *Pil.* נובב fecit ut germinaret, protulit, produxit.

נוב *vel* נוב *Chethib pro* נוב.

נוב *m.* proventus (fructus); *metaph.* נובב שפחים καρπός χειλέων, proventus labiorum *i. e.* gratiarum actio.

נובי (fructifer) *N. pr. m.*

נובובת *f.* (נובובות *pl.*) proventus, reditus.

נובובת *v.* נוברים.

נוב (נובובת *f.*) agitari, vagari; fugere (*part.* נוב fugitivus); *trop.* aufugere, auferri (messis); nutare capite *i. e.* condolere, commiserari *sq.* ל, deplorare (mortuum). — *Hiph.* הנובב exagitavit, fecit ut vagaretur, expulit; capite nutare. — *Hoph. part.* מנובב exagitatus, ejectus. — *Hithpol.* הנובב se agitavit, se nutavit; caput agitavit; deploravit.

נוב *chald.* fugere.

נוב *m.* fuga, exsilium; *nom.* loci, in quem Cainus confugit.

נוב *m.* motus, *sq.* שפתי מוטus labiorum meorum *i. e.* sermo. *Al.* solatium.

נובובת *m.* agitatio, ראש agitatio capitis, *metonymi.* id de quo caput agitur.

נובובת (liberalitas) *N. pr.* filii Ismaelis.

נרה, נרה *rad. inus. arab.* eminuit.

נרה *m.* res magna, decus, ornamentum, ὄραϊσμός. *Al.* ducunt a נרה: lamentatio.

נרה (*fut.* ינרה) sedit, quievit; habitavit. *Cf.* נאה. — *Hiph.* (fut. *c. suff.* ינרה) condecoravit, celebravit.

נרה *adj. m., fem.* נרה habitans, נרה בית domi habitans, οἰκουρός; *b*) decora, pulchra *Jer.* 6, 2. — 2) *Subst. m.* (st. *c.* נרה, *c. suff.* נרה) נרה; *pl. c. suff.* נרה habitatio, sedes; pascuum.

נרה *f. adj. v.* נרה; *subst.* sedes, habitatio; pascuum.

נרות, *Chethib* נרות (habitationes) *N. pr.* loci prope Ramam.

נרה (*fut.* ינרה, ינרה) considerare, se demittere in alqm locum *sq.* ב, על; residere, sedem habere; quiescere, cessare, subsistere, commorari *sq.* ב s. על, permanere in alqo loco; tacere. — *Hiph.* הניה 1) demisit, deposuit alqm alqo loco; remisit (manum); immisit (flagellum); sedavit *i. e.* explevit (iram); quiescentem fecit, quietem concessit alicui *sq.* ל; 2) (*fut.* ינרה, *part.* ינרה) deposuit in alqo loco *sq.* אל, ב; conservandum s. asser-

vandum deposuit; collocavit (statuam, populum, milites); conjecit (in custodiam); sq. לְאַרְץ in humum dejecit; fecit ut conquiesceret, sedavit (delicta); missum fecit, turbare alqm desiit; sivit, concessit, permisit sq. לְ pers. et inf. c. לְ; remanere jussit alqm alqo loco; reliquum fecit; deseruit; reliquit alicui alqd sq. לְ pers. et accus. rei. — Hoph. הַיָּחָה quies concessa est; הַיָּחָה depositus, collocatus est; part. מִנְחָה vacuus relictus (locus).

נִחָה, נַחַת m. (c. suff. נִחָה) quies. 2) N. pr., Noachus, LXX. Νῶε.

נָחַת f. descensio, sq. זְרוּעַ brachii i. e. castigatio, sq. שְׁלֵתָן demissio mensae, cibi mensae impositi; 2) quies.

3) N. pr. m. i. q. הַיָּחָה. הַיָּחָה (verb. hiph.) f. concessio quietis, quies.

מִנְחָה m. (plur. c. suff. מִנְחָה) locus quietis; quies.

2) N. pr. patris Simsonis.

מִנְחָה, מִנְחָה f. locus quietis; quies, status tranquillus, conditio quieta; possessio pacata (de terra Cananitica).

נִחָה, נִחָה m. (c. suff. נִחָה), נִחָה, נִחָה pl. c. suff. נִחָה, נִחָה quies, delectatio,

הַיָּחָה odor suavitatis, odor suavis (victimae, sacrificii).

נִחָה m. chald. odores suaves, suffimenta.

נִחָה i. q. מוּט moveri, nutare.

נִחָה rad. inus. chald., Pa. נִחָה inquinavit, foedavit.

נִחָה, נִחָה chald. f. coenum, sterquilinum.

נִרָם dormire, segnem, item esse.

נִרָמָה f. somnus lenis.

הַנִּרְמָה f. (pl. הַנִּרְמָה) somnus lenis, segnities, inertia.

נִרָן sobolescere, Niph. fut. חֵתִיב (Chethib חֵתִיב Hiph. fut.) sobolescet, propagabitur Ps. 72, 17.

נִרָן, נִרָן (piscis) N. pr. patris Josuae.

נִרָן m. (ubique cum נִרָן conjunctum) proles, soboles.

מִנְחָה m. soboles, filius.

נִרָם fugere sq. מִן, מִפְּנֵי, מִפְּנֵי; festinare, ruere, celeri cursu invehit. — Pol. נִרָם fugavit, propulit. — Hiph. הַיָּחָה in fugam conjecit; in tutum recepit, in tuto collocavit. — Hithpo. הַחֲנוּסִים confugit, qd. al. ref. ad נִרָם. נִרָם m. Chethib i. q. Keri נִרָם part. Kal fugiens, fugitivus.

מנוס *m. (c. suff. מְנוּסִי)* fuga; perfrugium, refugium.

מנוסה *st. c. מְנוּסָה f* fuga.

נרע (*fut. רָנַע*) nutare, vacillare, titubare (de ebriis), moveri, agitari (motu tremulo), contremere (terrore); tremere (de labiis hominis summisse loquentis); librari, pendere (de metallicis, qui penduli in fodinis haerent); vagari, errare. — *Niph.* (*fut. רָנַע*) commotus, agitated est. — *Hiph.* הִנְרַע nutavit (capite, manu); movit, agitavit, quassavit; sollicitavit; alqm vacillantem fecit; errabundum reddidit (*πλάττειν*), fugavit, in exsilium egit.

מניצנצרים *m. pl. nom. instrumenti musici, Vulg. sistra.*

נועדרה (*Jehova convenit*) *N. pr. m. et f.*

נרר sursum et deorsum s. huc illuc agitare; conspergere *sq. accus. dupl.* — *Hiph.* הִנְרַר (*inf. chald. הִנְרַר pro הִנְרַר*) huc illuc agitavit, movit, jactavit; agitavit (sacrificium, sc. versus quatuor mundi plagas); sparsit (pluviam). — *Hoph.* הִנְרַר agitated est. — *Pil.* הִנְרַר agitavit.

נוק *m. eminentia (montis)*

Ps. 48, 3. — *Al.* מִן הַנּוֹק *v. מִן הַנּוֹק.*

נפתה *f. eminentia: הור*

נפותה הור *excelsa Dorae urbis; 2) cribrum, ventilabrum.*

נפת *f. regio edita, montosa.*

נפת *f. destillatio, sq. et omisso צופים* destillatio favorum, mel e favis destillans, mel dulcissimum.

הנפפה *f. motio; agitatio (sacrificii versus quatuor mundi plagas), oblatio sacra; tumultus (proelii).*

נרר micare, se agitare, se in fugam conjicere. — *Hiph.* הִנְרַר floruit. *Cf. נרר.*

נרר *m. scintilla.*

נרר *v. נרר.*

נרר *i. q. נרר.* — *Hiph. fut. c. suff.* הִנְרַר lactavit eum.

נרר *rad. inus. arab. lucere.*

נרר *f. chald. ignis.*

נר *m. (pl. נרות)* lucerna; candelabrum sacrum; *trop.* de felicitate et salute alcjs; de favore (Dei); נר ישראל (Davides) lumen et gloria Israelis. 2) *N. pr.* avi Sauli.

נר *i. q. נר.*

נר *m. lucerna, lumen, metaph.* de prole regia nunquam peritura. — *Al. v. s.* נר.

נר (lucerna Jehovae) *N. pr. m.*

נר *f. candelabrum magnum in tabernaculo sacro.*

נֹשׁ *graviter aegrotare i. q.*
אֲנֹשׁ.

נָזַח (fut. יִנְזַח, יִנְזַח, יִנְזַח) *saliit,*
adsiluit, adpersus, consper-
sus est *sq.* לְ in alqd, *sq.* אֶל ad
alqd, *sq.* מִן de alqd. — *Hiph.*
הִנְזַח (fut. יִנְזַח, יִנְזַח, יִנְזַח) *effecit ut*
exsultaret quis de alqd *sq.*
accus. et עַל; sparsit, con-
spersit *sq.* לְפָנַי, עַל.

זָרַד *v.* נָזַר.

נָזַר *v.* נָזַר.

נָזַל (fut. יִנְזַל) *fluxit, manavit,*
diffluxit; (*part. נוֹזְלִים* *fluenta,*
rivi;) *c. accus. rei* הַיָּדָיִם
מִיָּמִים (palpebrae) *aquam de-*
mittunt; trop. fluxit (orati-
o). 2) *arab. descendit, de-*
vertit, cf. derivv. (Jud. 5, 5. *v.* זָלַל.) — *Hiph.* הִנְזַל
fecit ut flueret, fudit.

מִזְלוֹת *f. pl. deversoria (solis*
i. e. duodecim zodiaci
signa) 2 *Reg.* 23, 5.

מִזְרוֹת *id. Job.* 38, 32. —
(*Al. deriv. a* נָזַר: *corona*
borealis. Al. pro מִזְרוֹת
cingula, cingulum Orionis.)

נָזָם *m. (c. suff. נִזְמָה, plur.*
נִזְמִים, st. c. נִזְמִי) *annulus*
(aurium s. nasi).

נָזַק *chald. damno affectus,*
laesus est, part. נֹזֵק *jactu-*
ram faciens. — Aph. הִנְזַק
damnum attulit, damno affe-

cit; inf. constr. הִנְזַקָה subst.
illatio damni.

נִזְקָה *m. damnum, detrimen-*
tum.

נָזַר — *Niph.* נָזַר *se separavit*
sq. מִן, *se sejunxit et adjun-*
xit alicui sq. לְ; *abstinuit ab*
alqa re sq. מִן. — *Hiph.* הִנְזַר
curavit ut se quis separaret;
secrevit (ab usu communi),
consecravit, vovit sq. לְ; *in-*
trans. abstinuit sq. מִן; *se*
consecravit sq. לְ.

נָזִיר *m. Nasiraeus, qui se*
Deo vovit (נָזִיר אֶל־הַיָּהוָה)
Num. 6. *Jud.* 13. 16.; *me-*
taph. vitis non culta (per
annum jubilaicum) *Lev.* 25,
5. 11. 2) *princeps Gen.* 49,
26.

נִזְרוֹ *m. (c. suff. נִזְרוֹהַ)*
consecratio (sacerdotis, Na-
siraei), conditio Nasiraei;
caput Nasiraei sacratum, co-
ma Nasiraei intonsa; coma
promissa (mulieris); 2) in-
signe, corona, diadema.

מִנְזָרִים *m. pl. optimates.*

נָחַח *i. q. נוֹחַח v. נוֹחַח.*

נָחַח *v. נָחַח.*

נָחַח (praet. c. suff. נָחַח;
imp. נָחַח, c. suff. נָחַחִי et
Hiph. הִנְחַח (fut. c. suff.
יִנְחַח, יִנְחַחִי) *duxit; deduxit,*
deducendum curavit.

נָחַח *i. q. נָחַחִי N. pr. m.*

נָחַח *v. נָחַחִי, נָחַחִי.*

נָחַר *v.* נְחָרִים, נְחֹר

נָחַשׁ *v.* נְחֹשֶׁה, נְחֹשֶׁשׁ

נָחַל (*inf.* נָחַל, *fut.* יִנְחַל) alqd

possidendum accepit, in possessionem venit, possedit; hereditate alqd accepit; alqd possidendum tradidit, partitus est *sq. accus. rei et l. pers.* — *Pi.* נָחַל possidendum dedit, partitus est, distribuit *sq. accus. dupl., vel dat. pers.* — *Hiph.* הִנְחִיל

possidendum alqd tradidit, heredem fecit, hereditate reliquit, hereditatem distribuit, *sq. dupl. acc., vel acc. rei et dat. pers.*, heredem alqm reliquit. — *Hoph.* הִנְחַל possidens factus est, nactus est. — *Hithp.* הִתְנַחַל se ipsum fecit possidentem, possessionem occupavit, possedit, tenuit; possedit alqd heredibus relinquendum *sq. l.* — II) נָחַל *i. q.* חָלַל *cf.* נְחִילוֹת

נְחָלָה *f.* occupatio rei possidendae, possessio, dominium; ager tribus cujusdam, hereditas, res hereditate accepta; sors. — נְחָלַת יְהוָה donum a Jehova datum; possessio Jehovae (populus Isr. Jehovae proprius).

נְחָלָה *f.* hereditas.

נְחָלָה *f.*, *pl.* נְחִילוֹת *nom. instr.* musici (tibia).

נָחַל *m.* (*dual.* נְחָלִים; *plur.* נְחָלִים, *st. c.* נְחָלִי, *c. suff.* נְחָלִיָּה; *c. loc.* הַנְּחָלִי) val-
lis rivo irrigata; rivus, torrens. — נָחַל מִצְרַיִם in confiniis Aegypti et Palaestinae.

נְחָלָה *i. q.* נָחַל torrens.

נְחָלֵי־אֱלֹהִים (vallis Dei) *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

נְחָלֵי־מִי נֹחַ *Nom. patron. m.*

נָחַם *Kal inus. arab.* anhela-
vit, suspiravit, gemuit. — *Niph.* נָחַם doluit, misertus est alcjs *sq. על, אֶל, מִן*; alqm poenituit alcjs rei *sq. על, אֶל*; se consolatus est de alqa re *sq. על, אַחֲרַי*; ultionem sumsit ab alqo *sq. מִן*. — *Pi.* נָחַם consolatus est alqm de alqa re *sq. accus. et על, מִן*. — *Py.* נָחַם (*part. מְנַחֵם pro נְחָמָה*) solatio affectus et erectus est, consolationem invenit. — *Hithp.* הִתְנַחַם, הִתְנַחַם doluit, misertus est alcjs *sq. על*; alqm poenituit; se consolatus est; ultionem sumsit *sq. ל.*

נָחַם (solatium) *N. pr. m.*

נָחַם *m.* poenitentia.

נְחָמִים, נְחָמִים *m. pl.* misericordia; consolationes.

נְחָמִים (solatium) *N. pr. prophetae, Ναούμ.*

נְחָמָה *f.* consolatio, solatium.

נְחֻמָּיָה (consolatur Jehova) *N. pr.* filii Chelkiae, Νεεμιά; 2) al. virorum.

נְחֻמָּנִי *N. pr. m.*

הַנְּחֻמָּיִם *m. pl.* misericordia; consolationes.

הַנְּחֻמּוֹת *f. pl.* consolationes.

הַנְּחֻמָּתָא *N. pr. m.*

נֹחַמֵנוּ *v.* אָנִי. nos

נָחַץ *ursit, part.* נָחֻץ *impulsus, concitatus, festinus.*

נָחַר *rad. inus. syr.* anhelando fremuit.

נָחַר *m.* anhelitus, fremitus.

נִחְרָה *f. id.*

נִחְרִי, נִחְרִי *N. pr. m.*

נִחְרִי *N. pr.* patriarchae; 2) fratris Abrahami.

נִחְרִיִּם *m. dual.* nares.

נִחְשׁ *m.* serpens. 2) *N. pr.* virorum. b) עִיר נִחְשׁ *urbs in tribu Juda.*

נִחְשׁ *Pi. denom.* (ὄφιομαντεία usus est) auguria cepit, auguratus est, divinavit, praesagivit.

נִחְשׁ *m.* incantatio; augurium, omen.

נִחְשׁוֹן (praestigiator) *N. pr.* filii Amminadabi.

נִחְשָׁא *m. chald. (st. emph.)* נִחְשָׁא *aes, cuprum.*

נִחְשָׁתָא *com. (c. suff.)* נִחְשָׁתָא *aes, cuprum; vinculum, compes (dual. נִחְשָׁתָיִם compes gemina pedis s. manus utriusque); 2) aes, pecunia.*

נִחְשָׁתָא *N. pr.* matris Jojachimi regis.

נִחְשָׁתָן *m.* serpens aeneus.

נִחְשָׁשׁ *adj. m.* aeneus.

נִחְשָׁשָׁה, נִחְשָׁשָׁה *adj. f.* aenea, aeneum, *subst.* aes, januae aeneae, נִחְשָׁשָׁה אֶפְיָקִי נִי, canales s. tubi aeni.

נִחַח (fut. יִנְחַח, plur. יִנְחַחוּ) *poët. i. q.* יָרַד descendit *sq.* עַל; decidit in alqm *sq.* עַל (manus castigans); demissum est alqd in animum alcjs *sq.* ב. — *Niph.* נִחַח demissus, infixus est, perfodit *sq.* ב. — *Pi.* נִחַח depressit; tetendit (arcum). — *Hiph. imp.* הִנְחַח dejice.

נִחַח *chald. (part. נִחַח)* descendit. — *Aph. (fut. יִנְחַח, imp. אִנְחַח, part. מִנְחַח)* detulit, deposuit. — *Hoph.* הִנְחַח dejectus est.

נִחַח *subst. v. s.* נִיחַ.

נִחַח *adj. m., pl.* נִחַחִים descendentes.

נִטָּה (inf. constr. נִטוּת; fut. וַיִּטֵּן, וַיִּטֵּן, וַיִּטֵּן) *apoc.* וַיִּטֵּן, וַיִּטֵּן tetendit, pandit, extendit (manum, hastam), expandit, explicuit (tentorium,

coelum), disposuit (insidias), protendit; exposuit; proposuit; *intrans.* se expandit, se diffudit (grex); 2) inclinavit, flexit ad alqd *sq.* ל, אל; dejecit (hostes); se inclinavit (dies, umbra); declinavit, se avertit, deflexit ab alqo *sq.* מן *et* אל, מעם ab alqo, *sq.* אֲתָרִי *sectatus est* alqm; abiit. — *Niph.* נָטָה *extensus, protensus est* (funis mensoris); se extendit (rivus); se protendit (umbra). — *Hiph.* הִנְטָה (*fut.* יִנְטֶה, *apoc.* יָנַט, יָנַט; *imp.* הִנְטָה, *apoc.* הָנַט) tetendit, extendit (manum); expandit (aulaeum, tentorium); inclinavit (deorsum, Deus coelum); advertit (aures, animum) *sq.* ל ad alqm; flexit, deflexit (animum) *sq.* ל, אל; אֲתָרִי ad alqm, ad alqd, (favorem) *sq.* עַל ad alqm; pervertit (jus); avertit, abduxit, detrusit (de via); repulit, repudiavit (petentem); *intrans.* se inclinavit; se avertit, se deflexit, declinavit.

מִטָּה *m. part. Hoph. (pl. מטות)* extensio, expansio (alarum); perversio (juris).

מִטָּה *st. c. מטת m. (fem. Mich. 6, 9., pl. מטות)* ramus, virga; baculus, (sceptrum, hasta;)

לָחַם *fregit panis sustentaculum, fame confici jussit; 2) tribus (gentis).*

מִטָּה *deorsum. למטה deorsum; infra; sq. מִן infra, minus quam. מִמִּטָּה ab inferiore parte, inferne.*

מִטָּה *f. (pl. מטות) lectus; lectica; feretrum.*

נָטָה *v. נְטִיפוֹת.*

נָטַט *v. נְטִיטוֹת.*

נָטַל (*fut.* יִנְטֹל) *sustulit, imposituit alicui sq. עַל. — Pi. sustulit.*

נָטַל *chald. sustulit, praet.*

נִטְלָה *sublata est.*

נָטַל *m. gravitas, onus.*

נָטִיל *adj. m. onustus.*

נָטַע (*fut.* יִנְטַע; *inf.* נִטְוֵעַ) *plantavit, consevit sq. טָעָה* *dupl. accus. alqd alqa re, accus. alqd; trop. collocavit sedem stabilem (populo, ein Volk verpflanzen); fixit, infixit (clavum, tentorium), statuit (simulacrum). —*

Niph. נִטְעָה *trop. plantatus est.*

נְטִיעַ *m., pl. נְטִיעִים plantae.*

נָטַע *m. (st. c. נְטִיעַ, c. suff.*

נְטִיעָה; *pl. נְטִיעִים, st. c. נְטִיעִי*) *planta; plantatio; plantarium, locus consitus.*

מִטָּע *m. (pl. constr. מִטָּעִי, c. suff. מִטָּעִי Keri, מִטָּעִי Chethib) plantatio, plantarium.*

נָטַה (fut. יִטֶּה) trop. stillavit alqa re, defluxit (oratio), guttatim demisit (montes mustum, labia mel), abundavit. — *Hiph.* הִטִּיחַ stillavit alqd; trop. stillavit (verba), locutus, vaticinatus est.

נִטְהָ *m.* gutta; *Exod.* 30, 34: *LXX.* *σταυρή*, myrrha ex arbore sponte stillans. *Al.* styrax.

נִטְפָה *N. pr.* oppidi prope Bethl.; *nom. gent.* נִטְפָתִי.

נִטְרִפוֹת *f. pl.* inares (ex margaritis, quae guttis similes sunt).

נָטַר (fut. יִטַּר, יִטְוֹר) custodivit; conservavit iram (*scil.* אַף), iratum animum retinuit in alqm *sq.* לְ, אֵת.

נִטַּר *chald.* servavit.

מִטְרָה, מִטְרָא *f.* custodia, carcer; meta, scopus.

נָטַשׁ (fut. יִטַּשׁ, יִטְוֹשׁ) misit: deseruit, dereliquit; omisit, missum fecit (agrum anno sabbathi, litem), neglexit; remisit (debitum); admisit alqm ad alqd faciendum, permisit alicui *sq.* לְ, commisit alicui *sq.* עַל; emisit, eduxit (gladium); ejecit, dejecit; projecit alqd; abjecit (negotium); rejecit, repudiavit (Deus populum, populus Deum); disjecit, dispersit (*part.* נִטְשִׁים disper-

si); *intrans.* se diffudit (proelium). (*Gesenius huic verbo primariam contundendi, percutiendi, discutiendi, diffringendi, disjiciendi, projiciendi, rejiciendi significationem tribuit.*) — *Niph.* remissus, relaxatus est; se diffudit (palmites vitis), diffusus est (exercitus); projectus, dejectus est. — *Py.* נִטְשׁ desertus est.

נִטְרִשׁוֹת *f. pl.* palmites.

נָהָה *v.* נָהָה.

נָיָא *rad. inus. arab.* crudum esse.

נָא *adj. m.* crudus, semicoctus *Exod.* 12, 9.

נָיִב *v.* נָיִבִי, נָיִב.

נָיִד *v.* נָיִדָה, נָיִד.

נָיִהָה *v.* נָיִהָה.

נָיִהָה *v.* נָיִהָהִין, נָיִהָהִת.

נָיִן *v.* נָיִן.

נִינְיָה (habitatio Nini) *N. pr.* urbis Assyriae, *LXX.* *Νινευῆ*, Ninus, Nineve.

נָיִס *v.* נָיִס.

נִיטָן *m.* (proventus herbarum) *nom.* mensis primi Hebraeorum, *cf.* אֲבִיב.

נָיִצִיק *v.* נָיִצִיק.

נָיִר *v.* נָיִר.

נָיִר novellare, agrum incultum arare.

נָיִר *m.* novale, ager recens cultus. — *Al. v. s.* נָיִר.

מְנוֹרָה *m. jugum, אֲרָגִים, מְנוֹרָה*
jugum textorium.

פָּאָה *v. נִכָּה; נִכָּה v. נִכָּה, נִכָּה*.

נִכְאָת *f. aromatum genus, LXX. θυμίαμα, Aquila στύραξ.*

נִכְדָּ *m. (c. suff. נִכְדָּי) proles, ubique cum נִיךְ conjunctum.*

נִכָּה *Kal inus. arab. percussit, feriit, laesit. — Hiph. הִכָּה (imp. הִכָּה, הִיךְ; fut. הִכָּה, הִיכָה, הִיכָה, c. parag. הִיכָה) percussit, feriit, pupugit; complosit (manus); palpitavit (cor); plaga s. calamitate affectit (Deus populum, terram); contudit, confregit; confodit, perfodit, transfodit; interfecit, trucidavit; cecidit, cladem attulit, stragem fecit, expugnavit (urbem); incussit, intrusit; excussit *sq.* מִן alicui alqd; incussit, immisit (radices egit); pupugit, laesit (vermis plantam, ricinum; sol, luna caput hominis). — Hoph. הִכָּה, הִיכָה percussus est: verberatus est; plaga affectus est (a Deo); trucidatus, occisus est; expugnata est (urbs). — Niph. נִכָּה percussus, interfectus est. — Pi. inf. נִכָּה percussus est, sed rectius habetur pro Hiph. fut. pl. percutiamus, Num. 22, 6. — Py.*

נִכָּה percussus, contusus est (grandinē).

נִכָּה *adj. m. percussus; נִכָּה pedibus percussus, claudus; נִכָּה רֵיחַ animo contritus, afflictus.*

נִכָּה *m., pl. נִכָּהים percutientes (linguā i. e. calumniantes).*

רֵיחַ נִכָּה *adj. m., fem. נִכָּהָ animus fractus, afflictus, aeger.*

נִכָּה *adj. m., pl. נִכָּהִים percussi, afflicti.*

מִכָּה *f. (pl. מִכָּהוֹת, rarius percussio, contusio; verberatio; plaga, calamitas (a Deo immissa); vulnus; caedes, clades, strages.*

נִכְוֵה *N. pr. regis Aegypti, filii Psammethici, LXX. Νεχώς, Herod. Νεχώς.*

נִכְוֵה *(i. q. פִּירוֹן) N. pr. regionis.*

נִכָּח (*propr. subst. rectum, quod oculis oppositum et in conspectu est, adv. e regione; coram, ante. אֶל-נִכָּח versus alqd; לְנִכָּח in rectum, rectā ante se, directo; ante, coram; pro. עַד-נִכָּח usque ad (locum qui e regione est).*

נִכָּח *c. suff. נִכָּחוּ sibi ex adverso, e regione ejus.*

נִכָּח *adj. m. rectus, probus; c. suff. נִכָּחוּ rectā ante se, rectā viā. Subst. rectum, sq. לְ quod alicui rectum est s.*

placet. — *Fem.* נְכַחָה *pl.* נְכַחֹת *subst.* rectum, jus et fas.

נָכַל fraudulenter egit. — *Pi.* לְ אִשְׁתּוֹ אֶתְּנֶה *sq.* לְ אִשְׁתּוֹ אֶתְּנֶה. — *Hithpa.* id. *sq.* אֶתְּנֶה, נָכַל.

נָכַל *m., pl.* נְכַלִּים, נְכַלִּים *machinationes astutae.*

נָכַל *m.* פְּלִי, פְּלִי *m.* fraudulentus.

נָכַס *rad. inus. i. q.* כָּנַס *collegit, coacervavit.*

נָכַס *m., pl.* נְכַסִּים *opes, divitiae.*

נָכַס *m. chald., pl.* נְכַסִּין *opes, cf. עֲנַשׁ.*

נָכַס *m.* marsupium, locus, crumena, in qua numi reconduntur, et a mercatoribus pondera (אֲבִירֵי-כִּסִּים) pendendis mercibus gestantur.

נָכַר *Kal inus.* alienus, peregrinus fuit. — *Pi.* נָכַר *alienum reddidit, alienavit (locum, diis alienis consecravit); tradendo alienavit, repudiavit et tradidit sq. בִּירַד in alcjs potestatem; alienum i. e. non cognitum habuit, ignoravit; 2) alqm tanquam alienum aspexit, contemplatus est et agnovit sq. לְפָנָי prae alqo. — Niph. נָכַר alienum se praebuit, dissimulavit; 2) cognitus, agnitus est. — Hiph. הִכִּיר aspexit, contemplatus est; sq. פָּנִים*

personae rationem habuit, favit; agnovit; cognovit; novit, scivit; curam alcjs egit, curavit. — *Hithpa.* הִתְנַכַּר se alienum praebuit, se dissimulavit; 2) agnitus est.

נָכַר *st. c.* נָכַר *m.* peregrinitas: בֶּן-נָכַר peregrinus; hostis; *pl.* בְּנֵי נָכַר peregrini; נְדָמַת נָכַר terra peregrina; אֱלֹהֵי נָכַר deus peregrinus; דֵּי נָכַר dii peregrini; הַבָּלִי נָכַר idola peregrina; 2) res peregrina, peregrinus (deus).

נָכַר *adj. m. (pl. נְכַרִּים; fem. נְכַרְיָה, pl. נְכַרְיֹת)* alienus (s. a populo et terra s. a familia), peregrinus, alienigena; *fem.* aliena, adultera, meretrix; 2) novus, inauditus.

נָכַר *m.* fortuna aliena *i. e.* infesta, infortunium.

הִכִּיר *(verb. hiph.) f.* intuitus, agnitio, partium studium.

מִכָּר *m.* notus, amicus, familiaris.

נְלָה *Kal inus. fort. i. q. arab.* consecutus est. — *Hiph. inf. c. praef. et suff.* פִּנְלָתָה *pro*

קָה־נְלוּחָהּ quum perfeceris s. desieris *Jes.* 33, 1.

מִנְּנָה *m.* (*c. suff.* מְנָלָם) possessio, opes, divitiae *Iob.* 15, 29.

בָּזָה *v.* נִמְבָּזָה.

רִמְוִיָּאל *N. pr. m. i. q.* נְמוֹיָאֵל; 2) al. hom.; patron. נְמוֹיָאֵלִי.

נִמְלַל (*pl.* רִמְלָה, *fut.* נִמְלַל) abscissus, succisus est; circumcisus est; 2) marcuit *Ps.* 37, 2. *Iob.* 14. 18. (*Al. ducunt a מָלַל i. q.* מוֹל.) — *Niph.* נִמְוֹל circumcisus est, *part.* נְמוֹלָרִים. (*Al. ducunt a מוֹל.*)

נִמְלָה *f.* (*pl.* נְמָלִים) formica.

נִמְרָד *rad. inus. arab.* versicolor, maculosus fuit.

נִמְרָד *m.* (*pl.* נִמְרָדִים) pardus.

נִמְרָד *m. chald.* pardus.

נִמְרָדִים (*rebelles simus*) *N. pr.* Nimrod, Cuschi filius, conditor regni Babyl., *Νεβρωδης*. — אֶרֶץ נִמְרָד terra Nimrodi, Babylonia.

בֵּית נִמְרָה *i. q.* נְמָרִים, נִמְרָה *v.* בֵּית.

נִמְשָׂה (*extractus, cf.* מִשָּׂה) *N. pr.* avi Jehu.

נִסָּס *v.* נָסָה, נִסָּס.

נִסָּב *v.* נָסָב.

נָסָב *i. q.* recessit, *inf.*

הִסָּב *fut.* נָסָב. — *Hiph.* הִסָּבִיג (*fut.* יִסָּבִיג, *pl.* יִסָּבִיגוּ) remo-

vit, amovit; movit, transtulit, protulit (terminos). — *Hoph.* הִסָּבִיג remotus est, recessit.

נִסָּה *Kal inus. arab.* odoratus est, odore exploravit. (*Imp.* נִסָּה *v.* נִשָּׂא.) — *Pi.*

נִסָּה (*fut.* יִנְסָה, *inf.* נִסֹּת, *imp.* נִסֵּה *pro* נִסָּה) tentavit, exploravit (Deus hominum fidem rebus adversis immisissis, homines Deum de ejus potentia dubitantes); periculum fecit, ausus, conatus est *sq. inf., accus. rei.*

מִסָּה *f.* (*pl.* מִסֹּת) tentatio, exploratio; id quo quis tentatur (facinora Dei, morbus, *πειρασμός*). 2) *N. pr.* loci i deserto.

נִסָּח (*fut.* יִנְסָח) evellit, amovit, in exsilium misit; destruxit (domum). — *Niph.* נִסָּח, in exsilium missus est.

נִסָּח *chald.* — *Ilhp.* (fut. יִנְסָח) avulsus est.

מִסָּח *m.* amotio, depulsio.

נִסָּךְ effudit; fudit (ex metallo); libavit, *σπένδειν*; *i. q.* סָךְ unxit (regem). — *Niph.*

נִסָּךְ unctus est. — *Pi.* נִסָּךְ *et Hiph.* הִסָּךְ libavit. — *Hoph.* libatum est. — II)

arab. texuit. — III) *i. q.* סָךְ texit, protexit *Jes.* 25, 7.

נָסַךְ *chald.* fudit, libavit.

נְסִיךְ *m.* simulacrum fustum; libatio; unctus, princeps unctioe consecratus.

נִסְכָּה, נִסְכָּה *m.* (c. *suff.* נִסְכָּה, נִסְכָּה; *pl.* נִסְכָּהִים, נִסְכָּהִים) simulacrum fustum; libatio, libamen.

נִסְךְ *m.* *chald.* libamen.

מִסְכָּה *f.* fusura (עֲגֹל מִ' vitulus e metallo fustus, אֱלֹהִים מִ' idola ex aere fusa), simulacrum fustum; libatio, σπονδή (foedus); 2) tegumentum *Jes.* 25, 7. 28, 20.

מִסְכָּת *f.* fila, stamen telae (textoris).

נָסַס contabuit, aegritudine affectus est. — II) *arab.* extulit. — *Hithpo.* הִתְנוֹסַס se extulit, se elevavit.

נִסַּם *m.* (c. *suff.* נִסְרַם) pertica alta; vexillum; vexillum nauticum; signum quo admoneatur.

נָסַע (fut. יִסַּע; inf. נִסֵּעַ; imp. pl. סַעֵה) evellit (postes, paxillos tentorii); castra movit; discessit, profectus est, iter fecit, migravit (de nomadibus); *trop.* exiit, exortus est (ventus). — *Niph.* נִסַּע evulsus est, abreptus est. — *Hiph.* הִסִּיעַ evellit (vitem, arborem), excidit (lapides); abstulit; castra

moveri jussit; fecit ut alqs proficisceretur, duxit.

מִסַּע *m.* motio castrorum, discessus, profectio, iter; *pl.* מִסַּעִים profectioes, itinera; stationes agminis.

מִסַּע *m.* evulsio (lapidum), lapicidinae; 2) telum, sagitta.

נָסַךְ (fut. אָסַךְ) ascendit.

הִסִּיק *chald. id.* — *Aph.* הִסִּיק (inf. הִנְסִיקָה) eduxit, adduxit, extraxit. — *Hoph.* הִסִּיק eductus, extractus est.

נִסְרֹךְ (aquila praegrandis) *nom.* idoli Ninivitarum.

נְעָה (motus) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulonitarum.

נְעָה (motio) *N. pr. f.*

נִעַר *v.* נְעָרִים.

נְעִירָל *N. pr.* oppidi in tribu Naphthalitarum.

נָעַם *v.* נְעָרִים.

נָעַל munivit pessulo s. repagulis, obseravit; calceavit *sq. accus. dupl.* — *Hiph.* נָעַל calceavit *sq. accus. dupl.*

נַעַל *f.* calceus, solea; *dual.*

נַעַלִים par calceorum; *pl.*

הִנְעַלְתִּי נַעַלִי — נָעַלְתָּ נַעַלְתָּ נַעַלְתָּ calceum suum projecit (in terram, *i. e.* eam sibi propriam vindicavit et occupavit).

מִנְעָל *m.* pessulus.

מִנְעָל *m.* *id.*

נָעַם (*fut.* יִנְעַם) *suavis fuit* (amicus, amica), amoena fuit (regio); *impers. sq.* לְּ bene fuit alicui.

נְעִים *adj. m.* jucundus, suavis; (*plur.* נְעִימוֹת, נְעִימִים, gaudia, jucunditates;) amoenus, (נְעִימִים loca amoena;) benignus, benevolus.

נֶעַם *N. pr. m.*

נֶעַם *m.* jucunditas, suavitas; splendor, (נִי יְהוָה splendor Jehovae, i. e. sacrorum ei oblatorum;) gratia, favor.

נֶעְמָה *N. pr.* oppidi in tribu Juda; 2) filiae Lamechi; 3) matris Rehabeami.

נֶעְמִי *N. pr.* socrus Ruthae.

נֶעְמָן *patron.* nominis נֶעְמָן.

נֶעְמָן *m.* amoenitas, נֶעְמָן plantationes amoenae. 2) *N. pr.* virorum.

נֶעְמָחִי *N. gent. m.*

נֶעְמָמִים *m. pl.* deliciae, cupidiae.

נֶעַץ *rad. inus. chald.* נֶעַץ pupugit, fixit.

נֶעְצוּץ *m.* vepretum, senticetum.

נָעַר rugiit (leo) *Jer.* 51, 38. — II) excussit; decussit, dejecit (*sc.* folia). — *Niph.* (praet. p. 1. נִנְעָרְתִּי; *fut.* יִנְעָר, אֶנְעָר) excussus, exactus est, ejectus est (e terra); se excussit (vinculis). — *Pi.* נִעַר (*fut.* יִנְעַר)

excussit; exegit, dejecit. — *Hithpa.* se excussit alqa re *sq.* בִּין.

נֶעַר *m.* expulsio, *concr.* exactum, dispersum (pecus). — *Al. v. infra.*

נֶעֳרָה *f.* stappa (quae ex lino excutitur).

נֶעָר *m.* (*c. suff.* נֶעָרָה, נֶעָרוּ; *pl.* נֶעָרִים, נֶעָרִי, puer, παῖς, juvenis, adolescens; servus. — *In Pentateucho dicitur de puero et puella* (דָּ, הָ παῖς) *pro sq. v.*

נֶעֳרָה *f.* puella; virgo desponsata, nupta; serva, ancilla. 2) *N. pr.*, oppidum in tribu Ephr. i. q. נֶעָרָן. b) *N. pr. f.*

נֶעָר *m.* pueritia, juvenus.

נֶעָרִים *m. pl.* pueritia, juvenus, adolescentia; (אִשְׁתִּי נֶעָרִיךָ uxor juvenutis tuae, quam juvenis duxisti; בְּנֵי נֶעָרִים liberi juvenutis, quos quis juvenis genuit;) *trop.* tempus juvenile (populi Israelitici).

נֶעָרוֹת *f. pl.* pueritia, juvenus.

נֶעָרִיהָ (puer Jehovae) *N. pr. virorum.*

נֶעָרָן *N. pr. i. q.* נֶעָרָה.

נֶעָרָן *i. q.* מֶמְפִּיס Memphis.

נֶפֶג (germen, proles) *N. pr.* filii Davidis; 2) al. viri.

נוף. *v.* נָפָה

נְפֻסִים *Keri*, נְפִיטִים *Chethib*,
נְפִיטִים (expansiones) *N.*
pr. m.

נָפַח *flavit, inspiravit sq. בָּ;*
afflavit, sufflavit sq. בָּ, ac-
cus. (חֲדָר נְפִיחַ olla igne suf-
flato aestuans); *exspiravit*
(animam); *difflavit, flando*
dispersit et disjecit sq. בָּ. —
Py. נִפְחָה sufflatus est (ignis).

— *Hiph.* (animam) *exspi-*
rare fecit i. e. enecuit, ex-
cruciavit; deflavit, flocci fe-
cit, contempsit.

נִפְחָה (flatus) *N. pr.* oppidi
in Moabitide.

נִפְחָה *m.*, מִפְּחָה נִפְשָׁה *exspira-*
tio animae, mors.

נִפְחָה *m.* follis (fabri ferra-
rii).

נִפְחָה *m.* (exspiratio odo-
ris) *málum, málus arbor. 2)*
N. pr. oppidi in tribu Juda;
b) oppidi in confin. Ephr. et
Manass. c) viri cujusd.

נָפַל *v.* נְפִילִים

נְפִילִים (recreatio) *N. pr.*, filius
Ismaëlis ejusque posterum.

נְפִילִים *m.* gemmae species in-
certa, *LXX. ἄνθραξ*, car-
bunculus.

נָפַל (*fut.* נִפֹּל; *inf.* נִפֹּל, *c.*
suff. נִפְלוּ, נִפְלוּ) *cecīdit,*
delapsus est; concidit,
corruit, prostratus est (נִפֹּל)

Leopold, Lex. Hebr.

prostratus, jacens); periit,
eversa est (civitas); colla-
psum est (membrum, flacci-
dum factum est); editus est
(fetus); cecidit (sors), ac-
cidit alicui sq. לְ, evenit; ir-
ritum cecidit (promissum,
נִפְּחָה 'נִ πῖπτειν εἰς γῆν);
excidit (consiliis) sq. מִן;
incidit in alqm sq. עַל, בָּ (so-
por, terror, calamitas); in-
cidit (in calamitatem); in-
vasit, irruit (in alqm s. in
terram); incubuit (in gladi-
um); invasit (collum alcjs,
in amplexum ruit); decidit
(de coelo oraculum Dei, vox
divina), recubuit (in alqo
spiritus divinus); cecidit
prae alqo sq. מִן, לְפָנָי (su-
peratus est ab alqo, inferior
ei cessit); desiliit sq. מֵעַל
(de jumento, curru); se pro-
stravit, procidit, se abjecit
(in terram s. humi sq. אֶרְצָה,
לְאַפְרוֹ אֶרְצָה, עַל אֶפְרוֹ, עַל פְּנֵי
לְפָנָי רָגְלֵי פִי, לְפָנָי פִי); se
demisit, consedit (castra po-
suit exercitus, populus); de-
positae sunt (preces sq. לְפָנָי
coram alqo, ab iis qui sup-
plices implorant alqm aut
ab aliquo precibus admissis
exorantur); defecit ad alqm
sq. עַל, אֶל. — Hiph. הִפִּיל
dejecit, projecit, prostravit
alqm; cecidit (alqm gladio,

arbores); dejecit, evertit (murum); conjecit (sortem, sq. לְ alicui sorte tribuit); emisit (partu, peperit); demisit (vultum); immisit alicui (somnum) sq. על; contabescere passus est; deposuit, fudit (preces, supplex rogavit); cadere sivit (sq. אֶרֶץ in terram lapides, promissum *i. e.* non implevit, irritum fecit); remisit, destitit ab alqa re sq. מן. — *Hithpa.* הִתְנַפַּל se prostravit; sq. על irruit in alqm. — *Pil.* נִפְּלַל projectus est, concidit.

נָפַל *chald.* (*fut.* יִפֹּל) cecidit; decidit; accidit; se prostravit; dejectus est.

נִפְּלָה, נִפְּלָה *m.* partus praematurus, abortus.

נִפְּרִים *m., pl.* גִּיגָנִים gigantes.

מִפְּלָה *m.* deciduum: בֵּר מִפְּלָה deciduum frumenti, palea; 2) procidium: בְּשָׂר מִפְּלָה partes prociduae s. pendulae carnis, palearia (crocodili).

מִפְּלָה, מִפְּלָה *f.* aedificia collapsa, rudera, ruina.

מִפְּלָה *f.* casus, ruina; res delapsa; cadaver.

נִפְּץ (*nonnisi praet., inf.* נִפְּצוּץ, *part.* נִפְּצוּץ) *i. q.* נִפְּצוּץ discussit, confregit (vas figlinum); dispersit (gregem, popu-

lum); se dispersit, dispersus est. — *Pi.* fregit (vas), illidendo confregit (infantes); dispersit (populum); *inf.* נִפְּץ *subst.* dissipatio. — *Pj.* *part. pl. fem.* מִנְפָצוֹת disjectae.

נִפְּץ *m.* (נִפְּץ *chald.* effudit) inundatio, imber. *Al.* dissipatio.

מִפְּץ *m.* malleus.

מִפְּץ *m.* destructio.

נִפְּקָה *chald.* egressus est; exiit, promulgata est (lex, ἐξῆλθε δόγμα). — *Aph.* הִנְפִיק, הִנְפִיק extulit, eduxit, expromsit.

נִפְּקָה *chald. f.* (*st. emph.* נִפְּקָה) sumtus, impensa.

נִפְּשָׁה *Kal inus. arab.* anhelavit, spiritum aegre duxit. — *Niph.* respiravit, recreatus est (defatigatus).

נִפְּשָׁה *fem., rar. masc.* (*c. suff.* נִפְּשָׁה; *pl.* נִפְּשָׁה, *st. c.* נִפְּשָׁה; *semel* נִפְּשָׁה) spiratio, halitus, נִפְּשָׁה חַיָּה halitus vitae, נִפְּשָׁה בְּתֵי הַחַיִּים vasa odoris, olfactoriola. 2) anima, vis vitalis, vita. אֶל-נִפְּשָׁה propter vitam, ad vitam servandam. בְּנִפְּשָׁה cum vitae periculo; פְּרוֹ נִפְּשָׁה *i. e.* propter caedem alcjs. לְנִפְּשָׁה in vitae alcjs commodum. 3) animus (vis sentiendi et appetendi). 4) *concr.* ani-

mans; **נפש** *omne animans*, **נפש חיה**, *animans vitae*, **נפש חיה**, *animans vivum*, *collect. animantia viva*. *b)* homo, aliquis vivus. **נפשים** *septuaginta homines (capita)*; **נפש** *quicumque*. **נפש מת** *aliquis mortuus*, cadaver; **נפש**, *טמא לנפש*, *mortui alcjs s. cadaveris tactu inquinatus*. — *Cum suff.* **נפשי** *ego ipse*; *me ipsum*; **נפשיה** *tu ipse*, **נפשיה** *ii ipsi etc.*

נפח *v. נפה*, *נפח*.

נפח *v. נפתח*, *נפח*.

נפח *N. pr. populi Aegyptiaci*.

נפח *(pugna mea) N. pr. filii Jacobi et Bilhae, LXX.*

Νεφθαλιμ.

נץ *v. נץ*.

נץ *volavit, avolavit.*

נץ *Kal inus. i. q. נץ*. —

Niph. **נץ** *positus, collocatus est; sq. על* *praepositus, praefectus est (part. נץ* *praefectus); se sistit; stetit, firmiter stetit. — Hiph.* **נץ** *collocavit, statuit, erexit; constituit, definiit; erexit, acuit (stimulum). — Hoph.* **נץ** *positus fuit, stetit; constitutum est.*

נץ *m. praepositus, praefectus; alqd positum: sta-*

tua; statio, praesidium (militum). 2) N. pr. oppidi in tribu Juda.

נץ *(part. Niph.) m. capulus (gladii).*

נץ *f. chald. (st. emph. נץ)* *firmitas, durities.*

נץ *st. c. נץ m. locus ubi alqd constitutum est; statio, praesidium (militum); locus, munus, in quo aliquis collocatus est.*

נץ *(part. Hoph.) m. statio (militum), praesidium militare.*

נץ *f. statio, נץ* *milites praesidarii.*

נץ *f. statio (militum). Alii: נץ pro נץ ab exercitu, contra exercitum. Zach. 9, 8.*

נץ *st. c. נץ f. alqd erectum: cippus; statua, simulacrum.*

נץ *f. cippus; statua, monumentum; stirps, radix.*

נץ *Kal inus. — Hiph.* **נץ** *posuit, collocavit, statuit, stitit; trop. stabilivit (jus); alqd positum reliquit. — Hoph. fut. נץ* *relinquatur, remaneat.*

נץ — *Hiph.* **נץ** *rixatus est; pugnavit. — Niph.* **נץ** *invicem altercari. — II) vāstatus, desolatus est (fut נץ). Niph. id. (part. pl.*

(נצרים). — III) *i. q.* נָצַח volavit, *cf. sq. deriv.*

נֹצֶחַ *f.* penna.

נֹצֶחַ (*fort. pro* נֹצֶחַ *v.* רֹצֵחַ) *f.* excrementum *Lev.* 1, 16.

מִצָּחָה *f.* lis, rixa, jurgium.

Al. v. s. מִצָּחָה.

מִצָּחָה *f.* id.

נֹצֶחַ *v.* נֹצֶחַ.

נֹצֶחַ *v.* נֹצֶחַ.

נֹצֶחַ *Kal inus. syr.* splendidus fuit; *aethiop.* purus, mundus fuit; *arab.* sincerus, fidelis fuit. — *Pi.* נֹצֶחַ prae-fuit *sq.* ל, על (ministerio templi, operis); *cantum* praeivit, praecinuit. — *Part.* מִנְצָחַה praefectus, praecentor. — *Niph. part. fem.* נֹצְחָה perfecta, absoluta (defectio). — II) *arab.* sparsit, *cf.* נֹצַח.

נֹצַח *chald.* — *Ithpa. part.* מִתְנַצַּח *sq.* על vincens, superans.

נֹצַח *m.* splendor, gloria; 2) sinceritas, veritas; 3) fides, fiducia, *c. suff.* נֹצְחָה; is, in quo fiducia ponitur; 4) perpetuitas, aeternitas; נֹצַח עד usque in aeternum, לְנֹצַח, לְנֹצְחָה in perpetuum, in aeternum, *adv.* perpetuo; 5) perfectio, absolutio, לְנֹצַח, לְנֹצְחָה prorsus, omnino. — 6) succus, liquor (uvarum) *Jes.* 63, 3. 6.

נֹצַח *v.* נֹצַח.

נֹצַח *Kal inus.* — *Pi.* נֹצַח extractit, eripuit alqd alicui, spoliavit alqm; e periculo eripuit, liberavit. — *Hiph.* נֹצַח avellit, divellit *sq.* בִּין; rapuit, abstulit *sq.* מִן, eripuit (oculum *i. e.* e conspectu alcjs abiit); e periculo eripuit *sq.* מִן, מִיַּד, מִפֶּה, liberavit, servavit; וְאֵין מִצִּירָה neque est qui opem ferat, nullo opem ferente. — *Hoph. part.* מִצָּחַל extractus, ereptus. — *Niph.* נֹצַח ereptus, liberatus est; se liberavit, se servavit, evasit; *sq.* אֶל confugit ad alqm. — *Hithpa.* sibi detraxit, exuit alqd.

נֹצַח *chald.* — *Aph.* נֹצַח eripuit.

נֹצַח (*verb. hiph.*) *f.* liberatio.

נֹצַח micuit, splenduit; 2) floruit; 3) volavit.

נֹצַח *m.* (*c. suff.* נֹצְחָה) flos *Gen.* 40, 10. 2) accipiter.

נֹצְחָה *f.* flos.

נֹצְחָה *m., pl.* נֹצְחָה flores.

נֹצַח (*fut.* נֹצַח, נֹצַח; *inf. abs.* נֹצַח, *constr.* נֹצַח; *imp.* נֹצַח, *c. suff.* נֹצְחָה) *parag.* נֹצַח, *c. suff.* נֹצְחָה) custodivit, tuitus est, (*part.* נֹצְחָה custodes, excubitores;) defendit, *sq.* מִן ab alqo, prospexit alicui,

servavit (Deus homines), saluum praestitit; observavit (foedus, praecepta divina), firmiter tenuit, servavit (Deus gratiam), retinuit (benignitatem); obsedit, obsessam tenuit (urbem, *part.* נצרים oppugnatores); speculatus est (נצח האדם observator hominum); abscondit, occultavit, *part.* נצורים loca occulta, נצורות res occultae, אשה נצורה לב mulier tecti animi, astuta. — II) *arab.* nituit, nitore fulsit, viruit.

נצח *m.* surculus, *metaph.* soboles; ramus.

נצירי *m., pl. constr.* נצירי *Chethib*, נצירי *Keri*, servati, liberati.

נקה *v.* נקא

נִקַּב (יִנְקַב, יִקַּב) *ca-* vit, foravit, perforavit; צרוֹר נִקַּב *sacculus perforatus*; 2) *dissecuit i. e. distinxit*, definiavit, distincte pronuntiavit; *part.* נִקְבִים distincti, nobiles, proceres; 3) *proscidit*, maledixit. — *Niph.* נִקַּב distinctus est, nominatim appellatus est.

נִקְבָּ *m.* pala gemmarum, qua gemmae infixae continentur. 2) הַנִּקְבָּ *N. pr.* urbis in tribu Naphthalarum.

נִקְבָּ *f.* femina (de hominibus et de animalibus).

קִבָּה *f.* (*c. suff.* קִבָּתָה) foramen genitale, vulva, pars genitalis muliebris.

מִקְבֵּה *f.* malleus.

מִקְבֵּת *f.* malleus; foramen, caverna.

נִקְדָּ *rad. inus. chald.* punctis signavit.

נִקְדָּ *adj. m.* (plur. נִקְדָּים, *fem.* נִקְדָּוֹת) punctis distinctus, maculis sparsus.

נִקְדָּה *f., pl.* נִקְדָּוֹת הַכֶּסֶף puncta argentea, quibus ornatus muliebris distinctus est.

נִקְדָּ *m.* pastor ovium; pecuarius, possessor gregum.

נִקְדָּים *m. pl.* micasae pani; placentarum species.

נִקְדָּה (maculis sparsus) *N. pr. m.*

נִקְהָ *inf.* נִקְהָ purum, poenâ non affectum esse. — *Niph.*

נִקְהָ purus, insons fuit, culpâ vacuus fuit *sq.* מִן; impunitus fuit, impunis mansit; immunis fuit (ab officio); vacua, desolata fuit (urbs). — *Pi.* נִקְהָ purum, insontem declaravit *sq.* מִן; poenâ vacuum declaravit, poenâ exsolvit, condonavit.

נִקְהָ *chald. Pe. part.* נִקְהָ purus.

נִקְהָ *adj. m.* (pl. נִקְהָים) purus, innocens, vacuus culpâ *sq.* מִן; נִקְהָ כַפַּיִם qui puris manibus est, innocens, דָּם

נקי sanguis innocens, הם
נקי sanguis innocentis; 2)
immunis (ab officio) sq. מן.

נקיא *adj. m.* purus, innocens.

נקיון *m.* (st. c. נקיון) puritas (dentium *i. e.* fames); innocentia (manuum).

מנקיית *f.*, *pl.* מנקיות *patrae* (ad libandum).

נקט *i. q.* fastidivit sq. ב.

נקם (*inf. et imp.* נקם, *fut.* יקם) ultus est, vindicavit alqm sq. *accus.*, על; ultionem sumpsit *s. exegit* ab alqo sq. *accus.* ל, מיד, מאת, מן.

— *Niph.* נקם ultio sumta est ab alqo, punitus est; sibi vindictam sumpsit, se vindicavit ab alqo sq. מן, ב. — *Pi.*

נקם ultionem petiit, ultus est sq. מיד, *accus.* — *Hoph.* (f. יקם) punitus est; vindicatus est. — *Hithpa.* ultionem consecutus est, ad ultionem exarsit; *part.* מתנקם ulciscendi studiosus.

נקם *m.* נקמה *f.* (c. *suff.*

נקמותי *pl.* נקמות) ultio, vindicta, (quam quis sumit, aut quae ab alqo sumitur); עשה לקח נ' מן, השיב נ' ל.

נתן נקמות, את. s. ב. sq. נקמות ב. vindictam sumpsit, ultionem petiit; נתן נקמות ל, עשה נקמות ל מן alicui ab alqo concessit. 2)

vindictae cupiditas, ulciscendi libido, עשה בנקמה cum ulciscendi cupiditate egit.

נקע (*fut.* יקע *s. יקע*) avulsus, abalienatus est.

נקח in gyrum *s. orbem* ivit.

— *Hiph.* הקח in orbem ivit, rediit (tempus); circuivit, ambivit; (*inf.* הקח, הקח circumeundo, circum;) circumdedit alqm *s. alqd* sq. *accus.*, על, alqm alqa re sq. *accus. rei et על pers.* — II) arab. percussit. *Pi.* נקה cecidit, concidit; consumsit, delevit.

נקח *m.* percussio, decussio (fructuum).

נקפה *f.* funiculus.

נקב *rad. inus. i. q.* נקב.

נקיק *m.*, נקיק *vel* נקיק (*pl.* נקיקי הסלעים) fissura rupis.

נקר (*fut.* יקר) *et Pi.* נקר fudit, effodit (oculos); perfodit, perforavit. — *Py.* נקר effossus est.

נקרה *vel* נקרה *f.*, נקרות (*pl.* נקרות הצורים) fissura rupis, caverna.

נקש laqueos posuit; *intrans.* insidias sibi struxit. — *Niph.* illaqueatus, irretitus est. — *Pi.* laqueos injecit alicui sq. ל, illaqueavit, laqueis injectis abstulit. — *Hithpa.* insidiatus est sq. ב.

נָקַשׁ *chald.* collisit.
 נָרָה *v.* נָרָה, נָרָה, נָרָה.
 נָרְגַל *N. pr.* idoli Cuthaeorum.
 נָרְגַל שְׂרָאֲצָר *N. pr.*, praefectus militum Nebucadnezaris; magus ejusdem regis.
 נָרְגָן *m.* garrulus: susurrator, calumniator.
 נָרְדִי *m.* (*c. suff.* נָרְדִי, *plur.* נָרְדִים) nardus, spica Indica.
 נָשָׂא (*fut.* יִשָּׂא, יִשָּׂאוּ, יִשָּׂאוּ; *inf. abs.* נִשְׂאוּ, *constr.* שִׂיֵּא, שִׂיֵּאת; *c. suff.* שִׂיֵּאתִי, שִׂיֵּאת; *imp.* נִשָּׂא, *semel* נִשָּׂא; *part.* נִשְׂאוֹ, *semel* נִשְׂאוֹ) sustulit, elevavit: erexit (vexillum); imposuit alicui *sq.* אֶל, אֵל (culpam, jusjurandum); sustulit (oculos *i. e.* respexit ad alqd *sq.* אֵל, אֵל); erexit (vultum *s.* hilari animo, *s.* ad prospiciendum, respiciendum alqd *sq.* אֵל); extulit (manum, jurandi *s.* obsecrandi *s.* puniendi *s.* vim inferendi causa); extulit (vocem), loqui exorsus est, effatus est, voce alqd protulit; erexit (animum intendit ad alqd *sq.* אֵל, אֵל, desideravit, cupivit); sustulit (caput, laeto fuit animo, opibus invaluit; alcjs caput, *i. e.* alqm e carcere dimisit); sustulit alqm (animus, *i. e.* promptus fuit ad alqd faciendum; superbivit); *intrans.*

se extulit; 2) cepit, sumsit; duxit (uxorem); *sq.* פָּנִי רַעֲיוֹנִים rationem alcjs habuit, bene cupivit, *s.* partium studio ductus temere favit alicui; נִשָּׂא רֵאשִׁית inivit numerum (hominum); 3) portavit, gestavit; tulit (ager fruges, arbor fructus); sustinuit (ignominiam); toleravit (Jehova facinora prava); tulit (peccatum alcjs, poenam peccati in se suscepit, poenam luit); attulit, apportavit; 4) abstulit, e medio sustulit, perdidit, abstulit (caput alicui *sq.* בְּרֵאשִׁית, capite alqm multavit); eripuit (vitam); *sq.* עָוֹן פָּ' culpam alcjs amovit, expiavit alqm, condonavit peccatum, *sq.* לֵבִי veniam alicui dedit, pepercit, נִשָּׂא עֲוֹן, נִשָּׂא עֲוֹן, נִשָּׂא עֲוֹן, *cujus* peccatum remissum est. — *Niph.* נִשָּׂא elatus est, se extulit, (*part.* נִשְׂאוֹ elatus, editus, altus;) portatus, allatus est; abductus est. — *Pi.* נִשָּׂא, נִשָּׂא extulit, auxit (imperium); erexit (animum *sq.* לֵב, desideravit alqd); sublevavit, adjuvit; portavit, obtulit (dona); abstulit. — *Hiph.* הִשָּׂא הִשָּׂא ferre jussit alqm, alicui ferendum imposuit (peccatum); attulit, imposuit, injecit alicui alqd *sq.* אֵל. — *Hithpa.* הִתְנַשָּׂא, הִתְנַשָּׂא se extulit; superbiã

evectus est, supra alqm se extulit *sq.* על; potenter surrexit, invaluit; elatus, exaltatus est supra alqm *sq.* ל.

נשא *chald.* sustulit, accepit; abstulit. — *Ithpa.* se extulit, *sq.* על surrexit contra alqm.

נשיא *adj. m.* elatus; princeps (civitatis, tribus, familiae); 2) *pl.* נשיאים vapores, qui in aërem evehuntur; nubes.

נשואה *f.* id quod portatur, onus.

נשאה (*Niph. part.*) *f.* donum.

נשיא *m.* eminentia, excellentia.

נשא (*inf.*) *f.* elatio (faciei), hilaritas; eminentia (cutis), tumor; praestantia, majestas (Dei), dignitas excelsa (regis, iudicis).

נשא (*pro* נשא, נשא) *f.* elatio (crocodili).

נשא *m.*, נשא פנים partium studium.

נשא *m.* portatio, למשא ad portandum, לאין משא ut non posset portari; 2) onus, נשא להרה oneri fuit; 3) נשא נפשם id ad quod se extollit (quod desiderat) animus eorum, *Ez.* 24, 25. 4) effatum (Dei, prophetae) in alqm *sq. genit.*, ב, על, אל, decretum, oraculum; sen-

tentia; 5) cantus, הנשר המשא praefectus cantui, concensus musici moderator 1 *Chron.* 15, 27. 6) donum 2 *Chron.* 17, 11. 7) *N. pr.* filii Ismaelis.

משאה *f.* (elatio ignis et fumi) incendium.

משאה *f.* (*st. c.* משאה, *pl.* משאות) sublatio, elatio (manuum, fumi); signum erectum; onus; effatum; oblatio, donum; tributum. — למשאות (*inf. Pi.*) ad tollendum, ad evellendum, *Ez.* 17, 9.

נשאג — *Hiph.* הנשיג attigit alqd; assecutus est alqd, acquisivit (opes), comparavit (manus alcjs alqd); accidit, contigit alicui alqd; admovit *sq. accus. et אל* (manum ori), *sq. dupl. accus.* (gladium alicui). — *Iob.* 24, 2: ישיגה *pro* יסיגה dimovent, transferunt (terminos).

נשיג *m.* discessio, secessio.

נשק — *Hiph.* הנשיק accendit, incendit. — *Niph.* accensus est, se incendit.

נשור *rad. inus.*, נסר serram duxit, *cf.* שור.

נשור *m.* serra.

נשא — *Hiph.* הנשיא in errorem induxit, decepit *sq. accus.*, ל; corruptit; — *Niph.* deceptus est. — II) *i. g.* נשה

mutuum dedit *sq.* בָּ, *part.*
נָשָׂא creditor. — *Hiph.* (*fut.*
רָשִׂיא) debitum, quod mu-
tuum dederat, exegit ab alqo
sq. בָּ.

מִשְׁנָא *m.* feneratio, fenus;
debitum.

מִשְׁאָה *f.* (*st. c.* מִשְׁאָח, *pl.*
מִשְׁאוֹחַ) debitum.

מִשְׁאוֹן *m.* fraus, dolus.

נָשַׁב flavit, afflavit *sq.* בָּ. —
Hiph. הִשְׁרִיב flare jussit; dif-
flavit, flatu abegit.

נָשָׁה oblitus est *sq. accus.*,
neglexit. — *Niph.* *Jes.* 44, 21:
לֹא תִנְשָׁה לִי לֹא תִנְשָׁנִי
oblivioni a me non traderis.
Alii: ne mei obliviscaris. —

Pi. alqm alqd obliviscentem
fecit, in oblivionem alcjs rei
adduxit *sq. accus. dupl.* —

Hiph. הִשְׁחָה in oblivionem
adduxit; oblivioni dedit *sq.*
לְ *pers. et mō rei* — II) נָשָׂה

i. q. נָשָׂא mutuum accepit;
mutuum dedit alicui *sq.* בָּ;
feneratus est. — *Part.* נָשָׂה
debitor; creditor, fenerator.

— *Hiph.* mutuum dedit ali-
cui *s.* בָּ.

נְשָׂה *m.* nervus, qui per fe-
mur ad talos usque fertur.

נָשִׂי *m.* mutuo acceptum,
debitum.

נִשְׁחָה *f.* oblivio.

מִשְׁנָה *m.* debitum

אָנְשָׁה *s.* אִשָּׁה *v.* נָשִׂים

נָשָׁה (*fut.* רָשָׁה, רִשָּׁה) momor-
dit (serpens, homo); crucia-
vit, vexavit, oppressit, fe-
neratus est. — *Pi.* נִשָּׁה (*fut.*
רִנְשָׁה) momordit. — *Hiph.*
(*fut.* תִּשָּׁה) usuras exegit
ab alqo *sq.* לְ.

נִשְׂהָ *m.* fenus, usura.

נִשְׂכָּה *f.* (*pl.* נִשְׂכוֹת) *i. q.*
לְשִׂכָּה cella, conclave (tem-
pli).

נָשַׁל (*fut.* יִשַּׁל, *imp.* שַׁל-
) extraxit, exiit (calceum);
ejecit (populum e terra);
intrans. elapsus est; dela-
psus est, decidit. — *Pi.* (*fut.*
יִנְשַׁל) ejecit (populum).

נָשַׁם spiravit, anhelavit. —
Fut. יִנְשַׁם *v.* נְשִׁים.

נְשָׁמָה *f.* halitus, spiritus
(Dei, hominis); *metonym.*
animans, in quo anima inest;
animus, mens; anhelitus,
fremitus (irascens).

נְשָׁמָה *f. chald.* spiritus, ani-
ma, vita.

תִּנְשָׁמָה *f.* chamaeleon *Lev.*
11, 30. — 2) *LXX.* πορφυ-
ρίων, avis aquatica, ardea
purpurea, *Vulg.* cygnus, *Al.*
pelecanus.

נָשַׁב flavit; afflavit *sq.* בָּ.

נְשָׁה *m.* (*c. suff.* נְשָׁהּ) cre-
pusculum vespertinum; te-

nebrae, nox; crepusculum matutinum.

רִנְשׁוּהָ, רִנְשׁוּהָ *m. noctua, Al. ardea vel grūs, LXX. ἰβίς.*

נִשְׁקָה (*fut. יִשְׁקָה, יִשְׁקָה; imp. שָׁק, שָׁק*) osculatus est *sq. acc., ל; poët. se osculari i. q. mutuo se contingere et excipere (de justitia et felicitate). Gen. 41, 40: עַל פִּיהָ יִשְׁקָה כָּל-עַמִּי* osculetur (*i. e. obsequium tibi praestet*) universus populus meus. *Alii: ad jussa tua se componat s. accomodet univ. pop. meus. — Pi. (inf. et imp. יִשְׁקָה, fut. יִשְׁקָה) osculatus est. — Hiph. part. pl. fem. מִשְׁקָהּ mutuo se osculantes, (alae) altera ad alteram pertingentes. — II) נִשְׁקָה (part. plur. constr. נִשְׁקָה) tetendit (arcum).*

נִשְׁקָה *m. telum, collect. tela, arma; armamentarium.*

נִשְׁקָה *f. osculatio, osculum.*

נִשְׂרָה *rad. inus. arab. rostro vellicavit, discerpsit.*

נִשְׂרָה *m. (pl. נִשְׂרָה, st. c. נִשְׂרָה) aquila, vultur.*

נִשְׂרָה *m. chald., pl. נִשְׂרָה id.*

נִשְׂרָה *exaruit. — Niph. id.*

נִשְׂרָה *m. hebr. et chald. (st. emph. נִשְׂרָה) epistola.*

נִשְׂרָה *rad. inus. fort. calcavit,*

proculcavit; *arab. elatus fuit, eminuit.*

נָחַךְ *adj. m. נָחַךְ f. pedibus trita (via); subst. poët. semita, trames, via. נָחַךְ בֵּיתוֹ viae ad domum ejus.*

נָחַךְ — *Pi. נָחַךְ in frusta dissecuit.*

נָחַךְ *m. (pl. נָחַכִּים) frustum.*

נָחַךְ (*fut. יִנָּחֵךְ*) *metaph. effusus est, se effudit sq. ב, על in alqm (ira Jehovae, execratio, gemitus). — Niph. נָחַךְ effusus est (imber, ira Dei); liquefactus, liquatus est. — Hiph. הִנָּחֵךְ fudit, effudit; liquefecit, inf. הִנָּחֵךְ. — Hoph. הִנָּחֵךְ liquefactus, liquatus est.*

נָחַךְ (*verb. hiph.*) *m. liquatio.*

נָחַךְ (*praet. נָחַךְ, נָחַךְ, per aphaer. נָחַךְ, נָחַךְ, נָחַךְ; fut. יִנָּחֵךְ, pl. יִנָּחֵךְ; inf. abs. נָחַךְ; constr. נָחַךְ, c. suff. נָחַךְ, raro נָחַךְ, imp. נָחַךְ) dedit, tradidit, *sq. accus. rei et ל pers., אַל pers., accus. rei et ב pretii, sq. אַל ad alqd (addidit), exhibuit, praebuit, praestitit; largitus est, permisit; edidit (vocem; miracula); 2) i. q. שׂוּם posuit, collocavit, sq. לְפָנַי propo-**

suit alicui; imposuit *sq. accus. rei et על pers.*, imputavit (peccatum alicui); praeposuit, praefecit *sq. accus. pers. et על rei; sq. ל לב animum applicuit ad alqd, sq. ל לב animo alcjs alqd indidit; 3) constituit, reddidit, fecit alqm alqd sq. dupl. accus., accus. et ל; sq. פ s. ל habuit s. tractavit alqd tanquam alqd. מן מן v. s. מן. — Niph. נתן (praet. נתן, נתן; fut. ינתן, inf. הנתן) datus est, traditus est; data, promulgata est (lex); positus, collocatus est; factus est. — Hoph. fut. ינתן dabitur.*

נתן *chald.* (fut. ינתן, נתן, c. suff. נתן; inf. מנתן) dedit.

נתן *N. pr.* prophetae Davidis familiaris; filii Davidis; al. virorum.

נתן (Deus dedit) *N. pr. virorum, Ναθανάηλ.*

נתן (Jehova dedit) *N. pr. virorum.*

נתן (rex constituit) *N. pr. aulici Josiae.*

נתן *m. pl.* (traditi) Nethinaei, ministri Levitarum; *chald.* נתן, *st. emph.* נתן.

נתן *m.* donum; ארש נתן

homo liberalis, munificus. 2) *N. pr. virorum.*

נתן *chald., fem.* מתנה *s.* מתנה, *plur.* מתנות (*v. suff.* מתנות) dona.

נתן *f.* donum, oblatio.

2) *N. pr.* loci inter desertum et Moabitidem.

נתן (*pro* מתנה) *N. pr. virorum.*

נתן (donum Jehovae) *N. pr. virorum.*

נתן *f.* donum.

נתן (donum Jehovae) *N. pr. virorum, Μαρθαθίας.*

נתן (*id.*) *N. pr. m.*

נתן destruxit, subvertit.

נתן — *Niph.* excussus est, fractus est.

נתן (fut. ינתן, c. suff. ינתן; inf. נתן; imp. נתן) diruit, destruxit (domos, aras, statuas), *trop.* excidit (hominem); excussit, confregit (dentes). — *Pi.* נתן (fut. ינתן) diruit, destruxit. — *Niph.* נתן, *Py.* נתן, *Hoph.* נתן dirutus, destructus est.

נתן abrupit, avellit; interclusit; *part.* נתן cui testiculi avulsi sunt, castratus.

— *Niph.* נתן ruptus, abruptus est; *trop.* rescissa et irrita facta sunt (consilia); evulsus, extractus est; seclusus est, sejunctus est; in-

terclusus est *sq.* מָן. — *Pi.* נָתַק revellit, rupit, dirupit, dilaceravit. — *Hiph.* הִתְחַק *metaph.* avellit, sejunxit; interclusit. — *Hoph.* הִנְחַק seclusus, sejunctus est, interclusus est.

נָתַק *m.* (avulsio capillorum) porrigo; porrigine affectus.

נָתַר (*fut.* יִתַר) subsiliit, tremit, trepidavit (cor). — *Pi.* saliit (locusta). — *Hiph.* יִתַר trepidare fecit (populos); decussit (jugum), solvit liberosque dimisit (captivos); *metaph.* solvit (manum quasi vinctam *i. e.* extendit).

נָתַר *chald.* decīdit. — *Aph.* dejēcit, decussit.

נָתַר *m.* nitrum, alcali fossile (quò saponis loco utebantur Orientales).

נָתַשׁ (*fut.* יִתַשׁ; *inf.* נִתַשׁ, *c. suff.* נִתַשִׁי) evellit (plantas), exstirpavit; ejecit, in exsilium egit; evertit, delevit. — *Niph.* exstirpatus, expulsus est (populus); eversus, deletus est; 2) *i. g.* נִתַשׁ exaruit (aqua). — *Hoph.* הִתַשׁ evulsus est.

ס

סֵאָה *f. nom.* mensurae aridorum, quae fuit tertia pars

Ephae, σάρον, *dual.* סֵאָתַיִם, *pl.* סֵאָהִים.

סֵאָה *f.* (*fort. contr. ex* סֵאָה) mensura, *Jes.* 27, 8: בְּסֵאָה בְּסֵאָה mensurá mensurá, *i. e. vel* justissimá mensurá, *vel* modice, moderate, cum lenitate.

סֵאָן *part.* סֵאָן calceatus; caligatus (miles).

סֵאָן *m.* caliga (militaris).

סֵבֵא potavit, se ingurgitavit, se inebriavit; *part.* סֵבֵא potator, (*pl.* סֵבֵאִים *Che- thib*, סֵבֵאִים *Keri Ezech.* 23, 42.;) *pass.* סֵבֵא potus, ingurgitatus, inebriatus.

סֵבֵא *m. (c. suff.)* סֵבֵאִי vinum, merum; computatio.

סֵבֵא *N. pr.* populi Cuschitici; *nom. gent.* סֵבֵאִים Sabaei.

סֵבֵב (*praet.* סֵבֵבִי, סֵבֵבוּ, *יָסֵב*, *יָסֵב*, *יָסֵב*; *fut.* יָסֵב, *יָסֵב*; *pl.* יָסֵבוּ, *c. suff.* יָסֵבִי; *inf.* יָסֵב, *יָסֵב*; *imp.* סֵב; *part.* סֵבֵב) se vertit, se convertit ad alqd s. alqm *sq.* ל, על, אֵל; se avertit ab aliquo *sq.* מֵעַל, מֵעַל; se revertit post (ad) alqm *sq.* אַחֲרַי, retro se vertit post alqm *sq.* אֶל-אַחֲרַי, reversus est; se convertit, accessit; delatus, translatus est; conversus, mutatus est *sq.* פִּי;

2) circumivit, ambivit, obiit (urbem *sq. accus.*, ב);
 3) circumdedit alqd *sq. accus.*, על, אָל, cinxit; accubuit (mensae) 1 Sam. 16, 11.; auctor fuit alcjs rei *sq.* ב 1 Sam. 22, 22. — *Niph.* נָסַב (praet. fem. נִסְבָּה *pro* נִסְבָּה, נִסְבָּה; fut. יִסְבֵּי, pl. יִסְבּוּ) se vertit, se convertit, translatus est *sq.* ל, אָל; circumdedit *sq.* על, *accus.* — *Pi.* סָבַב convertit, mutavit. — *Poel* סָבַב circumivit *sq. accus.*, על, obiit *sq.* ב (locum); circumdedit, cinxit *sq.* על, *accus.*, *accus. dupl.* — *Hiph.* הִסְבִּיב (fut. יִסְבֵּי, יִסְבֵּי) alqm se convertere jussit; vertit, convertit alqd ad alqd; transtulit *sq.* ל ad alqm, אָל in alqm locum; convertit, mutavit; circumire fecit, circumduxit (hominem, muros); *intrans.* se vertit, circumivit; cinxit, circumdedit. — *Hoph.* הִסְבִּיב (fut. יִסְבֵּי) se vertit, se volvit; circumdatus; cinctus est; conversus, mutatus est.

סָבִיב *m.* circuitus. — *Adv.* סָבִיב circum, סָבִיב circumcirca, undique; מִסָּבִיב circumquaque, κυκλόθεν, undique, *sq.* ל e circuitu alcjs rei, undique ab alqa re; *prae*pos. ל סָבִיב circum (alqm locum). — *Pl.* סָבִיבִים

(homines) vicini, qui circa sunt; loca vicina, quae circumjacent, בְּסָבִיבֵי פ' in vicinia (urbis); *prae*pos. circum, *c. suff.* סָבִיבֵיךָ circum te. סָבִיבוֹת circuitus, circuli, orbes; loca quae circumjacent; *prae*pos. circum, *c. suff.* סָבִיבוֹתֵי circum me.

סָבָה *f.* conversio (rerum a Deo facta), casus.

נִסְבָּה (*Niph. part.*) *f. id.*

מִסָּבִיב *m.* circuitus.

מִסָּבִיב *m.* (*c. suff.* מִסָּבִיבוֹ, *pl. constr.* מִסָּבִיבֵי) circuitus, loca vicina (urbis); consessus s. lecti in orbem positi. יִסְבֵּי *et pl.* מִסָּבִיבוֹת *adv.* circum, circumcirca.

סָבַבֵּי implexit, perplicuit, implicavit. — *Py.* סָבַבֵּי implicatus est.

סָבַבֵּי *m.* perplexum, rami perplexi, dumetum.

סָבַבֵּי *m.*, *pl. constr.* סָבַבֵּי rami perplexi arborum.

סָבַבֵּי *vel* סָבַבֵּי (*inf. v.*) *m. id.*, *c. suff.* סָבַבֵּי.

סָבַבֵּי *N. pr.* tribuni militum Davidis.

סָבַבֵּי, שֶׁבַבֵּי *f. chald.* sambuca, instrumentum triangulare chordis instructum.

סָבַל bajulavit, portavit; *trop.* tulit (dolorem, peccatum). — *Py.* onustus fuit (fetu),

gravida fuit (vacca). — *Hithp.* הִסְתַּבֵּל molestum se praebuit.

סָבַל *chald.* sustulit, erexit.

— *Po.* erectus est.

סָבַל *m.* onus.

סָבַל *m.* bajulus.

סָבַל *m.* (*c. suff.* סָבַלוּ) onus.

סְבִילָה *vel* סְבִילָה *f., pl. constr.* סְבִילוֹת onera, labores operosi.

סְבִילָה *f.* (*in dialecto Ephr. pro* שְׂבִילָה) spica *Jud.* 12, 6.

סָבַר *chald.* cogitavit *Dan.* 7, 25.; speravit.

סְבָרִים (*spes duplex*) *N. pr.* urbis inter Damascus et Hamatham.

סְבָרָא, סְבָרָה *N. pr.* coloniae Cuschaeorum.

סְבָרָכָא, סְבָרָכָה *N. pr.* coloniae Cuschaeorum in Aethiopia.

סְבָרִים *i. q.* סְבָרִים *s.* סְבָרִים.

סָבַד (*ful.* יִסְבֹּד) procubuit, adoravit *sq.* לָ (idola).

סָבַד *chald.* (*ful.* יִסְבֹּד) *id.*

סָבַל *rad. inus. chald.* acquisivit, comparavit.

סְבִילָה *f.* peculium, res propria (de populo Israelitico Jehovae peculiari).

סְבָרִים *vel* סְבָרִים *m., pl.* סְבָרִים proceres, principes (populi *Jud.*); praefecti, magistratus (Babyloniorum).

סְבָרִים *m. chald., pl.* סְבָרִים praefectus provinciae; רַב סְבָרִים praefectus summus (magorum).

סָבַר (*ful.* יִסְבֹּר) clausit, conclusit, occlusit *sq. accus., על, בְּעַד;* *absol.* clausit (januam, portas); interclusit (*sc. viam*) *Ps.* 35, 3. *Part.* סָבַר clausus; זָהָב סָבַר aurum purum. — *Niph.* נִסְבַּר occlusus, conclusus est; se conclusit. — *Pi.* סָבַר *sq.* בִּירַד tradidit in potestatem alicujus.

— *Py.* סָבַר clausus est. —

Hiph. הִסְבִּיר clausit, conclusit; *sq.* לְ, אֶל, בִּירַד tradidit alicui s. in potestatem alicujus; *part.* מִסְבִּיר *cf. deriv.* — II) *arab.* aqua implevit.

סָבַר *chald.* clausit.

סְבָרִים *m.* claustrum (cordis); aurum purum.

סְבָרִים *m.* claustrum, cavea (leonis).

סְבָרִים *m.* imber, pluvia.

מִסְבִּיר (*part. Hiph.*) *m.* claustrarius (artifex); claustrum, carcer.

מְסָבִירָת *f., plur.* מְסָבִירָת claustra; taeniae (*Randleisten*); ornamenta in basi lacus aenei.

סָבַד *rad. inus. arab.* obice obstruxit.

סָבַד *m.* nervus, cui captivorum pedes alligantur.

סדמ (tristis) *N. pr.* urbis in valle Siddim, Σέδομα.

סדן *rad. inus. arab.* vestem laxam demisit.

סדין *m.* tunica lintea, indusium.

סדר *rad. inus. chald.* seruit, in ordinem disposuit.

סדר *m., pl.* סדרים dispositiones, ordines.

שדרה *f., pl.* שדרות series, ordines (*Reihen*).

מסדרון *m.* porticus (columnarum ordines).

סחר *rad. inus. samar.* סחר circumdedit, rotundus fuit.

סחר *m.* rotunditas.

סחר *m.* turris rotunda, בית

הסחר claustrum, carcer.

שחרנים *m. pl.* lunulae (ornamenta, quae homines et cameli in collo gestant).

סוא *N. pr.* regis Aegyptiorum, Sevechus.

סוג recedere, se avertere *sq.* נסוג (a Deo). — *Niph.* נסוג (*fut.* יסוג) aversus est, se avertit; descivit, defecit (a Deo). — II) sepsit, *part. fem.* סוגה septa.

סוג *m. (plur. סוגים, סגרים)* scoria (metalli).

סוד *v.* סודי, סוד

סוח *rad. inus. i. q.* סחה abstergere, everrere, expurgare.

סוף *N. pr. m.*

סוף *f.* purgamentum, sordes, stercus.

סוף (*cf.* שוף) *N. pr. m.*

סוף *i. q.* נסוף ungere (corpus in balneo lotum) alqm aliqua re *sq. accus. et פ*; se ungere alqa re *sq. accus.* — *Hiph.* (*fut.* ויפוף) se unxit.

סוף *m.* vas unguentarium, pyxis unguentaria.

סופניה (*Chethib* סופניה) *f. chald.* συμφωνία, instrumentum musicum, duae tibiae per saccum transmissae (*Sackpfeife*).

סונה *N. pr.* urbis in Aegypto australi, Syene, Συήνη.

סוס *m.* equus; 2) hirundo, *Jes.* 38, 14. *Jer.* 8, 7. סוס *Keri.*

סוס *f.* equa.

סוס *(eques) N. pr. m.*

סוף *i. q.* אסף, *intrans.* auferri, abripi, consumi; finem habere, cessare, desinere. — *Hiph.* (*fut.* אסף, *c. suff.* אסיפם) e medio sustulit, finem fecit, consumpsit.

סוף *chald.* finiri, impleri, eventu comprobari (vaticinium). — *Aph.* (*fut.* אסף) finem fecit, consumpsit.

סוף *m.* finis; agmen extremum.

סוף *m. chald.* (*st. emph.* סופא) finis.

סופת *f.* turbo vehemens;
c. סופתה *parag.*

סוף *m.* alga (maris); ים-סוף
mare algosum *h. e.* rubrum,
sinus Arabicus. 2) *N. pr.*
oppidi.

סוּר (*fut.* יִסּוּר, יִסּוּר) *re-*
cedere sq. מִן, מֵעַל, מֵאֲחֵרִי;
desciscere (a Jehova); *sq.* בּ
recedere ab alqo et contra
eum se convertere; defle-
ctere a lege sq. מִן, *accus.*;
discedere a via recta (*virtu-*
te), degenerare; deseruit
(alqm Jehova *sq.* מֵעַל, מֵעַם,
spiritus div., robur, impe-
rium); auferri, tolli, amo-
veri alqo *sq.* בּ; 2) *devertere*
sq. אֶל apud alqm (in domum
alcjs), accedere ad alqm *sq.*
עַל; aditum habere ad alqm
sq. אֶל. — *Pil.* סוּרֵר avertit.
— *Hiph.* יִסּוּר (*fut.* יִסּוּר,
יִסּוּר) *removit, avertit, sus-*
tulit; separavit, sejunxit sq.
מִן; *detraxit (annulum); de-*
posuit (vestem); deflexit (a
lege); revocavit (verba);
ה' ראש מעל פי alcjs caput
praecidit; ה' מֵאֲחֵרִי יִהְיֶה
sq. accus. alqm a Jehova co-
lendo abalienavit; 2) fecit
ut quis deverteret apud alqm,
transtulit ad alqm sq. אֶל. —
Hoph. הוּסַר (*part.* מוּסַר)
remotus est; sublatus est sq.
מִן (e numero urbium).

סור *m. part.* *Hoph. i. q.*
מוּסַר, *fem.* סוּרָה *remota, ex-*
pulsa (urbs); masc. c. suff.
Keri סוּרֵר *qui a me remoti*
sunt s. recesserunt Jer. 17,
13. cf. sq. v. 2) pl. constr.
סוּרֵר *degeneres (palmites*
vitis). 3) N. pr. portae tem-
pli.

יסור *m. Chethib pl. c. suff.*
יִסּוּרֵי דִסּוּרֵי *defectores mei, qui a*
me defecerunt. Cf. nomen
סור.

סרה *f.* defectio (a Jehova
ejusque lege), crimen; in-
termissio, finis. *Cf.* סרר.

סרה (*recessio*) *N. pr. ci-*
sterinae.

סרת — *Hiph.* הִסִּיתָ, הִסִּיתָ
(*fut.* יִסִּיטָה, יִסִּיטָה; *part.*
מִסִּיתָ) *stimulavit, impulit,*
incitavit ad alqd sq. inf., ir-
ritavit, inflammavit contra
aliquem sq. בּ; propulit, ex-
pulit; eduxit, liberavit.

סרת *Gen. 49, 11. i. q.* פִּסְתָּה
פִּסְתָּה.

סחב *per terram traxit, ra-*
ptavit.

סחבה *f.* dilaceratio: בְּלִיַי
הִסְחָבוֹת *panni dilacerati.*

סחה — *Pi.* סָחָה *everrit, aver-*
rit.

סחי *m.* purgamenta, sor-
des, quisquiliae.

סחיש *m.* id quod ter-
tio post sementem anno

sponte provenit, *LXX.* ἀ-
τόματα, *Aquila* ἀτοφυσή.

סחף *verrit, abrasit, raptim*
et penitus abstulit. — *Niph.*
prostratus est.

סחף *circumivit, obiit, pera-*
gravit (terram); ambivit ne-
gotiandi causa; part. סחף
(*pl.* סחףים, סחףיר) ἔμπορος,
negotiator, mercator; *me-*
taph. qui cum alqo commer-
cium habuit; *fem.* סחףת (*c.*
suff. סחףתה) negotiatrix. —
Pilp. סחףתה frequenter cir-
cuivit, vehementer palpita-
vit (cor).

סחף *m.* emporium; lucrum,
opes mercatura facta partae.

סחף *m.* quaestus, lucrum
mercaturae factum; compara-
tio alcjs rei.

סחףת *st. c.* סחףת *f.* mer-
catūra; *concr.* negotiatrix.

סחףת *f.* clypeus.

סחףת *f.* marmor nigrum.

Al. testa testudinis. *LXX.*
πάρινος λίθος.

מסחף *m.* mercatura.

שוטט *v.* שוטטים *i. q.* יטטים

סחף *v.* סחף.

סחף *m. nom.* mensis tertii,
qui a primo Junii novilunio
incipiebat.

סחףון (*everrens, radens*) *N.*
pr. regis Amoritaram; 2) al.
viri.

Leopold, Lex. Hebr.

סין (*chald.* lutum) *N. pr.* ur-
bis in Aegypto, Pelusium.
2) מדבר-סין desertum pro-
pe Sinai montem.

סין *N. pr.* populi Libano vi-
cini. 2) ארץ סין terra Si-
naeorum, Sina.

סין *N. pr.* montis in Arabia,
cujus duo nominantur cacu-
mina, Sinai et Horeb. מדבר
סין desertum huic monti
vicinum.

סין *Keri i. q.* סין hirundo.

סין (acies, exercitus) *N.*
pr. ducis Cananitici; b) al.
viri.

סין (concio) *N.*
pr. m.

סין *Chethib i. q.* סין

סין *rad. inus. arab.* efferve-
scere, aestuare.

סין *com.* (*pl.* סין) olla.
2) *pl.* סין spinae, vepres;
סין hami, uncini piscato-
rii.

סין *texit, trop.* formavit
Ps. 139, 11. 2) *texit, operuit*
alqd-alqa re *sq.* על *et* ב, *ac-*
cus. dupl.; intrans. se *texit*
sq. ב; *protexit, defendit sq.*

ל. *Part.* סין vinea (mili-
tum). — *Hiph.* סין sepsit,
obsepsit *sq.* בעד; *texit; pro-*
texit, defendit sq. על. ל. —
Pilp. סין armis *texit, ar-*
mavit alqm.

סְכָּוֹ *m.* multitudo hominum.

סֶכֶךְ *m.* (*c. suff.* סֶכֶכּוֹ, סֶכֶכּוֹ) casa, tugurium; latibulum, lustrum (ferarum).

סֶכֶה *f.* casa, tugurium; tabernaculum, habitatio; septum, sepes (ovium); latibulum, lustrum (leonis). — *Pl.* סֶכֶוֹת tuguria. חַג הַסֶּכֶוֹת festum tabernaculorum, σκηνοπηγία. סֶכֶוֹת בְּנוֹת casae filiarum (Babyl., quae Veneris Mylitae cultum sequebantur). 2) *N. pr.* stationis Isr.; b) urbis in tribu Gaditarum.

סֶכֶהוֹ *f.* tugurium, tabernaculum.

סֶכֶהִים (in tuguriis habitantes) *N. pr.* populi Africani, *Vulg.* Troglodytae.

סֶכֶבָה (*sepimentum*) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

מִסְכָּה *st. c.* מִסְכָּה *m.* tegumentum; aulacum.

מִסְכָּה *f.* tegumentum.

מִוֶּסֶךְ *Keri*, מִיֶּסֶךְ *Chellib*, *m.* porticus.

סָכַל *Kal inus. syr.* stultus fuit. — *Niph.* stultum se praebuit, stulte egit; impie egit. — *Pi.* stultum, irritum reddidit (consilium). — *Hiph.* stulte egit.

סָכַל *m.* stultus.

סָכַל *m.* stultitia (stultus).

טִבְלוּת, סִבְלוּת *f.* stultitia.

סָכַן habitavit cum alqo eique assuefactus est: *part.* סָכַן amicus, familiaris, consiliarius (regis), *fem.* סָכְנָה amica. 2) utilis fuit, profuit alicui *sq.* לְ, עַל; profecit. — *Hiph.* הִסְכִּין familiaritatem contraxit cum alqo *sq.* עִם, sibi rem familiarem fecit *i. e.* cognitam habet *sq. accus.*; consuevit, solitus est *sq. inf. c.* לְ. — II) *arab.* pauper fuit. *Py. part.* מִסְכֵּן pauper, egenus factus. — III) סָכַן *chald.* in periculo versatus est. — *Niph.* נִסְכַּן in periculum incidit, periclitatus est. — IV) *i. q.* מִסְכְּנוֹת *cf.* בְּנִים.

מִסְכֵּן *m.* pauper, egenus.

מִסְכְּנוֹת *f.* paupertas, egestas.

מִסְכְּנוֹת (*pro* מִכְּסֵנוֹת) *f. pl.* loca in quibus alqd reponitur, horrea, promptuaria.

סָכַר *Kal inus. i. q.* סָגַר. — *Niph.* clausus, oclusus est. — *Pi.* in potestatem tradidit. — II) *i. q.* שָׁכַר mercede conduxit.

סָכַת — *Hiph.* הִסְכִּיתָ tacuit. סָכַל *v.* סָלָא, סָלָים, סָלָ.

סָלָא — *Py. part.* מִסָּלָאִים qui (cum auro puro) ponderantur, (auro puro) aequiparandi.

סָלַד — *Pi.* (fut. אֶסְלֶדָה) exsultavit.

סָלַד *N. pr. m.*

סָלַח (in altum sustulit, in libra pependit,) flocci fecit, sprexit. — *Pi.* contempsit, sprexit. — *Py.* fut. תִּסְלַח (sapientia) appenditur (emendi causa).

סָלַח nota musica in Psalmis et in vaticiniis Habacuci: *Alii*: cantus et modorum musicorum immutatio, *LXX.* διάψαλμα. *Alii*: elatio soni, contentio vocis. *Alii*: intermissio cantus, pausa: ad silentium! silentium!

סָלַח (fut. יִסְלַח) condonavit. — *Niph.* condonatus est.

סָלַח *m.* condonans, facilis ad condonandum.

סְלִיחָה *f.* condonatio, venia.

סְלִיחָה *N. pr.* oppidi in terra Batanaea.

סָלַל (extulit,) aggressit (acervum), exaggeravit, aggere munivit et complanavit (viam). — *Pilp.* extulit, *imp. c. suff.* תִּסְלַל trop. efferas *i. e.* magni facias eam (sapientiam). — *Hithpo.*

סָלַל se extulit contra alqm *sq.* ב. — II) *arab.* connexuit, *cf. deriv.*

סָל *m.* (*pl.* סָלִים) corbis.

סָלֵא (*via munita*) *N. pr.*

oppidi prope Hierosolyma.

סָלַח (*elatio*) *N. pr. m.*

סָלֵא, סָלֵא *N. pr. m.*

סָלֵא *N. pr. m.*

סָלֵי *N. pr. m.*

סָלֵון, סָלֵון *m.* spina.

סָלֵלָה *f.* agger (*obsidionalis*).

סָלֵם *m.* scala.

סָלֵסוֹת *f. pl.* corbes.

מִסְלָה *f.* (*pl.* מִסְלֹת) *via* aggerē munita; *trop.* vitae ratio; gradus scalae, scala.

מִסְלֹל *m.* *via* aggesta (*publica*).

סָלַע *m.* rupes, petra. 2) *N. pr.* urbis in Arabia, Petra.

סָלַעַם *rad. quadrilit.* *chald.* absumsit.

סָלַעַם *m.* genus locustarum.

סָלַח — *Pi.* סָלַח pervertit; evertit, praecipitem dedit.

סָלַח *m.* perversitas; eversio *sq.* ב. (in lingua, *i. e.* sermo turbulentus).

סָלַק *chald.* (*praet. fem.* תִּסְלַק, *pl.* סָלַקוּ) ascendit.

סָלַת *com.* farina purissima.

סָמַם, סָמַרִים *v.* סָמַם.

סָמַר־נֶבֶן (*gladius Nebonis*) *N. pr.* praefecti militum Babyloniorum.

סָמַרִים *m.* *locus* vitis, uva florens.

סָמַךְ imposuit (עַל רַד manum alicui rei, ut inniteretur); *intrans.* impositus fuit, incubuit; fulsit, sustentavit *sq.* *accus.*, ל, (*part.* סָמַךְ suffultus, immotus, firmus,) adjuvit; suppeditavit, largitus est alicui alqd *sq. acc. dupl.*; appropinquavit *sq.* אֶל. — *Niph.* fultus est, innixus est; *trop.* confisus est. — *Pi.* recreavit.

שְׂמִיכָה *f.* stragulum.

סָמַךְ יְהוָה (Jehova fulsit) *N. pr. m.*

סָמַל, סָמַל *m.* imago, simulacrum.

סָמַם *rad. inus. arab.* olfecit. *m.*, *pl.* סָמָם aromata (suffitus).

סָמַן — *Niph. part.* נִסְמָן signatum, designatum, *adv.* in loco designato *Jes.* 28, 25.

סָמַר horruit (corpus hominis terrore correpti). — *Pi.* horruit (coma). — II) *chald.* clavis firmavit.

סָמַר *m.* pilis horridus, ὄρ-θόθριξ, qui horripilat.

מְסָמֵר, מְסָמֵר, מְסָמֵרִים *m. plur.*, מְסָמֵרוֹת *f. pl.* clavi. מְסָמֵרוֹת, מְסָמֵרוֹת *f. pl.* clavi. סָמַר *rad. inus. i. q.* שָׁמַר odit.

סָמָא *N. pr.* oppidi Judae.

סָמָא *c. art. N. pr.*

סָמַבְלָט (elatus, insignis) *N. pr.* Persae, praefecti Samariae.

סָמָה *m.* dumus, vepres.

סָמָה *N. pr.* rupis prope Michiam.

סָמַר *rad. quadrilit. chald.* excaecavit.

סָמָרִים *m. pl.* caecitas.

סָמַחְרִיב (splendor victoris) *N. pr.* regis Assyriae. *Herod.* Σαμαχάριβος.

סָמַסִּים *m. pl.* rami palmarum penduli.

סָמַסָה *N. pr.* urbis in tribu Juda.

סָמַפִּיר *m.* pinna piscium.

סָס *m.* tineae.

סָסַמִּי *N. pr. m.*

סָעַד (*fut.* יִסְעַד; *imp.* סָעַד, סָעַד, סָעַד, *c. parag.* סָעַדָה) fulsit, suffulsit; sustentavit, adjuvit; refecit, recreavit *sq.* לַב; *intrans.* se refecit.

סָעַד *chald.* adjuvit.

מְסָעַד *m.* fulcrum.

סָעָה cucurrit, *part. fem.*

סָעָה רֵיחַ ventus rapidus.

סָעָה *Kal inus. arab.* divisit. — *Pi.* סָעָה (*denom. a* סָעָה) ramos amputavit.

סָעִיחַ *m.* fissura, rima; ramus.

סָעִיפּוֹת *f. pl.* rami.

סָעִיפּוֹת *f. pl. id.*

סִיָּה *m.*, *pl.* סִיָּהִים homines divisi *i. e.* dubii et ambigui animi, ambiguae pietatis.

סִיָּהִים *m. pl.* partes divisae s. diversae.

סִיָּהִים *m. pl.* cogitationes huc illuc conversae.

סִיָּהִים *m. pl.* cogitationes, curae.

סִיָּהִים vehementer commotum et agitatedum est (mare procella); *trop.* graviter afflictus et jactatus est (calamitatibus); turbulenter irruit, invasit (adversarius). — *Niph.* consternatus est. — *Pi.* סִיָּהִים agitavit. — *Po.* exagitatus est. — *Cf.* סִיָּהִים.

סִיָּהִים *m.* procella, turbo.

סִיָּהִים *f.* (st. c. סִיָּהִים, *pl.* סִיָּהִים, st. c. סִיָּהִים) procella, turbo.

סִיָּהִים *m.* (c. suff. סִיָּהִים, *pl.* סִיָּהִים) pelvis; limen. 2) סִיָּהִים, *N. pr. m.*

סִיָּהִים *Hithpo. denom.* *inf.* in limine subsistere s. stare, limen tenere.

סִיָּהִים *rad. inus. chald.* cibavit.

סִיָּהִים *m.* pabulum.

סִיָּהִים pectus percussit, planxit, deploravit, luxit alqm *sq.* ל, על, לְפָנָי. — *Niph.* plangi, lugeri.

סִיָּהִים *m.* (st. c. סִיָּהִים, c. suff. סִיָּהִים) planctus, luctus.

סִיָּהִים abrasit (barbam); abstulit (vitam), e medio sustulit, perdidit; *intrans.* sublatus est, periit. — *Niph.* סִיָּהִים corrassus est, sublatus est; consumtus est; periit. — *Hiph.* סִיָּהִים corrassit, accumulavit. — II) *i. q.* סִיָּהִים addidit, auxit, *inf.* סִיָּהִים, *imp. pl.* סִיָּהִים.

סִיָּהִים *v. סִיָּהִים.*

סִיָּהִים *v. סִיָּהִים.*

סִיָּהִים (fudit, effudit,) perfudit oleo, unxit. — *Pi.* infudit. — *Py.* profusus, prostratus est. (*Al.* congregatus est.) — II) *i. q.* סִיָּהִים, *sq.* ל. — *Niph. sq.* ל additus est, se adjunxit. — *Hithpa. sq.* ל se adjunxit. — III) *aethiop.* expandit, lectum stravit, *cf.* סִיָּהִים.

סִיָּהִים *m.* (effusum) inundati ; 2) frumentum e sementi anni antegressi sponte proveniens, *pl.* סִיָּהִים.

סִיָּהִים *f.* scabies, porrigo.

סִיָּהִים *f.* pars corporis scabie affecta.

סִיָּהִים *f. pl.* pulvilli, cervicalia.

סִיָּהִים *N. pr. m. i. q.* סִיָּהִים.

סִיָּהִים *m.* (*pl.* סִיָּהִים) saphirus.

סַפֵּל *m.* labrum, pelvis, patina.

סָפַן (textit;) contignavit *sq. dupl. accus.*; contabulavit, *part.* סָפֵן בְּאֶרֶז cedro tabulata (domus), בְּהֵימֵן סָפֵן בְּהֵימֵן domus tabulatae, laqueatae. — II) *Deut.* 33, 21: חֲלָקָתָהּ סָפֵן portio, quam legislator assignavit, recondita *i. e.* asservata.

סָפֵן *m.* tegmen, laquear:

סִפְיָה *f.* navis.

סִפָּה *v.* הַסְתַּיִפָּה, סִפָּה.

סָפַק (fut. יִסְפַּק) percussit (femur manu), complosit (manus); castigavit. — II) evomuit *Jer.* 48.

סִפְקָא *m.* (c. suff. סִפְקֵי) sufficientia, abundantia.

סָפַר (fut. יִסְפַּר) insculpsit, scripsit; *part.* סָפֵר (*plur.* סָפְרִים) scriba; scriba regius, militaris; legis peritus, γραμματεὺς. 2) numeravit. — *Niph.* numeratus est. — *Pi.* סָפַר numeravit; narravit, enarravit; praedicavit, laudavit; locutus est. — *Py.* סָפַר narratum est.

סָפֵר *m. chald.* scriba regius; legis peritus, γραμματεὺς.

סִפְרָא *m.* numeratio, computatio. 2) *N. pr.* urbis in Arabia.

סָפֵר *m.* (c. suff. סִפְרָה, *p.* סִפְרֵי, *st. c.* סִפְרֵי), scriptura, artis scribendi peritus; סִפְרֵי בְּשִׁדְרֵי literae Chaldaeorum; 2) scriptum quodvis, libellus (repudii, emtionis factae, accusatorius); *sing. et pl.* literae, epistola, epistolae; 3) liber (legis, foederis sacri); מִגְלָתָהּ סָפֵר et סָפֵר סָפֵר et סָפֵר *volumen libri i. e.* legis sacrae, סִפְרֵי סָפֵר libri sacri, τὰ βιβλία γραμμᾶτα; סָפֵר יִשְׂרָאֵל liber proborum, collecta carmina hebr.; trop. סָפֵר חַיִּים liber vitae, viventium.

סָפֵר *m. chald.* (*pl.* סִפְרֵין) liber.

סִפְרָה *f.* liber.

סִפְרָתָא (*scriba*) *N. pr. m.*

סִפְרָה *f.* (*pl.* סִפְרוֹת) numerus.

סִפְרָה *m.* numerus; אֲנִישֵׁי מִ' s. מִתֵּי מִ' homines pauci; 2) narratio *Jud.* 7, 15. 3) *N. pr. m.* (id. מִסְפָּרָתָא).

סִפְרָה *N. pr.* regionis, in quam exsules *Jud.* missi sunt.

סִפְרָה *N. pr.* urbis Assyriae, ex qua colonia in Palaestina ducta est. — סִפְרָה *nom. gent.*

סִפְרָה lapidavit, lapidibus obruit (quo poena capitalis sumebatur). — *Pi.* lapidavit,

lapidibus petiit; lapidibus purgavit, elapidavit. — *Niph. et Py.* lapidatus est.

סר *v.* סדר.

סרב *m.* refractarius, rebellis.

סרבלין *m. pl. chald.* braccæ laxæ Persarum, σαράβαλλα, σαράβαρα, σαραπάρα.

סרגון *N. pr.* regis Assyriae.

סרדי *N. pr. m.; patron.* סרדי.

סרה *v.* סיר, סרה, סרה.

סרה *effudit, intrans.* late effusus fuit; *part.* סרה effusus, prostratus (in lecto); 2) redundavit (aulaeum); *part.* סרה redundans; luxurians (mitris, tiaris). — *Niph. metaph.* effusus, profusus est.

סרה *m.* redundantia, *concr.* redundans.

סריון *i. q.* שריון *v.* שריון.

סרים *m.* (st. c. סרים, plur. סריים, סריים, סריים, st. c. סריים, סריים) eunuchus, castratus, סריים רב הס' שר הסריים princeps eunuchorum, qui pueris regis praeerat; 2) eunuchus, minister aulicus quicumque.

סרכין *m. pl. chald.* principes, praefecti, ministri regii Persarum.

סרנים *st. c.* סרני *m. pl.* axes; 2) principes (Philistaeorum).

סרעפות *v.* סרעפה.

סרה *i. q.* שרה — *Pi. part.* משרה combustor cadaverum.

סרפד *m. nom.* fruticis ignotae, LXX. κόρυζα, *Vulg.* urtica.

סרר *part.* סיר (pl. סוררים; fem. סוררה, סוררה) rebellis.

סר *adj. m.* סרה *f.* tetricus, conturbatus, tristis 1 *Reg.* 20. 21. — *Al.* סרה *v. s.* סיר.

סרה *rad. inus. arab.* hiemavit.

סרה, *Keri* סריו *m.* hiems.

סרה *obstruxit (fontes), obturavit; oclcluit, occultavit; part.* סרה occultum. — *Niph.* oclclusus, obstructus est (rimus muri). — *Pi.* obstruxit, obturavit (fontes).

סרה *occultavit, semel fut. Chethib* רסהר, *vel fut. Niph.* רסהר *Prov.* 22, 3. — *Niph.* נסהר occultus fuit, latuit alqm sq. מן מפני, מלפני, מנגד. *Part.* נסהר occultum, arcanum; pl. נסהרות arcana; peccata incognita. 2) se occultavit sq. מן מפני. — *Pi.* abscondit. — *Py.* occultus fuit, latuit. — *Hiph.* הסהר occultavit; obtexit, velavit (faciem); celavit alqd alqm sq. מן pers.; protexit, defendit. — *Hithp.*

הִסְתַּתֵּר se occultavit.

סֹתֵר *chald. Pa.* סֹתַר abscondit, occultavit; *part. fem. pl.* מִסְתַּרְתָּא occulta, res arcanae; 2) destruxit.

סֹתֵר (occultus) *N. pr.* principis Ascheritarum.

סֹתֵר, סֹתַר *m. (c. suff. סֹתְרִי)* occultatio, occultum, arcanum, clandestinum, הַבְּרִיטִים alqd arcani, הַהַר סֹתֵר locus occultus montis, לֶחֶם סֹתֵרִים panis clandestinus (quò pālam vesci non licet); בִּסְתֵר, בִּסְתָר occulte, clam, clandestinum. 2) velum, velamen (de nubibus, tonitru). 3) praesidium, tutela.

סֹתְרָה *f.* tutela.

סֹתְרִי *N. pr. m.*

מִסְתָר *m.* latebra, latibulum.

מִסְתָוֵר *m.* latibulum, refugium.

ע

עָבַב *rad. inus. arab.* texit, occultavit; latuit.

עָבַב *m. fort.* epistylum, tectum columnis impositum porticum efficiens. *Alii:* trabes. *Alii:* limina, gradus, quibus ad porticum ascenditur. *Ex.* 41, 25. 1 *Reg.* 7, 6. — *Aliud v. s.* עָבַב.

עָבַב *m., pl.* עָבַבִּים *id. Ex.* 41, 26.

עָבַב (*inf. et imp.* עָבַב, *fut.* יַעֲבֹב) operatus est, laborem subiit; operam s. laborem collocavit in alqa re *sq. accus.*, opus fecit, coluit (agrum, vineam, hortum); 2) serviit alicui *sq. accus.*, לְ, עָבַב, לְפָנַי, *dupl. accus.*; coluit, veneratus est (Deum s. deos) *sq. accus.*, לְ; sacra fecit, sacrificium obtulit (Jehovae *sq. dupl. accus.*); 3) *causat.* ministerium exegit ab alqo, laborem s. servitutum imposuit alicui *sq. בְּ*, in servitutum redegit. — *Niph.* נִעְבַּב cultus est, excultus est (ager; rex, qui a civibus colitur). — *Py.* עָבַב opus factum est, servitus imposita est. — *Hiph.* הִעֲבִיב impulit ad laborem, ad opus faciendum coegit, exercuit in labore; fatigavit, molestiam exhibuit; servitutum servire jussit alqm, in servitutum redegit; ad cultum (Jehovae) impulit. — *Hoph.* הִעֲבַבֵּנִי adactus est ad colendos (deos).

עָבַב *chald.* fecit, egit, effecit; tractavit alqm *sq. בְּ*, עָבַב; observavit (legem). — *Ithpe.* factus est.

עָבַבִּי *m. (c. suff. עָבַבִּי, pl.* עָבַבִּים, *st. c.* עָבַבִּי) servus

mancipium; minister; עֶבֶד
יהוה servus Jehovae (pius
Dei cultor, populus Isr., le-
gatus et minister Dei, fami-
liaris et amicus Dei, pro-
pheta, angelus). 2) *N. pr.*
virorum.

עֶבֶד *m. chald.* servus, cul-
tor (Dei).

עֶבֶד (serviens) *N. pr.* vi-
rorum.

עֶבֶד *m. (c. suff. עֲבִדְיָהֶם)*
opus, factum.

עֶבְדָּא (servus Dei) *N. pr.*
virorum.

עֶבְדֵּיאל (servus Dei) *N. pr.*
m.

עֶבְדֵּיחַן (servilis) *N. pr.* op-
pidi Levit. in tribu Ascher.
2) virorum.

עֶבְדֵּי *N. pr.* virorum.

עֶבְדֵּיאל (servus Dei) *N.*
pr. m.

עֲבָדִיָהוּ, עֲבָדִיָהוּ (servus Je-
hovae) *N. pr.* prophetae,
Ἀβδίας, Obadja; 2) mult. al.
virorum.

עֶבֶד אֶדוֹם (Edomitis ser-
viens) *N. pr.* Levitae.

עֶבֶד מֶלֶךְ *N. pr.* Aethiopsis,
ministri Zedekiae.

עֶבֶד נְגוּא, עֶבֶד נְגוּא (cultor
Mercurii, fort. נְגוּא *i. q.* נְבוּזַבְנֶשֶׁן)
cognom. Asarjae, socii Da-
nielis.

עֲבָדָה *f.* servitium, opus
servile; labor, opus, nego-

tium; opus rusticum; mini-
sterium, usus (לְעֲבָדַת הָאָדָם)
in usum hominum); mini-
sterium sacrum; supellex.

עֲבָדָה *f.* famulitium, fami-
lia, servi.

עֲבִידָא *f. chald.* opus, ne-
gotium.

עֲבִידוּת *f.* servitus.

מְעַבְדִּים *m., pl.* מְעַבְדִּים ope-
ra. — *Chald. pl. id.*

עָבָה crassus, pinguis fuit;
densus fuit.

עָבִי *m.* densitas.

עָבִי *m. (c. suff. עֲבִיּוֹ)* cras-
sities.

מְעָבָה *m.* densitas.

עָבַט (mutavit,) pigneravit,
pignus dedit pro mutuo;
mutuum accepit, fut. יַעֲבִיט.
— *Pi.* mutavit. — *Hiph.*
הִעֲבִיטוּ mutuum dedit *sq. ac-*
cus. pers., dupl. accus. rei
et pers.

עָבוּט *m.* pignus.

עֲבָטִיט *m.* multitudo pigno-
rum acceptorum, copia ae-
ris alieni.

עָבַר (*inf. et imp.* עֲבֹר, fut.
יַעֲבֹר) transiit, transgres-
sus est *sq. accus., ב*; migra-
vit (legem, עֲבַר בְּרִית, foedus
violavit); excessit, redun-
davit, inundavit; obruit alqm
sq. על; 2) pertransiit, per-
vasit *sq. ב*, *accus.*, בֵּין; כָּסָה

לפֹתֵר *argentum apud mercatores transiens, i. e. usu receptum.* 3) praeteriit *sq.* לַפְּנֵי, עַל פְּנֵי, מֵעַל, עַל, *accus.*; interiit, evanuit; *trop.* praeteriit (*peccatum i. e. condonavit; jus alcjs, i. e. causam ejus non curavit*); 4) processit ulterius, profectus est *sq. accus.*, עַל; peragravit, obiit *sq. accus.*, בְּ; inivit *sq. accus.*, (עַ' בְּרִיחַ) foedus ingressus est; praevivit *sq.* לַפְּנֵי; secutus est *sq.* אַחֲרֵי; discessit, recessit *sq.* מִן; irrui in alqm, invasit, obrui *sq.* עַל; *metaph.* transiit super alqm, impositum est alicui *sq.* עַל. — *Niph.* trajectus est (*fluvius*). — *Pi.* עבר transire fecit, transmisit (*pessulum*); concepit, praegnans facta est (*vacca*). — *Hiph.* הֵעֵבֵר transmisit, trajecit (*fluvium sq. accus., dupl. accus., accus. et בְּ*); traduxit (*ex alio loco in alium*); transtulit (*hereditatem ad alqm sq. לְ*); migrare fecit, incitavit ad migrandam (*legem*); 2) pertransire s. pervadere fecit (*alqm terram, bestias terram*); emisit (*vocem*) *sq.* בְּ per (*terram, castra, i. e. proclamari jussit*); ה' שׁוֹפֵר tubâ cecinit; 3) praeterire fecit, ulterius projecit (*sagittam sq.*

accus. pers.); praetermisit, remisit, condonavit (*peccatum*); attulit, obtulit (*sacrificium*), consecravit (*לִיהוָה*), (לְמִלְכָּה); 5) abduxit, abstulit, removit (*s. res s. homines*); avertit (*malum, ignominiam*). — *Hithp.* הִתְעַבֵּר se effudit in iram, irâ exarsit in alqm *sq.* עַל, בְּ, עַם, *accus.*; superbivit.

עֲבוּר *m., st. c.* הָאָרֶץ *se* proventus s. oblatio terrae, frumentum.

בְּעֲבוּר (*m. transitus*), בְּעֲבוּר *praepos.* ὑπὲρ τινος, in alcjs gratiam, alcjs rei causa, ob, propter, *c. suff.* בְּעֲבוּרֵי meâ causâ, בְּעֲבוּרֶךָ, בְּעֲבוּרֶיהָ tuâ causâ, בְּעֲבוּרֶיהָ ejus causâ, בְּעֲבוּרֵיהֶם eorum causâ; b) *sq. inf.* eum in finem ut, ὑπὲρ *c. inf.*; לְבְּעֲבוּר *sq. inf. id.* 2) *conj. sq. fut.* ut (*de fine et consilio*), בְּעֲבוּר אֲשֶׁר *id.*

עֵבֶר *m.* regio s. pars ulterior, trans alium locum sita. עֵבֶר אֲרִנוֹן regio trans Arnonem. בְּעֵבֶר הַיָּם in regione transmarina. עֵבֶר הַיַּרְדֵּן regio trans Jordanem, ab oriente Jordanis sita; regio cis Jordanem. עֵבֶר הַנָּהָר regio trans Euphrat., *p.* עֵבֶרֵי נָהָר. 2) regio opposita, e regione posita. מִהַעֲבֵר מִזָּה—מִהַעֲבֵר

לְעֵבֶר אֶחָד — לְעֵבֶר אֶחָד, מִזֶּה
 ab altera — ab altera parte,
 illinc — hinc. מִכָּל-עֵבְרָיו un-
 dique, מִשְׁנֵי עֵבְרֵיהֶם ab utro-
 que latere. — 3) *Conjunctum c. prae-
 pos.*: אֶל-עֵבֶר in regionem ulterio-
 rem; e regione, versus; אֶל-עֵבְרוֹ
 in suam partem, seorsum;
 מֵעֵבֶר *sq. genit. s. dat.* trans;
 עַל-עֵבֶר פָּנָי in partem ante-
 riorem alcjs, אֶל-עֵבֶר פָּנָיו in
 rectum s. rectâ (ire). — 4) *N. pr.*
 conditoris gentis Hebraeorum,
 עֵבֶר, בְּנֵי עֵבֶר, עֵבֶר
 Hebraei; b) al. viro-
 rum. — הַעֵבְרִים s. הַר הַעֵבְרִים
 jugum montium trans Jordanem.

עֵבֶר *chald.* regio ulterior;
praep. trans.

עֵבְרִי *N. gent.* Hebraeus;
pl. עֵבְרִים, עֵבְרִיִּים; *fem.*
 עֵבְרִיָּה, *pl.* עֵבְרִיּוֹת.

עֵבְרָה *f.* ratis.

עֵבְרָה *f.* (effusio irae,) nimia
 vehementia, ex-
 candescentia; ira vehementis-
 sima; superbia, arrogantia
 insolentissima.

מֵעֵבֶר *m.* transitus; vadum
 (fluvii); fauces (montium).

מֵעֵבְרָה *f.* (*plur.* מֵעֵבְרוֹת,
 מֵעֵבְרוֹת) vadum (fluminis);
 fauces (montium).

עֵבְרוֹנָה *N. pr.* stationis Is-
 raelitarum.

עֵבֶשׂ putruit.

עֵבַת — *Pi.* implexit, contor-
 sit, pervertit.

עֵבַת *adj. m.* עֵבְתָהּ *f.* im-
 plexus, perplexus.

עֵבוֹת *m.* (*pl.* עֵבְתֵימָם, עֵבְתֵימָם)
 funis; *pl.* vincula; 2) opus
 tortile; 3) *pl.* rami perplexi
 et densi.

עֵגֵב (*fut.* יִעֲגֵב) amavit, amo-
 re impudico et incesto fla-
 gravit *sq.* אֵל, עַל.

עֵגָבָה *f.* (*c. suff.* עֵגְבָהּ)
 amor impudicus.

עֵגָבִים *m. pl.* suavitates, de-
 liciae; שִׁיר עֵ' carmen suave.

עֵגָב, עֵגָב *m. nom.* instru-
 menti musici, tibia, syrinx.

עֵגָה, עֵגָה *v.* עֵגָה.

עֵגָר *m. nom.* avis ex aliis in
 alias terras migrantis. (*Al.*
 grus. *Al.* hirundo garriens.)

עֵגֵל *rad. inus. syr.* volvit,
 circumegit, rotavit.

עֵגֵל *adj. m.* עֵגֵלָה *f.* rotun-
 dus.

עֵגֵל *m.* annulus, inauris.

עֵגֵל *m.* (*c. suff.* עֵגֵלָה; *pl.*
 עֵגֵלִים, *st. c.* עֵגֵלִי) vitulus;

trop. עֵגֵלֵי עַמִּים vituli po-
 pulorum, populi qui tauros
 s. duces sequuntur.

עֵגֵלָה *f.* vitula, juvenca. 2)

N. pr. conjugis Davidis.

עגלה *f. (c. suff. עגלהו; pl. עגלות, st. c. עגלות) currus, plaustrum.*

עגלון *N. pr. urbis in tribu Juda; 2) regis Moabitarum.*

מעגל *s. מעגל m. (st. c. מעגל, pl. מעגלים, st. c. מעגלות) orbita; via, trop. agendi ratio; 2) carrago, propugnaculum plaustrorum junctorum; c. ה loc. מעגלה.*

עגם *tristis, anxius fuit sq. ל. עגן — Niph. se occlusit s. continuit.*

עוד *v. עדה; ער, v. עוד.*

עוד *rad. inus. arab. numeravit, computavit; destinavit (tempus). Pil. et Hithp. v. s. עוד.*

עוד *menstrua (mulierum).*

עון *m. chald. (st. emph.*

עונת, *pl. עונות, st. emph.*

עונת *tempus; annus. ער*

ער *per annum et annos (duos) et dimidium anni, per tres annos et dimidium.*

ערה *v. ער, רעד.*

ערה *(fut. רעהה) transiit, processit; 2) irruit, hostiliter invasit (praedatus est cf. ער); 3) induit (ornatum), ornavit se aliqua re sq. accus. — Hiph. (fut. c. suff. אערה, part. מערה) removit, se*

exiit sq. accus. (veste); ornavit alqm aliqua re sq. dupl. accus.

ערה, ערה *chald. (fut. רעהה, רעהה) transiit, interiiit (regnum); abrogata est (lex); sublatus est; ablatus est, abiit sq. מן; pertransiit, tetigit sq. ב. — Aph. (praet. c. suff. רעההו, fut. pl. רעההו, part. מהעה) abstulit; removit, abrogavit (reges).*

ער *m. (transitus, perpetuitas temporis, diuturnitas,) tempus perpetuum, aeternum. ער אבי-ער pater perpetuus; הרהרי-ער, הרהרי לעולם לעולם, לעד, ער-ער, ער-ער, עולם ועד, ועד ער in aeternum, in perpetuum. — 2) praeda Gen. 49, 27. Jes. 33, 23. Zeph. 3, 8.*

ער, ערה *poët. ערה, (c. suffix. ערה; ערה; ערה; ערה; ערה) pro ערהם, ערהם 1) praepositio, quae motum continuum vel continuam actionem usque ad alqm terminum significat, ac dicitur de spatio loci et temporis et de gradu: usque ad, μέχρι, ad; intra. ערה-קצה הארץ usque ad finem terrae. ערה-ערה usque ad fluvium.*

בֹּאֵהָ וְעַד שְׁעָרֵי עֶקְרוֹן
 donec venias ad vallem et
 usque ad Hecronis portas.
 עַד רֹאשׁ usque ad caput.
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה usque ad hunc
 diem. עַד הַבֹּקֶר usque ad lu-
 cem. עַד הָעֶרֶב usque ad ve-
 speram. עֲדֵי רִגְעַת רִגְעַת
 עַד לְפָנָי usque ad
 (de loco et temp.). עַד לְפָנָי
 usque ante. עַד מְהֵרָה usque
 ad celeritatem (summam),
 celerrime. עַד לְמַעְלָה ad sum-
 mum. עַד אֵין מִסְפָּר usque
 ad defectum numeri, usque
 dum numerari nequit. עַד
 אֶחָד ad unum (omnes), *prae-*
ced. לֹא: ne unus quidem.
 עַד הַנָּהָה, עַד הַנָּהָה, עַד הַנָּהָה
 hucusque. עַד הַנָּהָה continuo au-
 res advertit ad alqm. *Inter-*
dum gradatio quaedam ad-
jecta oritur: עַד עֶקְרָה us-
 que ad sterilem, adeo s. ipsa
 sterilis (septem liberos pa-
 rit). עַד הַנָּהָה וְהַתְּאֵנָה et
 adeo vitis et ficus (fructus
 non proferunt). — 2) *Con-*
junctio: usque dum, do-
 nec, *sq. praet., fut., inf.;*
dum, sq. praet., fut., inf.,
part.; usque adeo ut *sq.*
praet. עַד שָׁבוּ donec redie-
 runt. עַד אֲבוֹא donec perve-
 nirem. עַד אֲשֵׁית אֲבִיבֶיךָ us-
 que dum fecero hostes tuos
 (scabellum pedum tuorum).

וְיָהִי עַד-בּוֹאֵהָ donec venias.
 וְיָהִי עַד-בּוֹאֵהָ et factum est
 dum Saulus loquitur. עַד-
 עַד וְיִמְלֵא שְׂחֹק פִּיךָ dum os
 tuum risu implet. עַד זֶה
 עַד מְדַבֵּר dum hic loquitur.
 עַד עָוָה evasit, dum
 illi cunctantur, illis cun-
 ctantibus. עַד לֹא-שָׁמַח אֲלֵהָ
 עַד לִבְךָ adeo ut ista non cura-
 veris *Jes.* 47, 7. — עַד-אֵם
 usque dum, donec, *bis wann;*
 עַד-עַתָּה usque ad tempus quo.
 עַד-אֲשֶׁר, עַד-שֵׁי, עַד-אֲשֶׁר
 עַד-לֹא donec. עַד-לֹא
 dum non, quum non. עַד-
 עַד-אֲשֶׁר antequam, prius-
 quam, *πρὶν ἄν.* עַד-כִּי usque
 dum.
 עַד *chald.* usque ad (de
 tempore; עַד-כִּי, עַד-כִּי
 hucusque, עַד אַחֲרָיִךְ usque
 ad postremum, postremo;)
 ad (de consilio et fine);
 intra. עַד-הִיא usque dum.
 עַד-לֹא nondum — quum.
 עֲדָה (ornamentum) *N. pr.*
 uxoris Lamechi; 2) uxoris
 Esavi.
 עֲדָה *m.* (in pausa עֲדָה; *c.*
suff. עֲדָה, עֲדָה; *pl.* עֲדָהּ)
 ornatus, ornamentum; 2)
 aetas, senectus *Ps.* 103, 5.
 עֲדָהּ (ornamentum Dei)
N. pr. virorum.
 עֲדָהּ, עֲדָהּ (ornamentum
 Jehovae) *N. pr.* virorum.

עֲדִיתִים (ornatus duplex)
N. pr. oppidi in tribu Juda.
 עֲדוּי (tempestivus) *N.*
pr. prophetae; 2) avi Za-
 chariae.
 עֲדוּת *v.* עֲדוּת.
 עָדָל *rad. inus. arab.* justus,
 aequus fuit.
 עָדָלִי *N. pr. m.*
 עָדָלִים *N. pr.* speluncae et
 oppidi in tribu Juda; *nom.*
gent. עָדָלִי.
 עָדָן — *Hithp.* vitae molli et
 delicatae se dedit, bene fuit
 alicui.
 עָדָן *adj. m., fem.* עָדָן
 mollis, delicata; (*subst.* per-
 cussio 2 *Sam.* 23, 8.)
 עָדָן (mollis) *N. pr. m.*
 עָדָן *m., pl.* עָדָנִים *deliciae,*
voluptates. 2) עָדָן, עָדָן
 hortus Edeniticus, *n. pr.* re-
 gionis amoenae, in qua pri-
 mi homines vixerunt.
 עָדָן (amoenitas) *N. pr.* re-
 gionis in Mesopotamia. בֵּית
 עָדָן *v.* בֵּית עָדָן.
 עָדָן *f.* voluptas.
 עָדָן *N. pr. m.*
 עָדָן *N. pr.* virorum.
 עָדָןִים (*st. c.* מְעָדָןִים, *c.*
suff. מְעָדָןִים), *pl.* de-
 liciae, oblectamenta; *adv.*
 cum gaudio, hilari animo,
 lubenter; 2) cibi delicati, cu-

pediae; 3) מְעָדָןִים *transp.*
pro מְעָדָןִים vincula (Pleja-
 dum), *cf.* עָדָן.
 עָדָן *pro* עָדָן, עָדָן *pro*
 עָדָן *hucusque, cf.* עָדָן.
 עָדָן *v.* עָדָן.
 עָדָןִים *N. pr.* oppidi in tribu
 Juda.
 עָדָן redundavit, abundavit,
 superfluous fuit; *sq.* עָלָּ superavit
 numerum alcjs; pen-
 dulus fuit, dependit. — *Hiph.*
 עָדָןִים superfluum collegit
 s. habuit.
 עָדָן ordinavit, disposuit (a-
 ciem); 2) sarrivit, pastina-
 vit (vineam). — *Niph.* sar-
 rita est (vinea). — II) *Kal*
inus. arab. perfide egit, pro-
 didit; deseruit. — *Niph.*
 עָדָן relictus est, remansit;
 desideratus est, defuit. —
Pi. עָדָן deesse passus est.
 עָדָן *m.* (*c. suff.* עָדָןִים; *pl.*
 עָדָרִים, *st. c.* עָדָרִי) grex.
 עָדָןִים grex Jehovae, po-
 pulus Isr. — 2) *N. pr.* op-
 pidi in tribu Juda; b) viri
 cujusd.
 עָדָן *N. pr. m.*
 עָדָןִים (grex Dei) *N. pr.*
 generi Sauli.
 עָדָן *m.* sarculum.
 עָדָןִים *m. pl.* lentes.
 עָדָן *N. pr. v.* עָדָן.

עוּב — *Hiph.* הָעִיב *metaph.* caligine obtexit, obscuravit, *i. e.* opprobrio affecit.

עוּב *com.* (*st. c.* עִב; *pl.* עִבִּים, *st. c.* עִבִּי; עִבוּת) obscuritas, caligo; nubes; densa silvae caligo. — *Aliud v. s.* עִבָּב.

עוּבָל *N. pr.* gentis et regionis Arabum.

עוּג *arab.* curvus fuit; curvavit, flexit; 2) *denom. ab* עֵגָה: (*fut. c. suff.* תֵּעָגְגָה) panem s. placentam in cinere ferventi coxit.

עוּגָה, **עֵגָה** *f.* placenta in cinere ferventi cocta, ἐγκυρῶφιας, placenta succineraria; **עֵגַת רִצְפִּים** placenta super lapidibus ferventibus cocta, **עֵגוֹת מַצוֹת** placentae non fermentatae.

עוּגָה *m. id.*

עוּגָה *N. pr.* regis Basanitarum.

עוּד *Kal inus.* vertere, verti, reverti, iterare, iterum dicere, contestari (*Thren.* 2, 13. *Chethib*). — *Pi.* עוּד circumdedit. — *Hiph.* הָעִיד (*praet.* הָעִידוֹת, הָעִידוֹתָהּ, הָעִידוֹתֵי; *inf.* הָעִיד; *fut.* אָעִיד, *apoc.* תֵּעִידוּנִי, *c. suff.*) testem adhibuit alqm; contestatus est (terram et coelum) contra alqm *sq.* ב; μαρτυροῦν, testatus est, testificatus est, testimonium

dedit *sq. accus.* contra alqm, pro alqo s. alicui; obsecravit, obtestatus est, sancte affirmavit *sq.* ב; alicui; graviter hortatus est alqm *sq. accus.*, ב, עַל; palam professus est alqd; הָעִיד עֵדוֹת ב; sanctas leges s. praecepta dedit alicui. — *Hoph.* הָעִידוֹתָהּ indicatum est alicui *sq.* ב. — *Pil.* עוּד restituit, confirmavit. — *Hithpol.* הָעִידוֹתָהּ se statuit, erectus stetit.

עוּד *m.* testis; testimonium, עֵגָה עוּד ב; testimonium edit contra alqm; 2) legis auctor, princeps.

עוּדָה *f.* testis, res quae alqd testatur; testimonium; praeceptum. — *Aliud v. s.* רִצְדָה.

עוּדוֹת, **עֵדוֹת** *f.* (*pl.* עֵדוֹת) decretum, praeceptum (Dei); lex divina, tabulae legis (לְחַת הָעֵדוֹת); אֲרוֹן הָעֵדוֹת; אָהֶל אֲרָחָה tabernaculum legis. — *Ps.* 60, 1. 80, 1. *cf.* שׁוֹשָׁן, שׁוֹשָׁן *s.* שׁוֹשָׁן.

עוּד, **עוּד** (*inf. abs. v.* עוּד) iterum, denuo; continuo, continenter; amplius, porro; adhuc. *Cum suff.* עוּדָהּ adhuc ego (sum); עוּדָהּ adhuc tu; עוּדָהּ, עוּדָהּ adhuc ille, illa; עוּדָהּ, עוּדָהּ adhuc illi; עוּדָהּ *Keri* adhuc

nos, עוֹדִינָה *Chethib* (*pro*
 עוֹדִינָה) adhuc illi (languent
 oculi nostri) *Thren.* 4, 17.
 — בְּעוֹד, בְּעוֹד dum adhuc,
 בְּעוֹד הַיּוֹמָהּ, בְּעוֹד הַיּוֹמָהּ
 dum puer vivit, בְּעוֹד יוֹמָם
 dum interdium (dies) est, בְּעוֹד
 בְּעוֹד יָמִים dum adhuc tres
 dies sunt, תְּרִידוּם בְּעוֹד
 בְּעוֹדִי dum ego superstes ero.
 מֵעוֹד ex quo temp., מֵעוֹדִי
 ex quo ego sum, מֵעוֹדִי ex quo
 tu es.

עוֹד (restituens, confir-
 mans) *N. pr.* patris Asarjæ
 proph.; 2) al. prophetæ.

הַעוֹדָה *f.* praeceptum, lex
 divina; mos, consuetudo.

עָוָה (inflexus, tortuosus fuit)
 perverse, improbe egit. —
Niph. נִעְוָה (spasmodicis convul-
 sionumque doloribus) dis-
 tortus est; incurvatus, de-
 pressus est (calamitatibus);
trop. perversus fuit, animo
 perverso fuit. — *Pi.* עוֹוָה
 contortum fecit, pervertit,
 subvertit. — *Hiph.* הִעְוָה
 perversum reddidit, perversit
 (jus), depravavit, pravam
 fecit (agendi rationem), pra-
 ve s. impie egit.

עֵוָה *f.* eversio.

עוֹוָה *f. chald.* (*pl. c. suff.*
 עוֹוָה) perversitas, iniqui-
 tas, peccatum.

עוֹז, עוֹז *m.* (*st. c.* עוֹז, *c.*
suff. עוֹזָה; *pl.* עוֹזוֹת, *c. suff.*
 עוֹזוֹתָהּ, עוֹזוֹתָהּ, עוֹזוֹתָהּ
 perversitas, peccatum, cri-
 men; culpa peccando con-
 tracta; poena peccati; cala-
 mitas, miseria.

עוֹזָה, עוֹזָה *Chethib* (rui-
 nae) *N. pr.* oppidi Edomi-
 tici.

עוֹזוֹתָהּ *m. pl.* perversitates,
 pravitates. *Vulg.* vertigo.

עוֹזָה *m., pl.* עוֹזוֹתָהּ, עוֹזוֹתָהּ
 ruderum, ruinae, acervus ruderum.
 2) עוֹזוֹתָהּ הַצְּבָרִים, עוֹזוֹתָהּ
N. pr. partis montis Abarim; 3)
 עוֹזוֹתָהּ oppidi in tribu Juda.

עוֹזוֹתָהּ (acervus
 ruderum) *N. pr.* urbis Ca-
 nanit. in tribu Benjamin.

עוֹזוֹתָהּ (ruina) *N. pr.* oppidi
 muniti in tribu Naphthalita-
 rum.

עוֹזוֹתָהּ *m.* acervus ruderum.

עוֹזוֹתָהּ (eversio) *N. pr.*
 oppidi Assyriorum imperio
 subjecti, ex quo coloni in
 Samariam a Salmanassaro
 deducti sunt; *nom. gent.*
 עוֹזוֹתָהּ Avvaei. 2) עוֹזוֹתָהּ
 nomades Cananaei, quos Philis-
 taei exturbarunt. 3) עוֹזוֹתָהּ
 oppidum Avvaeorum in tri-
 bu Benjaminitarum.

עוֹזוֹתָהּ vel עוֹזוֹתָהּ confugere, *Jes.*
 30, 2: *inf.* לְעוֹזוֹתָהּ confugien-
 do, qd alii ad עוֹזוֹתָהּ referunt.

— *Hiph.* הֵעִיז in tuto loco collocavit alqd sq. *accus.*, *absolute* res suas in tuto collocavit.

עוֹז *v.* עִיז.

עוֹט *rad. inus. arab.* fodere.

עֹט *m.* stylus ferreus ad literas lapidibus insculpendas; calamus ad scribendum.

עוֹל lactare, *part. f. pl.* עֹלוֹת lactantes.

עוֹל *m.* infans.

עוֹל *m., pl.* עוֹלִים infantes, parvuli. — *Aliud v. s.* עוֹל.

עוֹל *Kal inus. arab.* declinare, deflectere. — *Pi.* עוֹל in-juste, improbe egit.

עוֹל *m.* homo impius.

עוֹל *m.* homo injustus, impius.

עוֹל, עוֹל *m. (c. suff. עוֹלוֹ)* pravitas, improbitas, injustitia.

עוֹלָה *f. id., c. ה* *parag.* עוֹלָה בְּנֵי-עוֹלָה *homines improbi, impii.*

עוֹלָה *f. id., c. ה* *par.* עוֹלָה, *pl.* עוֹלוֹת. — *Al. v. s.* עוֹלָה.

עוֹלָל *v.* עוֹלְלוֹת, עוֹלְלָל, עוֹלְלָל.

עוֹלָם *v.* עוֹלָם.

עוֹן *rad. inus. arab.* quiescere, habitare.

עוֹנָה *f.* concubitus (conjugialis).

Leopold, Lex. Hebr.

מְעוֹן *m.* habitatio, habitaculum, domicilium (Dei); lustrum (ferarum); refugium. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) gentis Arabicae; *pl.* מְעוֹנֵי הָעִיר incolae hujus urbis; c) viri cujusd.

מְעוֹנָה, מְעוֹנָה *f.* habitatio, habitaculum (Jehovae); lustrum (ferarum); refugium, asylum.

מְעוֹנָתִי *N. pr. m.*

עוֹה *v.* עוֹעִים, עוֹן.

עוֹה (*fut.* יִעוֹה) tegere (pulos alis) *Jes.* 31, 5.; 2) volare, avolare, advolare, involare (de avibus, sagitta, exercitu, navibus); *trop.* cito auferri, evanescere (de somnio, vita humana); 3) (*fut.* יִעֲפֹה) *intrans.* caligine tegi, *i. e.* calamitate opprimi *Job.* 11, 17. 4) (*fut.* יִעֲפֹה) tenebras offundi (de oculis), *i. e.* animi deliquium pati, viribus deficere, *Jud.* 4, 21. 1 *Sam.* 14, 28. — *Pil.* עוֹפֵה volitavit; vibravit (ensem). — *Hiph. fut.* יִעֲפֹה *Keri* volare facies, celeriter conjicies (oculos ad alqd sq. בְּ), *Chethib* יִעֲפֹה *Kal fut.*, *Prov.* 23, 5. — *Hithpol. (fut.* יִעֲפֹה) avolavit, celeriter ablatu est.

עוֹה *m. collect.* aves. — *Chald. id.*

עִרְפָּה *f.* (c. *parag.* עִרְפָּה) obscuritas, caligo, tenebrae. 2) *N. pr.* filii Midianis, regionis et gentis Midianitarum; b) viri; c) feminae.

עִפְפִּים *st. c.* עִפְפִּים *m. dual.* palpebrae. ע' שחר palpebrae aurorae, radii ejus.

מַעֲפָה *m.* caligo, tenebrae.

מוֹעֲפָה *m. id.*

עִיץ (*imp. pl.* עִצֵּי) consulere, consilium dare.

עִיץ *N. pr.* regionis et gentis in Arabia deserta, *LXX.* *Ἀνοϊτις, Ἀνοϊται.*

עִיק — *Hiph.* הִעִיק pressit, depressit.

עֲקָה *f.* oppressio.

מוֹעֲקָה *f.* onus graviter premens.

עִיר *vigilem esse, vigilare, part.* עִיר; 2) *expergisci, imp.* עִירָה, עִירָה age! agedum! — *Niph.* יִעִיר (*fut.* יִעִיר) *expergefactus, excitatus est* (e somno); *trop.* se excitavit, surrexit (Deus, populus, ventus). — *Pil.* עִירָה *expergefecit, excitavit* (e somno); *evocavit* (serpentem e latebris); *incitavit* (rixam); *suscitavit* (potentiam); *vibravit* (hastam, flagellum). — *Hiph.* הִעִיר *expergefecit* (e somno); *excitavit* (alcjs spiritum, animum, aurem);

evocavit, provocavit (crocodilum, pullos ad volandum); *vigilavit, evigilavit, invigilavit alicui sq.* על. — *Hithpol.* הִתְעִירָה se excitavit, surrexit; *exsultavit.* — II) *i. q.* עָרָה, *Niph.* (*fut.* הִעִיר) *nudatus est.* — III) *arab.* fodere, effodere. — *Pi.* עִירָה *caecum fecit; trop.* *occaecavit, corruptit* (judicem donis).

עִור *m.* (*pl.* עִוְרוֹת) *cutis; pellis, corium; corpus.* — עִוְרוֹת עִור *gingiva.*

עִירָה *m. chald.* gluma, palea.

עִירָה *adj. m.* עִירָה *f.* caecus.

עִירָה *m.* caecitas.

עִירָה *f. id.*

עִיר *m. chald.* vigil, custos (angelus).

מְעִירָה *f.* (*st. c.* מְעִירָה, *pl* מְעִירָה) *caverna, spelunca.*

מְעִירָה *m. pl.* pudenda.

עִירָה se congregare, *LXX.* *συραθροίλεισθαι. Alii: festinanter appropere.*

עִירָה succurrere, subvenire, opem ferre *sq. dupl. accus.*

עִירָה — *Pi.* עִירָה *incurvavit, flexit, invertit; trop.* *pervertit* (jus, causam alcjs; *viam alcjs i. e. corruptit.* — *Py. part.* מְעִירָה *curvatum.* — *Hithpa.* se incurvavit.

עֲוָתָהּ *f.* oppressio, injuria.

עֲוֹתָי *N. pr.* virorum.

עֹז *f.* (*pl.* עֹזִים) capra; גִּדְרֵי עֹזִים hoedus caprarum, עֹזֵה עֹזִים pecus caprina; 2) *pl.* pili caprini.

עֹז *f. chald.* capra.

עֹז, עֹזָא, עֹזָא *v.* עֹזָא.

עֲוֹתָאֵל *m.* averruncus, ἀλεξι-
κακος (deus s. daemon). *Al.*
hircus abiens. *LXX.* ἀπο-
πομπάιος.

עֹזֵב (*fut.* יִעֹזֵב, *c.* ה *parag.*

אֲעֹזֵבָה, *c. suff.* אֲעֹזֵבָה, *pl.*

יִעֹזֵבוּ; *part.* עֹזֵב, *c.* *Jod*

parag. (עֹזֵבָה, *fem.* עֹזֵבָה) re-

laxavit vincula et dimisit
(asinum, jumentum); manu

misit, (*part.* יִעֹזֵב וְיִעֹזֵב

clausus et manu missus, man-

cipium et liber, *i. e.* omnes

omnino homines;) *trop.* li-

bere dimisit, non cohibuit

(querelam). 2) reliquit;

deseruit (miserum, Deus po-

pulum, populus Deum, le-

gem div., pietatem); com-

misit alicui *sq.* אֶל, בְּרֵד, אֶל, אֶל;
intrans. se commisit
alicui *sq.* אֶל; 3) omisit, in-

termisit *sq.* accus., *inf. c.* לְ, remisit (iram), subtraxit (fa-
vorem) alicui *sq.* מִצֵּם. — *Niph.* נִעֹזֵב desertus, deso-

עֲוֹתָהּ *f.* (*part. pass. v.*

עֹזֵב) alqd derelictum, deser-
tum, rudera, ruinae. 2) *N.*
pr. matris Josaphati; b)
uxoris Calebi.

עֲוֹבוּנִים *m. pl.* nudinati,
nudinae, emporium; quae-
stus mercaturâ factus.

עֲוֹבוּק *N. pr. m.*

עֲוֹבָה *N. pr. m.*

עֹזֵז (*fut.* יִעֹזֵז, *inf.* יִעֹזֵז)

firmus, robustus fuit, valuit;

se validum praebuit; validus

factus est, invaluit; robur

addidit, confirmavit. — *Hiph.*

הִעֹזֵז obsfirmavit, פִּנְיָהּ *s.*

הִעֹזֵז בְּפִנְיָהּ pertinax fuit.

עֹז *in pausa* עֹז *adj. m.* (*pl.*

עֹזִים; *fem.* עֹזָה, *pl.* עֹזוֹת)

robustus, fortis; vehementis;

gravis; firmus, munitus; du-

rus, asper; עֹז־פִּנְיָהּ impu-

dens, pertinax. — *Subst.* ro-

bur, fortitudo.

עֹזָה (munita) *N. pr.* urbis

Philistaeorum, *LXX.* Γάζα.

Nom. gent. עֹזָתִי.

עֹזָא, עֹזָא, עֹזָא *m.* (*c. suff.* עֹזָא,

עֹזָא, עֹזָא, עֹזָא, עֹזָא) ro-

bur, fortitudo, potentia;

concr. fortes, robusti; 2) fir-

mitas; praesidium; עֹז־פִּנְיָהּ

facies impudens, pertinacia;

3) majestas; 4) gloria, laus.

עֲוֹתָהּ, עֲוֹתָהּ *N. pr.* virorum.

עֹזָא *m.* robur; vehementia.

עֹזָא *adj. m.* robustus, for-

tis, potens; *collect.* robusti, fortes.

עֲזָרָא *N. pr. m.*

עֲזָרָהוּ (Jehova roborat) *N. pr. viroꝝ.*

עֲזָרִי *N. pr. mult. viroꝝ.*

עֲזָרָאֵל (potentia Dei) *N. pr. multoꝝ viroꝝ.* — עֲזָרָאֵל *patronym.*

רִעְזָרְאֵל *i. q. עֲזָרָאֵל.*

עֲזָרָהּ (potentia Jehovae) *N. pr. regis Jud. LXX. 'Oζίας, alibi עֲזָרָהּ; 2) al. viroꝝ.*

עֲזָרָא *N. pr. m.*

עֲזָרָא (fortis ad mortem usque) *N. pr. ducis milit. Dav.; 2) al. viri; 3) בית ע' locus in tribu Juda vel Benj.*

עֲזָרָא *m. (c. suff. מצָרִי, מצָרִי; pl. מצָרִים) locus firmus et munitus, munimentum; trop. praesidium, refugium. מ' ראש munimentum capitis (i. e. quasi galea). מ' צָרִי urbes munitae. מצָרִי מִצָּרִים munimentum maris (Tyros). אֱלֹהֵי מִצָּרִים deus munimentorum (deus quidam bellicus).*

עֲזָרְיָהּ *f. aquila, LXX. ἀλιαιετος, Vulg. aquila marina.*

עֲזָרָא — *Pi. עֲזָרָא fodit.*

עֲזָרָא *f. chald. annulus signatorius.*

עֲזָרָהּ (novale) *N. pr. urbis in tribu Juda.*

עֲזָרָהּ (*fut. יִעֲזֹר, plur. יִעֲזָרוּ; imp. c. suff. עֲזָרְנִי, pl. עֲזָרְנִי*) auxiliatus est, adjuvit alqm *sq. accus., ל, עם, אַחֲרֵי; part. עֲזָרַד adjutor, patronus, socius. — Niph. נִעְזָר adjutus est. — Hiph. i. q. Kal, part. מִעֲזָרִים adjuvantes, inf. לְעֲזֹר Chethib.*

עֲזָרָהּ *m. (c. suff. עֲזָרוּ) auxilium; concr. adjutor, adiutrix. 2) N. pr. viroꝝ.*

עֲזָרָהּ *N. pr. viroꝝ*

עֲזָרָהּ, עֲזָרָהּ *f. (c. parag. עֲזָרָהּ) auxilium. 2) N. pr. i. q. עֲזָרָהּ.*

עֲזָרָא *N. pr. m., LXX. 'Eοδρας. 2) al. viri.*

עֲזָרָהּ (adjutor) *N. pr. viroꝝ.*

עֲזָרָא (Deus juvat) *N. pr. viroꝝ.*

עֲזָרָהּ *f. i. q. אֶרְצָה atrium templi; crepido (altaris).*

עֲזָרִי *N. pr. m.*

עֲזָרָאֵל (auxilium Dei) *N. pr. viroꝝ.*

עֲזָרָהּ, עֲזָרָהּ (juvit Jehova) *N. pr. regis Jud. i. q. עֲזָרָהּ; 2) al. viroꝝ.*

עֲזָרָאֵל (auxilium exstitit) *N. pr. viroꝝ.*

עָצָה *s.* עָצָה *s.* עָצָה.
 רָצַט *s.* עָצָה; עָרַט *s.* עָט.
 עָטָה (*fut.* וַעֲטֶה, *cf.* עָרַט; *part.* עָטָה, *fem.* עָטָה) *te-*
xit, operuit sq. על; se ope-
ruit, induit alqd sq. accus.,
se vestivit, indutus, vestitus
est; convolvit .Ies. 22, 17.
 — *Hiph.* הָעֵטָה *te*
xit, ope-
ruit sq. accus. dupl., accus.
et על.

מֵעֵטָה *m.* amictus, vesti-
 mentum.

עֵטִילָה *m.* vesperilio.

עָטָן *rad. inus. arab.* ad po-
 tandum procubuit (pecus).

עֵטָיִן *m., pl.* עֵטָיִיִם *Iob.*
 21, 24: stationes pecoris, lo-
 ca ubi pecora procumbunt
 et hibunt. *LXX.* ἔγκυατα.
Vulg. viscera. *Syr.* latera.
Al. vasa, mulctra.

עָטָה (*fut.* וַעֲטָה) *te*
xit alqm
sq. ל; induit, indutus, ve-
stitus est sq. accus.; se textit,
se velavit; metaph. caligine
obvolutus est, elanguit,
part. עָטָה *languens, debilis.*

— *Niph. (inf. c. praef.* בְּעָטָה
pro בְּהֵעָטָה) *languit.* —

Hiph. הָעֵטָה *languit, viri-*
bus defecit. — *Hithp.* הִתְעָטָה
elanguit, fractus est (ani-
mus).

מֵעֵטָה *f.* tunica ampla,
 pallium.

עָטָר *cinxit, circumdedit sq.*
accus. dupl. (tuendi causa
s. hostiliter). — Pi. עָטָר *co-*
rona cinxit, coronavit sq. ac-
cus. dupl., ל. — *Hiph. part.*
f. מְעַטְרָה *coronas prae-*
bens s. distribuens (Tyrus).

עָטָרָה (*st. c.* עָטָרָה, *plur.*
 עָטָרוֹת) *f.* corona (regia,
 convivalis); *trop.* de summi
 dignitate, ornamento maxi-
 mo. 2) *N. pr. f.* — *Pl.* עָטָרֵיִת
N. pr. urbis in tribu Gad;
et עָטָרֵיִת in tr.
Ephr.; בֵּית הָעָטָר in tr. Ju-
da; ע' שׁוֹפָן in tr. Gad.

עָטָט *rad. inus. arab.* sternu-
 tavit.

עָטָטָה *f.* sternutatio.

עָרַב, עָרָה, עָרִים, עָר, הָעָר, עָר,
 עָרָה *s.* עָרָה, עָרָה, עָרָה.

עָרָב *N. pr. i. q.* עָרָב; 2) ru-
 pes in agro mont. Ephr. se-
 ptenrionali, *LXX.* Γαβᾶλ.

עָרַט (*fut.* וַעֲרֹט, וַעֲרֹט) *acer-*
rime invexit, vehementer ir-
ruit in alqm sq. אל, incre-
puit aliquem sq. ב.

עָרַט *st. c.* עָרַט *m.* bestia ra-
 pax; avis rapax, *collect.*
 aves rapaces.

עָרָטָם *N. pr.* oppidi et rupis
 in tribu Juda.

עָרָלָם *s.* עָרָלָם *i. q.* עָרָלָם.

עָרָלָיִם *N. pr.* ducis milit. Dav.

עֵלָם *N. pr.* populi et terrae ad mare Persicum, Elymais. — **עֵלְמִיָּא** *pl. chald.* Elamitae.

עֵיִם *m.* terror, רוחו **בְּעֵיִם** *LXX.* ἐν πνεύματι βιαίως, *Jes.* 11, 15.

עֵיִן *f.* (*st. c.* עֵיִן, *c. suff.* עֵיִנִי; *dual.* עֵיִנִים, *st. c.* עֵיִנִי, *c. suff.* עֵיִנִי) oculus; *poët.* bullula (vini); conspectus; vultus, facies; aspectus, species alcjs rei; superficies. — **לְעֵיִנִי פ'** ante oculos alcjs, coram alqo; **בְּעֵיִנִי** in oculis alcjs, coram aliquo, iudice alqo; **מֵעֵיִנִי** procul ab oculis alcjs, inscio alqo; **בֵּין עֵיִנַיִם** inter utrumque oculum, in fronte; **עֵיִן בְּעֵיִן** oculo ad oculum converso, de facie. — 2) fons; *c.* ה *parag.* עֵיִנָה ad fontem, *pl.* עֵיִנֹת, *st. c.* עֵיִנֹת, — *Nomm. pr.* עֵיִן oppidi *Levit.* in tribu Simeon; b) in Palaest. boreali. עֵיִנַם, עֵיִנַם (duo fontes) opp. in tr. Juda. עֵיִן הַדִּיר (fons hoedi) opp. in tr. Juda. עֵיִן הַגִּיר (fons hortorum) opp. in tr. Juda; b) in tr. Issasch. עֵיִן הָאֵר, עֵיִן הַדִּיר (fons habitationis) opp. Manassitarum. עֵיִן חֲדָה (fons incitatus fluens) opp. in tr. Issasch. עֵיִן חֲצוּר (fons muro inclusus) opp. in tr. Naphth. עֵיִן חֲרוּד fons pro-

pe opp. Charod. עֵיִן מְשֻׁשֵׁט (f. iudicii) fons in Kadesch. עֵיִן עֵגְלִים (f. vitulorum duorum) opp. in Moabit. עֵיִן רֵגֶל (f. fullonis) fons in confiniis Jud. et Benj. עֵיִן רְמוֹן opp. in tr. Juda. עֵיִן שֶׁמֶשׁ (f. solis) opp. in confiniis Judae et Benj. עֵיִן תְּזִים (f. belluarum s. canum ferorum) fons prope Hierosolyma. עֵיִן תְּפִיחָה oppidum in finibus Manassitarum.

עֵיִן *com. chald.* (*st. c.* עֵיִן; *pl.* עֵיִנִין, *st. c.* עֵיִנִי, *c. suff.* עֵיִנִי) oculus.

עֵיִן *denom. ab עֵיִן part. m.* obliquis oculis aspiciens, invidiose observans, invidus.

עֵיִנִן (oculatus) *N. pr. m.* מְעֵיִן *m.* (*st. c.* מְעֵיִן, *c.* מְעֵיִנִי; *parag.* מְעֵיִנִי, *c. suff.* מְעֵיִנִי; *pl.* מְעֵיִנִים, מְעֵיִנִי; *מְעֵיִנֹת*) locus fontibus irriguus; fons ipse; *metaph.* imago prosperitatis et laetitiae.

עֵיִף languit, defatigatus est, viribus defecit. (עֵיִף *cf.* עֵיִף.)

עֵיִף *adj. m.* עֵיִפָּה *f.* languens, faticens, defatigatus.

עֵיִפִּי (fessus) *N. pr. m.*

עֵיִפָּה *v.* עֵיִפָּה.

עֵיִר *arab.* fervere, aestuare; 2) effrenato et fervido cur-

su fugere, vagari. 3) *i. q.* עיר *vigilem esse, inde עיר locus munitus excubitorum et custodum, locus muro vel vallo cinctus, oppidum.*

עיר *m.* (*c. suff.* עירה, *pl.* עירים) *asellus, asinus.*

עיר *m.* (*c. loc.* עירה, *pl.* עירים, *plerumque semel עיר* *cf.* ער) *urbs, oppidum, civitas; castra, munimentum parvum, (turre, specula).* — עיר הקדש, עיר אלהים — Hierosolyma. — *Urbs alcjs, i. e. patria alcjs; sq. genit. nom. alius urbis: oppida cum vicis vicina, עירי השבון oppida et vici in Hesbonis vicinia; passim dicitur עיר pars urbis, עיר המים urbs aquae, pars urbis Rabbae, עיר בית הבעל urbs domus Baalis, pars Samariae.* — *Nomina fr. oppidorum: עיר המלח (urbs salis) in deserto Judae ad mare salsum; עיר נחש (urbs serpentum) opp. ignotum; עיר שמש (urbs solis) in tr. Danitarum; עיר התמרים (urbs palmarum) Hiericho. — 2) עיר aestus, fervor (animi, irae); angor. 3) עיר, עירי *N. pr. m.**

עיר *m.* *urbs.* עיר-מואב, עיר Areopolis, *urbs prim. Moabitaram ad Arnonem fluv. —*

Pl. ערים, st. c. ערי, urbes, cf. עיר. — 2) ער (c. suff. ערה, pl. ערים) inimicus, hostis.

ער *m. chald. inimicus.*

עיר *chald. v. עיר.*

עירא *N. pr. virorum.*

עירי *N. pr. m.*

עירם *N. pr. principis Edomit.*

עירך *N. pr. patriarchae, filii Henochi.*

עירם *v. עירמים, עירם.*

עש *v. עיש.*

ענה *v. עי. i. q. ענת.*

עכבר *m. aranea.*

עכבר *m. mus agrestis.*

עכבור *N. pr. virorum.*

עכו (arena calida) *N. pr. urbis in tribu Ascher. אנה, Ptolemais.*

עכן *N. pr. m.*

עכס *m. compes; pl. עכסות periscelides feminarum.*

עכס *Pi. denom. se periscelidibus ornavit.*

עכסה *N. pr. filiae Calebi.*

עכר (*fut. c. suff. יעכר*) *afflixit, calamitatem intulit. — Niph. נעכר commotus est (dolor); part. fem. נעכרת perturbationum, i. e. perturbationum.*

עכור (conturbans) *N. pr. vallis prope Hierichuntem.*

עכרן (afflictus) *N. pr. m.*

עֲכָשָׁב *m.* aspis.

עָלָה *v.* עָלָה, עָלָה, עָלָה.

עָלָה *v.* עָלָה, עָלָה, עָלָה.

עָלָה *adj. m.* balbus, balbutiens.

עָלָה (*fut.* רָעַלָה, *apoc.* רָעַל) ascendit, *sq.* עָלָה, אָלָה, בָּלָה, accus. (*ἀναβαίνειν*, in regionem elatiorem proficisci); sursum tetendit, duxit (*via*), elatus est, assurgit (*fumus, vapor, aurora*), exaestuavit (*ira*), provenit (*planta*), exiit (*sors*); elatus est, aucta est (*res familiaris*), invaluit (*proelium*); superavit *sq.* עָלָה; ablatus est, evanuit; relatus est (*in tabulas*). — *Niph.* נִעְלָה exaltatus est (*Deus*); sublime latus, sursum ductus est; abductus est, discessit, abire jussus est. — *Hiph.* הִעְלָה, הִעְלָה (*pers. 2.* הִעְלִיחַ, הִעְלִיחַ; *imp. apoc.* הִעַל; *fut. apoc.* רָעַל) in locum altiorem eduxit, sursum duxit, sursum tulit, adduxit, attulit; obtulit (*sacrificium*); imposuit; induit alqd alicui; obduxit (*aurum alicui rei*); sustulit, abstulit; retulit (*in tabulas*). — *Hoph.* הִעְלָה sursum ductus est; oblatum est (*sacrificium*); relatus est (*in tabulas*), inscriptus est. — *Hithp.*

fut. apoc. יִתְעַל se effert, superbit.

עָלָה *m.* summitas, *concr.* summus, altissimus (*Deus*) *Hos.* 11, 7., עָלָה לא non-summus, non-deus. 2) עָלָה *adv.* in altum, sursum; מֵעָלָה de-super; supra.

עָלָה, *poët.* עָלָה (*c. suff.* עָלָה; עָלָה, עָלָה; עָלָה, עָלָה; עָלָה, עָלָה, עָלָה, *poët.* עָלָה) *praepositio: dicitur* 1) *de eo, quod superius est aliisque insistit atque ea sibi inferiora habet, deinde quod ex inferiore in superiorem locum movetur: a)* super, in, *ἀνά, ἐπί, ὑπέρ*, עָלָה-מִטַּהּ super lecto suo, עָלָה-הָאָרֶץ super terra, in terra, עָלָה-בַּיִת in domo, in templo (*loco edito*), עָלָה לְשׁוֹן super lingua, עָלָה פִּי פִּי super labiis alicui (*in quibus sermo oritur*); *transfertur ad verba legendi, onerandi, tuendi; ad signif. officium s. debitum: עָלָה לְתַת in eum est dare; materiam unde vivitur: עָלָה תָּרַח עָלָה ἐπί τινος; normam: ad, secundum, עָלָה-הַבְּרָחַי מִלְּפִי-צָדֵק secundum ordinem Melchisedeci, עָלָה-הַגְּתִית ad modum instrumenti Giddith (de modo, ad quem carmen canendum est), עָלָה-כָּכָה hunc in mo*

dum; b) super alqd vel deorsum (auf etwas herab, hinab) vel sursum (auf etwas hinan, heran), על-הָאָרֶץ, in terram, על פְּתַח inscribere in (librum), על צִוְיָה imperavit alicui, על הַר ascendit in montem, חָלַף על-עֵץ suspendit de s. in ligno, על יָסֶה addidit ad, על-נְשִׁבֵר damnum super damnum; *Iob. 10, 7: על-הַדְּעָתָהּ* (mit sammt deinem Wissen) quamquam scis. — 2) de eo, quod super aliis suspensum est, iis imminet, eminet, sive quiescit, sive movetur: super, ὑπέρ, de; transferitur ad signif. imperium: super, de, in; notionem superandi alqd: supra, magis quam; praeter; ultra (de tempore); causam: ob, propter, pro; id de quo quis audit vel loquitur: super, de. — 3) de eo, quod aliis vicinum est et imminet: super, ad, apud, juxta; על (conj. c. לְבַר, נְפִישִׁי, רְוּחִי) apud me. — 4) signif. motum in alqm locum s. rem s. hominem: in, ad; adversus, contra, erga; in libris recentioribus pro לְ, אֶל ad, in alcjs commodum, dativus lat. — 5) Cum inf. propterea quod; quamquam. — 6) Cum sub-

stantivis abstractis conj. significat adverbialia: על-נְשִׁבֵר modo mendaci, mendacio, על-רַחֵם large. — II) Conjunctio: propterea quod sq. praet.; על לֹא quamquam non; על אֲשֶׁר, על פְּרִי propterea quod.

מִצְלָו, מִצְלָרָה (c. suff. מִצְלָרָה) signif. remotionem e loco, qui superior est alio: desuper, ab, ex; rarius super, prope, propter; sq. לְ supra, super, prope, juxta.

עֲלֵי (c. suff. עֲלֵי) chald. על, עֲלֵינָא, עֲלֵיָהּ, עֲלֵיהֶּן, עֲלֵיהֶּם, עֲלֵיהֶּן, עֲלֵיהֶּם i. q. hebr. super; supra; penes, apud; ad, adversus. — על דִּי supra quam, magis quam. על דְּהַךְ propter hoc, propterea.

עֲלָא chald. sq. מִן super.

עֲלָה st. c. מ. (c. suff. עֲלָה) pl. constr. עֲלָיָהּ; folium arboris; collect. folia.

עֲלָה f. ascensus; holocaustum.

עֲלָה f. chald., st. emph. עֲלָה pl. עֲלָהּ holocausta.

עֲלָיָהּ adj. m., fem. עֲלֵיָהּ (pl. עֲלֵיָהּ) superior.

עֲלֵיָהּ m. chald. (st. emph. עֲלֵיָהּ Chethib, עֲלָהּ Keri) summus (Deus).

עָלִי *N. pr. sacerdotis, Hll.*
 עָלִי *m. pistillum mortarii.*
 עֲלִיָּה *f. conclave superius; trop. coenacula coeli; ascensus, via strata et aggesta.*
 עֲלִיָּה *f. chald. cubiculum superius.*
 עֲלִיּוֹן *adj. m. עֲלִיּוֹנָה f. superior; excelsus, sublimis; Deus summus, numen supremum.*
 עֲלִיּוֹן *m. chald. summus, nonnisi plur. עֲלִיּוֹנִין Deus summus, numen supremum.*
 מַעְלָה *m. ascensio, ortus; locus editus; suggestus; locus acclivis, clivus. 2) Nomina pr.: מַעְלַת-גֹּרֵר ascensus catulorum, locus prope Jibleam. מ' הַזֵּיתִים mons olivarum. מ' אֲדָמִים mons ruforum in confiniis tr. Judae et Benj. מ' עֲקָרִים collis scorpionum in finibus Palaestinae australibus.*
 מַעַל *m. superius: c. ה loc. מַעְלָה sursum; ulterius, deinceps. — לַמַּעְלָה sursum; amplius; ulterius; sq. מִן supra, praeter; עַד-לַמַּעְלָה usque ad majorem gradum, majorem in modum, admodum. — מִלְּמַעְלָה superne, desuper. — מִמַּעַל desuper, superne; sq. לַ super, supra; prope, juxta.*

מַעַל *m. elatio.*
 מַעְלָה *f. ascensus, trop. cogitatio in mentem veniens; gradus (scalae); locus editus; conclave superius. — שִׁיר הַמַּעְלוֹת carmen graduum (inscriptio Pss. 120 — 134.).*
 הַעֲצָלָה *f. canalis, aquaeductus; fascia vulneri alligata.*
 עֲלוּהָ *f. i. q. עוֹלָה injustitia. 2) N. pr. gentis Edomiticae, עֲלִיָּה Chethib.*
 עָלַם *s. עֲלוּמִים.*
 עֲלִיּוֹן *N. pr. Idumaei.*
 עֲלוּקָה *f. hirudo, sanguisuga.*
 עָלַז (*fut. יַעֲלִז, plur. יַעֲלִזוּ*)
 exsultavit prae gaudio, jubilavit, *sq. בַּ de aliqua re; insolenter se extulit.*
 עָלִיז *adj. m. exsultans.*
 עֲלִיז *adj. m. exsultans, laetus; insolenter exsultans.*
 עָלַט *rad. inus. arab. densus, spissus fuit.*
 עֲלָטָה *f. caligo spissa.*
 עָלָה *s. עֲלִיּוֹן, עֲלִיָּה, עֲלִיָּה.*
 עָלַץ *s. עֲלִיצוּת.*
 עָלַל *Kal inus. arab. iterum hibit; 2) sitim explevit, animum, libidinem explevit; 3) chald. et syr. intravit. — Poel עָלַל immisit, indidit; vexavit, male habuit, alqd mali attulit; part. מַעֲוֹלֵל*

puer petulans. — *Poal* עוֹלֵל illatus, inflicus est. — *Pil.* יַעֲלֵעַ *ex* עֲלֵעַ, *fut. pl.* יַעֲלֵעוּ sorbent *Iob.* 39, 30. — *Hithpa.* עֲלֵל alqd mali intulit s. fecit, afflixit; libidinem explevit, ludibrio habuit, illusit. — *Hithpo.* הִעֲלֵל perpetravit (facinora). — II) *Po.* עוֹלֵל racematus est; *metaph.* penitus excidit et perdidit (populum).

עֲלַל *chald.* (*praet.* עַל, *fem.* עֲלַת *Keri*, עֲלַת *Chethib*; *part. pl.* עֲלִירָן *Keri*, עֲלִירָן *Chethib*) intravit, ingressus est; occidit (sol). — *Aph.* הִנְעֵל (*imp. c. suff.* הִנְעֵלָנִי, *inf.* הִנְעֵלָה, הִנְעֵלָה) introduxit. — *Hoph.* הֻעֵל introductus est.

עֵל *m.* (*c. suff.* עֵלִי) jugum; *trop.* jugum servile.

עֵלָא *N. pr. m.*

עֵלָה *f. chald.* occasio, causa, praetextus.

עֵלָל *m.* officina.

עֵלָלָה *f.* facinus, factum; *pl.* עֵלָלָוֹת facinora (Dei, hominum).

עֵלָלָהָה *f.* facinus (Dei), praeclare factum.

עוֹלֵל *m.* (עוֹלָלִים *pl.*) parvulus, puerulus.

עוֹלָלוֹת *f. pl.* racemationes.

מַעֲלִין *m. chald., pl.* occasus (solis).

מַעֲלָלִים *m., pl.* facinora (Dei, hominum).

הַעֲלָוֹת *m., pl.* vexationes, calamitates alicui illatae; 2) puerilia, *concr.* petulantes, pueruli.

עֲלָמִים *part.* occultavit, occulta (peccata). — *Niph.* נִעְלַם absconditum, occultum fuit, latuit alqm *sq.* מִן, מִצְרִי; *part.* נִעְלָמִים homines lecti, astuti. — *Hiph.* הִעֲלָם occultavit, abdidit, celavit *sq.* מִן; מִן עֵינָיִם ה' oculos avertit ab alqo *i. e.* neglexit, non curavit (non adjuvit), connivere (non animadvertere in alqm); obturavit (aures); *trop.* obscuravit. — *Hithp.* הִתְעֵלַם se occultavit, se abscondit; se subduxit, se avertit *sq.* מִן. — II) *arab.* pubes et coeundi cupidus fuit *cf. derivv.*

עוֹלָם *m.* (tempus occultum, cujus neque initium neque finis innotuit,) aeternitas, sempiternitas, perpetuitas (de tempore et praeterito et futuro). — רִמְי עוֹלָם tempora antiqua. עַם עוֹלָם populus *i. e.* homines prisco tempore mortui. מַחֲי עוֹלָם tempore prisco mortui. גְּבוּל עוֹלָם terminus antiquus,

quem majores posuerunt. נְבִילֵי ע', אֲרַח ע', הֶרֶךְ ע' via s. vivendi ratio i. e. pietas prisca. צֶדֶק ע' justitia prisca. —

עֲבָד עוֹלָם servus perpetuus (qui dum vivit non manu mittitur). שְׁלֵרֵי ע' perpetuo securi. שְׂמֵחַת ע' gaudium perpetuum. בְּרִית ע' foedus sempiternum. אֲחֻזַּת ע' possessio sempiterna. גְּבֻעוֹת ע' colles aeterni. בְּמוֹת ע' montes aeterni. שֵׁנַת ע' somnus aeternus (mors). אֵל ע' Deus aeternus. זְרַעוֹת ע' brachia aeterna (Dei). — מֵעוֹלָם inde ab antiquissimis temporibus; ante mundum conditum; *addita negatione*: nullo tempore, nunquam. לְעוֹלָם, עוֹלָם, עַד-עוֹלָם in aeternum, sempiterno, in perpetuum. מֵעוֹלָם עַד-עוֹלָם ab aeterno usque ad aeternum tempus (tu Deus es). לְמִן-עוֹלָם וְעַד-עוֹלָם ex aeterno usque ad aeternum, in tempus sempiternum. — 2) עוֹלָם, αἰών, rerum terrestrium amor et studium *Eccles.* 3, 11.

עִירלוֹם *m.* aeternitas.

עֲלָם *m. chald.* (*st. emph.* עֲלָמָא; *pl.* עֲלָמִין, *st. emph.* עֲלָמָא) aeternitas (de tempore et praeterito et futu-

ro). מִן-עֲלָמָא וְעַד-עֲלָמָא ab aeterno usque ad aeternum tempus.

עֲלָם *m.* adolescens, qui pu-
buit.

עֲלָמָה *f.* (*pl.* עֲלָמוֹת) virgo nubilis. — עַל-עֲלָמוֹת modo musico virginum (*Jungfrauen-Weiss*). *Alii*: more virginum, voce virginea i. e. acuta.

עֲלָמִים *m. pl.* aetas juvenilis, juventus, adolescentia; *poët.* robur juvenile.

עֲלָמוֹן (*occulta*) *N. pr.* oppidi in tribu Benjamin. 2) הַבְּלִתְהֶמָּה *nom.* stationis Israelitarum in deserto.

עַל-עֲלָמוֹת *f.* *Ps.* 9, 1: i. q. עֲלָמוֹת; *Ps.* 48, 15: in sempiternum.

עֲלָמָה *N. pr.* virorum.

עֲלָמוֹן *i. q.* עֲלָמָה.

תַּעֲלָמָה *f.* absconditum, occultum; *pl.* תַּעֲלָמוֹת *occulta, arcana.*

עִירָלָם *v.* עִירָלָם.

עֲלָם (*fut.* יִעֲלָם) laetatus est, exsultavit. — *Niph.* נִעֲלָם exsultavit. — *Hithpa.* (fut. *pl.* נִתְעֲלָסָה) laetitiae se dedit, laetatus est.

עֲלָע *Pil. fut. pl.* יִעֲלָעוּ sorbent *v.* צָלַל.

עֲלָע *f. chald., pl.* עֲלָעִין *constae.*

עלה — *Py.* tectus est; *metaph.* caligine tectus est, *i. e.* viribus defecit, elanguit. — *Hithpa.* se obvolvit; *metaph.* viribus defecit (aestu, siti).

עלפה *pro עלפה* *f.* languor.

עלץ (*fut.* יעלץ) laetatus est de alqo *sq.* ב, exsultavit; insultavit *sq.* ל.

עלרצה *f.* laetitia, exsultatio.

עמם *c. comp.*, עמם *v.* עמם.

עמד (*fut.* יעמד) stetit; constitit coram alqo *sq.* לפני, *i. e.* praesto fuit, ministravit, serviit; adstitit, adjuvit *sq.* על, adfuit *sq.* את, prae-fuit *sq.* על, institit alqa re *sq.* על, *i. e.* confisus est; constitit, perstitit (decretum Jehovahae, Deus ipse), perman-sit; restitit *sq.* לפני, לפני, מן, נגד, perseveravit in alqa re *sq.* ב; mansit, permansit (in suo loco et statu); substitit (in eodem loco homo, sol, mare); destitit, desiit *sq.* מן *c. inf.*; exstitit (ad judicandum *sq.* *inf. c.* ל; rex novus, bellum exortum), *sq.* על contra alqm; constitutus, institutus est (praefectus). — *Hiph.* העמיד

statuit; *transl.* constituit, decrevit, *sq.* ל promisit, *sq.* על imposuit alicui (le-

gem), praefecit (muneri sa-cro); stabilivit; confirma-vit; erexit (statuas, domum); prodire fecit, excitavit; *in-trans.* substitit. *Ex.* 29, 7: העמידה *fort. pro העמידה* (*cf.* מצד) vacillare fecisti. — *Hoph.* העמד statutus, con-stitutus est; *partic.* stare fa-ctus.

עמד *m.* statio, locus.

עמוד *m.* columna; *trop.* columna (nubis, ignis; coeli et terrae *i. e.* montes altissi-mi); suggestus.

עמדה *f.* locus in quo sub-sistere licet, hospitium.

מעמד *m.* statio, locus.

עמם *v.* עמם; עמם; עמם.

עמק *v.* עמק; עמק; עמק.

עמיר *v.* עמיר.

עמיר *f.* societas; *concr.* so-cius, alius quivis, ὁ πλησίον.

עמל (*fut.* יעמל) laboravit, labore se exercuit, operam in alqa re collocavit *sq.* ב.

עמל *adj. m.* graviter *s.* cum virium contentione labo-rans, labore se exercens, (*pl.* עמלים fabri;) afflic-tus aerumnosus, miser.

עמל *m.* labor gravis et mo-lestus; res labore partae; aerumna, molestia, miseria; עמלו aerumna ejus (quam

patitur, aut quam affert);
עמל מְנַחֲמֵי consolatores
molesti. 2) *N. pr. m.*

עמלק *N. pr.* populi Arabiae
inter Idumaeam et Aegy-
ptum habitantis. עמלקי *nom.*
gent., c. art. collect. Ama-
lecitae. הַר הָעֵמֶלְקִי mons
Amalecitarum in tr. Ephrai-
mitica. 2) *N. pr.* nepotis
Esavi.

עמם (*arab.* communis fuit;
congregavit, collegit, con-
juxit; 2) *arab.* texit, oc-
clusit;) abscondit, obscura-
vit; *intrans.* latuit. — *Hoph.*
הָעֵמֶם (*fut.* יִרְעֶם) obscura-
tus est.

עם, עַם *com.* (*c. suff.* עַמִּי;
pl. עַמִּים, *st. c.* עַמִּי, עַמִּים,
st. c. עַמִּי) populus, natio,
sing. praecipue populus Is-
raelitarum: עַם יְהוָה, עַם
עַם; קְדוֹשׁ, עַם סִגְלָה, נְחֻלָּה
pl. populi quicumque; 2) *trans-*
fertur ad singulas gentes,
tribus, familias; *pl.* tribus
Israelitarum; cognati, ne-
cessarii; עַמִּי בְּנֵי עַמִּי populares
mei; 3) cives, vulgus, mili-
tes, (qui regibus vel ducibus
opponuntur;) 4) universum
genus humanum; 5) *poët.*
agmen s. copia (animalium).

עם *m. chald.* (*st. emph.*
עַמָּא, עַמְמָא, *plur.* עַמְמַיִן, *st.*
emph. עַמְמַיָּא) populus.

עם (conjunctio) (*c. suff.*
עַמִּי; עַמִּי; עַמִּי; עַמִּי;
עַמִּי; עַמִּי; עַמִּי; עַמִּי;
עַמִּי; עַמִּי; עַמִּי; עַמִּי;
praepositio signif. comita-
tum et societatem (agendi,
auxiliandi, pugnandi cau-
sa), conjunctionem et com-
munionem, similitudinem,
comparationem, aequalita-
tem, viciniam et propinqui-
tatem, potestatem alcjs rei
et possessionem: μετά τινος,
cum; ad, apud (alqm, apud
animum, in animo), prope;
μετά τισι, inter. — מצם (ex
conjunctione alcjs vel ali-
quorum) dicitur de eo, quod
ex eo vel ab eo, quocum con-
junctum fuit, discedit, ita-
que ex alcjs societate, vici-
nia, domo, potestate, ani-
mo, consilio, sententia, aliis-
que proficiscitur: ab, ex.

עם *praep. chald.* (*c. suff.*
עַמִּי; עַמִּי; עַמִּי; עַמִּי;
עַמִּי; עַמִּי; עַמִּי; עַמִּי;
hebr. cum; apud.

עמם *f.* conjunctio, com-
munitas: כָּל-עַמִּתּוֹ שֵׁי eadem
ratione qua. — לְעַמִּתּוֹ prope,
juxta; pariter ac, secundum;
e regione; *pl.* לְעַמִּוֹת secundum;
מִלְעַמִּתּוֹ prope. — 2)
N. pr. oppidi Ascheritarum.

עמון (popularis) *N. pr.* filii
Loti et populi ab eo oriun-
di; *nom. gent.* עַמִּוֹנִי, *plur.*
עַמִּוֹנִים; עַמִּוֹן בְּנֵי עַמִּוֹן Ammoni

tae; *fem.* עֲמוֹנִית, *plur.* עֲמוֹנִיּוֹת.

עֲמִיָּאל (ex populo Dei) *N. pr. virorum.*

עֲמִיהוּד (ex populo Judae) *N. pr. virorum.*

עֲמִיזָבֵד (populus datoris) *N. pr. m.*

עֲמִיחֹדֶד (ex populo ingenuo) *N. pr. m.*

עֲמִינָדָב (ex populo nobili) *N. pr. virorum.*

עֲמִינִיטָה (ex populo omnipotentis) *N. pr. m.*

עֲמֵד (populus perpetuus) *N. pr. oppidi in tr. Ascher.*

עֲמָרָם (populus excelsus) *N. pr. patris Mosis; patron. עֲמָרָמִי; 2) al. viri.*

עֲמִנּוּאֵל (Deus nobiscum) *N. symb. Messiae futuri, Εμμανουήλ.*

עָמַס, *semel עָמַס (fut. יִעָמַס)* sustulit, onus portavit; onus portandum imposuit *sq. על.* — *Hiph.* הִעָמַס onus imposuit alicui *sq. על.*

עָמוֹס (onus) *N. pr. prophetae, Amos.*

עָמָסָה (Jehova portat) *N. pr. m.*

עָמָסָה *f. onus.*

עָמֵק profundus, abstrusus fuit. — *Hiph.* הִעָמַק profundum fecit; *c. al. v̄v. conj.*

abit in adv. profunde, longe, procul.

עָמֵק *adj. m. עָמֵקָה f. profundu; trop. abstrusus, inexplicabilis.*

עָמֵק *adj. m., pl. constr. עָמֵקֵי טָפֵה* profundi labii, quorum sermo obscurus est, barbare loquentes.

עָמוֹק *N. pr. m.*

עָמֵק *m. (c. suff. עָמֵקָה, pl. עָמֵקִים)* campus depressus, vallis; *plur. meton. incolae vallis.* — *Nomina pr.:* עָמֵק

אֶיֶלֶון vallis in vicinia Ajalonis. ע' הָאֵלָה (vallis terebinthi) vallis prope opp.

Bethlehem. ע' בְּרָכָה (v. benedictionis) vallis prope urbem Engaddam.

ע' בְּגִבְעוֹן v. prope Gibeonem. ע' הַחֲרוֹן

ע' הַחֲרוֹן vallis prope Hebronem. ע' הַחֲרוֹן

ע' הַחֲרוֹן *nomen symb. vallis (quae inter urbem Hierosolyma et montem olivarum fuisse dicitur).*

ע' הַחֲרוֹן v. prope urbem Jesreelem. ע' הַחֲרוֹן

ע' הַחֲרוֹן (vallis regis) non procul a mari mortuo. ע' הַחֲרוֹן

ע' הַחֲרוֹן oppidum in tribu Benjaminitarum. ע' הַחֲרוֹן

ע' הַחֲרוֹן (v. Rephaeorum) in confinio tr. Judae Philistaeam versus.

ע' הַחֲרוֹן *v. ע' הַחֲרוֹן.*

עָמֵק *m. profunditas.*

עָמֵק *adj. m. chald. profundus, abstrusus.*

מַעְמָקִים *m. pl.* profunditates, loca profunda.

עֶמֶר *Kal inus. arab.* obruit aqua; obruit alqm, irruit in alqm; obruit alqd, demersit. — *Pi.* עֶמַר coacervavit, collegit (manipulos). — *Hithpa.* הִתְעַמַר irruit in alqm, violenter manum admovit (servo, servae), *LXX.* καταδυναστεύειν.

עֶמֶר *m.* manipulus (frugum).

עֶמֶר *m.* merges, manipulus, *pl.* עֶמְרִים; 2) *nom.* mensurae decimam Ephae partem continentis.

עֶמְרָה (demersio) *N. pr.* urbis in planitie Siddim, *LXX.* Γομόρῳα.

עֶמְרִי *N. pr.* regis Isr., conditoris Samariae; b) aliorum virorum.

עֶמֶר *m. chald.* lana.

עֶמְרָם *v.* עֶמְרָם.

עֶמְשׁ *i. q.* עֶמְסַם portavit.

עֶמְשָׁא (onus) *N. pr.* virorum.

עֶמְשִׁי (molestus) *N. pr.* virorum.

עֶמְשִׁי *N. pr. m.*

עֶנְבִּי *rad. inus. chald.* colligavit, connexuit.

עֶנְבִּי *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

עֶנְבִּי *m.* (pl. עֶנְבִּים) uva.

עֶנְבִּי *N. pr. m.*

עֶנְבִּי — *Py. part. fem.* מְעַנְבִּי molliter, delicate habita. — *Hithpa.* delicate se habuit; se oblectavit *sq.* עַל, מִן; irrisit *sq.* עַל.

עֶנְבִּי *adj. m.* עֶנְבִּי *f.* delicatus, mollis.

עֶנְבִּי *m.* deliciae, vita delicata.

הִתְעַנְבִּי *m.* (plur. הִתְעַנְבִּים, הִתְעַנְבוֹת) oblectatio, deliciae; vita delicata; voluptas, libido.

עֶנְדִּי alligavit.

עֶנְדִּי (fut. יַעֲנֶה, יַעֲנֶה, יַעֲנֶה) respondit *sq. accus. pers., accus. rei, accus. dupl.*; responsum dedit (judex); testatus est *sq.* בְּ pro alqo vel contra alqm; respondit (Jehova precibus), exaudivit; concessit, largitus est *sq. accus. rei, accus. pers. et בְּ rei*; vocem extulit, loqui coepit; loquendo alqm excepit; alternis canere; celebravit, laudavit *sq.* לְ *pers.*; clamavit. — *Niphi.* נִעַנְדִּי responsum tulit; exauditus est; respondit *sq.* לְ. — *Pi.* עֶנְדִּי cecinit. — *Hiph. part.* מְעַנְדִּי exaudiens, largiens *sq. accus. pers. et בְּ rei.*

— II) ענה curam, laborem posuit in aliqua re sq. עָ; afflictus est, oppressus est; depressus est, animum abjecit.

— *Niph.* afflictus est; se abmisit alicui sq. מִפְּנֵי. —

Pi. oppressit, depressit, afflixit; sq. אִשָּׁה feminam compressit; sq. נִפְּשׁ jejunavit.

— *Py.* afflictus est; *inf.* עֲנָתוֹ ejus oppressio, aerumna. —

Hiph. afflixit. — *Hithpa.* הִתְעַנָּה se submisit sq. לְפָנָי; afflictus est.

ענה *chald.* respondit; allocutus est; loqui coepit. —

II) *part. pl.* עֲנִיָּן afflicti.

ענה *N. pr.* filii Seiri et gentis Edomit. 2) filii Zibeonis.

עָנִי, *semel Keri* עֲנִי *m. (pl. עֲנִיִּים, עֲנִיָּי)* afflictus, miser; animo demissus et pius; mansuetus.

עֲנָוָה *f.* animus demissus, modestia; clementia, benignitas (Dei).

עֲנָוָה *f.* mansuetudo, clementia.

עֲנָוָה *f.* miseria, aerumna.

עָנִי *adj. m. (pl. עֲנִיִּים, st. c. עֲנִיָּי, fem. עֲנָוָה)* afflictus, miser; mansuetus, mitis.

- עָנִי *in pausa* עָנִי *m. (c. suff. עֲנִיָּי)* miseria. עָנִי בְּנֵי עָנִי miseri; עָנִי לֶחֶם panis miseriae, Leopold, *Lex. Hebr.*

quo memoria miseriae, quam Judaei in Aegypto perpessi sunt, revocatur.

עָנִי *N. pr. m.*

עֲנָה (Jehova respondit) *N. pr. m.*

עֲנָנִךָ *m.* negotium; res.

עֲנָה (responsum, preces ratae) *N. pr. m. cf. בֵּית.*

עֲנָתוֹת (preces ratae) *N. pr.* urbis Levitarum in tribu Benj.; *nom. gent.* עֲנָתָרִי; 2) virorum.

עֲנָתוֹתָהּ (preces ratae) *N. pr. m.*

רֵעַן (consilium, propositum): *praepos.* propter; 2) *conj.* quia, eo quod. רֵעַן אֲשֶׁר, רֵעַן וְרֵעַן quia; ut. רֵעַן וְרֵעַן בְּרֵעַן propterea quod.

רֵעַנִי *N. pr. m.*

מֵעֲנָה *m.* responsio, responsum; admissio precum; propositum, consilium.

מֵעַן (consilium): לְמֵעַן propter; eo consilio ut, ideo ut. מֵעַן אֲשֶׁר eo consilio ut; propterea quod.

מֵעֲנָה *f.* sulcus.

מֵעֲנָה *Keri i. q. Chethib* מֵעֲנָה.

הִתְעַנָּית *f.* jejunium.

עָנִים (pro עֲנִיִּים fontes) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

עָנִים (duo fontes) *N. pr.* oppi-

עפל — *Py. intumuit, metaph. superbivit. — Hiph. metaph. arroganter, superbe egit.*

עפל *m.* tumulus, collis. — **העפל** *N. pr.* clivi in monte Sion orientem versus. — *Pl. Chethib עפלים, st. c. עפלי* tumores ani, *Keri טחורים*.

עפני *Nom. gent., העפני nom. oppidi Benjaminitarum.*

עפני *v. עפני*, **עפני**.

עפר *rad. inus. arab. subalbus fuit; 2) villosus fuit. — Pi. v. infra.*

עפרה *f. (part.) plumbum; העפרה אבן הועפרה pondus plumbeum.*

עפר *m. (st. c. עפר, c. suff. עפרו)* pulvis; lutum et argilla, caementum; *trop.* de solo et terra, magna copia, fragilitate et humilitate, sepulcro. *Pl. constr. עפרות* glebae.

עפר *Pi. denom.* pulverem sparsit, pulvere conspersit *sq. בעפר*.

עפר *m.* hinnuleus cervae, capreae, dorcadis.

עפר (hinnuleus) *N. pr.* filii Midiani; 2) al. virorum.

עפרה (hinnulea) *N. pr.* urbis Benjaminitarum; 2) urbis Manassitarum; 3) viri cujusd.

עפרון (vitulinus), *Keri עפרון* (duo vituli) *N. pr.* oppidi in confinio tribus Benjamin. 2) montis in confiniis trib. Judae et Benj. 3) Hethitae cujusd.

עצה *v. עצי, עצים, עץ*. **עצב** (laboravit; formavit; doluit;) *trans.* dolore affecit, afflixit. — *Niph.* נעצב dolore se affecit *sq. ב*, moeruit de alqa re *sq. אל, על*. — *Pi* עצב multo labore fecit, formavit, finxit; moerore affecit, afflixit. — *Hiph. (inf. c. suff. העציבה, fut. c. suff. יעציבוהו)* effinxit, formavit; dolore affecit *i. e.* ad iram provocavit. — *Hithpa.* moerore se affecit, moeruit; iram concepit.

עצב *chald. part. עציב* dolore affectus.

עצב *m., pl. עצבים, st. c. עציבי* simulacra (idolorum).

עצב, **עצב** *m.* vas fictile; labor, molestia; labore partum (העצבים) panis magno labore partus); dolor.

עצב *m.* simulacrum (idoli); **עצב** *הרה* cultus idolorum; 2) dolor.

עצב *m. (pl. c. suff. עציביהם)* operarius, servus.

עצבה, **עצבה** *f. (st. c. עצבת, pl. c. suff. עצבותהם)* simula-

crum (idoli); dolor (corporis), moeror (animi).

עֲצָבוֹן *m.* (*st. c.* עֲצָבוֹן) labor molestus; molestia, dolor.

מֵעֲצָבָה *f.* dolor, moeror.

עָצַד *rad. inus. arab.* securi cecidit, resecurit.

מֵעָצֵד *m.* securis.

עָצָה *clausit* (oculos). — II) *arab.* durus, firmus fuit.

עֵץ *m.* (*pl.* עֵצִים, *st. c.* עֵצִי) arbor, (עֵץ פְּרִי arbor fructifera;) lignum; patibulum.

עֵצָה *f.* lignum, *collect.* ligna, *Jer.* 6, 6. — *Aliud v. s.* רֵצֵץ.

עֵצָה *m.* spina dorsi.

עֵצִיּוֹן נָפֶר *N. pr.* portus ad sinum Aelaniticum maris rubri.

עָצַל — *Niph.* piger factus est s. fuit.

עָצַל *adj. m.* piger.

עֲצָלָה, עֲצָלָה *f.* pigritia; *dual.* עֲצָלָהִים *gemina i. e.* summa pigritia.

עָצַם, עָצַם *robustus, validus, potens fuit, invaluit; multus, numerosus fuit; trans. firmiter constrinxit, obligavit (oculos). — Pi. עָצַם obligavit (oculos); 2) denom. ab עָצַם: exossavit. — Hiph. validum, potentem reddidit.*

עָצַם *adj. m.* validus, potens; numerosus; *plur.* עָצָמִים fortes, potentes; *Ps.* 10, 10: בְּעָצָמָיו (*dual.*) in ejus validā (membra) i. e. ungulas (leonis). *Alii:* catuli leonis.

עָצָם *f.* (*pl.* עָצָמִים, *st. c.* עָצָמָה, עָצָמֹת) os; *pl.* ossa; 2) corpus; 3) ipse: בְּעָצָם הַיּוֹם הַזֶּה hoc ipso die. 4) *N. pr.* urbis in tribu Simeon.

עָצָם *m.* robur; corpus.

עָצָמָה *f.* robur; vis, multitudo.

עָצָמוֹן (*robustus*) *N. pr.* oppidi in fin. austral. terrae Cananiticae.

עָצָמוֹת *f. pl.* robora, munita, *metaph.* argumenta firma.

הָעָצָמוֹת *f. pl.* vires.

עָצָן *m.* hasta.

עָצַר (*fut.* יַעֲצֹר, *c. suff.* יַעֲצֹרְהוּ, יַעֲצֹרְכֶה) *clausit, occlusit; inclusit (in carcere); exclusit sq. מִפְּנֵי ab alqo (עָצַרְתִּי domi se inclusum continens ab alqo); detinuit, cohibuit alqm sq. בְּ, לְ et inf., accus.; coercuit imperio sq. בְּ; sq. כֹּחַ vim retinuit, valuit, facultatem habuit ad alqd sq. לְ, inf. c. לְ. — Niph. נִעְצַר clausus fuit; cohibitus est.*

עֶצֶר *m.* imperium.

עֶצֶר *m.* conclusio, cohibitio; oppressio, vexatio.

עֶצְרָה, עֶצְרָה *f.* coetus; concio populi sollemnis.

מֵעֶצֶר *m.* cohibitio, prohibitio.

מֵעֶצֶר *m.* cohibitio, impedimentum.

עָקַב (*fut.* יַעֲקֹב) a tergo venit, defraudavit; calcem tenuit, *cf.* עָקַב. — *Pi.* retardavit.

עָקָב *m.* (*st. c.* עֵיקָב, *c. suff.* יַעֲקֹבו) calx; ungula; *plur.* יַעֲקֹבִים calces; עֵיקָבוֹת vestigia; 2) *metaph.* agmen extremum; 3) *nom. verb.* insidiator.

עָקַב *m.* locus editus, clivus; *adj.* fraudulentus, fallax; *fem.* עֵיקָבָה מְדָם sanguine conculcata, vestigiis sanguinis notata (urbs).

עָקַב *m.* finis, postremum rei, *adv.* usque ad finem, perpetuo; finis s. eventus laboris, praemium; עַל עָקַב, עָקַב in praemium, propter; propterea quod; עָקַב אֲשֶׁר, עָקַב פִּי eo quod, propterea quod, quia.

עֵיקָבָה *f.* insidiae, fraus.

עֵיקָבִיב (*insidiosus*) *N. pr.* virorum.

יַעֲקֹב (calcem tenens, frau-

dulentus) *N. pr.* filii Isaaci natu minoris; בְּנֵי יַעֲקֹב, יַעֲקֹב יְרֵעֵהוּ, יְרֵעֵהוּ יַעֲקֹב, יְרֵעֵהוּ יַעֲקֹב populus Isr., Israelitae. — 2) populi Isr., terrae Isr., regni Israel. 3) regni Judaici.

יַעֲקֹבָה *N. pr. m.*

עָקַד (*fut.* יַעֲקֹד) ligavit.

עָקָד *adj. m.* (*pl.* עֵקָדִים) varius, variegatus, discolor.

עָקָה *rad. inus. arab.* retinuit. — עֵיקָה *subst. v.* עֵיקָה.

מֵעָקָה *m.* septum s. lorica tecti, *LXX.* στεφάνη.

עָקַל — *Py. part.* מְעָקָל contortus, perversus.

עָקָלָקָל *adj. m., plur. fem.*

עָקָלָקָלוֹת tortuosae viae, devia.

עָקָלָחוֹן *adj. m.* tortuosus.

עָקַר eradicavit, effodit. — *Niph.* eversa est (urbs). —

Pi. עָקַר nervos pedum succidit (equis).

עָקַר *chald.* evellit. — *Ithp.*

אֶת־עָקָרוֹ *Chethib*, אֶת־עָקָרוֹ *Keri*, avulsi sunt.

עָקָרָה, עָקָרָה *adj. m.* *f.* sterilis (vir, femina).

עָקָר *m.* surculus succisus et tradux, *metaph.* alienigena. 2) *N. pr. m.*

עָקָר *m. chald.* truncus.

עָקָרוֹן (*exstirpatio*) *N. pr.* urbis Philistaeorum tribui

Judae, deinde Danitis tribu-
tae, Ἀναρών. עֶקְרֵי *nom.*
gent.

עֶקְרֵי *m.* scorpio; flagellum,
scutica aculeis obsita. —
מֵעֵלָה עֶקְרֵי *nom.* montis
in parte australi Palaesti-
nae, Ἀραβίη.

עֶקַשׁ *Kal inus.* contorsit, *me-*
taph. pervertit (*jus*). —
Niph. perversus est, נֶעְקַשׁ
וְדִרְכֵיבֵם *qui* in duplici via se
vertit. — *Pi.* pervertit (*jus*,
rectum; viam agendi, *i. e.*
perverse agit). — *Hiph.*
fut. c. suff. וְנֶעְקַשׁנִי (*pro*
וְנֶעְקַרְשׁנִי) et me perversum
declarat.

עֶקֶשׁ *adj. m.* perversus,
pravus; fallax. 2) *N. pr. m.*

עֶקְשׁוֹת *m.* perversitas (*oris*,
sermo fraudulentus).

מֵעֶקֶשׁ *m., pl.* מֵעֶקְשִׁים viae
tortuosae.

עֵר, עֵרִים *v.* עֵרִים, עֵר

עֵר (*vigil*) *N. pr.* filii Judae;
2) *al. viri.*

עָרַב (*texuit; miscuit;*) 2)
permutavit (*merces*), nego-
tius est, mercaturam fecit,
(*inf. עָרַב, part. constr. עָרַבִּי;*)
spondit, fidejussit, vadem
se dedit *sq. accus.* pro alqo
(*fut. c. suff.* אֶעְרַבְנִי, *imp. c.*
suff. עָרַבְנִי), promisit pro
altero, se alterius loco alqd

praestitutum esse, *sq. ל,*
לִפְנֵי; pigneravit, oppigne-
ravit, *sq. accus. rei;* 3) עָרַב
(*fut. יֶעְרַב*) bene tempera-
tus fuit, *i. e.* dulcis, suavis
fuit alicui *sq. ל, על;* 4) עָרַב
(*subalbus fuit;*) vesperavit,
occidit (sol) *Jud.* 19, 9., *me-*
taph. occidit (gaudium) *Jes.*
24, 11. — *Hiph. inf.* הֶעָרַב
vespere faciendo, *adv.* vē-
spere. — *Hithp.* הִתְעָרַב se
immiscuit alicui rei *sq. ב;* se
in societatem cum alqo con-
tulit, in societatem alcjs ve-
nit *sq. ב, ל, עם pers.;* con-
nubiis se miscuit, connubia
iniit *sq. ב;* sponsionem fe-
cit cum alqo *sq. אֵת.*

עָרַב *chald.* miscuit, *part.*
מֵעָרַב mixtum. — *Ithpa.*
part. מִתְעָרַב se commiscens.

עָרַב, עֲרַב *Arabia; nom.*
gent. עֲרַבִּי, עָרַבִּי *Arabs; pl.*
עֲרַבִּים, עָרַבִּים *Arabes.*

עֲרַב *m.* (*pl.* עֲרַבִּים) cor-
vus. 2) *N. pr.* principis Mi-
dianitarum. b) rupis trans
Jordanem.

עָרַב *m.* dulcis, suavis.

עָרַב *m.* musca canina, *LXX.*
κυνόμυια.

עָרַב *m.* (*c. art.* הָעָרַב) tra-
ma, subtemen; 2) (*c. art.*
הָעָרַב) turba peregrinorum,
cf. sq. nomen.

ערב *m.* (*fem.* 1 Sam. 20, 5.) vespera; בערב, ערב, ערב; vespere; *pl.* ערבות; *dual.* בין הערבים inter utramque vesperam (inter occasum solis et crepusculum). — 2) הערב peregrini (reges socii, copiae auxiliares). — 3) *pl.* ערבים, *st. c.* ערבי salices; נחל הערבים torrens in Moabitide.

ערבה *f.* regio arida et sterilis; desertum. 2) הערבה (τὸ μέγα πεδῖον Joseph.) regio campestris, in quam vallis Jordanis circa Hierichuntem, quae etiam mare mortuum complectitur, usque ad sinum Aelaniticum excurrit. 'ים המע' mare mortuum; נחל הע' torrens Kidron; ערבות ירחו' campestris Hierichuntis. 3) *i. q.* בית הערבה oppidum in tribu Beniaminitarum; *nom. gent.* ערבתי.

ערבה *f.* sponsio, vadimonium; pignus.

ערבון *m.* pignus, arrhabo.

מערב *m.* negotiatio, merces. 2) occidens; מערבא occidentem versus.

מערבה *f.* occidens.

תערובה *f.* sponsio, vadimonium.

ערג (ascendit) intentus fuit,

desideravit sq. על, אל, fut יערג.

ערוגה *f.* area humi aggestae (Gartenbeet).

ערד *rad. inus. arab.* celeriter prosiluit; fugit.

ערוז *m.* onager.

ערי *m. chald.* onager. 2) *hebr. nom. pr.* urbis in tribu Juda; b) viri cujusd.

ערה — *Pi.* ערה (*inf.* ערות, *fut. apoc.* ויהער) nudum fecit, nudavit; evertit (fundamentum); evacuavit; effudit (animam). — *Hiph.* הערה nudavit; profudit (vitam). — *Niph.* נערה effusus est. — *Hithp.* התערה se nudavit; se diffudit (arbor ramis patulis).

ערה *f., pl.* ערות loca nuda (a silvis).

ערוה *f.* nuditas; *metaph.* nuditas (terrae *i. e.* loca non munita et aditu facilia); pudendum; turpitude, ignominia, dedecus.

ערוה *f. chald.* damnus.

ערוה *f.* nuditas.

מערה *m.* locus nudus et planus.

מער *m.* locus nudus; pudendum.

מערות *f. pl. Chethib* loca nuda et plana (vel caterva hominum).

מַעֲרָה *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

הַעֵר *m. (c. suff. תַּעֲרָה)* novacula; scalprum librarii; vagina (gladii).

עָרַם *v.* עָרוּם, עָרוּם, עָרוּם.

עָרַר *v.* עָרוּעַר.

עָרַץ *v.* עָרוּץ.

עָרִי (*vigil*) *N. pr.* filii Gadi.

עָרַס *v.* עָרִיסוֹת.

עָרַה *v.* עָרִיפִים.

עָרַץ *v.* עָרִיץ.

עָרַר *v.* עָרִירִים, עָרִירִי.

עָרַךְ (*fut. יַעֲרֶךְ*) unum alteri aptavit, ordine disposuit, ordinavit, apparavit (ligna in altari, panes in mensa sacra), instruxit (mensam ad epulandum, candelabrum, aram, arma ad pugnandum); *sq. et omisso מְלַחֲמָה* aciem instruxit; (עָרִיךָ מְלַחֲמָה) מ' עָרִיךָ ad pugnam instructus, *pl.* עָרִיכֵי מְלַחֲמָה; *sq. et omisso מְלִים* verba seruit, protulit, *sq.* אֶל adversus alqm; pronuntiavit, proposuit alicui *sq.* לְ (preces, facinora); *sq. et omisso מְשַׁפֵּט* litem s. causam forenses instruxit, proposuit; בְּרִית עָרוּכָה foedus definitum; — 2) composuit, contulit, comparavit alqd cum alqo *sq.* לְ, אֶל, *suff. loco dativi; in-*

trans. se comparavit, comparabilis fuit; aestimavit, magni fecit (divitias). — *Hiph.* הָעָרִיךְ aestimavit, taxavit.

עָרַךְ *m. (c. suff. עָרַכִי)* dispositio, strues, ordo; instructio, apparatus (vestium); *trop.* structura (corporis crocodili); aestimatio, taxatio; pretium.

מַעֲרָךְ *m.* dispositio, consilium.

מַעֲרָכָה *f. (plur. מַעֲרָכוֹת)* dispositio; strues (lignorum in altari), ordo; instructio aciei, acies instructa.

מַעֲרָכָת *f.* strues, ordo (panum sacrorum in templo), מ' לָחֶם, מַעֲרָכָת, לָחֶם הַמ' duodecim placentae in sanctuario, טַלְחָן הַמ' mensa in qua hae placentae appositae sunt; 2) acies instructa.

עָרַל praeputiatus fuit; (*denom. ab* עָרַל) praeputiatum, impurum habuit. — *Niph* praeputiatus apparuit.

עָרַל *st. c.* עָרַל, עָרַל *adj. m.* praeputiatus, non circumcissus; profanus, impurus; *metaph.* ע' שִׁפְתוֹם homo balbus; עָרַל לֵב homo animo profano; לְבָבָם הָעָרַל animus eorum profanus; עָרַלְהָ אָזן auris obstructa (est).

עַרְלָה *f.* praeputium, ἀρροβυστία, בִּטְרַר הָעַרְלָה membrum praeputiatum; *metaph.* עַרְלַת־הַלֵּב praeputium cordis, impuritas animi; praeputium arboris *i. e.* fructus מימי triennii, qui impuri nabentur. — *Pl.* עַרְלוֹת, *st. c.* עַרְלוֹת praeputia; *nom. pr.* collis haud procul a Gilgal.

עָרַם (nudavit; impudens, malignus fuit,) callidus fuit. — *Hiph.* הִעָרַם callidum fecit; callide egit, prudenter egit. — *II) Niph.* נִעָרַם coacervatus est.

עָרוּם *adj. m.* callidus, prudens; astutus.

עָרוֹם *m.* (pl. עָרוּמִים; *fem.* עָרְמוּהָ) nudus; male s. leviter vestitus; solâ tunicâ vestitus.

עֵרוֹם *m.* nuditas; *adj.* nudus, pl. עֵרוּמִים nudi.

עָרוּם *m.* astutia.

עָרְמוּהָ *f.* calliditas, dolus; prudentia.

עָרְמוּהָ *f.* (pl. עָרְמוּהָ, —) acervus.

עָרְמוֹן *m.* platanus.

מֵעָרוֹם *m., pl.* מֵעָרְמוֹת loca nuda (corporis).

עָרַן (*i. q.* עָר) *N. pr. m., patron.* עָרְנִי.

עָרַם *rad. inus. chald.* commiscuit, *vel i. q.* עָרַם contrivit, comminuit.

עָרִיסָה *f., pl.* עָרִיסוֹת farina aqua mixta, LXX. φύγαμα, pulmentum.

עָרַר *v.* עָרַר, עָרַר, עָרַר עָרַר

עָרָה (*fut.* יִעָרָה) fluxit, stillavit (ros; *trop.* oratio). — *II) (denom. ab עָרָה)* cervicem fregit; *trop.* destruxit alqd.

עָרָה *m.* cervix; נָתַן עָרָה terga dedit, fugit, פָּנָה ע' terga obvertit alicui, se avertit ab alqo *sq.* אֶל; הִפָּנָה ע' terga vertit, fugit; נָתַן אֹיְבִים עָרָה fecit ut hostes terga verterent alicui *sq.* אֶל s. ל.

עָרְפָה *N. pr.* mulieris Moab.

עָרִיפִים *m. pl.* nubes.

עָרְפַל *m.* caligo spissa nubium.

עָרַץ (*fut.* יִעָרֵץ) tremulo motu agitavit, tremorem iniecit, terruit; *intrans.* contremuit, timuit *sq. accus.*, מִפְּנֵי. — *Niph. part.* נִעָרַץ terribilis. — *Hiph.* הִעָרַץ terrorem iniecit; timuit *sq. accus.* — *Part.* מִעָרִיצָה qui vobis timorem injicit. — *II) arab.* adversus occurrit, restitit, *Jes.* 47, 12: הִעָרַצִי re

sistes. *Alii*: fortior fies, te roborabis. *Alii*: terrebis, terribilis fies.

ערוץ *m.* horridum alqd, horror.

עריץ *adj. m.* terrenus, i. e. praepotens; violentus, atrox; *subst.* homo saevus, tyrannus.

מַעְרָצָה *f.* violentia, impetus vehemens et violentus.

עָרַק *rodit, arrodit sq. accus.* — *Alii*: fugit.

עֲרִיק *N. pr.* populi Cananitici in Syria, Arcaeus.

עָרַר (*imp.* עָרָה) se nudavit, nudus fuit. — *Po.* עֲוָרַר nudavit, funditus evertit. — *Pilp.* עֲרַעַר *et Hithpalp.* הִתְעַרְעַר nudatus, funditus eversus est.

עֲרִירִי *m.* (*pl.* עֲרִירִים) solitarius, prole carens.

עֲרֵעַר *adj. m.* nudus, egenus, inops, miser.

עֲרוּעַר, עֲרוּעַר nudus, inops. (*Alii*: myrica; juniperus.) — 2) *N. pr.* oppidi ad Arnorem fluv., etiam עֲרַעוּר appellati; b) oppidi ex adverso Rabhae, urbis Ammonitarum, siti; c) opp. in tribu Juda; *nom. gent.* עֲרַעְרִי.

עֲרָשׁ *f.* (*pl.* עֲרָשׁוֹת) sponda, lectus.

עֲשָׁב *rad. inus. arab.* herbam

viridem pabulumque terra protulit, germinavit.

עֲשָׁב *m.* (*c. suff.* עֲשָׁבִים, *pl. constr.* עֲשָׁבוֹת) herba viridis, olera, pabulum virens.

עֲשָׁב *m. chald.* (*st. emph.* עֲשָׁבָא) herba viridis, gramen.

עָשָׂה (*praet. fem.* עָשָׂת, *c. suffix.* עָשָׂתָנִי; *fut.* רַעְשָׂה, עָשֹׂו; *inf. abs.* עָשָׂה, וְעָשָׂה; *constr.* עָשָׂה, עָשׂוֹת; *part. pass.* עָשׂוּר, עָשׂוּ, *plur.* עָשׂוּרִים, עָשׂוּרִים *Chethib, fem.* עָשׂוּרִוֹת, עָשׂוּרִה, *pl.* עָשׂוּרִוֹת *Keri, Chethib*) operatus est, occupatus fuit aliqua re, laboravit, operam posuit in aliqua re *sq.* בְּ, tractavit; fecit, labore produxit, fabricatus est; *sq. accus. dupl. s. accus. et ל* fecit alqd ad alqd, fecit alqd ex aliqua re, mutavit in alqd; fecit alqd alicui *sq.* לְ *pers., rarius dupl. accus., בְּ pers.;* comparavit, acquisivit (opes, servos); produxit, procreavit (Deus coelum, terram, homines; *part. subst.* עָשָׂה creator, עָשִׂי creator meus, עָשָׂהוּ creator ejus;) genuit ex se, praebuit (vacca lac), tulit (arbor fructus, ager fruges); paravit, apparavit (cibum, convivium, barbam

et pedes *i. e.* curavit); paravit, obtulit (victimam, hostiam), sacra fecit; effecit, perfecit (consilium, votum), exsecutus est (decreta, mandata), obtemperavit (legi), exegit (jus, virtutem, benignitatem alicui *sq.* **את** *s. עם*, injuriam, nequitiam); fecit (bellum *i. e.* gessit, pacem *i. e.* concessit alicui *sq.* **ל**); egit, celebravit (diem festum), transegit (tempus, vitam); constituit alqm, praefecit alqm (muneri *sq.* **ל**); contrectavit (mammas). — *Niph.* נַעֲשֶׂה (*praet. fem.* נִעְשָׂתָה; *fut. fem.* תִּנְעָשֶׂתָה, *apoc.* תִּעָשֶׂה) factus est; *impers.* factum est; accidit alicui *sq.* **ל** *לֹא יִעָשֶׂה* non fit, fieri non solet, fieri non licet. — *Py.* עָשִׂיתִי factus sum. — *Pi.* עָשִׂה impudice contrectavit (mammas).

עָשָׂה אֱל (Deus fecit) *N. pr.* virorum.

עָשָׂה אֱל (a Deo factus) *N. pr. m.*

עָשָׂה (Jehova fecit) *N. pr.* virorum.

מַעֲשֵׂה *m.* (*pl.* מַעֲשִׂים) quod *s.* quae quis facit, agit; factum, facinus; opus; opus arte factum; poëma; negotium; officium; res *s.* bona alajs.

מַעֲשֵׂה *N. pr. m.*

מַעֲשֵׂהוּ, מַעֲשֵׂיהוּ (opus Dei) *N. pr. virorum.*

עֲשָׂו (hirsutus) *N. pr. filii* Isaaci natu majoris, Esavus. — עֲשָׂו, בֵּית עֲשָׂו, בְּנֵי עֲשָׂו Edomitae, *cf.* אֱדוֹם. — הַר עֲשָׂו montes Edomitarum.

עָשָׂר *v.* עֲשָׂרִי, עֲשָׂוֹר.

עָשָׂק — *Hithpa.* litigavit, altercatus est.

עָשָׂק (rixa) *N. pr.* fontis propè Geraram.

עֲשָׂרָה *f.*, עֲשָׂרִים, עֲשָׂרִים *m.* decem; *pl.* עֲשָׂרֹת decades.

עֲשָׂרָה *f.* decem.

Quod v. non usu venit, nisi compositum cum primo ad nonum usque numerum:

אַחַד *undecim*, undecimus;

עֲשָׂרָה *undecim*, undecima;

עֲשָׂרִים *undecim*, undecima; *m.* עֲשָׂרִים, *undecim*, undecima;

עֲשָׂרִים *f.*, sedecim, sextus decimus, sexta decima etc. — *Pl.* עֲשָׂרִים viginti; vice-

simus, vicesima. עֲשָׂרָה *f.* עֲשָׂרִים *m.* *chald.* decem; *pl.* עֲשָׂרִים viginti.

עָשָׂר *v. denom.* (*fut.* יַעֲשֶׂר) decimavit, decimam partem sumpsit, decumam exegit. —

Pi. עָשָׂר *et Hiph.* (*inf. c. praef.* לַעֲשֹׂר, בַּעֲשֹׂר) decimam partem *s.* decumam dedit.

עטר *m.* decas (dierum, decem dies). בעטר לחודש decimo die mensis. — נבל עטר instrumentum musicum decem chordis instructum.

עטר *m.* decimus; עטררה, עטררה *f.* decima (pars).

עטרון *m.* (*pl.* עטרונים) pars decima (Ephae), mensura rerum aridarum, frumenti, farinae.

מעטר *m.* (*st. c.* מעטר, *c. suff.* מעטרו, *pl.* מעטרות) decuma, decumae. — מעטר המעטר decumae decumarum. — שנת המעטר annus decumarum, tertius quisque annus, quo in singulis oppidis decumae ad coenas Levitis, viduis, orbis, peregrinis faciendas exiguntur.

עט *m.* ursa major (sidus) *Iob.* 9, 9. — *Al. v. s.* עטט.

עט *m. id.*, בני עט, tres stellae in cauda ursae maioris.

עטת *N. pr. m.*

עטן (*fut.* יעטן) fumavit; *metaph.* iram spiravit, exarsit.

עטן *adj. m.* fumans.

עטן *m.* (*st. c.* עטן, *c. suff.* עטנו) fumus; *trop.* de ira. — *N. pr.* oppidi, *i. q.* פור עטן.

עטן *m.* fumus.

עטק (*fut.* יעטק) violenter et injuste egit, violentus, injuriosus fuit, violenter tractavit, vi et dolo oppressit, defraudavit; oppressit, oneravit; *trop.* violenter erupit (fluvius ripas inundans). — *Py. part. f.* מעטקה *metaph.* vi compressa (urbs vi expugnata).

עטוק *m.* oppressor, violentus.

עטוקים *m. pl.* oppressiones, injuriae.

עטק *N. pr. m.*

עטק *m.* violentia, injuri; oppressio (pauperum); vi et fraude acquisitum, injuste partum; angor, anxietas.

עטקה *f.* oppressio, quam quis patitur, angor.

מעטקות *f. pl.* oppressiones.

עטר (*fut.* יעטר) rectus, beatus fuit, *i. e.* dives fuit s. factus est. — *Pi.* עטר Chethib (עטה *Keri*) erexit *i. e.* extruxit (naves) *1 Reg.* 22, 49. — *Hiph.* הועטר ditavit; *intrans.* ditatus est, dives factus est, *sq. accus. rei.* — *Hithpa. part.* מועטר divitem se simulans.

עטר *m.* dives; nobilis; perbus, improbus.

עֶשֶׂר *m. (c. suff. עֶשֶׂרִים)* divitiarum, opulentia.

עֶשֶׂר (concidit, collapsus est, ut vestes usu tritae et tinearum morsu collabentes;) concidit, marcuit, contabuit (oculus, corpus).

עֶשֶׂר *m. tinea.*

עֶשֶׂת nituit; nitidum reddidit, fabricatus est. — *Hithpa.* recogitavit, recordatus est.

עֶשֶׂת, עֶשֶׂת *chald.* cogitavit, machinatus est.

עֶשֶׂת *adj. m.* fabricatus.

עֶשֶׂת *m.* fabricatum, opus artificiosum, affabre factum.

עֶשֶׂת *sg.* עֶשֶׂת, עֶשֶׂת *undecim;* undecimus, undecima.

עֶשֶׂת *f.* cogitatio, opinio.

עֶשֶׂת *f. pl.* cogitationes, consilia.

עֶשֶׂתֶּרֶת *N. pr. f., Ἀστάρτη,* dea Phoenicum (Venus stella). — *Pl.* עֶשֶׂתֶּרֶת *statuae Astartes.* — 2) *N. pr.* urbis in Hasanitide, quae etiam עֶשֶׂתֶּרֶת קַרְנִים (statuae Astartae cornutae) appellatur; *nom. gent.* עֶשֶׂתֶּרֶתִי. 3) עֶשֶׂתֶּרֶת צֹאן *proles ovium, LXX. ποιμνία τῶν προβάτων.*

עֵת, עֵת *com. (c. suff. עֵתִי)* tempus, ὁ καιρός, tempus

certum, opportunum, iustum; tempus (anni, vitae, juvenile); tempus faustum; tempus calamitosum. — פֶּצֶת

פֶּצֶת מִנְחַח עֶרֶב tempore sacrificii vespertini; מָחָר פֶּצֶת הַיּוֹמָה

hoc (diei) tempore cras; פֶּצֶת חֲתָה

tempore redivivo, eodem tempore anni futuri; פֶּצֶת

nunc, modo. פֶּצֶת הַיּוֹמָה (in Pentateucho),

eo s. hoc tempore; בְּכֹל פֶּצֶתוֹ

suo tempore, לְכֹל עֵת

omni tempore. עֵת עֶרֶב

tempore vespertino. מֵעַתָּה עַד

per omne tempus. עַתָּה *adv.* tempore; nunc, *vñ.* — *Plur.* עֵתוֹת, עֵתוֹת

tempora, rerum vicissitudines, fata; עֵתוֹת רַבּוֹת

multis vicibus, identidem. עֵתָהּ

in pausa עֵתָהּ *adv.* tempore, hoc tempore, *vñ,*

nunc, jam; 2) brevi tempore, mox. — מֵעַתָּה

inde ab hoc tempore. עַד עֵתָהּ

hucusque. — וְעַתָּה et jam, itaque; nunc autem.

עֵתִי *m.* opportunus, opportuno tempore obvius. עֵתִי *N. pr.* virorum. עֵת קִצִּין (tempus iudicis), *c. ה.* *loc.* עֵתָהּ קִצִּין, *N. pr.* urbis Sebuloniticae. עֵתָהּ *Kal inus. arab.* prom

tus, praesto fuit. — *Pi.* paravit. — *Hithpa.* paratus, destinatus fuit.

עתיר *adj. m.* promptus, paratus; peritus. *Pl.* עתירות parata (quae imminent); quae in promptu sunt, opes, τὰ ὑπάρχοντα.

עתיר *m. chald.* paratus.

עתוד *m.* hircus, caper; *trop.* dux (populi).

עתרה *N. pr. m.*

עתרה (devertendi locus) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

עתל *rad. inus. arab.* violenter tractavit.

עתלי *N. pr. m.*

עתליהו, *עתליהו* *N. pr.* reginae Judaeorum, uxoris Joram; 2) virorum.

עתם — *Niph.* נִעְתָּם exusta, combusta est (terra). *Alii:* obscurata est.

עתן *rad. inus. arab.* durus fuit, violenter egit.

עתני *N. pr. m.*

עֲתֵינִי (leo Dei) *N. pr.* iudicis Isr., LXX. Γοδονήλ.

עתק (*fut.* יִעֲתֵק) dimotus, translatus est *sq.* מֵן; aetate provectus est, consenuit. — *Hiph.* הִעֲתִיק dimovit, transtulit; castra movit; transcripsit; abstulit (verba alicui).

עתק *adj. m.* insolens, arrogans, protervus.

עתק *adj. m.* (opes) antiquae, vetustae. *Alii:* superbae. *Alii:* splendidae. *Alii:* firmae, durabiles.

עתיק *adj. m.* nitidus, splendidus.

עתיק *adj. m.* remotus *sq.* מֵן; antiquus, vetus.

עתיק *m. chald.* antiquus, *עתיק* יומין antiquus s. senex dierum (Deus).

עתר (*syr.* odore suavi fumavit; *arab.* aromata spiravit; *i. q.* קֶטֶר suffumentum adolevit;) 2) (*fut.* יִעֲתֵר) precatus est, supplex oravit *sq.* לְ, אֶל. — *Niph.* נִעְתֵר (*inf.* נִעְתֹּר) exoratus est, precibus adnuit *sq.* לְ. — *Hiph.* הִעֲתִיר supplex oravit; oravit pro aliquo, deprecatus est *sq.* לְ, בְּעַד. — II) *Kal inus.* abundavit. — *Niph.* multus, largus fuit. — *Hiph.* multiplicavit.

עתר *m.* (*st. c.* עֲתֵר, *pl. c. suff.* עֲתָרִי) fumus, vapor (thuris), suffitus; 2) cultor (Dei).

עתר (abundantia) *N. pr.* oppidi in tribu Simeon.

עֲתָרָה *f.* abundantia, divitiae.

פ

פֶּה *i. q.* פֶּה *hic.*

פָּאָה — *Hiph. fut. c. suff.*
 אֶפְאַיְהֶם *excindam s. diffin-*
dam eos. Alii: difflabo eos.
Deut. 32, 26.

פֶּאֶה *st. c.* פֶּאֶה *f.* plaga coe-
 li, פֶּאֶה־יָם plaga occidenta-
 lis, פֶּאֶה צָפוֹן plaga septen-
 trionalis. 2) *latus regionis,*
regio, dual. constr. פֶּאֶתֵי
 מוֹאָב *utrumque latus Moabi.*
 3) *angulus (agri, lecti); ex-*
tremitas: פֶּאֶת הַזָּקֵן pars
barbae s. comae extrema.

פֶּה, פִּי *etc. v. infra.*

פֶּאֶר *Kal inus. pulcher, or-*
natus fuit. — Pi. פֶּאֶר orna-
vit, decoravit (sacrarium),
honoravit (populum, ege-
nos auxilio); denom. a פֶּאֶר
ramos scrutatus est (ad ra-
cemandum). — Hithpa.
 הִתְפַּאֵר *gloriam sibi compa-*
ravit in alqa re sq. בְּ, se il-
lustrem exhibuit (Deus); or-
natus, honoratus est (popu-
lus a Deo); gloriatus est sq.
 עַל; 2) (*i. q.* בִּפְאֵר *explicuit,*
Exod. 8, 5: Hithpa. imp.
 הִתְפַּאֵר עָלַי *declara, indica*
mihi.

פֶּאֶר *m. (pl. פֶּאֶרִים, פֶּאֶרִי)*
ornamentum capitis (cida-
ris, tiara).

פֶּאֶרָה, פֶּאֶרָה *f. (pl. פֶּאֶרָת*
pro פֶּאֶרָת, c. suff. פֶּאֶרָתִיו,
 פֶּאֶרָתִיו) *ramus frondosus,*
propago frondosa (decus ar-
boris).

פֶּאֶרֶר *m. decus, nitor, pul-*
chritudo.

הַפֶּאֶרָה, הַפֶּאֶרָת *f. (c. suff.*
 הַפֶּאֶרָתוֹ) *ornatus; splendor;*
majestas, gloria; gloriatio.

פֶּאֶרֶן *N. pr. regionis deser-*
tae et montis inter Aegy-
ptum et Palaestinam.

פֶּגַל *rad. inus. arab. crudus,*
immaturus fuit.

פֶּגַל *m., pl. פֶּגַלִּים ficus imma-*
turae, grossi.

פֶּגֶל *rad. inus. chald. foeti-*
dum reddidit.

פֶּגֶל *m. foeditas (ciborum),*
 בִּשְׂרֵי פֶּגֶל *caro foeda, plur.*
 פֶּגֶלִּים *cibi impuri.*

פֶּגַע *pepigit, impegit in alqm*
s. alqd, incidit in alqd sq.
accus., בְּ; occurrit; attigit,
pertinuit ad alqd sq. בְּ, אֶל;
hostiliter irruit sq. בְּ, accus.;
interfecit; invasit alqm alqa
re sq. accus. et בְּ; institit,
precibus adiit sq. בְּ alqm, sq.
ל pro alqo. 2) pepigit (sc.
כֶּה manum) i. e. foedus fe-
cit, pactus est cum alqo sq.
accus. Jes. 47, 3. 64, 4. —
Hiph. הִפְגִיעַ fecit ut irruer-
et s. invaderet alqd in alqm

sq. accus. et ב; fecit ut alqs supplicaret apud alqm *sq. accus. et ב*; *intrans.* irruit, invasit; precibus adiit *sq. ב* alqm, *sq. ל* pro alqo.

פגע m. casus, fors; infortunium.

פגעיאל (fortuna Dei) *N. pr.* principis Ascheritarum.

מפגע m. occursus, is in quem quis irruit.

פגר — Pi. *פגר* attenuatus, viribus destitutus fuit, *sq. inf. c.* *מן* lassior fuit, quam ut (*iret*).

פגרי m. (*pl.* *פגרים*) corpus mortuum, cadaver.

פגש offendit alqm, occurrit, obviam venit *sq. accus.*, *ב*; incidit in alqm, hostiliter irruit, invasit *sq. accus.*, *ב*. — *Niph.* *נפגש* alter alteri occurrit. — *Pi.* offendit alqm, incidit in alqm *sq. accus.*

פדה redemit (*sq. ב* pretii); redimendum curavit; in libertatem vindicavit; liberavit, eripuit, servavit. — *Niph.* *נפדה* redemptus est; liberatus est. — *Hiph.* *הפדה* redimendum curavit. — *Hoph.* *הפדה* redimendo.

פדהאל (Deus servat) *N. pr. m.*

פדהצור (rupes servat) *N. pr. m.*

פדורים m. pl. *λυτρον*, pre-

tium redemptionis; 2) *part. v.* redempti, liberati, servati.

פדון (liberatio) *N. pr. m.*

פדות f. liberatio.

פדיה, פדיהו (Jehova liberavit) *N. pr.* virorum.

פדיון, פדיון m. pretium redemptionis, *λυτρον*.

פדן m. ager, campus: *פדן ארם et simpl.* *פדן* Aramaea campestris; *c.* *ה* *loc.* *פדנה ארם*.

אפדן chald. palatium, *אהלי אפדנו* tentoria sua palatii *i. e.* palatiis similia, ampla et angusta.

פדע (*imp. c. suff.* *פדעהו*) redemit, liberavit.

פדר m. (*c. suff.* *פדרו*) adeps.

פה (*st. c.* *פרי*, *c. suff.* *פריה*, *פריהו*, *פריהם*, *פריהו*, *פריהם*, *poët.* *פרימו*; *pl.* *פיהו*, *פיהו*) os (hominum, animalium, rostrum avium). *פה אל-פה* ore ad os converso, nullo intercesore. *פה פה* uno ore, una voce. *פה פה* *concr.* orator, *intō* *Exod.* 4, 16.; mandatum *Eccl.* 8, 2. 2) os (sacci, putei, urbis, speluncae, orci), ostium, orificium; foramen (muri); vorago (terrae); *פיה פיה* vestimenti foramen, per quod caput transmittitur, *פיה פיה* foramen loricae. 3) acies (instrumenti

ferrei), לפי חרב, *acie gladii*, פרוח *gladius diotomus*, utrinque acutus, פצירה פים *hebetudo acierum* (in vomeribus aliisque instrumentis ferreis obtusis). 4) ora (maris), margo (vestis); פה פה *ab una ora ad alteram*. 5) pars: פרי שנים *duplex portio; duae partes*. — *Cum praef.* פפי *secundum mandatum; secundum rationem, pro ratione, secundum, ad; כפיך sicut tu; כפי אשר eo modo quo, pro ut; אמר: ita ut.* — לפי *ad modum, pro ratione, pro numero, secundum; c. inf. simulac, quum primum.* — על פי *secundum mandatum, ex jussu; secundum, convenienter. על פי עד alqo teste.*

פיה *f. acies, pl. שני פרוח (gladius) diotomus, utrinque acutus.*

פפיות *f. pl. acies geminae, בעל פ' (tribulum) acies geminatas habens, פ' חרב פ' gladius diotomus, utrinque acutus, vel in duas laminas acutas diffissus.*

פפבסת *N. pr. urbis in Aegypto inferiore, Βουβαστός, Βούβαστis.*

פפחירוות *N. pr. urbis in Aegypto ad sinum Heroopolitanum sitae.*

Leopold, Lex. Hebr.

פככל (os, imperator omnium) *N. pr. ducis militum Abimelechi.*

פכנהס (os aeneum) *N. pr. virorum.*

פה (פא, פו) *hic, hoc loco; huc. מפה, מפו hinc; — מפפה hinc—inde; עד פה huc usque; איפה ubi?*

פואה, פוה *N. pr. filii Issaschari. 2) patris Tholae.*

פפג (פפג, רפפג, רפפג) *frigere; languescere, debilitatum esse. — Niph. languit, torpuit.*

פפגה *f. remissio, cessatio.*

הפפגה *f. remissio, intermissi.*

פפח *spirare, flare. — Hiph. הפפח perflavit; sufflavit sq. פ (ignem); incendit, perturbavit (civitatem); efflavit (mendacia), prolocutus est (verum); anhelavit, festinavit; inhiavit, vehementer increpuit alqm sq. ב, ל.*

פפח *m. favilla.*

פפח *N. pr. gentis in Africa, Mauritania.*

פפחאל *N. pr. m.*

פפחפפ *N. pr. praefecti satellitum regis Aegypti.*

פפחפפ (copt. qui Solis est, Soli proprius) *N. pr. soceri Josephi, sacerdotis Heliopolitani.*

פפח *m. fucus, stibium; אבני*

פּוּךְ *LXX. λίθοι πολυτελείς.*
 — קָרַן הַפּוּךְ *N. pr. f.*
 פּוּל *m. faba.*
 פּוּל *N. pr. gentis et regionis*
 in Africa, Philae; 2) regis
 Assyriae.
 פּוּם, פּוּם *m. chald. (c. suff.*
 פּוּמָה) *os (hominis, animalis);*
 ostium (foveae).
 פּוּךְ *fut. אֶפְוִנָה consilii inops*
sum, LXX. ἐξηπορήθη, Vulg.
conturbatus sum, Ps. 88, 16.
 פּוּנָה (se vertens) *N. pr. por-*
tae Hierosolymitanae.
 פּוּנִי *N. patron. m.*
 פּוּנִן *N. pr. oppidi Edomit.*
 פּוּעָה *N. pr. f.*
 פּוּץ *i. q. נָפַץ discutere, dif-*
fringere, (nonnisi fut. יִפּוּץ,
imp. pl. פּוּצוּ, part. פּוּץ) dis-
pergere, intrans. diffundi,
se dispergere (de grege, de
populo); se effundere (de
fonte), redundare, abundare
(bonis). — Niph. dispersus
est (grex, exercitus, popu-
lus). — Pil. פּוּץ diffregit
(rupem malleo). — Pilp.
פּוּץ contudit, confregit.
 — *Hiph. הִפּוּץ sparsit (se-*
men); dispersit, dissipavit
(sagittas, fulmina, populos;
part. מִפּוּץ qui dispergit,
populator;) exagitavit alqm;

intrans. se dispersit (po-
pulus, eurus). — Hithpol.
fut. plur. יִתְפָּצְצוּ diffrin-
guntur, dissiliunt (montes).
 — *Thiphel הִפּוּצוּתֵיכֶם di-*
spergam vos.
 מִפּוּץ *m. malleus (bellicus).*
 פּוּק *titubare, vacillare. Hiph.*
id. — II) Hiph. הִפּוּק exire
sivit, expromsit, suppedita-
vit; reportavit, impetravit;
ad exitum perduxit.
 פּוּקָה *f. offendiculum, quo*
quis vacillat.
 פּוּק *m. vacillatio.*
 פּוּר *arab. efferbuit bullien-*
do. — Hiph. הִפּוּר i. q. הִפּוּר
(cf. פָּרַר) fregit.
 פּוּרָה *f. torcular.*
 פּוּרָר *m. olla.*
 פּוּר *voc. persicum m. sors;*
pl. פּוּרִים sortes; 2) פּוּרִים
festum Purim.
 פּוּרְתָא *N. pr. filii Hamani.*
 פּוּשׁ, פּוּשׁ (*praet. פּוּשָׁהּ*)
superbe incedere, lascivire.
 — *II) chald. multiplicatus*
est, se dispersit. — Niph.
diffusus, dispersus est.
 פּוּשׁוּן *N. pr. fluvii terram*
Chavilam ambientis (Gan-
ges, s. Indus, s. Phasis).
 פּוּת *rad. inus. arab. a se in-*
vicem distare.
 פּוּחַ *m. (c. suff. פּוּחֵךְ) in*

terstitium, pudendum muliebre; *pl.* פחות cardines januae.

פוחר *N. patron. m.*

פוז (fut. *pl.* רפוז) agilis fuit.

— *Pi.* פוז subsiliit, saltavit.

— II) *Hoph. part.* מפוז depurgatum, purum (aurum).

פוז *adj. m.* purgatus, purus; *subst.* aurum purum.

פוזר dispersit, *part. pass. f.* פוזרה. — *Pi.* פוזר sparsit, dispersit (ossa, populum); largiter distribuit, liberalis fuit. — *Niph. et Py.* dispersus est.

פוח *v.* פחים, פח.

פוזר (fut. רפוזר) trepidavit prae metu, pavit, expavit alqm s. ad alqd *sq.* מפוזר; contremuit prae gaudio; festinavit. — *Pi.* (fut. רפוזר, *part.* מפוזר) in timore versatus est, perpetuo timuit *sq.* מפוזר. — *Hiph.* הפוזר pavorem injecit, terruit.

פוזר *m.* (*c. suff.* פוזרים, *pl.* פוזרים) pavor, terror (quem quis injicit s. qui alicui inest); *metonym.* is qui timeatur (Deus). פוזר יהוה terror quem Jehova injicit; פוזר אלהים timor Dei, pia Dei veneratio. — 2) femur, pudendum.

פוזרה *f.* terror.

פחה *m.* (*st. c.* פחה, *c. suff.* פחה, פחה; *pl.* פחות, *st. c.* פחות) praefectus provinciae (minoris, quam satrapia erat).

פחה *m. chald.* (*st. c.* פחה, *pl. emphat.* פחותה) *id.*

פחז (aquae ferventis instar subsiliit,) se jactavit, gloriatus est; lascivus, protervus, salax fuit.

פחז *m.* tumor, lascivi .

פחזה *f.* jactatio, gloriatio superba.

פוח *rad. inus. fort.* expandit, *cf.* פח, *unde denom.* *Hiph. inf.* הפח illaqueare, vinculis colligare.

פח *m.* (*pl.* פחים, *st. c.* פח) laqueus, rete; *trop.* insidiae, periculum, exitium, perniciēs; *pl.* laminae, metalla attenuata et expansa; *plur. poet.* fulmina *Ps.* 11, 6.

פוח *rad. inus. arab.* ater fuit.

פוח *m.* carbo; pruna (ardens).

פוזר *m. chald.* figulus.

פוח *rad. inus. syr.* fodit, effodit.

פוח *m.* (*pl.* פוחים) fovea; *trop.* exitium, perniciēs.

פוחה *f.* corrosio leprosa (quā vestimentum perforatur).

פַּחַת־מוֹאָב (praefectus Moabitidis) *N. pr. m.*

פְּטָדָה *f. gemmae species, topasius. Al. smaragdus.*

פָּטַר (*fut. יִפְטֹר*) *fidit, (part. pass. פְּטוּרִי צְצִים fissi florum, flores expansi;)* prorumpere fecit; *trop. liberum dimisit, (part. pass. פְּטוּרִים, Chethib, dimissi, ab officio immunes;)* *intrans. viam sibi aperuit, discessit. — Hiph. fut. יִפְטֹרוּ* findunt (labia *i. e.* diducunt ad irridendum).

פְּטוּר *Chethib i. q. פְּטוּר (part. v. פְּטַר) liberatus, immunis (ab officio).*

פְּטָרָה *m. fissio, פֶּטֶר רָחֵם fissio uteri, fetus primitus natus, primogenitus.*

פְּטָרָה *f. id.*

פְּטִישׁ *rad. inus. arab. ferrum malleo dilatavit; extendit.*

פְּטִישׁ *m. malleus; trop. malleus (orbis terrarum i. e. vastatrix, Babylon).*

פְּטִישׁ *m. chald. chlamys, interula.*

פִּי *c. composs., פִּיכָל, פִּיחָה, פִּיחָה.*

פִּירָה *rad. inus. arab. mortuus est; perdidit.*

פִּירָה *m. exitium, calamitas.*

פִּיחָה *v. פִּיחָה.*

פִּיחָה *v. פִּיחָה.*

פִּיחָה *f. adeps.*

פִּיחָה *i. q. פִּיחָה N. pr. oppidi Edomitarum.*

פִּיחָה *v. פִּיחָה.*

פִּיחָה *v. פִּיחָה.*

פִּיחָה *v. פִּיחָה.*

פִּיחָה *N. pr. m.*

פִּיחָה — *Pi. fluxit, stillavit.*

פִּיחָה *m. lecythus, lagena.*

פִּיחָה (irretiens capreas) *N. pr. m.*

פִּלָּא *Kal inus. separavit, distinxit. — Niph. נִפְלָא singularis, insignis, ingens fuit; difficilis, arduus fuit (factu, intellectu, iudicatu) alicui sq. בְּעֵינַי, מִן; mirabilis, admirabilis fuit; part. fem. נִפְלְאָה difficilis intellectu (lex); pl. m. נִפְלְאָרִים admirabilia (opera Dei); fem. נִפְלְאוֹת subst. mirabiliter facta, miracula (Dei); adv. נִפְלְאוֹת mirabiliter. — Pi. פִּלָּא alqd vovendum separavit, פִּלָּא פִּלָּא votum fecit, votum persolvit (Jehovae). — Hiph. הִפְלִיא, הִפְלִיא separavit, vovit; singulare, eximium alqd fecit, (inf. הִפְלִיא eximio modo;) mirabile alqd fecit; mirabiliter egit cum alqo; הִפְלִיא לְעֵשׂוֹת mirabiliter fecit; לְהִפְלִיא adv. mirabiliter. — Hithpa. מִפְלִיא mirabilem*

se exhibuit *sq.* ב in alqo.

פלא *m.* (*c. suff.* פלאה) mirabile, miraculum; *concr.* vir admirabilis. *Plur.* פלאים *adv.* mirabiliter; פלאות mirabilia.

פלאר *Chethib*, פלר *Keri*, *adj. m.* mirabilis.

פליא *m., fem.* פליאה *Keri*, פלאיה *Chethib*, mirabilis.

פלאיה (Jehova mirabiliter egit) *N. pr. m.*

פלה (*id.*) *N. pr. m.*

פלא (*insignis*) *N. pr.* filii Rubeni; *patron.* פלאר.

מפלאה *f., pl.* מפלאות miracula.

פלג — *Niph.* diffissus, divisus est. — *Pi.* divisit (pluviae canales); *metaph.* divisit (linguam adversariorum, ut inter se dissentirent).

פלג *chald.* divisit, *part.* Peil פליגה divisum.

פלג *m. chald.* dimidium.

פלג *m.* (*pl.* פלגים, *st. c.* פלגרי) rivus; *trop.* rivus (Dei *i. e.* pluvia), rivi (lacrimarum). 2) *N. pr.* filii Heberi.

פלגות *f. pl.* rivi.

פלגה *f., pl.* פלגות classes (sacerdotum).

פלגה *f. chald. id., pl. c. suff.* פלגהוין.

מפלגה *f., pl.* מפלגות *id.*

פילגש *f. (c. suff.* פילגשי; *pl.* פילגשים) pellex, concubina, *παλλακή.* 2) amasius, moechus, *ὁ πάλαξ.*

פלדה *f.* ferrum, *pl.* פלדות ferramenta (curruum).

פלדת *N. pr. m.*

פלא *i. q.* פלא — *Niph.* separatus est; insignis, admirabilis factus est. — *Hiph.* הפלה separavit, distinxit; insignem, eximium reddidit.

פלני *m. sq.* ὁ δεῖνα, quidam; ὁ οὗτος. — 2) *N. gent. m.*

פלמוני *m. (compos. ex* פלני *et* אלמני *) certus quidam.*

פלה *fidit, sulcavit.* — *Pi.* פלה *fidit, dissecut; enixa est, peperit.*

פלה *m.* pars resecta, segmentum; lapis molaris, פלה פ' תחתית superior, רכב inferior lapis molaris.

פלחא *N. pr. m.*

פלח *chald.* servivit, coluit (Deum) *sq. accus., ל.*

פלחן *m. chald.* cultus Dei.

פלט *evasit, effugit.* — *Pi.*

liberavit, eripuit (e periculo) *sq.* מָן, מִיָּד; *intrans.* liberatus, elapsus est, evasit; enixa est, peperit. — *Hiph.* liberavit, in tuto collocavit.

פִּלְטָה *adj. m., pl.* פְּלִטִים, פְּלִטִים *fugá elapsi.*

פִּלְטָה *adj. m. (pl. const. suff. פְּלִטִים, c. suff. פְּלִטִים)* *fugá elapsus.*

פִּלְטָה *f. evasio, liberatio, effugium; metonym. id quod evasit s. liberatum est, ii qui evaserunt (ex clade).*

פִּלְטָה *m. (inf. Pi.) liberatio.*

פִּלְטָה *N. pr. virorum.*

פִּלְטָה *N. pr. virorum.*

פִּלְטָה *N. pr. m.*

פִּלְטָה (Jehova liberavit) *N. pr. virorum.*

פִּלְטָה (id.) *N. pr. m.*

מִפְּלָטָה *m. evasio, effugium.*

פָּלַט *v. פָּלַט, פָּלַט, פָּלַט, פָּלַט.*

פָּלַט *v. פָּלַט, פָּלַט, פָּלַט.*

פָּלַט *rad. inus. fort. rotundus, globosus fuit.*

פָּלַט *m. (c. suff. פְּלִטִים) circulus, tractus terrae; scipio, fulcrum; fusus (coli).*

פָּלַט *Kal inus. secuit, separavit, diremit. — Pi. פָּלַט judicavit, litem diremit, diju-*

dicavit; sq. לָּ adjudicavit; existimavit. — Hithpa. פָּלַט intercessit, supplicavit pro alqo sq. בְּעַד, לָּ, אֶל; apud alqm sq. אֶל; precatus est, oravit sq. אֶל, לָּ, לְפָנָיו alqm, sq. אֶל alqd.

פְּלִטִים *m., pl. פְּלִטִים judices.*

פְּלִטָה *f. judicium, jus.*

פְּלִטִי *adj. m. judicialis; fem. פְּלִטָה subst. sella s. consessus judicialis, judicium.*

פָּלַט *N. pr. m.*

פָּלַט (Jehova judicat) *N. pr. m.*

פְּלִטָה *f. intercessio, deprecatio; precatio, supplicatio, preces; hymnus, carmen sacrum.*

פָּלַט *v. פָּלַט, פָּלַט.*

פָּלַט — *Pi. trutinâ pependit, libravit, appendit; complanavit (viam irae, i. e. liberam emisit iram); trop. appendit; accurate observavit.*

פָּלַט *m. libra, bilanx.*

מִפְּלָטָה *m. libratio (nubium).*

פָּלַט — *Hithpa. concussus est, contremuit.*

פָּלַט *f. horror, tremor.*

מִפְּלָטָה *f. simulacrum, idolum (terribile).*

פָּלַט *f. horror, tremor.*

פָּלַט — *Hithpa. se voluta-*

vit, se conspersit (cinere, pulvere).

פִּלְשְׁתָּהּ (פִּלְשָׁה *aethiop.* emigrare) Philistaea, regio Palaestinae versus occasum finitima, in quinque provincias divisa. *Nom. gent.* פִּלְשְׁתִּי

Philistaeus; *plur.* פִּלְשְׁתִּים, פִּלְשְׁתִּיִּים Philistaei, LXX. Ἀλλόφυλοι.

פָּלַח *rad. inus. arab.* effugit.

פָּלַח *N. pr. m.*

הַפְּלִיחַ *m., collect.* cursores publici.

פָּנָה *v. פָּן*; פָּנָה *v. פָּן*, פָּן.

פָּנֵג placenta species.

וּפָּן, וּפָּן, וּפָּן (*fut.* וּפָּנָה) vertit (*cf.* עָרַח); se vertit, abiit; evanuit; se convertit alqo *sq.* אֶל, אֶל, *accus.*, ad alqm *s.* alqd *sq.* אֶל, ad alcjs partes *sq.* אַחֲרַי; se avertit ab alqo *sq.* מֵעַם; discessit (*cf.* הִיָּחַם *s.* dies inclinatus); accessit: לְפָנָיו בִּקְרָא adventante tempore matutino, לְפָנָיו עָרַב circa *s.* sub vespere; 2) spectavit *sq.* אֶל, אֶל; aspexit, respexit, *metaph.* rationem habuit alcjs; spectavit (porta, terminus ad aliquam regionem). — *Pi.* פָּנָה amovit, e medio sustulit, perdidit; everrit, expurgavit (domum), paravit (viam). — *Hiph.* הִפְנָה (*fut.*

apoc. וּפָּן) vertit, obvertit; se vertit, terga vertit, fugit; retro se vertit; *sq.* אֶל se convertit ad alqm, respexit. — *Hoph.* versus est, terga vertit; *part.* מִפְּנֵה spectans (ad regionem).

פָּנִי *m. pl.* פָּנִים *st. c.* פָּנִי facies; פָּנִים אֶל-פָּנִים facies; פָּנִים בְּפָנִים de facie, coram. 2) vultus; aspectus, conspectus; פָּנִי עַל פָּנֵי פִּי in os *s.* faciem alcjs (ingenue; insolenter, contemtim); אֶל-פָּנֶיךָ in faciem tuam, אֶל-פָּנָיו in faciem ejus *i. e.* ingenue, sine metu; אֶל-פָּנָיו *Deut.* 7, 10. in faciem ejus (ut quisque conspiciat et sentiat); פָּנִים אֶל *sq.* אֶל *s.* oculos convertere ad alqd; פָּנִים אֶל *sq. inf. c.* לִּי sibi proposuit (alqd facere); 3) persona, פָּנִי persona mea *i. e.* ego praesens, ego ipse; פָּנֶיךָ tu etc. 4) facies, externa conditio; 5) superficies; 6) acies (ferri); 7) pars anterior, frons; *adv.* פָּנִים a fronte; לְפָנִים a fronte; *antea, olim;* מִפְּנֵים a fronte; מִלְּפָנִים antiquitus. — *Cum praepos. et praefixis:* אֶל-פָּנֶיךָ in conspectum, in conspectu, ante, coram; in superficiem, in *c.* accus. — אֶת-פָּנֶיךָ coram, ante; מֵאֵת פָּנֶיךָ a coram, ab ante,

ab anteriore parte — בְּפָנָי coram, ante. — לְפָנָי in conspectu, coram; ante (de loco); penes alqm (in potestate alcjs, iudice s. probante alqo); ante (de temp.), *c. inf.* antequam; ante, prae (de praestantia); obviam, adversus, contra; ad modum, instar; *c. suffixis*: לְפָנָי, לְפָנָי, לְפָנָי, לְפָנָי, לְפָנָי. — מִלְּפָנָי e s. a conspectu; propter. — מִפְּנֵי e s. a conspectu; per (alqo auctore, alqa causa efficiente), propter; מִפְּנֵי אֲשֶׁר propterea quod. — עַל-פָּנָי in superficie, in superficiem, per superficiem, super, in *c. abl. et accus.*; in conspectum, in conspectu, coram; in fronte, ante; ab oriente; ante (de tempore); prae (de praestantia); in frontem alicujus rei, versus, adversus. מֵעַל-פָּנָי e superficie, e conspectu.

לְפָנָי *adj. m.* anterior, anteriorius.

פָּנָי (aversio) *part. post verba prohibendi, vetandi, dehortandi, cavendi, juvandi, metuendi*: ne, μή.

לְפָנֵי, פְּנֵי (aspectus Dei) *N. pr.* loci trans Jordanem; 2) virorum.

לְפָנֵי (pars anterior,

c. ה. loc.) ad domus parietem, qui e regione januae est, ἐν τοῖς ἐσωπίοις, Ps. 45, 14., intus, introrsum. לְפָנֵי intus, intrinsecus, introrsum; *sq. ל.* intra. מִלְּפָנֵי intus, ex interiore parte. מִפְּנֵי intrinsecus.

פְּנֵי *adj. m.* פְּנֵי *f.* (*pl.* פְּנֵי, *fem.* פְּנֵי) interior.

פָּנָי *rad. inus. arab.* in varia genera distribuit.

פְּנֵי (*Chethib* פְּנֵי) *m. pl.* coralia rubra. *Alii*: margaritae.

פָּנָי *m.* (*c. suff.* פָּנָי, *plur.* פְּנֵי) angulus.

פְּנָה *f.* turris muralis; angulus, ראש פ', ראש פ' lapis angularis. פְּנָה *metaph.* princeps, dux.

פְּנָה (coralium) *N. pr.* uxoris Elcanae.

פָּנָי — *Pi.* molliter habuit, delicate nutrit s. educavit.

פָּסַח, פָּסַח, פָּסַח, פָּסַח.

פָּסַח *Kal inus. chald.* dissectit. — *Pi. imp. pl.* פָּסַחוּ dividite i. e. obambulate, vel accurate attendite (palatia) Ps. 48, 14.

פְּסָחָה *N. pr.* jugi montis Moabitici.

פָּסַח transiit, praeteriit; percipit, indulgit *sq. על.* — II)

claudicavit. — *Niph.* claudus factus est. — *Pi.* claudicavit.

פִּסְחָא (claudus) *N. pr.* viro-
rum.

פִּסְחָא *m.* (transitio, indulgentia, immunitas a calamitate,) pascha: agnus paschalis; festum paschale. שְׁחַטֵּי אֲגֻנֵּי הַפִּסְחָא agnum paschalem mactare; אָכַל הַפִּסְחָא, זָבַח הַפִּסְחָא comedere agnum paschalem; עֲשָׂה פִּסְחָא celebrare festum paschale. *Pl.* פִּסְחָאֵי victimae paschales.

פִּסְחָא *adj. m.* (פִּסְחָאֵי) *pl.* claudus.

הַפִּסְחָא (transitus) *N. pr.* urbis in occidentali Euphratis ripa, Thapsacus.

פִּסְחָא (segmentum) *N. pr. m.*

פִּסְחָא cecidit, caedendo finxit, dolavit; sculpsit.

פִּסְחָא *m., pl.* פִּסְחָאֵי sculptilia, simulacra; lapidicinae *Jud.* 3, 19. 26.

פִּסְחָא *m.* (פִּסְחָאֵי) *c. suff.* sculptile, simulacrum.

פִּסְחָאֵי, פִּסְחָאֵי *m. chald.* ψαλτήριον, instrumentum musicum.

פִּסְחָא *i. q.* פִּסְחָא, *pl.* פִּסְחָא cessarunt, desierunt, evanuerunt (fideles) *Ps.* 12, 2. — II) *i. q.* פִּשְׂחָא *chald.* se diffudit.

פִּסְחָא *m.,* פִּתְנַח פִּסְחָא tunica

extremitatum *i. e.* manicata et talaris. *Al.* tunica ex variis particulis consuta. *LXX.* χιτων ποικίλος.

פִּסְחָא *m. chald.* (st. emph. פִּסְחָא) extremitas, *sq.* יְדַא manus extrema. *Alii:* palmi s. vola manus.

פִּסְחָא *f.* diffusio, ubertas, abundantia (frumenti).

פִּסְחָאֵי *N. pr. i. q.* פִּסְחָאֵי הַמַּיִם.

פִּסְחָאֵי *N. pr. m.*

פִּסְחָא clamavit.

פִּסְחָא *com.* vipera.

פִּסְחָא vipera, *Jes.* 41, 24: מִפִּסְחָא, quod mutandum est in מִפִּסְחָא.

פִּסְחָאֵי *N. pr.* urbis Idumaeorum.

פִּעַר *v.* פִּעֹר.

פִּעַל *v. poët.* (fut. יִפְעַל, יִפְעַל, יִפְעַל) fecit; fabricatus est, finxit; produxit, procreavit; paravit, molitus est; fecit (justum, scelus); *sq. accus.* et ל alqd in alqd convertit; *sq.* ל s. לֵאלֹהֵי אִלְעִיזָר alicui alqd fecit, exhibuit.

פִּעַל *m.* (c. suff. פִּעַלְהוּ, פִּעַלְהוּ) labor, negotium; factum, facinus; opus; acquisitio; labore partum, merces.

פִּעַלְהוּ *f.* quae alqs facit s.

agit, agendi ratio, (*plur.* פעלות studia et opera;)
mercès.

פעלות *N. pr. m.*

מעל *m. opus.*

מעלה *f. opus.*

פעם lutudit, percussit; *metaph.* agitavit, impulit alqm (spiritus divinus). — *Niph.* agitatus, perturbatus est. — *Hithpa. id.*

פעם *f. (masc. Jud. 16, 28.)* ictus, gressus, passus; pes, *pl.* פעמות pedes arte facti; 2) *de tempore:* פעם אחת semel, simul; *dual.* פעמים bis; פעם ושלש פעמים ter; פעם ושלש פעמים septies; פעם ושלש פעמים semel et iterum; כמה פעמים quoties? בפעם הזאת, הפעם הנunc, in praesentia; בפעם בפעם jam ita ut antea; פעם — פעם mox — mox; 3) incus *Jes. 41, 7.*

פעמון *m. tintinnabulum.*

פענת-פענת *v. פענת.*

פער distendit os *sq.* בפפה, פה, inhiavit.

פעור (hiatus) *N. pr.* montis in Moabitide. בעל-פעור et idolium Moabitarum, cui puellae virginitatem offerebant.

פערי *N. pr.* ducis militum Davidis (*alibi נערי*).

פערה distendit, diduxit, aperuit (os, qui minatur, irridet, temere loquitur); eripuit, liberavit.

פערה fregit, *sq.* רנה jubila erupit, in jubila effusus est. — *Pi.* confregit (ossa).

פערה *v. פער.*

פעל — *Pi.* פעל decorticavit.

פעלות *f. pl.* loca cortice denudata.

פעם dirupit, diffregit, diffidit (terram).

פעע vulneravit; פועה הפה cujus testiculi contriti sunt, eunuchus, *θλασίας.*

פעע *m. (c. suff. פוערי, pl. פעעים, st. c. פוערי)* vulneratio, vulnus.

פעץ *Hithpol. v. פיץ.*

הפעץ (dissipatio) *N. pr. m.*

פער (*fut.* יפער) obtudit, urisit *sq.* ג (precibus s. hostiliter). — *Hiph.* pertinaciter egit, *inf.* הפער pertinacia.

פערה *f.* hebetudo, פ' פים hebetudo acierum (in vomeribus aliisque instrumentis ferreis obtusis).

פקד aspexit, respexit, prospexit (Jehova); inspexit, exploravit; lustravit, recensuit, (פקודים qui in censum veniunt;) in recen-

su desideravit; visit, visitavit; 2) adortus est, invasit (Deus, ira Dei), animadvertit in alqm, punivit *sq. accus. peccati et על s. אָל pers., sq. accus. pers., על pecc., על pecc. et בַּ pers.*; 3) praefecit alqm alicui *sq. accus. et על s. אָל*, (פקודים, praefecti,) constituit alqm (muneris socium) alicui *sq. accus. et אָת*; mandavit alicui *sq. על*, praescripsit; deposuit alicubi *sq. בַּ*. — *Niph.* desideratus est; praefectus est; poena affectus est, poenas dedit. — *Pi.* lustravit, recensuit. — *Py.* lustratus est; factus est ut desideraret (reliquos vitae annos), destitutus est. — *Hiph.* praefecit alqm alicui *sq. accus. et על בַּ, לְ, בַּ*; mandavit, concredidit alicui *sq. על-ידו, בְּיַד, אָת*; deposuit. — *Hoph.* punitus est; praefectus est (*part. מִפְּקָדִים praefecti*); commissus est alicui, depositus est apud alqm *sq. אָת*. — *Hithpa.* (*praet. pl. הִתְפַּקְדוּ pro הִתְפַּקְדוּ*; *fut. יִתְפַּקְדוּ, pl. יִתְפַּקְדוּ*) lustratus, recensitus est. — *Hothpa. plur. הִתְפַּקְדוּ pro הִתְפַּקְדוּ* lustrati, recensiti sunt.

פְּקָדָה *f.* lustratio, recen-

sio; 2) observatio, cura; custodia, *pl. פְּקָדוֹת concr. custodes, הַבֵּית הַפְּקָדוֹת domus custodiae, carcer*; 3) praefectura, munus, ministerium; *concr. praefectus, praefecti, magistratus*; 4) quod alqs apud se deposuit et custodit, opes *Jes. 15, 7.* 5) animadversio, poena.

פְּקָדוֹן *m.* res alicui concredita, depositum.

פְּקִיד *m.* praefectus (civilis, militaris).

פְּקִידָה *f.* praefectura, munus praefecti.

פְּקִידָה *m.* animadversio, poena (nöm. allegoricum Babyloniae); 2) praefectura, *concr. praefectus.*

פְּקָדִים, פְּקִידִים *m. plur.* mandata, praecepta.

מִפְּקָד *m.* lustratio, recensio; mandatum; locus constitutus. — *שֵׁעַר הַמִּפְּקָד nom. portae Hierosolymitanae.*

פָּקַח (*fut. יִפְקַח*) aperuit (oculos), *sq. על* oculos conjecit in alqm, diligenter speculatus est, observavit alqm, prospexit alicui; (Deus) aperuit oculos alcjs (*i. e.* visum ei restituit; id, quod alios latet, cernendi potestatem fecit; apertos habuit (oculos, *i. e.* sedulus, circumspectus fuit), apertas

habuit (aures, *i. e.* auditu valuit). — *Niph.* apertus est (de visu oculorum restituto); *metaph.* intelligens factus est.

פָּקַח *m.* (*pl.* פְּקָחִים) qui apertis oculis est, videns, cernens.

פָּקַחָהּ (*Jehova* aperuit oculos) *N. pr.* regis Israelitarum.

פָּקַח (apertis oculis) *N. pr.* regis Israelitarum.

פָּקַח-קוֹחַ *m.* apertio, solutio, liberatio plenissima (carceris, vinculorum).

פָּקַח *v.* פָּקַח.

פָּקַע *rad. inus. syr., i. q.* פָּקַע fidit, rupit.

פָּקַעוֹת *f. pl.* colocynthides agrestes, cucumeres asinini.

פָּקַעִים *m. pl. id.* (ornamentum architect.)

פָּרָה *m.* (*c. art.* הַפָּרָה, *pl.* פָּרִים) taurus, juveneus; *transl. pl.* principes.

פָּרָה *f.* (*c. suff.* פָּרָהּ, *pl.* פָּרוֹת) vacca, juvenca; *metaph. pl.* mulieres (Basanitidis) luxuriosae et lascivae. 2) הַפָּרָה *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

פָּרָה *i. q.* פָּרָה. *Hiph.* (*fut.* וַיִּפְרֶה) secundus fuit, incrementa cepit. — II) *chald.* cito cucurrit.

פָּרָה *com.* (*pl.* פָּרָאִים) onager.

פָּרָאִים *N. pr.* regis Cananit.

פָּרָה *i. q.* פָּאֲרָה *v.* פָּאֲרָה.

פָּרָבֵר *m.* (*pl.* פָּרָבֵרִים) suburbium. *Alii:* pars atriorum templi, porticus apertae cum cellis.

פָּרַד disrupit, disjunxit; expandit (alas). — *Niph.* se sejunxit *sq.* מִן, מִצֵּל; (*part.* נִפְרָד se separans, sibi soli vivens; se dispersit, discessit. — *Pi.* (fut. *pl.* וַיִּפְרְדוּ) secessit. — *Py. part.* מִפְרָד separatus, singularis. — *Hiph.* הִפְרִיד separavit, disjunxit; dispersit, dissipavit. — *Hithpa.* הִתְפַּרֵּד se separare, se sejungere; dispergi, dissipari.

פָּרָד *m.* (*c. suff.* פָּרָדוֹ, *pl.* פָּרָדִים) mulus.

פָּרָהָה *f.* mula.

פָּרָרוֹת *f. pl.* grana (sata).

פָּרָדִים *m.* παραδεισος, hortus, arboretum.

פָּרָה vacca, *v.* פָּרָה; *i. q.* פָּרָה.

פָּרָה protulit, fructum tulit, fructifer fuit; secundus fuit. *Part. f.* פָּרָהָה fructifera (arbor), בֶּן פָּרָה filius fructifer (ramus fructifer). — *Hiph.* (fut. *apoc.* וַיִּפְרֶה) fe-

פָּרַם (*fut.* יִפְרֹם) discidit, dirupit.

פְּרַמְשָׁתָא (fortis manibus) *N. pr.* filii Hamani.

פְּרַנְנָה *N. pr. m.*

פָּרַס fregit, dispertitus est. — *Hiph.* fidit, habuit divisam (ungulam *sq.* פְּרָסָה).

פָּרַס *chald.* divisit; *part. pl.* פְּרַסִּין partientes; *part. Peil* פָּרַס divisum, partitum, *inde praet. fem.* פְּרִיסָה divisum est (regnum).

פָּרַס *m.* ossifraga, aquilae species.

פְּרָסָה *f.* (*pl. constr.* פְּרָסוֹת, *c. suff.* פְּרָסִיָהוּ, פְּרָסִיָהוּ) ungula divisa s. bifida, (etiam ungula equorum.)

פָּרַס, *in pausa* פָּרַס *N. pr. hebr. et chald., Persia, Persae. N. gent.* פְּרָסִי, *chald. st. emph.* פְּרָסִיא.

פָּרַע solvit, dimisit, absolvit (sontem, impunitum dimisit); habenas alicui remisit, (*part. pass.* פְּרוּעַ dissolutus, effrenatus;) se alqa re exsolvit, *trop.* rejecit (consilium, admonitionem); 2) nudavit (caput tondendo), *part. pass.* פְּרוּעַ nudatus, nudus; 3) *arab.* in summo fuit, superavit alios, principatum cepit; *Jud.* 5, 2: בְּפָרַע בְּפָרַעוֹת *ev τῷ ἄρξασθαι ἄρ-*

ζηγούς. — *Niph.* (fut. יִפְרַע) dissolutus, effrenatus factus est. — *Hiph.* הִפְרִיעַ solvit, cessare s. feriari fecit *sq.* מֶן; dissolutum, effrenatum reddidit.

פָּרַע *m.* coma, caesaries. —

2) *Pl.* פְּרָעוֹת, פְּרָעוֹת principes, duces.

פְּרָעָהוֹן *N. pr.* oppidi in tribu Ephraimitarum; *nom. gent.* פְּרָעָהוֹנִי.

פְּרָעָה (rex) *N. pr.* regum Aegyptiorum, *Ψαράω.*

פְּרָעַשׁ *m.* pulex. 2) *N. pr. m.*

פְּרָפַר (fugax) *N. pr.* rivi, qui prope Damascus in Amanam influit.

פָּרַץ (*fut.* יִפְרֹץ) rupit, dirupit, diruit, destruxit (morum), disjecit, disturbavit, diffudit (copias hostium); *intrans.* se dispersit, se diffudit, diffusus est; auctus est (numero, opibus), invaluit, incrementa cepit (rumor), redundavit *sq. accus.* (musto); irrupit, irruit in alqm *sq.* פֶּ, *accus.*, vi irrupit, violenter egit, institit (precibus). — *Niph. part.* נִפְרָץ diffusus, frequens, copiosus. — *Py.* perruptus, dirutus est. — *Hithpa.* se abrupit, se sejunxit.

פְּרִיעַ *m.* (*st. c.* פְּרִיעַ, *pl.*

פְּרִיצִים, *st. c.* (פְּרִיצִי) violentus. בֶּן-פְּרִיץ filius violentus. פְּרִיץ הַיּוֹת violentissima bestiarum. מְעַרָּה מְעַרָּה spelunca latronum.

פָּרַץ *m.* (פְּרִיצוֹת, פְּרִיצִים *pl.*) ruptura, hiatus (muri); dispersio (hostium), strages, clades; diffusio (aquarum); irruptio, invasio, impetus. 2) *N. pr. m.*, patron. פְּרִיצִי.

מִפְּרָץ *m.* portus.

פָּרַק abrupit *sq.* מֵעַל; dirupit, diffregit (ossa et membra), laceravit; eripuit, liberavit. — *Pi.* פָּרַק abrupit, avellit; diffregit (montes). — *Hithpa.* הִתְפָּרַק divulsus, distractus est; sibi avellit.

פָּרַק *chald.* redemit, liberavit.

פָּרַק *m.*, *st. c.* פָּרַק *Chethib* *i. q.* מֶרַק *Keri* jus, jusculum.

פָּרַק *m.* violentia, rapina; 2) bivium.

מִפְּרָקָת *f.* cervix, vertebrae cervicis.

פָּרַר fregit, diffregit, dirupit, *inf. abs.* פֹּרַר. — *Pil.* פֹּרַר rupit, diffidit (mare). — *Hithpol.* rupta, findendo concussa est (terra). — *Pilp.* יִפְרַרְרִי *fut. c. suff.* פָּרַר confregit, concussit me. — *Hiph.* הִפְרִיר, הִפֵּר, *in pausa*

הִפֵּר (*fut.* יִפְרִיר; *inf.* הִפֵּר) trop. fregit, rupit, solvit (foedus, legem); irritum reddidit (consilium, votum); *intrans.* irritus fuit; ad nihilum redigit, e medio sustulit (jus, pietatem), sustulit, avertit (iram). — *Hoph.* הִפֵּר irritum factum est.

פָּרַשׁ (*fut.* יִפְרֵשׁ) diffregit (ossa), fregit (panem alicui *sq.* לְ); 2) expandit, extendit (vestem, velum, alas; manus ad precandum alqm s. alqd *sq.* לְ, אֶל, ad largiendum alicui *sq.* לְ, ad diripendum *sq.* לְ *rei*); trop. expandit, praese tulit (stultitiam). — *Niph.* (fut. *pl.* יִפְרָשׁוּ) dispersus est. — *Pi.* יִפְרֵשׁ (*fut.* יִפְרֵשׁ; *inf.* פָּרַשׁ, *c. suff.* פְּרִיטָכֶם) expandit (manus); dispersit (populum, reges).

מִפְּרָשׁ *m.* expansio (nubium); velum expansum.

פָּרַשׁ fidit, distinxit, distincte dixit, definivit. — *Niph. part. fem. pl.* נִפְרָשׁוֹת separatae, dispersae. — *Py.* פָּרַשׁ definitum, distincte explicatum fuit; *part. מִפְּרָשׁ adv.* accurate. — *Hiph.* (fut. יִפְרָשׁ) pupugit, vulneravit.

פָּרַשׁ *chald. id.* — *Pa. part.* מִפְּרָשׁ accurate.

פֶּרֶשׁ *m.* (c. suff. פְּרִישׁוֹ) excrementum, fimus.

פְּרִישָׁה *f.* accurata expositio, narratio.

פְּרָשִׁים *m., pl.* פְּרָשִׁים equi; בְּעֵלֵי פְּרָשִׁים equites.

פָּרֶשׁ *m.* (st. c. פְּרָשׁ, plur. פְּרָשִׁים) eques.

פְּרִישָׁן, פְּרִישָׁן *m. hebr. et chald.* exemplum (epistolae), apographum.

פְּרִישָׁדוֹן, *cum ה* paragog. פְּרִישָׁדוֹן excrementum, stercus. *Alii:* podex.

פְּרִישׁוֹ *quadril.* (compos. ex פְּרִישׁ et פְּרוֹ) expandit.

פְּרִישָׁנָהָא *N. pr.* filii Hamani.

פְּרִישָׁתָא (aqua dulcis) *N. pr.* fluminis Syriae, *Εὐφράτης*.

פְּרָה *v.* פָּרָה.

פְּרִישָׁתָא *m. pl.* primates, principes.

פְּרִישָׁה *se diffudit, se propagavit* (lepra).

פְּרִישָׁה *gressus est, sq. בָּ* aggressus est.

פְּרִישָׁה *m.* gressus, passus.

פְּרִישָׁה *f.* pars corporis humani, cujus motu gradimur, coxendix.

פְּרִישָׁה *divaricavit, distendit* (labia). — *Pi.* divaricavit (crura).

פְּשָׁה *m.* scelus *Iob.* 35, 15.

LXX. παράπτωμα. *Alii:* superbia, ferocia, *cf.* פֹּשֵׁה. *Alii:* stultitia, scelus.

פְּשָׁח — *Pi.* discidit, discerpit, dilaniavit.

פְּשָׁחוֹר (salus ubique) *N. pr.* sacerdotis, aequalis Jeremiae; 2) aliorum virorum.

פְּשָׁט (fut. יִפְשֹׁט) expandit, *intrans.* se diffudit, longe lateque grassatus est (exercitus hostium, agmen locustarum); irruit, invasit (ad diripiendum et spoliandum) *sq.* על, אֶל, בְּ, *accus.*; exuit *sq.* *accus.* (vestem); *imp.* פְּשָׁטָה *abs.* exue (sc. vestes). — *Pi.* exuere fecit, spoliavit. — *Hiph.* exuere fecit, exuit (veste) alqm *sq.* *accus.*, vestem *sq.* *accus.*, alqm alqa re *sq.* *dupl. accus.*, מֵעַל *pers. et accus. rei*; detrahit corium, excoriavit (victimas). — *Hithpa.* se exuit (veste).

פְּשָׁע *defecit ab alqo sq.* מִתְּחַת, rebellavit contra alqm *sq.* בְּ; peccavit, *sq.* על contra alqm. *Part.* פְּשָׁעִים peccatores. — *Niph.* a se invicem deficere, inter se discordare.

פְּשָׁע *m.* (c. suff. פְּשָׁעִי, *pl.* פְּשָׁעִים) defectio, rebellio; peccatum, scelus; *meton.* sacrificium expiandi causa

offerendum; poena peccati.
פִּטְרָא *chald.* explicuit, interpretatus est. — *Pa. part.* מִפְּטֵרָא explicans, interpretans.

פִּטְרָא *m. chald. (st. emph. פִּטְרָא, פִּטְרָה, c. suff. פִּטְרָה, פִּטְרָא; pl. פִּטְרִין)* interpretatio.

פִּטְרָא *m. hebr. id.*

פִּטְרָה *m. (c. suff. פִּטְרָה) linum.*

פִּטְרָה *f. (pl. פִּטְרָה) linum; ellychnium.*

פִּתְחָא *v. פִּתְחָה; פִּתְחָה v. פִּתְחָה, פִּתְחָה.*

פִּתְחָה *s. פִּתְחָה v. פִּתְחָה.*

פִּתְחָה *v. פִּתְחָה.*

פִּתְחָה *m. hebr. et chald. cibus delicatus, cupediae.*

פִּתְחָה *m. edictum, decretum (regis); sententia (judicis).*

פִּתְחָה *m. chald. (st. emph. פִּתְחָה) verbum; edictum literis consignatum, epistola, mandatum, decretum (Dei).*

פִּתְחָה (*fut. וּפְתָחָה, וּפְתָחָה*) *pau-*dit (*פִּתְחָה שְׂפָתָיו*) labia sua pandens, semper aperta habens, garrulus); *intrans.* patuit, aperto animo fuit, pellici et decipi se passus est; *part. פִּתְחָה, fem. פִּתְחָה, improvidus, fatuus.* — *Niph.* נִפְתְּחָה (*fut. apoc. וְנִפְתְּחָה*) persuaderi sibi passus est, se

abduci et pellici passus est. — *Pi.* פִּתְּחָה persuasit alicui *sq. accus.*; pellexit; simulando decepit. — *Py.* sibi persuaderi passus est; pellectus, deceptus est. — *Hiph.* (*fut. apoc. וּפְתָחָה*) dilatavit, amplum habitandi locum dedit *sq. לְ*.

פִּתְּחָה (*simplicitas div.*) *N. pr. m.*

פִּתְּחָה *m. (pl. פִּתְּחָה, פִּתְּחָה) imperiti, fatuitas; concr. simplex, persuasus facilis, credulus, improvidus, imperitus.*

פִּתְּחָה *m. chald. (c. suff. פִּתְּחָה) latitudo.*

פִּתְּחָה *f. fatuitas, concr. fatua (mulier).*

פִּתְּחָה *v. פִּתְּחָה; פִּתְּחָה v. פִּתְּחָה.*
פִּתְּחָה (*fut. וּפְתָחָה; inf. פִּתְּחָה, c. suff. פִּתְּחָה; imp. פִּתְּחָה*) aperuit; **פִּתְּחָה אֶת-פִּיו** os suum aperuit (ad edendum, ad cantandum, ad loquendum), loqui coepit, locutus est, *sq. לְ* contra alqm verba fecit, *sq. לְ* pro alqo locutus est, alcjs causam egit; (Deus) aperuit os alcjs, loquendi potestatem ei fecit; **פִּתְּחָה אֶזְנוֹן לְ** (Deus) aurem alicui aperuit, ei alqd manifestavit; **פִּתְּחָה אֶת-יָדָא** aperuit manum, *sq. לְ* alicui se liberalem

praebuit; פָּרַח פ' cellas frumentarias aperuit (ad frumentum vendendum); 2) solvit (captivos), liberavit; strinxit (gladium); 3) incepit, exorsus est, protulit (carmen). — *Niph.* נִפְתַּח a-pertus est, patuit; solutus est, liberatus est. — *Pi.* פִּתַּח aperuit; *intrans.* se aperuit (flos); solvit (vincula, lorica, tunicam, cingulum, *part.* מִפְתַּח qui proelio facto cingulum solvit, discinctus), solvit alqm *sq. accus. pers. et* מִן (vinculis), liberavit; aperuit (terram aratro), sulcavit; sculpsit, insculpsit, caelavit. — *Py. part. fem. pl.* מִפְתַּחוֹת insculptae. — *Hithpa. imp. fem. Chethib* הִתְפַּתְּחִי solve tibi, *Keri* הִתְפַּתְּחוּ solvite vobis (vincula).

פִּתַּח *chald.* aperuit, *praet. e Peil pl.* פִּתְּחוּ aperti sunt.

פִּתַּח *m. (c. suff. פִּתְּחוּ, pl. פִּתְּחוּ, st. c. פִּתְּחִי)* apertio; ostium, janua; porta; בְּפִתַּח in osti; לְפִתַּח, הִפְתַּח, אֶפְתַּח ad januam; 2) *metaph.* ostia (oris), porta (spei).

פִּתְּחָא *m.* declaratio.

פִּתְּחוֹת *f. pl.* gladii stricti.

פִּתְּחָא *m.* sculptura, caelatura.

פִּתְּחוֹן *st. c. פִּתְּחוֹן m.* apertio (oris).

פִּתְּחִיהָ (Jehova solvit) *N. pr. virorum.*

מִפְתַּח *m.* clavis.

מִפְתַּחוֹ *m.* apertio (labiorum)

פִּתְּחִיגִיל *m.* pallium amplum.

פִּתְּלָל — *Niph.* contortus est, *trop.* versutus fuit; luctatus est. — *Hithpa.* se dolosum praebuit.

פִּתְּרִיל *m.* filum, funiculus; filum cui alligatus est annulus signatorius.

פִּתְּלָהָל *m.* tortuosus, dolosus.

נִפְתְּחוֹל *m., pl.* נִפְתְּחוֹלִים luctationes.

פִּתְּחָם (montibus clausa) *N. pr. urbis Aegypti* haud procul a sinu Arab., Πάτουμος *Herod.*

פִּתְּחָן *rad. inus.*

פִּתְּחָן *m. (pl. פִּתְּחָנִים)* vipera, aspis.

מִפְתְּחָן *m.* limen inferius.

פִּתְּעָא *m.* momentum temporis, *adv.* subito, repente; בְּפִתְּעָא repente, extemplo; *improvisio, fortuito.*

בְּפִתְּעָא *adv.* repente, subito, ex improviso. פִּתְּעָא פ' terror repentinus. בְּפִתְּעָא subito.

לְפִתְּעָא פ', בְּפִתְּעָא פ' et

לְפַתַּע *ad punctum temporis, repente.*

פָּתַר (*fut.* וּפְתַר) explicuit, interpretatus est (somnia).

פְּתוֹר *N. pr.* loci in Mesopotamia, patriae Bileami.

פְּתָרוֹן *m.* interpretatio.

פְּתָרוֹס (*copt.* terra australis)

N. pr. Aegypti superioris, Παρθούνης, Thebais. *Nom. gent. pl.* פְּתָרְסִים.

פְּרִשְׁטָן *i. q.* פְּתִישְׁטָן.

פָּתַח fregit.

פַּת *f. (c. suff.* פְּתַי, *pl.* פְּתַיִם) frustum.

פְּתוֹת *m. id.*

צ

רָצָא *v.* צְאִים, צָאָה.

צְאָלִים *m. pl.* loti silvestres.

Alii: loca umbrosa.

צֹאֵן (*Chethib* צֹאֵן) *com.* pecus, oves et caprae.

צֹאֵן (pecorosa) *N. pr.* urbis in tr. Juda (*alibi* צֹאֵן).

רָצָא *v.* צְאָאָאִים.

צָבָב *v.* צְבִים, צָב.

צָבָא in aciem processit, aggressus est (hostem *sq.* על), pugnavit, militavit; *transl.* per vices militares convenire ad ministeria sacra obeunda. — *Hiph. part.*

מִצְבֵּיא in re militari exercens.

צָבָא *m. (st. c.* צָבָא; *plur.* צְבָאִים, *st. c.* צְבָאוֹת; *Ps.* 103, 21.) agmen militum, exercitus;

אַנְשֵׁי הַצָּבָא milites, שֵׁר הַצָּבָא dux militum, יָצָא צָבָא, יָצָא לְצָבָא

ad bellum profectus est. —

צָבָא הַשָּׁמַיִם agmen coeleste: angeli; sidera.

צְבָאֵי יְהוָה exercitus Jehovae, angeli, שֵׁר־צְבָאֵי־יְהוָה princeps angelorum.

אֱלֹהִים צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי צְבָאוֹת Deus agminum coelestium. 2) צָבָא

metonym. militia, conditio laboris plena et misera. —

Al. צְבִי s. צְבָאוֹת, צְבָאִים. צָבָה.

צְבִירִים s. צְבִירִים, צְבָאִים *N. pr.* urbis mari mortuo obrutae.

צָבָא *chald. (fut.* יִצְבֵּא, *part.* יָצָבָא) voluit, propensus fuit, cupivit; *inf. c. suff.* פְּמִצְבֵּיא

secundum voluntatem ejus, pro ejus arbitrio.

צָבָא *f. chald.* voluntas.

צָבָב *rad. inus. arab.* obduxit, texit.

צָב *m.* tectum, cameratum; עֲגֵלֵת־צָב currus camerati; 2) lacertae species.

צָבָה (*c. artic.*) *N. pr. f.*

צָבָה *i. q.* צָבָא, *part.* צָבָה,

c. suff. צְבִיָּה impugnans eam, adversus eam bellum gerens. — II) intumuit (venter). — *Hiph.* tumefecit. — III) *arab.* emicuit *cf.* צָבִי.

צָבָה *adj. m., f.* צָבָה intumescens, tumens.

צָבִי, *in pausa* צְבִי, *m.* splendor, decus; אֶרֶץ צְבִי *et simpl.* צְבִי terra decora (Israelitarum), הַר צְבִי קֹדֶשׁ (mons decoris sancti (mons Sion). 2) antilope dorcas, *pl.* צְבָיִים, צְבָיִים, צְבָאִים, *fem.* צְבָאוֹת.

צְבָיָה *f.* dorcas femina.

צְבָיָה *N. pr.* matris Joasi regis.

צְבָיָה *N. pr. m.*

צָבַט porrexit.

צָבַע *rad. inus. arab.* tinxit, intinxit; 2) rapuit (bestia fera).

צָבַע *chald. Pa.* tinxit. — *Ithpa.* tinctus est.

צָבַע *m.* colore tinctum, coloratum (vestimentum).

צָבוּעַ *m.* hyaena.

צְבָעִים (hyaenae) *N. pr.* vallis et oppidi in tribu Benjaminitarum.

צְבָעוֹן (versicolor) *N. pr.* filii Seiri.

צָבַע *f.* (c. *suff.* צָבָעוֹ, *pl.* צָבָעוֹת) digitus (manus,

pedis); mensura digiti transversi.

צָבָעוֹ *f. chald., pl.* צָבָעוֹן, *st. emph.* צָבָעוֹתָא, digiti (manus, pedum).

צָבַר (fut. יִצְבֹּר) congegit, coacervavit.

צְבָרִים *m. pl.* acervi.

צָבַר *rad. inus. chald.* ligavit, colligavit.

צָבַר *m., pl.* צְבָרִים manipuli.

צָרַד *rad. inus. arab.* vultum avertit ab alio; se opposuit, repugnavit.

צָר *m.* (c. *suff.* צָרָה, צָרָה, *pl.* צָרִים) latus; *c.* הַ *parag.* צָרָה ad latus; מִצָּד a latere, juxta; עַל צָר ad latus (gestari i. e. in brachiis); — 2) adversarius *Jud.* 2, 3.

צָר *m. chald.* latus, מִצָּד a parte, לְצָד adversus.

צָרָה, צָרָה (ora; mons) *N. pr.* oppidi in fin. septentr. Palaestinae.

צָרָה, צָרָה (latera) *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

צָרָה sectatus, insidiatus est alicui *sq. accus.* — *Niph.* vastatus, desolatus est.

צָרָה *m. chald.* consilium, studium, industria, הַצָּרָה num de industria (factum est?)

צָרָה *f.* consilium deliberatum, insidiae.

צִדְקָה (*ful.* צִדְקָה) rectus fuit, justus fuit; integer, insons fuit; probus declaratus est; vere dixit; verax declaratus est; justam causam egit; causam obtinuit. — *Niph.* נִצְדָק justum, integrum factum est (sanctuarium), honori suo restitutum est. — *Pi.* צָדַק justum, probum reddidit s. praestitit; insontem praestitit s. declaravit; *inf. c. suff.* צִדְקָהּ. — *Hiph.* הִצְדִּיק justum, probum reddidit; justum declaravit, absolvit alqm. — *Hithpa.* fut. pl. נִצְדְּקוּ nos insontes declarabimus (a suspicione).

צִדְקָה *m.* (*c. suff.* צִדְקוֹ) rectitudo, מִעֲגָלֵי צִדְקָה viae rectae; 2) rectum, verum, jus et fas; מִשְׁפֵּט צ' judicium justum; מֵאֲזִנֵי צ' trutina justa, pondus justum; זְבָחֵי צ' sacrificia justa; 3) justitia (judicis); integritas, probitas; 4) salus.

צִדְקָה *f.* (*st. c.* צִדְקָתָהּ) rectum, jus; 2) justitia; beneficentia (Dei); *pl.* צִדְקוֹת, *st. c.* צִדְקוֹת juste et recte facta; 3) integritas, innocentia, virtus; 4) salus.

צִדְקָה *f. chald.* beneficentia. *Alii:* virtutis studium.

צָדִיק *adj. m.* justus; justam

causam agens; innocens, integer, virtutis studiosus, pius; *adv.* recte, vere.

צִדְקָה (*justus*) *N. pr.* multorum virorum.

צִדְקָהּ, **צִדְקָתָהּ** (*justitia* Jehovah) *N. pr.* regis Jud.; 2) al. virorum.

צָהָב — *Hoph. part.* מִצָּהָב instar auri fulgens.

צָהָב *m.* flavus, fulvus (sicut aurum).

צָהָל *i. q.* זָהָר splenduit; 2) claram vocem edidit: ejulavit; jubilavit; hinnivit. — *Pi.* (imp. צָהָלִי) altam vocem emisit *sq.* קוֹל. — *Hiph.* הִצְהִיל splendenter reddidit (faciem, exhilaravit).

צָהָלָה *f.* hinnitus.

צָהָר *i. q.* זָהָר splenduit. — *Hiph.* (denom. ab הִצְהָר) oleum expressit.

צָהָרִים *m.* lumen. *Dual.* צָהָרִים meridies; *trop.* de summa felicitate.

צָהָר *m.* oleum. 2) *N. pr.* מִצְהָרִי *m., patron.*

צָהָר *v.* צָהָר.

צָהָר *v.* צוֹאֵה, צוֹאִים, צוֹאֵה.

צָהָרִים *m.* (*st. c.* צָהָרִים, *c. suff.* צָהָרִים, *pl.* צָהָרִים, *st. c.* צָהָרִי, *c. suff.* צָהָרִי) *collum et cervix.*

- צִוּאָר *m. chald. (c. suff. (צִוּאָרָה, צִוּאָרָה) cervix.*
- צִוּוּרִין *m. deminut., pl. c. suff. צִוּוּרִיָּךְ collula tua, collula lepida.*
- אָרַם צוּבָה, צוּבָה, צוּבָה *N. pr. civitatis Syriae.*
- צִוּד *venari, aucupari; trop. insidiari. — Pil. צוּרַד insidiatus est. — Hithpā. הִצְטִיִּד (denom. a צִוּד) commeatum sibi paravit.*
- צִוּד *st. c. צִוּד m. venatio; fera venatu capta, praeda; cibus; commeatus.*
- צִוּד *m. venator.*
- צִוּדָה *f. cibus, victus; commeatus.*
- צִוּוּרִין (piscatus) *N. pr. urbis primariae et terrae Phoenicum. Nom. gent. צִוּוּרִי m. Sidonius, צִוּוּרִיָּת f. pl. Sidoniae.*
- צִוּוּרִין *m. (pl. מְצוּרוֹת) vertex montis; castellum, arx.*
- צִוּוּרִין *m. captura, praeda; rete; agger obsidionalis.*
- צִוּוּרִין *f. rete; arx munita.*
- צִוּוּרִין *m. rete.*
- צִוּוּרִין *f. captura, praeda; rete; vertex montis, arx, castellum montanum; trop. praesidium (Deus).*
- צִוּוּרִין *Kal inus. statuit; decrevit. — Pi. צִוּוּרִין (fut. רִצְוּוּרִין) apoc. רִצְוּוּרִין; imp. צִוּוּרִין, apoc. צִוּוּרִין) constituit alqm de re sq. accus. et צִוּוּרִין, alqm alicui rei praefecit; decrevit, imperavit, jussit alqd sq. accus. s. inf., mandavit, praecepit alicui sq. accus., אֶל, אֶל, אֶל; alicui de alqo sq. accus. et אֶל s. אֶל s. אֶל; jussit alqm alqd sq. dupl. accus.; esse jussit; — Py. צִוּוּרִין jussus est; imperatum est.*
- צִוּוּרִין *m. praeeptum.*
- צִוּוּרִין *m. cippus (viae monstrandae), monumentum (sepulcrum).*
- צִוּוּרִין *f. (pl. מְצוּרוֹת) praeeptum, jussum, mandatum.*
- צִוּוּרִין *vociferatus est, clamavit.*
- צִוּוּרִין *f. clamor (laetus, lugubris).*
- צִוּוּרִין *rad. inus. fort. i. q. צִוּוּרִין demersus est.*
- צִוּוּרִין *f. profundum, vorago.*
- צִוּוּרִין *f. profunditas, profundum.*
- צִוּוּרִין *jejunare.*
- צִוּוּרִין *m. (pl. צוּמוֹת) jejunium.*
- צִוּוּרִין *rad. inus. arab. finxit.*
- צִוּוּרִין *m. pl., מְעִשָּׂה צִוּוּרִין opus statuarium.*
- צִוּוּרִין *v. צוּרִין, צוּרִין.*

צוה *effluere, inundare, obruere alqm sq. על. — Hiph.* הצוה *effecit ut inundaret, redundaret; effecit ut nateret.*

צוה *m. favus mellis. 2) צוה, Keri צופר, N. pr. filii Elkanae.*

צפּה *f. natatio.*

צפּפּה *f. aquae copia s. inundatio. Alii: salix.*

צוּץ *v. צוּץ.*

צוּץ *i. q. fundere (aes); trop. fundere (preces). — II) Hiph. הצוּץ sq. accus. s. dat. coarctavit, pressit, anxio, (part. מצוּץ oppressor); ursit, institit (precibus) sq. accus. s. dat.*

צוּץ *m. angustiae (res temporum angustae).*

צוּקָה *f. angustiae (miseria).*

צוּץ *m. id.*

צוּץ *m. (pl. constr. מצוּקָה) columna, fundamentum (terrae); rupes praerupta.*

צוּץ *m. in pausa מצוּץ m. angustum, arctatum; angustiae. — Al. v. s. רצוּץ.*

צוּקָה *f. angustiae, res angustae et afflictiae.*

צוּר *(fut. רצוּר, רצוּר) coarctare, premere, angere; insistere alicui (persequendo) sq. accus., על, ל, in obsidio-*

ne tenere, obsidere sq. על, אל, accus.; propellere, concitare contra alqm sq. על; 2) secare, fingere, formare, cf. רצוּר.

צוּר *m. (pl. צוּרוֹת, צוּרוֹת) rupes, trop. praesidium; saxum, lapis; 2) acies, צוּר חרבות acies gladii, צוּרם cultri lapidei s. silicei; 3) forma, c. suff. צוּרם Keri, Chethib, Ps. 49, 15. 4) N. pr. virorum.*

צוּר *m. rupes; silex acutus, culter lapideus.*

צוּר, צוּר (rupes) *N. pr. urbis munitissimae et mercatura celebratissimae, Τύρος. Nom. gent. צוּרִי Tyrius.*

צוּרָה *f. forma.*

צוּרֵי אֱלֹהִים (rupes est Deus) *N. pr. m.*

צוּרֵי שָׁמַיִם (rupes est Omnipotens) *N. pr. m.*

צוּר *m. cardo januae; 2) pl. צוּרוֹת dolores (parturientis); metaph. terror, tremor. (arab. צוּר prae dolore se contorsit.) 3) nuntius Prov. 13, 17. 25, 13. (cf. verb. צוּר.) 4) forma; imago, simulacrum. — Aliud v. infra.*

צוּר *m. צוּרָה f. v. צוּרֵי.*

צוּר (angusta) *N. pr. oppidi in tribu Napht.*

מְצוֹר *m.* (*c. suff.* מְצוֹרָה) angustiae; obsidio, (שָׂוִים) obsidione cinxit, בּוֹא בְּמְצוֹר obsidione cingi; propugnaculum, agger; munimentum, arx. עִיר מְצוֹר oppidum munitum, *pl.* עָרֵי מְצוֹר. 2) *Nom.* Aegypti, *cf.* מְצָרִים.

מְצוֹרָה *f.* munimentum, agger; urbs munita.

צָוָר *v.* צוֹרֵנִיךָ, צוֹרֵךְ.

הִצִּיתָ *Hiph.* הִצִּיתָ *incendit*, *cf.* הִצִּיתָ, הִצִּיתָ.

צָחָה *rad. inus.*, צָחָה *chald.* sitiit.

צָחָה *m. adj.* aridus (siti).

צָחָה *N. pr. m.*

צָחָה candidus, nitidus fuit.

צָחָה *adj. m.* צָחָה *f.* candidus; serenus; calidus; חֶם רֵיחַ צָח calor serenus; רֵיחַ צָח ventus fervidus. *Pl.* צָחֹת trop. candida, clara, perspicua (de vocibus).

צָחִיתָ *m.* apricum et prae ariditate nitens.

צָחִיתָ *f.* regio aprica, solum aridum, sterile.

צָחִיתָ *m.*, *pl.* צָחִיתָ *loca arida.*

צָחִיתָ *f. pl.* loca arida.

צָחָה *rad. inus. syr.* sordidus, impudicus fuit.

צָחָה *f.* foetor.

צָחָה (*cf.* שָׂחָה) risit, irrisit alqm *sq.* ל. — *Pr.* צָחָה lusit, jocatus est; saltavit; ludibrio habuit, *sq.* בְּ contumeliâ affecit.

צָחָה *m.* risus.

הִצְחָה (irrisor) *N. pr.* filii Abrahami et Sarae, *LXX.* Ἰσαάκ.

צָחָה *rad. inus. arab.* candidus fuit.

צָחָה *m.* candor.

צָחָה *adj. m. (plur. fem.)* candidus.

צָחָה *N. pr.* virorum.

צָחָה (*cf.* נָצַב) *N. pr.* servi Sauli.

צָחָה *v.* צָחָה, צָחָה, צָחָה.

צָחָה *rad. inus. arab.* exaruit; *syr.* sitiit.

צָחָה *m.* ariditas, *cf.* צָחָה; 2) *navis*, *pl.* צָחָה, צָחָה.

צָחָה *f.* ariditas; locus aridus et sterilis; אֶרֶץ צָחָה terra arida.

צָחָה *m. pl.* locorum aridorum et desertorum incolae (homines, bestiae).

צָחָה *m.* solum aridum, terra arida.

צָחָה *f.* (locus s. mons apricus, arx) *N. pr.* collis, in quo erat arx et superior pars Hierosolymorum.

צָחָה *v.* צָחָה.

צִין (palma minor) *N. pr.* deserti inter Palaestinam et Idumaeam, *c. parag.* צָנָה.

צִנֵּק *v. צִנֵּק*.

צִיעָר (parvitas) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

צִיץ (*praet.* צָץ, *fut.* רָצִיץ) micare, splendere; florere, efflorescere. — *Hiph.* (*part.* מִצִּיץ) emicuit, repente et furtim prospexit.

צִיץ *m.* alqd micans, lamina splendens (in fronte pontificis max.); flos (*pl.* צִצִּים); pluma. 2) *N. pr. loci.*

צִיצָה *f.* flos.

צִיצִת *pro* צִיצִית *f.* capillus anterior; peniculamentum, fimbria.

צִקְלָג, צִקְלָג, צִקְלָג *N. pr.* urbis Philistaeorum in tribu Simeon.

צִיר *Kal inus. arab.* ivit, pervenit. — *Hithp.* הִצִּיר in viam se dedit.

צִיר *m.* nuntius, *cf.* צִיר.

צִלֵּל *v. צִלֵּל, צִלֵּל, צִלֵּל.*

צִלָּא *chald. Pa.* צִלָּא oravit, precatus est.

צִלָּה assavit.

צִלָּה *m.* assatum.

צִלַּח, צִלַּח (*fut.* רִצַּח) pervasit, transiit; invasit, irruit *sq. accus.*, descendit (spiritus div. in alqm *sq.* על,

אָל); 2) successum habuit, prospere successit, prosperatus est; aptus, idoneus fuit ad alqd *sq.* ל. — *Hiph.* הִצַּלַח (*fut.* רִצַּח, וְרִצַּח) prosperum successum largitus est, fortunavit *sq. accus.*, ל; prospere peregit, prospere perfecit (*sq.* הִרְכִּיז, הִרְכִּיז consilia sua), prospero successu usus est; *intrans.* prosperum successum habuit. — II) *i. q.* זָלַח *syr.* effudit, infudit.

הִצַּלַח *chald.* — *Aph.* הִצַּלַח prosperum rerum successum alicui largitus est, (ad honores publicos alqm promovit;) prospere peregit; prospero successu usus est, prosperas res habuit, (ad honores evectus est;) *part.* מִצַּלַח prosperatus, prospere procedens.

צִלְחוֹת *f. pl.* catilli, patinae, paropsides.

צִלְחָה *f.* catillus, patina, paropsis.

צִלְחָה *f. id.*

צִלְלָה vibrante et incerto motu fuit: 1) de sono: tinnivit, sonuit (auris, labia palpantia); 2) de umbra: obumbratus est; 3) de citato rerum cursu: *plur.* צִלְלָה ruerunt, deorsum se volverunt, demersi sunt, perierunt, *Exod.*

15, 10. — *Hiph. part.* מַצֵּל obumbrans.

צָלוּל, *Keri* צָלוּל, *m.* placenta hordacea et rotunda.

צָלָל *m.* (*c. suff.* צָלוּ, *pl.* צָלוּלִים, *st. c.* צָלוּלִי) umbra.

צָלָל *m.* (*fem.* Jes. 38, 8.; *c. suff.* צָלוּ) umbra; *metaph.* res inanis; tectum, praesidium, tutela.

צָלוּלָה (umbra) *N. pr.* uxoris Laméchi.

צָלוּמוֹת (*compos. ex* צָל *et* מוֹת) *m.* umbra mortis, *i. e.* caligo densissima, spissae tetraeque tenebrae lucis et amoenitatis expertes; *metaph.* calamitas maxima.

צָלוּמָעָה *N. pr.* regis Medianitarum.

צָלוּפוֹנִי (*c. art.*) *N. pr. m.*

צָלוּץ, *in pausa* צָלוּץ, *st. c.* צָלוּץ *m.* tinnitus, stridor; jaculum piscatorium; locustae species.

צָלוּצִים *st. c.* צָלוּצִי *m. pl.* cymbala (instrumentum musicum).

מִצְלָה *f.* locus umbrosus.

מִצְלָה *f.*, *pl.* מִצְלוֹת tintinnabula (quae equis et camelis appenduntur).

מִצְלוֹת *f.*, *dual.* מִצְלוֹתִים cymbala bina (instrumentum musicum).

צָלָם *rad. inus. arab. et aethiop.* obscurus, tenebricosus fuit; 2) צָלָם *chald. et syr.* pinxit, finxit.

צָלָם *m.* (*c. suff.* צָלָמוֹ) umbra; *trop.* res vana; 2) imago; simulacrum, idolum.

צָלָם, צָלָם *m. chald. (st. emph. צָלָמָא)* simulacrum.

צָלְמוֹן (umbrosus) *N. pr.* montis in tribu Ephr. 2) tribuni militum Davidis.

צָלְמוֹנָה (umbrosa) *N. pr.* stationis Israelitarum in deserto Arabiae.

צָלְמוֹת, צָלְמוֹת *v. s.* צָלָל.

צָלַע *part.* צָלַע, *fem.* צָלַעֵה claudicans.

צָלַע *m.* claudicatio, casus.

צָלַע *f.* (*st. c.* צָלַע, צָלַע, *c. suff.* צָלַעוֹ) costa; latus (hominis, altaris, plaga coeli); aedificium a latere exstructum. *Pl.* צָלַעוֹת, *st. c.* צָלַעוֹת latera; asseres, trabes, tabulata ex asserebus confecta; conclavia lateralialia; צָלַעוֹת latera januae, valvae. — 2) *N. pr.* opp. in tribu Benj., ubi Saulus sepultus est.

צָלַה *rad. inus. syr.* fregit, vulneravit.

צָלַה (fractio) *N. pr. m.*

צִלְפָּחָד (fissio prima) *N. pr. m.*

צִלְצָח (umbra solis) *N. pr.* loci in tribu Benjam.

צִלְצָל, צִלְצָל, צִלְצָלִים *v. צִלְצָל*.
צִלְקָ (fissio) *N. pr.* ducis milit. Davidis.

צִלְתָּי (umbrosus) *N. pr.* viro-
rum.

צִמָּא (*fut.* יִצְמָא) sitiit; *trop.* ardentem cupiit *sq. ל.* (Deum).

צִמָּא *adj. m.* (*pl.* צִמְאִים)

צִמְאָה *f.* sitiens.

צִמָּא *m.* sitis.

צִמְאָה *f. id.*

צִמְאוֹן *m.* locus siticulosus, aridus.

צִמָּד — *Niph.* se alligavit, se adjunxit, adhaesit, serviit *sq. ל.* — *Py.* alligatus est. — *Hiph.* nexuit (fraudem).

צִמְרֵי *m.* armilla (brachio alligata); operculum (vasi alligatum).

צִמְרֵי *m.* (*c. suff.* צִמְרֵי, *pl.* צִמְרֵי, *st. c.* צִמְרֵי) jugum, par (boum, asinorum, equitum); jugerum (agri), quantum uno boum jugo per unum diem arari potest.

צִמְרֵי *v. צִמְרֵי*.

צִמָּח (*fut.* יִצְמָח) progerminavit (planta), provenit (de pilis; *trop.* de hominibus novis, de primis rerum ini-

tiis); *metaph.* progerminat (fides); produxit (silva arbores). — *Pi.* צִמָּח progerminavit (de capillo, barba). — *Hiph.* (*fut.* יִצְמָח, יִצְמָח) effecit ut progerminaret; *trop.* oriri jussit.

צִמָּח *m.* (*c. suff.* צִמְחָה) germen, proventus (terrae), fruges; *metaph.* soboles; צִמְחָה 'צ, צִמְחָה 'צ soboles justa (Messias).

צִמְחָה *v. צִמָּח*.

צִמָּם *rad. inus. arab.* nexuit, colligavit; צִמָּם *chald.* operuit.

צִמָּה *f.* velum (muliebri).

צִמְרֵי *m.* tendicula, laqueus; *trop.* exitium.

צִמָּק exaruit, aridus factus est.

צִמְרֵי *m.* uva arefacta.

צִמָּר *rad. inus. fort. i. q.* צִמָּר abscedit.

צִמְרֵי *m.* (*c. suff.* צִמְרֵי) lana.

צִמְרֵי *f.* lana s. coma arborum, frondes.

צִמְרֵי *N. pr.* coloniae Phoenicum, Simyra.

צִמְרֵי *N. pr.* oppidi in tribu Benjaminitarum. 'הר צ' mons in tribu Ephraim.

צִמָּח excidit, evertit, perdidit. — *Niph.* excisus est, evanuit. — *Pi.* צִמָּח et *Hiph.* יִצְמָח (*praet. p. 2.* יִצְמָח)

excidit, perdidit. — <i>Pilp.</i> צַמְחָתוֹנִי, <i>pl. c. suff.</i> צַמְחָתוֹנִי (pro צַמְחָתוֹנִי) me perdidērunt.	צָנוֹהַ, <i>Chethib</i> צָנוֹהַ, <i>m. tiara, fascia capitis.</i>
צַמְיָהָ <i>f. extinctio, (vendi) לְצַמְיָהָ, לְצַמְיָהָ in extinctionem, in perpetuum.</i>	צִנְפָּה <i>f. glomus.</i>
צִין <i>v. צִין.</i>	מְצַנְפָּת <i>f. tiara (pontificis maximi).</i>
צִנָּא <i>i. q. צִנָּה, צִנָּא.</i>	צָנַק <i>rad. inus. samar. coarctavit, clausit.</i>
צִנָּה <i>v. צִנְרִים, צִנָּה.</i>	צִינֶק <i>m. carcer.</i>
צִנּוֹר <i>m. catarracta; aquaeductus.</i>	צִנְתָּרוֹת <i>f. pl. canthari, tubi, canales.</i>
צָנַח <i>descendit, se demisit.</i>	צָעַד (fut. יִצְעַד, <i>inf. c. suff.</i> צָעֵדָה) <i>progressus est, incessit, processit; transgressus est (terram); ascendit.</i> — <i>Hiph. fut. c. suffixis</i> הִצְעִידָהוּ <i>eum deducit ad alqm sq. לְ.</i>
צָנִים <i>part. f. pl. צָנִים graciles s. aridae, steriles (aristae in solo lapidoso).</i>	צָעַר <i>m. gressus, passus; trop. agendi ratio.</i>
צָנִן <i>rad. inus. i. q. שָׁנִן acutus fuit; 2) arab. protexit, custodivit, asservavit; 3) chald. fruguit.</i>	צָעָדָה <i>f. gressus, incessus; pl. צָעָדוֹת catenulae crurales.</i>
צָנָה <i>f. spina, pl. m. צָנִים spinae, sentes, pl. f. צָנּוֹת hami; 2) scutum, pl. צָנּוֹת; 3) frigus, refrigerium.</i>	צָאָצָדָה <i>f. armilla.</i>
צָנִיִּים <i>m. pl. spinae, aculei.</i>	צָעָרָה <i>m. gressus, incessus.</i>
צָנְצָנָה <i>f. vasculum, theca.</i>	צָעָה <i>inclinavit, reclinavit; inclinatus, curvatus est; se inclinavit; caput reclinavit (collo resupino superbivit).</i> — <i>Pi. צָעָה inclinavit.</i>
צָנָן <i>i. q. צָנָן.</i>	צָעִירָה <i>m. velum (muliebri).</i>
צָנַע <i>depressit, part. plur. צָנִיעִים submissi, modesti. — Hiph. submissum se prae-buit, modeste egit.</i>	צָעִיר <i>v. צָעִירָה, צָעִיר.</i>
צָנַח (fut. יִצְנַח) <i>circumvolvīt, convolvīt.</i>	צָעַן <i>migravit (de nomadibus).</i>
	צָעִנָּיִם (migrations) <i>N. pr. urbis Kenitarum in tribu Naphthalitarum</i>

צֵעֵן *N. pr.* urbis antiquae in Aegypto inferiori, Tanis.

צֵעֵצֵיִם *v.* צֵעֵצֵיִם.

צָעַק (*fut.* יִצְעַק) clamavit de aliqua re *sq. accus.*; acclamavit, imploravit aliquem *sq. לְ*, לְ. — *Pi.* (*part.* מִצְעַק) clamitavit. — *Hiph.* convocavit. — *Niph.* convocari, concurrere, se congregare.

צִצְקָה *f.* (*st. c.* צִצְקָה, *c. suff.* צִצְקָתָה) clamor.

צָעִיר parvus fuit, *trop.* exiguus, vilis, contemptus fuit.

צִעִיר, צִוְעִיר (*parvitas*) *N. pr.* urbis ad mare mort. olim dictae בְּלֵעַ.

צָעִיר *adj. m.* צְעִירָה *f.* parvus, exiguus; natu minor; vilis, contemptus. 2) *N. pr.* loci.

צָעִיר *Chethib i. q.* צָעִיר.

צְעִירָה *f.* paucitas (annorum vitae).

מִצְעָר *m.* parvum, res parva, exigua; paucitas (hominum). לְמִצְעָר ad exiguum (tempus).

מִצְעִירָה *f.* subparvum, parvulum.

צָפַד firmiter adhaesit.

צָפָה (*splenduit*), prospectavit, speculatus est, (*part.* צוֹפֵה speculator, *metaph. de propheta*; *fem.* צוֹפֵיָה spe-

culans;) spectavit, observavit *sq. accus.*, בְּ, בֵּיךְ; insidiatus est *sq. לְ*; *part. pass.* צוֹפֵה *pro* צָפָה *sq. לְ* destinatus alicui (gladio). — *Pi.* צָפָה splendidum reddidit, *i. e.* auro argenteve obduxit; 2) prospectavit; observavit, exploravit, circumspexit *sq. accus.*, בְּ, לְ; prospexit, expectavit. *Part.* מִצְפֵּה speculator; *trop.* propheta. — *Py. part.* מִצְפֵּה auro s. argento obductus.

צָפָה *subst. f. v.* צוֹפֵה.

צָפִי, צָפִי (specula) *N. pr.* filii Eliphae.

צָפָה *m.* id quo quid obducitur (aurum argentumve).

צָפָה *f.* specula.

צְפִיּוֹן, צְפִיּוֹן (expectatio) *N. pr. m., patron.* צְפִיּוֹן. — צְפִיּוֹן *v.* צְפִיּוֹן.

צָפָה *f.* speculatio, הִצְפִּיתָ excubias agere.

צָפֵת *f.* capitulum columnæ, epistylum (aere obductum).

צָפָה (specula) *N. pr.* oppidi Cānanit. postea חֶרְמָה appellati.

צָפָה (specula) *N. pr.* vallis prope Maresam in tribu Juda.

מִצְפָּה *m.* specula, locus editus, ex quo amplissimus

prospectus patet. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) in Moabitide; c) in tr. Gad; d) in tr. Benjam.; e) vallis in fin. Palaest. septentr.

N. pr. oppidi in Gileaditide, *i. q.* מְצִיפָה-גִּלְעָד; b) oppidi in tribu Benj., *i. q.* מְצִיפָה.

צִפּוֹר *v. צִפְרִים*.

צָפַח *rad. inus. arab.* expandit, dilatavit.

N. pr. m. צֹפֶה, צִפֵּה.

f. צִפְחָה *urceus.*

f. צִפְחִיתָה *laganum, placenta.*

צָפַע *v. צִפְרִיעוֹת, צִפְרִיעִים, צִפְרִיעַ.*

צָפַר *v. צִפְרִיהָ, צִפְרִיר.*

צָפַה *v. צִפְחִיתָה.*

צָפַן (*fut.* יִצְפֵּן) occultavit, abscondit, recondidit; *intrans.* se occultavit, insidiatus est alicui *sq.* לְ; reposuit, asservavit, custodivit; cohibuit, retinuit. *Part.* צִפְּוֹן absconditum, arcanum, adytum; *pl.* צִפְּוֹנֵי יְהוָה protecti *i. e.* clientes Jehovae; צִפְּוֹנִים (*Chethib* צִפְּוֹן), opes, thesauri. — *Niph.* absconditus est alicui, latuit alqm *sq.* מִן; repositus, destinatus est alicui *sq.* לְ. — *Hiph.* abscondit, occultavit.

צִפּוֹן *com.* (regio occulta, caliginosa,) septentrio, pla-

ga septentrionalis; aquilo; polus arcticus. צִפּוֹן אֲרֶץ terra septentrionalis (Assyria, Babylonia). צִפּוֹן לְ, מְצִפּוֹן לְ a septentrione alcjs loci; צִפּוֹנָה septentrionem versus; אֶל-הַצִּפּוֹנָה, לַצִּפּוֹנָה septentrionem versus; מֵהַצִּפּוֹנָה a regione boreali, *sq.* לְ a septentrione loci alcjs; מִפְּנֵי צִפּוֹנָה a septentrione. — 2) *N. pr.* oppidi in tribu Gaditarum. — *Al.* צִפּוֹן *i. q.* בַּעַל *v. s.* צִפְּוֹן *v. s.* צִפְּוֹן.

צִפּוֹנִי *adj. m.* septentrionalis; 2) *patron. v.* צִפְּוֹן.

צִפּוֹן *Chethib pro* צִפְּוֹן *part. m.* thesaurus.

צִפְּוֹנָה, צִפְּוֹנָה (Jehova occultavit, tuitus est) *N. pr.* prophetae, *LXX.* Σοφονίας. 2) *al.* virorum.

מְצִפְּוֹנִים *m., pl.* מְצִפְּוֹנִים loca abscondita s. abdita, latibula.

צִפְּוֹנָה פְּעִינָה (*lege: Zophnath-Paënéach, LXX.* Ψονθομ-φανήχ, salus seculi) *cognom. aegypt.* Josephi.

צָפַע *rad. inus arab.* protrusit, produxit vilia, egressit stercus, pepedit. — II) *i. q.* צָפַח, פָּצַח flavit, sibilavit.

צִפְּוֹן *m.* proles viperina.

צִפְּוֹנִי *m. (pl. צִפְּוֹנִים) ex*

prole viperina oriundus, viperina, *Vulg.* basiliscus.

צפיע *m.*, *pl.* צפיעים excrementa, stercora.

צפיעה *f.*, *pl.* צפיעות propagines viliores.

צפיק — *Pil.* צפיקה pipivit, exiguam et tenuem vocem edidit.

צופה *v.* צופפה.

צפר torsit, plexuit, in gyrum ivit, saltavit; se revertit (*fut.* וצפר); 2) sibilavit, fistulavit; 3) unguibus vulneravit.

צפיר *m.* hircus.

צפיר *m. chald.* (*pl.* צפירין) hircus.

צפירה *f.* corona; ordo fati in gyrum ductus.

צפור *com.* (*pl.* צפורים) avicula; passer; avis quaecunque, *collect.* aves. 2) *N. pr.* patris Balaci.

צפר *com. chald.* (*pl.* צפירין, *st. c.* צפרי) avis.

צפרה (*avicula*) *N. pr.* uxoris Mosis.

צפרה *com.* rana.

צפרן *m.* unguis digiti; cuspis styli.

צפה *v.* צפתה, צפת, צפת.

צפץ *v.* צצים.

ציקלג *i. q.* ציקלג.

צקלון *m.* pera, saccus.

צר, צר, צר *v.* צור. — צר, צר, צר *v.* צרר.

צרב — *Niph.* adustus est.

צרב *adj. m., fem.* צרבת urens, adurens.

צרבת *f.* cicatrix.

צרה (regio frigida) *N. pr.* oppidi in tribu Manass;

צרתן, צרה *id.*

צרה *rad. inus. arab.* manavit; *syr.* fidit.

צרה *subst. f. v.* צרר.

צרי, צרי, *in pausa* צרי *m.* opobalsamum.

צרי *N. pr. i. q.* וצרי *v.* וצרי.

צרה, צרה (fissa, vulnerata) *N. pr.* matris Joabi.

צור *i. q.* צורר.

צרה *arab.* clarus, purus, manifestus, apertus fuit; 2) alta et clara voce clamavit *Zeph.* 1, 14. — *Hiph.* clamorem sustulit, vehementer clamavit.

צריה *m.* turris elata, longe lateque conspicua.

צרה *rad. inus. chald. et syr.* indigens fuit, necesse habuit.

צרה *m.* indigentia, necessitas.

צרע prostravit; percussit: *part.* צרוע *et Py. part.* מצרע

m., מצרעת *f.* lepra affectus, leprosus.

צרוּעָה (leprosa) *N. pr.* matris Jerobeami.

צְרָבָה (crabro) *N. pr.* oppidi Danitarum in tr. Juda; *nom. gent.* צְרָבִי, צְרָבִי.

צְרָבָה *f.* crabro, *collect.* crabrones, vespae.

צְרָעָה *f.* (*c. suff.* צְרָעָהוּ) lepra.

צָרַח (*fut.* יִצְרַח) igne liquefecit, probavit, purgavit (metallum); *metaph.* exploravit, δοκιμάσειν; purgavit, integrum, sincerum reddidit. *Part.* צָרַח aurifex, argentifex; צָרוּחַ purus, sincerus. — *Niph.* purgatus est. — *Pi. part.* מְצָרַח aurifex.

צָרַח (*c. artic.*) *N. pr. m.*

צְרַפְתָּה *N. pr.* urbis inter Tyrum et Sidonem sitae, Σάραπτα: *c. ה.* *loc.* צְרַפְתָּה.

מְצָרָה *m.* catinus, in quo metalla liquantur.

צָרַח pressit, compressit, arcte constrinxit, colligavit, involvit; corripuit; obsidione cinxit, pressit; 2) adversatus est, hostiliter tractavit *sq. accus.*, impugnavit *sq. dat.* (*part.* צָרַח adversarius); aemulatus est; 3) *intrans.* coarctatus est, angustus fuit; *impers.* לי צָר in

angustiis versor; angore premor; sollicitus sum de alqo *sq.* על. — *Hiph.* הִצַּר (*inf.* הִצַּר, *fut.* יִצַּר) coarctavit; obsidione pressit; in angustias redegit, anxit, vexavit; אִשָּׁה מְצָרָה mulier parturiens. — *Py. part.* מְצָרַח colligatus.

צָר *in pausa* צָר *adj. m.* coarctatus, arctus, angustus, *fem.* צָרָה. 2) *Subst. adversarius, inimicus, hostis, c. artic.* הִצַּר, *c. suff.* צָרִי, *pl.* צָרִים, *st. c.* צָרִי. 3) angustiae, miseria, calamitas; לִי בְּצָר לִי, בְּצָר לִי quum i angustiis versor. 4) saxum, silex, *cf.* צִוַּר.

צָרָה *f.* adversaria, inimica; angustiae, *c. ה.* *parag.* לִי בְּצָרָתָהּ quum in angustiis versor.

צָרוּר, צָרוּר *m.* (*pl.* צָרוּרוֹת) fasciculus; crumena, marsupium; lapillus. 2) *N. pr. m.*

מְצָרָה *m.* (*pl.* מְצָרִים, *st. c.* מְצָרִי) angustiae, miseria, calamitas.

צָרַח *v.* צָרַח.

צָרַח (*pro* צָרַח splendor) *N. pr. m.*

צָרַח הַשְּׁחַר (splendor auro-rae) *N. pr.* oppidi in tribu Rubenitarum.

צָרַח *v.* צָרַח.

ק

קוא v. קא.

קאת, c. art. הקאת, st. c. קאת f. pelecanus.

קבב (praet. c. suff. קבה, inf. קב, imp. c. suff. et epenth. קבה) c. parag. קבנו maledixit, execratus est. — II) arab. concamerato opere struxit; cf. נקב.

קב m. mensura rerum aridarum sextam sati partem continens.

קבה f. tectum concameratum, tentorium opere concamerato exstructum, quo lectus circumdatur.

נקב v. קבתה, קבה.

קבה f. (pro נקבה, cf. נקב, vel a קבה arab. carpsit, collegit, congegit,) ventriculus (animalium ruminantium), ἐξίφος.

קבל — Pi. קבל accepit, recepit; admisit (doctrinam). — Hiph. intrans. alterum alteri obversum, oppositum esse.

קבל chald., Pa. קבל accepit.

קבל praep. coram, ante.

קבל m. (c. suff. קבלו s. קבלו) oppositio, res opposita. Alii: machina bellica.

קבל m. chald. opposi- Leopold, Lex. Hebr.

tum; לקבל, c. suff. לקבל, ex adverso, e regione; ante, coram; propter; sq. די propterea quod. פל-קבל די ea ipsa de causa quod, quia; quam ob causam, quare; eodem modo quo, quemadmodum. פל-קבל דינה eam ipsam ob causam, propterea.

קבע i. q. גבע altus isque rotundus et gibbosus fuit; 2) textit, abdidit, defraudavit, spoliavit sq. accus. dupl. alqm alqa re.

קובע m. galea.

קבעה f. calix.

קבץ (fut. יקבץ) collegit, congregavit; trop. collegit sibi (animus nequitiam). — Niph. colligi, congregari, se congregare. — Pi.prehendit, recepit; collegit, congregavit; contraxit, extinxit (splendorem). — Py. part. fem. מקבצה congregata. — Hithpa. se congregare.

קבצה f. collectio, acervus.

קבוצ m. congregatio, catterva.

קבצים (duo acervi) N. pr. oppidi in tr. Ephr.

יקבצאל, קבצאל (Deus congregat) N. pr. oppidi in tr. Juda.

קבר (fut. יקבר) sepelivit

alqm (*raro* complures). — *Pi.* קָבַר sepelivit aliquos (plures). — *Niph. et Py.* sepultus est.

קָבַר *m.* (*c. suff.* קָבְרוּ; *pl.* קְבָרִים, קְבָרֵי; קְבֻרוֹת, קְבֻרוֹת) sepulcrum.

קְבֻרוֹת הַתְּאֵוָה (sepulcra concupiscentiae) *N. pr. loci* in deserto Arab.

קְבֻרָה *st. c.* קְבוּרָה, קְבֻרָה *f.* sepultura; sepulcrum.

קָדַד (*arab.* divisit, fidit, *cf. derivv.*) inclinavit (caput), se inclinavit, *fut.* יִקְדֵּד, *pl.* יִקְדְּדוּ.

קָדִיָּה *f.* casia.

קָדְקֵד *m.* (*c. suff.* קָדְקְדוּ) vertex capitis (divisio capillorum).

קָדוֹשׁ *v.* קָדַשׁ.

קָדַח incendit, accendit (*ignem*); *intrans.* incensus est, exarsit.

קָדַח *f.* febris ardens.

קָדַח *m.* gemma igne radians et scintillans, carbunculus.

קָדַם — *Pi.* קָדַם anteriorem se exhibuit, comparuit coram alqo *sq. accus.*; antecessit, praeivit *sq. accus.*; antevertit, occupavit *sq. accus.*, *inf.*; obviam ivit, occurrit (irruit, impetum fecit), succurrit alicui (*adju*

vit) *sq. accus.*; obviam ivit cum alqa re *sq.* בָּ, obtulit alqd; impertivit alqm alqo *sq. dupl. accus.* — *Hiph.* praevertit; irruit, invasit.

קָדַם *m.* (quod ante est) *adv.* ante, a fronte; *subst.* plaga orientalis, קָדַם אֶרֶץ קָדַם et קָדַם terra orientalis; קָדַמָּה orientem versus; מִקְדָּם ab oriente, *sq.* לְ ab oriente alcjs loci; בְּנֵי קָדַם orientales, Arabes; הַר קָדַם montes Arabiae, הַרְרֵי קָדַם montes Mesopotamiae. — 2) priscum tempus, vetustas; מִקְדָּם antiquitus, inde a prisco tempore; יָמֵי קָדַם tempora prisca; מְלָכֵי קָדַם reges prisca; אֱלֹהֵי קָדַם Deus aeternus, קָדַם יֹשֵׁב qui in solio sedet ab aeterno. קָדַם *adv.* olim; ante. — קְדִמֵי אֶרֶץ primordia terrae.

קָדִים *m.* pars adversa, קְדִימָה in adversum, prorsus; 2) plaga orientalis, קְדִימָה orientem versus; רֵיחַ קָדִים et קָדִים ventus orientalis, eurus; *trop.* res inanis.

קְדוּמִים *m. plur.* vetustas, נַחַל קְדוּמִים torrens antiquitus nobilis.

קָדַם, *semel* קָדַם *chald.* (*c. suffixis* קְדַמְיָהּ, קְדַמְיָהּ)

קָדְמִיּוֹן, קָדְמִיָּה, קָדְמוֹתֵי
coram (de loco), ante (de
tempore). מִן קָדָם ab.

קָדְמָה *f.* origo; status pri-
stinus; *st. c.* קָדְמַת antequam.

קָדְמָה *f. chald.* tempus pri-
us; מִן קָדְמַת הִנֵּה, מִן
קָדְמַת הִנֵּה antehac.

קָדְמָה *f.*, *st. c.* קָדְמַת ab
oriēte (alcjs loci).

קָדְמָה *N. pr.* filii Ismaelis.

קָדְמוֹת *N. pr.* oppidi Rube-
nitarum.

קָדְמִי *m. chald. (fem. st. emph.)*
קָדְמִיָּתָא, *pl.* קָדְמִיָּתָא
prior, primus.

קָדְמִיָּאל (coram Deo) *N. pr. m.*

קָדְמוֹן *adj. m.* קָדְמוֹנָה *f.*
orientalis.

קָדְמוֹנִי *m.* anterior; orien-
talis, הַיָּם הַקָּדְמוֹנִי mare o-
riētale (mare mortuum);
2) priscus, antiquus, *plur.*
קָדְמוֹנִים maiores, *f.* קָדְמוֹנִית
antiqua, praeterita; tempo-
ra prisca. מִשְׁלֵי הַקָּדְמוֹנִי pro-
verbium majorum. — 3) *N. pr.*
populi Cananitici.

קָדְרָה *v.* קָדְקָד.

קָדְרָה sorduit, illuvie et squa-
lore foedatus est; sordidis
vestibus et tristis incessit,
(קָדְרָה lugens, moestus;) ni-
gro colore fuit (cutis sole

adusta), obscuratus est (dies,
sol, luna). — *Hiph.* lugen-
tem reddidit; obscuravit (so-
lem, sidera). — *Hithpa.* se
obscuravit (coelum).

קָדְרָה (nigrities) *N. pr.* filii
Ismaelis et gentis ab eo ori-
undae in Arabia; בְּנֵי קָדְרָה
Cedrei.

קָדְרוֹן (turbidus) *N. pr.* tor-
rentis prope Hierosolyma.

קָדְרוֹת *f.* nigrities, tene-
brae.

קָדְרוֹנִית *adv.* habitu lugu-
bri.

קָדְשׁ, קָדְשׁ (יִקְדָּשׁ) *fut.* san-
ctus, sacer fuit; consecra-
tus est. — *Niph.* נִקְדָּשׁ con-
secratus est; sanctus cogni-
tus est, sanctus habitus est;
sanctum se declaravit in ali-
qua re *sq.* בְּ. — *Pi.* קִדְּשׁ re-
bus profanis exemit, san-
ctum habuit, sancte coluit
(Deum, sabbathum, sacer-
dotem), sanctum declaravit
(Deus sabbathum, populum),
alqd sacrum instituit (jeju-
nium), consecravit (tem-
plum, aram, aedificium,
montem, sacerdotem, popu-
lum Isr.); sacris ritibus inau-
guravit et praeparavit (mi-
lites ad pugnandum); indi-
xit sacrum (diem). — *Py.*
part. מִקְדָּשׁ consecratus
(sacerdos, res sacra); *pl.* in-
augurati (milites a Deo ad

pugnam). — *Hiph.* הִקְדִּישׁ *sanctum habuit, sancte coluit; sanctum declaravit aliquem; consecravit, dedicavit alqd (Deo); sacris ritibus inauguravit.* — *Hithpa.* הִתְקַדַּשׁ, הִתְקַדַּשׁ *sacris lustrationibus et lotionibus se purificavit; sanctum se prae-buit, se consecravit; sanctum se praestitit; celebratum est (festum).*

קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ *adj. m. sanctus; sacer, sacratus; sanctum, sacrarium. Pl. קְדוֹשִׁים sanctissimus (Deus); sancti (angeli, homines pii, Judaei).*

קָדוֹשׁ *adj. m. chald. sanctus (Deus, angelus, populus Isr.).*

קָדוֹשׁ, *semel* קוֹדֵשׁ *m. (c. suff. plur. קְדוֹשִׁים, st. c. קְדוֹשִׁי; c. artic. et praef. לְקְדוֹשִׁים, בְּקְדוֹשִׁים, הַקְדוֹשִׁים, c. suff. קְדוֹשִׁי, קְדוֹשִׁוֹ, קְדוֹשִׁוֹ) sanctitas, קְדוֹשִׁי nomen meum sanctum, הַר קְדוֹשִׁי mons meus sacer, בְּגָדֵי קְדוֹשׁ vestes sacrae, etc. 2) *concr. sacrum, res sacra, Deo consecrata; 3) sacrarium (tabernaculum, templum).* — קְדוֹשִׁים קָדוֹשׁ *res sanctissima, (altare, vasa sacra, oblationes sacrae etc.; pl. קְדוֹשִׁי, הַקְדוֹשִׁים) adytum taberna-**

culi et templi sanctissimum.

קָדוֹשׁ *m. (numini consecratus) cinaedus, scortator meritorius; fem. קְדוֹשָׁה meretrix.* — 2) קָדוֹשׁ בְּרִינֵי, קָדוֹשׁ *N. pr. urbis in deserto Iudumaeam inter et Aegyptum sito.*

קָדוֹשׁ *N. pr. oppidi in tribu Juda; 2) in tr. Naphth. 3) in tr. Issaschar alibi קְשִׁיזוֹן appellati.*

מִקְדָּשׁ, *semel* מִקְדָּשׁ, *m. (c. suff. מִקְדָּשָׁה, plur. מִקְדָּשִׁים, מִקְדָּשֵׁי) res sacra, sacrata; locus sacer; tabernaculum s. templum sacrum; asylum.*

קָהָה *obtusus factus est, hebetatus est. — Pi. קָהָה intrans. hebetatus est.*

קָהָל — *Hiph.* הִקְהִיל *congregavit. — Niph.* נִקְהַל *se congregare.*

קָהָל *m. congregatio hominum; coetus, multitudo congregata; concio populi.*

קָהָל (coetus) *N. pr. stationis Israelitarum in deserto Arabiae.*

קָהָל *f. concio.*

קָהָל *m. (fem. Eccles. 7, 27.) N. pr. Salomonis in libro, qui hoc nomine inscriptus est; LXX. ἐκκλησιαστικός, qui pro concione ver-*

ba facit sive orationem habet.

מִקְהָלִים *m. pl.* conciones, coetus.

מִקְהָלוֹת *f. pl. id.* 2) *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

קָהָת *N. pr.* filii Levi; *patron.* קָהָתִי.

קָהָת *v.* קָהָת, קָהָת.

קָוָה *evomere, metaph.* ejicere. — *Hiph.* הִקְוָה *evomuit, metaph.* ejecit.

קָוָה *m.* evomitum.

קָוָה *m. id.*

קָוָה *m.* vomitus ignominiae s. ignominiosus. *Aliis est pro קָוָה ignominia, a v.* קָוָה.

קָוָה *v.* קָוָה.

קָוָה *strinxit, contorsit; robore valuit; 2) exspectavit, animo confidenti speravit, part.* קָוָה. — *Pi.* קָוָה (*inf.* קָוָה, קָוָה; *fut.* יִקְוָה) *exspectavit, praestolatus est sq. accus., לְ, אֶל; speravit (Jehovae auxilium), confusus est; insidiatus est sq. accus., לְ. — Niph. se congregare, confluere (aquae, gentes).*

קָוָה *m.* funiculus, funis mensorius, amussis; regula, norma; chorda, sonus, τό-*vos (c. suff.* קָוָה) *Ps.* 19, 5;

robur, vis, גֹּיֵר קָוָה *populus robustissimus.*

קָוָה *Chethib m.* amussis.

מִקְוָה *m.* exspectatio, spes, fiducia; *metonym.* is in quo spes ponitur (Deus); 2) congregatio, confluxus.

מִקְוָה *f.* receptaculum, locus, in quo aqua confluit.

מִקְוָה *f.* funis; 2) exspectatio, spes; *metonym.* is in quo spes ponitur, id quod speratur. 2) *N. pr. m.*

קָוָה *v.* פָּקַח.

קָוָה (*praet.* קָוָה, *fut.* יִקְוָה) *fastidire alqd sq. בְּ. — Niph.* (קָוָה *tanquam a fastidio, taedium affectus est. — Hithp.* קָוָה *fastidivit, abhorruit ab alqa re sq. בְּ. — II) קָוָה, fut.* יִקְוָה *praeciditur (spes).*

קָוָה *rad. inus. arab.* dixit.

קָוָה *m. (c. suff.* קָוָה, *pl.* קָוָה) *vox; sermo; rumor; sonus, strepitus, fragor. — קָוָה vox Jehovae; tonitru; pl.* קָוָה *tonitrua.*

קָוָה (*vox Jehovae*) *N. pr. virorum.*

קָוָה *m. chald.* *vox; sonus.*

קָוָה (*praet. semel* קָוָה; *fut.* יִקְוָה, *apoc.* יִקְוָה) *surgere; existere contra*

alqm *sq.* על, אָל, אֶל, אַל, אֶלְּ (ad-
versus me surgentes, inimi-
ci mei;) prodire, exoriri,
emergere; resurgere, (ex
inferis redire;) 2) se sistere,
stare; consistere, persiste-
re, perstare, durare; *sq.*
לְפָנַי consistere coram alqo
(resistere alicui); manere,
sq. לְּ alicui, *sq.* על in alqa re
perseverare; ratum fieri (de
emtionē ad possidendum,
consilio, vaticinio), ratum
esse (votum, testimonium),
valere; adesse auxilio alicui
sq. לְּ; קָמוּ עֵינָיו steterunt
ejus oculi, (quorum pupillae
stant nec solis luce contra-
hantur;) יָקוּם עַל-שֵׁם אָחִיו
stabit super nomine
frātris sui defuncti, (in ejus
possessionem succedet;)
וַיָּקָם עַל-מַמְלַכַּת אָבִיו et suc-
cessit in regnum patris sui.
— *Pi.* קָיָם erexit (miserum);
ratum fecit, confirmavit;
eventu comprobavit (vatici-
nium); sanxit alicui alqd in-
jungendum s. imponendum,
obstrinxit alqm alicui rei *sq.*
עַל; sibi injunxit *sq.* עָלָיו, in
se suscepit; praestitit (pro-
missa). — *Pil.* קוּמָם exstru-
xit, instauravit (ruinas); *in-*
trans. surrexit. — *Hiph.*
הָקִימָם (*praet.* הָקִימְתִי,
וַיְהַקְמֵם, plur. וַיְהַקְמֵם; *fut.*
וַיָּקִים, *apoc.* וַיָּקָם, וַיָּקִים

הָקִימָם, הָקִימָם; *part.* מִקְוִים, *e.*
Jod parag. מִקְוִי effecit ut
quis surgeret, erexit, leva-
vit (miserum, afflictum); sta-
tuit, exstruxit (tentorium,
statuam, altare, turrets), re-
stituit, restauravit (tento-
rium, terram); existere jus-
sit, excitavit (homines, pro-
phetam, sacerdotem, judi-
cem, hostem; mala, calami-
tates); הָקִימָם בְּרִית foedus
fecit; הָקִימָם זֶרַע, הָקִימָם שֵׁם לְּ
לְּ nomen, prolem alicui ex-
citavit, leviratu alicui ad
nomen propagandum pro-
lem paravit; 2) constituit (re-
gem); confirmavit (solium,
regnum); ratum fecit, prae-
stitit; inhibuit, compescuit.
— *Hoph.* הוּקָם erectus, ex-
structus est; constitutus est;
ratum factum est. — *Hithp.*
הִתְקוּמָם hostiliter surrexit
s. exstitit, *sq.* לְּ contra alqm;
part. מִתְקוּמִי adversarius
meus.

קום *chald.* surgere, exsi-
stere; stare; manere, dura-
re. — *Pa.* קָיָם constituit,
decretum fecit. — *Aph.*
יָקִים, אָקִים (*fut.* יָקִים,
יָקִים) erexit, statuit; ex-
citavit; constituit. — *Hoph*
הָקִימָם erectus stetit.

קוּמָה *f.* altitudo (rei); pro-

ceritas (cedrorum); statura (hominis).

קום *m.* adversarius, inimicus.

קומת *f.* consurrectio.

קום *m.* chald. statutum, edictum.

קום *m.* קומה *f.* chald. stabilis, mansurus.

קומה *f.* (pl. קמות) seges, quae in culmis adhuc erecta stat.

קומון *N. pr.* oppidi in Gileaditide.

קוממיות *adv.* erecto corpore.

קומים *m.* quicquid exstat s. vivit (in terris).

מקום *com.* (pl. מקומות) locus; domicilium; oppidum s. pagus; במקום אשר in loco quo, ubi.

מקומה *f.* standi et resistendi facultas.

מקומים *m.* adversarius.

קון — *Pil.* קונן cantum lugubrem cecinit, lamentatus est, deploravit alqd *sq.* על, אל.

קונה *f.* (pl. קונים) cantus lugubris, lamentatio.

— 2) *N. pr.* urbis in tr. Juda.

קום *s.* קום *i. q.* קצץ — *Pil.* קום succidit.

קום *m.* (admissarius) princeps.

קוף *m.* simia, αἴβος, αἴπος, αἰῖπος.

קוף *rad. inus. i. q.* נקה in gyrum ire, circuire.

קוף *f.* circuitus (solis), decursus (temporis).

קוף *fastidire sq. ב.* timere *sq.* מפני. — *Hiph.* קוף taedio s. timore affecit, obsidione pressit (urbem). — II)

קוף *i. q.* קוף, *Hiph.* expergefactus est. — III) קוף *i. q.*

קוף *secare, succidere; denom. a* קוף aestatem egit alqo loco. — IV) קוף *i. q.* קוף, *cf.* קוצות.

קוף *m.* (pl. קוצים, קוצי) spina; *collect.* spinae, vepres. — 2) *N. pr.* virorum.

קוף *m.* messis pomorum, ficuum; fructus aridi, poma, ficus; aestas.

קוף *f. pl.* capilli, cinni.

קוף *fodere (aquas, puteum). — Pilp.* קוף suffodit, evertit (murum); *trop.* delevit (populum). — *Hiph.* קוף scaturire fecit (aquam).

קוף *m., pl.* קוף filae tenuiae, telae, reticulum araneorum, αἴπος.

קוף *v.* קוף.

קוף *i. q.* קוף, קוף (*fut. pl.* קוף) tendiculum ponere

— II) קוּשׁ *rad. inus. arab.* curvum esse.

קִישׁ (aucupium) *N. pr.* patris Sauli; 2) al. virorum.

קוּשְׁרָהוּ *N. pr. m.*

קִישׁוּן (tortuosus) *N. pr.* fluvii, qui in sinum Ptolemaidis effunditur; 2) oppidi in tribu Issascharitarum.

קִישָׁת *com.* (plur. קִישָׁתוֹת, קִישָׁתוֹת) arcus, (בֵּין-קִישָׁת) sagitta; *metonym.* sagittarius; arcus coelestis. — (2 *Sam.* 1, 18. קִישָׁת nomen est carminis, in cuius vs. 22. Jonathanis arcus commemoratur.)

קִישָׁת *m.* sagittarius.

קוּשׁ *v.* קִישׁ.

קָטַב *rad. inus. arab.* secuit, succidit.

קָטַב excidium, exitium; lues, pestilentia.

קָטַב *m.* (c. suff. קָטַבָּה) lues, pestilentia.

קָטַר *v.* קָטַרָה, קָטַרָה

קָטַל *v. poët.* (fut. יִקְטַל) interfecit, occidit.

קָטַל *chald.* occidit, interfecit, *part. act.* קָטַל, *pass.* קָטִיל, *praet. pass. fem.* קָטִילָה. — *Pa.* קָטַל (*inf.* קָטַלָה) occidit, trucidavit (complures homines). — *Ithpe. inf.* הִתְקַטַּל occidi.

— *Ithpa. part. pl.* מִתְקַטְּלִין occisi.

קָטַל *m.* caedes.

קָטַן (fut. יִקְטַן) parvus, exiguus fuit; *sg.* מִן minor, indignus aliqua re fuit. — *Hiph.* minuit.

קָטַן, קָטַן *adj. m.* (c. suff. קָטַנִּים; plur. קָטַנִּים, st. c. קָטַנִּי) *f.* parvus, exiguus; aetate parvus, natu minor s. minimus; exiguus numero; vilis, ignobilis; *subst.* parvitas: כְּלֵי הַקְּטָן vasa parva, minora. — 2) קָטַן *N. pr. m.*

קָטַן *m.* (c. suff. קָטַנִּי, *alii codd.* קָטַנִּי) digitus minimus.

קָטַף (fut. יִקְטַף) decerpsit, avulsit. — *Niph.* decerptus est.

קָטַר *Kal inus. i. q.* עָתַר odore suavi fumavit. *Part.* הִצְרוֹת קָטַרוֹת atria fumum exhalantia, quae tecto carent. *Alii:* קָטַר *i. q. chald.* קָטַר ligavit: atria conjuncta, muris clausa. *Ex.* 46, 22. — *Pi.* קָטַר suffivit (idolis), adoluit; *part. f. pl.* מִקְטָרוֹת arae in quibus suffiebatur. — *Py.* *part. f.* מִקְטָרָה suffimentum. — *Hiph.* הִקְטִיר suffivit (idolis), adoluit. — *Hoph.* הִקְטַר suffitus factus est, *part.* מִקְטָר suffimentum.

קטורה *f. suffimentum.*
 קטורה *N. pr. uxoris Abrahami.*
 קטרת *f. (c. suff. קטרת)* suffimentum; pars victimae, quae adoleri solet, adeps.
 קיטור *m. fumus; vapor, nebula.*
 מקטר *m. suffitus.*
 מקטרת *f. thuribulum.*
 קטר *rad. inus. chald. ligavit.*
 קטר *m. chald., pl. קטרין* ligamenta ossium, vertebrae dorsi; *metaph. nodi, quaestiones difficiles.*
 קטרון (ligamentum) *N. pr. oppidi in tribu Sebulon, quod etiam קטרת (parva) appellatur.*
 קוא *v. קוא.*
 קרה *evomuit, imp. pl. קרה.*
 קיט *m. chald. i. g. קיץ* aestas.
 קטר *v. קיטור.*
 קים *v. קימה, קימ, קימ, קימ.*
 קימט *v. קימט.*
 קין *rad. inus. arab. ferrum cudit.*
 קין *m. lancea. — 2) N. pr. filii Adami natu majoris; b) gentis Kenitarum; c) קינתא oppidi in tribu Juda.*
 קינאי *Kenitae, populus Cananiticus in australi Palaestinae parte.*
 קינה *v. קינה.*

קינן *N. pr. patriarchae.*
 קיץ *v. קיץ.*
 קיצץ *v. קיצונה, קיצון.*
 קיקיון *m. ricinus (frutex), xixv.*
 קוא *v. קיולון.*
 קיר, *semel קר m. (pl. קירות)* murus, paries, maceria; latus (altaris); קירות לב parietes cordis, praecordia. — 2) קיר, קיר תרש, קיר מוצב (2) *N. pr. urbis Moabiticae. — 3) N. pr. gentis et regionis in Assyria.*
 קירס *N. pr. m.*
 קיט *v. קיטון, קיש.*
 קיטיה *N. pr. m. i. g. קיטיה.*
 קיתרס *m. chald. xiθαρς, cithara.*
 קלל *v. קלה, קל.*
 קול *v. קל, chald.*
 קלה *Niph. fut. ויקלהו Che- thib, pro quo legitur Keri- tostum, spicae frixae. — Niph. part. נקלה adustum, inflammatio. — II) i. g. קלל, Niph. vilis factus est; ignominia affectus est, contem- tim habitus est; part. vilis,*

ignobilis. — *Hiph.* vilipendit.

קָלִיא, קָלִיא *m.* frumentum fruxum.

קָלוֹן *m.* ignominia; turpitude, turpiter factum; pudendum muliebre.

קַלְחָה *f.* olla, lebes.

קָלוּט *part.* קָלוּט *contraxit, part.* pumilio.

קָלוּטָא (*pumilio*) *N. pr. m.*

מְקָלוּט *m.* asylum. 'עיר מ', *pl.* 'עירי מ' oppida, asyla, in quae homicidae confugiebant.

קָלוּטָא *i. q.* קָלוּטָא *N. pr. Levitae.*

קָלוּל (*levis fut.* קָלוּל, *pl.* קָלוּל) *levis* fuit; *agilis, celer, velox* fuit; *paucus* fuit, *imminutus* est; *exiguus, vilis* fuit, *in contemptum abiit.* — *Niph.* נָקַל, נָקַל (*leviter fut.* נָקַל) *leviter*; *impers.* facile fuit ad alqd *sq.* ל *c. inf., sq.* ל *pers.* alicui; *celer* fuit; *exiguus* fuit, (*impers.* נָקַל מִן parum est ut;) *vilis, contemptus* fuit. — *Pi.* קָלוּל *exsecratus* est, *maledixit sq. accus., ב.* — *Py.* קָלוּל alicui *maledictum* est, *part.* מְקָלוּל *diris devotus, exsecratus.* — *Pilp.* קָלוּל *motitavit, concussit; laevigavit, exacuit.* — *Hiph.* הִקַּל (*levem reddi-*

dit, levavit sq. מִן, מִזֶּל, *remisit* (alqd de onere); *vilipendit, contempsit, ignominia affecit.* — *Hithpalp.* *concussus* est.

קָלוּל *adj. m.* (*pl.* קָלוּלִים) *f.* *levis, agilis, celer, velox;* *poët.* equus *velox;* *adv.* *celeriter, cito.*

קָלוּלִי (*celeres mei*) *N. pr. m.*

קָלוּל *adj. m.* *laevus, politus.*

קָלוּלָה *st. c.* קָלוּלָה *f.* *exsecratio, maledictio; concr.* cui *maledictum* est, *exsecratus.*

קָלוּלִים *m.* *levissimus, vilissimus.*

קָלוּלִי *v. s.* קָלוּלִי.

קָלוּל — *Pi. et Hithpa.* *illusit, irrisit, sprexit sq. accus. ב.*

קָלוּל *m.* *irrisio.*

קָלוּלָה *f. id.*

קָלוּל *fundâ misit, libravit, (funditor; metaph. ex terra eiecit (populum); 2) sculpsit, caelavit.* — *Pi.* *fundâ projecit.*

קָלוּל *m.* (*c. suff.* קָלוּלִי, *pl.* קָלוּלִים) *fun-da; velum; valva januae.*

קָלוּלִים *m., pl.* קָלוּלִים *funditores.*

מְקָלוּלָה *f.* (*pl.* מְקָלוּלוֹת, *st. c.* מְקָלוּלוֹת) *sculptura.*

קָלוּל *v.* קָלוּלִים.

קֶלְשׁוֹן *m.* furca, ק' שלש ק' tri-
dens.

קָמָה *v.* קום.

קְמוּאֵל (congregatio Dei) *N.*
pr. virorum.

קָמוֹן *v.* קום.

קָמוֹשׁ *v.* קָמַשׁ.

קָמַח *m.* farina.

קָמַט firmiter constrinxit *s.*
comprehendit. — *Py.* com-
prehensus est.

קָמַל, קָמַל emarcuit, emor-
tua est (arbor, planta).

קָמַץ in pugillum collegit,
pugillo cepit.

קָמַץ *m.* (*c. suff.* קָמַצוֹ) pu-
gillus; *pl.* קָמַצִים manipuli.

קָמַשׁ *rad. inus. arab.* colle-
git, corrasit (res vilissimas).

קָמַשׁוֹנִים, קָמַשׁוֹשׁ, קָמַשׁוֹשׁ
m. herbae viliores (urticae).

קָנָן *v.* קָנִים, קָנָן, קָנָן.

קָנָא *Kal inus. arab.* valde
rubuit. — *Pi.* קָנָא ardenti
studio incensus fuit: *sq.* לְ
summo alcjs studio flagra-
vit, ζηλοῦν, (ק' לִיהוָה) cau-
sam Jehovae studiose defen-
dit;) *sq.* בְּ aemulatus est;
invidit *sq.* לְ, בְּ, *accus.*; zelo-
typus fuit *sq.* *accus.* (mari-
tus in uxorem), *sq.* בְּ (uxor
in pellicem); *trans.* zelo-
typiam alcjs movit *sq.* *accus.*
et בְּ. — *Hiph.* הִקְנִיא (*part.*

מִקְנָה) *tanquam a* (קָנָה) *ad*
zelotypiam provocavit, ze-
lotypiam concitavit.

קָנָא *m.* zelotypus (Deus so-
cii et aemuli impatiens et ul-
tor perfidiae strenuus).

קָנָא *m. id.*

קָנָה *f.* (*pl.* קָנָאוֹת) stu-
dium ardens, ζῆλος (Dei er-
ga populum suum, hominum
erga Deum); zelotypia; in-
vidia; *metonym.* is cui invi-
detur; amor ardens; indi-
gnatio, ira.

קָנָה (*fut.* יִקְנֶה, *apoc.* יִקְנֶן;
inf. abs. קָנָה, קָנָו, *constr.*
קָנָה, קָנָו) acquisivit, sibi
comparavit; nactus est; e-
mit, redemit; possedit; pa-
ravit, formavit; creavit (coe-
lum et terram, homines). —
Niph. emtus est. — *Hiph.*
(*praet. c. suff.* הִקְנִי; *part.*
מִקְנָה) *v.* קָנָא) emendum de-
dit, vendidit.

קָנָא *chald.* emit.

קָנָה (possessio) *N. pr.* op-
pidi in tribu Manassitarum.

קָנָה *m.* acquisitio, emtio;
possessio, opes; res creata,
κτίσις.

מִקְנָה *m.* (*st. c.* מִקְנָה, *c.*
suff. מִקְנִי, מִקְנָה, מִקְנָה,
מִקְנָה; *c. suff. plur.* מִקְנִי,
מִקְנָה, מִקְנָה, מִקְנָה)

ם (מְקַנְיָהֶם) *emtio, emtum Gen. 49, 32.* 2) *possessio, opes, pecus, greges; מ' אֲנִשֵׁי מ' pecuarii, מ' אֶרֶץ מ' regio pascuis plena.*

מְקַנְיָה *f. emtio; emtum; possessio; pretium (emtionis).*

מְקַנְיָהּ (possessio Jehovae) *N. pr. m.*

קָנָה *m. (st. c. קָנָה, c. suff. קָנָה; pl. קָנִים)* *canna, arundo; calamus aromaticus; culmus frugum; pertica mensoria; jugum staterae; os lacerti s. brachii superioris (Armröhre); calamus s. scapus candelabri, plur. קָנִים, קָנִי brachia candelabri.*

קָנָה (locus arundinosus) *N. pr. rivi in confiniis trib. Ephr. et Manass. 2) oppidi in tribu Ascher.*

קָנָה *i. q. קָנָה.*

קָנָה (venatus, praeda) *N. pr. m.*

קָנָה *N. pr. populi Cananitici; 2) patron. nom. קָנָה.*

קָנָה *i. q. קָנָה.*

קָנָה *st. c. קָנָה- m. cinnamomum.*

קָנָה *Kal inus. arab. concinnavit, formavit. — Pi. קָנָה (denom. v. קָנָה) nidificavit, nidum paravit. — Py. part.*

מְקַנְיָהֶיךָ *Chethib, Keri מְקַנְיָהֶיךָ pro מְקַנְיָהֶיךָ, nidulans.*

קָנָה *st. c. קָנָה m. (c. suff. קָנָה, קָנָה) nidus; pulli in nido; habitaculum, domicilium; pl. קָנִים cellae.*

קָנָה *s. קָנָה v. קָנָה pro קָנָה.*

קָנָה *divinavit, hariolatus est; part. קָנָה hariolus, sortilegus.*

קָנָה *m. divinatio, hariolatio; praemium divinationis; oraculum.*

מְקַנְיָה *m. divinatio.*

קָנָה *v. קָנָה.*

קָנָה *v. קָנָה.*

קָנָה (arx, castellum) *N. pr. urbis in tribu Juda.*

קָנָה *m. stigma cuti inustum.*

קָנָה *rad. inus. arab. profundus fuit.*

קָנָה *f. (st. c. קָנָה, pl. קָנָה, st. c. קָנָה, c. suff. קָנָה) scutella, patina, laux.*

קָפָה *concrevit, coagulatus est, congelatus est (de aquis marinis); part. קָפָה condensati, insidentes (faecibus suis, tanquam vinum faecibus incumbens, i. e. summa tranquillitate fruentes). — Hiph. trop. coagulavit (instar lactis).*

קָפָה *m. concretio, gelu.*

קפד *Kal inus. arab. contraxit, convolvit; chald. abscidit. — Pi. trop. abscidit, praecidit.*

קפד, *c. ה* *parag. m. excidium.*

קפד *m. erinaceus.*

קפז *rad. inus. arab. subsiliit.*

קפז *m. serpens jaculus.*

קפץ (*fut. הקפץ*) *contraxit, conclusit, occlusit (os, manum, trop. misericordiam). — Niph. se contraxit, se composuit (i. e. membra contraxit ad moriendum). — Pi. subsiliit.*

קצץ *v. קץ.*

קצב (*fut. יקצב*) *abscidit, cecidit (lignum); totondit, part. pl. קצבות* *oves tonsae.*

קצב *m. praecisio, forma; extremitas, finis, קצבי הרים, radices montium.*

קצה *abscidit, trop. perdidit; (decidit, decrevit; finivit). — Pi. abscidit, detruncavit, amputavit. — Hiph. inf. קצות* *abradere.*

קצה *m. (st. c. קצה c. suff. קצהו)* *extremum, finis; אנשי מקצה* *homines ab extremo usque, ad unum omnes; מקצה שלשת ימים* *sub finem trium dierum; 2) universitas, summa, מקצה* *ex universo numero*

fratrum suorum, מקציהם *ex univ. numero suo.*

קצה *m. finis.*

קצה *f. (pl. constr. קצות)* *extremum, finis (spatii, temporis). מקצה* *ab extrema parte, in extrema parte. קצות הארץ* *fines terrae (populi remotissimi); קצות השמים* *fines i. e. plagae coeli. קצות הרקבו* *extremities viarum ejus (quasi extremae lineae operum Dei). מקצות העם* *ex universa plebe; מקצותם* *ex universo suo numero.*

קצרי *m., pl. constr. קצרו* *fines (terrae).*

קצוות *f. pl. (c. suff. קצוותו)* *Chethib, קצוותיו Keri* *extremities; fines (terrae).*

קצת *f. extremitas, finis (temporis), ubique cum praef. מן conjung.:* *מקצת* *in fine, sub finem, מקצת ימים* *decem diebus praeteritis. 2) summa, totus numerus, מקצת כלי* *(pars) de numero vasorum.*

קצת *f. chald. (st. c. קצת)* *finis (temporis), לקצת ירחין* *sub finem mensium, לקצת יומיא* *sub finem illorum dierum. 2) summa, universitas, מן קצת מלכותא* *(pars) de universo regno.*

קָצִין *m.* judex, magistratus, dux (belli), princeps.

קָצָה *m.* nigella, melanthium, gith.

קָצַר *v.* קָצִיר.

קָצַע *Kal inus. arab.* secuit, excidit, praecidit. — *Hiph.* הִקְצִיעַ abrasit. — *Py. part.*

מִקְצָעוֹת *et Hoph. part.* מִהֶקְצָעוֹת anguli.

קָצִיעָה *f.* (pl. קָצִיעוֹת) καο-
oia, cortex casiae. 2) *N. pr.*
filiae lobi.

מִקְצוּעַ *m.* (pl. מִקְצוּעִים, *st. c.* מִקְצוּעֵי) angulus.

מִקְצוּעָה *f.* (pl. מִקְצוּעוֹת) scalprum, instrumentum, quo imagines lignae fiunguntur.

קָצַח (fut. יִקְצַח) *arab.* fre-
git; 2) efferbuit, succensuit,
iratus est *sq.* אֵל, עַל. —
Hiph. ad iram provocavit,
iram alcjs excitavit. — *Hith-*
pa. iratus est.

קָצַח *chald.* iratus est.

קָצָה *m.* quod fractum est,
cremia, sarmenta; 2) (*c. suff.*
קָצַפָּה, קָצַפִּי) ira, aestus irae;
altercatio, lis.

קָצָה *m. chald.* ira.

קָצַפָּה *f.* fractio, alqd frac-
tum.

קָצַץ abscidit, praecidit, am-

putavit. — *Pi.* קָצַץ, קָצַץ
abscidit, praecidit, amputa-
vit; dissecuit, concidit; de-
secuit, detruncavit, avellit.
— *Py. part.* מִקְצָצִים ampu-
tati, truncati.

קָצַץ *chald. Pa.* abscidit,
amputavit.

קָץ *m.* (*c. suff.* קָצוֹ, *plur.*
constr. semel קָצִיר *pro* קָצִיר)
extremitas, finis (spatii, tem-
poris); מִקָּץ ab extremo
(terrarum), sub finem (tem-
poris alcjs); מִקָּץ אַרְבָּעִים
יָמִים quadraginta diebus per-
actis; *apud seriores scriptt.*
לְקָץ sub finem (temporis);
אֵין קָץ sine fine. 2) interi-
tus (hominum), קָץ עֵוֹן fla-
gitium, quo exitium affertur.
3) exitus (vaticinii); יְעִת קָץ
קָץ הַיָּמִים, מוֹעֵד קָץ tempo-
ra extrema (Messiae proxima).

קִיצוֹנָה *adj. m., fem.* קִיצוֹן
extrema.

קָצַר (fut. יִקְצַר) abscidit,
messuit, *part.* messor; 2)
קָצַר (fut. יִקְצַר) decurtatus
est, brevis fuit; *sq.* יָד ma-
nus alcjs brevis est, nihil
valet; *sq.* רַחַם s. נֶפֶשׁ patien-
tia alcjs defatigata est. —
Pi. קָצַר decurtavit. — *Hiph.*
מִקְצַר (Chethib יִקְצַר, *Keri*
יִקְצוּרָה *Kal fut.*); de-
curtavit.

קָצַר *m.* messis; *metonym.* frumentum, fruges; messores; *trop.* excidium, clades (populi); frondes.

קָצַר *m.* curtus, brevis; *retaph.* קָצַר יָד imbecillis, impotens; קָצַר רוּחַ, קָצַר אַפַּיִם iracundus, proclivis ad iram; קָצַר יָמִים per breve tempus vivens.

קָצַר *m.*, קָצַר רוּחַ impatientia.

קָרַר *v.* קָר, קָרִים, קָר
קָר *i. q.*

קָרָא (*inf.* קָרָא, *c. suff.* קָרָא; *imp.* קָרָא; *fut.* קָרָא) clamavit; inclamavit, acclamavit *sq.* אֶל, עַל, אֶתְרִי; invocavit, imploravit alqm *sq. accus.*, אֶל; proclamavit, indixit; renuntiavit, praedicavit, celebravit; recitavit, alta voce legit; 2) vocavit, advocavit, arcessivit aliquem *sq. accus.*, אֶל, לְ; convocavit, invitavit (ad coenam); in jus vocavit; evocavit (milites); designavit, muneri praefecit; exsistere jussit (Deus alqd); קָרָא nomen Jehovae laudavit, קָרָא בְּשֵׁם Jehovae nomine ejus appellato invocavit (eum laudandi, gratias agendi, preces faciendi causa); 3) nominavit, קָרָא בְּשֵׁם לְ no-

men imposuit alicui, *sq. accus. nominis et לְ, dupl. accus.*; קָרָא, יִקְרָא *sq.* נְשִׂמוֹ, נְשִׂמָה nomen alcjs appellatum est, *impers.* nominatum est. — *Niph.* יִקְרָא vocatus est, convocatus est; nominatus est, appellatus, nuncupatus est, *sq. לְ pers. s. rei cui nomen datur, dupl. nominat.*; יִקְרָא, נִקְרָא בְּשֵׁם פ' ב de nomine alcjs appellatus est, genti alcjs accensus est; נ' עַל שֵׁם פ' de nomine alcjs appellatus eique annumeratus est; מַעֲרֵר הַקֹּדֶשׁ יִקְרָא ab urbe sancta nominantur, ejus cives dicuntur; עַל שֵׁם פ' נִקְרָא nomen alcjs appellatum est super alqo, (Deo, templo, prophetis, Hierosolymis,) tributum alqd s. dicatum est alicui, יִקְרָא עַל שֵׁם יְהוָה עַל שֵׁם Jehovae nomen appellatum est super alqo, quod Deo consecratum est. 2) lectus est; *impers.* recitatum, praelectum est *sq.* בְּ (in libro). — *Py.* קָרָא vocatus, electus est; appellatus est; *sq. לְ* vocatum est alicui (nomen), nominatus est. — II) קָרָא *i. q.* קָרָא occurrit alicui, יִבֶּאֱסַר alqm (terror), accidit alicui (malum), evenit alicui alqd. *v. infra.* — *Niph.* (fut. יִקְרָא, *inf.* יִקְרָא)

offensus est, casu repertus, inventus est, forte affuit, obviam factus est *sq.* לַפְּנֵי, על; *trop.* accidit (malum). — *Hiph.* effecit ut occurreret, accideret alicui (malum) *sq. dupl. accus.*

קָרָא, קָרָה *chald.* (*fut.* קָרָא, *pl.* יִקְרוּן) clamavit; recitavit, legit. *Part. pass.* קָרִי praelectus. — *Ithpe.* *fut.* יִתְקַרֵּי vocetur, advocetur.

קָרָא *m.* perdix. 2) *N. pr. m.*

קָרָא *f.* occursus, *ubique* לְקָרְאָתוֹ (*c. suffix.* לְקָרְאָתָהּ, לְקָרְאָתְכֶם) obviam alicui; ex adverso, e regione.

קָרִיא *m.* vocatus, electus, קָרִיאֵי מוֹדֵד qui ad concionem vocari solent, legati (populi).

קָרְיָא *f.* proclamatio, praeconium.

מְקָרָא *m. inf.* convocatio, לְמְקָרָא הַיְעָדָה ad concionem convocandam; 2) concio, coetus sacer; locus sacri conventus; 3) recitatio.

קָרַב, קָרַב (*fut.* יִקְרַב; *inf.* קָרַב, קָרְבָה; *imp.* קָרַב) appropinquavit (de hominibus, rebus, tempore), accessit *sq.* אָל, לְ, אָל; aggressus est *sq.* עַל; appropinqua-

vit *sq.* לְ (Deus, homo aliis opem ferens); קָל לְמִלְחָמָה, קָל אֶל-מִלְחָמָה ad dimicandum processit, *sq.* אֶל-עִיר contra urbem, עָלַי contra me (hostiliter); קָל אֶל-יְהוָה ad Jehovam accessit (ministrandi vel pie colendi causa), לְפָנֵי-יְהוָה *id.* (ad ministrandum); קָל אֶל-אִשָּׁה ad uxorem accessit (officio conjugali functus est); קָרַב אֶלֶיךָ accede ad te ipsum, רַעַדְהוּ אֶלַי recede huc, noli ad me accedere. — *Niph.* נִקְרַב se stitit, accessit. — *Pi.* קָרַב (*fut.* יִקְרַב, *imp.* קָרַב) effecit ut quis appropinquaret, adduxit, attulit; admovit; admisit, excepit; *intrans.* (festinanter) appropinquavit *sq.* לְ *c. inf.* — *Hiph.* הִקְרִיב adduxit, admovit, attulit, obtulit, detulit; admisit; sibi admovit; removit, recedere jussit *sq.* מִן; *intrans.* appropinquavit, proximus fuit, in eo fuit ut *sq.* לְ *c. inf.*

קָרַב *chald.* appropinquavit, accessit. — *Pa.* obtulit. — *Aph.* הִקְרִיב adduxit; obtulit.

קָרַב *adj. m.* appropinquans, accedens.

קָרוֹב *adj. m.* קָרוֹבָה *f.* propinquus, de loco: *sq.* אֶל, לְ;

de dignitate *sq.* אֶל; קָרְבִי ad Jehovam prope accedentes (Levitae in sanctuario); 2) *de cognatione, affinitate, familiaritate, amicitia*: *sq.* אֶל, לְ, קָרְבִי familiares mei, קָרוֹב שְׁמָה nomen tuum (Dei) propinquum (in animo et ore nostro) est; 3) *de tempore*: prope instans; בְּקָרוֹב brevi, mox; מִפְּנֵי ק' quod prope abest ab; מִקְרוֹב post tempus propinquum, mox; ad breve tempus; e propinquo (loco).

קָרַב *m.* (pl. קָרְבוֹת) *v. poët.* proelium, certamen.

קָרַב *m. chald. id.*

קָרְבִי *m.* (c. suff. קָרְבִי, pl. c. suff. קָרְבִי) intimum, medium; interiora (viscera corporis, cor, animus). בְּקָרְבִי in medio, in; inter; in, per mediam rem; intra (de tempore). מִקְרָב ex.

קָרְבָה *st. c.* קָרְבַת *f.* appropinquatio, accessus.

קָרְבָן *m.* (in pausa קָרְבָן, *st. c.* קָרְבָן, plur. c. suff. קָרְבָנִים) oblatio sacra.

קָרְבָן *m.* oblatio.

קָרְבָנִים *m.* (c. suff. קָרְבָנִים; pl. קָרְבָנִים) securis.

קָרַה *subst. f. v.* קָרַה.

קָרַה *cf.* קָרַה II. (fut. קָרַה, *v. q.* קָרַה) occurrit, obviam ivit

Leopold, Lex. Hebr.

alicui *sq. accus.*; evenit, accidit *sq. accus.*, לְ. — *Niph.* נִקְרָה occurrit, obviam factus est alicui *sq.* אֶל, לְפָנַי, עַל; forte adfuit. — *Pi.* קָרַה cōtignavit (effecit, ut trabes transversae sibi occurrerent); struxit, aedificavit. — *Hiph.* occurrere fecit, obvium fecit; לֹו הִקְרָה *sq. accus.* sibi obvium tulit, sibi elegit alqd.

קָרַה *m.* קָרַה-לַיְלָה, casus nocturnus (pollutio nocturna).

קָרַה *f.* tignum, trabs; tectum, domus, μέλαθρον.

קָרַי *m.* קָרַי in pausa, *oc-* cursus, בְּקָרַי s. הִלְךְ קָרַי עִם, in occursum cum alqo ivit, alicui restitit, adversatus est.

קָרַה *f. v. poët. i. q.* עִיר urbs, civitas. — *Nomm. pr.* oppidorum: קָרַיִת in tribu Benj. — קָרַיִת אַרְבַּע, ק' (urbs Arbae) in tr. Juda, quae postea Hebron dicebatur. — ק' בְּקַל i. q. ק' יְעָרִים (urbs vicorum) in Moabitude. — ק' יְעָרִים, ק' הַיְעָרִים, ק' יְעָרִים (urbs silvarum) in tr. Juda. — ק' יְעָרִים, ק' יְעָרִים (urbs legis) in tr. Juda, *alibi* קָרַה. — קָרַהִים (oppida duo) in

tr. Ruben; b) in tr. Naphth. *alibi* קָרָתָן. — קָרִיּוֹת (oppida) *nom.* duorum oppidorum in tr. Juda et in Moabide.

קָרִיאָה, קָרִיָּה *f. chald. (st. emph. קָרִיָּתָא)* urbs, civitas.

קָרָתָא *f. v. poët.* urbs.

קָרָתָה *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon.

קָרָתָן *N. pr.* oppidi in tribu Naphthalitarum.

מִקְרָה *m.* casus fortuitus; sors, fatum, id quod evenit.

מִקְרָה *m. (Piel part.)* contignatio, contabulatum.

קָרַח *et Hiph.* הִקְרִיחַ glabrum fecit, glabravit, calvitium sibi fecit. — *Niph. fut.* יִקְרַח se calvum faciet. — *Hoph. part.* מִקְרַח calvum factum (caput).

קָרַח (calvus) *N. pr. m.*

קָרַח *m.* calvus (in occipite).

קָרַח *m.* glacies; gelu, frigus; crystallus.

קָרַח *m.* glacies, grando. — 2) *N. pr.* filii Esavi; b) filii Eliphae; c) Levitae contra Mosem conjurati, *patron.* קָרַחִי; בְּנֵי קָרַח Korachitae; d) al. viri.

קָרַחָה, קָרַחָה *f. calvitium (in occipite et in sin-*

cipite); pars panni calva.

קָרִיּוֹת, קָרִיָּה, קָרִיָּתָא, קָרִיָּתָא *v. קָרָה.*

קָרָא *v. קָרִיָּאָה, קָרִיאָה.*

קָרַם obduxit alqm alqo *sq. על et accus.; intrans.* obductus est, *fut.* יִקְרַם. ●

קָרָן *f. (dual. קָרְנַיִם, קָרְנַיִם; pl. קָרְנוֹת, קָרְנוֹת)* cornu; vasculum corneum; buccina, tuba; *metaph.* symbolum potentiae, roboris, ferociae; 2) קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ cornua altaris, *i. e.* anguli ejus prominentes; 3) vertex (montis); 4) קָרְנַיִם cornua s. radii (solis).

קָרַן *com. chald. (st. emph. קָרְנַיִן, dual. et pl. קָרְנַיִן, st. emph. קָרְנַיָּא)* cornu.

קָרַן *v. denom.* radios emisit, splenduit. — *Hiph. part.* מִקְרַן cornua emittens s. gergens.

קָרַם se curvavit, prolapsus est, corruit.

קָרַם *m. (pl. קָרְסִים, קָרְסִי)* ansula, uncinus.

קָרַם *i. q.* קִירָם.

קָרַם־לִי *m. dual. tali.*

קָרַע scidit, disruptit, dissecuit; abruptit, avellit; incidit, excidit; proscidit verbis. — *Niph.* discissus est.

מִקְרָעִים *m. pl.* panni laceri.
 קָרַץ *momordit, compressit*
 (labia), *nictavit* (oculis). —
Py. decerptus est. — II)
arab. secuit, excidit, perdi-
dit.

קָרַץ *m.* excidium.

קָרַץ *m. chald. (c. suffixis*
קְרִצְיָהוּן, קְרִצְיָהוּי) *frustum,*
 קָרַץ *אֵבֶל ק' ה' comedit frusta*
alcjs, eum malitiose accusa-
vit, calumniatus est.

קָרַע *m.* fundus, solum (ta-
 bernaculi sacri, templi, ma-
 ris). 2) *N. pr.* oppidi in tr.
 Juda.

קָרַק *N. pr.* oppidi.

קָרַר *rad. inus. syr.* frigit;
arab. quievit, frigit.

קָר *s. קָר m.* frigidus (*plur.*
 קָרִים); quietus (animo).

קָר *m.* frigus.

קָרָה *f. id.*

מִקְרָה *f.* refrigerium.

קָרַט *rad. inus. arab.* scidit,
 resecuit, abscidit.

קָרַט *m. (c. suff. קְרִיטָה, pl.*
 קְרִיטִים) *asser, tabula; col-*
lect. transtra (navis).

קָרַת *v. קָרַתָּן, קָרַתָּה, קָרַת.*

קָטַה *rad. inus. arab.* decor-
 ticavit; opere tornatili ela-
 boravit.

קָטַה *f., pl.* קָטַהוֹת, קָטַה
st. c. קָטַהוֹת, phialae.

קָטַה *f.* vasculum, קָטַה
 הַסֵּפֶר *vasculum scribae, a-*
tramentarium.

קָטַהוֹת *m., plur.* קָטַהוֹת
 שְׂרִירֹן *squamae, קָטַהוֹת*
lorica squamata.

קָטַהוֹת *f. (pl. c. suffixis*
 קָטַהוֹתָהּ) *squama.*

קָטַח *rad. inus. arab.* appen-
 dit, distribuit, divisit.

קָטַח *f.* appensum, pon-
 dus auri argente ad state-
 ram exacti, quo antiquo tem-
 pore pro pecunia utebantur.

קָטַח *v.* קָטַח.

קָטַח *v.* קָטַחִים.

קָטַח (fut. יִקְטַח) *attendit,*
attentus fuit. — *Hiph.* atten-
 dit, aures praebuit, auscul-
 tavit *sq. בָּ, לְ, עַל, אֶל, accus.*

קָטַח *m.* auscultatio, atten-
 tio.

קָטַח *adj. m., fem.* קָטַחַת
 intenta.

קָטַח *adj. m., fem. plur.*
 קָטַחוֹת *attentae.*

קָטַח *durus fuit (de verbis);*
gravis fuit (manus Dei pu-
nientis); difficilis fuit. —
Niph. part. נִקְטַח *gravatus*
(animi aegritudine), anxius.
 — *Pi. fut. apoc.:* וַיִּקְטַח
 בְּלִדְהָהּ *difficilem partum ha-*
buit. — *Hiph.* הִקְטַח (fut.
apoc. וַיִּקְטַח) *induravit, ob-*

duravit, contumax fuit, per-
vicacem reddidit (animum);
grave fecit (jugum); diffi-
cile fecit, בְּהִקְשָׁתָּהּ בְּלִדְתָּהּ
cum difficilem partum habe-
ret, הַקְשִׁיחַ לְשִׂאֵלֵי difficulte
quid petiisti, לְשִׂלְחָנָהּ
difficilem fecit dimissionem
nostram, noluit nos dimitte-
re. — II) *arab.* dolavit, tor-
navit.

קָשָׁה *adj. m.* קָשָׁה *f.* durus
(de servitute, verbis asperis,
sorte dura); firmus, *σκλη-
ρός*, obfirmatus, pertinax (*sq.*
עָרָה), impudens (*sq.* פָּנִים),
pervicax (*sq.* לֵב); acerbus,
asper, crudelis; animo ab-
jectus (*sq.* רִיחַ); gravis, ve-
hemens; potens; difficilis,
arduus.

קָשִׁי *m.* durities (animi,
pertinacia).

קָשִׁיּוֹן *N. pr.* oppidi in tri-
bu Issaschar, קָרֶשׁ *id.*

קָשָׁאִים *m. pl.* cucumeres.

מְקָשָׁה *m.* opus tornatum.

מְקָשָׁה *f.* opus tornatum;
2) ager cucumeribus consi-
tus *Jes.* 1, 8.

קָשָׁח — *Hiph.* induravit, ob-
duravit (animum); duriter
tractavit.

קָשָׁח, קָשָׁח *m.* veritas.

מִן קָשָׁח *m. chald.* veritas, מִן
קָשָׁח *ex vero, vere.*

קָשָׁר (*fut.* רִקְשָׁר) ligavit, al-
ligavit alqd alicui rei *sq. ac-
cus. et על, accus. et ב,* (*part.*
קָשָׁר ligatus; firmus, robu-
stus;) conspiravit, conjura-
vit contra alqm *sq. על.* —
Niph. alligatus est, *metaph.*
intimo amore conjunctus est
sq. ב (animus alterius cum
animo alterius); colligatus,
compactus et absolutus est
(murus). — *Pi.* colligavit;
sibi alligavit, accinxit. —
Py. part. f. מְקָשָׁרוֹת robu-
stae. — *Hithpa.* conjuravit.

קָשָׁר *m.* (*c. suff.* קָשָׁרוֹ) con-
juratio, קָשָׁר קָשָׁר conjura-
tionem fecit.

קָשָׁרִים *m. pl.* taeniae, cin-
gula, fasciae (ornamentum
muliebre).

קָשָׁשׁ (*imp. pl.* קוֹשָׁשׁ) *arab.*
arida fuit (planta); 2) *de-
nom. a* קָשׁ stipulam collegit;
simpl. collegit. — *Po.* קָשָׁשׁ
collegit (stipulam, ligna).
— *Hithpo.* se *i. e.* animum
suum colligere.

קָשׁ *m.* stipula; palea.

קוֹשׁ *v.* קָשָׁשׁ, קָשָׁשׁ.

קִרְתָּרִים *Keri i. q.* קָרְתָּרִים.

ר

רָאָה (*inf. abs.* רָאָה, רָאוּ,
constr. רָאוּהָ, *semel* רָאָה,

רָאָה; *imp.* רִאָּה; *fut.* יִרְאֶה, *apoc.* יִרְאֶה, *raro* יִרְאֶה, *vidit sq. accus.*, לְ, oculis conspexit, cernerē; (vidit faciem regis, minister ejus et familiaris fuit; vidit faciem Dei, ad Dei aspectum admissus est;) luminibus usus est (*i. e.* vixit); visione divinitus oblata edoctus est (propheta); praevidit; spectavit, contemplatus, intuitus est *sq. accus.*, אֶל, בְּ, cum animi commotione aspexit *sq. בְּ*, (aspectu delectatus est, cum dolore aspexit;) despexit in alqm *sq. accus.*; respexit *sq. accus.*, בְּ; prospexit, curavit *sq. accus.*, circumspexit, *sq. לִי* sibi providit, elegit, (*part.* רִאָּה *selectus*;) intuitus est *sq. אֶל* in alqm (ejus auxilium expectans), *sq. עַל* in alqm (ejus causam perspicuens); visit, visitavit alqm (ut conveniret et salutaret eum); sensu (auditu, tactu, gustu,) percepit; vidit (vitam, mortem, bonum, malum, miseriam, foveam, famem, somnum); animo et mente percepit, cognovit, animadvertit, intellexit, expertus est. — *Niph.* יִרְאֶה (*inf.* יִרְאֶה, *imp.* יִרְאֶה; *fut.* יִרְאֶה, *apoc.* יִרְאֶה) visus est;

apparuit, conspiciendum se praebuit alicui *sq. אֶל*, לְ, comparuit *sq. אֶת-פְּנֵי* coram alqo; provisus, curatus est. — *Py.* רִאָּה (*c. dagesch forti*) visa sunt. — *Hiph.* יִרְאֶה, יִרְאֶה (*praet. c. suff.* יִרְאֶה; *fut.* יִרְאֶה, יִרְאֶה) effecit ut cerneret alqs, ostendit, monstravit alicui alqd *sq. dupl. accus.*; visionem objecit (Deus prophetae); effecit ut aliquis alqare delectaretur *sq. בְּ*; experiri fecit, affecit alqm alqare *sq. dupl. accus., accus. et בְּ*. — *Hoph.* יִרְאֶה factus est ut alqd videret, monstratum est alicui *sq. nominat. pers. et accus. rei, accus. pers.* — *Hithpa.* יִרְאֶה se invicem aspicere.

רָאָה *Deut. 14, 13., fort. pro* רָאָה, avis rapax, vultus. milvus.

רָאָה, *st. c.* רִאָּה, *adj. m.* videns *Iob. 10, 15.*

רָאָה *part. act. m.* videns, vates, propheta; visio.

רָאָה *Keri*, רִאָּה *Chethib*, *f. visus, videndi actio.*

רִאָּה (videte filium!) *N. pr.* filii Jacobi natu maximi et tribus ab eo oriundae; *patron.* רִאָּה.

רָאָה *m.* speculum.

ראי *in pausa* ראי *m. visus; aspectus; spectaculum, exemplum, παράδειγμα.*

ראיה (Jehova prospexit) *N. pr. viro- rum.*

רי *m. chald. aspectus.*

מראה *m. (st. c. מראה, c. suff. מראה, מראה, מראה, מראה, מראה, מראה, מראה) intuitus, aspectus; visio, visum; forma, species.*

מראה *f. (pl. מראות, מראה) visio, visum; speculum.*

ראם *altus, exaltatus fuit.*

ראם *m. (plur. ראים, ראים, ראים) bubalus, bos silvestris et ferus, LXX. μονόαισρος.*

ראמות *f. pl. res quaed. pretiosa (coralia rubra); 2) excelsa, ardua. — N. pr. opp. in tribu Issaschar; b) in Gileaditide.*

ראמה *(elata) N. pr. f.*

ראמת נגב *i. q. ראמת נגב, N. pr. oppidi in tribu Simeonitarum.*

ראש *pauper, ראש paupertas, ראש v.*

ראש *m. (pl. ראשים, ראשי, ראשי, ראשי) caput; meton. homo, (ראשי) capita militum, singuli milites; לראש נגב in caput uniuscujusque;) vita,*

בְּרִישְׁתָּנוּ *cum capitis nostri periculo; 2) quod summum et principale est, princeps, dux; (ראש, ראש בית אבות) caput s. princeps familiae; הראש et פיהן הראש sacerdos summus;) urbs primaria; locus summus; fastigium, vertex (montis, turris, columnae, spicae); ראש ראשי summa laetitia, ראשי aromata praestantissim ; 3) summa numeri, (נשא ראש) summam confecit;) multitudo, agmen, cohors (militum); 4) quod prius est, principium, initium. מראש a primordio. ראש תחשבים primus mensium. ראש פנה lapis angularis. ר' קרק' compitum. ר' קרק' compitum platearum. ראשים cornua fluminum Gen. 2, 10.*

ראש *m. chald. (pl. ראשין, ראשין) caput; summa.*

ראשה *f. caput, הראשה lapis angularis.*

ראשה *f. (pro ראשה; pl. c. suff. ראשתים) principium, initium.*

ראשות *pl. constr. c. praef. מראשתי fort. pro a parte circa s. ad caput.*

ראשון *(pro ראשון), semel*

ראשון *adj. m.* primus (de tempore, loco, ordine, dignitate); prior. *Pl.* ראשונים maiores; ראשונים ראשונים *dies i. e.* tempora priora, נביאים ראשונים prophetae priores. מראשון a principio. *Fem.* ראשונה prima; *adv.* primum, prius. פראשונה sicut prius. בראשונה in primis, in prima acie; (de temp.) primum, prius, antehac. פבראשונה sicut antehac. לראשונה prius. *Pl.* ראשונות priora, antiqua.

ראשונה *adj., fem.* ראשונה prima.

ראשית *f.* ראשית *semel* initium, principium; status pristinus, tempus priscum; praecipuum, praestantissimum; primitivum, primitiae (in templo oblatae); ראשית אוני ראשית אוני primitiae roboris mei, ראשית הרבו ראשית הרבו primitiae viae *i. e.* actionis suae (rerum a Deo factarum).

מראשות *f. pl.* מראשות loca s. partes, ubi caput est.

מראשות *f. pl. id., c. suff.* מראשות a partibus capitis ejus, ad s. sub caput ejus.

מראשה *N. pr.* מראשה oppidi muniti in tribu Juda, Μαρισά, Μαρισσά, Μαρησά. 2) viri cujusd.

ראש *m.* ראש *m.* herba venenata, *al.* cicuta, *al.* cucumis colocynthis, *al.* lolium temulentum, *al.* papaver, (מרי-ראש succus hujus plantae; 2) venenum quodvis.

ראש *N. pr.* ראש *N. pr.* populi in Asia septentrionali, οἱ Ρῶς, Russi, Ez. 38, 2. 3. 39, 1.

ריב *i. q.* ריב.

רב *(praet. רב, inf. רב)* multus factus est, auctus est, multus fuit. — *Py. denom. a* מרבבות *part. pl.* מרבבות in myriades auctae. — II) jaculatus est, *praet. pl.* רב.

רב *adj. m.* (in pausa רב, plur. רבים; *fem. st. c.* רבה, *c. Jod parag.* רבתי, *pl.* רבות) multus; *collect.* multi; *adv.* multum, satis; 2) magnus, amplius, longus, vastus; potens, (*pl.* potentes, proceres;) natu major, aetate provector, *pl.* aetate provector; 3) *subst.* praefectus, princeps, magister; *neutr.* magnitudo.

רב *adj. m. chald. (st. emph. רבא, fem. st. emph. רבא)* magnus; *fem. plur.* ממל מרבבן magna loquens, superbo et impio sermone utens; 2) *subst.* princeps, praefectus, *pl.* רבבין.

רב *m. (c. suff.)* רב, רוב, רב.

רַבָּה (רַבָּה, רַבָּה) multitudo, copia; רַבָּה in multitudinem, multum, valde; 2) magnitudo (potentiae, misericordiae), longitudo (viae).

רַבָּה *f.* decem millia, myriades; *pl.* רַבָּה, רַבָּה myriades; *sing. et pl.* de magno numero.

רַבָּה (urbs capitalis) *N. pr.*, *i. q.* רַבָּה בְּנֵי עַמּוֹן, metropolis Ammonitarum, Philadelphia; 2) oppidum in tribu Juda.

רַבּוֹ *f.* myriades; *dual.* רַבּוֹתִים *pl.* myriades; *pl.* רַבּוֹתִים myriades; *pl.* רַבּוֹתִים myriades.

רַבּוֹ *chald. id., plur.* רַבּוֹתִים, *Keri* רַבּוֹתִים, myriades.

רַבּוֹתִים *m. pl.* pluviae copiosae, imbres.

רַבָּה (multitudo) *N. pr.* urbis in tribu Issaschar.

רַבָּה *m. chald., plur.* רַבָּה (c. *suff.* רַבָּה) principes.

רַבָּה (princeps pincerarum) *N. pr.* ducis Assyri.

רַבָּה stravit lectum. — II) *arab.* ligavit.

רַבָּה *m.* torques, collare.

רַבָּה *m. pl.* tegumenta, strata, stragulae.

רַבָּה (*praet. v.* רַבָּה; *fut.* רַבָּה, *apoc.* רַבָּה, *plur.* רַבָּה; *imp.* רַבָּה, *pl.* רַבָּה; *part.* רַבָּה) multus factus est, auctus est; magnus factus est; major factus est; crevit; adolevit; magnus fuit; potens fuit. — *Pi.* רַבָּה multiplicavit, auxit; educavit. — *Hiph.* רַבָּה (*fut.* רַבָּה, *apoc.* רַבָּה; *imp. apoc.* רַבָּה; *inf. abs.* רַבָּה, *constr.* רַבָּה) multum fecit alqd; *sq. inf. adv.* multum; *omisso inf.* multum dedit, multum imposuit alicui *sq.* על, multos produxit s. habuit (pedes animal), multos habuit (mulieres et liberos, alqs equos); 2) plus fecit, multiplicavit, auxit; 3) magnum, grande fecit alqd. *Inf.* רַבָּה, *rarius* רַבָּה *adv.* multum, permultum, perquam; לְרַבָּה copiose.

רַבָּה *chald.* magnus factus, auctus est. — *Pa.* רַבָּה magnum fecit, *μεγαλύνειν*.

רַבָּה, רַבּוֹ, רַבּוֹתִים, רַבָּה, רַבָּה *v.* רַבָּה, רַבָּה.

רַבָּה *pro* רַבּוֹתִים *f. chald. (st. emph. רַבּוֹתִים)* magnitudo, amplitudo.

רַבָּה *m.* locusta.

רַבָּה *m.* amplificati pia.

מְרֻבָּה *f.* amplitudo, amplum.
 מְרֻבִּיּוֹת *f.* multitudo, magnitudo; pars magna; soboles; fenus.
 מְרֻבִּיּוֹת *f.* soboles, progenies.
 מְרֻבִּיּוֹת *f.* fenus.
 רִבְדֵי *v.* רבד.
 רִבְעֵי *v.* רביעי, רביעי.
 רִבְּוֹ *Kal inus.* commiscuit. — *Hoph. part.* מְרֻבְּוֹת commixtus et versatus (panis in oleo).
 רִבְּוֹתָא (fecunda) *N. pr.* urbis in fin. septentr. Palaestinae.
 רִבַּע cubuit, concubuit. — *Hiph.* coire sivit. — II) *denom.* a רִבַּע, אֲרֻבַּע, *part.* רִבְעִים quadratus, *pl.* רִבְעִים *Py. part.* מְרֻבַּע *m.*, מְרֻבַּעַת *f.*, *pl.* מְרֻבַּעוֹת, *id.*
 רִבַּע *m.* cubatio, *c. suff.* רִבְעִי 2) pars quarta; latus corporis quadrati. 3) *N. pr.* regis Midianitarum.
 רִבַּע *m.* pars quarta.
 רִבְעִי *adj. m.* רְבִיעִית *f.* quartus, quarta; *fem.* pars quarta; רִבְעִי בְּנֵי filii quartae stirpis.
 רִבְעִי *adj. m. chald. (st. emph.)* רְבִיעִיָּא *vel* רְבִיעִיָּא *Chethib*, רְבִיעִיָּא *Keri*), רְבִיעִיָּא *fem. (st. emphat.)*

רְבִיעִיָּא (רְבִיעִיָּא) quartus, quarta.
 רְבִיעִים *m. pl.* quarta stirpe generati, abnepotes.
 אֲרֻבַּע *f.*, אֲרֻבַּעַת, *st. c.* אֲרֻבַּעַת *m.* quatuor, *c. suff.* אֲרֻבַּעַת quatuor illi; *dual.* אֲרֻבַּעַת quadruplum; *pl.* אֲרֻבַּעַת quadraginta. — 2) *N. pr.* gigantis Enakitarum: אֲרֻבַּע *f.* אֲרֻבַּעַת *m. chald.* quatuor.
 רִבַּץ (fut. יִרְבַּץ) cubuit, recubuit; incubuit; quievit; quiete, secure vixit. — *Hiph.* recubare sivit; locavit, posuit.
 רִבֵּץ *m. (c. suff.)* רִבֵּצָה, רִבֵּצָה (רִבֵּצָה) cubile (bestiarum, gregum); domicilium quietum (hominum).
 מְרִבֵּץ *m. (st. c.)* מְרִבֵּץ cubile (pecoris).
 רִבַּק *rad. inus. arab.* firmiter alligavit (jumentum); *chald.* saginavit.
 רִבְקָה (arab. laqueus) *N. pr.* uxoris Isaaci, Πεβέκκα.
 מְרִבֵּק *m.* stabulum.
 רִבְשָׁקָה, רִבְרִבִּים, רִבְרִבִּין, רִבֵּב.
 רִבְבִי *m., pl.* רִבְבִּים, *st. c.* רִבְבִּי glebae.
 רִגַּז (imp. רִגַּז, רִגַּזָּה, *pl.* רִגַּזוּ; fut. יִרְגַּז) trepidavit, contre-

muit; commotus est (laetitia, dolore, metu, ira). — *Hiph.* tremefecit; commovit, irritavit, perturbavit *sq. accus.*, ל; iram alcjs excitavit. — *Hithpa.* se commovere, furere in alqm *sq.* אָל.

רגז *chald.* iratus est. — *Aph.* הרגז irritavit, ad iram provocavit.

רגז *m.* commotio, perturbatio (animi); ira; strepitus, tumultus; fragor (tonitru).

רגז *m. chald.* ira.

רגז *adj. m.* tremens, trepidus.

רגזָה *f.* tremor.

רגזָה *m.* arca, cista (a latere plaustrum pendens et huc illuc se movens).

רגל circumivit obtrectandi causa, calumniatus est. — *Pi.* obtrectavit, calumniatus est *sq.* ב; exploravit *sq. accus.*; *part.* מרגלים exploratores, speculatores. — *Thiphel* הרגל ire docuit, manu duxit (puerum).

רגל *f.* (c. *suff.* רגלו; *dual.*

רגלים, *st. c.* רגלי) pes; gressus; vestigium; לרגלי ad pedem meum, postquam pedem domum tuam intuli, (te Deus fortunavit); ברגלי in alcjs vestigiis, post alqm; לרגלי post alqm, a

tergo alcjs. מרימי רגלים aqua pedum, urina. טער הרגלים crines pedum *i. e.* pudendorum. הרגלה בקהל pede irrigavit (agrum machinam pedibus calcandam et movendam). — *Pl.* רגלים ictus pedis, vices.

רגל, רגל *f. chald., dual.* רגלון (*st. emph.* רגליא, *c. suff.* רגלונה) pes uterque, pedes.

רגלי *m.* pedes (miles), *pl.* רגלים pedites.

רגל (fullo) *N. pr. v.* עין; 2) *pl.* רגלים locus in Gileaditide.

מרגלות *f. pl.* partes inferiores, ubi pedes sunt; *adv.* ad pedes alcjs.

רגם (congressit, conjunxit,) cumulavit lapides, lapidavit, obruit lapidibus alqm *sq.* ב, על, *accus. dupl.*

רגמה *f.* caterva, agmen.

מרגמה *f.* acervus lapidum.

רגם (amicus) *N. pr. m.*

רגם מלך (amicus regis) *N. pr. m.*

רגן *et Niph.* נרגן murmura- vit, mussitavit, *sq.* ב contra alqm.

רגע terruit (Deus fluctus maris); 2) *intrans.* se contraxit (cutis, quae sanatur);

quievit; 3) *arab.* tremuit; nutavit (oculis). — *Niph.* quievit. — *Hiph.* quietum reddidit, quietem dedit (populo); collocavit, posuit (legem); *intrans.* quietem egit, quiete habitavit; nutum dedit (oculis), עַד-אַרְגִּיעָה dum nutum do (*i. e.* momento temporis).

רָגַע *adj. m.* quietus.

רָגַע *m.* momentum temporis; בְּרָגַע, פְּרָגַע, רָגַע *adv.* momento, repente; עַד-רָגַע per momentum; כְּמַעַט רָגַע per exiguum momentum; לְרָגַעִים singulis momentis, continuo; repente, subito. רָגַע — וְרָגַע hoc — illo temporis momento, nunc — nunc.

מִרְגֻוע *m.* locus quietis.

מִרְגֻועָה *f.* quies, habitatio tranquilla.

רָגַשׁ strepuit, tumultuatus est.

רָגַשׁ *chald. id.* — *Aph.* רָגַשׁ הַרְגִישׁ cum strepitu concurrere.

רָגַשׁ *m.* multitudo s. turba cum strepitu concurrens.

רָגַשָׁה *f. id.*

רָדַד extendit, stravit, subiecit. — *Hiph.* diduxit (aurum), obduxit (auro).

רָדִיר *N. pr. m.*

רָדִיר *m.* palliolum, peplum muliebre.

רָדָה (*fut.* יִרְדֶּה, *plur.* יִרְדוּ, *apoc.* וַיִּרְדֶּה) calcavit *sq.* בָּ; subegit, in potestatem suam redegit, dominatus est *sq.* בָּ, *accus.*, regnavit; *trop.* grassatus est (ignis); 2) occupavit, desumpsit, sumsit *Jud.* 14, 9. — *Hiph.* (*fut.* יִרְדֶּה, *apoc.* וַיִּרְדֶּה) subigere fecit, subiecit.

רָדָם *Kal inus.* stertuit, graviter dormivit. — *Niph.* נִרְדָּם sopitus, sopore devinctus est, graviter dormivit; torpore affectus est, attonitus concidit.

חִרְדָּמָה *f.* sopor altus; *trop.* torpor, inertia summa.

רֹדְנִים *N. pr.* populi terrae occidentalis, Rhodii.

רָדָה (*fut.* יִרְדֶּה) acriter insectatus, sectatus est; hostiliter persecutus est *sq. accus.*, יָלַד, אֶחָרִי; *trop.* sectatus est (justitiam, pacem, scelus, ventum); fugavit. — *Pi.* sectatus est alqm, (*trop.* justitiam, malum;) persecutus est. — *Hiph.* persecutus est. — *Niph.* acri insectatione propulsus est; *part.* נִרְדָּה propulsum *i. e.* praeteritum. — *Py.* acri insectatione propulsus, dispulsus est.

מִרְדָּה *m.* (*Hoph. part.*) persecutio.

רָהַב tumultuatus est, saeviit, ferociter egit contra alqm *sq.* ב; fortiter institit alicui *sq. accus.* — *Hiph.* (*fut. c. suff.* תִּרְהַבְנִי) ferocem, animosum reddidit; graviter institit.

רָהַב *m.* insolentia, ferocia, superbia. 2) *nom. poët.* Aegypti.

רָהַב *m., pl.* תִּרְהַבִּים insolentes, superbi.

רָהַב *m.* (*c. suff.* רָהַבָּם) superbia, id quo quis superbit.

רֶהֱבָה *Keri*, **רוֹהֶבָה** *Chethib* (clamor) *N. pr. m.*

רָהַב *v.* תִּרְהַבְנִי.

רָהַב *rad. inus. chald. et syr.* cucurrit, fluxit.

רָהַב *m., pl.* תִּרְהַבִּים canales potatorii; cincinnati.

רָהַב *m., pl.* תִּרְהַבִּים lacunaria, φατνοίματα.

רוּחַ *v.* רָאָה.

רוּחַ *v.* רָוַב.

רוּחַ *v.* רָב. *g.* רָוַב.

רוּחַ ultro citroque ire, se movere, vagari, effrenate agere cum alqo *sq.* עָם. — *Hiph.* vagari, huc illuc agitari.

רוּחַ *m.* persecutio; *plur.* מְרוּחִים persecutiones; propulsi, vagantes.

רוּחַ (*praet. fem.* רוּחָה; *fut.* יִרוּחַ) largius bibit, נִרוּחַ,

ubertim satiatus est alqo re *sq. accus.*, מִן; *metaph.* hausit (gladius sanguinem), satiatus est (blanditiis, deliciis). — *Pi.* רוּחַ ubertim irrigavit; ubertim satiavit *sq. accus. dupl.*; *intrans.* irrigatus est *sq.* מִן (sanguine terra), *trop.* inebriatus est (gladius Dei). — *Hiph.* הִרוּחַ ubertim irrigavit, satiavit.

רוּחַ *adj. m.* irriguus, satiatus.

רוּחַ (*pro* רוּחַ) *m.* irrigatio.

רוּחַ *f.* potatio larga, abundantia, ubertas.

רוּחַ *rad. inus. syr.* celare.

רוּחַ *m. chald. (st. emph. רוּחַ, pl. רוּחִין, st. emph. רוּחִינָא)* secretum, arcanum.

רוּחַ, **רוּחַ** *Kal inus.* flare, spirare. — *Hiph.* הִרוּחַ odoratus est, olfecit; cum voluptate odoratus est, delectatus est alqo re *sq.* ב; *trop.* sensit (filum ignem), praesagivit (equus pugnam).

רוּחַ *f., rarius masc. (pl. רוּחוֹת, רוּחוֹת)* flatus, spiritus: anhelitus (narium), *trop.* ira, superbia; halitus (oris), spiritus vitalis, (רוּחַ הַחַיִּים spiritus vitae; הַשֵּׁיב רוּחַ respiravit;) spiritus aëris, aura, (רוּחַ הַיּוֹם aura diei frigidior, vespera;) ventus, procella; plaga coeli;

metaph. alqd vanum et inane citoque evanescens, (רוח halitus est vita mea, vana et caduca; רב־רוח sermones inanes, רוח־רבה sapientia vana;) 2) anima, ψυχή, vis vitalis; 3) animus, sentiendi et appetendi facultas, sentiendi et agendi ratio, propensio animi ad alqd, voluntas et consilium, ingenium; animus fortis; mens, intellectus; 4) spiritus Dei (רוח, רוח אלהים, רוח קדש יהוה, יהוה, רוח, רוח,) vis divina.

רוח *com. chald.* ventus; animus; spiritus Dei.

רוח *f.* vannus, ventilabrum.

רוח *m.* exhalatio, odor. — *Chald. id.*

רוח (*fut.* ירוח) *laxus, spatiosus fuit, impers. sq. ל* relaxatio facta est alicui; respiravit. — *Py. part.* מרוחחים spatiosi, ampli.

רוח *m.* spatium; relaxatio, liberatio.

רוח *f.* relaxatio, remissio.

רום (*fut.* ירום, ירום, ירום) altum, excelsum, sublime esse; altum fieri; *trop.* potentem fieri, magnificari, laudibus extolli; se efferre, se elevare; surgere; cresce-

re (*fut.* ירום); *trop.* superbire. *Part.* רוֹם *m.* רוֹמָה *f.* altus, excelsus, (*pl.* רוֹמִים excelsa coeli;) elatus, sublatus; potens; superbus; arduus, difficilis (intellectu). b) *N. pr.* virorum. — *Pil.* רוֹם elevavit, altum reddidit, sustulit, extraxit (ex orco); extruxit (domum); crescere fecit (aqua plantam), educavit (liberos); *trop.* sublevavit (humilem); in tutum locum adduxit; victorem fecit, victoriam largitus est; laudibus extulit. — *Pyl.* רוֹם exaltatus est. — *Hiph.* הָרוֹם erexit (vexillum, monumentum); *trop.* elevavit, extulit (caput alcjs, manus dextras hostium, cornu s. potentiam alcjs); sustulit (pedem, manum, vocem); obtulit (sacrificia, munera); abstulit; exegit (tributum). — *Hoph.* הָרוֹם elatus est; sublatus, abrogatus est. — *Hithpol.* se extulit, superbivit.

רום *chald.* altum esse, efferri, *Peil part.* רוֹם elatus animo. — *Pal.* רוֹם laudibus extulit, celebravit. — *Aph. part.* מָרוֹם exaltans. — *Ithpa.* הָרוֹמְמָה te extulisti, surrexisti contra alqm *sq.* על.

רוֹמָה *f.* locus editus, collis.

— 2) *N. pr.* oppidi in tribu Benj. b) in montanis Ephr., patriae Samuel., *alibi* רִמְתִּים (collis speculatorum); c) in tribu Naphth. d) רִמַח in Gileaditide, *alibi* רִמַח לְחֵי; e) רִמַח לְחֵי; f) רִמַח לְחֵי; g) רִמַח לְחֵי, in tr. Simeon. — *N. gent.* רִמְתִּי.

רִמַח *f.* acervus altus, strues (cadaverum).

רום *m.* altitudo; elatio (animi), fastus.

רום *m. chald.* altitudo.

רום *m.* altitudo, *adv.* in altum.

רוֹמָה *f.* elatio, *adv.* elate, collo erecto.

רוֹמָה *N. pr.* oppidi.

רוֹמָם *m.* (*plur. constr.* רוֹמָמוֹת) elatio, laudatio.

רוֹמָמָה *f.* (*c. suff.* רוֹמָמָה) elatio.

רוֹמָמָה עֶזֶר (*auxilium auxi*) *N. pr. m.*

רוֹמָח (*altitudo*) *N. pr.* oppidi in tribu Issachar.

רוֹמָם *m.* altum, excelsum, sublime; locus editus, excelsus; coelum; *pl.* רוֹמָמִים loca excelsa (coelum, sedes alta Jehovae in Zione, arx celsa); 2) *concr.* excelsus, sublimis (Deus); *collect.*

proceres, principes; 3) *adv.* in loco excelso; elato animo, insolenter.

רוֹמָם *N. pr.* lacus in Palaestina septentr. (*Σαμοχωνίτις*).

רוֹמָמָה *f.* oblatio, donum, munus, (רוֹמָמָה אִישׁ homo munerum et largitionum amans; oblatio sacra, רוֹמָמָה אֲגְרֵי oblationum, fertilissimi, quorum primitiae ad templum deferuntur; *alii*: campi editi; oblatio elevanda (a sacerdote), sacrificium elevando consecratum.

רוֹמָמָה *f.* oblatio sacra.

רוֹמָם (*fut.* רוֹמָם, *quod alii referunt ad* רוֹמָם) vincere. — *Hithpa. part.* מְרוֹמָם victus, subactus (a vino).

רוֹעַ *Kal inus.* tumultuari; 2) malum esse, *cf.* רוֹעַ. — *Niph.* (*fut.* יִרוֹעַ) malus factus est, depravatus est; male habitus est, damno affectus est — *Hiph.* יִרוֹעַ (*pl.* יִרוֹעוּ, *inf.* יִרוֹעַ; *fut.* יִרוֹעַ) tumultuatus est: alta voce clamavit, vociferatus est; clamorem bellicum sustulit; jubilavit; eulavit; tuba cecinit. 2) יִרוֹעַ (*fut.* יִרוֹעַ; *inf.* יִרוֹעַ, *part.* מְרוֹעַ, *pl.* מְרוֹעִים)

malum fecit alqd, male fecit; male egit, prave egit, peccavit; male fecit alicui, male habuit s. tractavit alqm sq. ל, על, עם, ב, accus. — *Pol. fut.* ירועע. — *Hith-pol.* התרועע. jubilavit; 2) damnum sibi contraxit, se perdidit, *Prov.* 18, 24.

רוע. רוע, רועה, רוע, רועה, רוע.

רוע *m.* vociferatio, clamor; *poët.* tonitru. — *Al. v. s.* רועה.

הרועה *f.* (tumultus,) vociferatio, jubilatio, (תרועה) acclamatio laeta, qua rex excipitur;) clamor bellicus; clangor (buccinae); היום תרועה primus dies mensis septimi, quo buccinae clangore novus annus exordiebatur; זבחי ת' sacrificia cum buccinae clangore oblata.

רועה. *Pol.* רועה. *Pol.* רועה. *Pol.* רועה.

רוץ *c.* currere; hostiliter aggređi sq. אל, על; *trop.* celeriter legerē; celeriter perferri (praeceptum ad homines). *Part. pl.* רוצים (*chald.* רוצין) cursores publici, satellites regii; tabellarii regii. — *Pil.* רוצץ cucurrit. — *Hiph.* effecit ut curreret; acceleravit, celeriter adduxit s. attulit; festinare fecit. מרוץ *m.* cursus.

מרוצה *f.* cursus. — *Al. v. s.* רוצץ.

רוק. *s.* רוק.

רוק. *s.* salivam, pituitam emittere.

רוק. *m.* saliva.

רוש. *s.* רוש.

רוש. *s.* egenum esse; *part.* רוש, egenus, pauper. — *Niph. et Hiph. v.* רוש. — *Hithp.* התרוש. egenum se simulavit.

רוש. *m.* paupertas.

רוח. (*contr. ex* רעות *amica*) *N. pr. f.*

רוח. *s.* רוין, רוין.

רוח. emaciavit, consumpsit, perdidit. — *Niph.* emaciatu est, contabuit.

רוח. *m.* macilentus, macer.

רוח. *m.* pernicies, לוי, vae mihi, perii!

רוח. *m.* macies, morbus emaciatus; pestis; *trop.* ארפתר. modius macer, justo mi. — *Al. v. s.* רוין.

רוח. *rad. inus. arab.* alta voce clamavit.

מרוח. *m.* ejulatio, luctus.

מרוח. *m.* jubilatio, jubilum.

רוח. nictavit (oculis).

רוח. *s.* gravis fuit, *part.* רוין, graves, principes.

רָזוֹן *m.* princeps. — *Al. v.*
s. רָזָה.

רָזוֹן *N. pr.* regis Damasc.

רָחַב *amplus et spatiosus fuit*
s. factus est, dilatatum est
(conclave), late apertum est
(os, pectus). — *Niph. part.*
amplus. — *Hiph.* הִרְחִיב di-
latavit, spatiosum, longum
latumque fecit (lectum, ro-
gum, calvitium, fines ter-
rae); late aperuit (os, ani-
mum); *sg.* לִּי spatium con-
cessit, aditum patefecit ali-
cui, liberavit alqm ex angu-
stiis.

רָחַב *adj. m.* רָחֵבָה *f.* latus,
amplus, spatiosus, (רָחַב יָדַיִם,
רָחֵב יָדַיִם utrinque latus,
peramplus;) *trop.* late pa-
tens, infinitum (praeceptum
Dei); רָחַב לֵב, רָחַב נַפֶּשׁ ani-
mo elatus, superbus; *subst.*
superbia. 2) רָחַב *N. pr.* me-
reticis Hierichuntinae.

רָחַב *m.* amplitudo, spatium
amplum.

רָחַב *m.* (*c. suff.* רָחֵבָה) la-
titududo; *trop.* amplitudo (a-
nimi, ingenium capax).

רָחֵב *f.* (רָחֵבוֹת *pl.*)
platea; forum (prope por-
tas); area (ante templum).
— 2) רָחַב *N. pr.*
oppidi in tribus Ascher. par-
te septentr., cui vicina civi-
tas Syr. dicta est בֵּית אֲרָם

רָחֵבוֹת 3) אֲרָם רָחַב *et* רָחֵב
N. pr. putei; b) רָחֵב עִיר oppi-
di in Assyria; c) רָחֵב הַנָּהָר
opp. ad Euphratem.

רָחֵבֵיהוּ (amplum spatium
reddidit Jehova) *N. pr. m.*

רָחֵבֵעָם (*Εὐρύδημος*) *N. pr.*
filii Salomonis, regis Jud.,
LXX. Ποβοάμ.

מְרָחַב *m.* locus latus et ani-
plus, spatium amplum.

רָחַק *v.* רָחִיק, רָחֹק.

רָחִיבִים *Chethib i. q. Keri*
רָחֵט *v.* רָחִיטִים.

רָחִים *m. dual.* mola manua-
ria (meta et catillus).

רָחֵל *f.* ovis (mater); ovis
adulta. 2) *N. pr.* uxoris Ja-
cobi, *LXX.* Παχήλ.

רָחַם (*fut. c. suff.* אֶרְחַמֶּה) in-
timito amore amplexus est. —
Pi. רָחַם (*fut.* יֶרְחַם, *inf.* רָחַם)
tenerrimo amore comple-
xus est, misertus est *sg. ac-*
cus., עָל. — *Py.* רָחַם mi-
sericordiam consecutus est.

רָחַמָה *m.* vultur per-
cnopterus.

רָחִים *m.* misericors (Deus).

רָחִים (amatus) *N. pr.* vi-
rorum.

רָחַם *m.* (*fem.* Jer. 20, 17.;
c. suff. רָחַמִי, רָחַמָה) ute-
rus.

רחם *m.* uterus; *poët.* puella; 2) *N. pr. m.*

רחמה *f. dual.* רחמתים *duae* puellae.

רחמים *m. pl.* viscera, τὰ σπλάγγνα, animus, amor, pietas; misericordia, gratia, לְ, נתן ר' לְ, misericordiam alicui praebuit, לְ, נתן פ' לְ, gratiam alicui conciliavit alicui.

רחמין *m. pl. chald.* misericordia.

רחמני *adj. m., fem. plur.* רחמניות *miseriordes.*

רחק huc illuc motus est, vacillavit. — *Pi.* רחק se motavit, incubuit (avis pullis; *trop.* spiritus Dei aquis).

רחץ (*fut.* ירחץ; *imp.* רחץ, *pl.* רחצו; *inf.* רחץ, רחצה) lavit, abluvit; se lavit. — *Py.* רחץ lotus est. — *Hithpa.* ירחצתי me lavi.

רחץ *m.* lotio.

רחצה *f.* lotio, lavacrum.

רחץ *chald.* — *Ithpe.* se commisit, confisus est.

רחק (*fut.* ירחק, *inf.* רחקה, *imp. pl.* רחקו) procul abfuit, remotus fuit, longe discessit, abstinuit. — *Niph. fut.* ירחק amovetur. — *Pi.* ירחק procul amovit. —

Leopold, Lex. Hebr.

Hiph. ירחק longe amovit s. removit; longe discessit; *inf.* ירחק *adv.* procul.

רחק *adj. m.* longe recedens, *pl. c. suff.* ירחקו a te longe recedentes, te deserentes.

רחוק *adj. m.* רחוקה *f.* longinquus, longe remotus (de loco et de tempore); *subst.* longinquum, longinquitas (de loco). ברחוק *procul.* מרחוק e longinquo, eminus; in longinquo, procul; inde a longinquo tempore. למרחוק e longinquo (de loco); inde a longinquo tempore; in longinquum tempus. עד-רחוק usque in loca remota. עד למרחוק usque in longinquum. — 2) *metaph.* מצוה רחקה *praeceptum remotum*, quod difficili indagatione eget; 3) carus, pretiosus *Prov.* 31, 10.

רחיק *m. chald.* longe remotus.

מרחק *m.* (pl. מרחקים) longinquitas, locus longinquus. ממרחק e longinquo; procul. ארץ מרחק terra remota; plur. מרחקים, ארץ מרחקים, מרחקים-ארץ, מרחקים-ארץ terrae remotae.

מרחק *m., pl.* מרחקים *terrae remotae, loca dissita.*

רָחַשׁ ebullivit, trop. effudit (verba).

מִרְחָשָׁת *f.* cacabus, ahenum.

רָחַח *v.* רָחַח.

רָטַב (*fut.* יִרְטַב) maduit (imbre).

רָטַב *m.* succosus (uberi succo florens).

רָטַח *v.* יִרְטַחוּ, רָטַח.

רָטַט *rad. inus. chald.* tremuit, *cf.* רָחַח.

רָטַט *m.* terror, horror.

רָטַפֵּשׁ *quadrilit. (compos. ex רָטַב et טַפַּשׁ)* reviruit, revixit.

רָטַשׁ — *Pi.* רָטַשׁ diffregit, allisit (pueros rupibus); prostravit. — *Py.* allisus est (rupi).

רָוָה *v.* רָוָה.

רָוָה (*praet.* רָוָה, רָוָה; *inf. abs.* רָוָה, *inf. constr. et imp.* רָוָה; *fut.* יִרְוָה) litigare, altercari, contendere cum alqo *sq.* עִם, אֵת, אֶל, בְּ, *accus.*; pro alqo *sq.* לְ; de alqa re *sq.* עַל; causam agere, vindicare alqm ab alqo *sq.* *accus. et* מִן. *Part.* רָוָה defensor. — *Hiph. part.* מִרְוָה litigans, contendens.

רָוָה *m.* (plur. רָוָה) lis, contentio, rixa; causa forensis; **רָוָה** אישׁ qui causam habet forensem;

רִיבִי adversarius meus; *poët.* רִיב עֶצְמוֹ *Chethib* contentio *i. e.* concussio dolorque ossium suorum.

רִיבִי (contentiosus) *N. pr. m.*

רִיב *m.* adversarius.

רִיב *m.* adversarius. — 2) *N. pr. viro-*

רִיבִי *N. pr. m.*

רִיבָּעַל (Baal litigat), **רִיבָּעַל** (idolum litigat) *N. pr. Gideonis.*

רִיבָּה *f.* rixa, lis, contentio. 2) *N. pr.*, fons in deserto Sin ad sinum Heroopolitanum; **רִיבָּה**, מֵי מֵי, מֵי מֵי fons in deserto Zin ad Kadesam.

רִיחַ *v.* רִיחַ, הִרִיחַ, רִיחַ.

רִיחַ *i. q.* רִיחַ.

רִיחַ *v.* רִיחַ; רִיחַ *v.* הִרִיחַ, רִיחַ.

רִיפּוֹת (*inus. i. q.* רִיפּוֹת) *f. pl.* grana contusa.

רִיפּוֹת *N. pr.* gentis a Gomerori oriundae, quae in Japheti posteris recensetur.

רִיק — *Hiph.* הִרִיק effudit; expromsit, expedit, strinxit (gladium); eduxit (milites ad dimicandum) *Gen.* 14, 14.; 2) evacuavit, vacuum reddidit; vacuum reliquit. — *Hoph.* הִוִּיק effusus est.

רִיק *adj. m.* vacuus, inanis.

Subst. trop. inane, vanitas.
Adv. רִיק, לְרִיק, לְרִיק, רִיק in vanum, frustra.

רִיק *adj. m.*, רִיקָה *f.* vacuus; *trop.* inanis, vanus; omnium rerum inops; levis, nequam.

רִיקָם *adv.* vacue, vacuis manibus; re infecta, frustra; sine causa, temere.

רִיר *v.* רִיר.

רִישׁ *v.* רִישׁ, רִישׁ.

רִישׁוֹן *Chethib i. q.* רִישׁוֹן.

רִיבָה *v.* רִיבָה, רִיבָה.

רִבָּב (*fut.* יִרְבָּב, *inf.* רִבָּב) vectus est s. curru s. jumento sq. רִבָּב, *accus.*; *part.* רִבָּב eques. — *Hiph.* equitare s. curru vehi jussit; currui imponi jussit; currui imposuit; *simpl.* imposuit (manum); currui junxit (jumentum).

רִבָּב *m.* (*f.* Nah. 2, 5.) vecturā *i. e. collect.* jumenta, equitatus, רִבָּב אֲרִישׁ equi cum equitibus, רִבָּב חֲמֹר equites asinis, camelis insidentes; 2) currus; currus bellici; juga equorum cum curribus; 3) meta s. superior lapis molaris.

רִבָּב (eques) *N. pr.* patris Jonādabi, a quo Rechabitae (רִבְבִיִּים) nomades originem duxerunt; 2) al. virorum.

רִבָּב *m.* vehiculum, currus.

רִבָּב *m.* eques; auriga (currus bellici).

רִבָּבָה *f. inf.* vectura, equitatio, לְרִבָּבָה ad vehendum.

מִרְבָּב *m.* currus; sedile (currus).

מִרְבָּבָה *f.* (*c. suff.* מִרְבָּבָהוּ; *pl.* מִרְבָּבוֹת, מִרְבָּבוֹת) currus; currus bellicus.

מִרְבָּבָת *f.* currus.

רִבָּה *N. pr.* loci ignoti.

רִבָּל *v.* רִבָּל; רִבָּשׁ *v.* רִבָּשׁ.

רִבָּן emollitus est; *trop.* mollis, delicatus fuit; blandus fuit (de verbis blandis); mollitus, debilitatus, fractus est (de animo abjecto et timido), *fut.* יִרָּבָן. — *Py.* emollitus est. — *Hiph.* הִרָּבָן molli-vit, timidum reddidit, fregit (animum).

רִיבָה *adj. m.* רִיבָה *f.* mollis, μαλακός, tener (parvulus, vitulus); blandus, placidus (de lingua, רִיבָה עֵינַיִם μαλακά); emollitus, delicatus; debilis, infirmus, ἀσθενής, רִיבָה עֵינַיִם oculi hebetes, רִיבָה הִלָּבֵב timidus.

רִיבָה *m.* mollities.

רִבָּל circumivit (obtrectandi s. negotiandi causa), *part.* רִבָּל mercator, רִבָּלָה negotiatrix.

רָבַל (mercatura) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

רָבַל *m.* obtrectatio; אֲנָשֵׁי רָבַל obtrectatores, הַלֵּךְ רָבַל obtrectandi causa circumivit.

רַבְלָה *f.* mercatura.

מִרְבְּלָה *f.* mercatus, nundinae.

רָבַס ligavit, alligavit.

רָבַס *m.* foedus, conjuratio, רֵבְסֵי אִישׁ conspirationes virorum.

רָבַס *m.*, *pl.* רֵבְסֵים loca ligata *i. e.* impedita, aspera et salebrosa, transitu difficilia.

רָבַשׁ acquisivit, comparavit; *arab.* citato cursu ferri.

רָבַשׁ *m.* comparatum, רְכוּשׁ possessiones, opes, bona; supellex.

רָבַשׁ *m.* equus velox.

רָבַם *subst. v.* רָבַם רָבַמָּה *subst. v.*

רָבַם *i. q.* רָבַם.

רָבַמָּה jecit, projecit; jaculatus est. — *Pi.* רָבַמָּה supplantavit, decepit, fefellit.

רָבַמָּה *chald.* jecit, projecit; posuit, collocavit; imposuit (tributum imperavit). — *Ithpe.* projectus est.

רָבַמָּה *v.* רָבַמוֹן, רָבַמָּה

רָבַמָּה *v.* רָבַמָּה, רָבַמָּה

רָבַמָּה *f.* remissio (ma-

num), ignavia; *concr.* homo ignavus; *adv.* segniter; 2) deceptio, fraus; לְשׁוֹן ר' lingua fraudulenta; קִשְׁתֵּי ר' arcus fallax, *poët.* de sagittariis dolosis.

רָבַמָּה (Jehova projecit) *N. pr. m.*

מְרָמָה *f.* (מְרָמוֹת *pl.*) fraus, dolus, (אִישׁ מ' homo fraudulentus, שְׂפִיתַי מ' labia fallacia, אֲבָנֵי מ' pondera dolosa, מַאֲזְנֵי מ' lances fraudulentae, adulterinae;) opes fraude partae. 2) *N. pr. m.*

הַרְמָה *f.* fraus, dolus, astutia.

הַרְמָת (Chethib) *f.* fraus.

רָבַח *m.* (רְבַחִים *pl.*, *c. suff.* רְבַחִיהֶם) lancea, hasta; cuspis hastae ferrea.

הָאֲרָמִים *i. q.* הָרָמִים *pl.* רָמִי Syri.

רָבַחָה *f.* equa.

רָבַחָה *N. pr.* patris Phecachi, regis Isr.

רָבַם (רָבַמָּה *pl. praet.*, רָבַמָּה *part. f.*) altus, excelsus fuit; רָבַמָּה *alta.* — *Niph. (imp. pl.)* הָרָבַם, *fut. pl.* יִרְבַּם sur-rexit, abiit. — II) *arab.* putrescere.

רָבַמָּה *f.* vermis; *collect.* vermes (e putredine orti).

רְמוֹן *m.* malus punica; malum punicum; malum punicum arte factum. — 2) *N. pr.* urbis in tribu Simeon; b) petrae non procul a Gibeae; c) dei Syrorum; d) רְמוֹן הַמְּתָאָר (malum pun. rotundum) opp. in tr. Sebulon, *i. q.* רְמוֹנוֹ; e) רְמוֹן פְּרֻץ (malum fractum) statio Israelitarum.

רָמַס (*fut.* יִרְמַס) calcavit (argillam); supergressus est alqd; conculcavit, *trop.* oppressit (*part.* רָמַס oppressor), profanavit (atria sacra). — *Niph.* conculcatus est.

מְרָמַס *m.* conculcatio, id quod conculcatur.

רָמַשׁ (*fut.* יִרְמַשׁ) se movit, repsit, reptavit, prorepsit.

רָמַשׁ *m. collect.* animalia se moventia, reptilia, vermes.

רָמַת *v.* רָמַם.

רָנָה tremulum sonum edidit, stridit.

רָנַן (*fut.* יִרְנַן) sonum tremulum et stridulum edidit, vociferatus est, clamavit; jubilavit, jubilando celebravit, ovavit; voces lugubres edidit, vagivit. — *Pi.* רָנַן jubilavit de alqo *sq.* בָּ, עַל; jubilando celebravit *sq. accus.*, אֶל, לָּ. — *Py. fut.* יִרְנַן jubi-

labitur. — *Hiph.* הִרְנִין jubilantem reddidit, exhilaravit; jubila sustulit, jubilavit. — *Hithp. v. s.* רָוַן.

רָנָן *m., pl.* רָנָנִים struthionnes.

רָנָה *f.* (st. c. רָנִיחַ) jubulum, *pl.* שִׁפְתֵי רָנָנוֹת labi jubilantia.

רָן *m.* (*inf. v.* רָנַן) jubulum, *pl.* רָנֵי פִּלֵּט jubila de liberatione.

רָנָה *f.* vociferatio, clamor laetus, jubulum; clamor lugubris, vagitus. 2) *N. pr. m.*

רָסָן *m.* capistrum, lupata, frenum; *metonym.* os interius (*das Gebiss*), mandibula. 2) *N. pr.* urbis antiquae in Assyria.

רָסַס conspersit, adpersit. — II) *i. q.* רָצַץ diffregit, dirupit.

רָסָה *N. pr.* stationis Isr. in deserto Arabiae.

רָסִיסִים *m. pl.* guttae (roris); 2) rudera, ruinae.

רָעַע *v.* רָעַע, רָעַע, רָעַע.

רָעָה, רָעָה, רָעָה *v.* רָעַע.

רָעַב (*fut.* יִרְעַב) esurivit, fame laboravit; *sq.* לָּ alqd esurivit. — *Hiph.* הִרְעִיב esurire fecit, famem immisit; esurire passus est.

רָעֵב *adj. m.* רָעֵבָה *f.* esu-

riens, famelicus; fame con-
fectus.

רעב *m.* fames; annonae
caritas.

רעבון *st. c.* רעבון *m.* fames.

רעד (*fut.* ירעד) concussa est
(terra), tremuit. — *Hiph.*
contremuit (de hominibus).

רעד *m.* tremor.

רעדא *f.* id.

רעה (*fut.* ירעה, *apoc.* ירע)
trans. pavit, (greges *sq. accus.*,
sq. בצאן in grege pastor
fuit;) vitam pastoralem
egit, (רעה pastor, *fem.*
רעה;) *trop.* nutrit; rexit,
moderatus est; 2) *intrans.*
pastus est (grex); *metaph.*
depavit, consumsit, perdidit;
3) delectatus est, familiariter
usus est alqo *sq. accus.*;
cupivit, sectatus est *sq. accus.*
(veritatem, stultitiam). —
Hiph. fut. c. suff. ירעם
et pavit eos (populum). —
Pi. רעה socium sibi alqm
adjunxit. — *Hithp.* התרעה
familiaritatem contraxit cum
alqo *sq.* יאת.

רע, *semel* ירע *m.* (*c. suff.*
ירעו) *rarius* רעהו, רעהו, רעי;
pl. רעהו, רעיהו, רעים, *c. suff.*
רעיהו, רעיהם, רעיהו *pro*
amicus, familiaris; amasius;
quivis alius, ὁ πλησίον; איש
— רע alter—alter; 2) co-
gitatio, voluntas *Ps.* 139,

2. 17. — *Al. v. s.* רוע.

רעה *m.* (*st. c.* רעה, *c. suff.*
רעיה) amicus, socius.

רעה *f.*, *pl.* רעות sociae,
amicae.

רעה *f. v.* רע *s.* רעע.

רעה *v.* רעע.

רעות *f.* socia, amica; alia
quaevis; רעותא — רעותא
— altera; 2) studium alcjs
rei, רעות רוח studium rei
vanae i. e. inane.

רעות *f. chald.* voluntas.

רעו (familiaris) *N. pr. m.*,
‘Pavou.

רעואל (voluntas Dei) *N.*
pr. filii Esavi; 2) soceri Mo-
sis; 3) al. virorum.

רעי *m.* pastio, pastus.

רעי *adj. m.* pastoralis, pa-
storicius; *subst.* pastor.

רעי (familiaris) *N. pr. m.*

רעיה *f.* socia, amica; amata.

רעיון *m.* studium alcjs rei.

רעיון *m. chald.* cogitatio.

מרע *m.* (*c. suff.* מרעהו; *pl.*
מרעים, *c. suff.* מרעהו *pro*
מרעיהו) socius, amicus.

מרעה *m.* (*c. suff.* מרעהו,
מרעים) pascuum, pabulum.

מרעיה *f.* pastio, pastus;
metonym. grex.

רעל — *Hoph.* הרעל tremuit,
agitatus est.

רעל *m.* tremor, titubatio (ex ebrietate), vertigo; 2) *pl.* רעלות veta muliebria.

רעלה (tremuit coram Jehova) *N. pr. m.*

רעלה *f.* titubatio, vertigo, פּוֹס הַחַי, בִּין חַי, vinum, poculum titubationem efficiens.

רעם (*fut.* ירעם) commotus est, tremuit; fremuit (mare). — *Hiph.* הרעים commovit, iram alcjs excitavit; tonuit, intonuit.

רעם *m.* fremitus, strepitus, tumultus; fragor, tonitru.

רעמה *f.* tremor (*poët.* de jubā equi). — 2) *N. pr.* urbis s. regionis Cuschitarum.

רעמס, רעמס *N. pr.* urbis in terra Gosen et provinciae in Aegypto, *LXX.* Παμεσση.

רען — *Pil.* רען viruit.

רען *adj. m.* (*pl.* רענים) virens; viridis, recens.

רען *adj. m. chald.* virens, *trop.* florens (de homine).

I. רעע (*praet. pl.* רעה; *fut.* ריע, *c. suff.* הרעם; *inf.* רעה) fregit, confregit, contrivit. — *Hithpol.* החרועע concussus, fractus est; periit.

II. רעע *i. q.* ריע (*praet.* ריע, *fem.* רעה; *fut.* ירע; *inf.* ריע; *imp. pl.* רעה) malus fuit, (*sq.*

רעע פ' malum alicui visum est, displicuit;) noxius, perniciosus fuit; invidus fuit (oculus alcjs); tristis fuit (vultus, animus). — *Niph. fut.* ירוע *et Hiph.* ירע, רוע *v. s.* רוע.

רעע *chald.* (*fut. fem.* רוע) confregit, comminuit. — *Pa. part.* מרעע confringens, conterens.

רע *adj. m.* (*in pausa* רע, *pl.* רעים) רעה *f.* malus, a, um; pravus, impius; malignus, invidus (oculus); noxius, calamitosus, perniciosus; malus aspectu, deformis; miser, infelix; tristis. — *Subst. m.* malum, pravum, τὸ κακόν; malitia, pravitas.

רעה *adj. f. v.* רע. — *Subst. f.* malum (quod alqs facit); calamitas, miseria (quae alicui accidit, vel quam alqs alicui affert); malitia, pravitas.

רע, *rarius* רוע, *m.* conditio mala; malitia, pravitas; deformitas; tristitia.

רעה *f.* (*inf. v.* רעע) fractio; רען dens fractus.

רעה (*fut.* ירעה) *et Hiph.* הרעה stillavit *sq. accus.*

רעץ confregit, prostravit; crudeliter vexavit.

רַעַשׁ (*fut.* רִיעַשׁ) *trepidavit, concussus est, tremuit* (terra, coelum, montes), *nutavit, fluctuavit* (seges). — *Niph.* *concussa est* (terra), *tremuit*. — *Hiph.* *trepidare fecit, commovit, concussit* (coelum et terram, regna); *terruit* (gentes); *effecit ut saliret* (equus).

רַעַשׁ *m.* *concussio, tremor; motus* (terrae); *strepitus, tumultus*.

רָפָא (*inf.* רָפוּא, רָפוּא, *c. suff.* רָפְאִי; *imp.* רָפֵה, רָפֵה; *fut.* יִרְפֵּא, *pl. f.* יִרְפִּינָה) *con-suit, sarsit, sanavit, medicatus est sq. accus. s. dat.,* (*part.* רָפֵא *medicus;*) *impers. sq. ל* *curatio adhibita est alicui; trop. sanavit* (Deus), *integritati et incolumitati restituit; condonavit* (peccata); *consolatus est*. — *Niph.* נִרְפָּא (*praet. f.* נִרְפָּתָה, *plur.* נִרְפָּאוּ *pro* נִרְפָּאוּ; *inf.* יִרְפֵּה, יִרְפֵּה; *fut. pl.* יִרְפִּי) *resartus est; sanatus est; trop. integritati restitutus est; curatio adhibita est alicui sq. ל*; *salubris reddita est* (aqua). — *Pi.* רָפְאִי (*praet.* רָפְאִי, רָפְאִי; *inf.* רָפְאִי; *fut.* יִרְפֵּא, *plur.* יִרְפִּי) *resarsit, reparavit; sanavit, curavit; me-*

taph. consolatus est; salubrem reddidit (aquam); *sanandum curavit*. (*Part. Jer.* 38, 4: מִרְפֵּא *pro* מִרְפֵּה *re-mittens v. רָפֵה*.) — *Hithpa.* הִתְרַפֵּא *se sanandum curavit*.

רָפְאִים *manes v. רָפֵה*.

רָפְאֵל (Deus sanavit) *N. pr. m.*

רַפְיָה (Jehova sanavit) *N. pr. virorum*.

רָפְאִית *f. sanatio*.

רָפְאוֹת *f. pl. medicamenta*.

רָפוּא (*sanatus*) *N. pr. m.*

מִרְפֵּא, מִרְפֵּה *m. sanatio; recreatio; restitutio, liberatio* (e calamitate); *remedium, medicamentum*. — *Al. v. s. רָפֵה*.

הַרְפֵּה (רוּחַ) (*inus. i. q. רָפְאִי*) *f. sanatio*.

הַרְפֵּה, הַרְפֵּא, *c. art.* רָפְאִי, *N. pr. gigantis, auctoris gentis Philistaeae, cujus posterii יְלִידֵי הַרְפֵּה nominantur*.

רָפְאִים *N. gent., Rephaitae, gigantes, gens Cananitica trans Jordanem*. — עֵמֶק רָפְאִים *vallis Rephaeorum ad radices montis Moriae*.

רָפַד (*fut.* יִרְפֵּד) *stravit*. — *Pi.* *stravit; substravit alicui, sustentavit*.

רְפִידָה *f. fulcrum (lecticae), LXX. ἀνάκλιτον, Vulg. reclinatorium.*

רְפִידִים (fulcra) *N. pr. stationis Isr. in deserto Arabiae.*

רָפָה (*fut. יִרְפֶּה, יִרְפֶּה*) flaccidus, remissus fuit, defecit, (*יְרֵפֶה יְרֵפֶה manus alcjs remissae sunt, i. e. segnis est, vel animum abiecit;*) *sq. מִן* destitit ab alqo; collapsum est (foenum in igne); inclinavit (dies). — *Niph. part.* נִרְפִים remissi, otiosi, segnes. — *Pi.* רָפָה remisit, laxavit; remisit (manus alcjs *i. e.* animum alcjs fregit, *part.* מְרִפָּא). — *Hiph.* הִרְפָּה (*imp. apoc. הִרְפָּה, fut. יִרְפֶּה, apoc. יִרְפֶּה*) remisit (manum); *sq. מִן* destitit; missum fecit, reliquit, deseruit; dimisit; *sq. לְ* permisit. — *Hithpa.* הִתְרַפֵּה se praebuit; animum abiecit.

רָפָה *adj. m. (pl. f. רַפּוֹת)* remissus; debilis, infirmus.

רַפָּא *m., pl. רַפּוֹתִים* debiles *i. e.* manes, umbrae (in orco).

רָפָה *N. pr. v. supra.*

רְפִיּוֹן *m.* remissio (manuum, de animo abjecto).

מְרִפָּא *m.* lenitas, mansuetudo. — *Al. v. s. רַפּוֹתִים.*

רִפְחָה (divitiae) *N. pr. m.*

רַפְּשׁוּ (*fut. יִרְפְּשׁוּ*) pe-

dibus calcavit, calcando turbavit (aquam). — *Niph. part.*

נִרְפָּשׁוּ calcando turbatus (fons). — *Hithp.* הִתְרַפֵּשׁ calcandum se praebuit, se prostravit. (*Al. sibi alqm pedibus calcandum praebuit, sibi alqm prostravit.*)

רַפְּסָה *chald.* conculcavit.

מְרַפְּשׁוּ *m.* aqua calcando turbata.

רַפְּסוֹתוֹת *f. pl.* rates.

רָפְפוּ — *Poal fut.* יִרְפְּפוּ contremiscunt.

רָפַק — *Hithpa.* innixus est, se reclinavit.

רַפְּסָה *v. רַפְּסָה.*

רַפְּשׁוּ *m.* coenum, lutum.

רַפְּתִים *m. pl.* bubilia.

רַצָּה *v. רַצָּה, רַצָּה.*

רַצָּה *v. רַצָּה, רַצָּה.*

רַצָּה *i. q.* רַצָּה cucurrit.

רַצָּה — *Pi.* רַצָּה invidiose aspexit s. observavit.

רַצָּה (*praet. רַצָּהתי pro* וְרַצָּהתי; *fut. יִרְצָה, יִרְצָה*) delectatus est alqo s. alqare *sq. בְּ, accus.,* acceptum habuit; benevole accepit, excepit (munera ferentem, Deus sacrificia et preces alcjs); *sq. עִם* familiariter usus est alqo; *sq. לְ c. inf.* placuit alicui; (*part. רַצָּהתי* gratus, acceptus;) sol-

vit (debitum). — *Niph.* נִרְצָה benevole acceptum est, approbatum est (sacrificium a Deo, *sq.* לְ alicui); persoluta, expiata est (culpa). — *Pi.* רָצָה benevolum fecit alqm, *Iob.* 20, 10: *fut.* יִרְצֶנּוּ gratiam (pauperum) implorabunt sibi conciliabunt. (*Alii:* conterunt, vexant, רָצָה *i. q.* רָצַץ.) — *Hiph.* רָצָה persolvit. — *Hithpa.* רָצָה gratiam alcjs sibi conciliare studuit *sq.* אֶל.

רָצוֹן *m.* delectatio (לְרָצוֹן, רָצוֹן in delectationem, acceptum, probatum); deliciae, gratum, acceptum; benevolentia, *metonym.* beneficia; arbitrium; libido, lascivia.

רָצַח (*fut.* יִרְצַח) contudit, interfecit; *part.* רָצַח homicida. — *Niph.* רָצַח occisus est. — *Pi.* רָצַח contudit, confregit, trucidavit, assidue interfecit.

רָצַח *m.* contritio; caedes.

רָצוּחָה (delectatio) *N. pr. m.*

רָצוּחָה (stabilis) *N. pr.* regis Damasci; 2) al. viri.

רָצַע perforavit, transfixit.

מְרָצַע *m.* subula.

רָצַח stravit (pavimentum lapidibus), tessellavit.

רָצָה *m.* lapis fervens s. ignitus, quo coquebatur, *cf.* רָצָה. 2) *N. pr.* urbis in As-

syriorum potestatem redactae.

רָצָה *f.* pavementum; 2) lapis candefactus. 3) *N. pr.* pellicis Sauli.

מְרָצָה *f.* pavementum.

רָצַץ (*fut.* יִרְצַץ, יִרְצַץ) fregit, infregit; *trop.* violenter tractavit; *intrans.* fractus est. — *Niph.* נִרְצַץ confractus est. — *Pi.* רָצַץ confregit, contudit; *trop.* oppressit, violenter tractavit. — *Po.* רָצַץ violenter tractavit; *al. v. s.* רָצַץ. — *Hiph.* רָצַץ confregit, *fut.* יִרְצַץ. — *Hithpo.* רָצַץ invicem se tundere, invicem se conflictare.

רָצַץ *m.* (*pl. constr.* רָצִיצִי) fragmentum, massula.

מְרָצָה *f.* oppressio, vexatio. — *Al. v. s.* רָצַץ.

רָקַק *v.* רָקַק, רָק, רָק.

רָקַק *v.* רָקַק.

רָקַב (*fut.* יִרְקַב) carie affectus est, cariosus factus est; *trop.* carie confectum est (nomen alcjs), putruit.

רָקַב *m.* caries, putredo (ossium, ligni); *trop.* de metu ossa alcjs occupante.

רָקַב *m.* caries (ligni).

רָקַד saliit, exsultavit; *trop.* subsiliit (de montibus). — *Pi.* רָקַד subsiliit, saltavit; (*trop.* de curru raptim protracto.)

— *Hiph.* subsilire, contremiscere fecit (montes).

רָקַק *v.* רָקוֹן, רָקַח

רָקַח (*fut.* יִרְקַח) condivit, aromata miscuit et unguenta confecit; *part.* רִקְחָה unguentarius. — *Py. part.* מְרַקְחִים arte confecta (unguenta). — *Hiph.* condivit.

רִקְחָה *m.* condimentum.

רִקְחָה *m.* unguentum.

רִקְחָה *m.* unguentarius, pigmentarius; *fem. pl.* רִקְחָתוֹת unguentariae.

מְרַקְחִים *m. pl.* unguenta.

מְרַקְחָה *m., pl.* מְרַקְחִים herbae aromaticae.

מְרַקְחָה *f.* unguentum; vas unguentarium.

מְרַקְחָתָה *f.* mixtura aromatum, conditura unguentorum; unguentum.

רָקַק *v.* רָקַק; רָקַע *v.* רָקַע

רָקַם variegavit, versicolorum fecit (vestem); *part.* רִקְמָה *subst.* liciis versicoloribus texens, plumarius. — *Py.* variis partibus textus s. formatus est.

רִקְמָה *f.* variegatum, versicolor; vestis versicolor, *dual.* רִקְמָתַיִם.

רִקְמָה (hortus versicolor, floridus) *N. pr.* oppidi in tribu Benj. 2) virorum.

רָקַע pulsavit, contudit, conculcavit; tundendo diduxit, expandit. — *Pi.* tundendo diduxit (metalla), obduxit. — *Py. part.* diductum (in laminas). — *Hiph.* expandit (coelum).

רִקְעָה *m.* expansum solidum, coelum, *LXX.* στερέωμα, *Vulg.* firmamentum.

רִקְעָה *m. pl.* laminae diductae.

רָקַק *rad. inus. arab.* tenuis fuit. — II) *i. q.* יָרַק sput, expuit *sq. ב.* *fut.* יִרְקַק.

רִקְיָה *m.* placenta tenuis, laganum.

רִקְיָה *m. (c. suff. רִקְיָה)* sputum.

רִקְיָה *adj. m.* רִקְיָה *f.* tenuis, macer. — *Adv.* tantum, tantummodo, duntaxat; dummodo; *praeced. negatione:* praeter, praeterquam, nisi.

רִקְיָה *f.* tempus (pars capitis); gena superior.

רִקְיָה (tenuitas) *N. pr.* oppidi in tribu Danitarum.

רִקְיָה *N. pr.* oppidi in tribu Naphthalitarum.

רָשָׁה *v.* רָשָׁה.

רָשָׁה *rad. inus., chald.* potestatem habuit, ei licuit.

רִשְׁיוֹן *m.* facultas, potestas alqd faciendi.

רִשְׁיוֹן *i. q.* רִשְׁיוֹן.

רָשַׁם *literis consignavit, scripsit.*

רָשַׁם *chald. id., fut.* תָּרַשַׁם;
Peil part. רָשַׁם *scriptum, signatum est.*

רָשַׁע *injustus, impius fuit; improbe egit, sq. מן* *impious habitus est (a Deo); improbitatis reus fuit. — Hiph.* הִרְשַׁיעַ *improbum declaravit, condemnavit; intrans. improbe egit.*

רָשָׁע *adj. m. רָשָׁעָה f. injustus, injustam causam habens; improbus, impius; reus.*

רָשָׁעָה *m. (c. suff. רָשָׁעוּ) injustitia; improbitas, improbe agendi ratio; pl. רָשָׁעִים; impie facta.*

רָשָׁעָה *f. improbitas; impie factum, scelus.*

רָשָׁעִים *v. רָשָׁעִים.*

רָשָׁעִים *f. scelus, homo scelerestus.*

רָשַׁף *m. (pl. constr. רָשָׁפִים) ardor, flamma; 2) fulmen, poët. רָשָׁפִים קִשְׁתֵּי fulmina arcus, i. e. sagittae; רָשָׁפִים בְּנֵי filii fulminis, aves rapaces fulminea celeritate volantes; 3) febris ardens, pestis. 4) N. pr. m.*

רָשַׁשׁ — *Po.* רָשַׁשׁ *confregit, contudit, diruit. — Py.* רָשַׁשׁ *dirutus, destructus est.*

רָשַׁשׁ (contundens) *N. pr. urbis et coloniae Phoenicum in Hispania, Ταρτησοός. אֲנִיּוֹת הַנָּאֵבִים naves Tartessum petentes, naves onerariae. 2) gemmae species, chrysolithus. 3) N. pr. duorum virorum.*

רָשַׁשׁ *v. רָשַׁשׁ.*

רָתַח — *Pi.* (imp. רָתַח) *fervefecit. — Py.* רָתַח *ferbuit, aestuavit. — Hiph.* רָתַח *fervefecit.*

רָתַח *m. (pl. c. suff. רָתַחִים) aestuatio.*

רָתַחַם *alligavit (currum equis jungere).*

רָתַחַם *m. (pl. רָתַחִים) genista. Al. juniperus.*

רָתַחַמָּה *N. pr. stationis Isr. in deserto Arabiae.*

רָתַק *Kal inus. ligavit. — Niph. fut. Keri* רָתַק *solvitur, Chethib* רָתַק *remotus est. — Py. vinctus est.*

רָתַק *m. catena.*

רָתַקוֹת *Keri, רָתַקוֹת Chethib f. pl. catenae.*

רָתַקוֹת *f. pl. id.*

רָתַת *rad. inus. chald. tremuit, horruit.*

רָתַת *m. terror.*

ש

שָׂאָר *rad. inus. arab. efferbuit.*

שָׂאָר *m. fermentum.*

מְשִׁיבָה (literis ש et ט permutatis) *f.* μάκτρα, alveus pistorius, in quo farina subigitur et fermentatur.

נְשֵׂא. ט. שִׁיבָה.

שִׁבְךָ. *i. q.* סִבְךָ plexit.

שִׁבְךָ. *m.* implicatio, rami perplexi.

שִׁבְךָ. *m., pl.* שִׁבְכִים reticula, clathri.

שִׁבְכָה. *f.* opus reticulatum; clathri; rete.

סִבְכָה. *i. q.* שִׁבְכָה.

שִׁבְמָה. *N. pr.* urbis Rubenitarum.

שָׂבַע, שָׂבַע satur fuit, satiatu est alqa re *sq. accus.*, בָּ, מִן, לְ *c. inf.*; trop. abundavit, plenus fuit (calamitatibus, sceleribus, divitiis); satietatem cepit, taedio affectus est. — *Pi.* satiavit, saturavit *sq. dupl. accus.* — *Hiph.* satiavit alqm *sq. accus.*, alqa re *sq.* בָּ, מִן, *dupl. accus. pers. et rei*, לְ *pers. et accus. rei.*

שָׂבַע. *adj. m.* שִׂבְעָה. *f.* satur; trop. satiatu, abundans (gratiâ divinâ, aerumnis); שָׂבַע et simpl. שָׂבַע satur vitae, taedio vitae affectus.

שִׂבְעָה. *m.* satietas, abundantia (cibi).

שִׂבְעָה. *m.* satietas, (לְשִׂבְעָה ad satietatem usque;) abundantia.

שִׂבְעָה, שִׂבְעָה. *f.* satietas, לְשִׂבְעָה usque ad satietatem.

שִׂבַּר. inspexit, contemplatus est, consideravit *sq.* בָּ. — *Pi.* exspectavit, speravit *sq.* לְ, אֶל.

שִׂבְרִי. *m.* (*c. suff.* שִׂבְרִי, שִׂבְרוֹ) spes.

שָׂגָה. *Kal inus. i. q.* שָׂגָה magnus fuit s. factus est. — *Hiph.* magnum fecit, auxit; magnificavit, laudibus extulit.

שָׂגָה. *chald.* magnus fuit, auctus est; שָׂגָה וְשָׂגָה salus vestra magna esto (vox salutantis).

שָׂגִירָה. *adj. m.* permagnus.

שָׂגִירָה. *adj. m.* שִׂגִירָה. *f.* *chald.* permagnus; permultus; *adv.* valde.

שָׂגַב. *v. poët., i. q.* רָוַם, exaltatus est, ascendit; altus, inaccessus fuit. — *Niph.* altus fuit; sublimis fuit; in alto et tuto loco collocatus est; intellectu difficilis fuit. — *Pi. metaph.* altum fecit alqm, sublimem, potentem reddidit; in tuto loco collocavit, tutum praestitit ab alqo *sq.* מִן. — *Py.* tutus redditus est

— *Hiph.* excelsae egit, vim sublimem exhibuit (Deus).

שגוב, *Keri* שגִיב (elatus) *N. pr.* virorum.

מִשְׁגֵּב *m.* (*c. suff.* מִשְׁגֵּבִי) altitudo; locus editus, rupes; refugium. 2) הַמִּשְׁגֵּב *N. pr.* oppidi in Moabitide.

שגג *Pil.* שגִישג *v.* שגג.

שָׁגָה *magnus fuit s. factus est, crevit, incrementum cepit.* — *Hiph.* auxit.

שָׁדָד *Kal inus. arab. rectus, planus fuit.* — *Pi.* occavit (agrum).

עֲמָק טְהִים (locus planus) הַשְּׁדִים *N. pr.* vallis maris mortuo obrutae.

שָׂדָה *rad. inus. fort. planum fecit; arab. extendit, dilatavit.*

שָׂדָה *m.* (*st. c.* שְׂדֵה, *c. suff.* שְׂדֵהוּ; *pl.* שְׂדוֹת, *st. c.* שְׂדוֹת, שְׂדֵהוּ) campus, rus, agri, חֲפֵת (vir agrestis, שְׂדָה) ager cultus; ager, fines alcjs terrae, (שְׂדָה) שְׂדָה terra Moabitica; עֵרִי Mesopotamia, etc.) הַשְּׂדָה oppida provinciae (metropoli opposita).

שְׂדֵה *sing. poët. id.*

שְׂדֵהוּ *v.* שְׂדוֹת.

שְׂדָה *com.* (*st. c.* שְׂדָה, *c.*

suff. שְׂדָהוּ, שְׂדָהוּ) unum e grege, pecus (pecudis), ovis s. capra.

שְׂדָה *rad. inus. chald.* שְׂדָה testatus est.

שְׂדָה *m.* testis.

שְׂדָהוּ *f. st. emph. chald.* testimonium.

שְׂדָהוּ *v.* שְׂדָהוּ.

שְׂדָהוּ *v.* שְׂדָהוּ.

שְׂדָהוּ *v.* שְׂדָהוּ.

שָׁגָה *i. q.* recedere. — II)

Pilp. שְׂדָהוּ sepsit (vineam).

Alii: crescere fecit, שָׁגָה *i. q.*

שָׁגָה, שָׁגָה.

שְׂדָהוּ *v.* שְׂדָהוּ.

שְׂדָהוּ *i. q.* שְׂדָהוּ meditari *Gen.* 24, 63. (*Al.* obambulare.)

שְׂדָהוּ declinare, deflectere.

שְׂדָהוּ *m., plur.* שְׂדָהוּ, שְׂדָהוּ declinationes: delicta, peccata.

שְׂדָהוּ sepire, obsepire. — *Pil.*

שְׂדָהוּ contexit.

שְׂדָהוּ *m.* ramus.

שְׂדָהוּ *f.* ramus.

שְׂדָהוּ (locus septus) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

שְׂדָהוּ *N. gent.*

שְׂדָהוּ, מְשֻׁבָּה *f.* sepes, spinetum.

שְׂדָהוּ, שְׂדָהוּ (*ful.* שְׂדָהוּ, *semel*

שְׂדָהוּ, *apoc.* שְׂדָהוּ; *inf.*

שְׂדָהוּ, *constr.* שְׂדָהוּ, *ra.*

rius טוֹם; *imp.* טוֹם, טוֹרְמָה
 ponere, *τιθέναι*, collocare;
 disponere, instruere (ac-
 ciem, militum agmina); con-
 stituere (regem, judices) *sq.*
accus., *dupl. accus.*, *accus.*
et לְ; fundare, condere (or-
 bem terrarum, populum, jus
 div.); statuere, decernere
 (statutum, locum destinare);
 apponere (ignem admovere),
 induere (vestes sibi *sq.* עַל);
 deponere (pignus); propo-
 nere, exponere alicui alqd,
 (*sq.* בְּאַזְנֵי פ' indicare ali-
 cui;) praepōnere, praeficere
sq. עַל; imponere alqd alicui
sq. עַל, אֶל, *sq.* לְ; *sq.* לְ
sq. לְ; *sq.* לְ; *sq.* לְ; *sq.* לְ
 nomen imponere alicui; *sq.*
 טוֹם nomen s. cultum suum
 alicubi collocavit (Jehova);
sq. et omisso לְבוֹ animum
 advertere ad alqd *sq.* עַל, אֶל,
 לְ; *sq.* לְ; *sq.* לְ; *sq.* לְ
 reponere in animo, commo-
 veri alqa re, curare alqd;
 sibi proponere, decernere;
sq. לְנִגְדוֹ respicere, rationem
 habere; reponere iram (sc.
 in animo); 2) constituere,
ποιεῖσθαι, reddere, facere
sq. dupl. accus., *accus. et* לְ
 s. פ'; parare, dare, tribuere,
 exhibere alicui alqd *sq.* לְ
et accus. — *Hiph.* (imp. טוֹרְמִי,
part. מְטוֹרֵם) posuit; animum

advertit. — *Hoph.* positus
 est, *fut.* רִיטָם *Keri*, רִיטָם
 רִיטָם.

chald. ponere, *sq.* טַעַם
 decrevit, imperavit alicui *sq.*
 לְ; *sq.* עַל טַעַם rationem ha-
 buit alcjs; *sq.* לְ בָּל curam
 adhibuit alicui rei; *sq.* שָׁם
 נָשָׂא nomen alicui imposuit;
 2) constituere, reddere *sq.*
accus. dupl. — *Peil part.*
 טוֹם positus, *praet.* טוֹמָה
 positus est. — *Ithpe.* אֶתְּטָם
 positus est; decretum est *sq.*
 טַעַם; constitutus, redditus
 est.

טוֹשׁוֹמָה *f. sq.* רָד positio in
 manum, *i. e.* depositum.

טוֹרָה (fut. וְטוֹרָה) *i. q.* טוֹרָה,
 טוֹרָה, contendere, certare;
 principatum tenere. — *Hiph.*
 הִטוֹרָה principes fecit, prin-
 cipes constituit. — II) *i. q.*
 סוֹרָה recedere. — III) (fut.
 וְטוֹרָה) *i. q. chald.* נִסַּר, serrā
 dissecare, serrare.

טוֹשׁוֹ, טוֹשׁוֹ (fut. וְטוֹשׁוֹ, *se-*
mel טוֹשׁוֹ; *inf. abs.* טוֹשׁוֹ,
constr. טוֹשׁוֹ; *imp.* טוֹשׁוֹ) gau-
 dere, laetari alqa re *sq.* בְּ,
 עַל, *accus.*

טוֹשׁוֹן *m.* (st. c. טוֹשׁוֹן) gau-
 dium; *metonym.* id quo quis
 laetatur.

מְטוֹשׁוֹ *m.* (st. c. מְטוֹשׁוֹ) gau-
 dium; *metonym.* id de quo

quis laetatur; *Jes. 8, 6: poet. st. c. nom. verb. c. accus.* מְשׂוֹשׁ אֶחָד־רִצְרִין gaudium de Rezino. (*Alii: st. c. pro verbo finito: gaudet de Rezino.*)

שׂוֹחַ *v.* שׂוֹחַ.

שׂוֹחַ natavit. — *Hiph.* natare fecit, humectavit (lacrimis).

שׂוֹחַ *m.* natatio.

שׂוֹחַ expressit (uvas).

שׂוֹחַ *i. q.* צָחַק risit; *sq.* אֶל arrisit; *sq.* עַל derisit, irrisit; *sq.* לֵי ridendo contempsit; 2) lusit, saltavit. — *Pi.* שׂוֹחַ (*inf.* שׂוֹחַ, *fut.* יִשׂוֹחַ) jocatus est; lusit; choreas egit, saltavit. — *Hiph.* illusit, irrisit, derisit *sq.* עַל.

שׂוֹחַ *m.* risus; irrisio, ludibrium, *metonym.* is qui ludibrio est; lusus, jocus.

שׂוֹחַ *m.* irrisio, ludibrium, *metonym.* is qui ludibrio est.

שׂוֹחַ (*fut.* יִשׂוֹחַ, *apoc.* יִשׂוֹחַ) deflexit (de via); declinavit (uxor adultera).

שׂוֹחַ *v.* שׂוֹחַ.

שׂוֹחַ (*fut.* יִשׂוֹחַ) defecit, insidias posuit: hostiliter s. odio persecutus est.

שׂוֹחַ *f.* defectio; laqueus, decipula. (*Alii: odium.*)

שׂוֹחַ adversarius fuit, infestavit; *part.* שׂוֹחַ insidiator, adversarius.

שׂוֹחַ *m.* adversarius; hostis;

שׂוֹחַ *n. pr.* diabolus, sathanas.

שׂוֹחַ *f.* accusatio, libellus accusatorius. 2) *N. pr.* fontis.

שׂוֹחַ *v.* שׂוֹחַ.

שׂוֹחַ (*fort. pro* שׂוֹחַ *elatus*) *N. pr.* jugi Hermonis.

שׂוֹחַ canum esse s. fieri (de capillis). — *Part.* שׂוֹחַ canus, senex; *chald. id., plur. st. emph.* שׂוֹחַ, *st. c.* שׂוֹחַ.

שׂוֹחַ *m.* capillus canus, canities; senectus.

שׂוֹחַ *f.* capillus canus, canities; senectus; *metonym.* senex.

שׂוֹחַ *v.* שׂוֹחַ.

שׂוֹחַ calce oblinere s. obducere.

שׂוֹחַ *m.* calx.

שׂוֹחַ *v.* שׂוֹחַ.

שׂוֹחַ loqui *c.* alqo, alloqui alqm *sq.* accus., לֵי, de alqo *sq.* בְּ; carmen dicere, canere, carmine celebrare alqd *sq.* בְּ, accus.; gemere, conqueri; secum loqui, meditari *sq.* בְּ, accus. — *Pil.* שׂוֹחַ meditatus est, cogitavit alqd.

שׂוֹחַ *m.* cogitatio.

טִירָה *m.* sermo; querela;
— 2) frutex, virgultum, *col-*
lect. frutices.

טִירָה *f.* meditatio (pia).

טוֹם *v.* שוֹם.

שֶׁכֶר *v.* שְׁכֹחַ, שֶׁכַּח, שֶׁכַּח, שֶׁכַּח.

שֶׁכַּח *rad. inus. chald.* סָכַח
aspexit, contemplatus est.

שֶׁכַּח (prospectus) *N. pr.* lo-
ci prope Ramam.

שֶׁכַּח *m.* species comparens,
imago, φαινόμενον. (*Al.* in-
tellectus, mens.)

שֶׁכַּח *s.* שְׁכֹחַ *f.* aspectus,
pl. כֻּל־שְׁכֹחַת הַחֲמָדָה quic-
quid visu pulchrum est.

שֶׁכַּח *f.* (*plur.* מְשֻׁכָּחִים)
imago, figura; מְשֻׁכָּחִים
conclavia imaginum, *i. e.*
figuris idolorum ornata;
מְשֻׁכָּחִים lapides
vel cippi figuris idolorum
ornati; חֲפֹתֵי זָהָב בְּמְשֻׁכָּחִים
poma aurea in figuris
argenteis *i. e.* in vasis arg.
figuris ornatis. 2) imagina-
tio, opinio.

שֶׁכֶר *m.* culter.

שֶׁכֶר *v.* שְׁכֹרָה, שֶׁכֶר.

שֶׁכֶר *i. q.* שֶׁכַּח, שֶׁכַּח, *textuit,*
sepsit; 2) *textit, operuit*
Exod. 33, 22.

שֶׁכֶר *m., pl.* שְׁכֹרִים vepres.

שֶׁכֶר *m.* (*c. suff.* שֶׁכֶר) sepes,
septum, casa.

Leopold, Lex. Hebr.

שֶׁכֶר *f., pl.* שְׁכֹחַת spinae,
tela acuta.

שֶׁכֶר *f.* spinetum.

שֶׁכַּח (aspexit; intellexit,
prudens fuit, prudenter egit.
— *Pi.* prudenter posuit (ma-
nus). *Alii:* transversas, per-
plexas posuit. — *Hiph.* a-
spexit; consideravit, ani-
mum advertit ad alqd *sq. ac-*
cus., אֶל, עַל, בְּ; intellexit,
prudens fuit, prudenter egit,
(*part.* מְשֻׁכָּחִים prudens; pe-
ritus; pius; *subst.* carmen;
inf. הַשְׁכֵּחַ *subst.* in-
telligentia, prudentia;) bo-
no successu usus est, pro-
spere alqd gessit, felix fuit;
prudenter fecit alqm, intel-
ligentem reddidit, docuit *sq.*
accus., לְ, *accus. dupl.*

שֶׁכַּח *chald. Ithp. part.*
מְשֻׁכָּחִים attendens *sq. בְּ.*

שֶׁכַּח *m.* (*c. suff.* שֶׁכַּח)
intelligentia, prudentia; a-
stutia; prosperitas, succes-
sus prosper.

שֶׁכַּח *i. q.* שְׁכֹחַת stulti-
tia, *v.* שֶׁכַּח.

שֶׁכַּח *f. chald.* intelli-
gentia.

שֶׁכַּח *v. supra v.* שֶׁכַּח.

שֶׁכֶר (*fut.* יִשְׁכֵּר) mercede
conduxit; mercede corru-
pit. — *Niph.* mercede con-
ductus est. — *Hithp.* הִשְׁכֵּר

pro mercede se elocavit.

שִׁכָּר *m.* merces (mercenarii); pretium (quo alqd elocatur); praemium quodvis. 2) *N. pr.* viroꝝ.

עֲשִׂי שִׁכָּר *m.* merces, mercedem facientes, mercenarii.

שִׁכָּר *m.* mercede conductus, mercenarius.

שִׁכְרָה *f.* conductio, τὸ μισθούον.

מִשְׁכָּרָה *f.* (*c. suff.* מִשְׁכָּרָהי) merces.

שִׁלְרִי *f.* (שִׁלְרִים *pl.*) *Keri*, coturnix, ubique collect. coturnices.

שִׁלְמָה *f.* (*transp. pro* שִׁלְמָה *pl.* שִׁלְמוֹת) vestis. 2) *N. pr.* patris Boasi, etiam שִׁלְמָא dicti.

שִׁלְמוֹן *N. pr. i. q.* שִׁלְמָה; 2) al. viri.

שִׁלְמִי *N. pr. m.* שִׁלְמִי.

שִׁמְאֹל *m.* quadril. latus sinistrum; sinistra (manus); מִשְׁמְאֹל a sinistra, שִׁמְאֹל s. 'ש' ad sinistram; 2) septentrio, plaga septentrionalis; מִשְׁמְאֹל לְדַמְשֶׁק a septentrione Damasci.

הַשְּׂמִינִי, הַשְּׂמִינִי, הַשְּׂמִינִי *Hiph. denom.* manu sinistra usus est; sinistrorsum se convertit.

שִׁמְאֹלִי, שִׁמְאֹלִי *m.*, שִׁמְאֹלִי *f.* sinister, si istra, qui, quae est a latere sinistro.

שִׁמְחָה, שִׁמְחָה (*fut.* יִשְׂמַח) laetatus est de alqo *sq.* עָל, בְּ, לְ. — *Pi.* שִׁמְחָה laetitiâ affecit de alqo *sq.* עָל, לְ, מִן. — *Hiph. id.*

שִׁמְחָה *adj. m.* (שִׁמְחָהים *pl.*, *st. c.* שִׁמְחָהי, שִׁמְחָהי; *fem.* שִׁמְחָה) laetus.

שִׁמְחָה *f.* (שִׁמְחָהוֹת *pl.*) laetitia; voces laetae, clamores laeti; epulae laetae, voluptas.

שִׁמְרָה *v.* סָמַךְ.

שִׁמְלָה *rad. inus. arab.* circumdedit, texit alqm veste. — *Hiph.* שִׁמְלָה *v. s.* שִׁמְלָה.

שִׁמְלָה *f.* (שִׁמְלָהוֹת *pl.*) vestis (ampla).

שִׁמְלָה *N. pr.* regis Edomitum.

שִׁמְלִי *i. q.* שִׁמְאֹלִי *v. supra.*

שִׁמְמָה *rad. inus. arab.* veneno infecit.

שִׁמְמָה *f.* lacerta venenata, *LXX.* καλαβώτης, *Vulg.* stellio.

שִׁנְאָה (*fut.* יִשְׁנֵא; *inf. abs.* שִׁנְאָה, *constr.* שִׁנְאָה, שִׁנְאָה) odit, odio habuit *sq. accus.*, לְ; *part. subst.* שִׁנְאוֹ, שִׁנְאוֹ, osor, inimicus, hostis; שִׁנְאוֹ,

שנא osor ejus; *fem. pl.*
שנאות inimicae. — *Niph.*
odio habitus est. — *Pi. part.*
מִשְׁנֵא osor, inimicus, hostis.
שנא *chald. part.* שְׁנַאֲרִין oso-
res, inimici.

שנאה *f.* (שְׁנֵאָה, *c. suff.*
שְׁנֵאָה; *inf. v.* שְׁנֵאָה; 2)
odium.

שנראה *adj. m., fem.* שְׁנֵאָה
exosa.

שנרר (*lorica*) *N. pr.* Hermoni
monti ab Amoraeis tributum.

שְׁעָפִים *i. q.* סְעָפִים *v.* סְעָפִים.

שְׁעָרָה horruit, perterrefactus
stupuit *sq. על, accus.; trans.*
turbine disjecit. — *Niph.*
impers. tempestas furit. —
Pi. turbine abripuit. — *Hith-*
pa. procellae instar irruit.

שְׁעִירָה *m.* שְׁעִירָה *f.* hirsu-
tus, pilosus; 2) hircus, ca-
per, *fem.* capra; 3) *plur.*
שְׁעִירִים daemones in locis
desertis; 4) *pl.* pluviae su-
bitae.

שְׁעִיר (hirsutus) *N. pr.*, Cho-
rita; 2) ab eo nomen habuit
mons et regio Seir a mari
mort. usque ad sinum Aela-
niticum; 3) al. mons in tribu
Juda.

שְׁעִירָה *f.* capra, *v. supra.*
2) *N. pr.* saltus in montanis
Epl. raimitarum.

שְׁעָרָה *m.* (שְׁעָרָה, *semel*

שְׁעָרָה, *s. suff.* שְׁעָרָה) pilus,
collect. pili, coma.

שְׁעָרָה *m. chald.* coma.

שְׁעָרָה *m.* horror; *i. q.* סְעָרָה
turbo; *st. c. nom.* שְׁעָרָה.

שְׁעָרָה *f.* turbo.

שְׁעָרָה (שְׁעָרָה, *c. suff.*
שְׁעָרָה) pilus, (שְׁעָרָה)
proverb. ad pilum, ne pilum
quidem transversum *sc.* a
scopo aberrare;) capillus,
pl. שְׁעָרוֹת, *st. c.* שְׁעָרוֹת ca-
pilli.

שְׁעָרָה *f.* hordeum (planta);
pl. שְׁעָרִים hordea (grana).

שְׁעָרִים *N. pr. m.*

שְׁפָה *f.* (שְׁפָתִים, *dual.* שְׁפָתִים,
c. suff. שְׁפָתִים; *pl. constr.*
שְׁפָתוֹת) labium; (אִישׁ)
שְׁפָתִים homo loquax; דְּבַר
שְׁפָתִים verba futilia, stolidia;
שְׁפָתִים לְשָׁקֶר labia fraudulen-
ta, *metonym.* homo fraudu-
lentus;) *trop.* sermo; diale-
ctus; ora (vasis, vestis, ma-
ris, terrae).

שְׁפָה — *Pi.* defluere fecit
(capillos), decalvavit.

שְׁפָה *m.* barba labii, μύσταξ.

שְׁפָה *textit, abscondit, part.*
pl. constr. שְׁפָה תְּמִינִים the-
sauri absconditi.

שְׁפָה *complosit manus. Hiph.*
שְׁפָה pepigit (foedus), dextrá da-

tâ se conjunxit c. alqo sq. **ב. ה.**
— II) suffecit, satis fuit.

שָׁפֶק *m.* castigatio (Dei).

שֵׁק *m.* (c. suff. **שָׁקוּ**, plur. **שָׁקִים**) e filis cilicinis contextum; saccus frumentarius; cilicium, vestis (lugentium).

שָׁקַד — *Niph.* ligatus, compactus est.

שָׁקַר — *Pi.* circumtulit (oculos), circumspexit.

שָׁרַר *v.* שָׁרַר.

שָׁרַג *Kal inus. i. q.* **שָׁרַג**, *syr. et chald.* שָׁרַג, plexit, implexit. — *Py.* (fut. **יִשָּׁרְגוּ**) perplexus est. — *Hithpa.* (fut. pl. **יִשָּׁחֲרְגוּ**) se implicuit.

שָׁרוּג *N. pr. m.*

שָׁרוּגִים *m. pl.* palmites vitis.

שָׁרַד effugit, aufugit. — II) *arab.* perforavit; consuit, contextuit.

שָׁרִיד *m.* elapsus (e magna clade), superstes. 2) *N. pr.* oppidi Sebulonitarum.

שָׁרֵד *m.* textura, **בְּגָדֵי שֵׁ'** aulaea, tapetes.

שָׁרֵד *m.* stylus.

שָׁרַה (*arab.* seruit, ordinavit; *i. q.* שָׁרַר princeps fuit;) contendit, certavit c. alqo sq. **שָׁרַר**. — II) *i. q.* שָׁרַר.

שָׁרָה *subst. f. v.* שָׁרַר.

שָׁרָי *N. pr.* uxoris Abrahami, *LXX.* Σάρα, quae postea שָׁרָה, *LXX.* Σάρρα, dicta est.

שָׁרָה, **שָׁרָהוּ** (Jehova pugnat) *N. pr.* virorum.

שָׁרָה *f.* series, ordo, *adv.* שָׁרָה שָׁרָה שָׁרָה plantat triticum per ordines.

שָׁרָה *f.* principatus.

שָׁרָה (abundantia) *N. pr. m.*

שָׁרַט incidit (corpus). — *Niph.* se laceravit.

שָׁרַט *m.* incisura.

שָׁרַטָה *f. id.*

שָׁרַד *v.* שָׁרַד; שָׁרַד *v.* שָׁרַדִּים.

שָׁרַד *Kal inus. i. q.* שָׁרַד. — *Pi. part. fem.* מְשָׁרַדִּים implicans (vias suas, *i. e.* huc illuc circumvagans).

שָׁרַד *m.* corrigia (calcei).

שָׁרַסְכִּים *N. pr.* eunuchi et praefecti Nebucadnezaris.

שָׁרַע extendit, *part.* שָׁרַעֵץ protensus, qui membrum habet justo longius. — *Hithpa.* שָׁרַעֵץ se extendit.

שָׁרַעֵפִים *v.* שָׁרַעֵץ.

שָׁרַח (*fut.* יִשָּׁרַח) cremavit, combussit (urbes, domos, aras, liberos idolis, cadavera); ussit, urendo coxit (la-

teres). — *Niph. et Py.* combustus est. — II) altus fuit, eminuit; nobilis fuit.

שרק *m.* venenosus, virosus, נָחָשׁ שֶׁרָק *et simpl.* שֶׁרָק serpens venenosus, מְעוֹפֵף שֶׁרָק draco volans. 2) *N. pr. m.*

שרפים *m. pl.* (nobiles, principes,) angeli alati.

שרפה *f.* ustio; concrematio; incendium.

משרפות *f. pl.* ustio; concrematio (mortuorum). 2) משרפות מים *N. pr. loci* prope Sidonem.

שרק pectinavit, pectine purgavit (linum). — II) arab. rufus, fuscus fuit.

שרק *m.* שרקה *f.* vitis generis generosioris. 2) שרק *N. pr.* vallis inter Ascalonem et Gazam.

שרוקים *m. pl.* vites generosiores (avis rubris).

שרק *m., pl.* שרקים rufi, fuscisci (equi).

שרר (*cf.* שרה, שר) principatum tenuit, fut. ישרר, part. שרר — *Hithp.* השרר principem se fecit, imperium sibi sumpsit.

שר *m.* (שרים *pl.*) praefectus, dux; princeps.

שרה *f.* mulier primaria, princeps, nobilis; trop. prin-

ceps (provinciarum). 2) *N. pr. i. q.* שרר.

שרש *v.* שרשון.

שרת *pro* שרת *v.* שרת.

שרתם occlusit, obstruxit.

שרת — *Niph.* fissus est, erupit.

ש

שאר *pron. relat. v.* ש, שׂ.

שאב (*fut.* ישאב) hausit.

משאב *m., pl.* משאבים canales (ad quos pecora potatum ducebantur).

שאג (*fut.* ישאג) rugiit; ingemuit.

שאגה *st. c.* שאגה *f.* rugitus; clamor ingemiscentis.

שאה fragorem edidit, cum fragore concidit (urbs vastata). — *Niph.* strepuit, tumultuatus est (fluctus aquarum); vastata est (terra). — *Hiph.* (inf. c. praef. להשואה) vastavit (urbes). — *Hithpa. part. st. c.* משתאה obstupescens, cum stupore contemplans sq. ל. (שעה.)

שאה *Chethib*, שואה *Keri*, *f.* procella strepens, tempestas.

שואה *v.* שאהם.

שאהה *f.* vastatio, ruina.

רְשָׁאָה *f.* ruina, interitus.

רֶשֶׁת *f.* strepitus, tumultus; בְּנֵי רֶשֶׁת filii tumultus, hostes tumultuantes, *i. q.* בְּנֵי שָׂאוֹן.

רֶשֶׁת *m.* strepitus, fremitus (aquarum, turbae hominum, belli, clamoris); ruina, interitus.

רֵשָׁאוֹת *f. pl.* ruinae, מִשְׁאוֹת, מִשְׁאוֹת.

רָשָׁט *v.* שָׂאוֹן, שָׂאוֹן.

רָשָׁט (praet. רָשָׁט, רָשָׁט, *c. suffixis* רָשָׁט, רָשָׁט; *inf.* רָשָׁט; *imp.* רָשָׁט, *c. parag.* רָשָׁט, *fem. pl.* רָשָׁט; *fut.* רָשָׁט, *in pausa* רָשָׁט) petiit, poposcit alqd ab alqo *sq. accus. et* מִן *s.* מֵאֵת *s. accus. dupl.*; rogavit alqd *sq. accus.*, alqm *sq. accus.*, מֵעַם, מֵאֵת, מִן, pro alqo *sq.* לְ; mutuum petiit, (mutuo datus;) mendicavit; interrogavit alqm *sq. acc. s.* לְ, alqd *sq.* לְ, *accus.*, (de alcjs salute quaesivit;) consuluit alqm *sq.* בְּ, pro alqo *sq.* לְ. — *Niph.* רָשָׁט (*inf.* רָשָׁט) sibi petiit. — *Pi.* רָשָׁט mendicavit; interrogavit, consuluit *sq.* בְּ. — *Hiph.* רָשָׁט, concessit, mutuum de-

dit. — II) *i. q.* רָשָׁט *fort.* fodit, cavavit, *cf.* רָשָׁט.

רָשָׁט *chald.* petiit, postulavit, interrogavit.

רָשָׁט (petitio) *N. pr. m.*

רָשָׁט (postulatus) *N. pr.* primi Isr. regis, Saulus; 2) regis Edomit. 3) filii Simeonis; *patron.* רָשָׁט; 4) al viri.

רָשָׁט, רָשָׁט *com.* (locus cavus et subterraneus, *Höhle, Hölle,*) orcus, tartarus; *c. ה* loc. רָשָׁט.

רָשָׁט *f.* (*c. suff.* רָשָׁט, רָשָׁט) petiit, preces; mutuo datum.

רָשָׁט *f.*, *i. q.* רָשָׁט, (*c. suff.* רָשָׁט) preces. 2) *N. pr.* filii Judae; *patron.* רָשָׁט.

רָשָׁט *f. chald.* (*st. emph.* רָשָׁט) quaestio, causa, res. רָשָׁט (Deum rogavi), רָשָׁט *N. pr. m.*

רָשָׁט (petitio) *N. pr.* oppidi Levit. in tribu Ascher.

רָשָׁט *f.* petiit, preces.

רָשָׁט — *Pil.* רָשָׁט tranquillus fuit, tranquille vixit.

רָשָׁט *adj. m.* (*pl.* רָשָׁט) רָשָׁט *f.* tranquillus, securus; socors, insolens; *subst.* fastus.

רָשָׁט *v.* שָׂאוֹן, שָׂאוֹן.

שָׂאֵף anhelavit (iracundus, festinans); inhiavit, hiante ore captavit, summo ardore petiit s. persecutus est.

שָׂאֵר reliquus fuit. — *Niph.* reliquus factus est, superfuit; (*part.* superstes;) remansit, mansit. — *Hiph.* reliquum fecit, reliquit; reliquum habuit, retinuit.

שָׂאֵר *m.* reliquum, residuum, pars reliqua.

שָׂאֵר *m. chald. id.*

שָׂאֵר יָשׁוּב (residuum se revertet) *nom. symb. filii Jesaiae proph.*

שָׂאֵר *m. poët. caro; metonym.* consanguineus, consanguinei; cibus, alimentum.

שָׂאֵרָה *f.* consanguinitas, *concr.* consanguineae.

שָׂאֵרָה *N. pr. f.*

שָׂאֵרִית, **שָׂאֵרִית** *f.* reliquiae, pars reliqua; residuum, pars residua, superstites (ex clade).

שָׂאֵה *v.* שָׂאֵה.

שָׂבֵא (*aethiop. homo*) *N. pr.* regionis et gentis in Arabia felici, Sabaea.

שָׂבַב *rad. inus. arab. accendit; chald. שִׁבַּב* fregit.

שָׂבִיב *m.* flamma.

שָׂבִיב *m. chald.* flamma.

שָׂבָרִים *m. pl.* fragmenta.

שָׂבָה (*imp.* שָׂבֵה, *fut. apoc.* וַיִּשְׂבֵּב) captivum abduxit (homines, greges), diripuit (opes). *Part.* שָׂבָרִים captivi, שָׂבָרִית גְּלַדִּיּוֹת captivae, αἰχμάλωτοι. — *Niph.* captivus abductus est.

שָׂבָאֵל (captivus per Deum) *N. pr. virorum, alibi* שָׂבָאֵל.

שָׂבִי *m.* (c. *suff.* שָׂבִיךָ, שָׂבִיךָ, שָׂבִיךָ) captivus. *Fem.* שָׂבִיָּה captiva; 2) captivitas; *concr.* turba captivorum; praeda, pecus captum.

שָׂבִיָּה *f.* captivitas; *concr.* turba captivorum.

שָׂבִיָּה, **שָׂבִיָּה** *f.* captivitas, *concr.* captivi. שָׂבִיָּה שָׂבִיָּה, שָׂבִיָּה שָׂבִיָּה captivos reducere; *trop.* pristinam felicitatem alicui restituere; alqm integritati restituere.

שָׂבִי *m.* lapis quidam pretiosus, *LXX. ἀγάτης.*

שָׂבַח — *Pi.* שָׂבַח (mulsit,) sedavit, compescuit (fluctus, iram); 2) laudavit, celebravit; beatum praedicavit. — *Hiph. part.* מְשַׁבֵּחַ compe-scens (strepitum maris). — *Hithpa. inf.* הִשְׁתַּבַּח gloriari aliqua re *sq. ב.*

שָׂבַח *chald. Pa.* שָׂבַח laudavit.

שָׁבֵט, שֵׁבֶט *com. (c. suffix.*
שָׁבֵט; *pl.* שְׁבִיטִים, *st. c.* שְׁבִיטִי)
 virga; baculus, quo castiga-
 tur; pedum, virga pastoris;
 sceptrum (regis); spiculum,
 hasta; 2) tribus populi Isr.,
rarius familia alcjs tribus;
שֵׁבֶט *tribus* נְחִלַת יְהוָה
 hereditatis Jehovae (universus
 populus Isr. Jehovae pro-
 prius).

שֵׁבֶט *com. chald.* tribus.

שֵׁבֶט *m.* mensis undecimus,
 nostro Febr. et Martio re-
 spondens.

שֵׁבֶט *m.* sceptrum.

שְׁבִיטִי *v.* שְׁבִיטָה.

שְׁבִיטִי *et שְׁבִיטִי* *Nomm. pr. m.*

שְׁבִיטִים *m. pl.* ornamenta
 capitis reticulata, LXX. τὰ
 ἐμπλόκια.

שְׁבִיטִי *v.* שְׁבִיטָה.

שְׁבִיטִי *v.* שְׁבִיטָה.

שָׁבַל *rad. inus. arab.* proces-
 sit, prodiit; crevit; fluxit.

שָׁבַל *Keri*, **שְׁבִיל** *Chethib*,
m. poët. semita, via.

שָׁבַל *m.* syrma vestis.

שָׁבַל *vel שְׁבִיל* *f., pl. constr.*

שָׁבַל termites, rami (olea-
 rum).

שָׁבַל *f. (pl. שְׁבִילִים)* spica;
 2) fluxus aquae, flumen.

שָׁבַל *m.* limax.

שָׁבֵט *N. pr.* viri, qui
 praefectus palatii, postea
 scriba Hiskiae fuit.

שְׁבִיטִי *N. pr.* virorum.

שֵׁבֶע *st. c.* שֵׁבַע *f.*, **שְׁבַעַה** *st.*
c. שְׁבַעַת *m.* septem; septi-
 mus; *adv.* septies, septuplo;
שְׁבַעַה septena; **שְׁבַעַה**
שְׁבַעַת *m.*, **שְׁבַעַת** *f.* se-
 ptendecim; *dual.* שְׁבַעַתִּים
 septúplum; *pl.* שְׁבַעִים se-
 ptuaginta; **שְׁבַעִים** וְשֵׁבַעַת
 septies et septuagies. — 2)
שֵׁבַע *N. pr.* oppidi in tribu
 Simeon; b) duor. virorum;
 c) **שְׁבַעַת** *nom.* putei.

שְׁבַעַת *m.* septem.

שְׁבַעַת *m. (st. c. שְׁבַעַת; dual.*
שְׁבַעַת; *pl.* שְׁבַעִים, **שְׁבַעִים**,
st. c. שְׁבַעִים, *c. suffixis*
שְׁבַעִים) septimana, heb-
 domas. **שְׁבַעִים** חַג penteco-
 ste. **שְׁבַעִים** חַג festum
 hebdomadum dierum, pascha
 per septem dies celebran-
 dum. — 2) hebdomas anno-
 rum.

שְׁבַעִי *adj. m.* שְׁבַעִית *f.*
 septimius, a, um.

שָׁבַע juravit, *nonnisi part.*
שְׁבַעִי qui iuramenta
 iurarunt. — *Niph.* **שָׁבַע** ju-
 ravit (se alqd facturum esse
sq. לֹא אֶמְרָה, *inf.*, se non
 facturum esse *sq.* לֹא אֶמְרָה,

מן *c. inf.*); jurejurando se obstrinxit alicui *sq.* לְ, juravit per alqm *sq.* בְּ, jurejur. interposito promisit alqd *sq. accus.* — *Hiph.* ad jusjur. adegit, jurejur. obstrinxit alqm; obsecravit, obtestatus est.

שְׁבוּעָה, שְׁבֻעָה *f.* jusjurandum; execratio.

שָׁבַע *Kal inus. syr.* miscuit, plexit. — *Pi.* contexit, opus tessellatum s. reticulatum fecit. — *Py.* inclusus est (auro).

שִׁבְעָה *m.* perturbatio animi, vertigo.

מִשְׁבְּצוֹת *f. pl.* fundae, quibus gemmae inseruntur; vestes, quibus fila aurea intertextae sunt.

הַשְּׁבַע *m.* opus tessellatum, reticulatum, פְּתִיחַת הַ' tunica tessellata.

שָׁבַק *chald.* reliquit. — *Ithpe.* (*fut.* הִשְׁתַּבַּק) relictus est.

שָׁבַר (*fut.* יִשְׁבַּר) fregit, confregit; (*part.* שֻׁבָּר fractus, cui membrum fractum est;) *trop.* afflixit (animum), extinxit (sitim); dilaceravit (bestia fera alqm); perdidit, delevit; demensus est, definivit *sq.* חָק; *denom. a* שָׁבַר annonam emit s. vendidit. — *Niph.* fractus, confractus

est; fregit sibi (membra); *trop.* afflictus est (animum); dilaceratus est, laesus, vulneratus est; perditus, deletus est. — *Pi.* שָׁבַר, שֻׁבָּר penitus confregit, diffregit. — *Hiph.* fregit, aperuit (uterum ad partum); annonam vendidit. — *Hoph.* fractus est (animum).

שֻׁבָּר *m.* (*c. suff.* שֻׁבָּרוֹ, *pl.* שֻׁבָּרִים) fractio, fractura (muri, membri, *metaph.* civitatis); contritio (animi); terror (*plur.*); excidium, exitium, interitus; solutio, explicatio (somnia); 2) annona, frumentum; 3) *pl. n. pr. loci* prope Ai.

שֻׁבָּרוֹן *m.* fractio, contritio; excidium, interitus.

מִשְׁבֵּר matrix, os uteri.

מִשְׁבֵּר *m.* matrix, os uteri; 2) *pl.* מִשְׁבָּרִים, *st. c.* מִשְׁבָּרִי fractiones (undarum), fluctus (maris).

שָׁבַשׁ *chald. Ilhpa.* (*part. pl.* מִשְׁתַּבְּשִׁין) perplexus, perturbatus, consternatus est.

שָׁבַת (*fut.* יִשְׁבַּת, יִשְׁבַּת) cessavit, feriatu est, *sq.* מִן ab alqo opere; *trop.* cessavit (ager, *i. e.* non colitur); desiit *sq. inf.*; esse desiit, finem habuit; *sq.* שַׁבַּת sabbathum celebravit. — *Niph.* ad finem

perductus est, finem habuit. — *Hiph.* fecit ut alqs cessaret, quiesceret *sq.* מן ab alqo opere, *sq. accus.* alqd intermisit; compescuit, perdomuit; fecit ut alqs desineret, desisteret *sq.* מן *et inf.*, לבלתי; finem imposuit, deesse passus est; delevit, abolevit; abstulit, amovit, removit *sq.* מן.

שַׁבָּת *m.* cessatio, intermissio; desidia, ignavia; interpellatio operis, dispendium morae. — *Al. v. s.* יָשַׁב.

שַׁבָּת *com.* (*st. c.* שַׁבַּת, *c. suff.* שַׁבְתּוֹ; *pl.* שַׁבְתּוֹת, *st. c.* שַׁבְתּוֹת) quies, sabbathum, septimus hebdomadis dies; שַׁבַּת שַׁבַּת quovis sabbatho; שַׁבַּת שְׁנִים septimus quisque annus.

שַׁבְתּוֹ *m.* sabbathum magnum et solemne; שַׁבַּת שַׁבְתּוֹ *id.*

שַׁבְתִּי *N. pr. m.*

מִשַׁבָּת *m., pl.* מִשַׁבְּתִים deletiones, interitus.

שָׁגָא *i. q.* שָׁגָה.

שָׁגָג erravit; per imprudentiam peccavit; *inf. c. suff.* שָׁגְגוּ propter eorum peccata.

שָׁגָגָה *f.* delictum per imprudentiam commissum.

שָׁגָה erravit, oberravit; *sq.* מן aberravit; titubavit; per

imprudentiam s. errore peccavit. — *Hiph.* in errorem deduxit; abduxit (a recta via, a praeceptis div.). — II) *i. q.* שָׁגָה, שָׁגָא.

שָׁגָג (errans) *N. pr. m.*

שָׁגָגָה *f.* delictum per imprudentiam commissum.

שָׁגָרוֹן *m.* (pl. שָׁגָרוֹנוֹת) carmen, hymnus.

מִשְׁגָּה *m.* error.

שָׁגַח — *Hiph.* spectavit, prospexit.

שָׁגַל concubuit cum muliere, *fut.* יִשְׁגַּל. — *Niph. et Py.* compressa est (mulier).

שָׁגַל *f.* uxor regia, regina.

שָׁגַל *f. chald.* (*pl. st. emph.* שָׁגַלְתָּ) *id.*

שָׁגַע — *Py. part.* מִשְׁגָּע mente captus, ad insaniam redactus; propheta insaniens. — *Hithpa.* insanivit.

שָׁגַעוֹן *m.* insania.

שָׁגַר *rad. inus. chald.* misit, emisit, eiecit.

שָׁגָר *m.* (*st. c.* שָׁגָר) fetus partu editus.

שָׁר; שָׁרָד; שָׁרָה; שָׁרָה *v.* שָׁרָה; שָׁרָה *v.* שָׁרָה.

שָׁרָד (*fut. c. suff.* יִשְׁרָדִים, *Keri*, יִשְׁרָדִים *Chethib praet. c. suff.*) validus fuit, vim intulit, perdidit; inva-

sit (terram), vastavit, depopulatus est; *part.* שׂוֹד vastator, praedo, perditor; שׂוֹד confectus, perditus. — *Niph.* vastatus est. — *Pi.* vim intulit, perdidit; vastavit. — *Py.* שׂוֹד, שׂוֹד vastatus est. — *Po.* perdidit. — *Hoph.* הַשׂוֹד vastatus est.

שׂוֹד, *semel* שׂוֹד *m.* vis, violentia, oppressio; miseria; exitium; vastatio; divitiae per vim partae. — *Aliud v. s.* שׂוֹד.

שׂוֹד *m.* potentissimus, omnipotens (cognomen Jehovae), *LXX.* παντοκράτωρ. שׂוֹד *rad. inus. syr. et chald.* שׂוֹד fudit, effudit; *arab.* irriguus fuit, irrigavit.

שׂוֹד *m.* mamma, uber; *dual.* שׂוֹד, שׂוֹד mamma utraque (hominum et animalium).

שׂוֹד *m. id.* — *Al. v. s.* שׂוֹד. שׂוֹד *f.* domina, concubina. (*Al. cantio. Al. voluptas.*)

שׂוֹד *N. pr. m.*

שׂוֹד *f.* uredo frumenti; *pl.* שׂוֹד, *st. c.* שׂוֹד arva, segetes, vineae.

שׂוֹד adussit (eurus segetes).

שׂוֹד *f.* uredo frumenti.

שׂוֹד *m. id.*

שׂוֹד *chald. Ithpa.* molitus est, studuit *sq. inf. c.* ל.

שׂוֹד *m. chald.* rebellio.

שׂוֹד *N. pr.* Chananjae, socii Danielis.

שׂוֹד *m.* sardonyx, onyx. (*Al. beryllus.*) 2) *N. pr. m.*

שׂוֹד *rad. inus. i. q.* שׂוֹד strepuit, fragorem edidit; *arab.* malus, vitiosus fuit.

שׂוֹד *m.* (*pl. c. suff.* שׂוֹד) perniciēs, interitus.

שׂוֹד *m.* malum, scelus, nequitia; calamitas, perniciēs; falsum, mendacium, fraus; inanitas, inutile, inane, vanum.

שׂוֹד *Chethib i. q.* שׂוֹד.

שׂוֹד *f.* turbo, procella; vastatio; perniciēs, interitus subitus.

שׂוֹד *f.* vastatio; locus vastatus et desertus.

שׂוֹד *v.* שׂוֹד.

שׂוֹד *f., pl.* שׂוֹד strepitus, tumultus (multitudinis); clamor; fragor.

שׂוֹב (*fut.* יִשׁוֹב, *apoc.* יִשׁוֹב, *se avertere* *sq.* יִשׁוֹב, *desistere* *sq.* מֵעַל, *se revertere,* *reverti,* *redire ad* *sq.* לְ, אֶל, *se convertere* (*max. ad Jehovae cultum*), *ad frugem redire,* *ad pietatem se recipere;* (*de rebus:*) *reddi,* *restitui;* *instaurari;* *irritum*

feri (vaticinium); *trop.* redire, amoveri (de ira *sq.* מן ab alqo); *conjectum c. al. verbo fin. s. inf. c. ל* abijt in *adv.* iterum, rursus; *trans.* reducirere; restituere. — *Polal* שׁוּבב rediit; convertit (ad Deum); restituit *sq.* ל alicui; recreavit (animum); avertit. — *Polal* שׁוּבב aversus est (a Jehova); *part. fem.* מְשׁוּבֶבֶת reducta, erepta (terra e gladio hostium). — *Hiph.* הִשׁוּב (fut. יִשׁוּב, *apoc.* יִשׁוּב, יִשׁוּב) revertit; rediit; retraxit, recepit; reddidit, compensavit alqd alicui *sq. accus. et ל*, remuneratus est *sq.* ל; *sq.* דָּבַר retulit verbum, respondit alicui *sq. accus.*, nuntium attulit; restituit, instauravit; recreavit (animum); revocavit (decretum); iterum iterumque dedit (tributum, sacra); avertit; *sq.* פָּנָיו vultum avertit; *trop.* amovit (iram, *sq.* מן ab alqo); *sq.* אֶל, אֶל, אֶל convertit aliquo, ad alqd, contra alqd; *sq.* אֶל-לֵב, אֶל-לֵב ad animum convertit, animo amplexus est *sq. accus.*, resipuit; repulit, arcuit, impedivit, *sq.* פָּנֵי פִּי faciem alcjs repulit, repudiavit alqm. — *Hoph.* הוּשַׁב reductus est; redditus, restitutus est.

שׁוּבָה *f.* reversio, reditus ad frugem.

שׁוּבָה *f.* reditus, *metonym.* redeuntes *Ps.* 126, 1 — *Al. v. s.* יָשׁוּב.

שׁוּבָב *adj. m.* aversus, rebellis; desertor. 2) *N. pr.* virorum.

שׁוּבָבָה *adj. m., fem.* שׁוּבָבָה aversa, rebellis.

שׁוּבָאֵל *N. pr. i. q.* שׁוּבָאֵל.

מְשׁוּבָב *(redux) N. pr. m.*

מְשׁוּבָה, מְשׁוּבָה *f. (plur. מְשׁוּבָוֹת)* aversio, defectio; *concr.* aversi, desertores.

הַשׁוּבָה *f.* reditus; responsio, responsum.

שׁוּבָךְ (fundens) *N. pr.* ducis milit. Hadadeseri, regis Zoba.

שׁוּבָל (cf. שׁוּבָל) *N. pr.* virorum.

שׁוּבָק (relinquens) *N. pr. m.*

שׁוּגָה *rad. inus. i. q.* שׁוּגָה, שׁוּגָה.

מְשׁוּגָה *f.* error, delictum per imprudentiam commissum.

שׁוּדָּה *i. q.* שׁוּדָּה violenter egit, vastavit, *fut.* יִשׁוּדָּה. — II) *arab.* dominatus est.

שׁוּדָּה *i. q.* שׁוּדָּה *v.* שׁוּדָּה.

שׁוּדָּה *m., pl.* שׁוּדָּה domi idola, *LXX.* δαιμόνια.

שׁוּחָה (planus, aequus fuit,)

par fuit (pretio), aequavit alqd *sq.* שָׁ; sufficiens fuit, *impers.* satis factum est *sq.* לָ; conveniens, utilis fuit *sq.* לָ; similis fuit *sq.* לָ, לָלָ. — *Pi.* שָׁה complanavit; *trop.* composuit, tranquillavit (animum); posuit, fecit, praestitit *sq.* עַל; alqm similem fecit alicui *sq.* *accus. et פ.* — *Hiph.* aequiparavit, assimilavit. — II) שָׁה *Kal inus., chald. Ithpa.* metuit. — *Pi. Iob.* 30, 22: *Cethib* הַשָּׁה me terres, *Keri* הַשָּׁה *v. s.* הַשָּׁה. — *Nithpa. Prov.* 27, 15: נְשֵׁה־תִמְנָה timenda est (mulier). *Al.* similis fuit.

שָׁה *chald. Pa.* aequavit, parem fecit cum alqo *sq.* עִם. — *Ithpa.* redditus, factus est.

שָׁה (planities) *N. pr.* planities, ab Hieros. septentrionem versus. — שָׁה קִרְיָתַיִם planities prope Kirjathaim, urbem Moabiticam.

שָׁה *subsistere, immergi; trop.* deprimi (de animo).

שָׁה (fundus) *N. pr.* filii Abrahami; *patron.* שָׁה.

שָׁה *f.* fovea. 2) *N. pr. m.*

שָׁה *f.* (pl. שָׁה) fovea.

שָׁה *N. pr. m.*

שָׁה *f.* (c. *suff.* שָׁה) fovea, scrobs; (*metaph.* insi-

diae et pericula;) cisterna; carcer subterraneus; sepulcrum.

שָׁה (flagellare,) remigare; cursitare, discurrere; peragrare, perlustrare. — *Pil.* שָׁה discurrit, peragravit; *trop.* perlustravit (scripturam). — *Hithpol.* שָׁה cursitavit. — II) *syr.* contempsit, *part.* שָׁה.

שָׁה *m.* (c. *suff.* שָׁה) contemptus, fastus.

שָׁה *m.* flagellum, scutica; *trop.* de lingua calumniantis; plaga, calamitate divinitus immissa.

שָׁה *m.* flagellum; remus.

שָׁה *m.* flagellum.

שָׁה *m.* remus.

שָׁה *m.* remus.

שָׁה *m.* lacinia, ora vestis; syrma.

שָׁה *s.* שָׁה.

שָׁה *s.* שָׁה.

שָׁה *m.* allium.

שָׁה *N. pr.* filii Gadi; שָׁה *patronym.*

שָׁה *N. pr.* oppidi Issascharitarum; *nom. gent.* שָׁה *m.* שָׁה *f.*

שָׁה, שָׁה *i. q.* שָׁה laxum, amplum esse; felicem, incolumem esse, opibus valere. — *Pi.* שָׁה, שָׁה vociferatus

est, clamavit, *sq.* אֶל, לְ im-
ploravit (auxilium alcjs). —
Pil. et Hiph. v. s. שׁוּעַ.

שׁוּעַ *m.* (*c. suff.* שׁוּעֵר) cla-
mor, imploratio auxilii.

שׁוּעַ *m.* opulentus, dives;
liberalis; 2) clamor, implo-
ratio.

שׁוּעַ *m.* opulentia, opes, di-
vitiae; 2) imploratio auxilii.
3) *N. pr.* soceri Judae.

שׁוּעָה *f.* clamor, implora-
tio auxilii.

שׁוּעָא (*opulentia*) *N. pr. m.*

הַשׁוּעָה, הַשׁוּעָה *f.* conserva-
tio, auxilium, salus; victo-
ria.

שׁוּעֵל *v.* שׁוּעַל.

שׁוּעֵר *v.* שׁוּעֵר.

שׁוּחַה (*fut.* רִשׁוּחַה) *i. q.* שׁוּחַה in-
hiare, insidiari; petere, in-
vadere, adoriri alqm.

שׁוּחַפָּה *N. pr. i. q.* שׁוּחַפָּה.

שׁוּחַפָּמֵר *patron. nominis pr.*
שׁוּחַפָּמֵר.

שׁוּחַפֵּר *v.* שׁוּחַפֵּר.

שׁוּחַק *Kal inus. i. q.* שׁוּחַק cur-
rere; sectari, concupiscere.
— *Hiph.* הִשׁוּחַק abundavit,
redundavit alqa re *sq. accus.*
— *Pil.* הִשׁוּחַק inundavit, di-
tavit.

שׁוּחַק *m.* (*pl.* שׁוּחַקִים) platea.

שׁוּחַק *com.* (*dual.* שׁוּחַקִים) crus

(hominum et animalium);
trop. שׁוּחַקֵי הָאָרֶץ peditatus.

שׁוּחַק *m. chald.* crus.

הַשׁוּחַקָה *f.* appetitus, desi-
derium, libido.

שׁוּחַר *rad. inus. syr. et chald.*
saliit, prosiliit, insiliit; ro-
bustus fuit.

שׁוּחַר *m.* (*pl.* שׁוּחַרִים) bos,
unum e grege bovino (bos,
vitulus, vacca); *collect.* grex
boum, armentum.

שׁוּחַר (*fut.* רִשׁוּחַר) circuire,
obire, iter facere, proficisci;
sq. בְּ cum alqa re venire, of-
ferre; *part. fem. pl.* שׁוּחַרוֹת
agmina commeantium; 2)
circumspicere, spectare, pro-
spicere, contemplari; insi-
diari; respicere, curare alqd,
alqm. — II) *i. q.* שׁוּחַר canere.
— III) *i. q.* שׁוּחַר serere,
struere (lapides).

שׁוּחַר *m.* insidiator, inimicus,
adversarius (*cf.* שׁוּחַר). — 2)
murus; *pl.* שׁוּחַרוֹת. — 3) *N.*
pr. oppidi in finibus Aegy-
pti; *מדְבַר שׁוּחַר* desertum Ae-
gyptum inter et Palaestinam.

שׁוּחַר *m. chald.* murus.

שׁוּחַרוֹת *part. f. v.* שׁוּחַר; 2)
subst. f. pl. muri, moenia
Jer. 5, 10.

הַשׁוּחַרָה *f.* munus, donum.

שׁוּשׁ *rad. inus. fort.* album
esse, *cf.* רִשׁוּשׁ.

שׁוֹשׁ *m.* marmor candidum, alabastrites.

שׁוֹשׁ *m.* marmor candidum; byssus tenuissima Aegypt. — *Aliud v. infra suo loco.*

שׁוֹשׁוֹן *m.* lilium. 2) שׁוֹשׁוֹן *nom.* instrumenti musici lilio similis, cymbalum. 3) שׁוֹשׁ Susa, urbs Susianae in Persia.

שׁוֹשׁוֹן *m.* lilium. *Pl.* שׁוֹשׁוֹנִים lilia; 2) instrumenta musica lilio similia, cymbala.

שׁוֹשׁוֹן *f.* lilium.

שׁוֹשׁוֹנִים *N. gent. pl. chald.* Susiani.

שׁוֹחַט *v.* שׁוֹחַט.

שׁוֹחַטִים *N. pr. virorum, patron.* שׁוֹחַטִים.

שׁוֹחַטִים *chald. Peil s. Peël* שׁוֹחַטִים, שׁוֹחַטִים (*fut. et c. suff.* שׁוֹחַטִים; *epenth.* שׁוֹחַטִים; *inf. cum suffixis* שׁוֹחַטִים) libera- vit.

שׁוֹחַטִים conspexit, vidit. (*Alii: adussit i. q.* שׁוֹחַטִים.)

שׁוֹחַטִים *fila* torsit a recta ad sinistram, *Hoph. part.* שׁוֹחַטִים *fila* byssina contorta.

שׁוֹחַט *v.* שׁוֹחַט.

שׁוֹחַטִים (*fut. fem.* שׁוֹחַטִים) donavit.

שׁוֹחַט *m.* donum, unus;

largitio, qua judex corrupitur.

שׁוֹחַטִים subsedit, depressus est, se inclinavit. — *Hiph.* שׁוֹחַטִים depressit, fregit (animum). — *Hithp.* שׁוֹחַטִים (*inf.* שׁוֹחַטִים, *chald.* שׁוֹחַטִים; *imp. f.* שׁוֹחַטִים; *fut.* שׁוֹחַטִים, *apoc.* שׁוֹחַטִים) in genua procubuit, se prostravit *sq.* שׁוֹחַטִים לְפָנַי coram alqo; adoravit, precibus veneratus est (Deum); se submisit, obsequium praestitit.

שׁוֹחַטִים *f.* fovea.

שׁוֹחַטִים *f.* (*pl.* שׁוֹחַטִים) fovea.

שׁוֹחַטִים *i. q.* שׁוֹחַטִים *v.* שׁוֹחַטִים.

שׁוֹחַטִים (*praet.* שׁוֹחַטִים, *fem.* שׁוֹחַטִים, *p. 1.* שׁוֹחַטִים, *pl.* שׁוֹחַטִים; *fut.* שׁוֹחַטִים) se incurvavit, subsedit; se submisit, depressus est; *trop.* confectus, afflicus est. — *Niph.* (*fut.* שׁוֹחַטִים) depressus est; attenuata est (vox). — *Hiph.* שׁוֹחַטִים depressit, humiliavit. — *Hithp.* שׁוֹחַטִים fractus, confectus est (animus).

שׁוֹחַט *adj. m.* depressus, demissus.

שׁוֹחַטִים (*fut.* שׁוֹחַטִים, *inf.* שׁוֹחַטִים) jugulavit, mactavit (pecudem, victimam); trucidavit, interfecit (homines). שׁוֹחַטִים aurum c. alio metallo

<p>mixtum. — <i>Niph.</i> mactatus est.</p> <p>שְׁחִיטָה <i>f.</i> jugulatio, mactatus (victimarum).</p> <p>שְׁחִיטָה <i>v.</i> שְׁחַח.</p> <p>שְׁחִיטָה <i>i. q.</i> שְׁחִיטָה.</p> <p>שְׁחִיטָה <i>v.</i> שְׁחַח.</p> <p>שְׁחִיטָה <i>v.</i> שְׁחַח.</p> <p>שְׁחַח <i>m. poët.</i> leo.</p> <p>שְׁחַחָה <i>f.</i> operculum conchylii, quod, si comburitur, odorem suavem spargit, <i>LXX.</i> ὄνυξ, unguis odoratus.</p> <p>שְׁחַחָה <i>rad. inus. arab.</i> incaluit, <i>syr.</i> ulceravit.</p> <p>שְׁחַחָה <i>m.</i> pustula ardens, ulcus; שְׁחַחָה מְצִרָה lepra nigra, elephantiasis.</p> <p>שְׁחַחָה <i>rad. inus. arab.</i> tenuis et macer factus est; <i>chald.</i> tabuit.</p> <p>שְׁחַחָה <i>m.</i> tenuitas, tenuis tabula lignea.</p> <p>שְׁחַחָה <i>m. LXX.</i> λάγος, avis aquatica.</p> <p>שְׁחַחָה <i>f.</i> tabes, phthisis.</p> <p>שְׁחַחָה <i>rad. inus. arab.</i> se sustulit.</p> <p>שְׁחַחָה <i>m.</i> elatio, superbia.</p> <p>שְׁחַחָה (loca edita) <i>N. pr.</i> oppidi in tribu Issaschar.</p> <p>שְׁחַחָה attrivit; contrivit; <i>trop.</i> confregit, perdidit.</p> <p>שְׁחַחָה <i>m.</i> pulvis. 2) <i>plur.</i></p>	<p>שְׁחַחָה nubes; coelum, (<i>sing. Ps.</i> 89, 7. 38.)</p> <p>שְׁחַחָה niger fuit, nigruit. — <i>II</i>) quaesivit, sectatus est. — <i>Pi.</i> שְׁחַחָה quaesivit <i>sq. accus.</i>, <i>inf. c.</i> ל; sectatus est, se convertit, desideravit (<i>Deum sq. accus.</i>, אֵל).</p> <p>שְׁחַחָה <i>adj. m.</i> שְׁחַחָה <i>f.</i> niger.</p> <p>שְׁחַחָה <i>m.</i> nigredo.</p> <p>שְׁחַחָה <i>m.</i> aurora; בֶּן-שְׁחַחָה lucifer. — <i>Adv.</i> prima luce, primo mane.</p> <p>שְׁחַחָה <i>f.</i> aurora vitae, juvenus.</p> <p>שְׁחַחָה <i>f.</i> pernigra.</p> <p>שְׁחַחָה (Jehova sectatur) <i>N. pr. m.</i></p> <p>שְׁחַחָה (aurora gemina) <i>N. pr. m.</i></p> <p>שְׁחַחָה <i>m.</i> aurora, mane.</p> <p>שְׁחַחָה <i>m.</i> niger <i>i. e.</i> Nilus. 2) שְׁחַחָה לְבָנֵת) fluvius in finibus tribus Ascheritarum, Belus.</p> <p>שְׁחַחָה <i>Kal inus. arab.</i> perdidit. — <i>Niph.</i> corruptus est; vastatus est; corruptis moribus fuit. — <i>Pi.</i> שְׁחַחָה corruptit, perdidit, vastavit, evertit, trucidavit; perdit egit. — <i>Hiph.</i> שְׁחַחָה <i>i. q.</i> <i>Pi.</i>; <i>sq. vel omissio</i> דְּרָכּוֹ agendi morem corruptit, perdit egit; <i>part. v. infra.</i> —</p>
--	---

Hoph. הִשְׁחָח *corruptus est.*
 שְׁחִיחָה *chald. part.* שְׁחִיחָה
corruptum; perditum factum, delictum.
 שְׁחָח *subst. v.* שוּחָח.
 מִשְׁחִיחַ *m. (Hiph. part.)*
perdens, perditor (angelus Dei calamitates afferens);
 2) *abstr.* perditio, perniciēs;
 מִשְׁחִיחַ אִישׁ מִי perditor, praedo;
 מִשְׁחִיחַ בְּעַל מִי qui rem suam perdit,
 prodigus; מִשְׁחִיחַ אֲרִיזִים arti-
 fices perdendi periti; 3) la-
 queus, decipula; insidiae. 4)
 הַמִּשְׁחִיחַ הַר mons perniciosus
(metaph. mons oliveti prope Hierosol., idolis ibi
cultis perniciosus; Babylon).
 מִשְׁחָח *m.* perditio, perniciēs.
 מִשְׁחָחָה *m.* corruptum, de-
 formē.
 מִשְׁחָחָה *m. (Hoph. part.)*
corruptum; corruptio.
 שְׁטָח *f.* acacia, spina Aegy-
 ptia. *Pl.* שְׁטָחִים ligna acaciae;
 b) *nom.* vallis in Moabide.
 שָׁחַח expandit; alqd humi-
 stratum expandit.—*Pi.* שָׁחַח
 expandit.
 מִשְׁטָחָה, מִשְׁטָחָה *m.* locus,
 ubi alqd expanditur.
 שָׁחַח *v.* שוּחָח.
 שָׁחַח (fut. יִשְׁחָח) largiter
 se effudit, fluxit, largiter ef-

fusus est, redundavit; trop.
concitato cursu ruit; trans.
sq. accus. inundavit, obruit,
 fluminis instar abstulit, flu-
 endo attulit; perfudit, ab-
 luit. — *Niph.* inundatus est;
 ablutus est. — *Py.* ablutus
 est.

שְׁטָחָה, שְׁטָחָה *m.* effusio, ex-
 undatio, inundatio.

שָׁחַח *arab.* scripsit; — *part.*
 שָׁחַח scribe, praefectus, ma-
 gistratus; שָׁחַחִים praefecti
 populi Isr. in Aegypto; ma-
 gistratus in oppidis Palaes-
 tinae.

שְׁחִיבָה *Chethib*, שְׁחִיבָה *Keri*,
N. pr. m.

מִשְׁטָחָה *m.* principatus, im-
 perium.

שְׁטָחָה *m. chald. (fort. pro*
שְׁטָחָה) latus.

שָׁחַח *m.* donum, munus.

שְׁחִיחָה (vastatio) *N. pr.* oppi-
 di Issascharitarum.

שָׁחַח *v.* שוּחָח, שוּחָח.

שָׁחַח *fut. apoc.* שָׁחַח missum
 fecisti, LXX. ἐγκατέλιπες.

שָׁחַח *N. pr. m.*

שָׁחַח *v.* שוּחָח.

שָׁחַח *v.* שוּחָח. שוּחָח.

שָׁחַח *v.* שוּחָח, שוּחָח.

שָׁחַח, שָׁחַח *rad. inus. arab.*
 mingere.

שִׁירָם *vel* שִׁיר *m., pl.* שִׁירָם
urina.

רִצָּא *chald. v.* שִׁירָא

וְנָשַׁר, רָשַׁר (fut. שִׁיר, שִׁירָא, *semel* רָשַׁר) *sq. accus.* canere; carmine celebrare; *sq. ל.* coram alqo s. in honorem alcjs canere; *part.* שִׁירָם cantatores, שִׁירָת cantatrices. — *Pil.* שִׁירָא cecinit; *part.* מְשִׁירָא cantor. — *Hoph.* הִנְשַׁר cantatum est.

שִׁיר *m.* cantus, cantatio; canticum, carmen; cantus instrumentorum, כְּלֵי שִׁיר instrumenta musica.

שִׁירָה *f.* canticum, carmen. שִׁירָשׁ *v.* שִׁירָשׁ.

שִׁירָשׁ *N. pr.* (Chethib שִׁירָשׁ) *N. pr.* regis Aegypti (Sesocchis).

שִׁירָת, שִׁירָת (fut. רָשַׁר, *apoc.* רָשַׁר, *inf. abs.* שִׁירָת, *inf. constr. et imp.* שִׁירָת) *i. q.* ponere *sq. accus.*; imponere, imputare *sq. ל.* עָל; imponere sibi *sq.* עָלָיו, induere (ornamentum); partu edere (pullos); praepone-re, praeficere *sq. עָל*; componere, comparare *sq. עָם*; שִׁירָת פָּנָיו אֵל vultum convertere, prospectare versus aliquid, שִׁירָת עֵינָיו *sq. inf. c. ל.* oculos convertere ad alqd agendum, alqd moliri; שִׁירָת לְנֶגְדוֹ alqd sibi ante oculos

ponere, alqd curare; שִׁירָת לֵב animum advertere ad alqd *sq. ל.* אֵל; שִׁירָת יָד עִם se adjungere alicui, facere cum alqo; 2) *intrans.* positum esse; 3) constituere, reddere, facere *sq. dupl. accus., accus. et ל.* *accus. et כ.* efficere; dare *sq. ל.* — *Hoph.* הִנְשַׁר impositus est *sq. עָל*.

שִׁירָת *m.* (c. suff. שִׁירָתוֹ) *collect.* spinae, vepres.

שִׁירָת *m.* ornatus, vestitus.

שִׁירָת *m., pl.* שִׁירָתוֹת columnae, *metaph.* nobiles, principes.

שִׁירָת *m.* (pl. c. suff. שִׁירָתוֹת) sedes, nates. — 2) *N. pr.* Sethi, filii Adami. — *Aliud v. s.* שִׁירָתוֹ.

שָׁכַב (fut. יִשְׁכַּב; *inf.* שָׁכַב, *c. suff.* שָׁכַבָּה, שָׁכַבְתָּ; *imp.* שָׁכַב, שָׁכַבָּה) cubuit, recubuit; decubuit, procubuit; cubitum ivit (dormiturus), cubuit (dormiens, aegrotans, lugens); quievit; *sq. עָם* cum patribus cubuit (mortuus est); *sq. עָם*, אֵת concubuit (cum muliere, viro). — *Niph. et Py.* compressa est (mulier). — *Hiph.* prostravit; deposuit; compescuit; effudit. — *Hoph.* projectus est, decubuit, cubuit.

שָׁכַבָּה *st. c.* שָׁכַבָּת *f.* effusio (roris; seminis in coitu).

שׁכַּבְתָּ *f. (c. suff. שׁכַּבְתָּהוּ, שׁכַּבְתָּהוּ)* effusio (seminis in coitu, concubitus).

מִשְׁכָּב *m. (plur. מִשְׁכָּבִים, מִשְׁכָּבוֹת)* cubatio (dormientis, aegrotantis, mortui); concubitus; lectus, cubile; sepulcrum; feretrum.

מִשְׁכָּב *m. chald.* lectus, cubile.

שׁכַּח *Hiph. part.* מִשְׁכָּחִים oberrantes.

שׁכַּח *v. שׁכַּח, שׁכַּח*.

שׁכַּח *v. שׁכַּח*.

שׁכַּח *(fut. יִשְׁכַּח, שׁכַּח)* oblitus est *sq. accus., inf. c. מן.* — *Niph.* oblivioni traditus est. — *Pi. et Hiph.* in oblivionem adduxit. — *Hithpa.* oblivioni traditus est.

שׁכַּח *m. (pl. constr. שׁכַּחִי)* obliviscens.

שׁכַּח *chald. Ithp.* הִשְׁכַּח in-ventus est. — *Aph.* הִשְׁכַּח invenit; nactus est.

שׁכַּח *N. pr. m.*

שׁכַּח *(inf. שָׁךְ, שָׁךְ; fut. plur. וַיִּשְׁכַּח)* se demisit (auceps); desedit (aqua); *trop.* sedata est (ira). — *Hiph.* הִשְׁכַּח sedavit (seditionem).

שׁכַּח *(fut. יִשְׁכַּח)* orbatus est, orbis fuit *sq. accus. Part. fem.* שׁכַּחַת liberis orbata.

— *Pi.* שׁכַּח orbavit, orbum

reddidit; abortare fecit; *intrans.* abortum fecit, abortavit (mulier, ovis, capra); sterilis fuit (vitis). *Part.* מִשְׁכַּחַת abortus. — *Hiph. part.* מִשְׁכַּחֵל orbans, trucidans; abortans (uterus). — II) *arab.* ligavit, *aethiop.* plantavit.

שׁכַּח *m.* orbitas (*trop.* civitatis, animi).

שׁכַּח *adj. m.* שׁכַּחַת *f.* orbatus, liberis s. pullis carens.

שׁכַּח *m. pl.* orbitas.

שׁכַּח *m. (plur. constr. אֲשַׁפְּלוֹת, אֲשַׁפְּלוֹת)* racemus, de quo uvae, cypri, palmae dependent; uva ipsa. 2) *N. pr.* vallis in Palaestina meridiana; b) viri cujusd.

שׁכַּח *v. שׁכַּח.*

שׁכַּח — *Hiph.* הִשְׁכַּח *(inf. אֲשַׁפֵּם, semel chald. אֲשַׁפֵּם)* mane surrexit, *sq. al. verb.* mane; *inf.* mane; 2) summo studio alqd fecit, *inf.* studiose.

שׁכַּח *in pausa שׁכַּח m. (c. suff. שׁכַּחוּ, שׁכַּחוּ sine Map-pik Iob. 31, 22.)* humerus; dorsum; שׁכַּח אחד uno dorso, *i. e.* uno animo (Deum colere); שׁכַּח הַפָּנִי תֵּרְגֻמִּי ter-gum suum vertere, abire; שׁכַּח הַשִּׁירָתִימוֹ facies eos ter-

שלה *f. Chethib chald. i. q.*
שלח error.

שלה *i. q. שאל v.*

שלח *adj. m. (plur. constr. שלוחי) f. tranquillus; socors, impius.*

שלח *adj. m. tranquilus.*

שלח *m. (c. suff. שלוחי) tranquillitas.*

שלחה *f. tranquillitas, pax; socordia, improbitas.*

שלחה *f. chald. tranquillitas, securitas.*

שלחה *f. chald. error, delictum.*

שלח *m. tranquillitas, silentium, בשלח tranquille, clam.*

שלחה *f. (c. suff. שלחה) secundae partu editae, membrana tenuis fetum bruti vel hominis involvens.*

שלחן *(ex שאנן et שלה) adj. m. maxime tranquillus.*

שלחה *Gen. 49, 10. tranquillitas. 2) שלחה, שלח, שלח N. pr. urbis in tribu Ephraimitarum, ubi tabernaculum sacrum collocatum fuit. Nom. gent. שלחני.*

שלחה *v. להב.*

שלחם *v. שלום, שלום, שלום.*

שלחן *N. pr. m.*

שלחש *i. q. שלח.*

שלח (*fut. שלח; inf. שלח, constr. שלח, שלח; imp. שלח, שלחה*) misit alqd s. alqm *sq. accus. s. ל, ad alqm sq. אל s. על, alicui sq. ל, per alqm sq. ביד, ad alqd agendum sq. inf. c. ל; per nuntium indicavit, mandavit alqd alicui sq. accus. et אל, dupl. accus.; immisit (calamitatem, auxilium); 2) extendit, protendit (digitum, manum, scipionem, falcem); sq. אל, ביד, רד, רד manum admovit, aggressus est alqd, suscepit, vim intulit; sq. מן remisit; 3) liberum dimisit. — *Niph. inf. שלחתי mitti. — Pi. שלחתי misit, ablegavit alqd s. alqm sq. acc., ad alqm sq. על; dimisit liberum (abiturum, captivum), manu misit (servum); elocavit (filiam); abeuntem prosecutus est; permisit alqm alicui sq. accus. et ב s. ביד; immisit (plagam, calamitatem) alicui sq. ב, אל, על; jecit, sq. באש igni tradidit, incendio delevit; ejecit, expulit, repudiavit (uxorem); abjecit, projecit, propulit; protendit (manum); extendit, expandit (arbor ramos), dilatavit, late habitare jussit (Deus populum). — *Py. שלחתי missus est; dimissus est; relictus, desertus est; arbitrio suo***

commissus est; ejectus, excussus est. — *Hiph. sq.* בַּיִם immisit (Deus hostem, famem, feras, calamitatem).

יִשְׁלַח *chald.* (*fut.* יִשְׁלַח) misit; extendit, protendit (manum, *sq.* לְ aggressus est alqd).

שְׁלֵחוֹת *m. pl.* dimissio (uxoris), repudium, libellus repudii; dimissio (filiae cum dote).

שֵׁלַח *m.* (*c. suff.* שְׁלַח) missile, telum; propago (arboris). 2) *N. pr.* filii Arpach-sadi; b) fontis et piscinae, *i. q.* שְׁלַח, הַשְׁלַח בְּרִכַּת הַשְׁלַח κολυμβήθρα του Σιλωάμ.

שְׁלַח (*pro* שְׁלַח), הַשְׁלַח *N. pr.* fontis, piscinae et aqueductus ad radices montis Sionis ab occidentali parte Hierosolymorum, Σιλωάμ, Siloah.

שְׁלַחוֹת *f. pl.* propagines.

שְׁלַחֵי *N. pr. m.*

שְׁלַחֵי *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

שְׁלַחָן *m.* (*pl.* שְׁלַחָנוֹת) mensa; עָרַךְ שְׁלַחָן mensam, coenam instruxit; שֵׁ הַפָּנִים, הַמְעַרְבָּת שֵׁ הַמְעַרְבָּת mensa panum sacrorum.

מִשְׁלַח *m.* locus quo quis mittitur, מ' שׁוֹר locus in

quem boves mittuntur; *sq.* רַר res cui manus admovetur, negotium.

מִשְׁלֹחַ, מִשְׁלֵחַ *m.* missio; *sq.* רַר res in quam manus immittitur, praeda.

מִשְׁלַחַת *f.* missio, agmen (angelorum); dimissio (ex captivitate).

שָׁלַט (*fut.* יִשְׁלַט) dominatus est in alqm *sq.* עָלַב; dominus factus est s. fuit *sq.* בַּיִם. — *Hiph.* dominari fecit; potestatem alcjs rei dedit *sq.* בַּיִם, *inf. c.* לְ.

שָׁלַט *chald.* (*fut.* יִשְׁלַט) *sq.* בַּיִם dominatus est; vim habuit in alqm; irruit in alqd. — *Aph.* הַשְׁלַטֵּן dominum constituit.

שְׁלַטָּי, שְׁלַטָּיִם *m., pl.* שְׁלַטָּי scuta, clypei.

שְׁלַטָּי *adj. m.* שְׁלַטָּי *f.* potestatem habens; *subst.* princeps; 2) impudens (meretrix).

שְׁלַטָּי *adj. m. chald.* potestatem habens *sq.* בַּיִם, potens; *subst.* princeps. לֹא שְׁלַטָּי *sq.* *inf. c.* לְ non licet.

שְׁלַטָּוֹן *m.* potestatem habens *sq.* בַּיִם, potens.

שְׁלַטָּוֹן *m. chald.* praefectus, magistratus.

שְׁלַטָּן *m. chald.* (*st. c.* שְׁלַטָּן),

st. emph. שְׁלַטְנָא, *c. suff.* (שְׁלַטְנָהוּן, שְׁלַטְנָה, שְׁלַטְנָךְ) dominatus, imperium; *pl. st. emph.* שְׁלַטְנָא regna.

שְׁלַח. *v.* שְׁלַח, שְׁלַח, שְׁלַח. *v.* שְׁלַחְשִׁי, שְׁלַחְשִׁי, שְׁלַחְשִׁי.

שְׁלַח — *Hiph.* הִשְׁלַחַךְ jecit, conjecit, projecit; abjecit; disjecit, ejecit, expulit; *sg.* אֶחָרָיו post se conjecit, contempsit; *sg.* עַל יְהוָה Jehovae curae commisit; יְהוָה הִשְׁלַחַךְ מֵעַל פְּנֵיו Jehova alqm e conspectu suo rejecit, reprobavit; 2) dejecit, evertit. (domum, vitem); *trop.* perdidit (alqm consilium suum). — *Hoph.* הִשְׁלַחַךְ, הִשְׁלַחַךְ jactus, projectus est; ejectus est; objectus, traditus est; se commisit (Jehovae *sg.* עַל); ever- sus est.

שְׁלַח *m.* pelecanus bassanus, *LXX.* καταράκτης.

בְּשִׁלְכָה *f.* dejectio, בְּשִׁלְכָה cum caesa dejicitur (arbor). 2) *N. pr.* portae templi.

שָׁלַח (*praet.* שָׁלַח, שָׁלַח; *inf.* שָׁלַח, שָׁלַח; *fut.* שָׁלַח, *c. suff.* (שָׁלַח) extraxit; spoliavit, diripuit, rapuit. — *Hithpo.* שָׁלַח (chald. *pro* שָׁלַח) spoliatus est.

שָׁלַח *m.* spolia, exuviae, praeda; *collect.* jumenta bello capta *Jud.* 5, 30. 2) lucrum (*Ausbeute*).

שָׁלַח *m.* spoliatus, exutus (vestibus); captivus.

שָׁלַח (*fut.* יִשְׁלַח) integer factus est, consummatus, absolutus est; integer, incolumis, salvus fuit; pace usus est, *part.* שָׁלַח familiaris meus, שָׁלַח pacificus. — *Pi.* שָׁלַח, שָׁלַח perfecit, absolvit; persolvit; compensavit, re- pendit, remuneratus est; incolumem, salvum praestitit. — *Py.* persolutus est; re- pensus, retributus est; *part.* מִשָּׁלַח amicus (Dei). — *Hiph.* שָׁלַח, שָׁלַח perfecit, exsecutus est; absolvit, finem fecit; pacem junxit *s.* coluit *c.* alqo *sg.* עִם, אֶת; se in fidem et ditio- nem alcjs tradidit *sg.* אֶל; si- bi alqm amicum reddidit. — *Hoph.* alicui pacatus et fa- miliaris fuit.

שָׁלַח *chald.* absolvit, perfe- cit, *part.* שָׁלַח perfe- ctus. — *Aph.* שָׁלַח finem fecit; restituit, reddidit.

שָׁלַח *adj. m.* שָׁלַח *f.* abso- lutus, perfectus, consumma- tus; integer, (אֶבֶן שָׁלַח pondus justum, שָׁלַח ca- ptivitas integra *i. e.* pleno

et ingenti numero, אֲבָנִים
lapides integri *i. e.*
rudes; incolumis, salvus;
pacem habens c. alqo *sq.* אֵת,
עָם, deditus Jehovae *sq.*
עָם רְהוּהָ. 2) *N. pr.* Hiero-
solyimorum, Σόλυμα, *i. q.*
רְהוּשָׁלַם.

שָׁלֹם *adj. m.* integer; in-
columis, salvus; pleno nu-
mero; pacatus, securus;
amicus. — *Subst.* integritas,
incolumitas, salus; לְהִשְׁלֹם
an bene valet? לְשָׁלֹם לְ
de salute alcjs quaesivit, an
valeat alqs; לְהִשְׁלֹם לְ
לְהִשְׁלֹם לְהִשְׁלֹם לְהִשְׁלֹם
πρωτεύου, ὑπαγε
εἰς εἰρήνην, שָׁלֹם vale! 2)
pax; concordia; אִישׁ שָׁלֹם
homo pacificus, הַבְּרִי שָׁלֹם
verba pacifica; עָשָׂה שֵׁי לְ
pacem concessit alicui; קָרָא
לְשָׁלֹם לְ pacem obtulit; עָנָה
לְשָׁלֹם oblatam pacem ac-
cepit; 3) amicitia, אִישׁ
amicus meus, הַבְּרִי שָׁלֹם
amice loquentes.

שָׁלֹם *m. chald.* salus, pax.

שָׁלֹם *et pl.* שְׁלָמִים *m. (st. c.)*
שְׁלָמִי, *c. suff.* (שְׁלָמִיכֶם) sa-
crificium eucharisticum.

שָׁלֹם *m.* compensatio, retri-
butio. 2) *N. pr.* filii Naph-
thali, *i. q.* שְׁלָוִים; *patron.*
שְׁלָמִי.

שְׁלָוִים, שְׁלָוִים *m. (pl. שְׁלָוִים)*
retributio.

שְׁלָמָה *f.* retributio, poena.

שְׁלָוִים, שְׁלָוִים *N. pr.* regis Isr.
2) al. virorum.

שְׁלָמָה (pacificus) *N. pr.* re-
gis Isr., LXX. Σαλωμών.

שְׁלָמִי (pacificus) *N. pr. m.*

שְׁלָמִיאל (amicus Dei) *N.*
pr. m.

שְׁלָמָה *i. q.* מְשָׁלְמָה *N.*
pr. m.

שְׁלָמָה (pacifica) *N. pr.* mu-
lierum et virorum.

שְׁלָמָה (pacifica) *N. pr. f.*

שְׁלָמוֹן *m., pl.* שְׁלָמוֹנִים mer-
cedes s. munera, quibus alqs
corrumpitur.

שְׁלָמוֹן (verecundus
erga ignem) *N. pr.* regis
Assyriae, *Vulg.* Salmanas-
sar.

שָׁלַח (fut. יִשְׁלַח) extraxit;
exuit (calceum); evellit
(gramen); strinxit (gla-
dium), אֶלֶף אִישׁ שִׁלְחַת חֶרֶב,
mille gladios stringentes,
gladiis armati.

שָׁלַח *N. pr.* gentis in Ara-
bia felici, Σαλαπηνοί.

שְׁלֹשׁ, שְׁלֹשָׁה, *st. c.* שְׁלֹשָׁה,
שְׁלֹשָׁה *fem., st. e.*
שְׁלֹשָׁה *masc. tres; tertius;*
c. suff. שְׁלֹשָׁהכֶם *tres*

vos; שְׁלֹשִׁים tres illi; שְׁלֹשִׁים וְעֶשְׂרִים tredecim; *pl.* שְׁלֹשִׁים וְעֶשְׂרִים triginta; tricesimus.

שְׁלֹשִׁים *Pi. denom.* in tres partes divisit; alqd tertio fecit; tertio die fecit. — *Py. part.* שְׁלֹשִׁים triplus, triplex; triennis.

שְׁלֹשִׁים (trias) *N. pr. m.*

שְׁלֹשִׁים *m.* שְׁלֹשִׁים, שְׁלֹשִׁים *f. tertius, a, um; pl.* שְׁלֹשִׁים tertii; tabulata tertia. —

Fem. pars tertia; שְׁלֹשִׁים, שְׁלֹשִׁים tertium, tertio; שְׁלֹשִׁים *v.* מקור.

שְׁלֹשִׁים *m.* mensura frumenti tertiam partem continens, triental (tertia pars ephae). — *Pl.* שְׁלֹשִׁים instrumentum musicum (trigonum s. trichordium); 2) milites nobiliores, LXX. ἀναβάται τριστάται, quorum dux dicebatur ראש השלשים, ראש השלשים et השלשים.

שְׁלֹשִׁים *m. pl.* pronepotes, qui sunt tertiae generationis.

שְׁלֹשִׁים *N. pr.* regionis in Palaestina, in qua urbs fuit בצל שלשים.

שְׁלֹשִׁים (trias) *N. pr. m.*

שְׁלֹשִׁים *adv.* nudius tertius, שְׁלֹשִׁים, שְׁלֹשִׁים, שְׁלֹשִׁים

heri (et) nudius tertius, i. e. pridem, dudum, olim; שְׁלֹשִׁים ut antehac; שְׁלֹשִׁים jam pridem.

שְׁלֹשִׁים *m.* trias, שְׁלֹשִׁים בְּמִשְׁלֹשִׁים tribus circiter mensibus elapsis. (*Aliis est compos. ex שְׁלֹשִׁים et מִן.*)

שְׁלֹשִׁים *adv. de loco:* ibi, שְׁלֹשִׁים; eo, שְׁלֹשִׁים. שְׁלֹשִׁים — שְׁלֹשִׁים ubi; quo. שְׁלֹשִׁים — שְׁלֹשִׁים hic — illic. 2) *de temp.* tum, tunc. — שְׁלֹשִׁים eo; ibi. שְׁלֹשִׁים — שְׁלֹשִׁים quo; ubi. — שְׁלֹשִׁים *de loco et temp.* inde; a quo, ex quo, ex qua re. שְׁלֹשִׁים — שְׁלֹשִׁים unde.

שְׁלֹשִׁים, שְׁלֹשִׁים *m.* (*c. suff.* שְׁלֹשִׁים, שְׁלֹשִׁים; *pl.* שְׁלֹשִׁים) nomen, (שְׁלֹשִׁים nomine alcjs;) memoria; fama (bona s. mala); monumentum. — 2) *N. pr.* filii Noachi.

שְׁלֹשִׁים *m. chald.* (*c. suff.* שְׁלֹשִׁים; *pl.* שְׁלֹשִׁים) nomen.

שְׁלֹשִׁים (in altum enitens) *N. pr.* regis in urbe Zeboim.

שְׁלֹשִׁים (nomen Dei s. pro a Deo exauditus) *N. pr.* Samuelis, filii Elcanae et iudicis Isr. 2) al. viro- rum.

שְׁלֹשִׁים (nomen sapientiae) *N. pr.* filii Gileadis, patron. שְׁלֹשִׁים.

שְׁמִירְמוֹת (nomen excelsitatis) *N. pr. m.*
 שְׁמָא (desertum) *N. pr. m.*
 שְׁמָאָה *N. pr. m.*, שְׁמָאָם *id.*
 שְׁמִירָה *N. pr. judicis Isr.*
 שְׁמַד — *Hiph.* הִשְׁמִיד diruit, vastavit (urbes, altaria); delevit, perdidit (homines, populos); *inf.* הִשְׁמַד excisio, exitium. — *Niph.* הִשְׁמַד dirutus, vastatus est; excisus, perditus est.
 שְׁמַד *chald.* — *Aph. inf.* הִשְׁמַדִּי perdere.
 שְׁמָה *rad. inus. arab.* altus fuit.
 שְׁמַיִם *st. c.* שְׁמַיִם *m. pl.* coeli, coelum; שְׁמַיְמָה coelum versus.
 שְׁמַיִן *st. emph.* שְׁמַיִן *m. pl. chald. id.*
 שְׁמָהָה *v.* שְׁמָהָה, שְׁמָהָה
 שְׁמַעָה *N. pr. i. q.* שְׁמַעָה
 שְׁמַעָה *v.* שְׁמַעָה
 שְׁמַרָה *N. pr. Chethib i. q.* שְׁמַרָה
 שְׁמַטָּה feriit, calcitravit (de bobus) 2 *Sam.* 6, 6.; dejecit, praecipitavit; 2) misit, missum fecit, omisit (agrum incultum), remisit (debitum); destitit ab alqo *sq.* מִן. — *Niph.* praecipitatus est. — *Hiph.* remisit (debitum).
 שְׁמַטָּה *f.* remissio, שְׁמַטָּה

הַשְׁמַטָּה septimus quisque annus, quo debita remittebantur.
 שְׁמָהָה *v.* שְׁמָהָה
 שְׁמַיְמָה *v.* שְׁמַיְמָה, שְׁמַיְמָה
 שְׁמַרָה *v.* שְׁמַרָה
 שְׁמִירְמוֹת *N. pr. m. v.* שְׁמִירְמוֹת
 שְׁמַלִּי *N. pr. m. Chethib.*
 שְׁמַיִם (*fut.* יִשְׁמַיִם, *plur.* יִשְׁמַיִם, *imp.* שְׁמַיִם) vastatus, desolatus est, (*part.* שְׁמַיִם vastatus, desolatus, perditus; שְׁמַיִם loca vastata, ruinae;) solitaria fuit (mulier); attonitus fuit, obstupuit; *trans.* vastavit, *part.* vastator. — *Niph.* נִשְׁמַיִם vastatus est; desolatus, desertus est; attonitus est, obstupuit. — *Po. part.* מִשְׁמַיִם vastator; attonitus. — *Hiph.* הִשְׁמַיִם (*fut.* יִשְׁמַיִם, *inf.* הִשְׁמַיִם, *partic.* מִשְׁמַיִם) vastavit; obstupescit, torporem attulit; *intrans.* obstupuit, obtorpuit, — *Hoph.* הִשְׁמַיִם *s.* הִשְׁמַיִם (*pl.* הִשְׁמַיִם) vastatus est; obstupuit. — *Hithpo.* הִשְׁמַיִם (*fut.* יִשְׁמַיִם, *pl.* הִשְׁמַיִם) se ipse destruxit, perdidit; obstupuit, attonitus fuit; ad desperationem adductus est, animum abjecit.
 שְׁמַטָּה *chald. Ithpo.* אִשְׁמַטָּה obstupuit, attonitus fuit.

שׁמׁ *adj. m.* שׁמׁה *f.* vastatus, a.

שׁמׁה *f.* vastatio, locus vastus et desertus; stupor.

שׁמׁה *f.* vastatio, locus vastus et desertus.

שׁמה *f.* vastitas, desolatio, (*pl.* שׁמות;) stupor, res stupenda. 2) *N. pr.* filii Reguelis; b) fratris Davidis, qui etiam שׁמעא, שׁמעא nominatur; c) al. virorum.

שׁמות, שׁמה *N. pr. m. i.* שׁמה *q.*

שׁמון *m.* stupor, torpor.

שׁמה *f.* vastitas, locus desolatus et desertus, (*pl.* מִשׁמות;) stupor.

שׁמׁ *vel* שׁמׁן (*fut.* יִשְׁמַן) pinguefactus est, pinguis fuit. — *Hiph.* pinguem reddidit, *trop.* callum obduxit; pinguem se reddidit, pinguefactus est.

שׁמׁן *adj. m.* שׁמנה *f.* pinguis (panis, terra); corpulentus, validus.

שׁמׁן *m.* (*c. suff.* שׁמני, *pl.* שׁמנים, *c. suff.* שׁמנין) pinguedo, (*מִשְׁחֵי שׁמנים* epulae lautae;) obesitas; fecunditas terrae, (*גֵּיא שׁמנים* vallis fertilissima;) oleum, (*עֵץ שׁמׁן* oleaster;) unguentum.

שׁמנים *m. pl.* pinguedines (terrae, fertilitas).

שׁמנים *m. pl.* pinguedines, regiones pingues.

שׁמן *m.* pinguedo (carnis); *pl.* מִשְׁמנים loca pingua, fertilia; obesi, validi (milites).

שׁמנים *m. pl.* pinguedines (carnis).

שׁמנה (pinguedo) *N. pr. m.*

שׁמנה *f.*, שׁמנה *st. c.* שׁמנת *m.* octo; *pl.* שׁמנים octoginta.

שׁמני *m.* octavus; שׁמני *f.* octava; b) modus musicus.

שׁמע, שׁמע (*fut.* יִשְׁמַע; *inf.* שׁמע, *constr.* שׁמע, *c.* הַ שׁמע, *parag.* שׁמעו, *c. suff.* שׁמעו; *imp.* שׁמע, *c.* הַ שׁמע, *parag.* שׁמעו) audivit; auscultavit *sq. accus.*, לְ, בְ, אֶל; exaudivit (Deus) alqm *sq. accus.*, אֶל, אֶל קוֹל פֹּ, בְקוֹל פֹּ, קוֹל פֹּ, alqd *sq.* לְ; obedivit *sq.* אֶל, לְ, לְקוֹל פֹּ, בְקוֹל פֹּ, לְ, audita intellexit, לֵב שׁמע, pectus intelligens, אִישׁ שׁמע, homo qui rem audivit, testis auritus et verax. — *Niph.* auditus est; exauditus est; obedientem se praebuit; intellectus est. — *Pi.* audientem fecit, vocavit *sq. accus. et* לְ. — *Hiph.* שׁמעו (*fut. apoc.* שׁמעו) audire fecit alqm alqd *sq. dupl. accus.*; nuntiavit alqd

alicui *sq. dupl. accus.*; convocavit; sonum, clamorem edidit; cecinit.

שמע *chald.* (*fut. יִשְׁמַע*) audivit. — *Ithpe.* (*fut. pl. יִשְׁמַעוּן*) obedientem se praebuit.

שמע (obediens) *N. pr. m.*

שמע *m.* (*c. suffix. שְׁמַעֲךָ*, *שמעך*) auditus; sonus, clangor; fama, rumor.

שמע (rumor) *N. pr. viro-*
rum.

שמע *N. pr.* oppidi in tribu
Juda.

שמע *m.* (*c. suff. שְׁמַעוֹ*) fama, rumor.

שמעא (rumor) *N. pr.* filii
Davidis, qui etiam שמעא dicitur; 2) filii Isai *i. q.* שמעה; 3) al. viro-
rum.

שמעה (rumor) *N. pr. i. q.*
שמעה, *patron.* שמעה.

שמעה (*c. artic.*) *N. pr. m.*

שמעון (exauditio) *N. pr.*
filii Jacobi et Leae (*LXX.*
Συμεών) et tribus ab eo oriundae; *patron.* שמעוני; 2) al. viri.

שמעון (famosus) *N. pr. vi-*
rorum.

שמעהו, שמעהו (Jehova
exaudivit) *N. pr. mult. vi-*
rorum.

שמעה (rumor) *N. pr. f.*

שמעה, שמעה *f.* rumor;
nuntius; institutio, doctrina.

שמעה *verbale Hiph. f.*
auditus, לְהִשְׁמָעוֹת אָזְנוֹתָם ut
aures audiant.

שמע *m.* id de quo auditur,
auditum. 2) *N. pr.* viro-
rum.

שמעה *f.* audientia, ad-
missio ad audiendum; obe-
dientia, *concr.* obedientes.

שמע *rad. inus. arab.* propu-
lit.

שמע *m.* sonus raptim pro-
latus citoque evanescens,
Vulg. susurrus.

שמעה *f.* impulsio, strages.
Alii: infamia.

שמר (*fut. יִשְׁמַר*) custodi-
vit *sq. accus.*, (*part. שמר*
custos, vigil;) servavit, tui-
tus est *sq. accus.*, בְּ, עַל, אֶל;
sq. מִן defendit ab alqo, *in-*
trans. sibi cavit, abstinuit
ab alqo; asservavit, recon-
didit, conservavit, retinuit
(benignitatem, iram, alqd
memoriâ); observavit,
attendit ad alqd *sq. accus.*,
speculatus est *sq. accus.*, אֶל,
עַל; observavit (legem, jus-
sa); *sq. inf. c.* לְ studuit; co-
luit (Jehovam). — *Niph.*
(*imp. השמר, השמר*) custo-
ditus, servatus est; sibi ca-
vit ab alqo *sq.* מִן, בְּ, *inf. c.*
מִן; abstinuit ab alqo *sq.* מִן,
inf. — *Pi.* observavit, co-

luit (idolum). — *Hithpa.* שִׁמְרָה observavit; sibi cavavit *sq.* מִן. — II) שִׁמְרָה *i. q.* סִמְרָה, *chald. Pa.* סִמְרָה clavis affixit et firmavit.

שִׁמְרָה *m.* aculeus, *collect.* spinae, vepres; *trop.* de hostibus; b) adamas. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) in tr. Ephr. c) viri cujusd.

שִׁמְרָה *m., pl.* שִׁמְרָה faeces (vini); שִׁמְרָה מִזְבָּחִים vinum defaecatum. — 2) *N. pr.* viro-
rum.

שִׁמְרָה (custos) *N. pr. m. et f.*

שִׁמְרָה *f.* custodia.

שִׁמְרָה *f. pl.* palpebrae.

שִׁמְרָה *m. pl.* observatio, celebratio (festi).

שִׁמְרָה (custodia) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon. 2) filii Issaschari, *patron.* שִׁמְרָה.

שִׁמְרָה *N. pr.* Samariae (Σαμαρία, Σεβάστη) et terrae Israeliticae; *nom. gent.* שִׁמְרָה.

שִׁמְרָה *N. pr. chald.* Samariae.

שִׁמְרָה (vigil) *N. pr.* viro-
rum.

שִׁמְרָה (Jehova tuetur) *N. pr.* viro-
rum.

שִׁמְרָה (*id.*) *N. pr. m.*

שִׁמְרָה *N. pr. f. i. q.* שִׁמְרָה.

שִׁמְרָה (custodia) *N. pr. m.*

שִׁמְרָה *f.* (st. c. שִׁמְרָה, *pl.* שִׁמְרָה) vigilia, φυλακή, tertia pars noctis, ראש שִׁמְרָה prima vigilia, ראש שִׁמְרָה הַתְּיָכוֹנָה initio mediae s. alterius vigiliae, שִׁמְרָה הַבֶּקֶר matutina s. tertia vigilia. (Hebraeis veteribus tres vigiliae, Romanis et serioribus Judaeis quatuor fuerunt.)

שִׁמְרָה *m.* custodia, carcer; statio, excubiae, excubito-
res; id quod custoditur; ob-
servandum, ritus; observan-
tia, reverentia.

שִׁמְרָה *f.* (pl. שִׁמְרָה) custodia, carcer; statio ex-
cubiarum, *concr.* excubito-
res; conservatio, *metonym.*
id quod custoditur; obser-
vatio, *metonym.* id quod ob-
servatur (ritus); *concr.* qui
observatur s. colitur (impe-
rator).

שִׁמְרָה *chald. Pa.* שִׁמְרָה mini-
stravit.

שִׁמְרָה *com. (c. suff.* שִׁמְרָה) sol; *pl.* שִׁמְרָה pinnae (mu-
rorum). — שִׁמְרָה עִיר urbs in
tribu Danitaruni.

שִׁמְרָה (solaris, soli simi-
lis; *aliis est* שִׁמְרָה *i. q.* שִׁמְרָה,
שִׁמְרָה feriit, projecit, *ut sit*
nomen: homo pugnax) *N.*
pr. Simsonis, LXX. Σαμψών.

שְׁמַשִּׁי *N. pr. m.*
 שְׁמַשְׁרִי *N. pr. m.*
 שְׁמַתִּי *N. pr. patron.*
 שָׁנָן *v. שָׁנָאב, שָׁנָו, שָׁן.*
 שָׁנָה *v. שָׁנָאן, שָׁנָא, שָׁנָא.*
 רִישׁוֹן *v. somnus.*
 שְׁנַאֲצָר *N. pr. m.*
 שְׁנַב *rad. inus. arab. frigidus*
 fuit.
 אֶשְׁנַב *m. clathri fenestrae.*
 שָׁנָה (*fut. רִשְׁנָה, semel רִשְׁנָה*)
 iteravit, repētiit; *intrans.*
 alius, diversus fuit *sq.* מִן;
 mutatus est, se mutavit;
part. שְׁנַיִם factiosi, rebelles.
 — *Niph.* iteratum est (so-
 mnium). — *Pi.* שָׁנָה, *semel*
 שָׁנָא mutavit (vestes, pro-
 missum); pervertit (jus);
 variavit (viam); deformavit
 (faciem); transtulit (in alium
 locum); *sq.* אֶת־טַעְמוֹ men-
 tem mutavit, insanum se si-
 mulavit. — *Py. fut.* רִשְׁנָא
 deformabitur. — *Hithpa.* שֶׁ
 mutavit. — *Il) arab.* luxit,
 splenduit, *cf.* שָׁנָי.
 שָׁנָא *chald.* mutatus est, se
 mutavit; in deterius muta-
 tus est; *sq.* מִן diversus fuit.
 — *Pa.* שָׁנָי mutavit; migra-
 vit (mandatum); *part. pass.*
fem. מִשְׁנָה diversa. —
Ithpa. אֶשְׁתַּנִּי se mutavit,
 mutatus est; deformatus est.
 — *Aph. (fut. רִשְׁנָא, inf.*

מִהַשְׁנָא, *part.* הַשְׁנָא, הַשְׁנָה
 mutavit; migravit, neglexit
 (mandatum).

שָׁנָה *f. (pl. שְׁנַיִם, שְׁנַיִ, poët.*
 שָׁנָה (*שְׁנָוֹת, שְׁנָוֹת*) annus;
 מִיָּהּ שָׁנָה, שָׁנָה בְּשָׁנָה, שָׁנָה
 בְּשָׁנָה quotannis;
 שָׁנָה לְרִוְאָשׁוֹ anno secundo
 Joasi; שָׁנָה שְׁנָוֹת שָׁנָה
 anno sexcentesimo. *Dual.*
 שְׁנַיִם duo anni, biennium,
id. שְׁנַיִם יָמִים

שָׁנָה *f. chald. (st. c.*
 שָׁנָה, *pl. (שְׁנַיִן) annus.*

רִישׁוֹן *v. שָׁנָה, שָׁנָה.*

שָׁנָה *v. שָׁנָה בִּרְיָם.*

שָׁנָי *m. color coccineus,*
 coccum; *plur.* שְׁנַיִם vestes
 coccineae.

שְׁנַיִם *st. c. שְׁנַיִ m., שְׁנַיִם,*
st. c. שְׁנַיִ f. dual. duo;
 שְׁנַיִם שְׁנַיִם bini; *c. suffixis*
 שְׁנַיִם שְׁנַיִם duo illi. — *Fem. bis;*
 duplicis generis; iterum;
 שְׁנַיִם עֲשָׂרָה iterum. —
 שְׁנַיִם עֲשָׂרָה *f. duode-*
 cim, duodecimus, a.

שְׁנַיִם *adj. m. שְׁנַיִת f. secun-*
 dus, a, um; *fem. iterum. Pl.*
 שְׁנַיִם.

אֶלְפִי שִׁי *m. iteratio,*
 שְׁנַיִם multa millia.

מִשְׁנָה *st. c. מִשְׁנָה m. ordo*
 secundus, (כֹּהֵן יְהוֹמִי) sacer-

dos post sacerdotem summum secundus, 'אָח מ' frater natu minor;) pars secunda (urbis); *concr.* secundarius, qui est secundo loco s. ordine; duplicatum, duplum; exemplum duplicatum (scripti).

שָׁנָן (*praet.* שָׁנָנָה, שָׁנָנָה) acuit, exacuit; (*part.* שָׁנָן acutus;) *trop.* asperam et acerbam reddidit (linguam). — *Pi.* inculcavit alqd alicui *sq.* *accus.* et ל. — *Hithpol.* fut. in pausa אֶשְׁחַוְנֶן pungor, crucior (dolore).

שֵׁן, שֵׁן *com.* (*c. suff.* שֵׁן; *dual.* שֵׁיִם, *st. c.* שֵׁיִר) dens; dens elephantis, ebur. שֵׁן סֵלַע cacumen montis, scopulus. 2) *N. pr.* loci s. rupis.

שֵׁן הַבַּיִת *m. pl.* dens elephantis, ebur.

הַרְהָה *f.* acute dictum, לְשֵׁן הַרְהָה ludibrio expositus est.

שֵׁן הַאָב (dens patris) *N. pr.* regis Cananitici.

שֵׁן — *Pi.* שֵׁן accinxit, succinxit (lumbos).

שֵׁן הַבַּיִת *N. pr.* regionis et agri circa Babylonem.

רֵישׁ שֵׁן *i. q.* רֵישׁ שֵׁן *v.* שֵׁן *i. q.* שֵׁן

שָׁסָה praedatus est; diripuit; *part.* שָׁסִים praedatores. — *Po.* שָׁסָה diripuit.

שָׁסָה (*part.* שָׁסָה) diripuit; *part. formâ syr.* שָׁסָה, *c. suff.* שָׁסִים *Chethib,* שָׁסִים *Keri a v.* שָׁסָה. — *Niph.* נִשְׁסָה direptus est.

מִשָּׁסָה *f.* praedatio, praeda.

שָׁסָה fidit, diffidit: שָׁסָה שָׁסָה שָׁסָה פָּרְסָה פָּרְסָה פָּרְסָה fissas ungulas habens, פָּרְסָה פָּרְסָה פָּרְסָה ungula fissa. — *Pi.* שָׁסָה; discidit, laceravit; *trop.* dilaceravit (verbis), increpuit.

שָׁסָה *m.* fissura (ungulae).

שָׁסָה — *Pi.* שָׁסָה secuit, in frusta concidit.

שָׁעָה (*part.* שָׁעָה) spectavit, circumspexit (auxilium); respexit (cum favore *sq.* אֶל); intuitus est alqm (cum fiducia *sq.* בְּ, אֶל, עַל); observavit (legem div.); oculos avertit ab aliqua re *sq.* מִן, מִן, מִן, missum fecit alqd. — *Hiph. imp. apoc.* הִשָּׁעָה (pro הִשָּׁעָה) *sq.* מִן oculos averte. *Al. v. s.* שָׁעָה. — *Hithpa. fut. apoc.* הִשָּׁעָה circumspicies, *plur. c.* הִשָּׁעָה *parag.* הִשָּׁעָה invicem nos aspiciemus. — II) שָׁעָה *i. q.* שָׁעָה oblitus est (oculos).

שָׁעָה *f. chald.* momentum temporis, שָׁעָה שָׁעָה hoc ipso momento, illico.

שַׁעֲטָה *rad. inus. arab.* contudit.

שַׁעֲטָה *st. c.* **שַׁעֲטָה** *f.* sup-
plosio et strepitus (ungula-
rum equi).

שַׁעֲטָנוֹת *m.* ex diversae mate-
riae (lini et lanae) filis con-
textum.

שַׁעַל *rad. inus. fort.* fodit,
cavavit.

שַׁעַל *m.* (*c. suff.* **שַׁעְלוֹ**; *pl.*
שַׁעְלִים, **שַׁעְלִי**) vola, pugillus.

שַׁעַל *m.* (*plur.* **שַׁעְלִים**,
שַׁעְלִים) vulpes. — 2) *N. pr.*
m. 3) **שַׁעַל אֶרֶץ בְּנֵימִינִי** regio in tri-
bu Benjaminitarum.

שַׁעְלִים (vulpes) *N. pr.* re-
gionis.

שַׁעְלֵי בֵּית דָּן (vulpes)
N. pr. oppidi Danitarum;
nom. gent. **שַׁעְלֵי בְּנֵי דָּן**.

מִשְׁעוֹל *m.* via angusta
(*Hohlweg*), **מִשְׁעוֹל הַבְּרֵמִים**,
via angusta inter vineas.

שַׁעַן — *Niph.* **נִשְׁעַן** innixus
est *sq.* **עַל**; recubuit; *trop.*
innixus est, fiduciam posuit
in alqo *sq.* **עַל**, **אֶל**, **בְּ**; se re-
clinavit in alqd *sq.* **עַל**; im-
minet, affinis est *sq.* **לְ** (ter-
rae).

מִשְׁעָן *m.* fulcrum; *trop.*
praesidium.

מִשְׁעָן *m.* **מִשְׁעָנָה** *f.* fulcrum,

subsidium, **מִשְׁעָן וּמִשְׁעָנָה**
omne genus subsidiorum.

מִשְׁעָנָה *f.* (*c. suff.* **מִשְׁעָנָה**,
pl. **מִשְׁעָנוֹת**) baculus, scipio.

שַׁעַע (*syr.* oblevit; mulsit;
blanditus est;) *intrans.* obli-
tus est, excaecatus est (ocu-
lus). — *Pilp.* **שַׁעַע** oblecta-
vit; *intrans.* oblectatus est
alqa re *sq.* *accus.* — *Pylp.*
שַׁעַע blanditiis permulsus
est. — *Hiph. imp.* **הִשְׁעַע** obli-
ne. *Al. v. s.* **שַׁעַע**. — *Hith-*
pal. **הִשְׁעַע** se oblevit, se
excaecavit; se oblectavit
alqa re *sq.* **בְּ**.

שַׁעַע *m. pl.*
deliciae.

שַׁעַר *N. pr.* virorum.

שַׁעַר *arab.* fissus est, rimas
egit; 2) aestimavit, pretium
constituit, *Prov.* 23, 7. — II)
i. q. **שַׁעַר** horruit.

שַׁעַר *m.* (*fem.* *Jes.* 14, 31.

— *Pl.* **שַׁעְרִים**, *st. c.* **שַׁעְרֵי**;
c. h. loc. **שַׁעְרָה**) porta (ur-
bis, templi, castrorum, ar-
cis regiae); *metaph.* **שַׁעְרֵי**
הָאָרֶץ portae *i. e.* aditus ter-
rae, ubi hostibus aditus pa-
tet; *metonym. pro oppido*
ipso: **בְּשַׁעְרֵי** in oppidis tuis,
בְּשַׁעְרָה in uno oppi-
dorum tuorum; 2) forum,
quod in portis erat, ubi judi-
cia habebantur, et quo cives

ad spectandum, negotian-
dum, confabulandum conve-
niebant; בַּשַּׁעַר in porta, *i. e.*
in foro, in iudicio; וְשֵׁבֵי
רְשֵׁי שַׁעַר sedentes in porta, ho-
mines otiosi; כָּל-שַׁעַר עַמִּי
omnis concio populi mei. —
Nomm. pr. portarum in
moenibus Hierosolymorum:
הַשַּׁעַר הַזֶּהן porta fontis, Gi-
honis et Siloae aquaeductus,
in occidentali urbis parte,
quam septentrionem versus
exceperunt: שַׁעַר הַשְּׁפוֹת
שַׁעַר הַשְּׁפוֹת porta sterquili-
nii; הַשַּׁעַר הַגֵּיאַל
porta vallis; a
septentrionali parte deinceps
positae fuerunt: שַׁעַר הַפְּנֵה
שַׁעַר הַפְּנֵה porta anguli,
porta turrium muralium;
שַׁעַר הַבְּנֵימִין שַׁעַר הַבְּנֵימִין
porta Ephraimitarum, p. Benja-
minitarum; deinde in orien-
tali parte secutae sunt: שַׁעַר הַיְשָׁנָה
שַׁעַר הַיְשָׁנָה porta vetus, quae
etiam הַרְאֵשׁוֹן dicta esse
videtur; שַׁעַר הַדָּגִים שַׁעַר הַדָּגִים
שַׁעַר הַצִּאֵן שַׁעַר הַצִּאֵן porta piscium, p. piscaria;
שַׁעַר הַמִּפְקָד שַׁעַר הַמִּפְקָד
שַׁעַר הַמִּפְקָד porta ovium;
שַׁעַר הַמִּפְקָד שַׁעַר הַמִּפְקָד
שַׁעַר הַמִּפְקָד porta judicialis;
שַׁעַר הַמִּפְקָד שַׁעַר הַמִּפְקָד
שַׁעַר הַמִּפְקָד porta equorum;
שַׁעַר הַמִּפְקָד שַׁעַר הַמִּפְקָד
שַׁעַר הַמִּפְקָד porta aquarum;
שַׁעַר הַמִּפְקָד שַׁעַר הַמִּפְקָד
שַׁעַר הַמִּפְקָד porta figlina. Praeterea commemorantur:
שַׁעַר הַמִּפְקָד שַׁעַר הַמִּפְקָד
שַׁעַר הַמִּפְקָד porta orientalis;
שַׁעַר הַמִּפְקָד שַׁעַר הַמִּפְקָד
שַׁעַר הַמִּפְקָד porta custodiae s. carceris;
שַׁעַר הַמִּפְקָד שַׁעַר הַמִּפְקָד
שַׁעַר הַמִּפְקָד porta media, quae

Leopold, Lex. Hebr.

videtur e superiore urbe du-
xisse in inferiorem. — Por-
tae templi dicuntur fuisse:
שַׁעַר הַצִּדְדִּי, שַׁעַר הַצִּדְדִּי, שַׁעַר הַצִּדְדִּי,
שַׁעַר הַצִּדְדִּי, שַׁעַר הַצִּדְדִּי, שַׁעַר הַצִּדְדִּי.
— 3) *Pl.* מִצָּה שַׁעֲרִים centum
mensurae (de agro cum cen-
tesima fruge) *Gen.* 26, 12.

שַׁעֲרִים (binae portae) *N.*
pr. oppidi in tribu Juda.

שַׁעֲרִים *m.* janitor.

שַׁעֲרִים *adj. m., pl.* שַׁעֲרִים
horribiles, foedae (ficus).

שַׁעֲרִים *adj. m., fem.* שַׁעֲרִים
alqd horribile.

שַׁעֲרִים *adj. m., fem.* שַׁעֲרִים
Keri, Chethib, שַׁעֲרִים
שַׁעֲרִים *f.* horribilis.

שַׁעֲרִים (Jehova aestimavit)
N. pr. m.

שַׁעֲרִים (servus pulchrarum)
N. pr. eunuchi Pers.

שַׁעֲרִים *v.* שַׁעֲרִים, שַׁעֲרִים

שַׁפָּה *Kal inus. syr.* limavit,
laevem, calvum fecit; *Pa.*
purgavit, defaecavit. — *Niph.*
שַׁפָּה הר נשפה mons nudus, cal-
vus. — *Py. pl.* שַׁפָּה *Keri* nuda
sunt (ossa carne). *Al.* con-
trita sunt.

שַׁפָּה *s.* שַׁפָּה *f., pl. constr.*
שַׁפָּה casei bovini.

שַׁפָּה *in pausa* שַׁפָּה *m. (pl.*
שַׁפָּה) nuditas, *Che-*

thib Iob. 33, 21.; collis s. clivus nudus (arboribus).

שְׁפֹר, שְׁפִיר *N. pr. m.*

שָׁפַח *rad. inus. aethiop. expandit, extendit.*

שְׁפָחָה *f. (pl. שְׁפָחוֹת) ancilla, serva.*

מִשְׁפָּחָה *f. (st. c. מִשְׁפָּחָה, c. suff. מִשְׁפָּחָהּ, pl. מִשְׁפָּחוֹת) genus (animalium, poenarum); gens, populus; familia alcjs tribus.*

שָׁפַט *(fut. יִשְׁפֹּט) judicavit, jus dixit sq. accus.; arbiter fuit inter alq. sq. וְבֵין — בֵּין, לְ — בֵּין; jus suum dedit alicui, vindicavit alqm ab alqo sq. מִן; condemnavit, punivit; rexit, imperavit. Part. שֹׁפֵט judex; regnator, princeps. — Niph. נִשְׁפָּט judicatus est; litigatus est, contendit, disceptavit cum alqo sq. אֶת, עִם, לְ, de alqa re sq. עָל, accus.; punivit (Deus). — Po. part. מִשְׁפָּטִי judex meus.*

שֹׁפֵט *chald. part. שֹׁפֵט judex.*

שְׁפֹט *m. (pl. שְׁפֹטִים) judicium, poena.*

שָׁפַט *(judex) N. pr. viro- rum.*

שְׁפָטִים *m., pl. שְׁפָטִים judicia, poenae.*

שְׁפָטָה *(Jehova judicavit) N. pr. virorum.*

שְׁפָטָהּ *(id.) N. pr. viro- rum.*

שְׁפָטָן *(judicialis) N. pr. m.*

מִשְׁפָּט *m. judicium; sententia judicis; poena; causa forensis; crimen; jus, justum, legibus consentaneum, (לְמִשְׁפָּט secundum jus, jure, מֵאֲזַנִּי בְּלֹא מִשְׁפָּט sine jure, מִשְׁפָּט bilances justae;) lex, statutum, (מִשְׁפָּטֵי יְהוָה le- ges Jehovae, מִשְׁפָּט יְהוָה jus Jehovae, religio divina;) mos, consuetudo, (כְּמִשְׁפָּט ex more;) modus et ratio, habitus.*

שָׁפַח *v. שְׁפָרַם, שְׁפָר, שְׁפִיר.*

שָׁפַח *v. שְׁפָרְפוֹן, שְׁפָרַם.*

שָׁפַר *v. שְׁפָרַר, שְׁפָר.*

שָׁפַךְ *(fut. יִשְׁפֹּךְ) fudit, effudit; trop. effudit, elocutus est (animi sensa); aggressit, adaggeravit. — Niph. effusus est; trop. penitus afflictus est; profusum est (aes, pecunia). — Py. effusus est; trop. lapsus est (gressus pedum). — Hithpa. trop. se effudit, effusa est (anima in querelas; sanguis morientis).*

שְׁפָךְ *m. locus, in quem alqd effunditur.*

שְׁפָכָה *f. veretrum, quo urina effunditur.*

שָׁפַל *(fut. יִשְׁפַּל, inf. שָׁפַל)*

humilis factus est, depressus, dejectus est; *trop.* fracta est (vox); deturbatus est (de statu suo); ש' רַחַח modesto animo fuit. — *Hiph.* depressit, humilem reddidit; deiecit; *trop.* depressit, fregit (potentem, superbum).

שַׁפַּל *chald. Aph.* depressit, deiecit (regem, potentem), humilem reddidit; submisit (animum).

שַׁפַּל *adj. m. (c. ה. parag. הַשְּׁפָלָה) f. humilis, depressus; trop. ignobilis, vilis; afflictus; submissus, modestus.*

שַׁפַּל *adj. m. humilis.*

שַׁפְּלָה *m. (c. suff. שְׁפִלְלוּ) humilitas, ignobilitas; conditio misera.*

שַׁפְּלָה *f. humilitas.*

שַׁפְּלָה *f. locus humilis, depressior; שַׁפְּלָה־הַר regio campestris loppem inter et fines Aegypti, ἡ Σέφηλα.*

שַׁפְּלוּת *f. demissio, remissio (manuum, i. e. segnities).*

שַׁפְּמָה *N. pr. m.*

שַׁפְּמֹתָה *N. pr. oppidi in tribu Juda; nom. gent. שְׁפַמִּי.*

שַׁפֵּן *rad. inus. arab. textit, abscondit; astutus fuit.*

שַׁפָּן *m. animal quadrupes et astutum, LXX. χοιρο-*

χοιλλίος, mus jaculus. 2) *N. pr. virorum.*

שַׁפַּע *rad. inus. syr. affluxit, redundavit.*

שַׁפַּע *m. affluentia, abundantia (maris, i. e. opes navibus invectae).*

שַׁפְּעָה *f. abundantia, magna copia, multitudo.*

שַׁפְּעִי (abundans) *N. pr. m.*

שַׁפְּתָה *rad. inus. chald. contrivit; syr. serpsit; arab. maculis conspersus est.*

שַׁפְּרִפוֹן *m. species serpentis majoris (cerastes).*

שַׁפְּרָפִים *N. pr. filii Benjamin.*

שַׁפְּרָפִין *N. pr. m.*

שַׁפְּרִים *N. pr. virorum.*

שַׁפֵּר *splenduit, nituit, pulcher fuit, sq. על placuit alicui. — שַׁפְּרָה v. infra.*

שַׁפֵּר *chald. pulcher fuit, placuit alicui sq. על, קָדַם.*

שַׁפְּרָה *m. (pl. שַׁפְּרוֹת) tuba, lituus.*

שַׁפְּרָה *m. pulchritudo. — 2) N. pr. montis in deserto Arabiae.*

שַׁפְּרָה *f. splendor, pulchritudo, serenitas. 2) N. pr. f.*

שַׁפְּרִי *N. pr. loci ignoti.*

שַׁפְּרִי *adj. m. chald. pulcher, decorus.*

שָׁקַע *Keri*, שָׁקַע *Chethib*, *m.* aliquid splendidum, stragulum splendidum throno regis imminens.

שָׁקַע *m. chald.* aurora.

שָׁקַע (*fut.* יִשְׁפַח) posuit, apposuit; dedit *sq.* ל.

שָׁפַח *m. dual.* stabula.

מִשְׁפַּחִים *m. dual.* stabula, crates, caulae.

שָׁפַח *m.* effusio (irae), vehementia.

שָׁקַע *chald. i. q.* שֹׁקֶר crus.

שָׁקַע (*fut.* יִשְׁקַע) insomnis fuit; vigilavit; invigilavit alicui rei *sq.* עַל; insidiatus est. — *Py. v. s. v. sq.*

שָׁקַע *m.* amygdala (arbor, fructus). — *Py. part.* מִשְׁקַדִּים ad formam amygdalarum facta.

שָׁקַע — *Hiph.* הִשְׁקַע (*fut. apoc.* יִשְׁקַע) bibendum dedit alicui *sq. dupl. accus.*, potum praebuit alicui *sq. accus.*; adaquavit, irrigavit. *Part.* מִשְׁקַע pincerna. — *Py. trop.* irrigatus est, vegetus factus est. — *Niph.* נִשְׁקַע *v.* שָׁקַע.

שָׁקַע *f.* (pl. constr. שְׁקַעוֹת) canalis potatorius.

שָׁקַע *m.* (pl. c. suff. שְׁקַעוֹת) potus; irrigatio, recreatio.

שָׁקַע *s.* שָׁקַע *m.* (pl. c. suff. שְׁקַעוֹת) potus.

מִשְׁקַע *m. Hiph. part.* pincerna; 2) potus, כְּלֵי מִשְׁקַע vasa potatoria; 3) regio irrigua.

שָׁקַע *v.* שָׁקַע.

שָׁקַע (*fut.* יִשְׁקַע) quievit, quietus, pacatus fuit; cessavit, nihil egit. — *Hiph.* tranquillavit; sedavit; tutum praestitit alqm ab alqo *sq.* ל et מִן; *intrans.* quietum se tenuit, quietus fuit; *inf.* הַשְׁקַע quies, tranquillitas.

שָׁקַע *m.* quies.

שָׁקַע (*fut.* יִשְׁקַע, *semel p.* 1. אֶשְׁקַע) libravit, pependit; appendit alicui *sq.* ל, עַל; appensum accepit; *trop.* ponderavit, examinavit. — *Niph.* pensus est, appensus est.

שָׁקַע *m.* (pl. שְׁקַעִים) siclus, certum quoddam auri argentine pondus.

מִשְׁקַע *m.* ponderatio, pondus.

מִשְׁקוֹל *m.* pondus.

מִשְׁקַלַת *f.* perpendiculum.

מִשְׁקַלַת *f.* id.

שָׁקַע *f.*, pl. שְׁקַעוֹת, sycamori, sycamini.

שָׁקַע *s.* sidit, consedit; demersus, submersus est; concidit (ignis). — *Niph. fem.* נִשְׁקַע *Keri*, נִשְׁקַע *Chethib*

lit. ע *elisá*, submersa est (terra). — *Hiph.* subsidere fecit; demersit, depressit.

מִשְׁקַע *m.* locus, ubi aqua sedimento facto limpida red-dita est.

שְׁקַעוֹת *f. pl.* loca de-pressa, κοιλάδες.

שָׁקַח — *Niph. et Hiph.* pro-nus fuit, imminuit, se pro-tendit, prospexit, prospe-ctavit.

שָׁקַח *m.* contignatio pro-minens, שְׁקַחַיִם רְבָעִים quadratae (januae) contignatione *i. e.* tignis formae quadratae tectae.

שְׁקַפִּים *m. pl.* contignatio prominens, trabes superstra-tae.

מִשְׁקוֹחַ *m.* superliminare.

שָׁקַץ — *Pi.* abominabilem reddidit, contaminavit; ab-ominatus est, detestatus est.

שָׁקָץ *m.* abominatio, res abominanda.

שְׁקוּץ *m.* (*pl.* שְׁקוּצִים, *st. c.* שְׁקוּצִי) res abominanda; idolum.

שָׁקַח (*fut.* יִשְׁקַח) discurret, discursavit; avidus fuit, si-tivit. — *Hithpalp.* (*fut. pl.* יִשְׁתַּקְּחוּ) discursare.

מִשְׁקָא *m.* discursatio, discursus.

שָׁקַר (*fut.* יִשְׁקַר) mentitus est, fefellit *sq. dat.* — *Pi.* שָׁקַר *sq. ב.* mentitus est, fidem fefellit; violavit (foedus).

שָׁקָר *m.* mendacium, fraus, fallacia; *concr.* mendax; בְּשָׁקָר falso; frustra; בְּשָׁקָר falso; שָׁקָר *adv.* frustra, temere.

שָׁקָה *v.* שָׁקַח, שָׁקַח.

שָׁרַר *v.* שָׁרַף, שָׁרַף.

שָׁרָה *v.* שָׁרָה.

שָׂרָאֵץ (princeps ignis) *N. pr.* filii Sanheribi; *cf.* גְּרָגֶל שָׂרָאֵץ.

שָׂרַב *rad. inus. chald.* arsit, *syr.* aruit.

שָׂרַב *m.* ardor, aestus solis.

שָׂרְבָה (ardor Jehovae) *N. pr. m.*

שָׂרְבַט *i. q.* שָׂרְבַט sceptrum.

שָׂרָה — *Pi.* שָׂרָה solvit.

שָׂרָה *chald.* solvit; dever-tit, commoratus est. — *Pa.* solvit; inceptit. — *Ithpa.* so-lutus est.

שָׂרָה מוֹרֵי מוֹרֵי *v.* שָׂרָה.

שָׂרָה *N. pr. m.*

שָׂרָה *f.* lorica.

שָׂרָה *m. id.*

שָׂרָהֶם, שָׂרָהֶם *m. (pl. שָׂרָהֶם, שָׂרָהֶם)* lorica. —

שָׂרָהֶם *N. pr.* Hermoni monti à Sidoniis tributum.

מְשַׁרָּה *f. maceratio*, מְשַׁרָּה
 עֲנָבִים *succus uvarum mace-*
ratarum.

שָׂרָה *v. שְׂרוּת*, שָׂרָה

שְׂרוּתָן *N. pr. urbis in tribu*
Simeonitarum.

שְׂרוּן *N. pr. tractus campe-*
stris inter Ioppen et Caesa-
ream; nom. gent. שְׂרוּנֵי.

שְׂרָטִי *Keri i. q. שְׂטָרִי N. pr. m.*

שְׂרָקָה *v. שְׂרָקָה*

שְׂרָרָה *v. שְׂרָרָה*, שְׂרָרָה

שְׂרָרָה *i. q. שְׂרָרָה v. שְׂרָרָה*

שְׂרָמוֹת *Jer. 31, 40. fort. pro*
שְׂרָמוֹת arva, agri.

שְׂרָץ (*fut. וְשָׂרַץ*) *reptare,*
scatere aliqua re sq. accus.;
copiose provenire s. nasci;
copiosum esse, repere s.
moveri.

שְׂרָץ *m. collect. reptilia,*
bestiolae, quibus terra, ma-
re, aër scatet.

שְׂרָקָה (*fut. וְשָׂרַקָה*) *sibilavit;*
sibilando arcessivit sq. לְ;
sibilando irrisit sq. עַל;
ex-
sibilavit, sibilando alqm ex
alqo loco depulit sq. עַל et עַל.

שְׂרָקָה *f. sibilus, irrisio.*

שְׂרָקָה *f. sibili; irrisiones,*
Keri, שְׂרָקָה Chethib.

שְׂרָקָה *m. chald. (st.*
emphat. מְשַׁרָּקָה) fistula,
syrinx.

שָׂרָרָה (*torsit, contorsit; syr.*
firmus, durus fuit; i. q. שָׂרָרָה
pressit, oppressit, hostiliter
tractavit; part. שָׂרָרָה adver-
sarius, inimicus.

שָׂרָרָה *N. pr. m.*

שָׂרָרָה *m. (c. suff. שְׂרָרָה) um-*
bilicus.

שָׂרָרָה *m. (c. suff. שְׂרָרָה) ner-*
vus, musculus, umbilicus.

שְׂרָרָה *m., pl. שְׂרָרָה*
partes firmæ ventris.

שְׂרָרָה *f. sq. לְבָב s. רַע לְבָב*
durities animi, pertinacia,
pervicacia.

שְׂרָרָה *f., pl. שְׂרָרָה*
catenae, armillae.

שְׂרָרָה *f., pl. שְׂרָרָה*
catenæ parvæ, catellæ.

שְׂרָרָה *f., pl. st. c. שְׂרָרָה*
catellæ.

שְׂרָשׁ (*m. (c. suff. שְׂרָשׁ; pl.*
שְׂרָשׁוֹ, שְׂרָשׁוֹ, c. suff. שְׂרָשׁוֹ)
radix; germen, surculus;
stirps ipsa; trop. proles;
transl. pars inferior: radix
(montis), fundus (maris),
planta (pedis); sedes (popu-
li); שְׂרָשׁוֹ דָּבָר causa litis.

שְׂרָשׁ *Pi. denom. eradica-*
vit, exstirpavit. — Py. שְׂרָשׁ
eradicatus est. — Poel שְׂרָשׁ,
שְׂרָשׁ et Hiph. שְׂרָשׁ
radices egit.

שְׂרָשׁ *m. chald. radix.*

שָׁרֵשׁ (radix) *N. pr. m.*
 שָׁרֵשׁ *Chethib*, שָׁרֵשׁ *Keri*,
f. chald. eradicatio, exsi-
lium.
 שָׁרַר *v. שָׁרְשָׁרָה, שָׁרְשָׁוֹת*
 שָׁרַר — *Pi.* שָׁרַר (*inf.* שָׁרַר,
 שָׁרַר; *fut.* וְשָׁרַרְתָּ, *c. suff.*
 וְשָׁרַרְתָּ) *ministravit sq. ac-*
cus., שָׁרַר; *s.* שָׁרַר בְּיַד יְהוָה
 שָׁרַר *Jehovae ministerium*
sacrum praestitit (sacerdos). *Part.*
 מְשָׁרַר *minister, f. ministra.*
 שָׁרַר *Po.* שָׁרַר *v. שָׁרַרְתָּ*
 שָׁרַר *f.*, שָׁרַר *st. c.* שָׁרַר *m.*
 שָׁרַר; *pl.* שָׁרַרִים *sexaginta.* —
Al. v. s. שָׁרַר.
 שָׁרַר *Pi. denom. sextam*
partem dedit s. obtulit.
 שָׁרַר *m.* שָׁרַר *f. sextus, a,*
um. Fem. pars sexta.
 שָׁרַר — *Pi.* שָׁרַר *adduxit, de-*
duxit.
 שָׁרַבְבַּצַּר *N. pr. Serubabelis in*
aula Pers.
 שָׁרַר *N. pr. m.*
 שָׁרַר *N. pr. m.*
 שָׁרַר *Nom. Babylonis.*
 שָׁרַר *N. pr. m.*
 שָׁרַר *N. pr. m.*
 שָׁרַר *in pausa* שָׁרַר *m. color*
ruber, rubrica, sinōpis, LXX.
μίλτος.

שָׁרַר *strepitus v. שָׁרַר.*
 שָׁרַר *N. pr., שָׁרַרְתָּ, שָׁרַרְתָּ*
v. שָׁרַרְתָּ.
 שָׁרַר *chald. sex; sextus; pl.*
שָׁרַרִין sexaginta.
 שָׁרַר (*inf.* שָׁרַר, שָׁרַר;
fut. וְשָׁרַרְתָּ, *apoc.* וְשָׁרַרְתָּ) *bibit*
sq. accus. alqd, sq. בְּ de alqa
re; convivatus est; (trop.
bibit nequitiam, injuriam.)
 — *Niph. fut.* וְשָׁרַרְתָּ *bibitur.*
 — II) *syr. texuit.*
 שָׁרַר *chald. bibit;*
praet. c. & prosth. אֶשְׁרַרְתִּי.
 שָׁרַר *m. potatio, compota-*
tio; 2) stamen (telae).
 שָׁרַר *f. potatio.*
 שָׁרַר *m. (c. suff. מְשָׁרַרְתִּי,*
מְשָׁרַרְתֶּם, מְשָׁרַרְתֶּם) *potatio;*
potus; compotatio, convi-
vium.
 שָׁרַר *st. emph. מְשָׁרַרְתִּי*
chald. potatio, compotatio.
 שָׁרַר *v. שָׁרַרִים.*
 שָׁרַר (*fut.* וְשָׁרַרְתָּ) *v. poët.*
plantavit.
 שָׁרַר *m. planta, surculus,*
pl. שָׁרַרִי מַלְלֵי מַלְלֵי *malleoli oli-*
varum.
 שָׁרַר *perforavit, aperuit, שָׁרַר*
cui apertus est oculus.
 שָׁרַר — *Hiph. minxit; מְשָׁרַרְתִּי*
מְשָׁרַרְתֶּם *parietem commingens*
(homo vilissimus).

שָׁתַק (*fut.* יִשְׁתַּק) *sidit, subsedit, quievit, siluit.*

שֵׁתָר (*stella*) *N. pr. principis Pers.*

שֵׁתָר בּוֹזְנִי (*stella splendens*) *N. pr. praefecti provinciae Pers.*

שָׁתַת *i. q.* שָׁתָה (*praet. plur.* שָׁתוּ) *posuit, collocavit.*

ת

תָּהָה *v.* תָּהָה.

תָּאָב *desideravit, expetivit sq. ל. — II) i. e.* תָּעַב, *Pi. part.* מְתָאָב *abominans.*

תָּאָבָה *f. desiderium.*

תָּאָה — *Pi. designavit, determinavit, fut. pl.* תִּתְאָה.

תָּאוּ *m. genus dorcadis, oryx. (Al. bos silvestris.)*

תָּאוֹה *v.* תָּאוֹה.

תָּאָלָה *v.* תָּאָלָה.

תָּאָם *duplex, geminus fuit, part.* תְּאָמִים *gemini. — Hiph. gemellos peperit.*

תְּאָמִים *m., pl. תְּאָמִים, gemelli.*

תְּאָמִי *m., pl. constr. תְּאָמִי id.*

תָּאָנָה *v.* תָּאָנָה, תָּאָנָה, תָּאָנָה.

תָּאָנָה *f. (pl. תָּאָנִים, c. suff.*

תָּאָנִים) *ficus (arbor et fructus). sub יָשַׁב תַּחַת תָּאָנָתוֹ ficu sua sedet, i. e. placide et fortunate vivit.*

תָּאָנִים *v.* תָּאָנִים.

תָּאָנָה שְׁלֵה *N. pr. oppidi i tribu Ephraimitarum.*

תָּאָר *definivit, designavit (terminum). Alii: descriptus est, pertinuit (terminus) sq. et אֵל s. הָ loc. — Pi. delineavit, descripsit. — Py. part. מִתְאָר quod porrigitur s. pertinet ad.*

תָּאָר *m. (c. suffix. תְּאָרוֹ, תְּאָרוֹ) forma; forma pulchra; תָּאָר אִישׁ vir formosus.*

תָּאָרַע *N. pr. m.*

תָּאָשִׁיר *v.* תָּאָשִׁיר.

תָּבָה *st. c. תֵּבַת f. cista, arca, navigium in modum arcae constructum.*

תְּבוּאָה *v.* תְּבוּאָה.

תְּבוּנָה *v.* תְּבוּנָה, תְּבוּנָה.

תְּבוּסָה *v.* תְּבוּסָה.

תְּבוּרָה *N. pr. montis Galilaeae in confiniis tribuum Sebulon et Naphth.; 2) urbis Levitarum in tr. Sebulon; 3) querceti in tr. Benj.*

תְּבִיל *v.* תְּבִיל; **תְּבִיל** *v.* תְּבִיל.

תְּבִיל *i. q.* תְּבִיל.

תְּבִילִית *v.* תְּבִילִית.

תְּבִילִיל *v.* תְּבִילִיל.

תְּבִין *m. stramen, palea.*

תְּבִינִי *N. pr. m.*

תְּבִינִי *m. collect. stramen, acervus straminis.*

בְּנָה *v.* חֲבַנְיָה

בָּעַר *v.* חֲבַעְרָה

חֲבַץ *N. pr.* oppidi non procul ab urbe Sichem.

חֲבַר *chald.*, *i. q.* שָׁבַר, fregit, *part. f.* חֲבִירָה fragile.

חֲגִלַת פְּלֶסֶר, חֲגִלַת פְּלֶסֶר, חֲלָגַת פְּלֶסֶר, חֲלָגַת פְּלֶסֶר *N. pr.* regis Assyriae.

חֲגִמּוּל *v.* חֲגִמּוּל

חֲגָרָה *v.* חֲגָרָה

חֲגִרְמָה *N. pr.* terrae a Palaestina septentrionem versus sitae, *fort.* Armenia.

חֲדָהָר *v.* חֲדָהָר

חֲדִירָא *v.* חֲדִירָא

חֲדִמְרָא *N. pr.* urbis ad Euphratem, Palmyra.

חֲדָעַל (timor) *N. pr.* regis.

חֲדָהָה *rad. inus. chald.* vastus, desertus fuit, *arab.* vacuus fuit.

חֲדָהָה *m.* vastitas, solitudo vasta, desertum; vastatio, (חֲדָהָה קְרִיַת חֲדָהָה) *urbs vastata;* *trop.* inanitas, res inanis; nihil; חֲדָהָה, חֲדָהָה *adv.* frustra.

חֲדָהָם *v.* חֲדָהָם

חֲדָהָה *v.* חֲדָהָה; חֲדָהָה

חֲדָהָה *v.* חֲדָהָה

חֲדָהָה *v.* חֲדָהָה

חֲדָהָה *v.* חֲדָהָה

חֲדָהָה *i. q.* חֲדָהָה

חֲדָהָה *chald.* (*fut.* חֲדָהָה) *i. q.* redire. — *Aph.* חֲדָהָה reddidit, remisit; *sq.* חֲדָהָה verbum reddidit, respondit. *sq.* חֲדָהָה epistolam reddidit, per literas respondit.

חֲדָהָה *N. pr.* gentis in Asia minore ad Pontum Euxinum, Tibareni.

חֲדָהָה *N. pr.* filii Lamechi, primi fabri ferrarii.

חֲדָהָה *Chethib pro* חֲדָהָה

חֲדָהָה *v.* חֲדָהָה

חֲדָהָה *v.* חֲדָהָה

חֲדָהָה *chald.* obstupuit, expavit.

חֲדָהָה — *Pi.* חֲדָהָה signavit, notas duxit 1 Sam. 21, 14. — *Hiph. sq.* חֲדָהָה notá insignivit. — II) poenituit, *Hiph.* dolore affecit, afflixit, exacerbavit Ps. 78, 41. — III) *arab.* habitavit.

חֲדָהָה *m.* signum; signum in crucis formam factum, (nomen literae ח, quae apud Phoenices crucis formam referebat,) subscriptionis signum, tabulae subnotatae s. signatae (*Klagschrift*) Iob. 31, 35.

חֲדָהָה *m.* (pl. חֲדָהָה) conclave.

חֲדָהָה *N. pr. m. i. q.* חֲדָהָה

חֲדָהָה *v.* חֲדָהָה

תָּוֶךְ *st. c.* תוּךְ *m.* medium.
בְּתוּךְ *in medio, in, inter;*
אֶל-תוּךְ *e medio, ex;*
יָבֹא תוּךְ *in medium, in. —*
תוּךְ *violencia v. s.* תִּכְוֶה.

תוּכָה *adj. m.* תוּכָה *f.*
medius, a, um.

תִּכְוֶה *v.* תוּכַח, תוּכַחָה.

תִּלְד *v.* תוּלְדָה, תוּלְדָה.

תִּלְל *v.* תוּלְלָה.

תִּלַּע *v.* תוּלְעָה, תוּלְעָה, תוּלְעָה.

תִּמָּם *v.* תוּמָמִים *i. q.* תוּמָמִים.

תִּמְנָן *Chethib pro* תוּמָן.

תִּעַב *v.* תוּעַבָה, תוּעַבָה.

תִּעָה *v.* תוּעָה.

תִּעַת *v.* תוּעַפּוֹת.

תוּרָה *rad. inus. chald.* exspuere;
arab. exspuendo detestari.

תוּרָה *f.* תוּרָה *is, cui in*
faciem inspuunt. 2) תוּרָה, *N. pr.*
loci in valle Ben Hinnom
prope Hierosolyma.

תוּרָה *v.* תוּרָה.

תוּרָה *circuire, obire (nego-*
tiandi causa); explorare,
exquirere; investigare (men-
te alqd *sq. accus.*, על); sequi
sq. תוּרָה. — *Hiph. (fut.*
תוּרָה, *pl.* תוּרָה, *circum-*
luxit, duxit *sq. accus. pers.*,
dupl accus.; exploravit.

תוּרָה *m.* ordo; series. 2) tur-

tur. 3) *i. q.* תוּרָה *lex, me-*
dus et ratio.

תוּרָה *m.* pervestigatio, id
quod pervestigando reper-
tum est.

תוּרָה *v.* תוּרָה.

תוּרָה *m. chald. (pl. תוּרָה) i. q.*
שׁוֹר *bos.*

תוּשָׁב *v.* תוּשָׁב.

תוּשָׁבָה *f. poët.* auxilium, sa-
lus; prudentia, intelligen-
tia; consilium.

תוּתָח *v.* תוּתָח.

תוּזָה *v.* תוּזָה, תוּזָה.

תוּזָה *v.* תוּזָה.

תוּבֵל *v.* תוּבֵל, תוּבֵל.

תוּחָה *N. pr. m. i. q.* תוּחָה.

תוּחָה *N. patron. m.*

תוּחָה *v.* תוּחָה.

תוּחָה *v.* תוּחָה.

תוּחָה *v.* תוּחָה.

תוּחָה *v.* תוּחָה, תוּחָה.

תוּחָה *v.* תוּחָה, תוּחָה, תוּחָה.

תוּחָה, תוּחָה, תוּחָה.

Chethib, N. pr. urbis in Ae-
gypto (Daphne); 2) תוּחָה
nom. reginae Aegyptiae.

תוּרָה *v.* תוּרָה, תוּרָה.

תוּרָה *(astutia) N. pr. m.*

תוּרָה *m.* עוּרָה, עוּרָה.

תוּרָה *pelles colore purpu-*
reo tinctae, *LXX. ὑανίθη-*

*va, Aquila et Symm. iávθi-
va. Alii: pelles phocae vitu-
linae. — 2) N. pr. m.*

תחת *rad. inus. aethiop.* demisit, depressit; depressus est, humilis, demissus fuit.

תחת *m.* id quod infra est, locus, in quo alqs stat s. est, **שבו מִתְּחִתּוֹ** e loco suo, **וַיֵּשְׁבוּ מִתְּחִתּוֹ** manete suo quisque loco, **וַיֵּשְׁבוּ מִתְּחִתּוֹ** sederunt in suo quisque loco, **רַחֲב** spatium amplum, in quo loco angustiae non sunt. — *Saepius adv.* infra; *praeupos.* ὑπό, sub; pro, loco alcjs; *c. inf.* pro eo quod. **תחת אשר** pro eo quod; eo quod, quia. **תחת** *id.* — *Cum suff.* **תחתיו**, *rarius* **תחתיה**; **תחתיה**, *semel* **תחתיה**; **תחתיהם**, *semel* **תחתיהם**; **תחתיהם**, *semel* **תחתיהם**. — *Compp.* **מתחת** infra; ὑπό, ὑπ' ἐκ (*darunter hinweg, hervor*); **מתחת ל** infra; **למתחת** *id.*; **אלתחת** sub c. accus.

תחת *N. pr.* stationis Isr. in deserto; 2) virorum.

תחתיה *chald.* sub, *inter ihm weg.*

תחתיה *chald.* sub, *c. suff.* **תחתיה** sub ea, *darunter weg.*

תחתיה *adj.* **תחתיה**

תחתיה *f.* inferior, infimus, a; *plur. m.* **תחתיהם**, *fem.* inferiora, infima (terrae).

תחתיה *adj. m.* **תחתיה** inferior, infimus, a.

תחת — *Hiph.* **תחת** *in pausa* resecuit, amputavit.

תחת *v.* **תחת**

תחת *Chethib N.* **תחת** *pr. m.*

תמא, **תמא** (desertum) *N. pr.* terrae et gentis in Arabia deserta.

תמן *v.* **תמן**

תמר *v.* **תמר**, **תמר**

תירוש *v.* **תירוש**, **תירוש**

תירוש *N. pr. m.*

תירוש *N. pr.* gentis borealis, Thracia, Tyrzeni.

תוש *m.* (*pl.* **תושים**) caper, hircus.

תכה — *Py. plur.* **תכה** innixi sunt, procubuerunt.

תכך *v.* **תכך**

תככים, **תככים** *m. pl.* pavones.

תכך *rad. inus. chald.* laesit, damno affecit.

תכך *m.* oppressio, violentia. — *Al.* **תכך** *v.* **תכך**

תככים *m. pl.* oppressiones, vexationes, **תככים** *op-*

pressor, fenerator, *LXX.*
δανειστής.

פָּלָה *v.* תְּכַלִּית, הַבְּלָה

תְּכַלִּית *f.* color hyacinthinus
 (violaceus).

תִּכַּן *libravit, trutinâ exami-*
navit, trop. exploravit (ani-
mos). — Niph. libratus est,
aequalis fuit; rectus, inte-
ger fuit. — Pi. תִּכַּן libravit;
dimensus est; ad libellam
posuit; exploravit. — Py.
appensus est.

תִּכּוּן *m.* pensum; mensura.

2) *N. pr.* oppidi Simeonita-
 rum.

תְּכוּנָה *f.* dispositio, stru-
 ctura; apparatus pretiosus.
 — *Al. v. s.* כְּוִן.

תְּכֻנָּה *f.* mensura, structu-
 ra; forma perfecta, perfe-
 ctio.

מִתְכַּנְּהוּ *f.* (*c. suff.*)
 mensura, proportio; pen-
 sum.

כְּרִיךְ *v.* תְּכַרִּיךְ.

תְּלֵל *v.* תְּלָה, תֵּל

תְּלָה *v.* תְּלָאִים, תְּלָא

תְּלָא *v.* תְּלָאָה

תְּלָאָה *v.* תְּלָאָבוֹת, תְּלָאָבָה

תְּלָשׁוּר *N. pr.* provin-
 ciae in Assyria.

תְּלַבֵּשׁ *v.* לְבַשׁ

תְּלַג *m. chald. i. q.* תְּשֻׁלַּג nix.

תְּגַלַּח *v.* תְּגַלַּח.

תְּלָה (*part.* תְּלָוִי, *pl.* תְּלָוִים,
 תְּלָאִים, תְּלָאִים) *suspendit*
sq. ב, על, de, in (arbore, cru-
ce, patibulo). — Niph. sus-
pensus est. — Pi. suspen-
dit.

תְּלִי *m.* (*c. suff.* תְּלִיָּה) pha-
 retrâ. *Alii:* gladius.

תְּלִנּוֹת *v.* תְּלִנּוֹת, תְּלִנּוֹת

תְּלַח (*fractura*) *N. pr. m.*

תְּלַל *aggessit, accumulavit,*
part. תְּלִיל aggestus. (הִתְלַל
v. תְּלַל.)

תֵּל *m.* (*c. suff.* תֵּלָה, תֵּלָם)
 agger, tumulus; acervus
 rudorum. — 2) *N. pr.* oppi-

dorum: תֵּל אֶבְרִיב (*collis spi-*
carum) in Mesopotamia ad
 Chaboram fluvium; b) תֵּל
 חַרְשָׁא (*collis silvae*) et c) תֵּל
 מִלַּח (*collis salis*) in Baby-
 lonia.

תְּלָם *m.* sulcus.

תְּלַמִּי *N. pr.* soceri Davidis,
 2) Enakitae.

תְּלַמִּיד *v.* לַמִּיד.

תְּלַע *rad. inus.* se extulit,
 collum protendit. 2) *Py. de-*
nom. a תְּלַע, part. תְּלַעִים
cocco induti, coccinati.

תְּלַעִים *m.* (*pl.* תְּלַעִים) ver-
 mis; coccum; vestes cocci-
 neae. 2) *N. pr.* filii Issascha

ri, patron. הולערי; b) iudicis Israelitarum.

הולצה f. vermis; (trop. de homine contemnendo.)

הולצח f. (c. suff. הולצחם) vermis, (trop. de homine misero;) ת' שני, ת' שני color coccinus, cocco tinctum.

הלפיות f. pl. exitiabilia (arma). *Alii*: armamentaria.

הלפאר i. q. תלאפאר.

הלת f., הלתה, הלתה m. chald. tres; c. suff. הלתהון tres illi; הלתה יום dies tertius; pl. הלתהון triginta.

הלת m. chald. ordo tertius; תלתה et שליטתה princeps tertii ordinis, tertius a rege.

הלתהי adj. m. chald. tertius.

הלתהי adj. m. chald. tertius, fem. הלתהיה tertia.

הלתהים m. pl. spathae palmarum, LXX. ἐλάται.

התה chald. i. q. שם, c. ה parag. התה ibi.

תמם v. תמה, תמה, תמה.

תמה i. q. תימא.

תמהה miratus est, obstupuit; attonitus fuit. — *Hithpa.* imp. תמההי obstupescite.

תמהה m. chald. (st. emph. תמהההי c. suff.) res stupenda, miraculum.

תמההון st. c. תמההון m. stupor magnus, terror immanis.

תמיה N. pr. dei Syrorum, Adonis.

תמול adv. heri. — אתמול, אתמול, semel אתמול heri; antea, pridem. — תמול אנהנו nos hesterni sumus, per breve tempus viximus. Cf. תלשום.

תמונה v. מין.

תמונה v. מור.

תמונה v. מוח.

תמה N. pr. m.

תמיד v. מוד.

תמם v. תמרים, תמרים.

תמה (fut. יהמה)prehendit, cepit sq. accus., ב; consecutus, assecutus est; captum tenuit, retinuit; sustentavit sq. ב, accus.; inter se cohaerere, mutuo se excipere. — *Niph.* teneri.

תמם (fut. יהם, rarius יהם, תהם, pers. 1. איהם pro תהם, plur. יהמו, in pausa יהמו) perfectus, absolutus est; trans. perfecit, absolvit; sq. inf. desiit; integer fuit (numero); trop. insons fuit; finitus, peractus est; consumtus est; periit; תמהה עד ad consumptionem usque eorum, prorsus, penitus. — *Niph.* (fut. plur.

(יִתְּמַר) finitus est; consumptus est. — *Hiph.* תָּחַם (fut. יִתְּחַם, *inf. c. suff.* יִתְּחַמֵּה) perfecit; percoxit (carnem); finivit, desiit; *sq.* מִן amovit ab alqo; integrum reddidit, complevit (numerum peccatorum); solvit (pecuniam); *trop.* probum reddidit (agendi modum). — *Hithpa.* fut. *in pausa* תִּתְּחַם integre agis, integrum, probum te exhibes.

תָּמַר *adj. m.* תְּמִימָה *f.* perfectus, absolutus; integer, plenus, totus; labis expers; incolumis, salvus; innocens, insons, probus. *Subst.* integritas vitae; veritas. תִּתְּמַר *integre, probe vixit.* תָּמַר דָּא, cēdo verum!

תָּמָה *adj. m.* תְּמִימָה *f.* integer, probus, insons. *Subst.* integritas vitae, innocentia.

תָּמָה, תָּמָה, *semel* תָּמָה *m.* (*c. suff.* תָּמָה) integritas: plenitudo (numeri et mensurae); incolumitas, prosperitas; innocentia, probitas. *Pl.* תְּמִימִים veritas.

תְּמִימָה *f.* integritas animi, innocentia.

תָּמָה *m.* integritas, pars integra, sana (corporis).

תָּמָה *i. q.* תְּמִימָה *N. pr.*

תָּמָה (assignata) *c.* תָּמָה *parag.*

et loc. תְּמִימָה *N. pr.* oppidi Philistaeorum, primum tribui Judae, deinde Danitis assignati; *nom. gent.* תְּמִימִי.

תְּמִימָה (*cf.* תְּמִימָה) *N. pr.* pellicis Eliphasi; 2) tribus Edomitaram.

תְּמִימָה (pars solis), תְּמִימָה (pars abundans) *N. pr.* oppidi in montanis Ephr.

תְּמִימָה *v.* תְּמִימָה.

תְּמִימָה *rad. inus. arab.* riguit, horruit (hasta); *talmud.* columnae instar ascendit (fumus).

תְּמִימָה *m.* (pl. תְּמִימָה) palma. — 2) *N. pr.* feminarum; b) oppidi in fin. austr. Palaestinae; c) *i. q.* תְּמִימָה Palmyra; d) תְּמִימָה עִיר urbs palmarum *i. e.* Jericho.

תְּמִימָה *m.* palma, columna.

תְּמִימָה *f.*, pl. תְּמִימָה, תְּמִימָה *palmae arte factae.*

תְּמִימָה *m.* pl. columnae. — *Al. v. s.* תְּמִימָה.

תְּמִימָה *f.*, pl. st. c. תְּמִימָה, תְּמִימָה columnae (fumi).

תְּמִימָה *v.* תְּמִימָה.

תְּמִימָה *v.* תְּמִימָה, תְּמִימָה.

תְּמִימָה dona distribuit, largitionibus conduxit. — *Pi.* laude celebravit *sq. accus.*, לְ. — *Hiph.* largitionibus conduxit.

תַּנּוֹת *f. pl.* habitationes, domicilia. *Alii:* *q.* תַּנּוֹת thoës.

תַּתְּנָה *f.* donum, praemium, merces meretricia.

תַּתְּנִי (munificus) *N. pr. m.*

תַּתְּנֶנָּה *m. (c. suff. תַּתְּנֶנָּה)* praemium, merces meretricia, quaestus meretricius; *trop.* de messe larga, quam ethnici ab idolis cultis se accepisse gloriantur. 2) *N. pr. m.*

תָּנָה, תָּנָא *rad. inus. chald.*

i. q. תָּנָה iteravit.

תָּנִין *adj. m. chald., fem.*

תָּנִינָה *secunda.*

תָּנִינֹת *adv. chald. iterum.*

תָּנִינָה *v.* תָּנִינָה.

תָּנִינָה *v.* תָּנִינָה.

תָּנִינָה *v.* תָּנִינָה.

תָּנִינָה *v.* תָּנִינָה.

תָּנִינָה *v.* תָּנִינָה.

תַּנּוֹר *m.* fornax.

v. תַּנּוֹמֵת, תַּנּוֹמֹת, תַּנּוֹמִים תַּנּוֹמִים.

תַּנּוֹן *rad. inus. syr.* desiit, defecit, finitus est.

תַּנּוֹן *m.* extremitas, *sq.* תַּנּוֹן auris extrema, auricula.

תַּנּוֹן *rad. inus.* cui tribuenda esse videtur notio extendendi et cursu citato currendi

תַּנּוֹן *s.* תַּנּוֹן *m., pl.* תַּנּוֹת canes feri, thoës.

תַּנּוֹן *m. sing. i. q.* תַּנּוֹן.

תַּנּוֹן *m. (pl. תַּנּוֹת)* bellua marina: cetus, serpens, draco, crocodilus.

תַּנּוֹן *v.* תַּנּוֹן.

תַּעֲבָה — *Pi.* תַּעֲבָה abominatus est; abominabile reddidit, horrorem incussit alicui; abominabilis fuit. — *Hiph.* תַּעֲבִיב abominabile *s.* turpe fecit alqd, turpiter egit. — *Niph.* תַּעֲבָה detestabilis fuit.

תַּעֲבָה *st. c.* תַּעֲבָה *f.* abominatio, res abominabilis; facinus turpe et nefandum. תַּעֲבָה יְהוָה quod Jehovae abominationi est.

תַּעֲבָה (*fut.* תַּעֲבִיב, *apoc.* תַּעֲבָה) oberravit, vagatus est; titubavit; aberravit *sq.* מִן, מֵעַל, מֵאֲחֵרֵי (a cultu Jehovae), תַּעֲבִיב *impii.* — *Niph.* תַּעֲבָה titubante pede ferri, vagari; in errorem abduci. — *Hiph.* תַּעֲבִיב (*fut.* תַּעֲבִיב, *apoc.* תַּעֲבָה, *c. suff.* תַּעֲבִיב) errantem, titubantem alqm reddidit, errare sivit, transversum egit; decepit; alqm a pietate ad nequitiam induxit; *intrans.* erravit.

תַּעֲבָה *f.* error, defectio ab Jehova, impietas; calamitas. תַּעֲבָה (error) *N. pr. m.*

עוֹד. *v.* הַעוֹדָה.

עָלָה. *v.* הָעֲלָת, הַעֲלָה.

עָלַל. *v.* הַעֲלֹלִים.

עָלַם. *v.* הַעֲלָמָה.

עָנַג. *v.* הַעֲנוּג.

עָנָה. *v.* הַעֲנִיחַ.

הַעֲנָה, הַעֲנָה (solum arenosum) *N. pr.* urbis Manassitarum in tribu Issaschar.

הַעֵעַ — *Pilp. part.* מִתְעַתֵּעַ irridens, decipiens. — *Hith. palp. part. pl.* מִתְעַתְעִים irridentes, illudentes.

הַעֲתָעִים *m. pl.* irrisiones, illusiones, fraudationes.

עָצַם. *v.* הַעֲצָמוֹת.

עָרָה. *v.* הַעֲרָר.

עָרַב. *v.* הַעֲרֹבָה.

הַעֲרִיב. *v.* הַעֲרִיבִים, הַעֲרִיבָה.

פָּאָר. *v.* הַפְּאָרָה, הַפְּאָרָה.

נָפַח. *v.* הַפְּוִיחַ.

פּוּץ. *v.* הַפּוּצוֹתִיכֶם.

אָפַן. *v.* הַפְּרִינִים.

הַפֵּל *rad. inus. arab.* spuit, exspuit; insipidus, inconditus fuit; *chald.* insulsus fuit; agglutinavit, texit alqd pulvere, oblevit.

הַפֵּל *m.* insulsum; *metaph.* ineptum; 2) tectorium, calx tectoria.

הַפֵּל (calx) *N. pr.* oppidi in deserto.

הַפְּלָה *f.* insulsitas, ineptiae, stultum, impium.

פָּלַל. *v.* הַפְּלָה.

פָּלַץ. *v.* הַפְּלָצָה.

פָּסַח. *v.* הַפְּסִיחַ.

הַפִּיחַ *part. f. pl.* הוֹפְפוֹת pulsantes (tympana). — *Pi.* pulsavit, feriit (pectus) *sq.* עַל.

הַתֵּן *m.* (*pl.* הַפְּרִים) tympanum; הַתֵּן נִתָּן tympano pulsato sonum edidit, tympanum pulsavit. 2) tympanum, cui gemmae infixae sunt.

הַפִּירָה *consult.* — *Pi. id.*

הַפִּישׁ (*fut.* יִהְיֶה)prehendit *sq. accus.*, בָּ; cepit (alqm, urbem); inclusit (auro); manu tenuit, gessit, tractavit; *trop.* manus intulit, violavit (nomen Dei). — *Niph.* comprehensus est; captus est; expugnatus est. — *Pi.*prehendit.

הַפְּתָה. *v.* הַפְּתָה, הַפְּתָה.

הַפְּתִיָּא *chald. m. plur. st. emph.* jureconsulti, iudices. *Alii:* provinciarum praefecti.

קָוָה. *v.* הַקְּוָה.

קוּם. *v.* הַקּוּמִים, הַקּוּמָה.

הַקּוּעַ. *v.* הַקּוּעַ.

הַקּוּפָה. *v.* הַקּוּפָה; קוּפָה. *v.* הַקּוּפָה.

הַקָּל *chald.* ponderavit, *part. pass.* הַקָּל appensus, *praet.* הַקָּל appensus es.

תִּקַּן rectus fuit. — *Pi.* rectum fecit; recte disposuit, in rectum ordinem redegit.

תִּקַּן *chald. id., Hoph.* הִתְקַן recte dispositus, in rectum ordinem redactus, restitutus est.

תִּקַּע feriit: *addito vel omisso* בָּהּ composuit manus (laetandi s. spondendi signum); fixit (clavum, tentorium); clavo affixit; infixit, adegit in *sq.* בָּ; propulit, conjecit; *sq.* שׁוֹפָר, בְּשׁוֹפָר inflavit tubam, tubá cecinit, *sq.* תְּרוּעָה bucciná signum dedit. — *Niph. sq.* לְרֵךְ dextrá datá sponndit pro alqo; *sq.* שׁוֹפָר signum canitur.

תִּקּוּעַ *m. (inf. v. תִּקְעַע)* clangor (tubae).

תִּקְעָה *m. (clangor)* tubae.

תִּקְוָה *N. pr.* oppidi muniti in tribu Juda, a quo desertum מִדְבַּר תִּקְוָה oriebatur. *Nom. gent. fem.* תִּקְוֵי, *fem.* תִּקְוֵית.

תִּקַּח robustus fuit, robore vicit, crudeliter oppressit.

תִּקַּח *chald. validus, robustus fuit, invaluit. — Pa.* confirmavit.

תִּקְחָה *m. robur, potentia.*

תִּקְחָה *m. chald. st. emph.*

תִּקְפָּא *id.*

Leopold, *Lex. Hebr.*

תִּקְרָה *adj. m. robustus, validus.*

תִּקְרָה *adj. m. chald. durus; validus, gravis.*

תִּרְאָלָה *N. pr.* oppidi in tribu Benjaminitarum.

תְּרָבָה *v. תְּרַבִּית, תְּרַבּוּת.*

תְּרַגְלָה *v. תְּרַגְלָה.*

תְּרַגְמָה *chald. quadrilit. translulit (ex altera in alteram linguam), interpretatus est, part. pass. מְתַרְגֵּם explicatus.*

תְּרַמָּה *v. תְּרַמָּה.*

תְּרַמְקָה *N. pr.* regis Aethiopiae et Aegypti superioris, *Τεράμων, Τάρμος, Ταραμός.*

תְּרַמְמָה *v. תְּרַמְמָה, תְּרַמְמָה.*

תְּרַמְעָה *v. תְּרַמְעָה.*

תְּרַמְפָּה *v. תְּרַמְפָּה.*

תְּרַזָּה *f. nom.* arboris durae, robur, ilex.

תְּרַחָה *N. pr.* stationis Isr. in deserto; 2) patris Abrahami.

תְּרַחְנָה *N. pr. m.*

תְּרַיִן *st. c. תְּרַיִן m., תְּרַיִן f. chald. duo.*

תְּרַמָּה *v. תְּרַמְמָה, תְּרַמְמָה.*

תְּרַמָּה *m. pinus, málus; signum militare in monte erectum.*

תְּרַעָה *m. chald. ostium, porta, palatium.*

תְּרַעָה *m. chald. janitor.*

הַרְעָלָה *v.* רַעַל *v.* הַרְעָלָה

הַרְעָחִי *N. gent. m.*

הַרְפָּיִים *m. pl. dii penates.*

הַרְצָה (*oblectatio, amoenitas*)

N. pr. urbis Israelitarum, in qua reges Isr. a Jerobeamo ad Omrium usque habitaverunt; 2) nom. mulieris.

הַרְשָׁ (severus, austerus) *N. pr. eunuchi Pers.*

הַרְשִׁישׁ *v.* רַשִׁישׁ

הַרְשָׁתָא *c. art. (austerus, tetricus) cognom. praefecti Pers. Judaeae (Serubabelis, Nehemiae).*

הַרְתָּן (*vertex corporis, emittens*) *N. pr. ducis Assy.*

הַרְתָּק (*caligo profunda, heros caliginis*) *N. pr. idoli Avvaeorum.*

הַשׁוּמָה *v.* שׁוּם

הַשְּׂאוּחַ *v.* שׂוּא

הַשְּׂבִיר *N. gent. m.*

הַשְּׂבִיץ *v.* שְׂבִיץ

הַשְּׂוּבָה *v.* שׁוּב

הַשְּׂוָעָה *v.* שׁוּעַ

הַשְּׂוֹקָה *v.* שׁוֹקַ

הַשְּׂוֹרָה *v.* שׁוּר

הַשְּׂעָה *st. c.* הַשְּׂעָה *f.*, הַשְּׂעָה *st. c.*

הַשְּׂעָתָה *m. novem; nonus;*

pl. הַשְּׂעָרִים nonaginta.

הַשְּׂעִירָה *m. הַשְּׂעִירָה f. nonus, nona.*

הַחֲנִי *N. pr. praefecti Pers.*

I N D E X

VOCABULORUM ANALYTICUS.

א

<p>וְאַתְּבִירָהּ, וְאַתְּבִירָהּ, וְאַתְּבִירָהּ pro וְאַתְּבִירָהּ Pi. fut. c. suff. v. אָבַר.</p> <p>אָבַר chald. pl. v. אָב.</p> <p>אָבִיָּא pro אָבִיָּא praet. pl. v. אָבִיָּא.</p> <p>אָבוּשׁ fut. v. בּוּשׁ.</p> <p>אָבִיָּא pro אָבִיָּא Hiph. fut. pers. 1. v. בּוּא, 1 Reg. 21, 29. Mi- cha 1, 15.</p> <p>אָבִירָהּ i. q. אָבִירָהּ, pro אָבִירָהּ Hiph. fut. pers. 1. v. אָבַר.</p> <p>אָבִירָכְכָּה Pi. fut. c. suff. v. אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ Hiph. praet. pers. 1. pro אָבִירָהּ v. אָבַר.</p> <p>אָבִירָהּ pro אָבִירָהּ Hithp. fut., c. suff. אָבִירָהּ v. אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ Hiph. fut. c. suff. pro אָבִירָהּ v. אָבִירָהּ.</p>	<p>אָבִירָהּ, אָבִירָהּ Kal fut. v. אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ pro אָבִירָהּ Hithp. fut. pers. 1. v. אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ pro אָבִירָהּ Niph. inf. abs. v. אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ Kal fut. pers. 1. v. אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ pro אָבִירָהּ Hiph. fut. pers. 1. c. suff. v. אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ fut. apoc. pers. 1. v. אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ fut. c. ה parag. pro אָבִירָהּ v. אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ, c. אָבִירָהּ epenth. אָבִירָהּ fut. pers. 1. c. suff. v. אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ Chethib, Keri אָבִירָהּ, Hiph. fut. pers. 1. v. אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ pro אָבִירָהּ, אָבִירָהּ Hiph. fut. pers. 1. v. אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ Kal fut. pers. 1. v. אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ, אָבִירָהּ Hiph. fut. pers. 1. v. אָבִירָהּ, אָבִירָהּ.</p> <p>אָבִירָהּ chald. pro אָבִירָהּ,</p>
---	--

אֲאַצִּירָהּ Hiph. fut. pers. 1. c. ה parag. v. אֲצַר.	אֵינִי (non illi sunt) v. אֵינִי, c. suff.
אֲרַר Kal imp. pl. v. אֲרַר.	אַתֶּם pro אִתְּכֶם Kal fut. pers. 1. v. תִּמַּם.
אֲאַזִּין pro אֲאַזִּין Hiph. fut. pers. 1. v. אֲזִין.	אֲכַלְתֶּם Kal fut. pers. 1. v. כָּתַח.
אֲאַזַּל chald. imp. pro אֲזַל, syr. pro אֲזַל v. אֲזַל.	אֲכַלְתֶּם וְאֲכַלְתֶּם Pi. fut. apoc. pers. 1. v. כָּלָה.
אֲאַחֲזֶה c. ל epenth. אֲחֻזֶּה Pi. fut. pers. 1. c. suff. v. חָזָה.	אֲכַלְתֶּם Exod. 33, 3. Pi. fut. pers. 1. c. suff. pro אֲכַלְתֶּם v. כָּלָה.
אֲאַחֲזֶה Kal fut. apoc. in pausa pro אֲחֻזָּה, אֲחֻזָּה, אֲחֻזָּה v. חָזָה.	אֲאַפְפֶּה Hiph. fut. pers. 1. cum suff. v. נָכַח.
אֲאַחֲטֶנָּה Pi. fut. pers. 1. c. suff. pro אֲחַטְנָא v. חָטָא.	אֲאַפֶּה pro אֲפֶה Niph. fut. pers. 1. v. פָּפַח.
אֲאַחֲרֹת pl. (sorores) v. אֲחֹת s. אח.	אֲאַכְרֶה pro אֲכַרְהָ Kal fut. pers. 1. c. Dag. euphon. v. כָּרַח.
אֲאַחֵל (incipiam) Hiph. fut. pers. 1., אֲאַחֵל (profanabo) id. c. Dag. forti implicito v. חָלַל.	אֲאַלְהֶה, אֲאַלְכֶה, אֲאַלְהֶה Kal fut. pers. 1. v. הִלְהֶה, הִלְהֶה.
אֲאַחֲרֶה pro אֲאַחֲרֶה Pi. praet. pl. v. אֲאַחַר.	אֲאַמְאַסְאָה Hos. 4, 6. fort. legen- dum: אֲאַמְאַסְהָ i. e. אֲאַמְאַסְהָ Kal fut. pers. 1. c. suff. v. מָאַס.
אֲאַחֲתָה chald. Aph. imp. v. נָחַח.	אֲאַמְהֹת pl. v. אֲאַמָּה.
אֲאַחֲתָה Niph. fut. pers. 1. c. ה parag. v. חָחַח.	אֲאַבָּה chald. pro אֲאַבָּה v. אֲאַב s. אֲאַבָּב.
אֲאַחֲטָה Hiph. fut. apoc. pers. 1. pro אֲאַחֲטָה v. נָחַח.	אֲאַנְהֶע v. אֲאַנְהֶע.
אֲאַיְכָה (ubi tu?) v. אֲאַי, c. suff. et ל epenth.	אֲאַסְעֶהם syr. pro אֲאַסְעֶהם Pi. fut. pers. 1. c. suff. v. סָעַר.
אֲאַיְלָכָה pro אֲאַלְכָה Kal fut. pers. 1. c. ה parag. v. הִלְהֶה, הִלְהֶה.	אֲאַסְפֶּה Kal fut. pers. 1. c. suff. 1 Sam. 15, 6., Kal part. c. suff. 2 Reg. 22, 20. v. אֲאַסַּף.

אָפֶּרֶם Kal fut. pers. 1. c. suff.
v. רִסַּר.

אֶפְיֵיהֶם Hiph. fut. pers. 1. c.
suff. v. פָּאָה.

אָפּוּ syr. pro אָפּוּ Kal imp. pl.
v. אָפּוּ.

אֶפֶת וְאֶפֶת Niph. fut. apoc.
pers. 1. pro אֶפֶת v. פָּתָה.

אֶצִּיעָה Hiph. fut. pers. 1. c. ה
parag. v. רִצַּע.

אֶצֶק Kal fut. pers. 1. v. רִצַּק.

אֶצְרֶה Keri Jerem. 1, 5. Kal
fut. pers. 1. c. suff. v. רִצַּר.

אֶקַח Kal fut. pers. 1. v. לָקַח.
אֶקַח pro אֶקַח Jes. 56, 12.

Kal fut. pers. 1. c. ה parag.
v. לָקַח.

אֶקְרָא pro אֶקְרָא Kal fut.
pers. 1. c. ה parag. v. קָרָא.

אֶרָא וְאֶרָא Niph. fut. apoc. v.
רָאָה.

אָרָה Num. 22, 6. Kal imp. c.
ה parag. v. אָרַר.

אֶתְרוֹמִים pro אֶתְרוֹמִים Hithp.
fut. pers. 1. v. רוֹם.

אֶרְוֶה Jes. 16, 9. transpos.
pro אֶרְוֶה Pi. fut. pers. 1. c.
suff. v. רָוָה.

אֶשְׁכֵּם Hiph. inf. abs. chald.
v. שָׁכַם.

אֶשְׁתִּירי chald. Kal. praet. pl.

c. א prosthet. v. שְׁתָּה.

אֶתְוַדַּע Hithp. fut. pers. 1. v.
וַדַּע.

אֶתְוַי syr. pro אֶתְוַי idque pro
אֶתְוַי Kal imp. pl. v. אֶתְוַי.

אֶתְוַי Kal part. fem. pl. v. אֶתְוַי.
אֶתְוַי pro אֶתְוַי, אֶתְוַי Kal
praet. pl. pers. 1. v. אֶתְוַי.

אֶתְוַי Kal fut. pers. 1. c. suff.
et epenth. v. נָתַק.

ב

בָּאָה Kal imp. c. ה parag.,
בָּאָה part. pl., בָּאָה
inf. c. suff., בָּאָה et בָּאָה
praet. fem. pers. 2. v. בּוֹא.

בָּיִ, בָּיִ v. בָּיִ.

בִּיהֲכִין 2 Chron. 1, 4. pro
בִּיהֲכִין Hiph. cum articulo

(pro relativo) et בִּי v. כִּין.

בִּיהֲתַרְגַּל pro בִּיהֲתַרְגַּל Niph. inf. c.
praef. בִּי v. תַּרְגַּל.

בִּיהֲשָׁמָה pro בִּיהֲשָׁמָה
Hoph. inf. c. suff. et praef.
v. שָׁמָה.

בִּבְכָה Kal part. f. v. בְּכָה.
בִּבְשָׁכֶם pro בִּבְשָׁכֶם Po. inf.
c. suff. v. בִּשָׁכֶם.

בִּזוּ tanquam a בִּזוּ pro בִּזוּ Zach.
4, 10. v. בִּזוּ.

בִּיקְרוּתִיהָ pro בִּיקְרוּתִיהָ fem.

pl. c. suff. et praef. et Dag.
euphon. v. רָקַר.
בָּכוּ Kal inf. abs. v. בָּכָה.
בְּמַתֵּר pl. constr. v. בְּמָה.
בָּנוּ pro בָּאנוּ Kal praet. pl.
pers. 1. v. בּוֹא.
בְּנוֹתֶיהָ pro בְּנוֹתֶיהָ Kal inf. c.
suff. v. בְּנָה.
בְּעִירָה Kal imp. pl. in pausa v.
בְּעָה.
בְּעִירָה Ps. 73, 20. pro בְּהִעִיר
Hiph. inf. v. עִיר.
בְּצוֹתֶיהֶו pro בְּצוֹתֶיהֶו pl. c. suff.
v. בְּצָה. s. בְּצָח.
בָּרָם Kal inf. c. praef.
et suff. v. בָּרַר.
בְּשָׁלִי v. בְּשָׁלְמִי, בְּשָׁלִי.

ג

בָּל pro גָּל Kal imp. v. גָּלָה Ps.
119, 12., Pi. imp. apoc. v.
גָּלָה Ps. 119, 18.
גָּעַת Kal inf. constr. v. גָּע.
גָּעַשׁ Kal imp. v. גָּעַשׁ, גָּעַשׁ, גָּעַשׁ.
גָּעַשׁ Kal imp. pl. v. גָּעַשׁ.
גָּעַשׁוּ Kal inf., c. suff. v. גָּעַשׁוּ.
גָּעַשׁ.

ד

דָּלִיּוּ Prov. 26, 7. pro דָּלִיּוּ Pi.
imp. pl. v. דָּלִיּוּ. Aliis est pro

דָּלִיּוּ Kal praet. pl. v.
דָּלִיּוּ i. q. דָּלִיּוּ. Aliis est pro
דָּלִיּוּ Kal praet. pl. v.
דָּלִיּוּ.

דָּנָה Kal praet. c. suff. et
epenth. v. דָּיָן.

דָּעַל Kal imp. v. דָּעַל.

דָּעַל Kal imp. c. הַ parag. v.
דָּעַל.

ה

הִזְנִיחַהוּ Jes. 19, 6. pro הִזְנִיחַהוּ
Hiph. praet. pl. v. זָנַח.

הִבּוּ pl. הִבָּה. c. הַ parag. v.
Kal imp. v. רָהַב.

בּוֹא Hiph. imp. v. הִבִּיא, הִבִּיא.

בּוֹא Hoph. praet. f. v. הִבֵּאת.

בּוֹא Hiph. v. הִבִּישׁוּ pro הִבִּישׁוּ
בּוֹשׁ.

אֶהְבֶּהוּ Hos. 4, 18. הִבּוּ.

Kal praet. pl. pro יִהְבֶּהוּ v.

יִהְבֶּהוּ: amant dant, i. e. amant

dare. Gesenius conjecit

scribendum esse: אֶהְבֶּהוּ

Ketaltal (vehementer amant).

Ewald ad augendam vim

prioris verbi ultimas ejus

syllabas ait repetitas esse

(amant amare, mirifice a-

mant).

בָּבֹק Niph. inf. v. בָּבֹק.

הָבִי Ruth 3, 15. Kal imp. fem. v. יָרַב, vel Hiph. imp. fem. pro הָבִיא v. בּוֹא.	זָוַד chald. Aph. inf. v. זָוַד.
הָבִיר Hiph. inf. v. בָּרַר.	זָמַן chald. Ithpa. v. זָמַן.
הִגָּה 2 Sam. 20, 13. pro הִגָּה Hiph. v. יָגַה (removit).	זָלַל Hiph. praet. pl. v. זָלַל.
הִגִּי Kal inf. abs. v. הִגָּה II.	זָלַל pro הִתְזַלְזַל Hithp. imp. pl. v. זָכָה.
הִגִּי Po. inf. v. הִגָּה.	זָרָה pro הִזְרוּתְכֶם Niph. inf. c. suff. v. זָרָה.
הִגְלָה aram. pro הִגְלָתָה Hoph. praet. fem. v. גָּלָה.	זָרָה Jos. 6, 17. Hiph. praet. fem. c. הִי parag. pro הִתְחַבְּרָה v. חָבַא.
הִתְשַׁנָּה Hothp. praet. fem. v. הִשָּׁן.	זָרָה Jud. 9, 9. 11. 13. pro הִתְחַדְּלָתִי Kal praet. pers. 1. c. הִי interrog. v. חָדַל.
הִיָּה pro הִיָּה Kal imp. v. הִיָּה.	זָרָה Hiph. praet. pro הִתְחַטֵּי v. הִתְחַטֵּי inf. pro הִתְחַטֵּי v. חָטָא.
הִיבֵד chald. Hoph. praet. v. אָבַד.	זָרָה Hiph. praet.; Ezech. 20, 9. Niph. inf., c. suff. et praef. חָלַל Lev. 21, 4. v. חָלַל.
הִיבְדָה chald. Aph. inf. v. אָבַד.	זָרָה pro הִטָּה Hiph. imp. apoc. v. נָטָה.
הִיבִישׁ Hiph. v. בִּישׁ et בִּישׁ.	זָרָה Hothp. v. טָמָא.
הִיבִידָה Hiph. praet., הִיבִידָה imp. pl., הִיבִידָה inf. v. יָרַה.	זָרָה Hiph. inf. c. suff. v. נָטָה.
הִיבִיָּה pro הִיבִיָּה Hoph. v. נָכָה.	זָרָה Hiph. praet. pers. 3. fem. c. suff. v. נָטָה.
הִיבִיָּה pro הִיבִיָּה, הִיבִיָּה Hoph. inf. v. יָלַד.	זָרָה Hiph. imp. fem. v. יָלַד, הִלָּךְ.
הִיבִיָּה pro הִיבִיָּה Py. praet. pl. v. חָלַל.	זָרָה pro הִמִּיר Hiph. v. מָוַר.
הִיבִיָּה part. fem. v. הִמָּה.	זָרָה chald. Aph. praet. v. אָמַן.
הִיבִיָּה Zach. 10, 6. pro הִיבִיָּה aut הִיבִיָּה Hiph. praet. pers. 1. c. suff. v. יָשַׁב aut שָׁב.	
הִיבִיָּה Hoph. v. חָתַל.	

הִתְחַיֵּי chald. Aph. praet., הִתְחַיֵּי
 inf.; הִתְחַיֵּי Hoph. praet. fem.
 pers. 3., הִתְחַיֵּי pl. v. אָתָּה.
 הִתְחַיֵּי Hiph. imp. apoc. v. נָכַח.
 הִתְחַיֵּי Hiph. praet. pl. c. suff.
 v. נָכַח.
 הִתְחַיֵּי pro הִתְחַיֵּי Hithpo. v.
 בּוֹן.
 הִתְחַיֵּי Hiph. inf. v. נָכַח.
 הִתְחַיֵּי Ez. 21, 33. pro הִתְחַיֵּי
 Hiph. inf. v. אָכַל. (Alii du-
 cunt a פּוֹל Hiph.)
 הִתְחַיֵּי Hiph. imp. c. suff. pro
 הִתְחַיֵּי v. נָכַח.
 הִתְחַיֵּי Hiph. praet. c. suff. v.
 נָכַח.
 הִתְחַיֵּי pro הִתְחַיֵּי Hiph.
 praet. pl. pers. 1. v. פָּלַם.
 הִתְחַיֵּי Hiph. praet. c. suff. v.
 נָכַח.
 הִתְחַיֵּי pro הִתְחַיֵּי Hiph. praet.
 pl. pers. 1. v. בּוֹן.
 הִתְחַיֵּי Hiph. praet. c. suff. v.
 נָכַח.
 הִתְחַיֵּי pro הִתְחַיֵּי Hiph. praet.
 fem. v. לָאָה.
 הִתְחַיֵּי Kal inf. c. suff. v. הִלֵּל.
 הִתְחַיֵּי Jos. 10, 24. הִתְחַיֵּי, הִלְכוּ
 (qui iverunt) Kal praet. pl.
 c. אֵת parag. et הִתְחַיֵּי relat. v.
 הִלֵּל.

מִתְחַיֵּי pro מִתְחַיֵּי, הִתְחַיֵּי
 pl. c. suff. v. הִתְחַיֵּי.
 הִתְחַיֵּי Hiph. v. רָמַן pro הִתְחַיֵּי
 1 Sam. 17, 35. pro הִתְחַיֵּי
 Hiph. praet. הִתְחַיֵּי, הִתְחַיֵּי
 pers. 1. c. suff. v. מוֹת.
 הִתְחַיֵּי pro הִתְחַיֵּי Hoph. pl. v.
 מָכַח.
 הִתְחַיֵּי Niph. inf. v. מָסַח.
 הִתְחַיֵּי chald. pro הִתְחַיֵּי
 pl. v. מָסַח.
 הִתְחַיֵּי Hiph. inf. c. suff. et
 Dag. euphon. v. מָרַח.
 הִתְחַיֵּי Hiph. pers. 2. c. הִתְחַיֵּי par-
 ag., הִתְחַיֵּי pers. 1., הִתְחַיֵּי
 pers. 1. c. suff., הִתְחַיֵּי pl.
 pers. 2. v. מוֹת.
 הִתְחַיֵּי Hiph. imp., הִתְחַיֵּי c. הִתְחַיֵּי
 parag. v. רָנַח. Alii referunt
 ad v. נָחַח.
 הִתְחַיֵּי Hiph., הִתְחַיֵּי Hoph. v.
 נָחַח. Alii referunt ad v. רָנַח.
 הִתְחַיֵּי chald. Aph. praet., הִתְחַיֵּי
 inf. v. עָלַל.
 הִתְחַיֵּי chald. pro הִתְחַיֵּי Hiph.
 inf. v. נָחַח.
 הִתְחַיֵּי v. הִתְחַיֵּי pro הִתְחַיֵּי
 Hiph. v. הִתְחַיֵּי pro הִתְחַיֵּי
 Hiph. imp. הִתְחַיֵּי pro הִתְחַיֵּי
 apoc. v. עָלַל.
 הִתְחַיֵּי pro הִתְחַיֵּי Hiph. v. עָלַל.

הַעֲלָה pro הֵעֲלָה Hoph. v. עָלָה.
הַפְּרָךְ part. c. suff. et artic. v.
פָּרָה.

הַפְּרָכֶם pro הִפְרַכְתֶּם Hiph. inf.
c. suff. v. פָּרַר.

הַצְטִיד Hithp. denom. v. צִיד
s. צוּד.

הִצִיעַ Hiph. v. יָצַע.

הִצִיק Hiph. v. יָצַק.

הִצִיתָ Hiph. v. יָצַח.

הִצַע Hoph. v. יָצַע.

הָרַב pro הִרְבֵּה Hiph. imp.
apoc. v. רָבָה.

הִרְמֵה Niph. imp. pl. v. רָמַם.

הִרְמִים pro הִאַרְמִים Aramaei.

הִרְנִי Hiph. praet. c. suff. v.
רָרָה.

הִרְפֵה pro הִרְפֵה Hiph. imp.
apoc. v. רָפָה.

הִרְצָתָ chald. pro הִרְצָתָ
Hiph. praet. fem. pers. 3. v.
רָצָה.

הִשָּׁב in pausa pro הִשָּׁב, הִשָּׁב
Hiph. imp. v. שָׁוַב.

הִשָּׁמָה (in al. editt. הִשָּׁמָה)
Hoph. inf. c. suff. v. שָׁמַם.

הִשַע Ps. 39, 14. Hiph. imp.
apoc. v. שָׁעָה; Jes. 6, 10.

Hiph. imp. v. שָׁעַע.

הִשְׁפִחַת pro הִאֲשִׁפֹּחַת v.
c. art.

הִשְׁתַּחֲוָה Hithp. v. שָׁתָחָה.

הִשְׁתַּעֲשַׁע Hithpal. v. שָׁעַע.

הִתְאַשְׁשׁוּ Hithp. v. אָשַׁשׁ.

הִתְבִּוּהָ chald. Aph. inf. e.
suff. v. הוּב.

הִתְגַּר Hithp. imp. apoc. v. גָּרָה.

הִתְוַדָּה Hithp. v. וָדָה.

הִתְחַל Hithp. imp. apoc. v. חָלָה.

הִתְחַוָּה pro הִתְאַחֲוָה idque pro
הִתְאַחֲוָה Hiph. imp. pl. v. אָחָה.

הִתְחַמָּה pro הִתְחַמָּה Hiph. inf.
c. suff. v. חָמַם.

הִתַּל Pi. v. חָתַל.

הִתְנַבֵּוּת Hithp. inf. v. נָבָא.

הִתְנַבֵּייתָ Hithp. praet. v. נָבָא.

ז

זָנָה pro זָנָה Py. v. זָנָה.

זָמַחְתִּי Ps. 17, 3. pro זָמַחְתִּי pl.
c. suff. v. זָמַח s. זָמַח.

זָרָה Pi. praet. c. suff. v. זָרָה.

ח

חָדַלָה Jud. 5, 7. in pausa et c.

Dag. euphon. pro חָדַלָה, חָדַלָה
praet. pl. v. חָדַל.

חָדַלְתִּי v. חָדַלְתִּי.

חָטוּוּ Kal inf. constr.

חָטָא.

חָתָה Exod. 1, 16. pro חָתָה

Kal praet. pers. 3. fem. v. חָתָה.

תִּחְתּוּ st. c. cum ו parag. pro
 תִּחְתּוּ v. חִתָּה s. חִתָּה.
 חִתָּה pro חִתָּה Pi. inf. v. חִתָּה.
 חִתּוֹתי Ps. 77, 11. Pi. inf. c.
 חִתָּה suff. v. חִתָּה.
 חִתְּלֵקֵי pl. constr. c. Dag. eu-
 phon. v. חִתְּלֵק.
 חִתְּתָה pro חִתְּתָה Kal praet.
 fem., pl. חִתְּתָה pro חִתְּתָה v.
 חִתְּתָה.

ט

נִטַּע Kal inf. v. נִטַּע.

י

יִאֲוֶה Niph. fut. pl. v. יִאֲוֶה.
 יִאֲוֶל Hiph. fut. apoc. v. יִאֲוֶל.
 יִאֲוֶל Hiph. fut. apoc. v. יִאֲוֶל II.
 יִאֲרֵי Hiph. fut. apoc., יִאֲרֵי
 Niph. fut. v. יִאֲרֵי.
 יִאֲרֵי Kal fut. v. יִאֲרֵי.
 יִאֲרֵי Kal fut. apoc., יִאֲרֵי
 יִאֲרֵי fut. pl., יִאֲרֵי fut. c.
 יִאֲרֵי suff. v. יִאֲרֵי.
 יִבֹּא Hiph. fut. apoc. v. יִבֹּא.
 יִבֹּא pro יִבֹּא Kal fut. pl.
 יִבֹּא c. suff. v. יִבֹּא.
 יִבֹּו 2 Reg. 12, 12. pro
 יִבֹּו Kal fut. v. יִבֹּו.

יִבוֹשׁ Kal fut. v. יִבוֹשׁ.
 יִבְבֹּךְ Kal fut. apoc. v. יִבְבֹּךְ.
 יִבְבֹּךְ.
 יִבְבֹּשׂהוּ pro יִבְבֹּשׂהוּ, יִבְבֹּשׂהוּ
 יִבְבֹּשׂ Pi. fut. c. suff. v. יִבְבֹּשׂ.
 יִבְשׁ Kal inf. constr. v. יִבְשׁ.
 יִבְשֶׁהוּ pro יִבְשֶׁהוּ, יִבְשֶׁהוּ
 יִבְשֶׁהוּ Pi. fut. v. יִבְשֶׁהוּ.
 יִבְשֶׁהוּ.
 יִבְשֶׁל Hiph. fut. apoc. v. יִבְשֶׁל.
 יִבְשֶׁל.
 יִבְרֵי Niph. fut. v. יִבְרֵי.
 יִבְרֵי fut. apoc. v. יִבְרֵי.
 יִבְרֵי Pi. fut. v. יִבְרֵי pro יִבְרֵי, יִבְרֵי.
 יִבְרֵי.
 יִדְרֹם (c. suff.). יִדְרֹם v. יִדְרֹם.
 יִדְרֹם Kal fut., pl. יִדְרֹם v. יִדְרֹם.
 יִדְרֹם pro יִדְרֹם Niph. fut. in
 pausa v. יִדְרֹם.
 יִדְרֹם ה. parag. v. יִדְרֹם.
 יִדְרֹם.
 יִדְרֹם pro יִדְרֹם fut. apoc. pl. v.
 יִדְרֹם.
 יִדְרֹם chald. Aph. fut. v. יִדְרֹם.
 יִדְרֹם pro יִדְרֹם Hiph. fut. v.
 יִדְרֹם.
 יִדְרֹם pro יִדְרֹם Hiph. fut.
 יִדְרֹם v. יִדְרֹם.
 יִדְרֹם fut. apoc. v. יִדְרֹם.
 יִדְרֹם pro יִדְרֹם Hiph. fut.
 יִדְרֹם v. יִדְרֹם.
 יִדְרֹם chald. fut. v. יִדְרֹם.

יִהְיֶה pro יֵאָהֵל Pi. fut. v. יֵאָהֵל
 יִהְיֶה fut. pl. c. נ parag. v.
 יִהְיֶה.
 יִהְיֶה Pi. fut. pl. c. Dag. eu-
 phon. v. יִהְיֶה.
 יִהְיֶה pro יֵאָכְלוּ Kal fut. v.
 יִהְיֶה.
 יִהְיֶה pro יִלְדָהּ part. fem. v.
 יִהְיֶה.
 יִהְיֶה pro יִצְאָהּ part. fem. v.
 יִהְיֶה.
 יִהְיֶה Hiph. fut. apoc. v. יִהְיֶה.
 יִהְיֶה Prov. 11, 25. (consper-
 gitur) pro יִרְוֶה Hoph. fut.
 v. יִרְוֶה, vel pro יִרְוֶה Hoph.
 fut. v. יִרְוֶה.
 יִהְיֶה Jer. 22, 23. pro יִשְׁבְּתִי
 part. fem. cum י parag. v.
 יִהְיֶה.
 יִהְיֶה Kal fut. apoc. v. יִהְיֶה, יִהְיֶה, יִהְיֶה.
 יִהְיֶה.
 יִהְיֶה Hiph. fut. apoc. v. יִהְיֶה.
 יִהְיֶה Niph. fut. v. יִהְיֶה.
 יִהְיֶה pro יִזְמֶה Kal fut. pl. v.
 יִהְיֶה.
 יִהְיֶה Kal fut. apoc. v. יִהְיֶה, יִהְיֶה.
 יִהְיֶה Kal fut. apoc. v. יִהְיֶה, יִהְיֶה.
 יִהְיֶה pro יִחַד Hiph. fut. v.
 יִהְיֶה.

יִהְיֶה Kal fut. pro יֵאָהֵל v.
 יִהְיֶה.
 יִהְיֶה Kal fut. pl. c. נ parag.
 v. יִהְיֶה.
 יִהְיֶה fut. apoc. v. יִהְיֶה.
 יִהְיֶה pro יִתְּתֶךָ Hiph. fut. c.
 suff. יִהְיֶה pro יִתְּתֶךָ propter
 pausam v. יִתְּתֶךָ.
 יִהְיֶה (incipiet), יִהְיֶה (solvat,
 violabit) Hiph. fut. v. יִהְיֶה.
 יִהְיֶה Pi. praet. pl. c. Dag. eu-
 phon. v. יִהְיֶה.
 יִהְיֶה pro יִחַמֶה Pi. praet. pl.
 v. יִחַמֶה.
 יִהְיֶה Gen. 30, 38. pro יִחַמְנָה
 Kal fut. pl. fem. v. יִחַמְנָה.
 יִהְיֶה pro יִחַמְנָה Pi. praet.
 fem. c. suff. v. יִחַמְנָה.
 יִהְיֶה Kal fut. apoc. v. יִהְיֶה, יִהְיֶה.
 יִהְיֶה.
 יִהְיֶה pro יִחַנְקֶה Kal fut. c. suff.
 v. יִחַנְקֶה.
 יִהְיֶה Kal fut. pl. c. נ parag
 v. יִחַסְתֶּם.
 יִהְיֶה Kal fut. apoc. v. יִהְיֶה, יִהְיֶה.
 יִהְיֶה.
 יִהְיֶה Kal fut., pl. יִהְיֶה c. Dag.
 euphon. v. יִהְיֶה; — Niph.
 fut. v. יִהְיֶה.
 יִהְיֶה Kal fut. apoc. v. יִהְיֶה, יִהְיֶה.
 יִהְיֶה.

רַט Hiph. fut. apoc. v. נָטָה.	מִלֵּא Pi. fut. v. pro רַמְלָה.
רִדַּע Kal fut. v. pro יִרְדַּע.	רַמְצָא Niph. fut. pl. pro רַמְצָא.
רִטְרַב Hiph. fut. v. pro יִרְטְרַב.	רַמְרַר (amarum est) fut. v. pro יִמְרַר.
רִלְל Hiph. fut. v. pro יִרְלִיל.	רַמְרוּהָ Kal fut. pl. c. suff. v. pro יִמְרוּהָ.
רָפָה Kal fut. apoc. v. יִרְפֵּה.	רַנְאָן Hiph. fut. syr. pro יִנְאָן.
רַבָּה Hiph. fut. apoc. v. pro יִרְבֵּה.	רַחַד Pe. fut. v. pro יִרְחַד.
רַבְּהִנְנִי Pi. fut. c. suff. et epenth. v. כָּבַד.	רַחַד fut. v. pro יִרְחַד.
רַבְּהִנְנִי Pil. fut. c. suff. v. כָּבַד.	רַחַד fut. v. pro יִרְחַד.
רַבָּה Kal fut. apoc. v. כָּבַד.	רַחַד Niph. fut. c. & parag. v. נָשָׂא.
רַבָּה chald. fut. v. כָּבַד.	רַחַב Kal fut. v. pro יִרְחַב.
רַבָּה inf. constr. v. כָּבַד.	רַחַב Hiph. fut. v. pro יִרְחַב.
רַבְּסִימוֹ Exod. 15, 5. pro רַבְּסִימוֹ.	רַחַד Hiph. fut. v. יִרְחַד.
רַבְּסִימוֹ Pi. fut. c. suff. v. כָּסָה.	רַחַד Kal fut. v. יִרְחַד.
רַחַבָּה pro יִרְחַבָּה, רַחַבָּה Hoph. fut. v. כָּתַח.	רַחַד Dan. 8, 22. Kal fut. pl. fem. pro יִרְחַדָּה.
רַחַבָּה pro יִרְחַבָּה, רַחַבָּה Hiph. fut. pl. v. כָּתַח.	רַחַד Jes. 15, 5. pro יִרְחַד (suscitant sc. clamorem) Pilp. fut. v. עָרַר.
רַחַבָּה forma rabbinica pro לָרַחַב Hiph. fut. pl. v. לָרַחַב.	רַחַד Hiph. fut. v. יִרְחַד.
רַחַבָּה Hiph. fut. pl. v. לָרַחַב.	רַחַד Pyl. v. רַחַד.
רַחַבָּה Kal fut. apoc. in pausa pro לָרַחַב v. לָרַחַב.	רַחַד Hiph. fut. apoc. v. פָּרַח.
רַחַבָּה Kal fut. apoc. v. מָחָה.	רַחַד Hiph. fut. apoc. v. פָּרַח.
	רַחַד chald. Ithpa. fut. v. צָבַע.

צִירַר Hithp. fut. pl. v. יִצְטָרָה
 רָצַק Kal fut. v. וַיִּצָּק, רָצַק
 רָצַק Kal fut. v. רָצַק
 רָצַר Kal fut. v. וַיִּרָּצַר, רָצַר
 רָצַר Kal fut. c. suff. v. וַיִּרָּצַר, רָצַר
 רָצַר II. Kal fut. v. וַיִּרָּצַר, רָצַר
 צוּרַר Kal fut. apoc. v. וַיִּצְרַר, רָצַר
 רָצַתוּ Kal fut. pl. c. Dag. euphon. v. רָצַת
 רָצַת v. וַיִּצְאֲתוּ pro רָצַתוּ
 רָקַח Hoph. fut. וַיִּקַּח, רָקַח Kal fut. v. לָקַח
 רָקַץ Kal fut. v. וַיִּקְצַץ, רָקַץ
 רָקַחַהוּ Kal fut. c. suff. et Dag. euphon. v. קָרַח
 וַיִּקְשַׁשׁ, רָקַשׁ Kal fut. apoc. v. קָשַׁה
 קָשַׁה Hiph. fut. apoc. v. וַיִּקְשַׁה, רָקַשׁ
 וַיִּרְאֶה, רָאָה Kal fut. apoc. v. וַיִּרְאֶה, רָאָה
 וַיִּרְאֶה pro וַיִּרְאֶה Ps. 34, 10. Kal imp. pl. v. רָאָה
 וַיִּרְאֶה, רָאָה Kal fut. pl. v. רָאָה Kal fut. pl. v.
 וַיִּרְאֶה, וַיִּרְאֶה 2 Sam. 11, 24. pro וַיִּרְאֶה Hiph. fut. pl. apoc. v. רָרָה
 וַיִּרְבֵּה, וַיִּרְבֵּה pro וַיִּרְבֵּה, וַיִּרְבֵּה Hiph. fut. v. אָרַב
 וַיִּרְבִּינָהוּ Kal fut. pl. c. n parag. v. רָבָה

Ps. 7, 6. conflatum esse videtur ex וַיִּרְהַק Kal fut. et וַיִּרְהַק Pi. fut., vel ex duabus lectionibus וַיִּרְהַק et וַיִּרְהַק corruptum, v. רָרַה
 וַיִּרְהַק Hiph. fut. pl. v. וַיִּרְהַק, וַיִּרְהַק לְיִרְהוֹת, לְיִרְהוֹת pro לְיִרְהוֹת, וַיִּרְהַק Kal inf. v. רָרָה
 וַיִּרְוִינָהוּ Kal fut. pl. c. n parag. v. רָוָה
 וַיִּרְוִינָהוּ Prov. 29, 6. Kal fut. v. רָוָה. Alii referunt ad v. וַיִּרְוִינָהוּ
 וַיִּרְוִינָהוּ pro וַיִּרְוִינָהוּ Kal fut. v. רָוָה
 וַיִּרְוִינָהוּ Niph. fut. v. וַיִּרְוִינָהוּ
 וַיִּרְעַע, וַיִּרְעַע Kal fut. v. וַיִּרְעַע; Iob. 20, 26: fut. apoc. v. וַיִּרְעַע
 וַיִּשְׁבְּתִי v. וַיִּשְׁבְּתִי
 וַיִּשְׁדַּד, וַיִּשְׁדַּד Kal fut. v. וַיִּשְׁדַּד pro וַיִּשְׁדַּד
 וַיִּשְׁתַּח, וַיִּשְׁתַּח Niph. fut. v. וַיִּשְׁתַּח
 וַיִּשְׁתַּח Keri Ps. 55, 16: pro וַיִּשְׁתַּח
 וַיִּשְׁתַּח Hiph. fut. v. וַיִּשְׁתַּח
 וַיִּשְׁתַּח pro וַיִּשְׁתַּח Hiph. fut. v. וַיִּשְׁתַּח
 וַיִּשְׁלַח, וַיִּשְׁלַח Kal fut. apoc. v. וַיִּשְׁלַח III.
 וַיִּשְׁמַח, וַיִּשְׁמַח Kal fut. v. וַיִּשְׁמַח pro וַיִּשְׁמַח
 וַיִּשְׁמַח Hithpo. fut. v. וַיִּשְׁמַח
 וַיִּשְׁנִי, וַיִּשְׁנִי compos. ex וַיִּשְׁנִי et suff. וַיִּשְׁנִי c. n epenth.
 וַיִּשְׁעַע, וַיִּשְׁעַע Kal fut. apoc. v. וַיִּשְׁעַע
 וַיִּשְׁעַע, וַיִּשְׁעַע Hiph. fut. apoc., וַיִּשְׁעַע fut. c. suff. v. וַיִּשְׁעַע

הַיִּשְׁרָנָה 1 Sam. 6, 12. pro יִשְׁרָנָה
 Kal fut. pl. fem. pers. 3. v. יִשְׁרָ.
 הַיִּשְׁתַּחֲוּוּ Hithp. fut. יִשְׁתַּחֲוּוּ,
 apoc. sing. pro יִשְׁתַּחֲוֶה v.
 שְׁתַּחֲוֶה.
 הַיִּשְׁתַּחֲוּוּ Kal fut. pl. c. 3 parag.
 v. שְׁתַּחֲוֶה.
 הַיִּשְׁתַּחֲשִׁקוּ Hithpal. fut. pl. v.
 שְׁתַּחֲשִׁקוּ.
 הַיִּתְּא וַיִּתְּא Kal fut. apoc. pro
 אָתָּה v. יִתְּא, יִתְּא.
 הַיִּתְּאוּ Hithp. fut. apoc. v. יִתְּאוּ.
 הַיִּתְּגַל וַיִּתְּגַל Hithp. fut. apoc.
 v. יִתְּגַל.
 הַיִּתְּוּוּ Pi. fut. apoc. v. יִתְּוּוּ,
 הַיִּתְּוּוּ Hithp. fut. v. יִתְּוּוּ.
 הַיִּתְּוּוּ chald. Ithpe. fut. v. יִתְּוּוּ.
 הַיִּתְּסוּ Hithp. fut. apoc. v. יִתְּסוּ.
 הַיִּתְּמוּ Kal יִתְּמוּ in pausa, יִתְּמוּ
 fut. v. יִתְּמוּ.
 הַיִּתְּמוּ Hiph. fut. v. יִתְּמוּ.
 הַיִּתְּמוּ Niph. fut. pl. v. יִתְּמוּ.
 הַיִּתְּשׁוּ chald. Ithp. fut. v. יִתְּשׁוּ.

כ

כִּי־אֵר Am. 8, 8. pro כִּי־אֵר.
 כִּי־אֵר Ps. 22, 17. v. כִּי־אֵר.
 כִּי־יֵי, יֵי v. כִּי־יֵי.
 כִּי־יֵי Pi. inf. v. כִּי־יֵי.
 כִּי־יֵי־וֹן syr. pro כִּי־יֵי־וֹן.
 כִּי־יֵי־וֹן (om is ea) pro כִּי־יֵי־וֹן v. כִּי־יֵי־וֹן.

כִּי־יֵי־וֹן (omnes illi) pro כִּי־יֵי־וֹן
 v. כִּי־יֵי־וֹן.
 כִּי־יֵי־וֹן pro כִּי־יֵי־וֹן v. כִּי־יֵי־וֹן.
 כִּי־יֵי־וֹן 1 Sam. 6, 10. Kal praet.
 pl. v. כִּי־יֵי־וֹן.
 כִּי־יֵי־וֹן Pi. praet. fem. pers. 3.
 c. suff. v. כִּי־יֵי־וֹן.
 כִּי־יֵי־וֹן 1 Sam. 25, 33. Kal
 praet. fem. pers. 2. c. suff.
 v. כִּי־יֵי־וֹן.
 כִּי־יֵי־וֹן s. כִּי־יֵי־וֹן v. כִּי־יֵי־וֹן,
 כִּי־יֵי־וֹן Jes. 33, 1. Hiph. inf. c.
 praef. et suff. pro כִּי־יֵי־וֹן
 v. כִּי־יֵי־וֹן.
 כִּי־יֵי־וֹן pl. c. suff. v. כִּי־יֵי־וֹן.
 כִּי־יֵי־וֹן Kal praet. fem. c. suff.
 v. כִּי־יֵי־וֹן.

ל

לִי־אֵר pro לִי־אֵר Hiph. inf.
 c. praef. v. לִי־אֵר.
 לִי־אֵר pro לִי־אֵר Niph. inf. c.
 praef. v. לִי־אֵר.
 לִי־אֵר Exod. 3, 2. pro לִי־אֵר st.
 c. v. לִי־אֵר.
 לִי־אֵר Kal inf. v. לִי־אֵר.
 לִי־אֵר Kal inf. v. לִי־אֵר.
 לִי־אֵר Kal inf. c. suff. et
 parag. v. לִי־אֵר.
 לִי־אֵר (ut sint) לִי־אֵר fem.
 chald. fut., amisso praefor

mativo, cum praefixo ל v.
הָוָה, הָוָה.
לְהַשׁוֹת pro לְהַשׁוֹת Hiph. inf.
c. praef. v. שָׁאָה.
לְרִסּוֹד Kal inf. c. praef. et Dag.
euphon. v. רִסָּד.
לְיִקְהַת pro לְיִקְהַת v. יִקְהַת s.
יִקְהַת.
יָלַף, יָלַף, יָלַף imp. v. לָכָה, לָכָה.
יָלַף, יָלַף Kal inf. v. יָלַף.
לָנָה Zach. 5, 4. pro לָנָה Kal
praet. fem. v. לָנָה.
לָנָה pro לָנָה Kal praet. pl. v. לָנָה.
לָנָה Kal part. pl. v. לָנָה.
לְהַצְבּוֹת pro לְהַצְבּוֹת Hiph. inf.
c. praef. v. צָבָה.
לְרֹא pro לְרֹא Kal inf. c. praef.
v. רָרָא.
לְרֹא pro לְרֹא c. praef. Kal
inf. v. רָלָד.

מ

מְבִיא pro מְבִיא Hiph. part. v.
בּוֹא.
מְבַעֲתָהּ pro מְבַעֲתָהּ Pi. part.
fem. c. suff. v. בַּעַת.
מְבַרְאֲשָׁנָה compos. ex מָה, בָּ
et רֵאשֻׁנָה.
מְדִים pl. pro מְדִים v. מֵד.
מְהַתְחִין chald. Aph. part. v.
נָתַח.

מְהַרְמֵן chald. Aph. part. pass.
v. אָמַן.
מְהַרְהֵן chald. Pe. inf. v. הָוָה.
מְהַמְהֵם Ezech. 7, 11. v. הָם
s. הָמָה.
מְקַצְעוֹת pro מְקַצְעוֹת Hoph.
part. fem. pl. v. קָצַע.
מִוְמָת Hoph. part. v. מוֹת.
מִוְסָב Hoph. part. v. סָבַב.
מוֹעֲדָת pro מוֹעֲדָת Kal part.
fem. v. מַעַד.
מוֹצָא Hoph. part. v. יָצָא.
מוֹרְאִים pro מוֹרְאִים Hiph. part.
pl. v. יָרָה.
מוֹרְגִים pro מוֹרְגִים pl. v. מוֹרְגִים.
מוֹזָא chald. Pe. c. suff. מוֹזָא
inf. v. אָזָא.
מָה pro מָה־יָה v. מָה.
מְאֹזֵין pro מְאֹזֵין Hiph. part. v.
אָזַן.
מְחָא chald. Aph. part. v. חָא.
מְחַנֵּן chald. Pe. inf. v. חָנַן.
מְחַסְפָּס part. v. quadril. חֲסַפְסַפְסַ
v. s. חֲסַה.
מְחַצְצָרִים v. s. חָצַר.
מְחַטְטָהּ pro מְחַטְטָהּ Hithp. part.
v. טָהַר.
מְכַנְתָּהּ v. מְכַנְתָּהּ s. כָּוַן.
מְלֹאֹת pro מְלֹאֹת Kal inf. v.
מָלָא.
מְלֹאכִים pro מְלֹאכִים pl. v. מְלָךְ.

מִלֹּא pro מִלְאָה Kal praet. pl. v.
מִלְאָה.
מִלִּירִים Hiph. part. pl. v. לוֹן II.
מִלְכֶם pro מִח־לְכֶם v. מָה.
מִלְפָּה pro מִאֲפָה Pi. part.,
מִלְפָּנָה c. suff. v. אֲלֶה.
מִלְחָה pro מִלְאָתִי Kal praet.
pers. 1. v. מִלְאָה.
מִמְחִים pro מִמְחִים Py. part.
pl. v. מְחָה III.
מִמָּה masc., מִמָּה fem. v. מִן.
מִמֵּר pro מֵמֵר chald. part. v.
מֵמֵר.
מִמְחִים Hiph. part. pl. v. מְחָה.
מִמְחָץ pro מְחַנֵּץ Hithpo.
part. v. מְחָץ.
מִמְחָץ Hiph. part., מְחַנֵּץ Hiph.
part. v. מְחָץ. Alii referunt ad
v. מְחָץ.
מִמְעֹזֵרָה Jer. 23, 11. pro מְעֹזֵרָה
idque pro מְעֹזֵרָה pl. c. suff. v.
מְעֹזֵרָה s. מְעֹזֵרָה.
מִמְעַל compos. ex מִן et עַל.
מִמְעַם compos. ex מִן et עַם.
מִמְצַאֲכֶם Gen. 32, 20. pro
מִצְאָכֶם Kal inf. c. suff. v.
מִצְאָה.
מִמְצָאָה pro מְצַאֲנָה Kal imp. pl.
fem. v. מְצַאָה.
מִמְצָאָה (pro מְצַאֲנָה) et מְצַאֲנָה
Kal part. fem. v. מְצַאָה.

מִצָּק Hoph. part. v. מִצָּק.
מִקְלָלְנִי Jer. 15, 10. conflatum
esse videtur ex מִקְלָלְנִי et
מִקְלָלְנִי v. קָלַל Pi.
מִקְנֵנְתִי Jer. 22, 23. Chethib
Py. part. fem. c. י parag. pro
מִקְנֵנְתִי v. קָנַן.
מִקְרָקָר Pilp. part. v. קִיר.
מִשְׁתַּחֲוִיָּתָם Ezech. 8, 16. Hithp.
part. pl. c. pron. pers., fort.
errore scriptoris scribaeve
pro מִשְׁתַּחֲוִיָּים v. שָׁחָה.
מִתִּי, מִתָּה, מִתָּה, מִתָּה, מִתָּה,
מִתָּה v. מוֹת Kal.
מִתָּה chald. Pe. inf. v. אֲתָה.
מִתְלַהֲלֵה Hithp. part. v. לָהֵה.
מִתְחַתִּי Pil. praet. pers. 1. v.
מִתָּה.

נ

נָאָה v. נָאָה pro נָאָה.
נִאֹת Niph. fut. pl. pers. 1. v.
נִאֹת.
נִאֲשָׂאָר Ezech. 9, 8. conflatum
esse videtur ex נִשָּׂאָר et
נִשָּׂאָר v. נִשָּׂאָר.
נִבְזָה 1 Sam. 14, 36. Kal fut.
pl. pers. 1. c. ה parag. et
emisso Dag. f. v. בָּזָה.
נִבְאָתִי, נִבְאָתָה pro נִבְאָתִי, נִבְאָתָה
Niph. praet. v. נִבְאָה.

<p>נָבַל Jes. 64, 5. Hiph. fut. וְנָבַל, נָבַל pl. pers. 1. v. בָּלַל, vel pro וְנָבַל Kal fut. v. נָבַל. נָבְלָה pro נְבִלָה Kal fut. pl. pers. 1. c. הַ parag. v. בָּלַל. נִבְּקָה pro נִבְקָה Niph. praet. fem. v. בָּקַק. נִבְּרָה Niph. v. בָּרַר. נִבְּאַלָה pro נִבְאַלָה Niph. praet. pl. v. בָּאַל II. נִבְּדָמָה pro נִבְדָמָה Niph. fut. pl. pers. 1. c. הַ parag. v. דָּמַם. נִבְּהִי Kal fut. apoc. pl. וְנִבְהִי, נִבְהִי pers. 1. v. הָרָה. נִבְּגוּת Niph. part. pl. fem. pro נִבְּגוּת v. רָגָה. נִבְּגִיר Niph. part. pl. constr. pro נִבְּגִיר v. רָגָה. נִבְּלָדָה Niph. praet. pl. c. Dag. euphon. pro נִבְלָדָה v. רָלַד. נִבְּסָרָה Ezech. 23, 48. pro נִבְּסָרָה Nithpa. v. יָסַר. נִבְּחַל Niph. praet. v. חָלַל, Pi. praet. v. נָחַל. נִבְּחַם praet. Niph. et Pi. v. חָמַם. נִבְּחָמִים pro נִבְחָמִים Niph. part. pl. v. חָמַם. נִבְּחָנָה Niph. praet. pers. 2., נִבְּחָנָה fem. pers. 2. c. יַ parag. ag. v. חָנַן. נִבְּחָר Niph. praet. v. חָרַר.</p>	<p>נָחַח Niph. praet. v. חָחַח. נִבְּמָחָם pro נִבְמָחָם Niph. pl. v. טָמַא. נִבְּנָם Kal fut. pl. pers. 1. c. suff. v. רָנָה. נִבְּנִירָם Kal fut. pl. pers. 1. c. suff. v. רָרָה. נִבְּנִיָה Hiph. fut. apoc. pl. pers. 1. v. נָכָה. נִבְּכָחַת Niph. part. fem. v. רָכַח. נִבְּכָפַר Nithpa. v. כָּפַר. נִבְּמָרָה Niph. praet. v. מָרַר, מִרָה. נִבְּסָבָה pro נִבְסָבָה Niph. praet. fem. v. סָבַב. נִבְּשָׂא Ps. 4, 7. pro נִבְשָׂא imp. v. נָשָׂא. נִבְּעוּרָה pro נִבְעוּרָה Niph. praet. v. עוּרָה. נִבְּפָלָאֵת Niph. praet. fem. v פָּלָא. נִבְּפָלָאֵתָה Niph. praet. fem. c. הַ parag. v. פָּלָא. נִבְּפָלַל Pil. v. פָּלַל. נִבְּצָטַרְק Hithp. fut. pl. pers. 1. v. צָרַק. נִבְּצָרָה Kal imp. c. הַ parag. et Dag. euphon. v. נָצַר. נִבְּצָתָה Niph. v. רָצַתָה. נִבְּקָלָה Niph. praet. v. קָלַל. נִבְּשָׂא v. נָשָׂא pro נִבְשָׂא, נִשָּׂא. נִבְּשָׂאֵי Ps. 32, 1. secundum vv</p>
---	---

נָשׂוּא pro נְשׂוּאָה Kal part. pass.
v. נָשׂוּא.

נָשִׂים pro נְשִׂים vel נְשִׂים Hiph.
fut. pl. pers. 1. v. נָשִׂים.

נִשְׂתָּוה Nithp. v. נִשְׂוָה.

נִתְּקַנְוּהוּ Jud. 20, 32. Kal pl.
pers. 1. c. suff. et Dag. eu-
phon. v. נִתְּקַ.

נִתְּהִי Kal
praet. v. נִתְּחַן.

ס

סָבִיב pro סִבֵּב Kal part. v.
סָבִב.

סָבְכוּ c. Dag. euphon. et c. suff.
pro סִבְכוּ v. סָבְכוּ.

סָבְלוּ c. Dag. euphon. et c. suff.
pro סִבְלוּ v. סָבְלוּ.

ע

עָוָה pro עֲוָהָה Kal imp. c. ה
parag. v. עָוֹז.

עָנְבִי pl. constr. c. Dag. eu-
phon. v. עָנַב.

עָיַר pro עֲיָרִי v. עָיַר.

עָשָׂתָה pro עֲשִׂתָּהָה Kal praet.
fem. v. עָשָׂה.

פ

פָּחַח Kal inf. v. נִפְחַח.

פָּעַל pro פִּעְלוּ v. פָּעַל.

פָּרְחָה, פָּרַח Kal part. fem. v.
פָּרַח.

פָּשְׂתָם Kal praet. pl. pers. 2.
v. פָּוַשׁ.

צ

צָאָה Kal imp. ה
c. suff. et parag. v. רָצָא.

רָצָא Kal inf. v. רָצָא.

צִדְקָתְךָ Ezech. 16, 52. Pi. inf.
c. suff. et terminatione fem.
v. צִדְקָה.

צִמְחָתְךָ Ps. 88, 17. Pil. praet.
pl. c. suff. v. צִמְחָה.

רָצַק Kal imp. v. רָצַק.

רָצַק Kal inf. v. רָצַק.

ק

קָאָם pro קָם Kal praet. v. קָאָם.
קָאָם chald. Pe. part. v. קָאָם.

קָבָה (*leg. kōbah*) Kal imp. c.
ה parag. v. קָבַב s. נָקַב.

קָבְנוּ Kal imp. c. suff. et
epenth. v. קָבַב.

קָח, in pausa קָח, c. ה parag.
לָקַח Kal imp. v. לָקַח.

לָקַח pro לָקַח Ez. 17, 5., c. suff.
לָקַח pro לָקַח Hos. 11, 3.

לָקַח Kal inf. v. קָחַח.

קָרְאָה pro קָרְאָהָה Kal imp. pl.
fem. v. קָרְאָה.

קראות Kal inf. c. ו otioso v.
קרא

קרב Kal inf. c. ה parag. et
suff. v. קרב.

ר

ראוה Ezech. 28, 17. Kal inf.
c. terminatione fem. v. ראה.

רד Jes. 45, 1. Kal inf. v. רד;
Jud. 19, 11. pro רד.

רד Kal imp. v. רד.

רדה in pausa רדה Kal imp. c.
ה parag.; Gen. 46, 3. inf. c.
ה parag. v. רד.

רדה Kal part. c. suff. v. רדה.

רדהי Kal inf., c. suff. רדהי,
רדהי v. רד.

רש Kal imp. v. רש.

רש Kal inf. v. רש.

ש

שא Kal imp. v. שא.

שא Kal inf. v. שא, שאח.

שא Kal inf. v. שא.

ש

שואט part. v. שואט II.

שב Kal imp. v. שב, שב.
ה parag. v. שב.

שב Kal inf. v. שב.

שוב chald. Kal praet. fem. v.
שוב.

שוב Kal inf. c. suff. v. שוב.
שוב Jerem. 42, 10. pro שוב
Kal inf. v. שב.

שטה Po. praet. v. שטה i. ט.
שטה.

שב Kal inf. v. שב, שב.

שב 1 Sam. 1, 17. pro
שב v. שאל.

שב Ezech. 36, 3. Kal inf.
v. שם.

שמעו Kal imp. pl. fem. pro
שמע v. שמע.

שקה Kal imp. c. ה parag. v.
שק.

שח praet. v. שח, שח, שח.
שח Ps. 73, 9. praet. pl. v. שח.

ת

תאב chald. pro תאב s.
תאב Kal fut. pl. v. תאב.

תאכלהו Iob. 20, 26. Pi. fut. c.
suff. pro תאכלהו, vel pro
תאכלהו Kal fut. c. suff. v.
אכל.

תאב Kal fut. pers. 2. v. תאב.
תאב, תאב.

תבואה Kal fut. pl. fem. v.
בוא.

תבואה, תבואה pro תבואה,

חבאחִי (Keri חבאחִי) pro	חִי Kal fut. apoc. v. חִי.
חבאִי Kal fut. c. ה parag., et	חִלּוּל pro חִלּוּל Niph. fut. v. חִלּוּל.
c. suff. חבואִתְּךָ pro חבואִתְּךָ	חִחַשׁ, חִחַשׁ Iob. 31, 5. Kal
v. בוא.	fut. apoc. (tanquam a חִשָּׁה)
חבִּבָּה Kal fut. apoc. v. חבִּבָּה,	חִוֵּשׁ v. חוֹשׁ.
חבִּבָּה.	חִחַח chald. Aph. fut. v. חִחַח.
חבִּבְיוֹן Kal fut. pl. c. נ parag.	חִחַח Kal fut. fem. v. חִחַח.
v. בָּצָה.	חִחַח Kal fut. apoc. v. חִחַח.
חגבִּהִינָה pro חגבִּהִינָה Kal	חִיִּעֵשָׂה Exod. 25, 31. pro
fut. pl. fem. v. חִבָּה.	עֵשָׂה Niph. fut. v. עֵשָׂה.
חגִּירִיּוֹן Hiph. fut. pl. c. נ parag.	חִחַח Kal fut. apoc. v. חִחַח.
v. רָגָה.	חִחַח.
חגִּלָּה Niph. fut. apoc. v. חִגִּלָּה.	חִכַּס Pi. fut. apoc. v. חִכַּס.
חגִּמְיוֹנִי Pi. fut. pl. c. suff. v.	חִכַּס Hithp. fut. v. חִכַּס.
חִמָּה.	חִחַח Kal fut. apoc. v. חִחַח.
חגִּירִי in pausa חִגִּירִי Kal	חִחַח Kal fut. apoc. v. חִחַח.
fut. apoc. v. חִרָה.	חִחַח Hiph. fut. apoc. pers. 2.
חגִּירִימְנָה pro חגִּירִימְנָה Hiph.	masc., c. י parag. חִמְתִּיר pro
fut. v. חוּם.	חִמְתִּיר v. חִמְתִּיר.
חגִּלְתִּירָה pro חגִּלְתִּירָה v. חִגִּלְתִּירָה	חִחַח Hiph. fut. apoc. v. חִחַח.
s. חִלּוּל.	חִחַח Hiph. fut. apoc. v. חִחַח.
חגִּחַחִלָּה Pi. fut. pl. c. Dag. eu-	חִחַח Exod. 23, 21. pro חִחַח
phon. v. חִחַח.	Hiph. fut. v. חִחַח i. q. חִחַח.
חגִּמְיָהּ pro חגִּמְיָהּ Kal part. v.	חִחַח pro חִחַח Kal fut. pl.
חִמְיָהּ.	v. חִמְיָהּ.
חגִּזְלִי pro חגִּזְלִי, חגִּזְלִי Kal	חִחַח Kal imp. v. חִחַח.
fut. pers. 2. v. חִזַּל.	חִחַח chald. Pe. fut. v. חִחַח.
חגִּזְרִי pro חגִּזְרִי Pi. fut. c.	חִחַח pro חִחַח Kal fut. v. חִחַח.
suff. v. חִזַּר.	חִחַח pro חִחַח Niph. fut.
חחִזָּה Kal fut. apoc. v. חִחִזָּה.	pl. v. חִחַח.
חחִזָּה pro חחִזָּה Kal fut v. חִחִזָּה.	

<p>הַתְּפֹהוּ Kal fut. apoc. v. וְהַתְּפֹהוּ pro הַתְּפֹהוּ, הַתְּפֹהוּ fut. c. suff. v. אֶתְּפֹה.</p> <p>הַתְּפֹצוּחֵיכֶם Thiphel pers. 1. c. suff. v. פּוּץ.</p> <p>הַתְּצַלְנָה Kal fut. pl. v. צַלַל.</p> <p>1 Sam. 14, 27. חֶתִּיב transpositis literis i. q. כֶּרִי Kal fut. pl. fem. v. אֶחְרָנָה.</p> <p>Kal fut. apoc. v. וְיִתְּרַב, הִתְּרַב רָבָה.</p> <p>Kal fut. v. יִרְהוּ הִרְהוּ.</p> <p>Niph. fut. v. יִרְצֹץ הִרְוֹץ.</p> <p>Iob. 5, 18. Kal fut. pl. v. רִפְאוּ הִרְפִּינָה.</p> <p>pro הַתְּשַׁנָּה, הַתְּשַׁאֲנָה Kal fut. pl. v. נִשְׂא.</p> <p>Deut. 32, 18. Kal fut. apoc. v. יִשְׁתָּה הַתְּשִׁי.</p> <p>fut. v. יִשְׂם הַתְּשִׁם.</p>	<p>Kal fut. apoc. v. יִשְׁתָּה הַתְּשִׁה.</p> <p>Hithp. fut. apoc. sing. pro הַתְּשַׁחֲוּהוּ v. שְׁחָה.</p> <p>Hithp. fut. apoc. pro הַתְּשַׁחַע v. שַׁחַע.</p> <p>Kal inf. v. נִתְּן, c. suff. הַתְּתִי.</p> <p>Hitbp. fut. v. יִתְּבַר pro הַתְּבַרְר v. בָּרַר.</p> <p>Kal praet. v. נִתְּתָה pro הַתְּתָה v. נָתַן.</p> <p>Hithp. fut. apoc. v. יִתְּרַר הַתְּתַחַר.</p> <p>Kal fut. v. הִתָּם, הִתָּם.</p> <p>Kal fut. apoc. v. יִתְּחַע, יִתְּחַע הַתְּחַע.</p> <p>2 Sam. 22, 27. transpos. pro הַתְּפַחַל Hithp. fut. v. פִּחַל.</p> <p>Exod. 2, 4. pro הַתְּחַצַּב Hithp. fut. v. חַצַּב.</p> <p>Hiph. fut. in pause v. יִתְּתַר הַתְּתַר.</p>
---	---

Verlag von Otto Holtze's Nachf. in Leipzig.

- Sachs, Nathan, Anleitung zur Erlernung der hebräischen Sprache.**
Für Schul- und Privat-Unterricht. Zweite, unveränd. Aufl. VIII
u. 550 S. geb. M. 20.—; Schlüssel dazu M. 5.—
- Fürst, Dr. Julius, Hebräisch u. chaldäisches Schul-Wörterbuch über
das Alte Testament.** 658 S. geb. M. 14.—
- Leopold, Dr. E. F., Lexicon graeco-latinum manuale ex optimis libris
concinnatum.** 895 S. geb. M. 12.—
- **Lexicon hebraicum et chaldaicum in libros Veteris Testamenti
ordine etymologico compositum in usum scholarum.** 453 S. geb.
etwa M. 16.—
- Schmidt, J. A. E., Deutsch-Griechisches Handwörterbuch.** 786 S.
geb. M. 8.—
- **Griechisch-Deutsches Handwörterbuch.** 812 S. geb. M. 8.—
-

Verlag von Friedrich Brandstetter in Leipzig.

- Nägelsbach, C. F. von, Uebungen des lateinischen Stils mit Hin-
weisungen auf grammatische und stilistische Werke.** Für reifere
Gymnasialschüler. 3 Hefte.
- I. Heft, 8., verb. Aufl. bearb. von Prof. J. A. Baumann.
VIII u. 132 S. kart. M. 2.—
- II. Heft, 7., verb. Aufl. bearb. von Iwan Müller. VI u.
136 S. kart. M. 2.50
- III. Heft, 8., verb. Aufl. bearb. von Iwan Müller. VIII u.
168 S. kart. M. 4.—
- Seffer, G. H., Elementarbuch der hebräischen Sprache.** Eine Gram-
matik für Anfänger mit eingeschalteten, systematisch geordneten
Übersetzungs- und anderen Übungsstücken, einem Anhang von
zusammenhängenden Lesestücken und nötigen Wortregistern.
(Nach dem Ewald'schen System.) Zunächst zum Gebrauche
auf Gymnasien. 8. Aufl., besorgt von Dr. F. Sebald. XIV u.
378 S. geb. M. 6.30
- **Desgleichen.** 9. Aufl. (Nach dem Olshausen'schen System.)
Besorgt von G. R. Hauschild. Mit einem Anhang von zu-
sammenhängenden Lesestücken und den nötigen Wort- Stellen-
und Sachregistern. XXIV u. 431 S. geb. M. 6.30

Verlag von Otto Holtze's Nachf. in Leipzig.

- Cicero's, M. Tullii, Laelius, de amicitia dialogus.** Mit e. Kommen-
tar z. Privatgebrauche für reifere Gymnasialschüler u. angehende
Philologen bearb. v. Moritz Seyffert. 2. Aufl., v. C. F. W. Müller.
XII u. 584 S. brosch. M. 11.25
- Holtze, Prof. Dr. F. W., Syntaxis priscorum scriptorum Latinorum
usque ad Terentium.** 2 Vol. XIV u. 426 und VIII u. 393 S.
brosh. M. 20.25
- Seyffert, Dr. Moritz, Lesestücke aus griechischen und lateinischen
Schriftstellern für die mittleren u. oberen Klassen der Gymnasien.**
12. Aufl. XVI u. 213 S. geb. M. 3.75
- **Materialien zum Übersetzen aus dem Deutschen ins Lateinische.**
Für die oberste Bildungsstufe der Gymnasien. 10. Aufl. VI u.
210 S. brosch. M. 3.60
- **Palaestra Ciceroniana.** Deutsche Originalstücke zum Übersetzen
in das Lateinische in Ciceros Schreibart. 8. Aufl. XIV u. 353 S.
brosh. M. 5.80, geb. M. 6.45
Übersetzung einiger Stücke aus der Palaestra Ciceroniana.
2. Aufl. 46 S. brosch. M. 1.20
- **Progymnasmata.** Anleitung zur lateinischen Komposition in prak-
tischen Beispielen zu der Chrie und deren Teilen. Für die oberste
Bildungsstufe der Gymnasien. 5. Aufl. VIII u. 196 S. brosch.
M. 3.60
- **Scholae Latinae.** Beiträge zu einer methodischen Praxis der
lateinischen Stil- und Kompositionsübungen.
I. Teil: die Formen der tractatio. 4. Aufl. XII u. 234 S.
brosh. M. 5.40. — II. Teil: die Chrie, das Hauptstück der
alten Schultechnik. XIV u. 264 S. brosch. M. 6.—
- **Übungsbuch zum Uebersetzen aus dem Deutschen ins Lateinische**
für Sekunda und Prima. 15. Aufl. VIII u. 343 S. geb. M. 4.20
- Kreussler, M. O. u. J. E. Volbeding, kurzgefaßtes latein.-deutsches
und deutsch-latein. Handwörterbuch.** VI u. 578 S., IV u. 448 S.
geb. M. 25.—
- Traut, Georg, Vollständiges Lehrgebäude der lateinischen Sprache.**
Nach einem selbständigen System. Zweite, umgearb. Aufl. XXXIV
u. 612 S. geb. M. 10.—; Schlüssel dazu M. 3.—

Otto Holtze's Nachfolger in Leipzig, Stephanstr. 20

Holtze's Wörterbücher in Sedez. Gebunden in 2 Bdn., 1 Bd.

Juni 1920

	M.	M.
Deutsch-böhmisch und böhmisch-deutsch v. Sterzinger	14.—	12.—
— -bulgar. u. bulg.-dtsh. v. Weigand u. Doritsch .	20.—	
— -dän.-norweg. und dän.-deutsch v. Nissen, Mohr u. P.	14.—	12.—
— -engl. u. engl.-deutsch. Neue Ausg. in Vorbereitung		
— -französisch und französisch-deutsch v. Rogivue.	14.—	12.—
— -(alt)griechisch u. griech.-deutsch v. Schmidt .	16.—	
— -holländisch und holländisch-deutsch v. Poser .	14.—	12.—
— -italienisch und italienisch-deutsch		vergriffen
— -neugriechisch und neugriechisch-deutsch v. Petraris	16.—	14.—
— -polnisch und polnisch-deutsch v. Callier	24.—	20.—
— -portugiesisch und portugiesisch-deutsch v. Helbling	14.—	12.—
— -russisch u. russisch-deutsch v. Schmidt-Mandelkern	14.—	12.—
— -schwedisch und schwedisch-deutsch	14.—	12.—
— -spanisch und spanisch-deutsch v. Moesch u. Diercks	14.—	12.—
— -ungarisch und ungarisch-deutsch v. Hoffmann .	14.—	12.—
Englisch-böhmisch und böhmisch-englisch v. Mourek .	26.—	24.—
— -dänisch-norwegisch u. dänisch-norwegisch-englisch	14.—	12.—
— -französisch und französisch-englisch .		12.—
— -holländisch und holländisch-englisch .		12.—
— -italienisch und italienisch-englisch		12.—
— -polnisch und polnisch-englisch v. Kierst und Callier	20.—	18.—
— -russisch u. russisch-englisch v. Linden u. Kawraisky	28.—	24.—
— -schwedisch und schwedisch-englisch	14.—	12.—
— -spanisch und spanisch-englisch v. Barwick .	14.—	12.—
Französisch-bulgar. u. bulgar.-franz. v. Marcoff	20.—	
— -dänisch-norw. u. dän.-norw.-franz. v. Prahl u. Fr.	14.—	12.—
— -holländisch und holländisch-französisch		12.—
— -italienisch und italienisch-französisch		12.—
— -polnisch und polnisch-französisch v. Callier . .	20.—	18.—
— -russisch und russisch-franz. v. Schmidt-Tkatsch	28.—	24.—
— -schwedisch und schwedisch-französisch		12.—
Griechisch-lateinisch v. Leopold .		12.—
Hebräisch-lateinisch v. Leopold		12.—
— -deutsch v. Fürst		14.—
Italienisch-dänisch und dänisch-italienisch.		12.—
— -russisch v. Sperandeo. (Teil II in Vorbereitung).		18.—
Russisch-neugriech. v. Derewitzki u. Pap. (Teil II in Vorb.)		10.—
— -polnisch und polnisch-russisch v. Schmidt . .		12.—
— -schwedisch und schwedisch-russisch v. Cornet .		14.—

Holtze's Handwörterbücher in Oktav, gebunden.

Helms, Dänisch-norwegisch-deutsch und deutsch-dän.-norw.	25.—
— Schwedisch-deutsch und deutsch-schwedisch	25.—
Kreussler u. Volbeding, Latein.-deutsch u. deutsch-latein.	18.—
Potocki, Polnisch-russisch und russ.-polnisch, jeder Band	35.—
Schmidt, Russisch-deutsch und deutsch-russisch	20.—
Hacki Tewfik, Türkisch-deutsch.	25.—
Weber, Italienisch-deutsch und deutsch-italienisch . . .	25.—

= Auf obige Preise wird der Wiederverkäuferzuschlag erhoben. =